

تہ فسیری قورئانی بہ رزو بہ پیز

بہ رگی پازدہ یہ م

تہ فسیری سورہ تی الکھف و مریم

عہ لی باپیر

تہ فسیری سووږہ تی

الکھف و همز

ته فیسیری سوورپه تی

الکھف و حمتھ

نووسینی: عه لی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زه رده شت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۱ز - ۲۰۲۰ک

۶۵۳ لاپه ره

۲۴ * ۱۷ سم

بابهت : ئایینی

له بهرزه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان - هه ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پئدراوه

تہ فیسیری سوورہ تی

الْكَهْفُ

و

حَمِيمٌ

نووسینی: عہ لی بابیر

پیشہ کی ہم تفسیر بہ گشتی

إِنَّ الْغَدَّ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿۱۰۲﴾ آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿۱﴾ النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿۷۰﴾ ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿۷۱﴾ الأعراب.

اما بعد: فَإِنَّ أَصَدَّكَ الْعَدِيثُ كَلَامَ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُعَذِّبَاتُهَا، وَكُلُّ مُعَذِّبَةٍ بِذَنْءٍ، وَكُلُّ بِذَنْءٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینہرہ بہ پرتزو خو شہ ویستہ کان!

هیچ گومانی تیدانیہ - بؤ مروقی بر وادار - کہ نہو تہ مہ نہی لہ خزمہ ت دوا بین کتبی خوا (قورن) دا بہ سہ رده بری، جا بہ ہر شتوہ یک لہ شتوہ کان لہ خرمہ تدا بوندا بی؛ خویند نہو، تیفکرین و پامان، فیکردن، کاریکردن ... ہند، بہ با شترین جیکرتن جینکا دہ گری و، خواہ نہ کہی لہ دنیا و دوا پوژدا لئی بہ ہر مہ نہ.

منیش کہ - و ہک با سکردنی چاکہ ی خوا (التحدث بنعمة الله) دہ یغہ مہ پروو - لہ و ہتی فامم کردو تہوہ، خوا ی بہ بہ زہی و بہ خشر چاکہ ی لہ گہل کردو و و، بہ فہر مایشی بہ رزو بی وینہ ی خو یہوہ سہر گہ رمی کردو و مو، بہر لہ تہ مہ نی بیست سالی یہوہ

(۱) نہوہ پتی دہ گوتی: (خطبة الحاجة) کہ یتغہ مہر ﷺ ہا و ہلانی بہ پرتزی فیکردہ کرد، پش ہر قسہ بہ کی گرنک، بیلتین، و ہک وتاری جومعہ و داخوازی کردن (خطبة) و... ہندو، نہم وتارہ، ہر گام لہ: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجہ: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، طبرانی: (۲۴۱۴) ہینا و یانہو (مسلم) یش بہ شتی ہینا و ہ.

ھىدايەتى داۋم، كە قوپۇننى بەرپىزۇ پىزۇ لەبەر بىكەم و، سەرقالى خۇندەۋدى تەفسىرەكانى قوپۇن و تىۋەپامانى ئايەتە پىر بەرەكەتەكانى و، لىۋرەبۈۋەۋەيان بىم.

ھەر بۆيەش تىكراي كىتەب و نامىلكەو وتارو دەرسەكانم، كەم و زۆر لەبەر پۇشنايى قوپۇن دابوون، كە ديارە ھەر ئەمەش شىتېكى سىروشتىيە؛ ئاخىر ئايا ئىسلام بىجگە لە قوپۇن پاشان سۈننەتى پىغەمبەر ﷺ، كە ئەۋىش ھەر پۈۋىكەندەۋدى قوپۇن و چۆنەتى جىبەجىكرەن و كارپىكەندىنەتى، شىتېكى دىكەيە؟ بىگومان نەخىر.

ئىنجا لەمىز سالىش بوو، كە براو خوشكانىكى دىسۆزى نىزىك و ئاشنام، داۋايان لىدەكرەم كە دەست بىكەم بە دانانى تەفسىرو لىكەندەۋەيەكى قوپۇن، ھەتا لە پەمەزانى سالى (۱۴۲۸) دا ھاتە دىلمەۋە، كە ناۋى خۋاى لىيەنم و دەست بەو كارە گەۋرەو گىرنگە بىكەم، بەلكو وردە وردە بەپىتى بوارو دەرفەت، ھەرسالە ھەندىكى لى ئەنجام بىدەم، لەگەل سەرقالىي زۆرو جۆراۋ جۆرىشدا، ھەتا دەرفەتتىكى وام بۆ دەپەخسى كە بتوانم خىرايى تىدا بىكەم و خۇمى بۆ بەكلايى (متفرغ) بىكەمەۋەو، خوا پىشتىۋان بى تەۋاۋى بىكەم، ئەگەر تەمەن بەبەرىيەۋە مابىن.

سەرچاۋى دانانى ئەم تەفسىرو لىكەندەۋەيەشم، وپراي سەرنجدانى زۆرىيە ئەۋ تەفسىرانەي كە باۋن و، دەستم پىيان گەيشتەۋە، بىرىتە لە وردەبۈۋەۋە تىۋەپامانى خۇم لە خودى قوپۇن، چۈنكە بىگومان قوپۇن: ھەندىكى ھەندىكى پۈۋى دەكاتەۋە: (القرآن يُقَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سۈننەتى پىغەمبەرى خوا ﷺ، چۈنكە پىغەمبەرى خواش پۈۋىكەرەۋە (مُبَيِّن)ى قوپۇنە، ۋەك خوا ﷺ فەرمۇۋەتى:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ النحل.

ۋاتە: ۋە زىكرمان بۆ لاي تۆ ناردۆتە خوار، ئاكو ئەۋدى بۆ خەللى تىراۋەتە خوار، بۆيان پۈۋى بىكەيەۋە، ۋە بەلكو خۇشيان بىرەكەنەۋە.

ئۆمىدىشم ۋايە - بە يارمەتى خۋاى بەخشەر ﷺ - شايسىتەيى ئەۋەم ھەبى تەفسىرو لىكەندەۋەيەكى ۋا بۆ قوپۇن پىشكەش بە مەسۇلمانانى كوردستان بىكەم، كە لە قوپۇن بۈەشىتەۋەو، مايە بە ھەرەو سوۋدى خۇنەران بى، بەتايەتەش كە زىاتر لە سى (۳۰) سالە لەگەل قوپۇننى بەرزو مەزن و تەفسىرەكانى و كىتەبەكانى سۈننەتدا خەرىكم و، دەيان كىتەب و بەرەھەمى جۆراۋجۆرم لە زۆرىيە بۈۋەكانى زانستەكانى شەرىعەتدا پىشكەش كىرەۋىن.

شايان باسيشه كه تهو بيست و دوو مانگ زيندانى كرانهم له لايهن ته مريكاوه
 له (٢٠٠٣/٧/١٠ تاكو: ٢٠٠٥/٤/٢٨) - ده رقه تىكى گه ورو گنگ بوو، بۆ زياتر پندا
 قوولبوونه و هوى كتيى خوا (تبارك و تعالى)، وه بۆ په يدا بوونى تىكه يشتنى تابيهت
 له بارى زۆرىك له نايه ته كانى يهوه، هم راستيهش له مهوسووعه ي: (الإسلام كما يتجلى
 في كتاب الله تعالى) دا زور چاك دره وشاوه ته وه^(١)، به لام هه ليه ته ناليم و هيچكه شيش بۆ
 نيه بلن: كه هم ته فسيره ي من تير و ته واره، چونكه ويراى سنوور دار بوونى تواناو برستم،
 له به رانبهر كتيى له هه موو روويكه وه په ها (مطلق) و بيسنوور (لا محدود) ي خوا دا،
 نه شمويستوه كه زور به ملاولا دا بچم و بچمه نيو هه نديك ورده كار يه وه، كه يان من
 تيدا پسپوړو شاره زانيم، يان خو نهر پتويستى پي نيه، له كاتيكدا ديه وى له
 قورنان تيكات و، بزاني خوا (تبارك و تعالى) راسته وخو چى پى فه رموه؟!

نجا هه ليره شه وه به پتويستى ده زانم پر به دل سوياسى تهو برا گه نجه رووح
 سووك و گورج و گوّل و دلسوژه بكهم (حه زى نه كرد ناوى به نيم)، كه هه لسا به
 نووسينه وه و هينانه سهه كاغه زو، پاشان تايكردن و دوايى پيدا چوونه وه و هه له گيرى،
 سهه رجهم هم زنجيره دهرسه، كه له نه سلدا له شيوه و تار (محاضرة) دا پتشكهش
 كراون، هه روه ها هه لسا به (تخريج) ي سهه رجهم دهقه كانى سوننه ت، له سهه رچاوه متمانه
 پتكاراوه كانه وه، زه حمه ت و ماندوو بوونى زورى به سهه رجهم بهرگه كانى هم ته فسيره
 كيشاوه، خوا به باشترين شيوه پاداشتى بداته وه، هه ر صالح و ساغ و سه لامه ت و
 سهه ر به رزي^(٢)، له خواي به رزو بيه او تاش داواكارم تهو جوړه گه نچ و لاوانه له كوړان و
 كچان، له نيو گه له كه ماندا، زور بكات .

 (١) تهو مهوسووعه ي كه تيسا چاپ كراوه، كه ووتنه به رده ستى خوينه ران و، سهه رجهم هه شت
 بهرگ و دهورى ست هه زارو پتنج سهه د (٢٥٠٠) لاپه ريه و، هه و لمداه به گشتى تيدا باسى
 سهه رجهم لايه نه كانى نيسلام بكهم و، تاكه سهه رچاوه شم قورنان بووه، ويراى دهقه كانى سوننه ت، كه
 له هوش (ذاكره) دا بووون.

شايان باسه تهو مهوسووعه ي له چاپى دووه مى دا، كراوه به دوازه (١٢) كتيى سهه ربه خو، به
 هه به ستى ناسانتر سوود لن بينراقى .

(٢) تهو برا دلسوژه تيسا ش پاش ته و او كردنى نيوه زياترى قورنان، لير او انه به رده و لمه و عزميشى
 جه زم كردوه، كه نه گهر تمه نمان به رده و لام بن، هه تا كوتايى هم ته فسيره سهه رگه رمى كار ده كى
 بن .

شایانی باسیشە کە ئیمە لەم تەفسیرەماندا باسی بەش (جزء)ەکانی قوڕئان و دابەشکردنەکانی دیکە ی وەک: - (حزب) - ناکەین، چونکە هەر سوورەتێک بۆخۆی شتیکی سەر بەخۆیەو، سەر جەم ئایەتەکانی وەک ئالْقَه‌کَانی زنجیرێک پێکەو پەيوەستن و، ئاشکراشە کە دابەشکردنی سەر جەم قوڕئان بۆ سی (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شتیکی لەلایەن زانایانەو کراوە، بۆ ئاسانکاریی خوێندن قوڕئان، دیارە ئیمە لە دابەشکردنی بەرگەکانی ئەم تەفسیرەشدا، دیسان حیساب بۆ بەشەکان (أجزاء) ی ناکەین و، بە گۆنەری سوورەتەکان، بەرگەکانی دیاریی دەکەین.

دوا قسەشم ئەوەیە کە:

ئەم تەفسیرە - وەک پێشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیوەی دەرس و وتار پێشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێیدا چوومەو، بەپێی پێویست دەستکارییم کردو، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی خوا ﷻ دەستی پێکردو، بەلام ئیمە لە سەرەتای دەرسەکانەو، ئەوانەمان لابردو، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەو، ئەو (خطبة الحاجة)یە لە سەرەتای ئەم پێشەکەییەو هاتو، لەجیاتی سەرەتای سەر جەم دەرسەکانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشەممە ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

هەولێر

بەرچاو ڤوونییەکی گرنگ لەبارەی ئەم تەفسیرەو

خۆنەری بەرێز !

هەرچەندە لە (پێشەکی گشتیی) ئەم تەفسیرەدا باسمان کردووە کە بۆ نووسینی ئەم تەفسیرە، لە هەموو ئەو تەفسیرە باوانەیی دەستمان پێیان گەشتووە، بەهەرەمەندبووم، هەروەها لە کۆتایی هەر بەرگیکی ئەم تەفسیرەدا، سەرچەم ئەو تەفسیرانەی کەم و زۆر لێیان سوودمەند بووم، ناوەکانیانمان بە ریز نووسیون، بەلام لێرداش وەک جەختکردنەوێی زیاتر بەرچاوپروونی باشتەر بۆ تێوێی بەرێز دەلێم :

مادام ناوی تەفسیرەکاغان نووسیوە، ئە پێویست دەکات و نەدەشگونجێ، بۆ هەر تێگەیشتن و بیرۆکەیک، کە زۆربەیی تەفسیرەکان لەبارەی نایەتیکەو، یان پستەو برێگەیک نایەتیکەو، دەیهێنین، تێمە هەموو جارێ ناوی ئەو تەفسیرانە یێنین، بەلام بێگومان هەر کات بیرۆکەو تێگەشتنێکی نایەتی یەکیەک لە تەفسیرەکان هەبێ و بکەوێتە بەرچاوم، ئنجا چ پەسندی بکەم، چ پەفزی بکەم، هەر کات بە پێویستی بزانم، بە نایەت ناماژەیی پێدەکەم، ئەگەرنا بە ناماژەیی گشتیی و بە نووسینی ناوی تەفسیرەکان لە کۆتایی هەر بەرگیک دا، ئیکتیفا دەکەم و، زۆریش لە ئەمانەتی زانستی (الأمانة العلمية) دەخەفتم و مەبەستمە پەچاوی بکەم، چونکە ئەمینیی و ئەمانەت پارێزی، پەوشتیکی گەورەو بەرزێ مسوڵمانەتیە .

شایانی باسیشە جاری وا هەیە بیرۆکەو تێگەشتنێکی نایەتی خۆم، دەربارەی کۆمەڵە نایەتیک یان نایەتیک یان پستەو برێگەیک نایەتیک، بۆ دروست دەبێ، وەک تێگەشتن و بۆچوونی خۆم دەینووسم، کەچی پەنگە لە تەفسیرەکانی دیکەش - یەکیکیان یان زیاتر - دا هەبێ، ئەویش بەهۆی ئەوەوەیە کە من ئەو تەفسیرەم نەکەوتۆتە بەر دیدە، یان دیتووومەو لەیادم نەماوە.

پێشهکی ئەم بەرگە

بەرێزان!

ئەم بەرگە (بەرگی پازدەهەم) لە تەفسیری قورئانی بەرز و بەپێز، دوو سوورەتی تێدان:

١- سوورەتی (الکەف).

٢- سوورەتی (مەریم).

شایانی باسیشە وێرای تەفسیرکردنی ئایەتە کللی ئەم دوو سوورەتە بە ھەوت ھەنگلو، وەك عادەتی خۆمان، لە ھەركام لەم دوو سوورەتەش دا، كۆمەڵێك بابەت و كورتە باس ھەن:

(أ) - لە سوورەتی (الکەف) دا، ئەم سێزدەھە ھەن:

١- بەسەرھاتی ھاوہلانی ئەشكەوت لە سێ تەوہردا.

٢- قوڵە باسێك: حوكمی ھاگرتنی سەگ.

٣- قوڵە باسێك حوكمی پاره پێكەوہ كۆكردنەوہ و شت كڕین بەھاوہشیتیی.

٤- كورتە باسێك لە بارەي دروستكردنی مزگەوتەوہ لەسەر گۆر.

٥- دەرس و پەندەكانی بەسەرھاتی ھاوہلانی ئەشكەوت.

٦- چوار سەرئەندانی گەنگ لەم ئایەتی ژمارە (٥١).

٧- دوو ھەرموودە لە بارەي مەشت و مەر و (جدال) ھوہ.

٨- نوكتەيەكی پەوانبێژی.

٩- پێنج دەقی سوننەت و دوو زانیاری گەنگ، لە بارەي بەسەرھاتی موسا و خەزەوہ.

١٠- دەرس و پەندو حوكمە شەرعییەكانی بەسەرھاتی موسا و خەز.

١١- كورتە باسێك لەبارەي: خەز و زانیاری پەنھانەوہ.

١٢- بەسەرھاتی ذیلقەپنەين و چەند زانیاریەكی میژووپی و جوگرافی.

١٣- دەرس و پەندەكانی بەسەرھاتی (ذي القرنين).

ب- لە سوورەتی (مریم)دا، ئەم دوازدەهە هەن:

۱- ئیعبازێکی زانستی لە پێنج ئایەتی سەرەتای سوورەتی (مریم) (۵-۱)دا.

۲- پوختە ی ژاننامە ی زەگەر یا و یەحیا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

۳- کورتە ی بەسەرھاتی مەریەم و عیسا ی کوڕی.

۴- پەند و دەرس و حیکمەت لە بەسەرھاتی مەریەم و عیسا دا.

۵- قوڵە باسێک: هەتێنجانی دوو حوکمی گرنک لە دوو ئایەتی (۴۷ و ۴۸).

۶- کورتە باسێک لە بارە ی ئیسا قافەو هە (الْحَقُّ).

۷- کورتە باسێک لە بارە ی یەعقوب و یەو هە (الْحَقُّ).

۸- جیاوازی ئێوان (رسول) و (نبی).

۹- کورتە باسێک لە بارە ی (ئیسماعیل) هە (الْحَقُّ).

۱۰- کورتە باسێک لە بارە ی ژیا ن و بەسەرھاتی ئیدریسەو هە (الْحَقُّ).

۱۱- کورتە باسێک دەربارە ی چوونە سوێی دۆزەخ و ڕەتبوون بەسەر (صراط)دا.

۱۲- پێنج کورتە سەرنجی زمانەوانیی لە دوو ئایەتی (۷۶ و ۷۷)دا.

کەواتە!

دەتوانین بڵێن: ئەم بەرگی پازدەمە، یەکیکە لە بەرگە هەرە چڕ و پڕ و قەڵەبالغەکانی ئەم تەفسیرە و، بابەت و باسی زۆری کەوتوونە خۆی، کە وێڕای زیاتر بەرچاو ڕوونکردنەوێ خۆتەرانی سەنگین و شیرین لە بارە ی تیکە یشتنی ئایەتەکانی هەردوو ک سوورەتی (الکەھف) و (مریم)هە، لە زۆر ڕووی دیکەشەو، مایە ی هۆشیاری و بەرچاو ڕوونی دەبن بۆیان.

ماوەتەو بڵێم:

ستايشی شایستە بۆ خوا ی بەخشندە ئیستا (۱/ ذي القعدة/ ۱۴۴۱هـ، ۲۲/۷/۲۰۲۰ز) لە تەفسیرکردنی قوڕتانی بەرز و بە پێژدا گەشتووینە سوورەتی (النبا)،

واتە: لە سی (۳۰) بەش (جەزە)ی قورئان، تەنیا بەشی کۆتایی ماوەو، خوا پشتیوان بێ ئه‌ویش بەم نزیکانه‌ ته‌واو ده‌که‌ین و، ئیستاش هه‌موو ئه‌وه‌ی که ته‌فسیرمان کردوه و، به‌ ده‌نگ و وێنه (صوت و صورە) ئۆمار کراوه، کاری له‌سه‌ر ده‌کری بۆ چاپ و بڵاوکردنه‌وه، له‌ خوای به‌رز و مه‌زن و به‌به‌زه‌یش ده‌پاریتمه‌وه: به‌ باشتین شیوه‌ پاداشتی سه‌رجه‌م هاوکارانم بداته‌وه، له‌ ئاماده‌کردنی ئهم ته‌فسیره‌دا، که ئومێدم وایه‌ پیت و پێزیکێ زۆری تێدابێ و، له‌ داها توودا به‌ زۆر شیوه‌ و له‌ زۆر پوووه‌وه، به‌هره‌ی لێوه‌ربگیرێ و قه‌دری بزاندری، چ به‌ زمانی کوردیی که پیتی ئاماده‌کراوه‌و، چ به‌ زمانه‌کانی دیکه‌ش!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

١/ ذي القعدة / ١٤٤١ هـ

٢٠٢٠/٦/٢٢ ز

هه‌ولێر

تہ فسیری سووړه تی

الکھف

دەستپێک

بەرپێزان!

ئەمڕۆ کە: ٢٧ / ذی القعدة / ١٤٢٨ ک، بەرانبەر (٢٠١٧/٨/١٩) ز، لە شاری هەولێر دەستدەکەین بە توێژینەوە و لیکۆڵینەوە لە باری سوورەتی (الکەف)وە، سەرەتا پێناسەیەکی ئەو سوورەتە دەکەین و، ئاماژەیەکی بە تێوەپۆکەکی دەکەین، لە نۆ (٩) بەرگدا.

پێناسەی سوورەتی (الکەف):

یەکەم: ناو: ئەم سوورەتە ناوی سوورەتی (الکەف)ە، واتە: ئەشکەوت، تەنیا ئەو ناوی هەبە لە لای زانایان، لەبەر ئەوەی لە سەر زاری موبارەکی پێغەمبەر ﷺ ئەو ناوی لێنراوە، وەک لەم فەرموودەیەدا هاتو: {عَنْ أَبِي الدُّدَّاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَافِ، عُصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّجَالِ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٢١٧٦٠، وَمُسْلِمٌ: ٨٠٩، وَأَبُو دَاوُدَ: ٤٣٢٣، وَالتِّرْمِذِيُّ: ١٠٧٨٧).

واتە: ئەبو دودەدە ﷺ دەڵێ: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: هەر کەسێک دە (١٠) نایەتی سەرەتای سوورەتی (الکەف)، لەبەر بکات، لە خرابە و ئازاوەی دەججال پارێزراو دەبێ.

دووهم: شوێنی دابەزینی: شوێنی دابەزینی ئەم سوورەتە، شاری مەککە، واتە: ئەم سوورەتە یەکێکە لە سوورەتە مەککەییەکان، هەڵبەتە هەندێک لە زانایان دەڵێن: نایەتیک، یان زیاتری لە مەدینە هاتۆتە خوار، بەلام ئەو پرایەکی زۆربەی هەرە زۆری زانایانی لەسەرن، ئەوەیە کە ئەم سوورەتە، هەمووی سوورەتێکی مەککەییە، هەموویشی بە یەکەو هاتۆتە خوار.

سێهەم: پێزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا: پێزبەندیی ئەم سوورەتە موبارەکە، لە (مُصْحَف) دا ژمارە: (١٨) یە، واتە: لە پێش ئەم سوورەتەدا، حەڤدە (١٧) سوورەتی دیکە هەن، لەو موصحفە قەدە لە بەردەستمانە، بەلام لە پێزبەندیی دابەزیندا، ژمارە: (٦٨)ە، بە لای هەندێکیانەوە، هەندێکیشیان دەڵێن: ژمارە: (٧٠) یە، ئەوانە ی کە دەڵێن: ژمارە (٦٨)ە، یانی: (٦٧) سوورەت لە پێش ئەم سوورەتەدا، دابەزیون و، ئەوانەش کە دەڵێن: ژمارە (٧٠) یە، یانی: (٦٩) سوورەت لە پێش ئەم سوورەتەدا، هاتوونە خوار.

جوارهم: ڀنگه و پاڻي ته م سوڀرته: له څه نډ فهرمايشتيځدا، وهك مانكي چوارده ده دره وشيته وه، كه ته م سوڀرته ڀنگه و پاڻي هكي زور بهرزي ههيه، بُو وڼه:

(۱) - {مَنْ قَرَأَ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ سُورَةِ الْكَافِ، غُصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّجَالِ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۳۷۵۵۶، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح، رجاله ثقات، رجال الشيخين، غير معدان بن أبي طلحة اليعمری، فمن رجال مسلم).

واته: هر كه سيك ده (۱۰) نايه ته كاني كوتايي له سوږهتي (الكهف) بخوښي، له نازاوهي ده جبال پاريزراو ده ي.

(۲) - {مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَافِ، غُصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّجَالِ}، (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۱۳۱۰، وَمُسْلِمٌ: ۸۰۹، وَأَبُو دَاوُدَ: ۴۳۲۳، وَالتَّيَمِيُّ فِي الْكَبْرِ: ۱۰۷۸۷).

پيښتريش ته م فرموده دمان هينا، ته مه يان ده لي: سهره تاي سوږهتي (الكهف)، ته مه ش واي لي ده خوښتيره وه، كه چ ده (۱۰) نايه تي سهره تاي سوږهتي (الكهف)، له بهر بكرين، چ ده (۱۰) نايه تي كوتايي له بهر بكرين و بخوښرين، نه و نامانجه ده پيكن، كه برتبه له پاريزراني مروف، له نازاوه و به لاي ده جبال.

(۳) - {مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَافِ، كَانَتْ لَهُ نُورًا مِنْ مَقَامِهِ إِلَى مَكَّةَ، وَمَنْ قَرَأَ بِعَشْرِ آيَاتٍ مِنْ آخِرِهَا، ثُمَّ خَرَجَ الدُّجَالُ لَمْ يَضُرَّهُ} (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۲۰۷۲، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَالتَّيَمِيُّ فِي شُعْبِ الْإِيمَانِ: ۲۴۴۶، وَغَيْرُهُمَا، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي).

واته: هر كه سيك سوږهتي (الكهف) بخوښي، له و شونډه وه كه ليه تي (واته: كه سوږه ته كه ي تيدا ده خوښي) تاكو مه ككه بوي ده بته پرووناكي و، هر كه سيك ده (۱۰) نايه تي له كوتايه كه ي بخوښي و، دوايي ده جبال دره بچي، زيان پي ناگه نه ي.

(۴) - {مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَافِ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ، أَضَاءَ لَهُ مِنَ النُّورِ مَا بَيْنَ الْجُمُعَتَيْنِ}، (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۳۳۹۲، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَالتَّيَمِيُّ فِي شُعْبِ الْإِيمَانِ: ۲۴۴۴، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي).

واته: هر كه سيك له پوژي جومعه دا سوږهتي (الكهف) بخوښي، نيوان نه و دوو جومعه يه ي (واته: نه و جومعه ي كه تييدا ده خوښي و، جومعه ي كه دادتي) بوي پر نوور و بهر ده كت ده كت.

(۵) - {عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: قَرَأَ رَجُلٌ الْكَهْفَ، فِي الدَّارِ ذَاتِةً، فَجَعَلَتْ تَنْفُرُ، فَتَنْظَرُ فَإِذَا صَبَابَةٌ، أَوْ سَعَابَةٌ قَدْ عَمِيَتْهُ، قَالَ: فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: ائْتِنَا هَذَا، فَإِنَّا السَّيِّئَةُ تَنْزُلُ عِنْدَ الْقُرْآنِ أَوْ تَنْزُلُ لِقُرْآنٍ، (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۸۵۳۲، وَالبُخَارِيُّ: ۳۹، وَمُسْلِمٌ: ۷۹۵، وَفِي البُخَارِيِّ: ۵۰۱۸، مِنْ حَدِيثِ أُسَيْدِ بْنِ خُضَيْرٍ، وَفِيهِ أَنَّهُ هُوَ الَّذِي كَانَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ، وَفِي مُسْلِمٍ: ۷۶۹).

واتە: بە پراە ﷺ دەلن: پیاویک سوورەتی (الکھف) ی خوئند و، لە مالهەکیاندا (لە خانووہەکیاندا) ئازەلەیک ھەبوو، ەلە صەحیحی بوخاریی و موسلیم دا دەلن: ئەو ئازەلە، وڵاخە بەرزەھەیک بوو، کاتیک کە ئەو قورئانی دەخوئند ئەویش دەسلەمیووە و خوئی پادەپسکاند، ئەویش تەماشای کرد، بێنی تەم و مژیک، یاخود ھەوریک لە سەر یەوہیەتی دایۆشیو، دوایی ئەوہی بۆ پێخەمبەر ﷺ یاس کرد، ئەویش ھەرمووی: فلان کەس بەخوئە! ئەوہ ئارامیی (سکینە) بووہ دابەزیوہ لەلای قورئان، یان: بۆ قورئان ە فریشتەکان بوون، تۆخژن و ئارامیان دابەزاندوہ بۆ سەر دڵ و دەروونی ئەو کەسە کە قورئانەکی خوئندوہ. پێنجەم: ژمارە ی ئایەتەکانی سوورەتی (الکھف):

قورئان خوئنەکانی مەککەو مەدینە، ئایەتەکانییان بە (۱۰۵) داناون و، قورئان خوئنەکانی شام بە: (۱۰۶) یان داناون و، قورئان خوئنەکانی بەسەر بە: (۱۱۱) یان. داناون و، قورئان خوئنەکانی کووفەش بە: (۱۱۰) یان داناون.

ئەو (مصحف) ە ی لەبەر دەستی تیمەہ، بە پێی قیراتەتی (خُص)، ئەو سەرژمیریە ی قورئان خوئناتی کووفە ی پەچاو کردو، کە: (۱۱۰) یە.

پێویستە ئەوہ بزاین کە دەگوتری: ھەندیکیان بە (۱۰۵) و، ھەندیک بە (۱۰۶) و، ھەندئ دەلن: (۱۱۰) یان (۱۱۱)، مەبەست ئەوہ نیە کە، ئەوانە ی دەلن: (۱۰۵) ئایەتە، واتە ھەر (۱۰۵) ئایەتە و، ئایەتی (۱۰۶) ی لەگەڵ نیە! یاخود ئایەتەکانی دیکە ی تاکو: (۱۱۱) ی لەگەڵ نین! بەلکو وەک جاری دیکەش گوتومانە: مەبەست لێرەدا کورتیی و درێژی پستەکان بوو، ھەیانبوو ئایەتیکێ کردۆتە دوو بەش، بەلکو کردوویەتە سێ بەش، بەوہ ژمارە ی ئایەتەکان زۆر بوو، ئەگەرنا وەک وشەو پیتەکانی قورئان، ھێچ دوو زانایەک، کێشەیان نەبوو لەسەر پیتیک، یان وشەیکێ قورئان^(۱)، مەگەر جیاوازیی خوئندنەکانی قورئان، ئەوہ جیاہ، ئەگەرنا ھێچ کەس کێشە ی نەبوو، لەسەر ئەوہ کە: ئەم وشەہ لە قورئانە، ئەوہ ی دیکە بلن: نەخیر لە قورئان نیە، چ جایی ئایەت!!

(۱) وشەکانی قورئان ژمارەیان: (۷۶۳۹) ە، پیتەکان (حروف) یشی ژمارەیان: (۳۲۱۸۰) یە.

شەشەم: ھۆی ھاتنە خوارى كۆى سوورەتى (الكهف):

وہك دوايى لہ دەر سەكاندا پىتى دەگەين: دەر بارەى ھەندى لہ ئايەتەكان، ھۆى ھاتنە خوارى تايەت باسكراوہ، بەلەم كۆى ئەم سوورەتە، وەك (الطبري بە ژمارە: (٢٣٧٩٩) ھىناوئەتى لہ تەفسىرەكەى خۆى دا^(١)، ھەروەھا (السيوطي) لہ تەفسىرەكەى خۆى: (الدر المنثور في التفسير بالمأثور) دا^(٢) ھىناوئەتى، ھەروەھا ھەردوو نوسەرى: (الإستيعاب في بيان الأسباب)^(٣) ھىناوئەتە، بەلەم ئەوان گوتوويانە: (قُلْنَا: سَنُدُّهُ ضَعِيفٌ) گومان: سەنەدەكەى لاوازە، بەلەم گرنگ ئەويە زۆر بەى تەفسىرەكانى قورئان، ئەو بەسەر ھاتەيان ھىناوہ، دەر بارەى ھۆى ھاتنە خوارى ئەم سوورەتە، كە ئيمە سەرەتا دەقە عەرەبىيەكەى دىنين، دوايى ماناى دەكەين.

عَنِ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، قَالَ: لَنَسِيَ سَنِيْعٌ مِنْ أَهْلِ مِصْرَ، قَدِمَ مِنْهُدٍ يَضْعُجُ وَأَرْبَعِينَ سَنَةً، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: بَعَثْتُ قُرَيْشَ النَّضَرَ بْنِ الْحَارِثِ، وَعُقَيْبَةَ بْنَ أَبِي مُعَيْطٍ إِلَى أَهْلِ يَهُودَ بِالْمَدِينَةِ، فَقَالُوا لَهُمْ: سَلُوهُمْ عَنْ مُحَمَّدٍ، وَصِفُوا لَهُمْ صِفَتَهُ، وَأَخْبِرُوهُمْ بِقَوْلِهِ، فَإِنَّهُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ الْأَوَّلِ، وَعِنْدَهُمْ عِلْمٌ مَا لَيْسَ عِنْدَنَا مِنْ عِلْمِ الْأَنْبِيَاءِ.

فَعَزَّجَا حَتَّى قَدِمَا الْمَدِينَةَ، فَسَأَلُوا أَهْلَ يَهُودَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَوَصَفُوا لَهُمْ أَمْرَهُ وَتَبَعُصَ قَوْلِهِ، وَقَالَا: إِنَّكُمْ أَهْلُ النُّزَاةِ، وَقَدْ جِئْنَاكُمْ لِنُغَيِّرُونَ عَنْ صَاحِبِنَا هَذَا، قَالَ: فَقَالَتْ لَهُمْ أَهْلُ يَهُودَ: سَلُوهُ عَنْ ثَلَاثِ نَأْمُرُكُمْ بِهِنَ، فَإِنْ أَخْبَرَكُمْ بِهِنَ فَهُوَ نَبِيٌّ مُرْسَلٌ، وَإِنْ لَمْ يَقْعَلْ فَالرَّجُلُ مُتَقَوِّلٌ، فَزُوا فِيهِ رَأْيَكُمْ.

١- سَلُوهُ عَنْ فِتْنَتِهِ، دَهَبُوا فِي الدَّهْرِ الْأَوَّلِ، مَا كَانَ مِنْ أَمْرِهِمْ، فَإِنَّهُ قَدْ كَانَ لَهُمْ حَدِيثٌ غَيْبٍ.

٢- وَسَلُوهُ عَنْ رَجُلٍ طَوَافٍ، يَلْقَى مَقَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا، مَا كَانَ نَبُوءَةً؟

٣- وَسَلُوهُ عَنِ الرُّوحِ مَا هُوَ؟ فَإِنْ أَخْبَرَكُمْ بِذَلِكَ، فَإِنَّهُ نَبِيٌّ فَاتَّبِعُوهُ، وَإِنْ هُوَ لَمْ يُخْبِرْكُمْ، فَهُوَ رَجُلٌ مُتَقَوِّلٌ، فَاصْنَعُوا فِي أَمْرِهِ مَا بَدَأَ لَكُمْ.

فَأَقْبَلَ النَّضْرُ وَعُقَيْبَةُ، حَتَّى قَدِمَا مَكَّةَ عَلَى قُرَيْشٍ، فَقَالَا: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ: قَدْ جِئْنَاكُمْ بِفَضْلِ مَا بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ، قَدْ أَمَرْنَا أَهْلَ يَهُودَ أَنْ نَسْأَلَهُ، عَنْ أُمُورٍ، فَأَخْبَرُوهُمْ بِهَا، فَجَاءُوا رَسُولَ

(١) ١٥٢ ص ١٩٢ - ١٩٣.

(٢) ٥٣ ص ٣٧٦.

(٣) ٣ ص ٤٧٠ - ٤٧١.

اللّٰهُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! أَخْبِرْنَا، فَسَأَلُوهُ عَمَّا أَمَرُوهُمْ بِهِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَخْبِرْكُمْ غَدًا مِمَّا سَأَلْتُمْ عَنْهُ»، وَلَمْ يَسْتَعِثْ، فَانْصَرَفُوا عَنْهُ، فَمَكَثَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَمْسَ عَشْرَةَ لَيْلَةً، لَا يُخْبِثُ اللّٰهُ إِلَيْهِ فِي ذَلِكَ وَخِيًا، وَلَا يَأْتِيهِ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، حَتَّى أَرْجَفَ أَهْلَ مَكَّةَ، وَقَالُوا: وَعَدَنَا مُحَمَّدٌ غَدًا، وَالْيَوْمَ خَمْسَ عَشْرَةَ، قَدْ أَصْبَحْنَا فِيهَا، لَا يُخْبِرُنَا بِشَيْءٍ مِمَّا سَأَلْنَاهُ عَنْهُ.

وَعَتَى أَخْرَجَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ الْوَحْشِي عَنْهُ، وَفَقَّ عَلَيْهِ مَا يَتَكَلَّمُ بِهِ أَهْلَ مَكَّةَ، ثُمَّ جَاءَهُ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، مِنْ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ، بِسُورَةِ الْأَنْعَامِ الْكُفْيِ، فِيهَا مُعَاتَبَتُهُ إِيَّاهُ عَلَى خُزْنِهِ عَلَيْهِمْ، وَخَبَرٌ مَّا سَأَلُوهُ عَنْهُ مِنْ أَمْرِ الْفِتْيَةِ وَالرُّجُلِ الطَّوَّافِ، وَقَوْلُ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَسْتَلْزِمُوا كَلِمَةَ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [الأنعام: ١١١].

واته: موحەممەدى كوپرى تىسحاق دەگىرىتەنە دەللى: پياويكك لە خەللى مىسر، كە ماوەى چل و ئەوەندە سەلەيە ھاتوہ بۆ تىرە (دەبى چووبى بۆ ئەو شوپىنە كە موحەممەدى كوپرى تىسحاقى لىيە، ئىچا ئايا مەككە بووہ يان مەدينە؟) بۆى باس كردين لە عىكرىمەوہ (عىكرىمە قوتابى عەبدوللاى كوپرى عەباس بووہ) ئەويش لە عەبدوللاى كوپرى عەباسەوہ (خوا لىيان رازى بى)، ئاواى بۆ باس كردين، گوئى: قوپەيشىيەكان نەزرى كوپرى حارس و عوقبەى كوپرى تەبى موعىطيان ناردن بۆ لای زانايەكانى جوولەكە لە شارى مەدينە و، پىيانگووتن: (واتە: قوپەيشىيەكان بەو دووانەيان گوئ) لە جوولەكەكان لە بارەى موحەممەدەوہ پەرسن و سيفەتەكانى موحەممەديان بۆ باس بكەن و، لە بارەى ئەو قسەيەوہ كە دەيكات (مەبەستيان قورئان بووہ)، ھەوالىيان پى بدەن، چونكە ئەوانە خواھى كىيى يەكەن و، زانايەيەكيان لەلايە لە زانايەيى پىغەمبەران، كە لەلاى تىمە نيە.

ئەو دوو كەسەش (واتە: نەزرى كوپرى حارس و عوقبەى كوپرى تەبى موعىط)، چوونە مەدينە و لەوئى لە زانايى جوولەكەكانى مەدينەيان پەرسى، لە بارەى پىغەمبەروہ ﷺ، سيفەت و ھالى پىغەمبەريان بۆ باس كرەد و، ھەندى لە قسەكانىشيان (واتە: ئەو قورئانەى) كە دەيفەرموو، ئەوەشيان بۆ باس كرەد و گوئيان: تىوہ خواھى تەووراتن، بۆيە ھاتووین، تاكو لە بارەى ئەو ھاوہلەمانەوہ ھەوالىيان پى بدەن، دەللى: زاناکانى جوولەكە گوئيان: لە بارەى سى شتانەوہ پەرساى لى بكەن كە تىمە پىتان دەللىين، ئەگەر ھەوالى

(۱) جامع البيان، ج ۱۵، ص ۱۹۲، ۱۹۳، الدر المنثور في التفسير بالمأثور، ج ۵، ص ۳۷۶، الاستيعاب في بيان الأسباب، ج ۲، ص ۴۷۰، ۴۷۱.

پێدان و ئەو سێ شتە زانی، ئەو پێغەمبەرێکی پەوانە کراوە، بەلام ئەگەر هەوایی پێ نهەدان، ئەو باباییە که له خۆوه قسه هەڵدەبەستێ، دواپی خۆتان دەزانن که چی له گەڵدا دەکەن، ئەگەر ناپاست بوو:

١- له بارە کۆمەڵە گەنجیکەوه لێی بپرسن، که له پۆزگاری پێش ئەم پۆزگاردی تێمەدا پۆشتوون، هەواییەکیان چی بوو؟ چونکه هەواییکی سەر سۆرەتێنەریان هەیه! [مەبەستیان هاوێڵانی ئەشکەوت بوو].

٢- له بارە پیاویکەوه لێی بپرسن، که زۆر گەراوه و گەشتۆته پۆزەڵاتەکان و پۆزەڵاویەکانی زەوی، لێی بپرسن هەوایی چی بوو!

٣- له بارە پووحەوه لێی بپرسن، که ئایا پووح چیه؟

ئەجە ئەگەر هەوایی پێدان له بارە سێ شتەوه، دیاره پێغەمبەرەوه شوێنی بکەون، بەلام ئەگەر هەوایی پێ نهەدان، ئەو پیاویکە له خۆوه قسه هەڵدەبەستێ، ئەو کاتە ئەوێ پێتان چاکە، له بارەیهوه بیکەن.

ئەجە ئەزێ کۆری حارس و عوقبە، لەوێ پۆشتن و، هاتنەوه مەککە به قورەیشیان گوت: ئەی کۆمەڵی قورەیش! بەکلاکردنەوهی کێشە نێوان تێوه و موحمەد دمان بۆ هێناون، جوولەکەکان پێیان گوتووین: له بارە چەند شتیکەوه پرسباری لێیکەین، ئەجە سێ شتەکانیان به قورەیشیهکان گوتن، دواپی هاتن بۆ لای پێغەمبەر ﷺ، گوتیان: ئەی موحمەد! هەواییمان پێ بدە و، ئەو سێ شتە که جوولەکەکان پێیان گوتبوون، ناپاستە پێغەمبەریان ﷺ، کردن [واتە: دەر بارە هەوایی ئەشکەوت و، ذو القرنین و، پووح] پێغەمبەر ﷺ، پێی فرمەوون: بەیانی وەلامی ئەوەتان دەدەمەوه که پرسباری له بارەوه دەکەن، ئەشیفەرموو: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)! ئەوانیش پۆشتن.

پێغەمبەری خوا ﷺ پازدە (١٥) شەوان مایەوه، خۆی پەرورەدگار لەو بارەوه وەحیی بۆ نهەنارد و جیریایش دانەبەزی بۆ لای، تاکو خەڵکی مەککە دەستیان کرد به پرواگەندەو گوتیان: موحمەد هەوایی پێداین: که بەیانی وەلامی پرسبارەکانمان بداتەوه، کهچی ئەمڕۆ تێمە پازدەیه میشمان گوزەراند، هیچ هەوایی پێ نهەداین، لەو بارەوه که پرسبارمان لێ کردو!

تېنجا ئەۋەش پېغەمبەرى خۇاى ﷺ دلتەنگ كرد، كە ۋەھىي بۇ ئەھات و دواكەۋت و، ئەو پروپاگەندەبەي كە خەلكى مەككە دەيانكرد. زۆر لە سەر دلى قورس بوو، دواي پازدە پۈژدەكە، جېرىل دابەزى، كە لە لاينەن خۇاى پەرۋەردگار ۋە سوۋرەتى (الكهف) ى ھىنا بوو، جۆرىك لە سەر زەنشتى تېدا بوو، بۇ پېغەمبەر ﷺ، لەسەر ئەۋە، كە زۆر دلتەنگە، بە ھۆى پشت تېكردنى كافرەكانى قوپەيشەۋە و، ۋەلامى ئەو سى پرسىارەشى تېدا بوون كە ئراستەي كرابوون، ھەم ھى گەنجەكان (ھاۋەلانى ئەشكەۋت)، ھەم ئەو پىاۋە گەرۈكە (ذو القرنين)، ھەرۋەھا فەرمائىشتى خوا لە سوۋرەتى (الإسراء) دا كە دەفەرمىۋى:

﴿وَسْئَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (٨٥)

ۋاتە: لەبارەى ڤووحەۋە پرسىارت لى دەكەن؟ بلى: ڤووح لە كارى پەرۋەردگارمە و، كەمىكىش نەبى، زانىارىيتان نەدراۋەتى.

ۋەك گوتمان: ئەم بەسەرھاتە، ئەگەر لە ڤووى سەنەدىشەۋە ئىشكالىكى ھەبى، بەلام مانا و نېۋەرۈكەكى ھىچ گرتى تېدا نىە و، عەقل و لۆژىك ڤەفزى ناكەن و، تەفسىرەكانىش، مەگەر چۆن، دەنا ھەموويان ھىناويانە، ھەيە بە كورتىي و، ھەيە بە دەفە تەۋاۋەى كە مەن ھىنام.

خەۋتەم: تېۋەرۈكى ئەم سوۋرەتە:

ئەم سوۋرەتە موبارەكەش، ۋەك سەرچەم سوۋرەتە مەككەبەكەكان، تەۋەرەكانى: بوونناسىي و خواناسىي و خوا بەيەكگرتن، ۋەھىي و پېغەمبەرايەتېي، پاداشت و سزاو پۈژى دوايى، باسى بەھەشت و باسى دۆزەخ، حەقىقەتى ژيانى دىناي كەم بايەخ و، ئەۋە كە ژيانى راستەقىنە لە دۋارپۈژە، بۇ ئەھلى ئيمان، پاشان ئارامگىرى لە سەر قسەو پروپاگەندەى ناخەزان، دەگرنە ئېۋخۇيان، ئەمانەش ئەو تەۋەرەنەن، كە لەم سوۋرەتە موبارەكەدا، جەختيان لەسەر كراۋەتەۋە.

ھەشتەم: دەرسەكانى ئەم سوۋرەتە :

بەپەززان! تېمە ئەو سەدو دە (١١٠) ئايەتەى ئەم سوۋرەتە موبارەكە، دابەش دەكەين بۆنۆ (٩) دەرس:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (١ - ٨)، ئەم دەرسە ۋەك پېشەكىي وايە بۇ كۆى بابەتەكانى دىكە.

دەرسى دوودەم: ئايەتەكانى: (۹ - ۲۶)، واتە: (۱۸) ئايەت، كە بەسەرھاتى ھاوۋەلانى ئەشكەوت دەگىرتە خۇي.

دەرسى سىنەم: ئايەتەكانى: (۲۷ - ۳۱)، واتە: (۵) ئايەت، تىيدا چەند پىنمىيەكى گىرگى لە لايەن خۇاي مېھرەبانەوۋە بۇ پىنغەمبەر ﷺ خراونە پروو.

دەرسى چوارەم: ئايەتەكانى: (۳۲ - ۴۴)، واتە: (۱۳) ئايەت، كە ئەوئىش بەسەرھاتىكى دىكەي دوو ھاوۋەلى تىدايە، كە پەكىيان دەۋلەمەندو لە خۇي بايە و، ئەۋى دىكەشيان ھەزار و نەدار، بەلەم شوكرانە بۇزىرە.

دەرسى پىنچەم: ئايەتەكانى: (۴۵ - ۵۱)، واتە: (۷) ئايەت، كە ژيانى دىناۋ رۇزى دوايان، تىدا پىناسە كراۋن.

دەرسى شەشەم: ئايەتەكانى: (۵۲ - ۵۹)، واتە: (۸) ئايەت، كە سەرەنجامى ھاۋبەش بۇ خوا دانەرەن و، ئامانجى دابەزىترانى قورئان و، تىترانى پىنغەمبەرەن و، ھۆكارى كافىر بوۋنى كافىران و، سزى لادەرەن و... ھتە، دەگىرتە خۇي.

دەرسى ھەۋتەم: ئايەتەكانى: (۶۰ - ۸۲)، واتە: (۲۳) ئايەت، باسى بەسەرھاتى مووسا ﷺ، ئەۋ بەندە چاكەيەي، كە زۆرىك لە زانايان دەئىن: (خۇى) بوۋە، ۋەك لە فەرمايشتى پىنغەمبەرىشدا ﷺ ئەۋ ناۋەي بۇ بەكارھىتراۋە.

دەرسى ھەشتەم: ئايەتەكانى: (۸۳ - ۹۸)، واتە: (۱۶) ئايەت، باسى بەسەرھاتى (ذو القرنين) ۵.

دەرسى ئۆيەم: ئايەتەكانى: (۹۹ - ۱۱۰)، واتە: (۱۲) ئايەت، باسى سەرەنجامى بىپرواۋ بىرواداران و، باسى خوا بە يەكگىرتن و شىرك و، كۆمەلىك راستىي دىكە، كە ئەۋ سوۋرەتە موبارەكەيان پى خەتم كراۋە.

كەۋاتە: لە كۆي (۱۱۰) ئايەت، (۷۰) ئايەت بۇ چوار بەسەرھاتەكە تەرخان كراۋن:

۱- ھاۋەلانى ئەشكەوت، (۱۸) ئايەت.

۲- دوو پىاۋەكە، پىاۋىكى دەۋلەمەندى لە خۇبايى و، ھەزارىكى شوكرانە بۇزىر، (۱۳) ئايەت.

۳- بەسەرھاتى مووسا ﷺ لە گەل بەندە چاكەكە (خۇى) دا، (۲۳) ئايەت بۇ تەرخان كراۋن.

۴- بەسەرھاتى (ذو القرنين)، (۱۶) ئايەت بۇ دانراۋن.

هاوکات (۴۰) نایه تیش به م شیوه یه:

۱ - ههشت (۸) نایه، پشه کین.

۲ - دوازده (۱۲) نایه، له کو تایددا هاتون.

پاشان له تیواخنی به سهرهاته کانیشدا یه کیان به پینج (۵) نایه و، نهوی دیکه یان به ههوت (۷) نایه و، نهوه دیکه شیان به ههشت (۸) نایه، خه تم کراون، که واته:

$$(۲۰) + (۴۰) = (۷۰) = (۱۱۰).$$

نویه م: پینج سووره ت له هه موو قورئاندا به ستایشکردنی خوا، ده ستیان پینکروده، نهوانیش:

۱- سووره تی (الفاتحه) نایه تی دووهم دهفه رموی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْكَافِرِ﴾ به شیک له زانانیانیش رایان وایه: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْكَافِرِ﴾ نایه تی یه که مه و ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّغِيءَ الْخَفِيءَ﴾ نایه تیکه بو زانیی سهره تی سووره ته کان و نایه تیکی سهر به خو یه، نه که به شیک بن له سووره ته کان، بویه ش له کاتی سهر ژمیری نایه ته کاناندا حیساب نه کراوه.

۲- سووره تی (الانعام): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾

۳- سووره تی (الکاف): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾

۴- سووره تی (سبا): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ مُفَكِّكُ الْعَقَدِ﴾

۵- سووره تی (فاطر): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَىٰ أَنْجَعُهُمْ مِّنْكَ وَتِلْكَ رُبُّنَّ زَيْدٍ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

تنجا با ته ماشایه کی نهو پینج (۵) سووره ته بکه ین: سهره تاش ده لئین: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، یانی: ستایش بو خوا، وشه ی (الحمد) که (الی) له سهره و بو ناساندن (تعریف) ه، مه به ست پنی جینسه، واته: تیکرای ستایشکردن و مه دح کردن و پشه لاگو تن، هه مووی هی خویه.

(۱) - تنجا له سووره تی (الفاتحه) دا، باسی پهروه ردگار تیی خوا، بو جیهانییه کان کراوه: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْكَافِرِ﴾، ستایش هه مووی بو خوی پهروه ردگار و خاودن و مشوورخوری جیهانیانه.

(۲) - به لَام له سوورەتی (الأنعام) دا، باسی به دێهنه رایه تی خا کراوه، بۆ ئاسمانه کان و زهوی و، تهوه که تاریکیه کان و پرووناکیی داناوان، دهفه رمویی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ (۱)

(۳) - له سوورەتی (الكهف) یشدا، باسی دابه زاندنی کتیی خا کراوه، بۆ سه ر باشرین بهنده ی خوێ (موحه ممه د) ﷺ که کو تایی پیغه مه رانه، دهفه رمویی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾ (۱)

(۴) - به لَام له سوورەتی (سبا) دا، باسی خاوه ندرایتیی خا کراوه، بۆ ئاسمانه کان و زهوی، دهفه رمویی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَمَأِ السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْخَزَرُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ (۱)، ستایش بۆ ئه و خاویه ی هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زهویدا ههیه، هه ی تهوه و، له سه ر هتاو کو تاییدا (یاخود: له دنیاو دواڕۆژدا) ستایش هه ر بۆ ویهو، تهو کار به جیی شاره زایه.

(۵) - له سوورەتی (فاطر) یشدا، باسی داهێنان (إبداع) ی خا کراوه، بۆ ئاسمانه کان و زهوی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ...﴾

بێگومان هه ر کام له وشه کانی (خلق، إبداع، فطر)، مانایان لێک نێزیکه، به لَام جیاوازییان ههیه، چونکه وشه ی هاوواتا (مترادف) له فۆر تاندا نین، به لَام جیاوازیی وردیان هه ن و، ئینسان ده بێ سه رنج بدات بۆ تهوه ی جیاوازییه که یان بزانی.

بۆ وێنه: وشه ی (فاطر)، عه بدو لای کو پێ عه بباس (خوا لێیان پازیبی) ده لێ: نه مه ده زانی وشه ی (فاطر) یانی چی! هه تا پۆژێ گویم له دوو عه ره ی خێله کی بوو، له سه ر بێرێک، نا کو کێیان هه بوو، به کێکیان گوێ: (انا فطرهما)، واته: من به که مه جار تهو بیه رم لێداوه، که واته: (فاطر) یانی: که سێک که له نوێ و له نه بوو، شتیکی پهیدا کردوه.

که واته: وه ک ده بینین: خوا عز وجل ستایشی خوێ ده کات، به لکو تیکرای ستایش بۆ خوێ بێر یار ده دا، به لَام له گۆ تره نا! به لکو له بهر تهوه ی:

۱ - پهروه ردگاری جیهانییه کانه.

۲ - به دیه پێ نه ری ئاسمانه کان و زهویه.

۳ - دابه زێ نه ری تهواوترین و باشرین کتیی خوێه ی بۆ سه ر چاکترین بهنده ی.

۴ - پاشان خاوه نی ئاسمانه کان و زهویه.

۵ - دواپی پهیدا که ری، یان: له نه بوونه وه: داهێنه ری ئاسمانه کان و زهویه.

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پېئاسەى لەم دەرسە

بە پېزان!

لەم دەرسەماندا ھەشت (۸) ئايەتى سەرەتای سوورەتى (الكهف) دەتوژىنەو، ئايەتەکانى (۱ - ۸) و ئەو ھەشت (۸) ئايەتە، وەك پېشەكەى وان بۆ كۆى باس و بابەتەکانى سوورەتى (الكهف) و، تېيان دا ھەوت (۷) مەبەستى گىرگ و سەرەكەى، خراونە ڤوو:

(۱) - دابەزاندنى ڤوړتان لەلايەن خواى بەرزى مەزنى بى وىنەو، بۆ سەر باشتىن بەندەى خوى، كە موخەمەدە ﷺ.

(۲) - وەسف و پېئاسەى ڤوړتان، بەو كە: ڤوړتان ږىك و ڤاستە و لارى و ناږىكى تېدانى و، سەرپەرشتیارە.

(۳) - خستنه ڤووى ئامانجى نېردرانى ڤوړتان، كە برىتیه لە ترساندى بېرپاوان لە سزای خوا ﷻ لە ږوژى دوايداو، لە تۆلەى خوا ﷻ لە دنيا، ھەروەھا موژدە پېدانى بېرپاداران لە دنيا، بە سەرگەوتن و بەختەو، بۆ لە دواږوژدا بە سەرفرازى و ژيانى ھەمىشەى نىو بەھەشت.

(۴) - ترساندى لاف لېدەرانى ږۆلە بۆ خوا، بە نەزانى و درۆ كردن، واتە: ئەوانەى ږۆلە پالەدەنە لای خوا كە مەبەست ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكانە، كە دەيانگوت: شەيتانەكان كۆرى خوان و فرىشتەكانىش كچى خوان.

(۵) - ئامۆژگارى بۆ پېغمبەر ﷺ، كە ھىندە خەفەت نەخوات، لەسەر بېرپا نەھىنانى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان بە ڤوړتان.

(۶) - ڤازىترانەو، ژيانى دنيا بۆ تېدا تاقىكردنەو، تاقىكردنەو، مەرۆڤ و جىن.

(۷) - خستنه ڤووى سەرەنجامى ژيانى دنيا، كە سەرەنجام سەر زەوى دەبىتە زەوىيەكى تەخت، ياخود پەرىزىكى ڤووت، كە ھىچ شىكى لى نامىن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۝ ۱ قَيِّمًا يَسْتَوِرُ بَأْسًا شَدِيدًا
مِن لَدُنْهُ وَيُنَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝ ۲ مَتَكِينٍ
فِيهِ أَبَدًا ۝ ۳ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝ ۴ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ
كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝ ۵ فَلَمَّا كُنْتُمْ خَلْقًا
مُتَشَابِهِينَ لَمْ تَرَوْهُمْ بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ۝ ۶ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا
لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۝ ۷ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُودًا ۝ ۸

مانای دهقا و دهقی نایبتهکان

۱ یتیکرای ستایش بۆ نه و خوایهی که کتیبی دابه زاندوته سهر بهنده که ی و، هیچ
نایکی و که م و کوپییه کی تیدا دانه ناوه ۱ (قورئان) ریک و راست و سهرپه رشتیاره،
بۆ نه وهی (بیبروایان) له لایهن خویه وه، له سزا و تازاریکی سهخت بترسینی و، موژدهش
بدات به بروادارانیک که کرده وه باشه کان ده که ن، که پاداشتیکی باشیان هیه ۲ (له
پوژی دوایدا) به هه میسه یی تیدا ده مینه وه ۳ (ههروه ها تا کو) نه وانهش بترسینی
که ده تین: خوا پۆله ی هیه ۴ (له حالیکدا) که نه خویان نه باب و باپیرانیان هیچ
زانباریه کیان له و بارم وه نه، (نه و قسه یه) قسه یی زور زله له زاریان درده چی و، نه نیا
درو ده که ن ۵ (توش (له ی موحه ممه دا) نیزیکه خوت بفه و تینی به هوی خفه ت
خواردنت له دوایان، که برو به و فهرمووده یه (واته: قورئان) ناهینن ۶ به دنیایه وه
تیمه نه وه ی له سهر زهوییه، کردوومانته مایه ی رازتیرانه وه بۆ نه وان، تا کو تاقیان
بکهینه وه: کامیان کرده وه ی چاکتره؟ ۷ به دنیاییش تیمه هه رچی له سهر زهوییه
نایبیلین و، دهیکهینه زهوییه کی پروتی سوور و سهقه تاله ۸.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(عَوَجًا): (الْعَوَجُ: مَا يُذْرَكُ بِالْبَصَرِ، وَالْعَوَجُ مَا يُذْرَكُ بِالْفِكْرِ)، وشە‌ی (عَوَج): واتە: لاری، (عَوَج) یش هەر به مانای لاری دێ، واتە: لاری و خواری و ناپێکی، به‌لام (عَوَج) بۆ شتێک به‌کارده‌هێنێ که به چاو بیهێنێ، وه‌ک: گۆچانی‌ک و داری‌ک و دیواری‌ک و شتێک که به‌ره‌سه‌ست بێ، به‌لام (عَوَج) بۆ شتێک به‌کارده‌هێنێ، که به‌عه‌قل برانێ، بۆیه‌ خوا فەرمووی‌یه: ﴿وَلَوْ جَعَلَ لَكُمُ عَوَجًا ۝١﴾، واتە: هیچ ناپێکی و لاری نه‌خستۆته‌ نێو قورئانه‌وه‌.

(قِيَمًا): (أَي: ثَابِتًا أَوْ مَقْوَمًا لِأُمُورٍ مَعَاشِيَهُمْ وَمَعَادِيَهُمْ، وَقِيَمًا)، وشە‌ی (قِيَم) واتە: چه‌سپاو، یاخود: راگر، راگر بۆ کاروباری ژیان و گوزه‌رانیان و دواڕۆژی‌شان، وشە‌ی (قِيَمًا) خۆتێراویشه‌ته‌وه‌: (قِيَمًا) ته‌میش هه‌ردوو واتا‌که‌ی هه‌ن.

(مَنْكِحِينَ فِيهِ): ده‌لێ: (الْمَنْكُحُ: ثَبَاتٌ مَعَ انْتِظَارٍ، مَنَكُتٌ مَكْنَأٌ وَمَكْنَأٌ، مَنَكْتُ: بَرِيْتِه له چه‌سپاوی له‌گه‌ل چاوه‌ڕێکردندا، ده‌گوترێ: (مَنَكْتُ مَكْنَأٌ وَمَنَكْتُ مَكْنَأٌ)، (مَنَكْتُ، مَنَكْتُ) هه‌ردووکیان چاوگن، یانی: مانه‌وه‌، که‌واته‌: (مَنْكِحِينَ فِيهِ أَبَدًا)، یانی: له‌و ژيانه‌ی پۆژی دوایدا و، له‌و پاداشته‌ی خوادا ده‌مێننه‌وه‌ به‌هه‌میشه‌ی.

(كَبَّرَتْ): واتە: زۆر گه‌وره‌یه، یان چه‌ند گه‌وره‌یه، (أَصْلُهُ: الْإِلْبَازُ عَنِ الشَّيْءِ بِضَمِّهِ جَسْمِهِ... وَهُوَ هُنَا مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّجَبُّبِ مِنْ كِبَرِ هَذِهِ الْكَلِمَةِ فِي الشَّاعَةِ، بِذَلِيلِ نَضْبِ (كَلِمَةً) عَلَى التَّمْيِيزِ)، واتە: وشە‌ی (كَبَّرَتْ) له‌ئه‌صلدا بریتیه له‌هه‌والدان به‌زه‌ب‌لاحی شتێک، له‌پووی چه‌سته‌وه‌، به‌لام لێره‌دا به‌کاره‌یتراوه‌: بۆ سه‌رسوڕمان له‌گه‌وره‌یی نه‌و وشه‌یه، له‌ناپێکی دا، به‌به‌لگه‌ی نه‌وه‌ که وشە‌ی (كَلِمَةً) وشه‌یه‌کی (منصوبه‌) و حاله‌تی (تمییزی) وەرگرتوه‌ و (كَبَّرَتْ كَلِمَةً) ئاوا‌ی لێ دێته‌وه‌: (مَا أَكْبَرَ كَلِمَةً)، واتە: چه‌ند گه‌وره‌یه‌ نه‌و قسه‌یه.

(بَنَحْ): واتە: بکوژ، (الْبَنَاحُ: قَاتِلُ نَفْسِهِ، مُهْلِكُ)، (بَانَحَ) واتە: بکوژ، (بَنَحْ نَفْسَكَ) واتە: خه‌ریک بوو خۆت بکوژی (مه‌لک).

نایا له‌چیه‌وه‌ هاتوه‌؟ (الْبَنَاحُ: عَزَى مُسْتَبْطَنٌ فِي الْقَفَا) بریتیه له‌ده‌مارێکی شێڕدراوه‌ له‌پشته‌می مرۆف دا و، نه‌گه‌ر بێت و نه‌و ده‌ماره‌ به‌پردێ، مرۆف ده‌مرێ، له‌وه‌وه‌ هاتوه‌.

(أَسْفًا): (الأسف: أَسْفُ الحُزْنِ). (أسف) بریتیه له زور خهفت خواردن و زور دلتنهنگ بوون.

(صَعِيدًا): (الصَّعِيدُ: الدُّوَابُّ، وَقَالَ ثَعْلَبُ: هُوَ وَجْه الأرض). (صعید) به کَل و حَوْل، لَيْك دراوه ته وه، به لَام (ثعلب) گوتهویه تی: (صعید) بریتیه له پرووی زهوی، که ئیمه وه که له تفسیری سووهرتی (المائدة) دا، که دهفه رمویی: ﴿فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَيَمَمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾، ساغمان کردوته وه: نه و واتایه راسته که (الصعید) یانی: پرووی زهوی (وجه الأرض) نه که ته نیا کَل، که خوی زانا و توانا دهفه رمویی: ئیمه سه زهوی ده که یه (صَعِيدًا جُرُزًا) ییگومان هه مووی کَل نیه، به لَام پرووی زهوی (وجه الأرض): به فر بئ، به سه ته له ک بئ، لم بئ، چیا بئ، چه و بئ، گیا و پرووه ک بئ، هه مووی ده گرتنه وه.

(جُرُزًا): (أَرْضٌ جُرُزٌ وَجُرُزٌ وَجَرَزٌ: أَرْضٌ لَا ثِبَاتَ فِيهَا) واته: زهویه که که پرووه کی لی نیه، که به چند شیهه یه که خویته راوه ته وه: (جُرُزٌ وَجُرُزٌ وَجَرَزٌ).

هۆی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

هۆی هاتنه خواری نه و رسته قورئانییه ی که دهفه رمویی: ﴿فَلَمَّا كَبُحَ ثَمَرُكَ عَلَى آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمَرُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا﴾. له و باره وه تم به سه رهاته هاتوه:

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: اجْتَمَعَ عُتْبَةُ بْنُ رَبِيعَةَ، وَشَيْبَةُ بْنُ رَبِيعَةَ، وَأَبُو جَهْلٌ بْنُ هِشَامٍ، وَالنُّظَرُ بْنُ الْحَارِثِ، وَأَبُو الْبُهْثَرِيُّ فِي تَقْرِيرٍ مِنْ قُرَيْشٍ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَدْ كَبُرَ عَلَيْهِ مَا يَرَى مِنْ خِلَافِ قَوْمِهِ إِثَاءً، وَإِنْكَارِهِمْ مَا جَاءَ بِهِ مِنَ النُّبِيِّ، فَأَحْزَنَهُ حُزْنًا شَدِيدًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿فَلَمَّا كَبُحَ ثَمَرُكَ عَلَى آثَرِهِمْ﴾.)

عه بدوللای کوپی عه عباس (خوا لیان پازینی) ده لئ: هه ر کام له: عوبه ی کوپی په بیعه وه، شه بیه ی کوپی په بیعه وه، نه بوو جه هلی کوپی هیشام و، نه زری کوپی حارس و، نه بوو لبوختووری، له گه ل چند که سیکی دیکه ش له هۆزی قورهایش کوپونه وه، پیغه مبه ر ﷺ

زۆر لەسەر دلى قورس بوو لەو: كه گەلەكەى دەينى سەر پىچى لى دەكەن و، نكوولى دەكەن لەو دلسۆزىيەى كه بۆى هيناون، نجا ئەوە بوو بە مايەى دلتەنگ بوون و مەراق داگرتى پىغەمبەر ﷺ كه ئەوانە گوئى بۆ ناگرن و پەيامى خواى لى وەرناگرن، خواى بەرز و مەزنىش ئەو نايەتەى دابەزاندە خوار، كه دەفەرموئى: تۆ خەرىكى خۆت بڤهوتىنى لە دوايان، لە خەفەت ئەوەى بپروا بەم فەرمائىشتە ناھىن! يان: وامەكە!

ماناى گىشتى نايەتەكان

ئەم هەشت نايەتە، وەك لە پىناسەى ئەم دەرسە دا ئاماژەمان پىدا، حەوت مەبەستى گەورەو گرنگ، دەگرنە غۆيان.

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموئى: (بسم الله الرحمن الرحيم)، بە ناوى خواى بە بەزەيى بەخشندە، واتە: ئەم كارەم دەست پى دەكەم، يان دەست پىكردنم بە ناوى خواى بە بەزەيى بەخشندە، بە ناوى خواى بە بەزەيى بەخشندەش، واتە:

۱ - ئەم كارە بۆ پازى كردنى خوا دەكەم.

۲ - بە هەول و تواناى خواى پەروەردگار دەيكەم.

۳ - بە پى شەرى خواى پەروەردگار دەيكەم.

۴ - بە ناوى خوا دەستى پىدەكەم، نجا قورئان دەخوئى، يان هەر كارىكى دىكە دەكەى، كه دەلئى: (بسم الله الرحمن الرحيم)، دەبى ئەو مەبەستانە لە دلى خۆت بگرى.

﴿لَا تُحْمَدُ لَهُ الْآلَاءُ أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾، ستايش هەمووى بۆ ئەو خوايەى كه كتيبى دابەزاندۆتە سەر بەندەكەى خۆى و، هىچ ناپىكى و لارى تىنەخستو، هەرچى ستايشە بۆ خوايەك، كه كتيبى دابەزاندۆتە سەر بەندەكەى، كام كتيب؟ ئەو كتيبە كه قورئانە.

۱ - پى دەگوترى: (كتاب) لەبەر ئەوەى نووسراوئەو.

۲ - پىشى دەگوترى: قورئان لەبەر ئەوەى خوئراوئەو و دەخوئىرتەو.

۳ - ھەرۈك يېشى گوتراۋە: (ذِكْر) لەبەر ئەۋەي بېرخەرەۋە ياد خەرەۋەي مَرْوْفە بۆ راستىيە كان.

۴ - ديسان يېشى گوتراۋە: (فِرْقَان) لەبەر ئەۋەي جياگەرەۋەيە بۆ ھەق و ناھەق، پاست و چەۋت، پيس و پاك، چاك و خراپ ... ھتد.

مەبەستىش لە بەندەكەي (عَبْدِهِ) پرونە: مەبەست پىتى ئەۋ بەندەيەتى كە لە ھەموو بەندەكانى، لە ئادەمەۋە تا كۆتا مَرْوْف لەم سەر زەۋىيە، لە ھەموويان لەلای خوا بەپىزىتر و شىرىنتر و خۆشەۋىستىتر، كە موحەممەدە ﷺ.

دوایی دەفەرمۇي: ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهُ عِوَجًا﴾، ھەرۋەھا ھىچ ناپىكىي تىدا نەگىراۋە، واتە: ئەم قورئانە ھىچ ناپىكىي و كەم و كوپىي تىدا نىە، چ لە پروي بىژەيەۋە، چ لە پروي واتەيەۋە.

﴿فَيَمَّا﴾، ھەرۋەھا پىك و راستە و چەسپاۋە و، سەرپەرشتىار و راگرە.

﴿يُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ﴾، ئىنجا ئايا خوا بۆچى ناردوۋىيەتە خوار؟! تاكو بىرسىنى و ورىا بىكاتەۋە لە سزايەكى سەخت، كى بىرسىنى؟ بىپىروايان بە تايەت و خەلك بە گشتى بىرسىنى لە سزايەكى سەخت، ﴿مِّن لَّدُنْهُ﴾، لەلايەن خۆيەۋە، ئەۋ سزا سەختەش، دەگونجى مەبەست سزاي دىنيا بى و، دەشگونجى مەبەست سزاي پۆزى دوایی بى، يان ھەردوۋىيان بى پىنكەۋە، بەلام زياتر واپىندەچى: مەبەست سزاي پۆزى دوایی بى.

﴿وَبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَمْلِكُونَ الصَّلَاتِ﴾، بۆيەش ھاتۋە تاكو موزدە بدات بەۋ بروادارانەي، كىرەۋەۋە باشەكان ئەنجام دەدەن، ﴿أَن لَّهُمْ أَجْرًا حَسَنًا﴾، كە باشترین پاداشتيان ھەيە، ﴿مُنَكِّبِينَ فِيهِ أَبَدًا﴾، بە ھەمىشەيى لە تىۋ ئەۋ پاداشتەدا دەمىننەۋە، كە مەبەست: بەھەشتى خوايە.

﴿وَيُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾، ديسان بۆ ئەۋەش ھاتۋە: تاكو ئەۋانەي گوتوۋىيانە: خوا پۆلەي گرتۋە، يان پۆلەي ھەيە، ئىنجا كوپ، يان كىچ، ئەۋانەش بىرسىنى و ورىايان بىكاتەۋە.

كالتىك بىپىروايان ئەۋ قسەيەش دەكەن، ﴿مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ﴾، نە خۆيان زانارىيان بەۋ لاف لىندان و، بەۋ قسەيە ھەيە، نە باب و باپىرانىشان، ھىچ جۆرە زانارىيەكىشان نىە، بەلكو ھەر تەنەنگ بە تارىكىي ۋەدەننن، ﴿كُتِبَتْ كُلَّمَا تَخْرُجُ مِنْ

آفَوَهْم، نای! چهند وشهیه کی گهورهیه له زاریان درده چی! واته: ئەو تۆمهته که پالی ددەنه لای خوا، که گوايه پۆله ی ههیه، ئەو لاف لێدانە که پۆلە بۆ خوا بریار ددەن، ئەوه گوروترین وشهیه له دەمیان درده چی، واته: ته‌نیا وشهیه که که به‌زار دیلێن، به‌لام مصداقیه‌ی نه‌ له سه‌ر ئهرزی واقیع، حه‌قیقه‌تێکی نه‌ به‌سه‌ریدا به‌جسه‌یت.

[illegible]

نجا خوا ﷺ ده گواڙته وه بو ٿاموڙگاري ڪرڻي پيڻه مبر ﷺ له ڦالبي گلهي
لٽڪرڻي نه رمد.

﴿ فَلَمَّا كَبَتْ عَلَيْهِ نَفْسُكَ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ ﴾، ږنگه، نيزيکه خوټ بڼه وټنې به دوايېندا، (آثار) کوۍ (اثر) ه يانې: شوڼه وار، له دوايان، که دږوون و به جيت دهيلن و پروانا هيلن، خهريکي له دوايان خوټ بڼه وټنې.

﴿إِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ﴾، به هوی نه‌ودوه که بروایان به‌و فرمایسته نیه،
﴿أَسْفَا﴾، واته: به خفه‌تان و به مهر اقان، خه‌ریکه خؤ بفه‌ووتییی.

نەوە نەرمە گلەییە و ئامۆزگارییە، ئاپاستە ییغەمبەر ﷺ کراوە، واتە: تۆ ئەوەندە خەفتیان لێ مەخۆ، کە بڕوا ناهێنن بەم فەرماشتە موبارەکە، زێدەرۆی مەکە لە زۆر مەراق خواردن و خەفت خواردندا، بۆ ئەوەی ھالەتیکێ نەرنییت بۆ دروست نەبێ و، سەرەنجام: دڵداگیرا و دەم و چاوا داگیرا بێ، ھەلبەتە ئەمە وێرای ئەوەی کە ئامۆزگارییە بۆ ییغەمبەر ﷺ و نەرمە گلەییەکە: ھاو کات مەدحیکێ گەورەشە بۆ ییغەمبەر ﷺ کە چەند دڵسۆز بوو بۆ ئەو خەلک و چەند بە تنگیانەو بوو و بەرۆشیی بوون.

دوايى خوا وهك دلدانه وهيك بو پيغهمبر ﷺ، دهفرموي: ﴿ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا ۖ ثُمَّ نَخْلَعُهَا عَنْهُمْ وَأَخْصَنَّا عَنْهُمْ أَمْشَاتُهُمْ ۖ وَبَدَّلْنَاهُم بِجَدِيدٍ ۚ وَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴾. ١٢٢

بوى، ﴿ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا ۖ ثُمَّ نَخْلَعُهَا عَنْهُمْ وَأَخْصَنَّا عَنْهُمْ أَمْشَاتُهُمْ ۖ وَبَدَّلْنَاهُم بِجَدِيدٍ ۚ وَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴾. ١٢٢

دهك؟ كه واته: كاتيك نه وهلى دنيايه دهبنى، به دنيايه كهى خويانه وه خافلاون و، پيغموره سه رقالن و، تاوړ له توو له په يامه كوت ناده نه وه، پشتگوتيان بخه، چونكه نه وهى كه له دنيا دا هيه وه، نهوان پيغموره خافلاون و، پيى له خوبايى بوون، پازترانه وه و جوانييه كى ژيانى دنيايه، بو تافيكردنه وهى نهوان و واش پنده چى: نه گهر نهوان بهو شيډويه بهردهوام بن، له تافيكردنه وهى خوا درناجن و، تووشى سزاي خوا دهبن.

﴿وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُثًا﴾، بە تەئکید تێمە ئەوەی کە لەسەر زەویيە، دوابی دەیکەینە زەویيە کی پرووی سوور و سەقەتالە، واتە: هەرچی جوانیی لەسەر زەوی هەیە، چ ئەوشتانەی خوا ﷻ راستەوخۆ خۆلقاندوونی، وەك: باخ و باخات و، دار و درەخت و میوه و، کانزا و، هەموو ئەو شتە جوانانە.. هتد، چ ئەوانەی مەرۆف دروستی کردوون، لە خانوو بەرەو کۆشک و ئەلار و کارگە و جادە و شەقام و... هتد، ئەوانە هیچیان ناهێلین و زەویيە کە دەکەینە زەویيە کی پرووت، وەك پەرزێتیک کە کشتوکالی لیکرا بێ، دوابی درواپتەوهو هیچی لێ نەما بێ، دەیکەینە پەرزێتیک پرووی سوورو سەقەتالە.

مەسىلە گىرگەكان

مەسىلەى يەكەم:

ستايش بۇ لەو خۇايەى كە كىيى دابەزاندۆتە سەر بەندەكەى و، هېچ ناپىكىيەى نەخستۆتى، پىك و پاست و سەرپەرشتیار، تاكو لەلایەن خۇيەو: خەلك لە سزايەى سەخت بىرسىنى و، موژدەش بەو پروادارانە بداتە كە كردارە چاكەكان دەكەن، كە پاداشتىكى باشيان هەيە، بە هەمىشەى تىيدا دەمىننەو:

خو دەفەرموى: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۖ قَيِّمًا يَسْتَوِرُ بَأْسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۖ مَّا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا ۖ﴾

شىكردنەوئى ئەم سى ئايەتە، لە ھەوت بىرگەدا:

۱- ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ﴾، چەمك و واتای وشەى: (الحمد)، (الحمد لله: لى: الثناء عليه بالفضيلة، وَهُوَ أَحْسَنُ مِنَ الْمَدْحِ، وَأَعَمُّ مِنَ الشُّكْرِ).

واتە: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، واتە: ستايش بۇ خوا، مەدح و پىئەلگوتن بۇ خوا، لە بەرانبەر ئەو سىفەتە بەرزاندەدا كە ھەينى، وشەى (حمد) تايەتەرە لە مەدح، بەلام گشتىيەرە لە (شكر)، بابزانين چۆن؟

جارى وا ھەيە مەدحى خواردنپىك دەكەى كە خۆشە، مەدحى گولپىك دەكەى، كە جوانە، كەواتە: چەمك و واتای مەدح فراوانترە، چونكە (حمد) تەنيا بۇ كەسىكى خاوەن ويست و خاوەن زانست و ھەستە، بۆيە: واتای (حمد) لە واتای (مدح) تايەتەرە.

ئىنجا بۇ وشەى: (حمد) لە كوردىيدا، وشەى (ستايش)م پىن پاستە و بۇ وشەى: (مدح)يش پىئەلگوتن و پەسندكردن، بەلام لە پرويەى دىكەو: واتای وشەى (حمد) گشتىيەرە لە ھى (شكر)، كە من بۇ: (شكر) لە كوردىى دا، وشەى (سوپاس) دادەتيم،

چونکه (شکر) بریتیه لهووی: سوپاسی که سیک بکهی، که لهووهو چاکهیه که بۆ تۆ هاتوه، چاکهیه که له گه ل تۆدا کراوه، به لām (حمد) تۆ ستایشی که سیک ده که ی له بهر چاکیی و پازاوهیی به خهسله تیک یان زیاتر له خهسله ته بهرزه کان و، نهوه ره چاو ناکی که نایا: چاکه لهووهو بۆ تۆ هاتوه، یان نا!

بۆ وینه: تیمه ستایشی (حاتم الطائی) ده که یین، له کاتیکدا که هیچ پشک و چاکهیه که له سه خاوه ته که ی، به تیمه نه براره، به لām ستایشی ده که یین، له بهر سه خاوه ته ندیه که ی.

ننجا که خوا ده فهرمووی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ﴾، ستایش هه مووی بۆ نهو خویایه که کتیبی دابه زاندۆ ته سه ره بهنده که ی، وهک پشتریش گوتمان: به سیاق و سه لیهه دیاره که مه به ست له: (عَبْدُ) بهنده که ی، موحه ممه ده ﴿وَمَهْ سَتِيشْ لَهُ: (الْكِتَابُ) کتیه که، نهو قورئانهیه که بۆ پیغه مبه ری خوا موحه ممه ده ﴿سَرُوشْ کراوه، تاکو نهو کاته ی که سووره قی (الکھف) ی بۆ هاتوه، یاخود: نهو کتیه ی که خوا ﴿دَه زانی هه مووی داد به زینتیه سه ری، نه گهرنا تاکو نهو کاته، نه گهر (الکھف) شه ست و هه شته مین سووره ت بئی، یاخود: هه فته هه مین بئی، مانای وایه جار ی چل و چوار سووره قی دیکه ماون، که کۆی سه د و چواره ده سووره ته که ی قورئان پیک دینن، یاخود: چل و شه ش ماون.

۲- ﴿وَلَوْ كُنَّا نَعْلَمُ لَعَرَجْنَا﴾، واته ی: هیچ ناریکیی و لاری نه خستۆتی.

نهو ناریکیی و خوارو خێچییه ش، هه ندی گوتوویانه: له پرووی بیژه وه، هه ندی گوتوویانه: له پرووی واتاوه، به لām له راستیدا هه ردوویان ده گرتیه وه و قورئان: نه له پرووی بیژه (لفظ) و شه کانیه وه، نه له پرووی واتا (معنی) و مه به سه ته وه، هیچ لاری و ناریکیی تیدا نیه، یانی: قورئان شتیکی تیدا نیه، عاقلێک بلی: بریا تیدا نه بوایه، چ له پرووی بیژیه وه، بۆ که ساتیک که شه ره زای زمانی عه ره بیین و، شه ره زای په وان بیژین، به لکو قورئان له لووتکه ی زمان پاراوی (فصاحة) دایه، و چ له پرووی واتا کانیه وه، که قورئان له لووتکه ی په وان بیژیی (بلاغه) دایه، فه رمانی به هیچ شتیکی نه کردوه، عه قلی سه لیم بلی: بریا فه رمانی پت نه کردبایه، و هیچ شتیکی قه دهغه نه کردوه، عه قلیکی سه لیم بلی: بریا قه دهغه ی نه کردبایه.

۳- ﴿قِيَمًا﴾، (القيَم: صِفَةُ مُبَالَغَةٍ مِنَ الْقِيَامِ الْمَجَازِيِّ الَّذِي يُطْلَقُ عَلَى دَوَامِ تَعَهُدِ الشَّيْءِ، وَمُلَازِمَةِ صَلَاحِهِ)، واته: (قيَم) سیفه تیکه زنده پرویی تیدا کراوه و له (قيام) وه هاتوه، (قيام) واته: هه لسانه پت، به لām لیره دا مه به ست پتی مانا مه جازیه که به تی، که که سیک هه لسته پت، مانای وایه: ناگای

له شتيك دهبي و، سهرپهرشتي دهكات و ناهيلى تيكيچي، كهواته: قورئان له خودي خويدا راست و چهسپاوه و، سهرپهرشتيارو راگرش، بؤ ژيانى مروفا.

(۴) - ﴿لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّمَّنْ لَدُنْهُ﴾، ئايا قورئان بؤچي دابهزيوه؟ تاكو خوا له لايهن خويهوه، خهك به گشتي، ياخود: بئ بروايه كان به تاييهت بترسيئي، له سزايه كي سهخت، كه له لايهن خويهوه دهينيئي.

(بَأْسًا شَدِيدًا): (عَذَابُ الدُّنْيَا أَوْ عَذَابُ الْآخِرَةِ، أَوْ كِلَاهُنَا) واته: سزاي دنيا، يان سزاي دواړوژ، يان ههردووكان.

ليردها كه دهفرموئ: (لِيُنْذِرَ)، نهو وشهيه: (فعل و فاعل)ه، بؤ نهوهي بترسيئي، كي بترسيئي؟ ﴿بَأْسًا﴾، دهبيته بهركار (مفعول)ي دوهم، به لام بهركار (مفعول)ي يه كه مي، قرتيزاوه له بهر نهوهي ده زانري، به مجوره: (لينذر الناس بأساً شديداً)، يان: (لِيُنْذِرَ الْكُفَّارَ بَأْسًا شَدِيدًا) يان (لينذر المشركين)، ههروهها دهشكونجي: (لينذر) وه (الفعل لازم) مامه نه ي له گه لدا كرا بي، كه بهركار (مفعول)ي ناوي، چونكه مهبهستي سه ره كي ليرتسيژاوه كه يه، كه بريته له سزاي سهختي خوا، نه ك ترستيزاوه كان، كه بريتي له بئروايه كان ياخود خهك به گشتي. ماناي وشه ي (بأس) يش: (البأس: الشدة في الألم) نازاريكي سهخت، كه وشه ي: (شديد) هيندهي ديكه، خهستي دهكانه وه.

(۵) - ﴿وَيُنْذِرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَمْلِكُونَ الصَّلَاحَاتِ﴾، واته: ههروهها نهو بروادارانهي كه كردهوه باشه كان دهكن، دلخوشيان بكات و موژدهيان پي بدات، به چي؟

(۶) - ﴿أَنَّهُمْ أَجْرًا حَسَنًا﴾، بهوه كه: پاداشتيكي باشيان ههيه.

(۷) - ﴿مَكِينٍ فِيهِ أَيْدٍ﴾، كه به هه ميشه يي لهو پاداشته دا ده مينه وه.

نهوهي ليردها چي سهرنجه، نهوهيه: خوا ﴿يَمْلِكُونَ﴾ كه باسي برواداران دهكات، دهفرموئ: ﴿وَيُنْذِرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَمْلِكُونَ الصَّلَاحَاتِ﴾، موژده بدات بهو بروادارانهي، كه كردهوه باشه كان دهكن، ياني: برواداراتيك بروادارين، كردهوهي باش دهكن، (گوزه چي تيډا بي، نهوهي لي دهړي!)، نه گهر ئينسان عهقل و دل كه ي به نووري ئيمان پوښن بوو بيتهوه، دل و دهرووني به هيدا يه خوا ناوه دان بوو بيتهوه، بئگومان لهو دل پر نووره، لهو دهروونه ناوه دانه به ئيمان، ههركردهوهي باش و رهوشت و تاكاري باش پهيدا دهبي.

مهسه له ی دووهم:

{هروهه ها خوا قورانی دابه زاندوته سر بهنده که ی} تا کو نه وانه بترسین که گوتیان:
خوا پۆله ی بۆ خۆی دانوه، که خۆیان و باب و باپریان هیج زانیاریان له و باره وه
یه، نای چهند قسه یه کی زله له زاریان ده رده چن! نه وانه ته نیا درۆ ده که ن:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۚ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا
لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۚ﴾

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له پینچ برگه دا:

(۱) - ﴿وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۚ﴾ هروهه ها خوا قورانی دابه زاندوته سر
بهنده که ی: تا کو نه وانه ی گوتیان: خوا پۆله ی گرتوه، پۆله ی هه یه، بترسین، وریایان بکاته وه، که
واز له و ناماقوولیه بینن.

وشه ی (ولد) له زمانی عه پهبیدا، بۆ تیر و مئ به کاردئ، هروهه ها بۆ تا ک و کۆش
به کاردئ.

(۲) - ﴿مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ واته: هیج زانیاریه کیان پئی نیه، واته: هیج به شیک له زانیاریان
له و باره وه نیه، که خوا پۆله ی هه بن.

(مَنْ) بۆ به شیک (تبعیض) ه، یانی: هیج جوړه زانیاریه ک، هه ره له سه ره تای زانیاریه وه
تا کو کۆتایی، هه چیان له لا نیه، چونکه ده گونجا بگوترئ: ﴿مَا لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾، به لام لیره دا:
(مَنْ) (لِأَكْبَادِ النَّفْسِ)، (مَنْ) بۆ جه ختکردنه وه ی لابر دنی زانیاریه له وانه دا، به و لاف لێدانه ی
که ده یکه ن، که بریتیه له پال دانی پۆله بۆ لای خوا، یانی: ﴿مَا لَهُمْ بِذَلِكَ الْقَوْلُ شَيْءٌ مِّنَ
الْعِلْمِ﴾ به و قسه یه که ده یکه ن، هیج به شیک له زانیاریان نیه، نه که م نه زۆر.

(۳) - ﴿وَلَا لِآبَائِهِمْ﴾ واته: هروهه ها باب و باپریان و پێشینانیان، دیسان هیج زانیاریان
له و باره وه نیه، یانی: باب و باپریانان له و باره وه، هیج به لگه یان به ده سته وه نیه و، هیج زانیاری و
به رچاو پۆشنیه کیان نه بووه، که نه و بیرو که ی پۆله پال دانه لای خوا یان، له مێشک و دلی خو یاندا
جئ کردۆته وه، نه دی تبه و، ته ی هاو به ش بۆ خوا دانهر و بیرویه کان! بۆچی لاسایی نه واتنان

كردۆتەو، كۆپرەك بە دوايان كەوتۈن، كە ئەوان لە پرووى زانبارىيەو، ئەو لافەيان لى نەداو، ئەو تۆمەتەيان ئاراستەى خواى بەرزى بى وئە، نەكردو!

۴- ﴿كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾، ئەمە دەگونجى بۆ سەرسوپمان بى، يانى: (مَا أَكْثَرَ كَلِمَةً)، چەند وشەيەكى گەورەيە لە زارايان دەرەچى!

دەشگونجى تەنيا بۆ ھەوآل دان بى، واتە: وشەيەكى گەورەيە لە زارايان دەرەچى.

ئىجا كە دەفەرمۆى: ﴿تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾، كە بە شىوئى (الفعل المضارع) ھىناوئەتى، بۆ ئەوئەيە وئەكە بخاتە بەرچاوان، ئەمەش عادەتتىكى بەردەوامى قوپانە، كە خوا تەئەلى دەيەوئ مانا، مەبەستەكان، لە شىوئى ديمەنى زىندوودا، بخاتە بەرچا، ئەوئەش بەوئەى كە كردارى بەردەوام (الفعل المضارع) بەكاردئىنى.

شاياتى باسە وشەى (أفواه) كۆى (فؤه)ە، چونكە وشەى (قَم) لە ئەصْلدا (فؤه)ە، كە لە (قوة)ەو ھاتو، دەگوترى: (فأه، فيہ، فؤه)، بۆيە بە (أفواه) كۆكراوئەو، واتە: زارەكان.

كە ئىرەدا خوا تەئەلى دەفەرمۆى: ئەو ھەر وشەيەكە بە زار دەيلئىن، يانى: ئەو وشەيە ھىچ مېصداقەتتىكى نى، ھىچ (ما صدق)تىكى نى لەسەر زەوى، لە دنياى واقعدا، كە لەسەرى بچەسپى.

۵- ﴿إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا﴾، واتە: ئەو قەسەيە كە دەيكەن، تەنيا سېفەتى درۆى ھەيە، تەنيا درۆيەكى پرووتە، ھىچ بەشيك لە راستى تىدا نى.

مەسەلەى ستيەم:

خوایى ده‌فه‌رموئى: ئەى موحەممەد! پەنگە بەهۆى زنده مه‌راق خواردنتەوه له دوايان، که بپروا به‌م فه‌رمایشته ناهيئن، خۆت بفه‌وتيني!!

خوایى ده‌فه‌رموئى: ﴿فَلَمَّا كَبُحْ نَفْسَكَ عَلَى آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمَرُوا بِهَذَا الْآحَدِيثِ أَصْغَا﴾.

شیکردنەوهى ئەم ئایەتە، له چوار بڕگەدا:

(١) ﴿فَلَمَّا كَبُحْ نَفْسَكَ﴾. واتە: نيزیکە فه‌وتینه‌رى خۆت ی، پەنگە خۆت بفه‌وتيني.

(لعل، حقیقتها: إنشاء الرجاء والتوقع)، (لعل) حەقیقەتەکەى بريتیه له په‌یداکردن ئومیدو چاوه‌ڕوانیى، که خوا ده‌فه‌رموئى: ﴿فَلَمَّا كَبُحْ نَفْسَكَ﴾. نيزیکە، پەنگە، له‌وانه‌یه: فه‌وتینه‌رى خۆت ی، به‌هۆى چيیه‌وه؟

(٢) ﴿عَلَى آثَرِهِمْ﴾. واتە: به‌ دواياندا، (آثار: جمع اثر، وهو ما يُؤثره، أي: يَلْقِيهِ المايحي، أو الركب على الأرض)، (أي: لعلك مُؤَلِّكُ نَفْسِكَ لأجل إغراضهم عنك)، واتە: وشەى (اثر) کۆى (اثر)ه، که به‌ مانای شۆنە‌وار دى، ته‌ويش ئەوه‌یه که پێرۆیه‌ک، یان سوارێک به‌سەر زه‌ويدا دە‌پوا، ئەو شۆنە‌واردى به‌ جێى ده‌هێلێ، پێى ده‌گوترێ: (آثار).

مه‌به‌ست ئەوه‌یه: نيزیکە فه‌وتینه‌رى خۆت ی، به‌هۆى ئەوه‌وه که پشتت تێده‌که‌ن و، پرووت لێ وەرده‌گیرن و، بپروا پێ ناهيئن.

(٣) ﴿إِنْ لَمْ يُؤْمَرُوا بِهَذَا الْآحَدِيثِ﴾. به‌هۆى ئەوه‌وه که بپروايان به‌م فه‌رمایشته نه‌هێنا.

(٤) ﴿أَصْغَا﴾. به‌هۆى خەفەت و مه‌راق خواردن زۆرته‌وه.

چونکه وشەى (أَصْغَا): (أَصْغَا الْغُزْنَ)، واتە: دلته‌نکيه‌ى زۆر، مه‌راقێکى زۆر، وشەى (أَصْغَا) لێ‌ده‌دا ده‌يێته (مفعول له)، واتە: به‌هۆى خەفەت خواردنتەوه، خەریکى خۆت بفه‌وتيني، ده‌شگونجێ ئەمه‌ وێناکردنێ حالى پێغه‌مبەر ﷺ بێ، له‌گە‌ڵ ئەو بې‌پروايانه‌دا که بپروا پێ ناهيئن، به‌ که‌سێک که کۆمه‌له‌ خە‌لکێک به‌جێى ده‌هێلێ، ئەويش به‌ دواى شۆنە‌واره‌کانياندا ده‌چى، هه‌رچه‌نده به‌ دواياندا ده‌چى و بانگیان ده‌کات، ناگه‌رێنه‌وه، پێغه‌مبەریش ﷺ وا وێناکراوه که به‌ دواى ئەوانه‌دا دە‌پوا، پشتى تێده‌که‌ن و، به‌ دواى شۆنێ پێکانياندا ده‌چى و، ده‌يه‌وێ بیا‌نکێرێنه‌وه، بۆ شتێک که به‌رژوه‌ندى ئەوانى تێدايه‌، به‌لام به‌ قسه‌ى ناگه‌رێنه‌وه و، ئەويش له‌ نه‌جامى ئەوه‌دا دلته‌نگ و نا‌په‌رحەت ده‌بێ.

مهسه لهی چواره م و کو تایی:

خو! ﴿۱﴾ دهفه رموی: تیمه نهوهی لهسه ر زهوییه، گپرومانه به مایه ی پازاندنه وهی، تاکو تاقیبان بکهینه وه، کامیان کرده وهی باشتره؟ دوایش لهسه ر زهوییه، دهیکهینه خاکیکی پرووق پهریز ئاسا:

خو! دهفه رموی: ﴿۲﴾ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿۷﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرًّا ﴿۸﴾

شیکردنه وهی ئهم دوو ئایه ته، له چوار برگه دا:

۱- ﴿۱﴾ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا ﴿۱﴾، واته: به دنیایی تیمه نهوهی که لهسه ر زهوییه، کردوو مانه به مایه ی پازترانه وه و جوانیی بو زهوی.

له زور شوونی قورئاندا تاماژه به وه کراوه، که نهوهی لهسه ر زهوییه، مایه ی جوانیی ژیبانی دنیایه و، پازاندنه وهی زهوییه، بو وینه:

خو! له سووره ق (ال عمران) دا، دهفه رموی: ﴿۳﴾ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّكَاحِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ﴿۱۱﴾ ذَلِكَ مَتَّعَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَعَآبِ ﴿۱۲﴾، که له به رگی دووه می ئهم ته فیسیره دا، به درژیسی نهو ئایه ته مان شیکردو ته وه، ئنجا ئایا بوچی خو! سه ر زهوی پازاندو ته وه و جوانی کردوه؟

۲- ﴿۲﴾ لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿۲﴾ تاکو تاقیبان بکهینه وه، کامیان کرده وهی باشتره؟ (ابلو): الإخْبَارُ وَالْقُبْرَةِ، (بلو) بریتیه له تافیکردنه وه و نه زمونکردن.

۳- ﴿۳﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا ﴿۳﴾، ههروه ها تیمه به دنیایییه وه، نهوهی که لهسه ر زهوییه، پاناوی (ها) ی سه ر ﴿۴﴾ مَا عَلَيْهَا ﴿۴﴾، که پاناوی مینیه، بو زهوی دهگه پته وه، چونکه زهوی مینیه مه جازییه، ههروه ک تاسمانیش مینیه مه جازییه.

۴- ﴿۴﴾ صَعِيدًا جُرًّا ﴿۴﴾ (تیمه نهوهی که لهسه ر زهوییه دهیکترین به) زهوییه کی پرووق بن دهرامه ت، بن پرووه ک.

(جُزُ الْأَرْضِ: أَلَيْهَا لَا تَبَاتَ فِيهَا)، زەویەك كە هیچ ڕووەكێك و شیناوردێكی لەسەر نیه.

پێشتریش گومان: (جُزُ) به: (جُزُ) و (جُزُ) یەش خۆتراوەتەوه، (جُزُ) یەش كۆیهكەى (أَجْرًا) ە، واتە: ئەو زەویانەى كە هیچ ڕووەكێكیان لەسەر نیه، لەو بارەشەوه ئەم دوو فەرموودیه دەهێنێهوه:

بەكەم: لەمەیاندا، پێغەمبەر ﷺ باسی ئەوه دەكات، كە ژيانى دنیا بە راستى جوانە و پازاوەیه، بەلام مَرُوفٌ دهبى لى و ریا بى و، فریوى پى نەخواو، نەيكاتە تامانچ، پێغەمبەر ﷺ دەفەرموى: **إِنَّ الدُّنْيَا خَيْرٌ خُلُوةً، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا، فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ** (آخرجه مسلم: ۲۷۴۲).

واتە: بێگومان دنیا سەوزەو شیرینه، خواش تێوهى تێدا كردۆتە جێنشین، ئەمەشا دەكات داخۆ چۆن كار دەكەن؟!

ئەوهش حەقیقەتێكە و ژيانى دنیا: هەم لە ڕووى جوانییهوه، جوانە، چونكە پێغەمبەر دەفەرموى: (خَيْرُهُ) سەوزیش ڕەنگێكى جوان و بەرچاوو دلنشینە، هەروەها دەفەرموى: ژيانى دنیا شیرینیشە، چونكە تامى شیرین، لە تامەكانى دیکە، بە پێى سروشتى زۆرەیهى مَرُوفەكان، خوشترە، یانى: دنیا چۆن بَلَى تاوا خوشە و، جوانە لە ڕووه ماددیەكەیهوه، بەلام خوا تێوهى تێدا كردۆتە جێنشین، داخۆ چى دەكەن؟ تاياباوهشى پێدا دەكەن و، دیکەنە تامانجى خۆتان؟ یان بە ئەندازەى مانەوتان تێیدا و، بە پێى ئەو حیکمەتەى كە خوا ژيانى بۆ هێناوتە دى، مامەلەى لەگەڵدا دەكەن!

دووهم: **إِنَّ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَخُوفُ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ: مَا يُخْرِجُ اللَّهُ نَفْسًا مِنْ زَهْرَةِ الدُّنْيَا، قَالُوا: وَمَا زَهْرَةُ الدُّنْيَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ: «بِرَاكُ الْأَرْضِ»** (آخرجه البخاري: ۶۴۲۷، ومسلم: ۱۰۵۲، وابن ماجه: ۳۹۹۵).

واتە: ئەبوسەعیدی خودری ر.ه. دەلى: پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: مەترسییدارترین شتێك كە من مەترسییم لەسەرتان هەیه، ئەویە كە خوا لە گۆلى ژيانى دنیا بۆتان دەردههێنێ، گوتیان: گۆلى دنیا (زهرة الدنيا)، چیه؟ فەرمووی: پست و پێزەكانى زەوى. ئەوهى كە لە زەوى پەیدا دەبێ، دەترسم، بە هۆى ئەوهوه، تووشى لادان و، خواو خەلك لە بێرچوونەوه و، دواڕۆژ پشگۆتخستن و، دنیا لە باوهش گرتن، بێن.

هەلبەتە مەترسییهكەى پێغەمبەرىش ﷺ لە جێى خۆى دابوو و، بە كردهوه: مسوڵمانان و نامسولمانان، مەگەر كەسێك پەيوەندییهكى توندو تۆلى لەگەڵ خۆى پەروەردكاردا هەبێ و، ڕۆژى

دوایی کردیبتە ئامانجی خوئی و، دنیا وهك خوئی بناسن، ئەگەرنا هەر خەلکەو لەسەر دنیا بەشەر دین و تیکدەگیرن، بەلکو هەر خەلکە بە هوئی دنیاو، خوا و خەلکی لە بیردەچن و، دواپۆژ فەرامۆش دەکات و، سەرەنجام دنیاپەکی ژیاپنکی زوو تێپەرە و بەسەر دەچن و، دواپۆژەکەشی لە دەستدەچن و، دەستی لەبەنی هەبەنای خاڵیپەوه دەردەچن!

هەلبەتە کە خوا ﷻ ئاوا باسی ژیاپن دنیا دەکات، دەگونجی زۆر ئامانج لەبەرچاو گیرابن، ئینسان تاکو لە فەرمایشتەکانی خوا ورد بپتەوه، نەپتیی بۆ دەردەکەون، بەلەم ئەوێ تێمە لێی تێگەیشتیبن، دوو ئامانج و مەبەستن:

۱- مەبەست دلدانەوێ پتەمبەر ﷺ و بروادارانە، کە تێوه ئەو کافرانە دنیا پەرست و دنیا ویست و، دەیانبنن ئەو پەییامەیی خواتان لێ وەرناگرن و، بایەخی پێ نادەن و، وهک شایستەپە بۆ پەییامی خوا، مامەلەیی لەگەڵدا ناکەن، خەمیان لێ مەخۆن! چونکە دنیا شتێک نیە و ئەم ژیاپە دنیاپە، کە ئەوانە پێی هەتخەلەتاون، زۆر زوو تێپەرە و، هەروا دەکەن، سەریان ئاوا دەبن و، خوێان لە قۆناغی بەرزەخ و، پاشان قیامەتدا دەبیننەوه.

۲- خوا حیکمەتی خوئی لە دروستکردنی گەردوون و مروفدا دەردەخات، کە بریتیە لە تاقیکردنەوێ مروف و، خوا مروفی لە دنیادا داناو، تاقی بکاتەوه: داخۆ چۆن دەردەچن؟ کە هەمان مەبەست لە سوورەتی (الملک) یشتا هاتو، وهک خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَنتُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ اَعَزُّ الْقُوٰى﴾، واتە: خوا ئەو کەسەپە کە ژیاپن و مردنێ گێپاون لە دنیادا، تاکو تاقیتان بکاتەوه کامەتان کردەوێ باشترە؟

هەروەها لە سوورەتی (هود) یشتا، هەمان مەبەست هاتو: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَنتُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ اِنَّكُمْ مَّبْعُوْتُونَ مِنْۢ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ﴾،

واتە: هەروەها (خوا) ئەو کەسەپە ئاسمانەکان و زەوی بە شەش پۆژان (شەش قۆناغ) دروستکردوون و، بارەگایەکەشی - لەو حالەدا - لەسەر ئاو بوو، تاکو تاقیبتان بکاتەوه: کامەتان کردەوه باشترە؟ ئەگەر بشارن: لە دواي مردن زیندووکران، ئەوانەیی بێپروان دەلن: ئەمە ئەنیا جادووینکی ناشکرایە.

❖ دهرسی دووهم ❖

يېتاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسە مان ھەژدە (۱۸) ئايەت دەگرېتە خۆي، ئايەتە كانى: (۹ - ۲۶) كە بەسەرھاتى ھاۋەلانى ئەشكەوتيان تېدا خراۋەتە پروو، سەرھتا لە چوار (۴) ئايەتى يەكەم (۹ - ۱۲) دا، ئاماژەيەكى خېرا بە بەسەرھاتەكەيان كراۋە، پاشان لە چواردە (۱۴) ئايەتى كۆتايىدا: (۱۳ - ۲۶) درېژەي بەسەرھاتەكە خراۋەتە پروو.

شايبانى باسە: خۋاي كارزان ^{تەڭ}، چ لەم بەسەرھاتەي ھاۋەلانى ئەشكەوت، چ لە سەرجم بەسەرھاتەكانى دېكەدا، كە لە كىتېبى كۆتايى خۇيدا بۇمان دەگرېتەۋە، تەنيا شوئى دەرس و پەند لېۋەرگرتن لە بەسەرھاتەكاندا، باس دەكات و، باسى ھىلە گشتىيەكانى بەسەرھاتەكان دەكات، نەك وردەكارىيەكان، بۆ وئىنە: ناۋى شوئىنەكان و، ناۋى كەسەكان و، قەبارەو چۆنەتى كەل و پەلەكان، جىكا و پىكاكان و ... ھىند، تەوانە ھىچيان باس ناكات، مەگەر وردەكارىيەك كە ھىكمەتەك، ياخود زياترى پتوۋە پەيوەست بىن.

بوختەي بەسەرھاتى ھاۋەلانى ئەشكەوت

كۆمەلە گەنجىكى خواپەرست و خوا بەيەككەر (عابد و موخۇد) لە ترسى كۆمەلگايەكەيان، كە بېرۆكەي بېتەرستىيان تەبەئىيى كىردوۋە و ھاۋەليان بۆ خوا پەيدا كىردوۋن، پاشان بەۋەندەش وازناھىتن كە: كۆمەلگايەكە و بالادەستانى كۆمەلگايەكە، بېرۆكەي شىرك و بېتەرستى تەبەئىيى بكەن، بەلكو ھەر كەسكىش كە ئەو بېرۆكەيە تەبەئىيى نەكات، ھەرپەشەي مەرگى لى دەكەن، ئىنجا ئەو كۆمەلە گەنجەش، لە ترسى ئەۋە، پەنا بۆ دەشت و كېۋ دەبەن و، دەچنە ئەشكەوتىكەۋە، خۋاي زاناۋ تۋاناش ماۋەي سېسەدونۆ (۳۰۹) سالى بە سالى كۆچىي و (۳۰۰) سالى خۇرىي، دەيانخەۋىنى، پاشان دۋاي ئەو (۳۰۹) سالى نۈستەن، بېداريان دەكاتەۋە.

ئىنجا لە كانى ناردنى يەككىياندا، بۆ شار بۆ كرىنى خواردن، بەو پارە زىۋەي كە پىيانە و، ھى چەند سەدەيەك لەۋەو پىشە: ئاشكرا دەبن، كە لە تەفسىرەكان و لە

کتبه میژوویه کانداهلئ: هاوه لانی نه شکوهت له سه رده می پادشا (ده قیانوس) یان (دوکیوس) دا، ده بن، که یه کیک بووه له نیمپراتوره کانی پوم.

سه رده نجام خه لکه که بویان دهرده کهوئی، که نهو که نجان، هه مان نهو که نجان، که باب و بایرانیان بویان باس کردوون، که له پوزگاری زوودا شوین بزر بوون، دواپی هیچ په یسه ریان نه کردوون! نا نه وانه، نجا دواپی نهوه ی گهنجه کان بویان ده گیرنهوه: که تیمه خه وتووین، خه لکه که بویان دهرده کهوئی، که نه وانه سی سده زیاتره، خه وتوون.

لهو کاتیشدا: باسی زیندوو کرانه وه و سزا و پاداشتی خوا، مشت ومپی گرمی له سه رده بن، وه ک دواپی له دریزه ی به سه رهاته که دا نامازهی پی ده که بن، نجا نه وه ده بته به لکه یه کی زور گه وه و پته و له سه ر نه وه که پای نه وانه راسته و، نایینی نه وانه راسته، که ده لئین: زیندوو بوونه وه و، سزا و پاداشت هه یه، چونکه خواجه ک بتوانی سی سهد ونو (۳۰۹) سال، نهو که نجان به بوینی له نه شکوهتیکدا، ده شتوانی: چند هه زار سالتیکش دواپی نهوه ی مروقه کان دهمرن و، کاتیان به سه ردا ده پوات، زیندوو یان بکاته وه.

﴿۱﴾ اَمْ حَسِبْتَ اَنْ اَصْحَبَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيْمِ كَانُوا مِنْ اٰيَاتِنَا عَجَبًا ﴿۱﴾ اِذْ اَوٰى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا اٰتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اٰمْرِنَا رَسَدًا ﴿۲﴾ فَضَرَبْنَا عَلَىْ اٰذَانِهِمْ فِى الْكَهْفِ سِنِيَةً عِدَدًا ﴿۳﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَتَى الْغُرْبَىْ اَوْ اَحْصٰى لِمَا لَبَسُوا اَمَدًا ﴿۴﴾ ثُمَّ نَفَخْنَا عَلَيْهِمْ تَابَهُمْ يَالْهٰى اٰنْتُمْ فِتْيَةٌ اٰمَسُوا بِرَبِّهِمْ وَرِزْقْنَاهُمْ حُدًى ﴿۵﴾ وَرَبَطْنَا عَلَىْ قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبَّنَا رَبُّ السَّمَوٰتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِهِ اِلٰهًا لَقَدْ قُلْنَا اِذَا سَلَطُوا ﴿۶﴾ هٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُوْنِهِ اِلٰهَةً لَّوْلَا يَأْتُوْنَ عَلَيْهِمْ يَسْطٰرُنْ بَيْنَ يَدَيْهِمْ اَطْلَمَ مِنْ اٰفَرَىْ عَلَى الْاَلْوِ كَذِبًا ﴿۷﴾ وَاِذْ اَعَزَّ اَتَمُوْهُمْ وَمَا يَعْشُرُوْنَ اِلَّا اَنَّهُ قَالُوا اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَّحْمَتِهِ وَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ اَمْرِكُمْ مِزْقًا ﴿۸﴾ وَتَرَى الْاَنفُسَ اِذَا طَلَعَتْ فِرَورًا عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْاَلْيَمِيْنِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِىْ سَجْوَةٍ مِنْهُ ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ مَن يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ اَلْمُهْتَدِىْ وَمَن يَّضِلِلْ فَلَنْ يَّجِدَ لَهُ وِلٰيًا مِّنْ دُوْنِهِ ﴿۹﴾ وَنَحْشُبُهُمْ اَنْفُسًا وَّهُمْ رُفُوْدٌ وَنَقْلِبُهُمْ ذَاتَ الْاَلْيَمِيْنِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكُتُبُهُمْ بِسِطْرٍ ذِرَاعِيْهِ بِالْوَصِيْدِ لَوْ اَطْلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿۱۰﴾

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ
بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَاسْتَفْتَا أَهَـٰذَا بَشَرًا مِّمَّنْ بَدِئْتُمْ فِيهِ كَذِبَۃً إِلَىٰ أَهْلِ
قَلْبِظَرٍ أَيُّهَا أَزْكَىٰ طَعَامًا فَلْيَأْكُلْكُمْ بِرِزْقِ مِنۢنِّهِ وَلِيَتَلَطَّفَ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا
(۱۹) إِنَّهُمْ إِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا
أَبَدُوا (۲۰) وَكَذَلِكَ أَخْذَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا
إِذْ يَسْتَرْغِبُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ
أَمَرَهُمْ لَتَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا (۲۱) سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ
سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِسُهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا
يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارَ فِيهِمْ إِلَّا مِرًّا ظَهَرَ وَلَا تَنْتَفِتْ فِيهِمْ مِنْهُمُ أَحَدًا (۲۲) وَلَا
تَقُولَنَّ لِشَاۓءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ عَدَا (۲۳) إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَآذُكَّرُ رَبِّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ
عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا (۲۴) وَلَبِئْسُوا فِي كَهَنِهِمْ ثَلَاثَ مَآثِرٍ سِينِيكَ
وَأَزْدَادُوا فِتْنًا (۲۵) قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْصَرُ بِهِ وَأَسْمِعُ
مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا (۲۶)

مانای دهقا و دهقی نایه تکان

{نایا نیشانه سه رسورپهینه ره کانت نه دیون؟} یان نایا پنت وایه هاوه لانی نه شکوه و
ره قیم له (پریزی پشه وهی) نیشانه سه رسورپهینه ره کائمان! (۱) کاتیک گه نجه کان په نایان
بو نه شکوه ته که برد و گوتیان: پهروه ردگارمان! له لایه ن خوته وه بهزه یه کی تایه تمان
بده یه و، له کاروبار یشماندا سه ر راستییمان بو بره خستنه (۲) تیمه ش ژماره یه که له
سالان، گوئییه کانیا تمان داخست (خهومان لیختن) (۳) دواپی بیدارمان کردنه وه (هه تمان
ستاندن)، تاکو بزاینن: کام له دوو کومه له که، باشر سه رژمیری ماوهی مانه وه که یانیا
کردوه؟ (۴) تیمه به شیوه یه کی راست و دروست هه والله که یانت بو ده گپرینه وه:
ئه وانه گه نجاتیک بوون، بروایان به پهروه ردگاریان هیتا بوو، تیمه ش پری راست کرتیمان

بۇيان زىياد كرد (۱۳) ھەرۋەھا دۇياعان بە ھېز و پىز كرد، كاتىك ھەئسان گوتيان: پەرۋەردگارمان مشورخۇرى ئاسمانەكان و زەويىيە، جگە لەۋى ھىچ كەس و شىئىكى دىكە بە پەرستراۋ بانگ ناكەين، ئەگەرنا قسەبەكى دوور لە راستىيمان كردوھ (۱۴) ئا ئەوانە خەلكەكەمانن، جگە لەو (خوا) پەرستراۋانى دىكەيان گرتوون (ئىنجا ئەگەر راست دەكەن پەرستراۋن) با بەلگەبەكى ئاشكرابان لەسەر يىتىن! دەجا كى لەو كەسە ستەمكارترە، كە درۆ بەخواۋە ھەلدەبەستى (ھاۋبەشى بۇ دادەنى!) (۱۵) (لە ئىۋو خۇياندا گوتيان): ئىستا كە كەنارتان لە خەلكەكە گرتوھ، وازتان لەو (پەرستراۋ)انە ھىئاۋە كە لە جىباق خوا دەپنەپرستىن، پەنا بۇ ئەشكەوتىك بەرن (بە دۇنيانى) پەرۋەردگارنان لە بەزەبى خۇيان بۇ بۇلدەكاتەۋە، ھۆكارو پىداۋىستىش بۇ كاروبارتان دەرەخسىن (۱۶) (ئىنجا ئەگەر تۆ لەو كاتەدا لەۋى باي!) خۇرت دەبىنى لە كاتى ھەلتىيدا، بەرەۋ لای راستى ئەشكەوتەكەيان، خۇى لادەداۋ، كاتىكىش تاۋا دەبوو، بەرەۋ لای چەپ خۇى لىن لادەدان و، ئەۋانىش لە بۇشايبەكەيدا بوون، ئەۋە لە نىشانەكانى خوايە، ھەر كەس خوا راستە پىى بىكات، ھەر ئەۋ پىى راستگرتوۋيە، (خوا) ھەر كەستىكىش گومرا بىكات، ھىچ سەرپرشتىارىكى بە ئالمانج گەيەنەرت بۇى چىنگ ناكەۋى (۱۷) ھەرۋەھا (ئەگەر بىنباىتن) پىت وابوو بىدارن، كەچى خەۋتوو بوون و بە لای راست و چەپدا، ھەلگىر و ۋەزگىرمان دەكردن و، سەكەكەشيان لەلای پىسمان (ۋە دروازى ئەشكەۋت)ەكە ھەردوۋك دەستى پاخستبوون، ئەگەر بەسەرياندا چوۋباي: بە پاكردەۋە پىشتى تىيان دەكرد و، بە ھۇيانەۋە پر دەبوۋى لە بىم و ترس [و سام دايدەگرى] (۱۸) ھەر بەۋ شىۋەيەش ھەئمانستاندن (بىدارمان كردنەۋە) تاكو لە ئىۋو خۇياندا بگەۋنە پرسىار و باس و خواس، بىزەرىكىيان گوتى: ئەرتى چەند (بە خەۋتوۋىي) ماۋنەۋە؟ گوتيان: پۇژىك يان بەشەك لە پۇژىك، گوتيان: پەرۋەردگارنان زانائە بە ماۋەي مانەۋەتان (لە خەۋدا)، دەجا يەكىكتان بەم (دراۋە) زىۋەۋە بىئرنە شار، با سەرنج بدات: كاميان (لە دوۋكانەكان) خواردەكەي چاك و پاكترە، با بىزىكتان لەۋە بۇ بىنى و، با پەنھانكارىش بىكات و، وانەكات ھىچ كەس پىتان بزانى و ھەستتان پى بىكات (۱۹) چونكە ئەگەر پىتان بزانن و بتاندۇزەۋە، بەرد بارانتان دەكەن، يان دەتانگىرنەۋە ئىۋو ئايىنەكەيان و (ئەۋ كاتەش) ھەرگىزا و ھەرگىز، سەرفراز نابىن (۲۰) بەۋ شىۋەيەش وامانكرد خەلكەكە بپاندۇزەۋە، (پىيان بزانن) تاكو بزانن: كە بەلنىنى خوا (بە زىندوۋكرانەۋە) راستە و، كاتى ھاتنى سزا و پاداشت جىنى دوو دلىى نىيە، ئىدى ئەۋە بوو لە بارەيانەۋە (كە چىيان لى بگەن؟) كەۋتنە مشت و مېرەۋە، گوتيان: خانوۋيەكەيان لەسەر بگەن (لەسەر جەنازەكانيان)، پەرۋەردگاربان پىيان زانائە،

(به لآم) نهوانه ی به سهر کاروباری خوآندا ده سترؤیشتوو بوون، ازال و بالآده ست بوون) گوتیان: به دنیایی مزگه و تکیان، (په رستگایه کیان) له سهر دروست ده کهن (۲۱) (خه لکیک) (له باره یانه وه) ده لئین: (هاوه لانی نه شکوه ت) سئ که س بوون و، چواره میان سه که که یان بووه و، (هه ندیکی دیکه یان) ده لئین: پئنج که س بوون و، شه شه میان سه که که یان بوو (نا) نه وه قسه ی بت به لگه یه و به ره و نادیار هاویشتنه، ههروه ها (هه ندیک) ده لئین: حموت که س بوون و، هه شته میان سه که که یان بووه، بلئ: پهروه ردگارم به ژماره یان زانآتره، جگه له که میک (له زانایان) که س نایان زانی، توش جگه له مشت و مرئکی پرواله تی مشت و مریان له باره وه مه که و، له باره شیانه وه: له هیچ کام له وان (له نامسو لمانان) مه پرسه (۲۲) بو هیچ شتیکش مه لئ: من سبه یئ بکه رمی (۲۳) مه گهر (بلئیی): نه گهر خوا بیه وئ، ههر کاتیش له یادت چوو، باسی پهروه ردگارت بکه و بلئ: ئومید وایه پهروه ردگارم به ره و سهر راستیه کی نیزیکتر له وه، (له وه ی پئشو) راسته پئم بکات (۲۴) سئ سه د سال (به سالی خوړی) له نه شکوه ته که یاندا (به نووستووی) مانه وه و، نو سالی شیان (به سالی مانگی) زیاد کرد (۲۵) بلئ: پهروه ردگارم زانآتره به ماوه ی مانه وه یان، په نهانی ناسمانه کان و زموی ههر هی ویه، نای! چهنده بینره و بیسه ره! (مروقه کان) جگه له وه ی هیچ سهر په رشتیاریان نین و، هیچ که سیش له حوکمرانیی و بریاریدا، ناکاته هاوبه ش (۲۶).

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(وَهَيَّيْنَا) : واته: بۆمان بسازینه و ئاماده بکه، (الْإِنْدَادُ وَالْثَغْصِيرُ)، (تهینه) بریتیه له ئاماده کردن و سازکردن.

(رَشَدًا) : (الرُّشْدُ وَالرُّشْدُ: خِلَافُ الْغَيِّ، يُسْتَعْمَلُ اسْتِعْمَالُ الْهِدَايَةِ)، واته: وشه ی (رُشد) و (رُشد)، (که هه ردووکیان چاوگن) پئچه وانه ی (غی)، که واته: بت مرادی و به نامانج نه گه یشتن، که واته: (رُشد) و (رُشد)، واته: به نامانج گه یشتن، جاری واش هه یه وشه ی (رُشد) و (رُشد) له جیالی (هدایه) به کارده هینرئ، به لآم من پئم وایه که (هَذِي) و (خَلَالُ) پئچه وانه ی به کدین، ههروه ک چۆن (رُشد) و (غَيِّ) پئچه وانه ی به کدین، (هَذِي) واته: پئنمایه کردن، (خَلَالُ) واته: گو مرابوون، (رُشد) واته: به نامانج گه یشتن و سهر راستیه، ههروه ک (غَيِّ) واته: بت مرادی و بت ناکامیه.

(فَضَرَبْنَا عَلَىٰ عَادَائِهِمْ)؛ واتہ: گونہ کا نیامان قورس کرد، (الضُّرْبُ: إِنْفَاعٌ قِيءَ عَلَىٰ شَيْءٍ، وَالضُّرْبُ عَلَى الْأُذُنِ، اسْتَعِيزَ لِلنُّومِ)، (ضرب) برپتیہ لہوہ کہ شتیک بہ شتیک دابدی، بہ لَام (الضُّرْبُ عَلَى الْأُذُنِ) واتہ: بہ گوئی دادان، خوازراوہ تہوہ بو خہوتن، چونکہ مروء لہ پنی گونہوہ خہ بہری دہبتہوہ، کاتی کہ شتیک دہبست، بہ زوری وایہ، بہوہ بیدار دہبتہوہ، چونکہ لہ کاتی خہوتندا گوئی ہر کراوہیہ، بہ لَام چاوہ کان داخراون۔

(أَحْصَى): (الإحصاءُ: التَّحْصِيلُ بِالْعَدِّ) واتہ: سہر ژمیرکردن کہ ژمارہی شتیک بزانی، (إحصاء) واتہ: سہر ژمیرکردن، نایا لہ چییہوہ ہاتوہ؟ (وَذَلِكِ مِنْ لَفْظِ الْحَصَى، مِنْ حَيْثُ إِنَّهُمْ كَانُوا يَفْتَحِدُونَهُ بِالْعَدِّ، كَاغْتِمَادِنَا عَلَى الْأَصَابِعِ) (إحصاء) لہ وشہی (حصی) وہ ہاتوہ، (حصی) واتہ: دہنکہ چہو و وردہ بہرد، چونکہ پشتیان بہ وردہ بہردان دہبست، بو ژماردن، وہک چون تیمہ پشت بہ پہنجان دہبستین (یاخود بہ شتی دیکہ)۔

(لَبِثُوا): (لَبِثَ بِالْمَكَانِ: أَقَامَ بِهِ مُلَازِمًا لَهُ)، (لَبِثَ بِالْمَكَانِ) واتہ: لہ شوینہ کہ مایہوہ و، شوینہ کہی چول نہ کرد۔

(أَمَدًا): (الْأَمَدُ: مُدَّةٌ لَهَا حَدٌّ مَجْهُولٌ إِذَا أُطْلِقَ، وَالْفَرْقُ بَيْنَ الزَّمَانِ وَالْأَمَدِ، أَنَّ الْأَمَدَ يُقَالُ بِاِغْتِبَارِ الْغَايَةِ، وَالزَّمَانُ عَامٌّ فِي الْمَبْدَأِ وَالْغَايَةِ)، واتہ: وشہی (أَمَد) ماوہیہ کہ سنووریکی نہزانراوی ہہیہ، کاتیک کہ بہ رہاہی دئی، جیاوازی تیان (زَمَان) و (أَمَد) پش تہوہیہ، کہ (أَمَد) بہ رہچاوکردن نامانجی کاتہ کہ، کوٹایی کاتہ کہ، بہ کاردئی، بہ لَام (زَمَان) گشتیہ، ہمہ بو سہرہتا و، ہمہ بو کوٹایی کات، بہ کاردئی۔

(وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ)؛ (رَبَطَ الْفَرَسَ: شُدُّهُ بِالْمَكَانِ لِلْعِلْفِ، رَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ: قُوِّيَتَا)، (ربط الفرس) واتہ: کاتیک کہ مروء تہسپ، یاخود ولآخ دہبستتہوہ (بہ سینگیکہوہ یان بہ شوینگیکہوہ بو تہوہی نہروات و) بو تہوہی بیپاریزی، (رَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ) واتہ: دلایمان گریڈا، واتہ: دلایمان بہ ہیز کرد۔

لیرہدا دلی مروء چوتندراوہ بہ گوزیہک، یان دہفریکہوہ کہ شتیک شل، یان شتیک تیدایہ، مروء زارہ کہی دہبست، بو تہوہی تہو ماددہ شلہ مہنیہی تیدایہ، نہرئی۔

(سَطَطًا): (السَّطَطُ: الْإِفْرَاطُ فِي الْبُعْدِ)، (سَطَطَ) زیدہ پڑیہ لہ دورکہوتنہوہدا، دہگوترئی: (سَطَطَ الدَّارُ وَأَسَطَطَ الدَّارَ)، (سَطَطَ الدَّارَ) واتہ: خانوہ کہ دوورہ، مالہ کہ دوورہ، بہ لَام (أَسَطَطَ الدَّارَ) واتہ: مالہ کہ دوورخستہوہ، خانوہ کہ دوورخستہوہ۔

﴿فَأَوْرَأَ إِلَى الْكَهْفِ﴾: واتە: پەنا بۆ ئەشكەوت بەرن، (أَوَى إِلَى كَذَا: انْضَمَّ إِلَيْهِ، انْتَجَأَ إِلَيْهِ)،
واتە: چوو بۆ ئەو شوئە، پەناى پێبرد.

﴿مَرْفُوعًا﴾: ((مَرْفُوعٌ) هاتوه و (مَرْفُوعٌ) يش هاتوه) (مَوْصِلُ الدُّرَاعِ فِي الْعَصِيدِ) (مرفق) ئەو
جومگەيە كە باسك و قَوْلٌ پێكەوه دەبەستى، كە بە ھەمووشى دەگوترى دەست (يد)،
(وَكُلِّكَ مَا أَرْتَفَعْتَ بِهِ وَانْتَفَعْتَ)، ھەروەھا (المَرْفُوعُ وَالْمَرْفُوعُ) ھەردووکیان بۆ ھەر شتێكى
دیکە بە كاردین، كە مَرْفُوعٌ لى بە ھەر مەند بى و، بە كاری بىنى و، پێداوێستى پى
جێھە جى بكات.

﴿تَزَوَّرَ﴾: واتە: خۆى لادەدا، دەگوترى: (أَزَوَّرَ عَنِ الشَّيْءِ لِزَوَّارٍ: عَدَلَ عَنْهُ وَانْحَرَفَ)، واتە:
خۆى لە شتەكە لادا، بە لادان، یانى: خۆى لى لادا و راستەوخۆ پرووى تى نەكرد، كە
خوتندراویشەتەو: (إِزْوَارٌ) ئنجا (إِزْوَارٌ: زَوَّارٌ، و تَزَوَّرَ: تَزَوَّارٌ)، ھەموویان بە مانای لادان و
خۆلى لادان، دین.

﴿تَقَرَّضُهمُ﴾: (الْقَرْضُ: قَرْضٌ مِنَ الْقَطْعِ وَسُمِّيَ قَطْعُ الْمَكَانِ وَتَجَاوُزُهُ: قَرْضًا، تَقَرَّضُهمُ: تَجَوَّزُهمُ)،
واتە: (قرض) جوژیکە لە برین، برینی شوئێك، واتە: پێدا پەتوون و ھەلبواردن، وشەى (قرض) ی بۆ
بەكارھێندراو، كەواتە: (تَقَرَّضُهمُ) واتە: (تَجَوَّزُهمُ)، لىیان پەت دەبى و لىیان تێدەپەرى.

﴿فَجَوَّزَ﴾: (فَجَوَّزَ: سَاحَةً وَاسِعَةً، وَالْفَجْوَةُ: الْفُرْجَةُ وَالْمَتَسِعُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ)، (فجوة) واتە:
گۆژەپانێكى فراوان و، بە كەلىنى فراوانى نىوان دوو شتانیى دەگوترى، (وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ)
واتە: ئەوان لە بۆشایى و بە تالایی ئەشكەوتەكە دابوون، نەك لە بەردەم دەرگاى بن،
یان زۆرىش لە پشەتەو لە بنەبانی بن، كە تیشكى خۆر بە ھىچ جوژێك نەیانگاتى و،
بە ھىچ جوژێك نەیانگرتەو، بە كورتى: وانەبوو لە دەرى بن و، واش نەبوو زۆر لە
پشەتەو بن، بەلكو لە تێو بۆشایى ئەشكەوتەكە دا بوون.

﴿أَيْفَكَاطًا﴾: واتە: بیداران، (زَجُلٌ يَغِيظُ وَيَغِيظُ: مَتَيْظٌ، حَذَرٌ) واتە: كەسێك كە وریا بى و
ھۆشيار بى، لە خۆى وریا بى، (أَيْفَظُهُ مِنْ نَوْمِهِ: نَبْهُهُ، فَهُوَ يَقْظَانٌ وَالْإِسْمُ: الْيَقْظَةُ)، واتە:
بیدارى كردووە لە خەو، ھەلىستاند، (فَهُوَ يَقْظَانٌ)، ناوى بیدارىیش: (يَقْظَةُ) یە.

﴿رُقُودٌ﴾: (الرُّقَادُ: النُّومُ، رُقُودٌ وَرُقْدٌ آي: نيام)، یانى: (رُقُودٌ) كۆى (واقده)، یانى: (نَائِمٌ)،
ھەروەھا وەك چۆن بە (رقود) هاتو، بە: (رُقْدٌ) يش هاتو، ھەردووکیان كۆى (واقده)،
واتە: (نائم)، (الرَّقْدَةُ: النُّومَةُ) واتە: خەوتن.

(بِالْوَصِيدِ): (الْوَصِيدُ: الفناء، وفناء الدار: مَا امْتَدَّ مِنْ جَوَائِهَا، وَالْجَفْعُ أَلْهِيَّةٌ). (وصید) تهویه که درینر ده بیتته وه له ده ورو به ری خانو وه که، به روحه وشه، هه سار، به لَام (وصید) مه به ست پنی ریسمانه، واته: نه گهر گریمان ده رگای لی بووایه، بنی ده رگاکه پنی ده گوتری: ریسمان و، سه ره که ی پنی ده گوتری: شیپانه، سه که که یان له وه به رده رگایه له سه ره چهنگان که وه تبوو، وه ک حاله تی بیداری و تیشک کرتن.

(وَلَيَلَطَفَ): واته: با په نهانکاری بکات، (اللطف: إِذَا وَصِفَ بِهِ الْجِسْمُ، فَضِدُّ الْجَلِيلِ، وَهُوَ الثَّقِيلُ، وَيُعْبَرُ بِهِ عَنِ الْعَرَكَةِ الْغَفِيفَةِ، وَتَغَاطِي الْأُمُورِ الدَّقِيقَةِ)، واته: (لطیف) نه گهر جیسمی پنی وه صف بکری، نه وه دزی (جَلِيلٌ)، تهویش، واته: قورس و قه به و گه وه، که واته: (لطیف) واته: سووک و که م قه باره، به لَام وشه ی (لطیف) به کاریش ده هینری بو جوو له یه کی سووک و، نه نجامدانی کار به شیویه کی په نهان و به لیزانی و به شینه یی.

(وَلَا تُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا): واته: با وانه کات که س پیتان بزانی، (أَشْعَرَةٌ) واته: وایکرد ههستی پنی بکات، (مُشْعِرٌ) هه ستنیکه که سیکه و بکات یه کیکی دیکه ههست به شتی بکات، (أَشْعَرَةٌ فَشَعَرَ: أَقْرَأَهُ فِدْرِي)، واته: وایکرد که بزانی و تهویش زانی.

(بِظَهْرٍ أَوْ عَلَيْنَا): واته: لیتان ناگادار بن، ده گوتری: (ظَهَرَ الشَّيْءُ: تَبَيَّنَ، ظَهَرَ عَلَى فُلَانٍ: غَلَبَهُ، (ظَهَرَ الشَّيْءُ) واته: شته که ده رکه وت، به لَام: (ظَهَرَ عَلَى فُلَانٍ) واته: به سه ری دا زال بوو، (أَظْهَرَ اللَّهُ عَلَى عَدُوٍّ)، واته: خوا به سه ره دوژمنه که یدا زالی کرد، (بِظَهْرٍ أَوْ عَلَيْنَا) واته: پیتان بزانی، تیوه بو نه وان ناشکرا بن.

(أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ): واته: ومانکرد بیان دوزنه وه و پیمان بزانی، په ییان پنی بهن، (عَرَضَ عَلَيْهِ: إِطْلَعَ، أَغْرَضَهُ عَلَيْهِ عَرَضَهُ: أَطْلَعَهُ عَلَيْهِ)، (عَرَضَ عَلَيْهِ) واته: پنی زانی، به لَام (أَعْرَضَهُ عَلَيْهِ عَرَضَهُ) واته: غهیری خو ی وایکرد که نه وه پنی بزانی، تهویش له نه صلا له وه وه هاتوه: (عَرَضَ) واته: هه له نکوت، کاتی نینسان لاقی له شتی که گیر ده بی، هه لده نکوت، پنی ده گوتری: (عَرَضَ) (عَرَضَتْ رَجُلًا) واته: پنی هه له نکوت، کاتیک مرووف شتی که ده دوزیتته وه، وه کیتی هه لبتنکو، وایه.

(رَجْعًا بِالْغَيْبِ): (رجم) بریتیه له هاویشتن، (بالغيب) واته: به په نهانی، واته: هاویشتن به ره و په نهان و نادیار، له کورده وارییدا ده لین: تفهنگ به تاریکیه وه نان، (الرُّجْمُ بِالْغَيْبِ: أَنَّ يَتَكَلَّمُ الرَّجُلُ بِالظَّنِّ)، تهویه که پیاوینک به گومان و دوو دلی قسه بکات و، له باره ی شتی که وه که زانیاری له باره یه وه نیه، بدوی.

(فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ): واته: وتویزیان له که ل مه که له باره یانه وه، (ماراه مَرَاةً: جَادَلَهُ)، واته: موناقلشه ی له که لدا کرد، مشت و مری له که لدا کرد.

مانای گشتی نایه ته کان

تیمه نهو هه زده (۱۸) نایه ته به خیرایی مانا ده که یکن، چونکه دوایش به سه رهقانی هاوه لانی نه شکهوت، له سنی برگه دا ده خهینه پروو، دواتریش له مه سه له گرنگه کانددا ورده کاریبی به سه رهقانه که یان به پیی نایه ته کان ده خهینه پروو، پاشانیش پازده (۱۵) دهرس و په ند، که له به سه رهقانی هاوه لانی نه شکهوت وهرده گیرین، باس ده که یکن، بویه هه لوه سه ته ی دریز له به رده م مانای گشتی، نه م هه زده (۱۸) نایه ته دا ناکه یکن.

وهک پیشتر له پیناسه ی نهو سوو پرده دا گوتمان: نه میش وهک هه موو سوو پرده ته مه که یه کان تیدا، باسی: بوونناسیی، خواناسیی و نهیا خوابه رستی، هه روه ها به ره پرچدانه وهی کوفر و هاوبه ش بو خوادانان، ننجا پوژی دوابی و به هه شت و دوزه خ و سزا و پاداشتی خوا لَکُمْ بو مروقه کان به پیی کرده وه کانیا، هه روه ها دواتر: به سه رهقانی پیشووان، ننجا: هه ندی رهوش و ناکاری به رز ده کات، هه روه ها: وه حیی و پیغه مبه رایه تی، به تایه ت له م سوو پرده دا، که هه م له سه ره تاو له که لی شوینی دیکه یدا، قوړنان و پیغه مبه رایه تی موحه ممه د لَکُمْ، هه موو نه وانه، باس کراون.

خوای په نهانزان دهفه رموی: إِنَّ أَمْرًا حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا، یان نایا تو پیت وایه که هاوه لانی نه شکهوت و ره قیم، له نیشانه هه ره سه رسوپهینه ره کانی تیمه ن؟ واته: له ریزی پیشه وهی نیشانه سه رسوپهینه ره کانی تیمه ن؟ یانی: وایه! به لکو نه که ره مروقی به چاوی عه قل و دل ته ماشا بکات، نیشانه ی سه رسوپهینه ره کانی خوا لَکُمْ، له خو ی و دهو روبه ر و بوونه وه ردا، ده بینی، وایه نه م به سه رهقانی هاوه لانی نه شکهوت، نه م سنی سه د و نو (۳۰۹) سال خه و لیخسته نی خوای په روه ردار بویان، له هه موو نیشانه کان، سه رسوپهینه رتر بن، به لکو خوای تاک و پاک نیشانه ی سه رسوپهینه ری دیکه ی زور زورن، به لام بو که سنی که به چاوی عه قل و دل تنی بفکر ی.

﴿إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾. كاتتى كە كۆمەلە گەنجەكە پەنايان بىردە بەر ئەشكەوت و گوتيان: پەرۋەردگارمان لە لايەن خۆتەو بەزەيەكى تايەتمان پى بېخەشە و، لە كاروبارى خۆماندا سەر راستمان بگە، سەر راستىي و بە ئامانج گەيشتەمان بۆ پرەخسەنە، واتە: ئەو ھۆكارانەمان بۆ پرەخسەنە كە پىنى بە ئاكام و مراد بگەين و، مەدارى خۆمانيان پى ساز بگەين.

﴿فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِم فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا﴾. تيمەش سالانتيكى زۆر، ياخود ژمارەيەك لە سالان قورسايمان خستە سەر گوتيان، ياخود وامانكرد خەومان بەسەر گوتياندا ھىنا، ﴿ثُمَّ بَشَّرْتَهُمْ﴾. دوايى بيدارمان كردنەو، دواي ئەو ساللە زۆرانە، كە سى سەد و نۆ (۳۰۹) سالى كۆچىي «مانگىي» يان سى سەد (۳۰۰) سالى خۆريي، بوون. ﴿يَنصَرُّوا إِلَى الْحِزْبِ الَّذِينَ أَحْنَأَ لِمَا لَشِرْؤَا أَمَدًا﴾. تاكو بزايين كام لە دوو كۆمەلەكان، ماوھى مانەوھى ئەوانيان ژماردو، ياخود ﴿أَحْنَأَ﴾. لىرەدا بۆ (تفصيل) ە، واتە: كاميان باشتەر و چاكتر سەرژمىرى ماوھى مانەوھىيان لەخەودا كردو؟

ئەم چوار ئايەتە، ەك دەسپىك و كورتەي بەسەرھاتەكەن، دواتر دىتە سەر گىرانهوھى درىژەكەي و دەقەرەمۆي:

﴿تَحْنُ نَفْسُ عَيْنِكَ نَبَاهُم بِالْحَقِّ﴾. تيمە بە شىۋەيەكى راست، ھەوالى ئەوانىت بەسەردا دەخۆيىنەو، ﴿إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى﴾. ئەوانە كۆمەلە گەنجىك بوون، برۋايان بە پەرۋەردگاريان ھىنا بوو، تيمەش سەر راستيمان بۆ زياد كردن، ﴿وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾. ھەرۋەھا دليانمان بەھيز كرد، دليانمان گرندا، كە مەبەست پىنى بەھيز كردنە، ﴿إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبَّنَا رَبُّ أَلَسَنَّا فِي الْأَرْضِ﴾. كاتتى كە ھەلسان، يان بە كردوھە ھەلساون، ياخود: مەبەست پىنى ھەلسانى مەعنەويە، بە ماناي: بريارياندا، گوتيان: پەرۋەردگارمان پەرۋەردگارى ئاسمان و زەويە، ﴿لَنْ نَدْعُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا﴾. جگە لەو، كەس بە پەرستراو بانگ ناكەين، ﴿لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا﴾. ئەگەر وا بگەين كەواتە: تيمە قسەيەكى دوورمان گوتو، واتە: دوور لە ھەق و راستيمان گوتو، ئەگەر جگە لە خوا بە ناوونيشانى پەرستراو، بانگ بگەين و لىي بپاينەو.

﴿هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً﴾. نا ئەوانە خەلەكەمانن، كۆمەلگايەكەمانن، كە جگە لە خوايان، كردوھە بە پەرستراو. ﴿لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ﴾.

نه گهر راست ده کن، ده با به لکيه کی ناشکریان له سهر بئنن، که نه و شتانه شايسته ی بهرسترانن، ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾، نایا کئی سته مکارتره، له که سئی که درو به خواوه هه لده به سئ؟ که مه به ست پیی هاوه ل بو خوا دانانه، چونکه: هاوه ل بو خوا دانان، درو هه ل به ستنه به خواوه.

بیگومان دوا ی نه وه ی به و شیوه یه ئیعلانیان کردوه، له گه ل خه لکه که یاندا تیکگیراون، به لام خوا ی بهرز، نه وه هه مووی ده پیچینه وه، چونکه نه وه جیی مه به ست نیه که نه و ورده کاریبانه ی هه موو تیدا بن: چ مشت و مریکیان بووه؟ دوا یی چو ن ناچار بوون پرو ن؟ گرنگ نه وه یه له نه نجامی نه و بریاره یاندا، ناچار بوون، که کومه لکا که یان به جی بئان! چونکه: ده سه لاتیان نه بووه کومه لکا یه که یان بگورن و، ناماده ش نه بوون بینه به شیک له کومه لکا لاده ره که ی خویان، بویه به ناچار یی سه ری خویان هه لگرتوه و رو یشتوون، نجا له تئو خویاندا گو تیان: ﴿وَإِذْ أَعَزَّ لَتْهُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾، تئستا که که نارتان لیان گرتوه، واته: ده تانه وئ خویان لئ دوور بگرن، ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾، هه روه ها شتائیکیش که له جیاق خوا ده یان به رستن، ده تانه وئ و بریاران داوه: که نار له وانیش بگرن و، وازیان لئ بئنن و ده سته براریان بن.

﴿فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ﴾، که واته: په نا به رنه بهر نه شکوه ت، نجا نایا نه شکوه تیک دیاریی کراو بووه؟ چونکه (ال) ی سه ر (الکف) بو ناساندن (تعریف) ه، نجا نایا مه به ست پیی (عهد) ه، واته: په نا به رنه بهر نه شکوه ت که، که بو خویان زانیویانه نه شکوه ت که، کامه یه؟ یا خود (ال) بو (جنس) ه، یانی: په نا به رنه بهر هه ر نه شکوه تیک له نه شکوه ت که کان، که لیان هه لده که وئ؟ ﴿يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾، زور به دنیایی و جهز مه وه ده لئین: په روه ر دگارتان له بهزه یی خوی بوتان بلا و ده کاته وه، واته: بهزه یی خویان به سه ردا په خش ده کات، ﴿وَبِهِمْ لَكُمْ مِنْ أَمْرٍ مُرْفَقًا﴾، هه روه ها له کاروباری خو شتاندان، پئدا ویستییه کانتان بو ساز ده کات، نه و شتانه ی که پئویستان پئان هه یه، نه و شتانه ی پئان ناتاجن، دنیایان خوا پئویستییه کانتان بو ناماده ده کات.

نجا یه کسه ر خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وه هه مووی ده پیچینه وه که: چو ن چوونه ته نه شکوه ت که و، دوا یی چییان گوت و چیان کرد و، چو ن خه و تن؟ راسته وخو دئته سه ر با سی حال و بالی تئو نه شکوه ت که یان و ده فهرموئ: ﴿وَرَرَى الْأَشْمَسَ إِذَا طَلَعَتْ﴾، تو نه گهر له وئ بووا یه ی، خو رت ده بینسی، کاتئ که هه لده هات له کاتی خو ر هه لاتندا، ﴿تَرَوُوهُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْأَيْمَنِ﴾، خوی له نه شکوه ت که یان لاده دا، به لای راستدا، زانایان ده لئین:

وا پنده چن نهو نه شکه و ته پروو به باشوور (جنوب) بوو بن، بویه که خور هه لاتوه له خوره لاتوه به لای راستی نه شکه و ته که دا خوی لاداو، بو نه و دی تیشکه که نه که ویتنه سه ریان، ﴿وَإِذَا غَرَّتْ ثَقَرُثُمُ ذَاتَ السَّمَالِ﴾، هه روه ها کاتی که ناوا بووه، خور به لای چه پدا خوی لاداو، بو نه و دی ديسان راسته و خو تیشکه که ی شاقوولی نه که ویتنه سه ریان، ﴿وَهُمْ فِي فَجْوٍ مِّنْهُ﴾، نه وانیش له تپو به تالایی و بوشایی نه شکه و ته که دابوون.

﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾، نا نهو شیوه ناماده سازه ی که: خور نه له کاتی هه لاتیدا راسته و خو لیان بدات و، نه له کاتی ناوا بوونیدا راسته و خو لیان بدات، بو نه و دی کاریکه ریی خرابی له سه ریان نه بن، تنجا نه وانیش بکه و نه تپو به تالایی و بوشایی نه شکه و ته که وه، نا نهو له نیشانه کاتی خوایه، ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾، هه که سی خوا راسته رپی بکات، هه نهو رپی راسته کتوو، ﴿وَمَنْ يَضِلْ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْسِدًا﴾، هه که سیکیش (خوا) گومرای بکات، تو هیچ سه ره رشتیاریکی به نامانج که نه رت بوی چنگ ناکه و ی.

﴿وَتَحْسَبُهُمْ آيْهًا ظَاوَةً وَهُمْ رُفُودٌ﴾، نه که ر بینباتن واتده زانن که بیدارن، له حالیکدا که خه و توو بوون، ﴿وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْاَیْمِیْنِ وَذَاتَ السَّمَالِ﴾، تیمه ش هه لکیر و وه رگیرمان ده کردن، به لای راست و لای چه پدا.

زانایان لهو بارموه، زور قسه یان کرده، که تلیا دمی تمو هه لکیر و وه رگیر: به یانایان و تیواران بوو بن؟ یان شه و پوزان چند جار بوو بن؟! هه ندیکیان گوتوو یانه: سالی یه ک جار بووه!! که نهو هه مووی تفهنگ به تاریکیه وه نانه! گرنگ نهو یه خوا دهفه رموی: هه لکیر و وه رگیرمان پی ده کردن، تنجا: شه و پوزان سی چوار جار بووه، هه فته ی جارنک بووه، مانکی جارنک بووه، گرنگ نهو یه خوا ﴿يَا هَ لْکِیْرُوْهُ رَکِیْرُوْهُ﴾، هه لکیر و وه رگیر کردوون، وایکرده که خویان نهو که له که و نهو که له که بکن.

﴿وَلَكُّهُمْ بَیْطٌ ذَرَاعِیْهِ بِالْوَصِیْدِ﴾، سه که که شیان دهسته کانی خوی راخست بوون له لای دهر وازه ی نه شکه و ته که، ﴿لَوْ اَطْلَعْتَ عَلَیْهِمْ﴾، نه که ر تو یه کسه به سه ریاندا چووبای، ﴿لَوَلِیْتُ مِنْهُمْ فَرَارًا﴾، به را کرده وه، پشت تیوان ده کرد، ﴿وَلَمِیْلَتْ مِنْهُمْ رُغْبًا﴾، به هویانه وه پر ده بووی له ترس و سام و بیم و هیهت، دیمه نیکی زور به سام بووه! شه ش حه و ت گنجی یتکه یشتوو، که هندی له زانایان ده لین: نه وانه وه زیر و

كار بەدەستىش بوون، واتە: كامىل بوون، حەوت پىاو لەناتپو ئەشكەوتىكدا بخەون، نىجا سەگەكەشيان بەو شىۋەيە لە حالەتتىكى تىشكگرتن دابتى، سام و ھەيەتتى زۆريان ھەيە.

﴿وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِسَاءَ لَوْ بَيْنَهُمْ﴾، بەو شىۋەيە، يانى: ۋەك چۆن خەواندەمان بەو شىۋە سەرسۈپھىنەرە، ھەر بەو شىۋەيەش بىدارمان كەندەۋە، ﴿لِسَاءَ لَوْ بَيْنَهُمْ﴾، تاكو لە نىۋو خۇياندا پەرسىار بىكەن و، وتوۋىزۇ دىالۇگ بىكەن.

﴿قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ﴾، بىزەرىكىان گوتى: ئاىيا چەند ماونەۋە؟ چەند ماونەۋە لە خەۋدا؟ ﴿قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾، گوتيان: پۇژۇ يان بەشەك لە پۇژۇ، ماۋىنەۋە. ﴿قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ﴾، ھەر بۇ خۇيان لە نىۋو خۇياندا گوتيان: پەرۋەردگارزان زانائەرە بە ماۋەي مانەۋەتان لە خەۋدا.

﴿فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ﴾، يەكىكتان بەم پارە زىۋە بنىرن بۇ شار، ﴿فَلْيَنْظُرْ أَيْنَ أَزْكَىٰ طَعَامًا﴾، با سەرنج بدات: كام لە دوۋكانەكان، كام لە فرۇشپارەكان، خواردنەكەي پاكتر و چاكترە، ﴿فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ﴾، با بىزۋىكتان لەۋ (خواردنەكە بە پاكتر و چاكترى دەزانى) بۇ بىنى، ﴿وَلْيَتَلَطَّفْ﴾، ھەرۋەھا با پەنھانكارىي بىكات، بە شىئەي پەفتار بىكات، ﴿وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾، باۋا نەكات ھىچ كەس پىتان بزانى، پەنھان پى بەرى، ﴿إِنَّهُمْ إِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾، چونكە نەگەر ئەوانە پىتان بزانن و بتاندۆزنەۋە، ﴿يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ﴾، بەردبارانتان دەكەن، ياخود دەتانگىرنەۋە نىۋو ئاينەكەي خۇيان، نىۋو رىبازەكەي خۇيان، ﴿وَلَنْ تَقْلِحُوا وَإِذَا أَبَكَّدَا﴾، نەگەر بگەرنەۋە نىۋو ئاينن و رىبازەكەشيان، ھەرگىز سەرفراز نابن.

كەۋاتە: با ئەۋ كەسەي دەبىنن، بەشىۋەيەكى ۋا بىچى، خواردنەكە بىنىتى و، مەدارى ئىمە ساز بىكات، بەلام وانەكات: ھىچ كەس ھەستتان پى بىكات، ئەۋان چوۋزان سى سەدونۇ (۲۰۹) سالى تىپەرىۋە، سەردەمى دەقىانوس گۇپاۋە، پۇژگارىكى دىكە ھاتۇتە دى!

﴿وَكَذَلِكَ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ﴾، ئاۋا بەو شىۋەيە چۆمان خەۋاندن و، چۆمان بىدار كەندەۋە، ھەر بەو شىۋەيەش: ۋامانكرد كە پىيان بزانن و، بە خەلكەكەمان دۆزىنەۋە، ﴿لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، بۇ ئەۋەي بزانن كە بەئىنى خوا، بە زىندوۋ كەندەۋەي مەۋقەكان، راستە، ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾، ھەرۋەھا ھاتنى ئەۋ كاتەي كە دىئاي تىتدا كۆتادى، (ئاخىر زەمان)، ھەقە، ھەرۋەھا ئەۋ كاتەي لىپرسىنەۋە و سزاۋ پاداشتى تىتدا دەكرى، ئەۋىش ھەقە، وشەي (الساعة) ھەم بۇ ئاخىر زەمان ئەۋ كاتەي كە دىئاي

تیدا کوتا دی} به کاردی، ههم بۆ هاتنی هه لسانه وه (قیامه) او زیندوو کرانه وه (بعث) یش به کاردی، ئا نه وه دوو دلبی تیدا نیه، ﴿إِذْ يَنْتَرِعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ﴾، یاد بکه وه! کاتنی که له نینو خویناندا، له باره یانه وه مشت و مریان بوو، ناکوکیان بوو، ﴿فَقَالُوا أَتُورَا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا﴾، گوئیان: ژووهر خانوو به کیان له سه ر دروست بکه، دیاره دواى نه وه ی که نهجه کان دۆزرانه وه، چونه وه نینو نه شکوت و دوو باره خه وتونه وه، خواى بالاده ستیش نه و جاره مراندوون، هه لبه ته دواى نه وه ی به سه رهاتى خوینان گپراوه ته وه، خه لکه که یان ناگادار کردۆته وه، ئنجا که خه لکه که زانیان به یه کجاری مردوون، گوته و یانه: خانوو به کیان له سه ر دروست بکه، ﴿رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ﴾، پهروه ر دگاریان پینان زاناته.

﴿قَالَ الَّذِي عَالَمًا عَلَى أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا﴾، نهوانه ی که به سه ر کاروباری خویناندا زال بوو بوون، یانی: هوکمپران و ده سترۆیشته وه کان، گوئیان: په رستگایه کیان له سه ر دروست ده که یین، مزگوتیک له سه ر شوینه که یان دروست ده که یین، بۆ نه وه ی شوینه که یان ون نه بئى و، ده رس و په ندی لئ وه ربکیرئ، بۆ جيله کانى دوايش که دین.

ئنجا خوا ﷻ دینه سه ر باسی نه وه ی که چۆن مشت و مریان کردوه له سه ر نه وه ی: ئایا ژماره یان چهند بووه؟ هه لبه ته جيله کانى دوايى نه یان زانیوه، به لام نه و کاته دیار بووه، که چهند که س بوون! ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَذِبُهُمْ﴾، هه ندیکان ده لئین: سئ که س بوون و چواره یان سه که که یان بووه، ﴿وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَذِبُهُمْ﴾، هه ندیکى دیکه شیان ده لئین: پینج بوون و، شه شه میان سه که که بووه، ﴿رَجْمًا بِالْغَيْبِ﴾، نه وه شه هه مووی: تفهنگ به تاریکیه وه نانه، قسه کردنه له نادیار و، به بئى به لکه قسه کردنه، ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَذِبُهُمْ﴾، هه ندیکى دیکه شیان ده لئین: هه وت بوون و هه شه میان سه که که یان بووه.

لیره دا خوا ناهه رموی: تفهنگ به تاریکیه وه نان، بۆیه ژۆر له زانیان ده لئین: نه و پايه به هیزتره که ده لئین: هه وت بوون و، هه شه میان سه که که یان بووه، ﴿قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ﴾، بلئین: پهروه ر دگالم زاناته به ژماره یان، ﴿مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ﴾، که میك نه بئى، اکهمیک له زانیان نه بئى! ژماره که یان نا زانن. عه بدوللای کورى عه باس (خوا له خوئ و باي پازی بئى)، گوته و یه ق: من له و که مه م که ده زانم: هه وت بوون و هه شه میان سه که که یان بووه، ﴿فَلَا تَحْشُرْ فِيهِمْ إِلَّا مِرَّةً ظَهَرَ﴾، له باره یانه وه: وتووئز و شه په قسه و مشت و مری مه که، مه گهر مشت و مریکی پرواله تیبی و پروه که شیبی. واته: ژۆر مه چۆ نینو ورده کاریه کانه وه، قوول مه به وه، ﴿وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾، له باره یانه وه شه: پرسپار له هيج

که سیان مه که، واته: له هیچ کهسی پژگاری خۆت، که مه به ست پیتی خاوه ن کتبه کانن، یان هاو به ش بو خوادانه ره کانن، یا خود خه لکی دیکه ی غهیری نه وانیش، ﴿وَلَا نُقُولَنَّ لِشَیْءٍ إِنِّیْ فَاعِلٌ ذَٰلِکَ عَدَاۗءَ﴾ (۳۲) ﴿اِلَّا اَنْ یَّشَآءَ اللّٰهُ﴾، ههروه ها بو هیچ شتیک مه لت: من به یانیی بکه ری نه و کاره م، مه گهر خوا بیه وئ، واته: مه گهر بلتی (اِنْ شَاءَ اللّٰهُ)، نه گهرنا به جه زمیی مه لت: من نه و کاره ده که م، وه که له هوی هاتنه خواره وه که دا باس مان کرد، پیغه مبه ر ﴿بِهٖٓ یَّتٰی﴾ - به پیتی نه و گهر دراوه به - دوا ی نه وه ی که پرس یاری لی ده که ن، دهر باره ی (هاوه لانی نه شکوه و ذول قه نه نین و پروج)، ده فهرموئ: به یانیی وه لمتان دده مه وه، خوا ناموزگاری پیغه مبه ر ﴿دَکَاۡتَ﴾ ده کات، که له مه ودوا، بو هیچ کارئ مه لت: من به یانیی نه و کاره نه نجام دده م، ﴿اِلَّا اَنْ یَّشَآءَ اللّٰهُ﴾، نه مه دوو مانای هه ن:

ا - مه گهر خوا ویستی، وا بلتی و تازه تپیه ریئ.

ب - مه گهر بلتی: نه گهر خوا بیه وئ.

نه گهر نه وه ی له گه ل نه لتی: مه لت: به یانیی فلان کاره ده که م.

﴿وَاذْکُرْ رَبَّکَ اِذَا سَبَّحْتَ﴾، ههروه ها یادی پهروه ردگارت بکه، هه ر کاتی له بیرت چوو (بلتی: نه گهر خوا بیه وئ، یا خود هه ر کاتی غه فله ت و بتی ناگیه کت به سه ردا هات له باره ی خواوه) یادی خوا بکه وه و قه ره بووی بکه وه، ﴿وَقُلْ عَسَآ اَنْ یَّهْدٰی رَبِّیْ لِاَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا﴾، بشلئ: نیزیکه پهروه ردگارم بو سه ر راستانه تر له مه، پرتنماییم بکات و پیم پیشان بدات.

﴿وَلِیْسُوْا فِیْ کَیْفِهِمْ ثَلَاثَ مَآثِرٍ سَبَّحْتَ وَاَزْدَادُوْا تَعْبًا﴾، له نه شکوه ته که دا سئ سه د سأل مانه وه و نویشان زیاد کردن، واته: سئ سه د و نو (۳۰۹) سأل مانه وه، بویه ش وایفه رمووه، چونکه سئ سه د (۳۰۰) سالی خوژی ماونه وه، که ده کته سئ سه د و نو (۳۰۹) سالی مانگیی، چونکه هه ر سه د سالی خوژی، به سالی مانگیی، سئ سالی دینه سه ری.

﴿قُلْ اِنَّهُٗ اَعْلَمُ بِمَا لِیْسُوْا﴾، بلتی: هه ر خوا زانتره، به ماوه ی مانه وه یان، ﴿لَهُ غِیْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾، نه یبسی ناسمانه کان و زهوی، هه ر هی نه وه (له گره وی خوا دایه و ته نیا خوا ده یزانت) ﴿اَبْصِرْ بِهٖٓ وَاَسْمِعْ﴾، ئای (خوا) چهند بینه ر و، چهند بیسه ره! ﴿مَا لَہُمْ مِنْ دُوْنِیْہٖ مِنْ وَلٰی﴾، (مروقه کان) جگه له خوا هیچ سه ره پرشتیار و هاوکار یکیان نه، ﴿وَلَا یَشْرُکُ فِیْ حُکْمِہٖۤ اَحَدًا﴾، ههروه ها خوا له بریار و حوکی خویدا، هیچ که س ناکاته هاو به ش.

بہ سہرہاتی ھاوہ لانی ئەشکەوت لە چەند بڕگە بەکدا

بە پێزان!

بە سەرھاتی ھاوہ لانی ئەشکەوت، لە سێ بڕگەدا، باس دەکەین:

- (١) - پوختە ی بە سەرھاتی ھاوہ لانی ئەشکەوت.
- (٢) - چەند زانیارییەکی مێژووێ.
- (٣) - دەرس و پەندی سەرەکی، کە لەو بە سەرھاتە وەر دەگیرێ.

یەکەم: پوختە ی بە سەرھاتی ھاوہ لانی ئەشکەوت:

ئەو بە سەرھاتە هێ پۆزگاری پێش ئیسلامە، ئنجایا ئەو ڕووداو و پۆزگەر: پێش پێغمبەر موسا عليه السلام بوو؟ یاخود پێشتریش بوو، یان: نەخێر لە دوا ی موسا عليه السلام بوو؟ یاخود: لە پێش پۆزگاری پێغمبەر عیسا عليه السلام بوو؟ یاخود نەخێر لە دوا ی هاتنی عیسا عليه السلام بوو؟ ئەو ڕایانە هەموویان، باسکراون، بەلام ئەو ڕایەکی کۆتاییان، لە هەموویان بەھێزترە، و، وای پێدەچێ ئەو ڕووداو لە کەسانێک ڕوویدا بێ، کە شوێنکەوتە ی عیسا عليه السلام بوون، و، کۆمەڵگایە کەش، کۆمەڵگای ڕۆمانەکان بوو بێ، کە بێهەستبوون، ئەو ڕایە لە هەموویان بەھێزترە.

لە پۆزگاری پێش ئیسلامدا، کۆمەڵگایە کە هەبوو، حوکمراوان و دەستەڵاتدارێکی بە سەرھەو بەرپرس بوو، کە - وەک لە بڕگە ی دووھەمدا باس دەکەین - هەندیک دەلێن: ناوی (دۆکیۆس) بوو، و، هەندیک دەلێن: ناوی (دەقیانوس) بوو، ئنجایا هەندیک دەلێن: سالتیک حوکمراوانی کردو، و، هەندیک دەلێن: زیاتر، و، باباییکی زۆر خۆنڕێژ بوو، و، خۆشی بە پەرستراو پەرەردگار زانیو.

ئنجایا ئەو کۆمەڵە گەنجەش - کە وەک پێشتر باسمان کرد - وای پێدەچێ حەوت کەس بووبن و ئەو ڕایە بەھێزترە، ئەو کۆمەڵە گەنجە، کە لە ئایەتەکاندا، خوا تعالى بە (هبة) ناوی هێنان، وەک دەفەر موێ: ﴿إِنَّهُمْ فِيَّ عَمَتُوا بِرَبِّهِمْ وَذَنُّهُمْ هُدًى﴾، بەلام هەندیک لە زانیان دەلێن: ئەمە ئەو ناگەیانە کە: هەر گەنجی تازە پێگەشتوو

بووب، چونکه (فتیه) كۆی (فتی)یه، (فتی)ش وەك چۆن به گەنج دەگوتری، به مروفی جوامیریش دەگوتری و، با کاملیش بێ و تەمەنیکیشی هەبێ، چونکه به پیتی هەندیک له زانیاریهكان دەلێن: ئەوانه دەست و پێوهند و ستافی پادشا بوون و له وهزیرهكان بوون، دواتر له پادشا هەلگهپاونهوه، كه ئەو وردهکاریانه له قورئاندا باس نهكراون.

دوای ئەوهی كه لهگهڵ پادشادا تێكدهگیرێن، دیاره دهبی ئەو چاوهروانیی ئەوهی لێیان كرد بێ، كه بیه‌رستن و به‌ندایه‌تی بۆ بکه‌ن و به‌ پیرۆزی بزانی و بۆی ملکه‌چ بن، ئەوانیش ئەوه‌یان رەف‌ز کردوه، تیدی له‌گه‌لدا تێكده‌گیرێن و، ته‌ماشاش ده‌که‌ن: ده‌ره‌قه‌تی کۆمه‌لگایه‌که‌ نایه‌ن و، ناشگونجی له‌و کۆمه‌لگایه‌دا پێننه‌وه! چونکه - وەك دوا‌یی با‌سی ده‌که‌ین - ئە‌گەر ما‌بانه‌وه، یان ئە‌ودا به‌رد بارانیان ده‌کردن، كه ده‌بی پادشا هه‌ره‌ش‌ه‌ی به‌رد باران‌کردنی لێ‌کرد‌بن، یاخود ده‌بووایه: بگه‌رێنه‌وه سه‌ر ئایین و پێ‌بازه‌ چه‌وته‌که‌ی ئە‌وان، كه بریتی بووه له‌ بته‌رستی و په‌رستی جگه‌ له‌ خوا ﷻ. بێ‌گومان ئە‌و گه‌نجان‌ه‌ش نا‌ماده‌ نه‌بوون: بگه‌رێنه‌وه سه‌ر کوفر و بێ‌پروایی، دوای ئە‌وه‌ی خوا عه‌ق‌ل و د‌لی ر‌ۆشن کرد‌وونه‌وه.

له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه: نا‌ماده‌ نه‌بوون خ‌ویان بده‌نه‌ به‌ر به‌لایه‌ك كه‌ له‌ توانایاندا نیه، وەك به‌رد باران‌کردن! بۆ‌یه‌ هیچ چاریان نه‌بووه، جگه‌ له‌وه‌ی سه‌ری خ‌ویان هه‌ل‌بگرێن و، ئە‌و کۆمه‌لگایه‌ به‌ جێ به‌ی‌ل‌ن و پشت له‌ تاوه‌دانییان بکه‌ن و، ر‌وو له‌ چۆله‌وانییان بکه‌ن، بۆ ئە‌وه‌ی: ئایین و عه‌قیده‌یان سه‌لامه‌ت و پارێزراو بێ.

ئ‌نجا كه‌ ده‌ر‌ۆن، ئایا ئە‌و سه‌گه‌یان چ‌ۆن ر‌ه‌گه‌ل كه‌وت‌وه؟ هه‌ندیک ده‌لێن: له‌ پێشدا شه‌ش كه‌س بوون، به‌ لای ئە‌و شوانه‌دا ده‌چن، كه‌ ئە‌ویش لێیان ده‌پرسێت: تبه‌وه‌ کین؟ یاخود: ده‌یان‌ناسی ئە‌گەر به‌رپرسانی شاره‌که‌ بووبن، دوای ئە‌وه‌ی كه‌ ر‌ووداوه‌که‌ی بۆ با‌س ده‌که‌ن، ئە‌ویش له‌گه‌ل‌یان ده‌چێ و، سه‌گی ئە‌و شوانه‌که‌ش به‌ دوا‌یان ده‌که‌وتی و، ده‌بن به‌ حه‌وت كه‌س و، هه‌شته‌میان سه‌گه‌که‌یانه، دوا‌یی ده‌چه‌ نه‌شکه‌وتیت.

ئ‌نجا ئایا ده‌بی ئە‌و نه‌شکه‌وته‌ شوانه‌که‌ پیتی زانیبێ؟ یاخود خ‌ویان د‌ۆزببانه‌ته‌وه؟ له‌و‌ندا ئە‌و ماوه‌ درێژه‌ی كه‌ خ‌وای په‌نه‌ل‌زان با‌سی کرد‌وه، ده‌خه‌ون (٣٠٠) س‌الی خ‌ۆری و (٣٠٩) س‌الی مانگی، واته: ئە‌گەر به‌ جووله‌ی خ‌ۆر حیسابی بکه‌ین (٣٠٠) س‌ال بووه، چونکه‌ له‌ کتێبه‌کانی خ‌اوه‌ن کتێبه‌کاندا، با‌سی (٣٠٠) س‌ال و، له‌ هه‌ندیک له‌ ر‌یوایه‌ته‌کاندا با‌سی: (٢٠٠) س‌ال ده‌کرێ، كه‌ به‌ ته‌کید ئە‌وه‌ به‌شێکه‌ له‌و لادان و ده‌ستکاری کرد‌ه‌ی

ھاتۇتە ئىبىيان، بىگومان ئەۋەي كە خوا ﷻ دەپقەرمۇي، ھەر واىە: (۳۰۰) سالى خۇرىي و (۳۰۹) سالى مانگىي ماۋنەتەۋە.

ئىنجا دوايى كە بىدار دەبنەۋە، ھەست بە برسەتتى دەكەن و، لە بەينى خۇيان دا ئىيان دەبىتە مشت و مى، ھەروەك لە ئايەتەكەدا ديارە، يەككىيان دەلى: بەشىك لە پۇژىك ماۋىنەۋە، ياخود پۇژىك ماۋىنەۋە، بەلام سەرەنجام تەماشە دەكەن: ھەموۋى قسە كەردنە لە ناديار، بۇيە دەلىن: پەرۋەردگار تان زانائىرە كە چەند ماۋنەتەۋە؟

كەۋاتە: با واز لەۋە بىنن كە ئامرازىكىمان پى نىە، بۇ ساغكەردنەۋە، با بەدەم كارى خۇمانەۋە، بېچىن، پارەى زىويان پى دەبى، دەلىن: بەمۇ پارەيە، يەككىكتان بېچى بۇ شار و، با تەماشە بىكات: كام لە دوۋكانەكان خواردنەكەى چاكتر و پاكتەر، بەشىكى لى بېتتى، بۇ ئەۋەى ۋەك بۇتۇنك بە كارى بىنن، يەككىيان دەننن و لەۋى لە لاي يەككى لە دوۋكاندارەكان، كە دەيەۋى خواردن و ئازوۋخە بىكە، پارەكە دەردىنى، ئەمۇ پارەيەش (۳۰۰) سالى بەسەردا تىپەرپەۋە، تىستا پادشاىەكى دىكە ھاتۋە، بىگومان ھەر پادشاىەك ھاتۋە، درلو و سكەى بە ناۋى خۇيەۋە لى داۋە، دوۋكاندارەكە پى دەلى: ئەم پارەيە زۇر كۇنە و، ھى تىستا نىە، ديارە تۇ خەنزەيەكت دۇزىۋەتەۋە؟ ئەۋىش دەلى: نەخىر ئەۋە ھى دوتىننە، بە ھەر حال دەكەنە مشت و مى و دەلى: تىمە دوتىن چوۋىن، دەلى: چۇن؟ دەلى: لە ترسى دەقىانوۋس ھەلاتىن، ئەۋىش دەلى: دەقىانوۋسى چى؟ ئەۋە سى سەد سالى زياتەر دەقىانوۋس پۇژىگارى ۋى ئەماۋە و، چەندان پادشاى دىكە پۇيشتوۋ و، چەندانى دىكە ھاتوۋن، تىۋە لە كوتۋە ھاتوۋن؟ بەھەر حال خەلىكان لى كۆدەبىتەۋە و، دواترىش ۋا ديارە ھوكمپانى ئەۋ پۇژىگارە خوا پەرست بوۋە و، بىپەرست و دۇى خوا بەيەككەرتن نەبوۋە.

كە بەۋ ھەۋالە دەزانن، ديارە دەچىتە مەجلىسيان و دەبى بۇى باسكەردىن؟ ئىنجا دەلىن: ئەدى كۋا لە كوتىن؟ دەلى: لە ئەشكەۋتىن، پادشا و ھەندىك لە بەرپرسان و لە خەلىك دەچن و، لەۋى لەگەلىان دادەنىشن، تەماشە دەكەن بابەتەكە راستە، ئىنجا دەبى باس و خۋاسى خۇيان گىراپىتەۋە، بەلام دوايى بە فەرمىانى خۋاى پەرۋەردگار ھەموۋىان دەچنەۋە نىۋ ئەشكەۋتەكە و گىيان دەسپىرن، كە تەنبا بۇ ئەۋە بوۋە، پىشانى ئەۋ خەلكە بىدرى، كە ئەگەر خوا بتۋانى (۳۰۹) سالىن چەند گەنجىك بىخەۋىنى لە ئەشكەۋتەكەدا، دەشتۋانى دۋاى مردن ئەۋ خەلكەش، زىندوۋ بىكاتەۋە.

كە ديارە دەبى لەو پۇزگارەدا، مشت و مېر لە بارەى زىندووبونەو و قىامەت ھەبوو بى، بە پىي ئابەتەكان وا دەردەكەوئ، ئنجا كە دەچنە ئىو ئەشكەوتەكە و گيان دەسپىرن، خەلكەكە دەپتە مشت و مېر: كە ئايا ھەر چاوە خانوويەك لەسەر شوئەكەيان دروست بکەن؟ ئەو شوئەى كە جەنازەكانيان لىيە، يان پەرستگايەك بنیات بنىن؟

كە ھەندىك دەلئىن: خەلكەكە دەرگای ئەشكەوتەكەيان گرتو و، ھەندىك دەلئىن: بە خاكيان سپاردوون و، ھەندىك دەلئىن: ھەر لىيان گەراون و گوتوويانە: با وەك خۆيان بن، بەلام ئەوانەى حوكمران و دەسەلاتدار و دەست پۇشستوو بوون، گوتوويانە: نەخىر مزگەوتىك (پەرستگا) ئىكيان لەسەر دروست دەكەين، واش پىدەچى: قسەى ئەوان كە دەسەلاتدار بوون، سەرى گرتى ئەو كورتەو پوختەى بەسەرھانەكەيانە.

دوووم: چەند زانىارىيەكى مێژوويى:

(۱)- ئايا ھاوەلانى ئەشكەوت كى بوون و پروداوەكەيان كەى بوو؟

لەوبارەو كە ئايا كى بوون؟ زانىارىيەكى پرووغان لەبەر دەستدا نىە، بەلام لە تەفسىرەكان و سەرچاوە مێژوويەكاندا دەلئىن: ئەوانە وەزىرەكلى پادشا بوون، ياخود بە لای كەمەو ستافى حوكومەتەكەى بوون، ئەگەر نازناوى وەزىرىشان لەسەر نەبوو بى، بەلام ھەندىكيان دەلئىن: تەنيا كۆمەلە گەنجىكى خوا پەرست بوون.

بەلام وا پىدەچى: كەسانىكى دەستپۇشستوو بوو بن، ئەو زياتر پىدەچى، ھەر بۆيەش دوايى ئەو پادشايەى كە دۆزىونىەو، گرنگى زۆرى پىدان، ھەروەھا بۆ ئەوەش كە زياتر بىنە پەند و دەرس، دەبى ئەوانە كەسانىكى خلوەن دەستەلات و پىكەى كۆمەلەيەى و سياسىي بوون، كە چى نامادە بوون لەسەر خواو، لەسەر دىنى خوا و، بۆ پاراستنى ئىمان و عەقىدەى خۆيان، ھەموو شتەك بەجى پىلن، ئەو زياتر دەرس و پەندى لىوەرەدەگىرئ، بۆيە ئەو زياتر بە عەقلەو دەنووسئ.

ئنجا دەربارەى كاتەكەى كەى بوو؟ وەك پىشتىرش باسما كەرد: ھەندىك دەلئىن: پىش موسا عليه السلام بوو و، ھەندىك دەلئىن: لە سەردەمى عيسادا عليه السلام بوو، ھەندىكىش دەلئىن: لە دواى عيسا عليه السلام بوو.

هەندیک لە زانیان دەلێن: ئەم رایە (رای چوارەم) لە هەموویان بەهێزترە و دروستترە، هەندیکیشیان دەلێن: (رای یەکەم) کە دەبێ ئەو ئەشکەوتە لە تورکیا بێ.

بە هەر حال پەنگە رای دیکەش هەبن لە بارە شۆینی ئەو ئەشکەوتەوه، بەلام خوا دیاریی نەکردووە، و، پیغەمەمبەریش شۆینه کە ی دیاریی نەکردووە، چونکە هیچ حکمەتیک لە دیاریکردنیدا نیە.

(٣) - ئایا سەرچاوە نەصرانیەکان چی دەلێن؟

(جمال الدين القاسمي) لە کتێبه کە ی خۆیدا (محاسن التأويل)، لە کتێبی نەصرانیەکانهوه بە ناوی (الکنز الثمین فی أخبار القذیسن)، لە ژێر ناوونیشانی: (فیما یخص السبعة القديسين الشهداء الذين من افسس) دا، هێناویەتی کە لە کتێبه کە دا دەلێ:

(أ) - (هؤلاء الشهداء السبعة كانوا إخوة بالجسد، وأسمائهم: مكسيميانوس، ومالخوس، ومرتينيانوس، وديونيسيوس، ويوحنا، وسارابيون، ثم قسطنطين^(١))، واتە: ئەو حەوت شەهیدە کە هەر حەوتیان برا بوون (واتە: لە یەک دایک و باب بوون)، ناوەکانیشیان ئەوانە ی سەرودەن.

(ب) - هەر لەو کتێبه دا دەلێ: ئەوانە لە سالی (٢٥٢) ی زایینی، هەتا (٤٤٧) ی زایینی خەوتوون و، لە (٤٤٧/٨/٤) ی زایینی دا، بێدار بوونەتووە، واتە (٢٠٠) سال خەوتوون! بەلام مادام خوا ﷻ لە دوا کتیبی خۆیدا کە یەک پیتی دەستکاری نەکراوە، فەرموویەتی: (٣٠٩) سالی کۆچی خەوتوون، کە نەیفەرمووە سالی کۆچی، بەلام بۆ کە ی عەرەب وا دەفەرموێ، کە پیشتر دەفەرموێ: ﴿وَلَيْسُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ﴾، واتە: (٣٠٠) سال بە حیسابی پۆمانیەکان و ئیغریقی و یۆنانیەکان، کە بە خۆر سالەکانیان حیساب کردووە، ئنجا هەر سالیکی خۆری یازدە پۆزی کە مترە لە سالی مانگی (قمری) ی.

کەواتە: کە خوا دەفەرموێ: (٣٠٩) سال، واتە: (٣٠٩) سالی مانگی و (٣٠٠) سالی خۆری، ئنجا بە دنیایەوه هەر ئەوه ی قورئان دەیفەرموێ، راستە، بەلام گرنگ ئەوه یە کە لە سەرچاوە ی مسیحیەکانیشدا بامی ئەو حەوت کە سە کراوە و ناوەکانیشیان هاتوون، بەلام لە بارە ی ماوه ی مانەوه یانەوه، کە دەلێ: دووسەد (٢٠٠) سال بوو، بەهەلە دا چوون.

ج- ئىنا ھەر لەو كىيىنەدا ھاتۇدە، دەلئ: ئەوانە لە ئەنجامى چەوساندنەۋەيان، لە لايەن يۆنانىيەكانەۋە، لە پۇژگارى پادشا (داكۋوس)دا - كە ھەندىكىيان دەلئ: (دەقيانۋوس) كە ديارە ئەو وشانە لە زمانىكەۋە، بۇ زمانىكى دىكە دەگۆرئ - لە ئەنجامى ئەۋەدا پايان كىردۈە، ھەر لەۋئشدا دەلئ: لە سەردەمى پادشا (ئاۋدوسىۋ)دا كە پىي گوتراۋە: قەيسەرى گچكە، لەۋئدا بېدار بوۋنەتەۋە، ھەندىكىيان دەلئ: ناۋ: (ئاۋدوسىۋ)ە، ھەندىكىشيان دەلئ: (ئاۋدوسىۋ)ە، كە: ئەو پىتائە، لە زمانىكەۋە بۇ زمانىكى دىكە دەگۆرئ.

سىيەم: دەرس و پەندى سەرھەكىي ئەم بەسەرھاتە:

يىگۈمان ئەم بەسەرھاتە دەرس و پەندى زۇرى لىۋەردەگىرئ، كە دۋايى تىمە لە پازدە (۱۵) خالاندا دەيانخەينە روو، بەلەم دەرس و پەندى سەرھەكىي كە لە بەسەرھاتى ھاۋەلانى ئەشكەوت، ۋەردەگىرئ بىرىتە لە تەسلىم نەبوون بۇ كوفر و ستەم و خراپە، ئەگەر بە پاركدن و، بە سەرى خۇ ھەلگىرتىش و، بە جىيەشتى كەس و كار و خاك و خەلەك و ۋلات و نىشتىمانىش، بئ.

ئىنا دەرس و پەندى ھەرە مەزن كە لە بەسەرھاتى ھاۋەلانى ئەشكەوت، ۋەردەگىرئ ئەۋەدە كە كاتكىش ئەم سوۋرەتە ھاتۇتە خۋار ئەم سوۋرەتە ۋەك گۇمان: بە پىي ھەندى سەرژمىر، رىزەندى دابەزىنى (۶۸)ەمىن، ياخۇد (۷۰)ەمىن سوۋرەتە مەككەيە، كە دابەزىۋە) لەو كاتەش دا مەسۇلمانان كۆچپان كىردۈە بۇ ھەبەشە، دوۋجاران كۆچپان كىردۈە، ۋە دۋارىش زەمىنەسازىي بوۋە بۇ كۆچكردن بۇ (پىر) كە دۋايى بوۋە بە (مەدینە الرسول) شارى پىغەمبەر ﷺ.

كەۋاتە: ئەي مەسۇلمانان! ئىۋەش ئەگەر كە تەنگىتان پىي ھەلچىرا، لە لايەن كافر و زەلە كانى مەككەۋە، تەسلىمىيان مەبىن و، مەبىنە بەشەك لەۋاقىي: نەقامىي و ستەمكارىي و پىپروايى و، بىپەرستىي و خراپەكارىي، كۆمەلگايە كەي خۇتان، بەلكو ئامادەبەن دەستبەردارىي ھەموو شەك بىن و، ۋەك ھاۋەلانى ئەشكەوت بىكەن.

ھەرۋەھا ئەي مەسۇلمانان! لە ھەر سەردەمىكى دىكەدا ھەن، ھەر كاتىك تەنگىتان پىي ھەلچىرا، ۋە ناچاركران كە: يان دەستبەردارى ئايىنەكەتان بىن، ياخۇد دەستبەردارى خاك و خەلەك و نىشتىمان و مال و سامان و بەرژەۋەندىيەكانتان بىن، ھەموو ئەۋانە ۋەلا بىئىن، لە پىناۋى رازىيكردى خوا و پاراستن و سەلامەت بوۋى دىن و عەقىدەتان دا.

گەرەرتىن و گرنكترىن پەند و تاموژگارىسى كە لەم بەسەرھاق ھاوھلانى تەشكەوتە،
وەرېگىرى، ئەوھىيە.

زانايانىش لەو بارەوھ زۆريان قسە كردوھ، كە ئايا مسولمانان بۆيان ھەيە: پەنا بەرنە
بەر بەجىھىشتنى ولّاق خويان، لە كاتىكدا لە ولّاق خوياندا، كە كۆمەلگاي مسولماننىشن،
بەلام دووچارى ئاشووب و ناپەھەتسى بىن، ئايا ولّاق خويان بەجى بھىلّان و كۆچ و كۆچار
بكەن؟ زانايان لەوبارەوھ راچاييان ھەيە، بەلام زۆرىنەيان دەلّان: بەلى كاتىك كە مرقى
ناچار كرا، دەستبەردارى ئايىنەكەى بى، يان دەيزانى كە تووشى لادان و گوناھ دەبى،
پتويستە ئەو شوپنە بەجى بھىلّان.

با چەند فەرمايشتىكى پىغەمبەر ﷺ بېنىنەوھ، لەو بارەوھ:

(١) - (إِذَا كَانَتِ الْفِتْنَةُ فَأَخْفِ مَكَانَكَ وَكُفَّ لِسَانَكَ). (أخرجه أبو داود: ٤٣٤٣، وقال الألباني: حسن صحيح).

واتە: ھەر كاتىك ئاژاوە بوو، شوپنەكەى خوت پەنھان بکە و، زمانى خوت بگرە
(واتە: بچۆ شوپنەكەى كە پىت نەزانن، بۆ تەوھى تووشى ئازار نەبى، ياخود ناچار نەكرى
كە مەيلت بە لای سەم و خراپەكارىيدا بچى).

(٢) - (عن عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! مَا النَّجَاةُ؟ قَالَ: أَمْسِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ، وَلْيَسْكُتْ
بَيْتُكَ، وَابْكْ عَلَى خَطِيئَتِكَ). (أخرجه الترمذي: ٢٤٠٦، وَصَحَّحَهُ الألباني).

واتە: عۆبەى كۆرى عامر رضى اللّٰه عنہ، بە پىغەمبەرى خوا ﷺ، دەلى: ئەى پىغەمبەرى خوا!
ﷺ، دەرېاز بوون چۆنە؟ (واتە: لە كاتى ئاشووب و ئاژاوەدا، كە ناچار دەبىن تووشى گوناھ
بىن) پىغەمبەر ﷺ، فەرمووى: زمانى خوت بگرە و، لە مالى خوتدەبە و، بۆ گوناھەكانى
خوت بگرى (واتە: واز لە خەلى بىنە).

(٣) - (يَغْهَمِبِرُ ﷺ دَهْفَهْرَمُو: {يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ خَيْرُ مَالِ الْمُسْلِمِ: عَنَّمْ يَتَّبِعْ بِهَا شَعَفَ الْعِبَالِ، وَمَوَاقِعَ
الْقَطْرِ، يُفْرِدُ بِهِ مِنْ الْفَيْتِ} (أخرجه وأحمد: ١١٢٧٢، وعبد بن حميد: ٩٩٣، والبخاري: ١٩، وأبو داود:
٤٢٦٧).

واتە: نيزىكە كە پوژگارەك بى، باشتري مالى و سامانى يەككتان مەرك بى، بە دواى
بکەوى، بە چيا و چۆلاند و بە لووتكەى چياياندا و، بە شوپنەندا كە بارانيان لیدەبارى و،
لەوهریان ھەيە (بە دواى مەردەكانى خويەوھ بى و، لە چنگ ئاژاوەكان رابكات و، ئايىنى
خوى دەرېاز بكات).

هەلبەتە ئەوە هەمووی لە کاتیکیدا، کە مەرۆف نەتوانی واقیعه کە بگۆڕی و بەرهه ئستی بکات، بەلام ئەگەر بتوانی بەرهه ئستی بکات و، واقیعه کە بگۆڕی، بنگومان و باشتره کە ھەڵبەتەو لە نێو کۆمەڵگادا و بەرهه ئستی خراپه بکات، مادام لە خۆی دُنیا بێ کە تسلیم نابێ، و دُنیا بێ لەوێ کە دەتوانی کاریگەری چاکە لەسەر دەورووبەری خۆی بەجێ بهێڵی، ئەو ئەسڵە، بەلام پراکردن و سەری خۆ کزکردن و گۆشەگیر بوون، ئەوە حالەتی دەگمەن و پزیزەرە، بەلگەشمان لەسەر ئەوە:

١ - ھەلۆیستی پیغەمبەر ﷺ، لە مەککەدا کە سێزدە (١٣) سالی پەبەق دەمینیتەو، بەلن ھاوہلانی کۆچ دەکن، بەلام ئەو کۆچ ناکات و، دوایی کە کۆچ دەکات بۆ ئەوێ کە پینگەپەک و شوئینیک بدۆزیتەو و لەویدا جاری دەولەتی ئیسلامیی بدات و قەوارەپەکی سیاسی پابگەپەنتی.

٢ - وێرای ھەلۆیستی کردەیی پیغەمبەر ﷺ، ئەم فەرموودەپەش ھەپە لەو بارەو، کە دەفەرموئ: **إِنَّ الْمُؤْمِنَ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ وَيَضُرُّ عَلَى أَذَاهُمْ، أَكْبَرُ أَجْرًا مِنَ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ، وَلَا يَضُرُّ عَلَى أَذَاهُمْ**، (أخرجه أحمد: ٥٠٢٢، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح رجاله ثقات، رجال الشيخين).

واتە: ئەو بپرواداردی کە لەگەڵ خەلکدا تیکەل دەبێ، و، لەسەر ناپەحەت کردن و نازار و خەمەکانیان خۆراگر دەبێ، باشترە لەو بپرواداردی کە لەگەڵیان تیکەل نابێ، و، مامەلەیان لەگەڵ ناکات و، خۆراگریش نابێ لەسەر نازار و ناپەحەتیەکانیان.

هەلبەتە لەو بارەو فەرموودەپەش دیکەش ھەن و، کۆمەڵیک ناپەتیش ھەن کە دەکری بە بەلگە بھێنرێنەو لەو بوارەدا، بەلام بە و فەرموودەپە ئیکتیفا دەکەین.

ئەمەش پوختەپەک بوو دەربارەپ بەسەرھاتی ھاوہلانی ئەشکەوت.

مه‌سه‌له گرنه‌گه‌کان

مہ سہ لہی یہ کہم:

[illegible]

خَوَّاهُ رَمَوْهُ: ﴿٩﴾ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿١٠﴾ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رِزْقًا وَهَبْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١١﴾ فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٣﴾

شیکردنه‌ومی ئەم ئایەتانه، له ههشت برگه‌دا:

۱- ﴿أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ﴾ «آم» للاضراب الإنتقالي من غرض إلى غرض، وشهی (آم) بؤ گواستنه وديه له مه به ستيكه وه بؤ مه به ستيكي ديكه. زانايان شاره زاي زمان ده تين: (أَمْ حَسِبْتَ) ده نيته: (بل احسبت)، ياني: (أَمْ) ده نيته (بل) و ده نيته (أَمْ) همزه الاستفهام ويكبر، كه واته: ﴿أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا﴾ واته: يان نايا پيت وابو، كه هاوه لاني نه شكه وت و ره قيم، له نيشانه سه رسره پنه نه ره كاغان بوون؟ نجا ده گونج (أَمْ) لي ره دا بؤ پرسار كردن نكو وليليكه رانه (الاستفهام الإنكاري) بئ، ده شكونج بؤ چه سپاندن (تقرير) بئ و، له هه ردووك حالانيش دا پتويسته شتيك مه زنه نه (تقدير) بكرئي كه به سيقا و سه ليقه ده قارمته وه، بؤ ويته: (نايا نيشانه سه رسره پنه نه ره كاغانت نه زانبون!)، يان نايا پيت وابه هاوه لاني نه شكه وت و ره قيم {له يشه وه ي} نيشانه سه رسره پنه نه ره كاغان بوون!؟

(أَصْحَابُ الْكَهْفِ). واتە: ھاوۋەلانى ئەشكەوت، (الرقيم: فاعيل بمعنى مفعول، من الرقيم، وهو الكتابة). وشەي (رقيم) لىرەدا (فاعيل) بە ماناى (مفعول)ە، يانى: نووسراو، چونكە (رقيم) واتە: نووسىن.

زانايان لەو بارەوۋە قەسە زۆريان كىردۈ، كە ئايا وشەي (رقيم) چى دەگەيەن؟

۱ - ھەندىكىان دەلئىن: (كان كتاباً مع أصحاب الكهف في كهفهم: أسماؤهم، دينهم، قصتهم..)، واتە: نووسراوئىك بووۋە لەگەلئان لە لەو جەيدا لە ئەشكەوتە كەدا دانراوۋە: ناوۋە كالئيان، دىنە كەيان، بەسەرھاتئيان، ئەوانەي ھەموو تىدا بوون.

۲ - رايەكى دىكە دەلئى: وشەي (رقيم) ناوۋى ئەشكەوتە كە بووۋە.

۳ - ھەندىكى دىكە دەلئىن: ناوۋى ئەو چايە بووۋە كە ئەشكەوتە كەيان لى بووۋە.

۴ - ھەندىكى دىكە دەلئىن: وشەي (رقيم) ناوۋى سەگە كەيان بووۋە.

ئەو رايانە ھەموويان ھەن.

بەلام ئەو رايەي كە دەلئى: (رقيم) وا پىندە چى نووسراوئىك بوو بى، لە تەختىك دا، ناو و نىشان و تايەتمەندىيەكانى ئەو ھەوت (۷) گەنجەي تىدا تۆمار كرابىن، لە ھەموويان لە راستىيەوۋە نىزىكتەرە.

(۲) - ﴿كَانُوا مِنْ عَائِدَاتِ غَجْبَا﴾، لە سەرسۈرھىنەرتىنى نىشانەكانى تىمە بوون؟! يانى: (احسب ان أصحاب الكهف والرقيم، كانوا أعجب آياتنا؟)، ئەگەر پىت واپى، راست نىيە و ئەو پى واپوونە لە جىگاي خۇيدا نىيە، چونكە ھەموو نىشانەكانى تىمە سەرسۈرھىنەرن و، بەسەرھاق ئەوان تاكە بەلگەو نىشانەي سەرسۈرھىنەرى خۇاي پەرۋەردگار نىيە و، لە رىزبەندىي پىشەوۋەي نىشانە سەرسۈرھىنەرەكانى پەرۋەردگارىشت دا نىيە.

(۳) - ﴿إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ﴾، ياد بکەوۋە! كاتىك كە گەنجەكان پەنايان برد بو ئەشكەوتەكە، دەشگونجى: (إِذْ) ، (ظرف) بى پالدىرابتە لاي رستەي دواي خۇي، واتە: كاتىك كە گەنجەكان پەنايان برده لاي ئەشكەوتەكە، لەو كاتەدا:

(۴) - ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحِمَةً﴾، گوتيان: ئەي پەرۋەردگارمان! لەلايەن خۇتەوۋە بەزەيەي تايەتمەن پى بدە.

پسپۆرانی زمان کوتووایانه: وشەى (الفیة: جمع قَلْبٍ لـ (فتی) وهو الشاب المكتمل)، (فتیة) كَوَى (فتی) یه كه بریتیه له گهنجێكى تهواو، تنجا وهك پێشتریش باسمان كرد، به لێ (فتیة) مانای كۆمه له گهنجێك دهگهیهنێ، به لām دهشگونجێ: مه بهست پێى كۆمه له جوامێرێك بێ، با كامڵ و به ته مەنیش بن، به لām له جوامێرى و گورج و گۆلیدا، وهك گهنجان رەفتار بكەن، وهك چۆن گهنج به تین و تافه ته و، گورج و گۆل و نازایه، واته: مه رج نیه تهوانه ته مەنیا ن كه م بوو بێ.

هه ردوو ك پایه كان هه ن، چونكه نه گه ر به پێى نه و پایه بێ كه: تهوانه له ستافی حوكمپرانى ده قیانووس بوون و كه سانێكى كار به ده ست بوون، دياره ده بێ كامڵ بووبن و ته مەنێکیان بووبی.

تهوانه یه كه مین کاریان كه چوونه ئێو نه شكه وته كه وه، تهوه بوو پاران هوه و گوتیان: پهروه ردگارمان! له لایه ن خۆ ته وه به زه ییه كى تابه تمان پێ به خشه.

تهوه له پرووی مهعنه و یه وه و له پرووی ماد دیشه وه:

٥- ﴿وَهَيَّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾. ههروه ها له کاروباری خۆماندا، به ئامانجمان بگهیه نه، یاخود هۆکاره کانی به ئامانج گه یشتنمان بۆ پره خستنه.

(الرَّشْدُ والرُّشْدُ: الخير وإصابة الحق والنفع والصلاح)، وشەى (رَشَدٌ) و (رُشْدٌ) واته: چاکه و پێکانی هه ق و، شتی سوود به خش، یانی: له کاروباری خۆماندا، تهوه هۆکارانه مان بۆ پره خستنه، كه به ئامانجمان دهگهیه نن، نه وان هه م دوعای په خسانی پێداویستی مهعنه و بیان کردوه، كه خوا ﷻ به به زه یى خۆی دایانپۆشتی، هه م دوعای دابین کردنی پێداویستیه ماد دیه کانیشیان کردوه.

كه ده فهرموی: ﴿إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا﴾، لێر ده دا پێتى (ف) بۆ به دوا داها تن (تعقیب)، ه، (دلت الفاء في جملة (فَقَالُوا) أَنَّهُمْ لما أَوُوا إِلَى الْكَهْفِ بادروا إِلَى الدَّعَاءِ)، ئه م (ف) یه كه له سه ر پرسته ی: (فَقَالُوا رَبَّنَا) یه، ئه وه ده گه یه نێ هه ر كه چوونه ته ئێو نه شكه وته كه، یه كسه ر له پهروه ردگاریان پاراونه وه.

ته مه ش نه وه ی لێ وه ر ده گیرێ كه مرو ف ده بێ: له تهنگانه و سه غله تیدا، یه كسه ر په نا به ر ته به ر خوا ﷻ و هاواری تێ به ست، بێگومان خواش بێ مرادی ناكات.

تنجا تهوان دوو شتیان له خوا ﷻ داوا كردوون:

ا- ﴿اٰۤاِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ له لایهن خۆتهوه بهزهیه کی تایبه قی خۆتمان پێ بیه خشه.

ب- ﴿وَهَيَّ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا﴾ له کاروبارماندا هۆکاره کانی به ئامانج گه‌یشتمان بۆ به‌خسینه، تنجا خۆای په‌روه‌ردگاریش: ههم له‌ پرووی مه‌عه‌ویهوه، به‌زه‌یی پێیاند هاتوتهوه: ته‌وه‌تا ناویان هاتوته‌تیو قورئانه‌وه، و بۆ ههموو به‌شهر بوونه‌ته جیگای په‌ند و ده‌رس، جگه له‌ خه‌لکی سه‌رده‌می خۆیان و دوا‌ی خۆیان.

ههم له‌ پرووی ماددیه‌یه‌وه‌ش، سێ سه‌دو نو (٣٠٩) ساڵ، بێ ته‌وه‌ی فلسێک سه‌رف بکه‌ن و، بێ ته‌وه‌ی بۆ خۆیان هه‌چ نه‌رك بکێشن، خوا ﷻ خه‌وی لیخستوون و، هۆکاره‌کانی ژیان و به‌رده‌وام بوون له‌ ژیا‌نی نا‌ئاسایی دا، له‌م نه‌شکه‌وته‌ په‌ق و ته‌قه‌دا، بۆ په‌خساندوون، که‌واته: هه‌ردوو‌ک دا‌وا‌یه‌که‌ی که له‌ خۆای به‌خشه‌ریان کرد بوون، خۆای مه‌یهره‌بان زۆر به‌زیاده‌وه: بۆی جێبه‌جێ کردوون.

(٦) - ﴿فَضَرَبْنَا عَلَىٰٓ اٰۤاٰذَانِهِمْ فِی الْکُھْفِ سِنِیۡمَ عَدَدًا﴾، تیمه‌ش په‌رده‌مان دا به‌سه‌ر گو‌نیه‌کانیان دا‌دا، له‌ نه‌شکه‌وته‌که‌دا، ژماره‌یه‌ک له‌ ساڵن.

پسپۆزانی زمان کوتوو‌یا‌نه: (حُذِفَ مَفْعُولُ ضَرْبِنَا، لَظْهَوْرَهَا، اٰی: ضَرْبْنَا عَلٰی اٰۤاٰذَانِهِمْ غَشَاوَةٌ، اَوْ حَاطَلًا عَنِ السَّمْعِ)، واته: به‌رکاری وشه‌ی (ضَرْبِنَا) قرتیزاوه، چونکه‌ نا‌شکریه، یا‌نی: په‌رده‌یه‌که‌مان به‌سه‌ر گو‌نیه‌کانیان دا‌دا، یا‌خود شتێک که‌ ڕِکَر بێ له‌وه‌ی گو‌نیه‌کانیان بیه‌ست، یا‌نی: گو‌نیه‌کانیا‌مان دا‌خست له‌وه‌ که‌ بیه‌ستن، له‌ تیو نه‌شکه‌وته‌که‌دا.

که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿سِنِیۡمَ عَدَدًا﴾، واته: ژماره‌یه‌ک له‌ ساڵن، (عَدَدًا مِنَ السِّنِّ) به‌لام هیکمه‌تی چیه‌ که‌ لی‌ره‌دا خوا ﷻ وشه‌ی (سِنِیۡمَ) ی پێش‌ خستوه‌؟!

أ - هه‌ندێک له‌ زانا‌بان کوتوو‌یا‌نه: هیکمه‌تی ته‌وه: به‌که‌م (قَلِيلٌ) پێشاندانه، یا‌نی: سا‌لانیکی که‌م، چونکه‌ سێ سه‌د و نو (٣٠٩) ساڵ، به‌ لای خۆای زانا‌ و‌توانا‌وه‌ سا‌لانیکی زۆر که‌من!

ب - هه‌ندێکی دیکه‌ش ده‌لێن: ﴿سِنِیۡمَ عَدَدًا﴾، واته: ژماره‌یه‌کی زۆر، به‌ نه‌به‌ت تیوه‌ی مرو‌قه‌وه‌!

که‌ بێگومان هه‌ردوو واتیه‌که‌ش راستن.

أ - به‌ نه‌به‌ت خۆای به‌رز و مه‌زنه‌وه، ته‌وه‌ ما‌وه‌یه‌کی یه‌که‌جار که‌مه، وه‌ک له‌ سووپه‌تی (الحج) دا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَلَيْتَ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ کَآلِفٌ سَنُوْهُمَا تَعْدُوْکَ﴾ (٧٧)، هه‌روه‌ها له‌

سوورەتی (المعارج) دا دەفه رمۆی: ﴿تَنْزِجُ الْمُنَافِقَ وَالرُّوحَ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾، بە ئی سەد و نۆ (۳۰۹) سأل به نسبت خوی بێ و ینهوه: چاو ترووکانتیکه.

پ - بە لām به نسبت تیمهوه، سە سەد و نۆ (۳۰۹) سأل بۆ خەوتن، هەر زۆر زۆره! کهواته: ئەو وشەیه له یەك کاتدا هەردوو واتاکه دهگهیهنن.

(۷) - ﴿ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ﴾، دواوی بیدارمان کردنهوه، (ای ایقظانهم) به خه بهرمان هێنان، له خهوه له مانستاندن.

(۸) - ﴿لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا﴾، تاكو بزانين: كام له دوو كۆمهلهكان، ئەو ماوهیه ی مانهوه یانی ژماردوه؟ دهگونجی: (أَحْصَى) کرداری ڕابردوو بێ، یانی: (أَحْصَى أَمَدًا لِّیُبْهِم)، یان: (أَحْصَى الْمَدَّةَ الَّتِي لَبِثُوا) کامیان ژماردوو یهق و سه رزمیری کردوه؟

دهشگونجی: (أَحْصَى) ریزگهی ههلبژاردن (صیغه التفضیل) بێ، (أُتْبِهُمَا أَضْبَطُ لِمَا تَبْشُوا أَمَدًا) واته: کامیان باشت کۆتروولی سه رزمیری ئەو کاته ی کردوه، که تیبدا له خهودا ماونهتهوه؟

(الحزب: الجماعة التي توافقوا على شئین واحد)، (حزب) كۆمهله خه لکیکن له سه ر شتیک پێك دێن.

وهك گوتیشمان: وشه ی (أَحْصَى) دهگونجی کرداری ڕابردوو بێ و، دهشگونجی (إِسْم التَّضْفِیْلِ) بێ، هەردوو واتاکانی هەن، بە لām ئەوه ی دووه میان پێ دهچێ راستتر بێ، یانی: کامیان باشت ماوه که ی ژماردوه.

نجا تا یا کامیان (أُتْبِهُمَا) مه بهست پێیان کین؟ به ته نکید مه بهست پێی ئەو دوو كۆمهله خه لکهن، که دوا ی بیدار بوونه و هیان که وتوونه مشت و مېرپوه: هه ندیکیان گوتوو یانه: ئەوه نده ماوینه وه و، هه ندیک ی دیکه شیان گوتوو یانه: ئەوه نده ماوینه وه، ئەو کاته ش وهك ئیستا نه بووه، که مێژوو و کاته کان زۆر به وردی بنووسرین، هەر بویه ش له کتیبی نه صرانییه کاند: ژماره ی: دووسه د (۲۰۰) سأل هاتوه و، هه ندیکیان که مێریشیان داناهه، و هه ندیک ی دیکه شیان دووسه دو په نجا (۲۵۰) سالیان باس کردوه، که من هه موویانم نه مینا، به لām بېگومان تا که ڕای راست، ئەوه یه که خوا ﷻ فه موویه ق: که سە سەد سأل ماونه وه، ته گەر به سالی خۆری حیسابی بکه ین و، نۆ (۹) سالی دیکه شی چۆته سه ر، ته گەر به سالی مانکی (قمری) حیسابی بکه ین.

مهسه لهی دووه م:

تیمه راست و دروست هه و آله که یانت بۆ باس ده که یین: له وانه چه ند گه نجیک بوون، پروایان به پهروه ردگاریان هینا و، تیمهش سه راستیمان بۆ زنده کردن و، دلایمان به هینز کرد، کاتیک هه لسان گوئیان: پهروه ردگاریان پهروه ردگاری ناسمانه کان و زهویه، جگه له و هیچ کس و شتیکی دیکه به په رستراو بانگ ناکه یین، نه گه رنا قسه یه کی له هه ق دوورمان کردوه، نا له و خه لکه شمان که په رستراوانی دیکه کی جگه له ویان په یدا کردوون، «نه گه ر راست» ده بووایه به لگه یه کی ناشکرایان له سه ر بئین، کئ له و که سه ی درۆ به خواوه هه لده به ستئ، سته مکار تره؟

خوا ده فرموی: ﴿تَحْنُ نَقْصُ عَلَيْنَا نَبَّأَهُم بِالْحَقِّ إِيَّاهُمْ فَتَبَيَّنَ فِيمَا آمَنُوا رَبَّيْهُمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۝١٣ وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ۝١٤ هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُواكَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝١٥﴾

شیکردنه وهی ئهم سئ نایه ته، له دواژده برگه دا:

١- ﴿تَحْنُ نَقْصُ عَلَيْنَا نَبَّأَهُم بِالْحَقِّ﴾، دواى نه وهی خواى تاك و پاك له چوار (٤) نایه ق پيشوودا، ناماژه ناسا: پوخته و گوشراوى هینله گشتیه کانی به سه رهاته که ی خسته پوو، ئنجا دیته سه ر ورده کاریه کانی و نه وهی که به پیوستی ده زانن، که جیی په ند و عیبه رته، باسی ده کات.

ده فرموی: تیمه به شیویه کی راست، هه و آلی ئه و انت به سه ردا ده خوینینه وه.

به سه ر کئ دا؟ بیکومان به سه ر پیغه مبه ردا ﴿تَحْنُ﴾ چونکه ئهم قورئانه هه مووی، پيشی پیغه مبه ری دواندوه، له دواى نه ویش هه موو ئۆمه ته که ی.

(النَّصُ: تَبْعُ الْأَثَرِ، وَالْحَقُّ: الصُّدْقُ، وَهُوَ مِنْ أَنْوَاعِ الْحَقِّ)، (قص) واته: به دواى شوئنه وار که وتن، (حق) یش لیږده به مانای راستی دی، که ئه ویش جوړیکه له جوړه کانی هه ق، بویه ش به سه رهات پی پی ده گوئری: (قصة) چونکه کاتیک به سه رهاتیک ده گپریت هه و گپه ر هه و (قاض) به دواى شوئنه واری رووداوه کان و کاره که ره کانیان دا ده چئ.

(۲) ﴿إِنَّهُمْ فِيَّهِ لَأَمْتُونَ بِرَبِّهِمْ﴾. نه‌وانه کۆمه‌له‌ کهنجیک بوون. بره‌ویان به‌ په‌روه‌ردگار یان هینا بوو.

به‌ پیتی نه‌و پاره‌یان بێ، که‌ ده‌لتی: نه‌وانه‌ کهنج بوون، نه‌وه‌ مانایه‌کی پوونه، به‌ پیتی پاره‌کی دیکه‌ش که‌ ده‌لتی: مه‌به‌ست له‌ (هتوة) جوامیری و مه‌ردایه‌تییه، نه‌مه‌ له‌گه‌ل که‌وتنه‌ ته‌مه‌ن و کاملبوون دا، دژ ناوه‌ستن، هه‌روه‌ها به‌ پیتی نه‌و پاره‌ش که‌ ده‌لتی: نه‌وانه‌ به‌رپرسیانی ده‌وله‌ت و له‌ ده‌وری پادشا بوون، نه‌وه‌یش تیکناگیرتی له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که‌ له‌ ته‌مه‌نی گه‌نجیه‌تی و لاویه‌تی دا بووبن و، ته‌مه‌نی گه‌نجیه‌تی، ته‌مه‌نی گۆرانکارییه، هه‌م به‌ نه‌سب‌ت تاکه‌وه، هه‌م به‌ نه‌سب‌ت کۆمه‌لگاوه.

(۳) ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ هُدًى﴾، هه‌روه‌ها ئیمه‌ به‌رچاو پوونی و سه‌ر راستیمان بۆ زیاد کردن.

له‌به‌ر ته‌وه‌ی ئیمان پله‌ پله‌یه‌ و، هیدایه‌تیش قوناغ قوناغه: پێنمایی (هدایه‌) ی گشتیی هه‌یه، که‌ خوا ﷻ بۆ هه‌موو لایه‌کی ده‌ره‌خسێتی و، پێنمایی (هدایه‌) ی تایه‌تیش هه‌یه، که‌ من ناوم لێناوه‌ سه‌ر راستکردن یاخود راسته‌پێ کردن، که‌ نه‌وه‌یان خوای په‌روه‌ردگار به‌ که‌سانیکێ ده‌به‌خشێ، که‌ هیدایه‌ته‌ گشتیه‌کی قبوول ده‌کهن، تنجا خوا ﷻ هیدایه‌تی تایه‌تیشیان بۆ ده‌ره‌خسێتی.

(۴) ﴿وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾. واته: هه‌روه‌ها دلایمان گرێدا و به‌هێزکرد، (الربط على القلوب مستعار لتثبيت الإيمان وعدم التردد فيه، وغُيِّبَ (على) للمبالغة في الشد، لأن حرف الإستعلاء تفيذ التمكّن من الفعل)، وشه‌ی (ربطنا) پیوستیی به‌ (علی) ناکات بۆ خواستنی (مفعول به‌)، (ربطنا قلوبهم) واته: دلایمان به‌هێز کرد، به‌لام که‌ به‌ پیتی (علی) به‌رکار (مفعول به‌) ی خواستوه، نه‌مه‌ بۆ زیده‌پوویی کردنه‌ له‌ گرێدان دا، چونکه‌ به‌ زیادکردنی پیتی (علی) یانی: دلایمان زۆر مه‌حه‌کم کرد، که‌ لێره‌دا دل، چۆن‌زاهه‌ به‌ ده‌فریکه‌وه، یاخود مه‌شکه‌یه‌که‌وه‌ که‌ تاو، یان مادده‌یه‌کی شله‌مه‌نیی تێدایه، که‌ ناوه‌وی برژی، زاره‌که‌ی ده‌به‌ستی، یانی: دلایمان وه‌ک چۆن ده‌فریک شتیکی تێده‌کرتی و زاره‌که‌ی ده‌به‌سترتی، بۆ نه‌وه‌ی لێ نه‌پژتی، ئا به‌و شیوه‌یه‌ دلایمان به‌هێز کرد، تاکو نه‌و ئیمان ته‌قوایه‌ی له‌ دلایندایه، پێنێته‌وه‌ و زیاد ببی و که‌م نه‌بی.

(۵) ﴿إِذْ قَامُوا﴾. واته: یادبکه‌وه! کاتیک که‌ هه‌لسان، (إِذْ: ظرفٌ للربط)، واته: نه‌و دل په‌یه‌وستکردن و دل به‌هێزکردنه‌یان له‌ کاتیکدا بوو، که‌ هه‌لسان، نهم هه‌لسانه‌ش ده‌گونجی مه‌به‌ست پیتی هه‌لسانی پوه‌اله‌تیی و کرده‌یی بێ و، ده‌شگونجی خوازراپێته‌وه‌ بۆ نیکدام کردن و پاره‌پینی مه‌عنه‌وه‌یی، واته: به‌پاریاندا و عه‌زمیان جه‌زم کرد.

(۶) ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾. گویند: پروه‌ردگانمان پروه‌ردگاری ناسمانه‌کان و زه‌وییه. واته: نه ده‌قیانووس و نه غه‌یری ده‌قیانووسیش، پروه‌ردگار و سه‌روه‌رو خاوون و، پهرستراوی تیمه‌نیه.

(۷) ﴿لَنْ نَدْعُوا مِنْ دُونِهَا إِلَهًا﴾. واته: تیمه جگه له‌و (خوای پروه‌ردگاری گه‌ردوون) پهرستراویکی دیکه بانگ ناکه‌ین.

(۸) ﴿لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا﴾. واته: نه‌گه‌ر تیمه جگه له پروه‌ردگاری ناسمانه‌کان و زه‌وی، شتیکی دیکه بانگ بکه‌ین، به ناوونیشانی پهرستراو، نه‌وه تیمه زور له هه‌ق دوور که‌وتووینه‌ته‌وه. (شطط) برتیه له زیده‌پووی و سه‌رپیچی هه‌ق و، لادان له راستی، که له (شَطَط) هوه وهرگیراوه، که نه‌ویش برتیه له دوورکه‌وته‌وه له نشینگه و نیشتان.

(۹) ﴿هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً﴾. نا نه‌وانه خه‌لکه‌کی تیمه‌ن.

نه‌مه لیره‌ده مه‌به‌ست پیی سه‌رسوپماندن و ناقولا رانواندن کاره‌که‌یانه: (تعجیب من حالهم وتطويع لضعيهم)، نا نه‌وانه خه‌لکه‌که‌مانن، چیان کردوه؟

(۱۰) ﴿اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً﴾. واته: جگه له‌و (خوا) پهرستراوانی دیکه‌یان په‌یدا کردوون، (الإتخاذ: الأخذ باهتمام، أو الإختيار) (إتخاذ) برتیه له گرتنی شتی که بایه‌خ پیدانه‌وه، یاخود هه‌لبژاردنی. واته: پهرستراوی دیکه‌یان هه‌لبژاردوون و، داناون بو‌خوایان، جگه له‌خوا.

(۱۱) ﴿لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ﴾. واته: ده‌بووایه به‌لکه‌یه‌کی ناشکرای راست و دروستیان له‌سه‌ر بیئن.

یانی: نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن: نه‌وانه پهرستراون، ده‌بی پهرستراو به‌لکه‌کی له‌سه‌ر بی.

(لولا حرف تعضیض)، (لولا) پی‌تی‌که بو‌هاندان، (البین: الواضح) واته: پوون و ناشکرا، به‌لکه‌یه‌کی پوون و ناشکرا که جینگه‌ی مشت و مهر نه‌بی، چونکه بابه‌ق تیمان و عه‌قیده، وه‌ک بابه‌ته‌کانی دیکه‌نیه، که گومانای زالی (الظن الزاجح) تییدا به‌که‌لک بی، به‌لکو ده‌بی له‌سه‌ر زانیاری و دنیایی بنیات به‌تری.

(۱۲) ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾. تنجا نایا کتی سه‌مه‌کارتره له که‌سی که درو به‌خواوه هه‌لده‌به‌ستی؟ نه‌مه پرسیارکردنی نکوولیبیلکه‌رانه‌یه، واته: هیچ که‌سیک له‌و که‌سه سه‌مه‌کارتر نیه که درو به‌خواوه هه‌لده‌به‌ستی، درو به‌خوا هه‌لبه‌ستیش یانی: هاوبه‌ش بو‌خوا

بریاردان، (وَسُمِّيَ الشَّرِكُ افْتِرَاءً، لَأنَّهُ مُخَالِفٌ لِلْوَقْعِ الْحَقِّ)، واته: شَرِك بۆیه به هه‌لبه‌ستن ناوێراوه، چونکه پێچه‌وانه‌ی واقعی و هه‌قه.

(القرطبي) له تفسیره‌که‌ی خۆیدا ده‌لێ: (قَالَ بَن عَطِيَّة: تَعَلَّقَتِ الصَّوْفِيَّةُ فِي الْقِيَامِ وَالْقَوْلِ، بِقَوْلِهِ: ﴿إِذْ قَامُوا فَقَالُوا﴾ قُلْتُ: وَهَذَا تَعَلَّقِي غَيْرَ صَحِيحٍ، هَؤُلَاءِ قَامُوا فَذَكَرُوا اللَّهَ عَلَى هَدَايَتِهِ، وَشَكَرُوهُ لِمَا أَوْلَاهُمْ مِنْ نِعْمَةٍ، ثُمَّ هَامُوا عَلَى وَجْهِهِمْ، مَنْقُطَعِينَ إِلَى رَبِّهِمْ، خَائِفِينَ مِنْ قَوْمِهِمْ، وَهَذِهِ سُنَّةُ اللَّهِ فِي الرِّسَالِ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْفَضْلَاءِ الْأَوْلِيَاءِ، أَيْنَ هَذَا مِنْ ضَرْبِ الْأَرْضِ بِالْأَقْدَامِ وَالزُّقُصِ بِالْأَكْمَامِ؟^(١)

واته: (ابن عطية) ده‌لێ: {هه‌ندیک له} ^(٢) صۆفیه‌کان ته‌وه‌یان به به‌لگه هێناوه‌ته‌وه، بۆ هه‌ڵسان له کاتی زیکردا و، قسه‌کردن، که ده‌فه‌رموێ: ﴿إِذْ قَامُوا فَقَالُوا﴾، واته: کاتیک هاوه‌لانی ته‌شکه‌وت هه‌ڵسان و گوێیان، (قرطبي) ده‌لێ: ته‌وه به‌لگه هێناوه‌یه‌کی نادروسته، چونکه هاوه‌لانی ته‌شکه‌وت، هه‌ڵساو و یادی خۆیان کردوه، که رێنمایی کردوون و، سوپاسی خۆیان کردوه، که له نيعمه‌ته‌کانی خۆی پێداون، دوا‌یی سه‌ری خۆیان هه‌لگرتوه‌و رۆیشتوون و، خۆیان بۆ په‌روه‌ردگاریان یه‌کلا کردۆته‌وه‌و، له ترسی خه‌لکه‌کیان، که ته‌وه‌یش عاده‌تی پێغه‌مبه‌ران و دۆستانی خوا و چاکان بووه، نجا ته‌وه له کوێ و، پێ به زه‌هیدا کوتان و شایێ کردن و هه‌له‌په‌رین به ته‌نکوچکان له کوێ؟! کاتی خۆی قۆلی شوێریان هه‌بووه و زیکیان پێکردوه.

هه‌لبه‌ته قسه‌که‌ی به‌گشتی جوانه، به‌لام من له‌گه‌ڵ ته‌وه‌دا نیم: له‌ بوا‌ری زیکردا زۆر سه‌ختگیری بکړئ و، هه‌ر که‌سیک یادی خوا بکات، هه‌ر باشه، به‌لام به ته‌نکید یادی خوا کردنی، ده‌بێ به‌ رێ و شوێنی شه‌رعی پێ، به‌لام ته‌وه‌ش راست نیه، که هه‌ندێ له ته‌هلی ته‌سه‌ووف شتیک بکه‌ن، له‌سه‌ر هه‌موویان حیساب بکړئ! ده‌بێ پۆلێن بکړن و، ته‌گه‌ر هه‌ندیک له ته‌هلی ته‌سه‌ووفیش چه‌ند هه‌له‌یه‌کیان هه‌ن، نابێ شته‌کانی دیکه‌شیان به هه‌له‌دا بترێن، به‌لکه‌و با هه‌له‌کانیان وه‌ک هه‌له‌ بپێرێن و، چاکه‌کانیشیان به چاکه‌ تهماش بکړن، ته‌وه ئینصافه و، ده‌بێ به‌و شی‌وه‌یه‌ مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ هه‌ر که‌سیکدا بکړئ.

(١) الجامع لاحکام القرآن، ج ١٠، ص ٣٠٣.

(٢) ته‌وه به‌گشتی گوتوویه‌تی، به‌لام ته‌وه راست نیه، بۆیه من وشه‌ی: (هه‌ندیک له) م بۆ زیادکرد.

مهسه لهی سییه:

هاوه لانی نهشکهوت له نیتو خویاندا پاوژیان کرد و گوتیان: ئیستا که که نارتان له خه لکه که تان گرتوه، دووریتان لهو په رستراوانه یان گرتوه، که له جیاتی خوا ده یانپه رستن، په نا بو نهشکهوت بهرن، به دنیایی په روه ردگارتان له بهزه یی خویان بو په خش دهکات و، هوکار و پیداو سییه کانی کاروبارتان بو دپه غسیتی:

خوا ﷻ دهفرموی: ﴿وَإِذْ أَعَزَّلْنَاهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرُ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُنْهَى لَكُمْ عَنْكُمْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا ۝﴾.

شیکردنه وهی ئهم ئایه ته، له پینج برگه دا:

۱- ﴿وَإِذْ أَعَزَّلْنَاهُمْ﴾. واته: ئیستاش که تیه که نارتان لیان گرتوه و، وارتان لیان هیناوه. به ته نکید واته: که نارتان گرتوه له خه لک و کومه لکایه کی خوتان، (الإعْزَالُ: التَّبَاعُدُ وَالْإِنْفِرَادُ عَنْ مَخْلُوقَةِ الشَّيْءِ)، واته: (إِعْزَالُ) بریتیه: له خو دوورگرتن و خو کوزه گیر کردن له تیکه لپی له شتیک.

۲- ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾. واته: هه روه ها که نارتان گرتوه دووریتان کردوه، لهو شانیه کی: وپرای خوا، ده یانپه رستن، یان: له جیاتی خوا ده یانپه رستن، یان: له خوار خواوه ده یانپه رستن، که مه به ست پئی هه موو په رستراوه کانیان بووه.

که دهفرموی: ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾. واته: (وَأَعَزَّلْنَاهُمْ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ)، ئهم هه لاواردنه (إِلَّا اللَّهَ)، (الإِسْتِثْنَاءُ الْمُقْطِعُ، لِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُنْ يُعْبَدُ الْقَوْمُ)، ئهمه جوړی هه لاواردنی پچراوی، پئی ده لئین، چونکه خوا ﷻ له ریزی په رستراوه کانی نه واندا نه بووه، نجا هه کاتییک: هه لاویردراو (مُسْتَثْنَى) جیاواز بوو له لئ هه لاویردراو (مُسْتَثْنَى منه)، پئی ده گوترئ: (الإِسْتِثْنَاءُ الْمُقْطِعُ) هه لاواردنی پچراو، به لام نه که هه لاویردراو (مُسْتَثْنَى) و لئ هه لاویردراو (مُسْتَثْنَى منه) یه کی جینس بوون، ئهوا پئی ده گوترئ: (الإِسْتِثْنَاءُ الْمُتَعَصِّلُ) هه لاواردنی په یوه ست.

۳- ﴿فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ﴾. په نا بهرنه بهر نهشکهوت.

که دهفرموی: ﴿فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ﴾. (أَيِ اتَّجَمَعُوا) په نابهرن، وشه ی (الْكَهْفِ) که (ال) ی ناساندن (تعریف) ی له سه ره، ده گونجی مه به ستی پئی: (ال) ی (عَهْدَ بَنِي)، واته:

ئەشكەۋتەكە، ئەۋ ئەشكەۋتەي كە لە نېۋ خۇيان دا زانپوانە، كامە ئەشكەۋتەيە و، لە چ شۇنېنكە؟

دەشكۈنجى مەبەست پىتى (ال)ى (جنس) بى، واتە: ھەر ئەشكەۋتېك لە ئەشكەۋتان كە لېتان ھەلدەكەۋى، پەناي پى بەرن و، خۇتالى تېدا مەلّاس بەدن.

۴- ﴿يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾، ئەگەر واتان كرد، مەۋگەر پەرۋەردگار تان لە بەزەيى خۇي بۇتان بلاء دەكاتەۋە، (نشر الرحمة: تولى تعلقها بالرحومين)، بلاء كوردەۋى بەزەيى، مەبەست پىتى زۇر بوون و پەيۋەست بووى بەزەيى خوايە، بەۋانە كە خوا بەزەيىيان لەگەلدە دىنوتى، واتە: خوا ﷻ بەزەيى خۇي بۇ تېۋە زۇر دەكات، چونكە خوا ﷻ بە ئەندازەي پىۋىستى بەندەكالى: لەگەلپاندا دەبى و، ھاۋكاريان دەبى و، كارسازيان دەبى.

۵- ﴿وَبِهِتْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَعًا﴾، واتە: ھەرۋەھا خوا لە كاروبارى خۇتاند، پىداۋىستىتان بۇ دەرەخسىنى، (مرفق) خۇتراۋىشەتەۋە: (مرفق)، يانى: (ما يَرْفُقُ وَيُنْقِصُ به)، ھەر شىك كە ۋەك پىداۋىستى بەكاربەتېرى و بەھرەي لى ۋەربگىرى.

ئەگەر لە يادمان بى: لە سەرەتاي دەستېنكى ئەم بەسەرھاتەۋە، ھاۋەلانى ئەشكەۋت گوتيان: ﴿رَبَّنَا إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهِيَ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رِسْقًا﴾، واتە: پەرۋەردگارمان! لە لايەن خۇتەۋە بەزەيەكى تايبەمان پى بدە و، لە كاروبارىشماندا، سەر راستىيمان بۇ بېرەخسىنە، كە مەبەست پىتى ھەردوۋك لايەنى ماددىي و مەعنەۋىيە.

لېرەش ديسان زۇر ئومىدەۋارن بە بەزەيى و بەخشى خۇاي پەرۋەردگاريان و دەلېن: ﴿يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾، واتە:

أ - پەرۋەردگارتان لە بەزەيى خۇي بۇتان بلاء دەكاتەۋە، ئەۋە لە پروي مەعنەۋىيەۋە.

ب - ﴿وَبِهِتْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَعًا﴾، لە كار وبارىشتاندا پىداۋىستىيەكانتان بۇ ساز دەكات، كە ھەمان ئەۋ بە تاكام گەشىق و، سەر راستىيەيە كە لە ئايەتەكەي پىشۋودا ئامازەي پىدا، ئەمەش لە پروي ماددىيەۋە، يانى: لېرەش ديسان ئامازە دەرگىتەۋە، بە ھەردوۋك لايەنى ماددىي و مەعنەۋىي.

مەسەلەى چوارەم:

دېمەنەكەيان وابوو: خۆرت دەيىنى لە كاتى ھەلھاتىدا، بەرھە لای راستى ئەشكەوتەكەيان خۆى لادەداو، لە كاتى ئاوابوونىشدا بە لای چەپدا دەيىواردن و، ئەوانىش لە بۆشايى نۆۋەراستىدا بوون، ئەوھش لە نىشانەكانى خوا بوو، ھەر كەس خوا راستە پىرى بىكات، ھەر ئەو پىرى راستتويى و، ھەر كەشەش گومرا بىكات، ھىچ سەرپەرشتىارىكى بە ئامانچ كەيەنەرت بۆى چىنگ ناكەوئى، ئىنجا ئەگەر دىتباتن ھەرچەندە خەوتووبوون، بە ئەم بە بىداريان تىدەكەيشتى و، بە لای راست و بە لای چەپشدا ھەلگىت و ھەرگىزمان دەكردن، سەكەكەشيان لە لای پىسمان، ھەردوو دەستى راخستبوون، ئەگەر بەسەرياندا چوو باى، بە پاكردن پشت تىدەكردن و، بەھۆيانەوھ ترس و سام دايدەگرتى:

خَوا دەفەر موى: ﴿وَرَى الشَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَرَاوُرَّ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْآلَمِينَ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ وَلِئَا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ آيَةً ظَالِمًا وَهُمْ زُرُودٌ وَنَقَلَبَهُمُ الذُّلُومَ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَنِيَّ ذُرَاعِهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطْلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلَمْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿١٨﴾﴾

پىش ئەوھى دەست بىكەين بە شىكردنەوھى بىرگەكانى ئەم دوو ئايەتە، دەئىن: خوا ﷻ لىرەدا بۆ ئەوھى ئىمە بەرچاومان پروون بى: چۆن پارانەوھەكەى ئەوانى قىوول كىردو، كە گوئىن: (لە لايەن خۆتەوھ بەزەيەكى تايبەتمان پى بىەخشە و پىداوئىستى كاروبارمان بۆ بىەخسەنە) خواش ﷻ ئەو دوغايەى زۆر باش بۆ گىرا كىردوون، ئىنجا گىرابوونى ئەو دوغايەيان، سەرھتا لە شىوھى خەوتىيان لە نۆۋ ئەشكەوتەكەدا وئىنا دەكات، كە:

- ۱ - خۆر شاقوولبى و راستەوخۆ لىي نەداون، بەجۆرىك كە زىانيان پى بىكەيەنئى.
- ۲ - لە زارى ئەشكەوتەكەدا نەخەوتوون، كە يەكسەر بىيىرئىن، بەلكو لە نۆۋ بۆشايى و بەتالايەكەيدا بوون.
- ۳ - ھەرودەھاتاكو سەرماو باران و باسرىشك لە زستاندا و، گەرمای ھاوین، زىانيان پى نەگەيەنئى.

۴ - سه که که یان له لای رَیسمان و شوینی دهرگای نه شکوته که له سر دهسته کانی پال که وتوو و خه وتوه، خوا نه وه مان بو وینا دکات، تاکو وینه و دیمه نی نه وانمان له بهر چاو بی، بویه شه به: ده بینی ﴿وَرَرَى﴾، ده بیته.

شیکردنه وهی ئهم دوو ثایه ته، له چوارده برگه دا:

۱- ﴿وَرَرَى الشَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ﴾، دیمه نه که یان وابوو، نه گهر تو له وی بای: خورت ده بینی، کاتیک که هه لده هات، له کاتی خوره هه لاتندا:

۲- ﴿تَرَوُورَ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ﴾، خور به رهو لای راستی نه شکوته که دا، خوی لاده دا، پیشریش گوتمان: وا پیده چی نهو نه شکوته، روو له باشور (جنوب) بوو بی، پوژ که هه لهاتوه، به کسه به رهو لای راست خوی سووړاندوه، نه وه ک شاقوولی (عمودی) لیان بدات، به لام خور له کاتی ناوابوونیدا: به رهو لای چه پی نه شکوته که خوی سووړاندوه، واته: هه لکه وته ی شوته که یان وابوو: که له کاتی هه لهاتن و ناوابوونی خوردا، تیشکه که ی راسته وخو بهریان نه که وی، ﴿تَرَوُورَ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ﴾، واته: (تعیل عن كهفهم) خوی لا ددها، (ذات اليمين: يعني إلى الجهة ذات اليمين) ئاوی لی دیتوه، به رهو نهو لایه ی که خاوه نی لای راست بوو، چونکه (ذات) یانی: (صاحبة) خاوه ن، (صاحبة اليمين: صفة لموصوف محذوف، أي: الجهة صاحبة اليمين)، واته: نهو لایه ی که خاوه نی لای راست بووه.

(التراور مشتق من الزور وهو الميل)، (تراور) له (زور) وه هاتوه، یانی: لادان (میل)، وشه ی (تراور) یش به سی شیوه خویندراوه ته وه:

أ - (تَراوَر) (حفص) و هه ندیکی دیکه بهو شیوه یه یان خویندوه ته وه.

ب - (تَراوَر) که له نه صلدا (تَراوَر) یه و (ت) ده که، له (ز) ده که دا (دغم) کراوه.

ج - (تَراوَر) بهو شیوه یه شه هه خویندراوه ته وه و، هه رسیکیان به مانای: (تعیل) لای ددها، دین.

۳- ﴿وَإِذَا غَرَبَت تَّقَرَّبُ هُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ﴾، هه روه ها کاتیک که خور ئاوا ده بوو، به رهو لای چه پی نه شکوته که خوی ده بوارد، واته: خوی ده لای چه پ ده گرت، به لای چه پدا مه یی ده کرد، نه وه ش کاتیک ده بی، که به رهو باشور بوو بی، به لام ده شگونجن دهرگای به رهو باکور بوو بی، که زور به ی زانایان ده لین: نهو نه شکوته به رهو باکور بووه! به لام نهو کاته بو مانای ثایه ته که ده ده فرموئ: ﴿وَرَرَى الشَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَرَوُورَ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ هُمْ

ذَاتَ الشِّمَالِ ﴿۵﴾ دہن بگورتی: یانی: له کاتی خور هه لہاتن دا تیشکی خور، خوی له لای راستی نه شکه و ته که لادهدا و له لای راستی نه دهدا، ههروه ها له کاتی ناوابوونیشی دا خور: له لای چهپی نه شکه و ته که ی نه دهدا و دهیواردن.

(تقرضهم یعنی: تقطعهم، ای لا تطیع علی کفهم)، واته: پټک خوره که له نه شکه و ته که یانی نه دهدا، یانی: راسته وخو له جهسته ی نهوانی نه دهدا.

تنجا که دهفه رموی: ﴿ذَاتَ الیمین﴾، ههروه ها: ﴿ذَاتَ الشِّمَالِ﴾، پسپوړانی زمان کوتوو یانه: (التعریف فی الیمین والشمال، عوض عن المضاف إليه، أي مین الکھف و یساره)، یانی: (ال) ناساندن قهره بووی پال وه لادرا و (مضاف إليه) ه، یانی: لای راست و چهپی نه شکه و ته که.

﴿وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ﴾، له حالیکدا که نهوانیش له یتو بو شاییه کی نه شکه و ته که دا بوون، له یتو به تالایه کی نه شکه و ته که دا بوون، واته: له زاری نه شکه و ته که نیزیک نه بوون، که تیشکی خور پټک بکه و یته سهریان و، زیانیان پټ بگه یمنی، به لکو له یتو قوولایی و بو شای نه شکه و ته که دا بوون.

﴿ذَلِكَ مِنْ عَيْنِ اللَّهِ﴾، نا نه وه له نیشانه کانی خوابه، واته: نهو کار سازی و پټک خستی کاروباریان، له نیشانه کانی خوابه، خوا یتو نه وه ی بو پټک خستبوون.

﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾، واته: هه که سټک خوا پټنمای بکات، هه نهو پټی راستگرتوویه، هه رچه نده له تفهیره کاندای تبیینیم نه کردوه، کوتبیان به لام لټره دا دهن مه به ست له هیدایهت، به رزه وهندی بؤ دابینکردن بټ، واته: هه که سټک خوا پټنمای بکات، بؤ بهر پټی زانین و دابینکردن به رزه وهندی کانی، به س نهو پټنمای گراوه بؤ دابینکردن به رزه وهندی کانی، نه که وه ک شونه کانی دیکه، مه به ست پټی پټنمای کردن و پټی راستگرتی مه عنه وی بټ، چونکه نهو هیدایه ته کی خوی بهرز په خساندوویه تی بؤ هاوه لانی نه شکه و ته، زیاتر مه به ست پټی نهو کاروبار پټک خستنه بهر هه ست و ماددییه، که ژبانی نهوان به هو یه وه بهرده وام بووه، له حالیکیدا که هه و توون.

﴿وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ، وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾، هه که سیش خوا گومرای بکات، تو سه رپه رشتیاریکی به نامانج گه یه نه رت، بوی چنگ ناکه و ټی.

(المُرشد: المَبْنِي طريق الرُّشد والصواب)، (مُرشد) که سټکه پټی راست و سه ر راستی پروون ده کاته وه، بؤ که سټک که پټی نازانی.

(۸) - ﴿وَحَسْبُهُمْ اِنْقَاطَا وَهُمْ رُقُودٌ﴾، تۆ بە بیداریان تیدەگەیشتی، لە حالیکدا کە ئەوان خەوتوو بوون.

(ایقظ: جمع یَقِظ وَيَقِظ، وشە ی (ایقظ) کۆی (یَقِظ) یان (یَقِظ) ه، هەردووکیان هاتوون، واتە: بیدار.

(والرقود: جمع راقدا، (واقدا) یش یانی: (نائم) خەوتوو.

یانی: لە حالیکدا کە ئەوان خەوتوو بوون، تۆ ئەگەر بینیاتن، بە بیداریان تۆ دەگەیشتی، چونکە چاویان کراوە بوو و خۆیان جوولاندو، وەک خوا ﷻ باسی دەکات. (۹ و ۱۰) - ﴿وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْاَیْمِیْنِ وَذَاتَ الشِّمَالِ﴾، واتە: هەلگیر وەرگیرمان دەکردن بەرەو لای خواوەنی راست و، بەرە و لای خواوەنی چەپدا. دەلن: (والتعليب: تغیر وضع الشيء من ظاهره إلى باطنه)، (تعليب) بریتیه: لە گۆڕینی حالەتی شتێک لە لای دەریی بۆ لای نێوەوەی، یانی: پێشی ئەگەر لەسەر لای راست خەوتوون، تنجا بەرەو لای چەپ، تنجا جاریکی دیکە بەرەو لای راست، بۆ تەوێ لەسەر یەک بار نەمێننەوه.

تنجا کە دەفەرموئ: ﴿وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْاَیْمِیْنِ وَذَاتَ الشِّمَالِ﴾، بەرەو لای راست و لای چەپ، هەلگیر وەرگیرمان پێدەکردن، ئەوێ لێی وەرەگیرئ کە خەوتن بە پلە یەک، وا باشە لەسەر لای راست بێ، تنجا ئەگەر ماندوو بووی، لەسەر لای چەپ، بەلām لەسەر سەک و لەسەر پشت، باش نیە و، لە پووی تەندروستی شەوه هەر وایە، هەر چەندە هەندێک کەس و پاهاتو: لەسەر پشت دەخوێ و پرخە پرخیکی زۆری دێ، هەروەها هەندێک کەس و پاهاتو: لەسەر سەک دەخوێ، کە خۆی نەروەخت دەکات، بەلām نووستنی تەندروست، ئەوێ بە پلە یەکەم لەسەر لای راست بێ، ئەگەر ماندوو بوو، جار جار بکەوێتە سەر لای چەپ، نایەتە کەش بە پوونی ئەوێ دەگەیهێنێ.

(۱۱) - ﴿وَلَكُّهُمْ بَسِطٌ ذِرَاعَیْهِ بِالْوَصِیْدِ﴾، سەگە کەشیان هەردوو دەستی خۆی پراخستبوون لە پێسمان.

(وصید) ئەو شوێنێە کە ئەگەر ئەو ئەشکەوتە دەرگایەکی هەبووایە، دەرگا کە لەوێ دادەنرا، کە پێی دەگوترئ: پێسمان و، سەرەوێ پێی دەگوترئ: شپانە، بە عەرەبی بە پێسمان دەگوترئ: (عتبة الباب) و بەسەریش - وەک بزانم - هەر دەلێن: (عتبة الباب)، واتە: لای سەرێی دەرگا.

به لَام جی سهرنج نه ویه: لیره دا یسی سه که که نه کراوه: خوا هه لکیر و وه رگیری کرد بی!

بۆچی؟ بۆ نه و دی نه و سه که له سه ر یه ک حاله ت بمینته وه، که بریتیه له یتشه کرتن، نه ویش هه ر له و شوینه تایه تییه ی خوی که رِسمان یاخود به ر ده رگای نه شه که وته که یه، بۆیه ش به ر ده روازه ی نه شه که وته که به (وهید) ناوبراوه، هه ر چه نده (وهید) بریتیه له رِسمانی ده رگا، چونکه چونراوه به ده رگایه ک که دابخری.

(۱۲) - ﴿لَوْ أَطْلَعْتَ عَلَيْهِمْ﴾، نه گه ر تۆ پیت زانیان، یانی: به سه ریاندا چووبای، لیره دا پروی دواندن له که سیک دیاریی کراو نیه، واته: نه ی هه ر که سیک! که نه م فورانه ده خوینته وه، یان نه م به سه رهاته ت بۆ ده گپردرته وه، نه گه ر تۆ به سه ریاندا چووبای و لیمان ناگاداربوو بای و بینیان. (والإطلاع: الإشراف على الشيء ورؤيته، من مكان مرتفع، لأنه افطلاع من طلع: ارتقى الجبل)، (إطلاع) بریتیه له به سه ر شتکدا روانین و، بینینی له شوینتیک به رزه وه، چونکه (إطلاع) (اففعال) ه، له (طلع) وه، هاتوه، یانی: (ارتقى وعلا) هه لکشاو به رز بۆوه، یانی: نه گه ر تۆ به سه ریاندا چووبای، تنجا که سیک که ده چن و به پتیه و، نه وان خه وتوون، ینگومان نه و به سه ریاندا ده روانی.

(۱۳) - ﴿لَوْلَيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا﴾، نه و کاته تۆ رات ده کرد و پشت تۆ ده کردن، به راکردنه وه، به هۆی ترس له وانه وه، پشت تیده کردن و راش ت ده کرد.

(إفرازاً: منصوب على المفعول المطلق، لَوْلَيْتَ مِنْهُمْ) وشه ی: (فِرَارًا)، (منصوب) بووه وه که به رکاریکی ره ها (مفعول مطلق) بۆ (وَلَيْتَ)، یانی: به پشت تیکردنه وه له ترسیان رات ده کرد.

(۱۴) - ﴿وَلَمِلْتُ مِنْهُمْ رُغْبًا﴾، به هۆیه وه پر ده بووی له ترس و سام، خوینراویشه ته وه: (مُلْتُ).

(رغب) و (خوف) و (خشية)، جیاوازیه که یان نه ویه که: (الرغب: الإنقطاع من امتلاء الخوف)، واته: (رُغْب) بریتیه له وه ی مروف په کی بکه وی له نه نجامی نه وه دا که پر بووه له ترس، به لَام به کوردیی ناآین: پر بووه له ترس، به لکو ده لَین: ترس و له رز دایکرتوه، من وام مانا کردوه: ترس دایده گرتی، یانی: هه موو جهسته تی ده گرتنه وه، ده گوترتی: (رُغْبُهُ فُرْعَبَ رُغْبًا هُوَ رُغْبٌ)، (رعبه): واته: ترساندنم، نه ویش ترسا به ترسان و نه و ترساوه، ترس و له رزی لی نیشته، نه وه که هه ر ترسیکی تاسایی.

جیاوازیی ئیوان: (خوف) و (خشية) ش نه ویه که (خشية) ترسیکه، به گه وه ره مه زنگرتنی لیتساو (المخشي منه) ی ناوینته بوونی.

قوله باسنيك:

راگرتنى سەگ (إفتناء الكلب)

زانايان لەو بارەووە زۆر قەسەيان کردووە، بە تايبەتی (القرطبي) خاوەنی تەفسیری (الجامع لأحكام القرآن) کورتەى پرای زانايانیش ئاوايه:

۱ - هەندىك لە زانايان دەلێن: راگرتنى سەگ قەدەغەيه.

۲ - هەندىكيان دەلێن: پەوايه.

۳ - بەلام پرای هاوسەنگ لەو بارەووە ئەو، كە سەگ ئەگەر بۆ مەبەستىكى پەسەند، ياخود پێويست، يان بەلای كەمەو، بۆ مەبەستىكى پەوا پابگرى، دروستە، بەلام ئەگەر راگرتنى سەگ، هېچ ئامانجىكى لە پشتەووە نەبێ، واتە: نە ئامانجىكى پێويست (واجب)، نە ئامانجىكى پەسەند (مەندوب) و، نە پەوا (مباح)، لەو كاتەدا راگرتنىشى دروست نەبێ.

چەند فەرمايشىكى پىغەمبەرىش ﷺ لەو بارەووە هاتوون، بۆ نموونە يەكێ لە فەرموودەكان ئەو، {مَنْ اتَّخَذَ كَلْبًا، إِلَّا كَلْبَ مَاشِيَةٍ، أَوْ صَيْدٍ، أَوْ زُرْعٍ، انْتَقَصَ مِنْ أَجْرِهُ كُلِّ يَوْمٍ قِيْرَاطٌ}، (أخرجه البخاري: ۲۳۲۲، ومسلم: ۱۵۷۵).

واتە: هەر كەسێك سەگێك پابگرى، سەگێك پەيدا بكات، مەگەر سەگى ئازەل بێ، (بۆ تێشكگرتن لە مەپ و بزەن و پەشەولەخ و حوشتر و ئەوانە) ياخود سەگى راو بێ، ياخود سەگى تێشكگرتن لە كشتوكاڵ بێ، (راگرتنەكەى بۆ يەكێ لەم سێ مەبەستانە نەبێ) هەموو پۆژێك لە پاداشتەكەى قىراتيك كەم دەبێتەو.

(قىراط) ئەندازەيەك بوو كە زانايان ئىستا دەلێن: (قىراط) بريتە لە ئەندازەى سێ دەنكە جۆ لە زېر، ياخود چوار دەنكە گەم لە زېر، ئەندازەكە وا دەنراو، گرنگ ئەو، ئەندازەيەك لە خێر و پاداشتى كەم دەبێتەو.

ئەجا ئايا ئەنبا بۆ ئازەل، ياخود راو، يان كشتوكاڵ، پەوايه، ئەدى ئەگەر كەسێك خاوەن دوژمن بێ و لە خۆى بترسێ؟ دەلێن: ئەويش بەپێى چاكتەر (بالطريق الأولى) قىاس

دەكرىتە سەر ئەو حالەتانه، ھەروھە ھەر حالەتتىكى دىكەى لەم شتۆەبەش بى، قىياس دەكرىتە سەرى، چونكە پىغەمبەر ﷺ لە پۇژگارى خۆیدا، كە ئەو قسەيەى فەرمووە، سەگ ھەر بۇ ئەو مەبەستانە راگىراو، ئەگەرنا ئەگەر حالەتتىكى دىكەى وەك ئەوان، ياخود لەوانىش گرنگتر ھەبى، ئەو ەبىگومان قىياس دەكرىتە سەر ئەو سى حالەتەى كە لە فەرمایشتەكەدا ھاتوون، چونكە ئەو مەسەلەپە لە بابەق ھەلسوكەوتەكانە و، تەماشای حىكمەت و نەینىي فەرمایشت و حوكمەكە دەكرى و، تەنیا تەماشای پۋالەق ناكرى، وەك كاروبارى خواپەرسىتى (عبادة) نى، كە ئىمە پابەند بىن بە پۋالەق دەقەكەو و، سەرنجى حىكمەتەكەى نەدەين.

مەسەلەى پىنچەم:

بەو شىۋەبە بىدارمان كىرنەۋە، كە سەرەنچام لە نىۋ خۇياندا بېرسن: بىژەر يىكيان گوتى: چەندتان پىچوۋە؟ گوتيان: پۇژىك يان بەشىكى پۇژىكتان پىچوۋە (لە خەوتندا؟) گوتيان: ھەر پەرۋەردگار تان زانائە كە چەندە ماۋنەۋە، يەككىتان بەم (دراۋە) زىۋەتانەۋە بىئىرنە شار، با سەرنج بدات: كام لە دوۋكان و فرۇشيارەكان، خواردنەكەى پاك و چاكترە، بۇيۇكتان لىتى بۇ بىنى و، با پەنھانكارىش بكات و، وانەكات ھىچ كەس ھەستتان پى بكات، چونكە بە دىنياسى ئەگەر پىتان بزانن، يان بەرد بارانتان دەكەن، يان دەتانگىرنەۋە سەر ئايىنەكەيان و، لەو كاتەش ھەرگىز سەرفراز نابن:

خو ﴿كَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِّتَسْأَلُوهُنَّ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٧﴾ إِنَّهُمْ إِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَا﴾

شىكىرنەۋەى ئەم دوو ئايەتە، لە سازدە بىرگەدا:

۱- ﴿كَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ﴾ ھەر بەو شىۋەبە بىدارمان كىرنەۋە و ھەلمان ستاندىنەۋە. (وَكَذَٰلِكَ) ئايا ئەمە نامازىيە بەجى؟ (الإشارة «كذلك» إلى الإنامة وكيفيتها، أي: كما أمرناهم قرونًا: بعثناهم، وجه الشبهة أن الإفاقة آية، مثل: الإنامة)، واتە: ئەم ئاۋا بەو جۈزە (كذلك)، نامازىيە بۇ خەۋاندىن و چۆنەتتەكەى، يانى: ھەر ۋەك چۆن چەند سەدەيەك خەۋمان لىخستىن، ھەر بەو شىۋەبەش، بىدارمان كىرنەۋە، ئىنجا ۋوۋى و ئىچۈاندىن (وجه الشبهة) ەكە، ئەۋەيە كە ھەلساندىنەكەشيان ھەر ۋەك خەۋاندىنەكەيان، نىشانى بىلا دەستىي خۋاى پەرۋەردگار بوۋە و، خوا بە شىۋەبەكى موعجىزە ئاسا خەۋاندىۋى و، ھەر بە شىۋەبەكى موعجىزە ئاساش، بىدارى كىرۋونەتەۋە.

۲- ﴿لِّتَسْأَلُوهُنَّ﴾ ئەم (ل)، ﴿لِّتَسْأَلُوهُنَّ﴾ لامى سەردىنچام (لام العاقبة) ى پىدەلەن و (لام التعليل) نى، واتە: خوا ﴿لِّتَسْأَلُوهُنَّ﴾ ئامانجى بىدار كىرنەۋەكەى ئەۋە نەبوۋە، كە بىداريان بىكتەۋە،

تاكو له ټټو خوياندا پرسپار بځهن، به لآم سهره نجامه كهي واپووه كه: له ټټوان خوياندا، بځه ونه باس و خواص و پرسپار و وه لآم.

ننجا هم (لام العاقبة) يان (لام المال) ه، له چهند شوټني قوړناندا هاتوه، بو وټنه: خواي په روه ردگار دهر باره ي بڼه مالهي فيرعه ون كه ټهو تابووته، يان ټهو صندوقه هه لډه گرڼه وه، كه مووسا عليه السلام مه لوتكه ي ټيډايه، ده فهرموئ: فَالْقَلْعَةُ أَلْ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرَمًا القصص، واته: بڼه مالهي فيرعه ون هه لټيان گرڼه وه، (تابووته كه يان هه لډه وه كه مووسا ي ټيډايه) تاكو بټيان بټي به دوژمن و مايهي خه فته تباري.

بټگومان هيچ كه سيك شټك ناكات، كه بو ي بټيته دوژمن و مايهي خه فته و دلته نكيي، به لكو واته: سهره نجام ټهو مه لوتكه يه ي له ټټو ټهو صندوقه دايه، ده بټيته دوژمني فيرعه ون و دار و ده سته كهي و، ده بټيته مايهي خه فته و دلته نكيان.

بو هه ټهو پرسپار له يه كدي كردن و، ديالوگ به يه كه وه كړدنه يان، ناوړاوه: (تساؤل)، واته: پرسپار له يه كدي كردن، كه له ټه صلدا برتي بووه، له وتويز پټكه وه كړدنيان، چونكه هه ردوو كيان:

أ - وتويز پټكه وه كړدن و،

ب - پرسپار له يه كدي كړدن، قسه كړدنن بو گه يشتني ههر كامپيان به پراي ته وي ديكه يان، تاكو سهره نجام بټيان ساغي بټه وه، ټهو ماوه يه ماونه وه له خه ودا، چهند بووه.

(۳) - قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ، واته: بټه ريكيان گوئ:

(۴) - كَمْ لَكُمْ لِمَنْ، ماوه ي چهند ماونه ته وه؟ واته: ماوه ي چهند له خه ودا ماونه ته وه؟

(۵) - قَالُوا لَيْسَ بِيَوْمَا أَوْ بَعْضِ يَوْمٍ، گوتيان: پوړټك، ياخود به شيكي پوړټك ماوينه وه، واته: يه كيكيان گوئ: پوړټك ماوينه وه و، يه كيكي ديكه يان گوئ: به شيكي له پوړټك ماوينه وه، خواي كارزان كوي قسه كه يان پالډاوه ته لاي كومه له كه، له وانه يه يه كيكي ديكه شيان زياتر له وه و، يه كيكي ديكه يان كه متر له وه ي گوټي، گرنگ نه وه يه كوي پايه كانيان هاتو ته سهر ټه وه: يان پوړټكيان پي چووه، يان به شيك له پوړټك، نه گهر يه كيكيان گوټي پټنج سعات، يه كيكي ديكه يان گوټي حهوت سعات، يه كي ديكه دوازه سعات، گرنگ نه وه يه سهره نجامه كهي ههر ټه وه يه كه گوتمان.

- ۶- ﴿قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَ بِكُمْ﴾. دوايى رايان زياتر ھاتە سەر ئەوھە كە گوتيان: پەرورەدگار تان زانارتە بەو ماوھەيە كە ماوھەوھ لە خەودا، واتە: واز لەوھ بێنن كە سەرتان لێی دەرنەچێ، كە بریتىھ لە زانینى ناديار، واز لەوھ بێنن و، بچنە سەر بابەتيك كە پێوستيتان پێشەق.
- ۷- ﴿فَأَبَعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ﴾. يەكێكتان بەم زیوھەتان، بنێرن واتە: يەكێكتان بەم دراوھ زیوھەتان، بنێرن بۆ شار، ئەم دراوھ زیوھى وێدەن و، با بچێ بۆ شار، بۆ ھێنالى خواردن و خۆراك (كە دوايى باسى دەكەين).

وشەى (وَرِق) خۆبندراویشە تەوھ: (وَرِقٌ)، (الْوَرِقُ): القطعة المسكوكة من الفضة وهي الدراهم)، (وَرِقٌ و وَرَقٌ) بریتىھ لە پارچە زیوئى سكە تاسا، پارچە دراوئىك كە لە زیو درست كراوھ.

كە كاتى خۆى بەزۆرىي دراوى (فارس) زیوو، ھى (رۆم) زێر بووھ. بەلام دواتر بە دراوى زیویان گوتوھ: (درهم)، ھەر وەك بە دراوى زێریشیان گوتوھ: (دينار)، ئنجا بۆ كۆنى بنێرن؟

- ۸- ﴿إِلَى الْمَدِينَةِ﴾. بۆ شارەكە، دیارە وشەى (المدينة) (ال)ى (تعريف)ى لەسەرە، كە لێرەدا مەبەست پێى (تعريف العهد)ە، واتە: بنێرن بۆ شارەكە، ئنجا بە پێى ئەو رێوايەتەى ھێنامان، شارى (ئەفسووس) یان (ئەبسس) بووھ، ھەردووکیان گوتراون.

قوله باسيتك :

حوكمى پاره پيكهوه كۆكردهوه و شت كرين بههاوبه شيتيى:

لەوبارەوھ كە ئايا: پارەكە تەنيا ھى يەكێكيان بووھ؟ يان ھى ھەندێكيان بووھ؟ يان ھەر كامیان ھەندێكى پێ بووھ؟ بەلام يەكێكيان بنێرن لە جياتى ھەموويان خۆراك بکړي، ئا ئەمە زانايان دەتێن: بەلگەيە لەسەر وەكالەت (القرطبي) لە (الجامع لأحكام القرآن) دا دەتێ:

(في هذه البعثة بالورق دليل على الوكالة وصحتها، والوكالة عقد يَبْتِئ، إِذْنُ اللَّهِ سُبْحَانَهُ فِيهِ لِلْعَاجَةِ إِلَيْهِ، وَقِيَامِ النُّصَلَةِ فِي ذَلِكَ، إِذْ لَيْسَ كُلُّ أَحَدٍ يَقْدِرُ عَلَى تَنَاوُلِ أُمُورِهِ إِلَّا بِعَوْنِ مَنْ غَيْرِهِ، أَوْ يَرْفَعُهُ فَيُسْتَتِيبُ مَنْ يُرِيدُهُ، وَقَدْ اسْتَدَلَّ عَلَيْنَا عَلَى صِحَّتِهَا بِآيَاتٍ مِنَ الْكِتَابِ)^(۱).

(۱) الجامع لأحكام القرآن، ج ۱۰، ص ۳۱۱.

واته: لهم ناردنی یه کتیکیان بهو دراوه زیوه وه بۆ شار، به لگه یه له سه ر نه وه که وه کاله ت شتیکی راست و دروسته، [واته: که سیک یه کیک بکاته جیگر و کارپی سپردراوی خوئی، دروسته] وه کاله تیش برتیه له گرتیه ستی جیگرابه تیی، که خوا ﷺ مؤلفه تی داوه له بهر پیوستیی و، له بهر هینانه دی بهر ژه وه ندیی له و پئیه وه.

هه لبه ته له ته فسیره کانی دیکه شدا هاتوه که وێرای نه و نایه ته، نایه تی ژماره (۶۰) ی سووره تی (التوبه) ش که ده فره موئی: ﴿وَالْعَمِلِينَ عَلَيَّا﴾، واته: نه وانه ی که سه ده قات و زه کات کۆده که نه وه، به لگه یه له سه ر په وایی وه کاله ت، چونکه کۆمه لیک خه لک له لایه ن ده وڵته وه پاده سپردرین، که نه و زه کاته کۆبکه نه وه له جیاتی ده وڵت.

ههروه ها نایه تی ژماره (۹۲) له سووره تی (یوسف) یش، که ده فره موئی: ﴿أَذْهَبُوا بِمِصْصِي هَذَا فَالْقَوُۋ عَلَىٰ رَجَمِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأَتُوبُ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾، واته: نه م کراسه م بهرن به سه ر پرووی باعی دا بدن، ده بته وه بینه ر (چاوی چاک ده بینه وه) هه موو که س و کاریشتان پتکه وه بئینن، یوسف ﷺ نه وانه ده کاته وه کیل و کارپی سپردراوی خوئی که کراسه که بهرن و... هتد.

ههروه ها وێرای نه و نایه تانه، نه م فره موو ده یه ش به لگه یه تی پروون و راشکاوه، له و باره وه:

اعْنِ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، أَرَدْتُ الْخُرُوجَ إِلَىٰ خَيْبَرَ، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، وَقُلْتُ لَهُ: إِنِّي أَرَدْتُ الْخُرُوجَ إِلَىٰ خَيْبَرَ، فَقَالَ: إِذَا أَتَيْتَ وَكَيْلِي فَخُذْ مِنْهُ خُمُسَةَ عَشَرَ نَسَقًا، فَإِنْ ابْتَغَىٰ مِنْكَ آيَةً، فَضَعْ يَدَكَ عَلَىٰ تَرَفُوفِهِ، (أخرجه أبو داود: ۳۶۳۲).

واته: جابیری کوپی عه بدوڵا (خوا له خوئی و باپی پازی بی) ده لئی: ویستم بجم بۆ خه یبه ر هاتم بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ پیم گوئ: ده مه وئی بجم بۆ خه یبه ر، فره مووی: که چووی بۆ لای وه کیله که م پازده (۱۵) وه سق، دانه وێله ی لی وه ر یگره، [نه ندازه یه که له پیوان] نایا نه و دانه وێله یه جو بووه، گه نم بووه، یان هه رچی بووه { نه گه ر به لگه و نیشانه یه تی له تو ویست، ده ست له سه ر تیسقانه کانی ملی دابنئی، [وا دیاره پیغه مبه ر ﷺ به وه کیله که ی فره مووه: هه ر که سیک بئیننم، نه وه نیشانه یه تی که ده ست ده خاته سه ر تیسقانه کانی خوار ملت، واته: گه ردنت]، نه م فره موو ده یه ش به لگه یه له و بارموه، به لآم وێرای نه وه: هه ر له م نایه ته مو به ده که، زانایان شتی دیکه شیان لی وه رگرتوه، بۆ وینه:

(القرطبي) دهلى: {قَالَ ابْنُ خُوَيْزِمَةَ: نَضَمْتُ هَذِهِ الْآيَةَ: جَوَّازَ الشَّرِكَةِ، لِأَنَّ الْوَبْقَ كَانَ بِجَمِيعِهِمْ، وَتَضَمَّنَتْ جَوَّازَ الْوَكَالَةِ، لِأَنَّهُمْ بَعَثُوا مَنْ وَكَّلُوهُ بِالْإِشْرَاءِ، وَتَضَمَّنَتْ جَوَّازَ أَكْلِ الرُّفْقَاءِ وَغُلْطِهِمْ طَعَامَهُمْ مَعًا، وَإِنْ كَانَ بَعْضُهُمْ أَكْثَرَ أَكْلًا مِنَ الْآخَرِ} (۱).

دهلى: نينو خويز مەنداد {يەككە لە زانايان ديارى مەزەبى مالىك} گوتويهى: ئەم ئايەتە پەوايى ھاوبەشەيتى دەگەيەن، چونكە دراوھ زيوەكە ھى ھەموويان بوو، {كەواتە: دروستە كۆمەلەك بە يەكەوھ ئەندازەيەك پارە داينن، بۆ خەرجىي و مەسەرفى خۆيان} ھەرەھا ئەو ئايەتە پەوايى وەكالىت و كارپى سپىردنىش دەگرتە خۆي، چونكە يەككيان لە جياتى ھەموويان ناردو، بۆ ئەوھى خواردنيان بۆ بگرى.

ھەرەھا ئەوھش دەگرتە خۆي، كە دروستە كۆمەلە ھاوپەيەك پێكەوھ خواردن بخۆن و خواردنەكەيان تێكەل بكەن، ھەرچەندە ھەندىكيان لە ھەندىكى ديكەشيان زياتر بخۆن {بە تەكيد ھەموويان وەك يەك ناخۆن، بەلەم بەرژەوھەندى گشتى، دروستە}.

۹- {فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا}، واتە: تىجا باسەرنج بدات و تيوەرەيتى، كە كاميان خواردنەكەي پاك و چاكەر! ھەندىك لە تەفسىرەكان وايان لىكداوھتەو: {أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا}، كام لە خواردنەكانتان چاك و پاكەر! بەلەم ئەگەر وابووایە دەيفەرموو: {أَيُّ الطَّعَامِ أَزْكَى} نەك: {أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا} چونكە ئەمە يانى: {أَيُّ الدَّكَاكِينِ أَوْ الْبَاعَةِ طَعَامُهَا أَطْيَبُ وَاجُودٌ؟} واتە: كام لە دووكانەكان، كام لە فرۆشيارەكان، خواردنەكەي پاك و چاكەر!

{أَزْكَى} ش {صِيفَةُ التَّفْضِيلِ} وشەي {زكى}، يە، {زكى يَزْكُو} بە ماناي: گەشەي كرد، چاك بوو، پاك بوو، ھەموو ئەو مانايانە دەگەيەن، كەواتە: لەو كاتە دژوارەش دا ئەوان لە چاكىي و پاكيي و ھەلأليي، خواردنەكەيانيان پێچاوھتەو.

ھەلبەتە لێرەدا مەبەست تەنيا ھەلأليي خواردنەكە نيە، بەلكو لەگەل ئەوھشدا، مەبەست پتي ئەوھە: كام خواردن باشتر، لە پرووي تەندروستىيەوھ بۆ جەستە؟ چونكە {أَزْكَى} ئەوھش دەگرتەوھ، كەواتە: ھەم لە پرووي ھەلأليەوھ خواردنپكي باش بى، وەك حوكم، ھەم لە پرووي تەندروستىيەوھ خواردنەكە خواردنپكي باش بى، خواردنپك بى كە ھەناوي نىسانى پتي پراوھستى، خواردنپك بى كە بەسوود بى و زيانى نەبى.

(۱۰) ﴿فَلْيَأْتِكُمْ رِزْقُ مَنْهٖ﴾، واته: (لهو بڑیو و خواردنه که چاک و پاکه) با بڑیونکنان لئی بُو بهیئتی، نه مهش نه وه دهگه یئتی: نهو که سهی که پایده سپترن، با نه ندازه یه کی کهم لهو خواردنه بهیئتی، بابی نه وه ندکه که به شیان بکات، تا کو خواردنه که خه سار نه بی، زانایان گوتوو یانه: (فیه إِمَاءٌ إِلَى الْقَنَاعَةِ)، تاما زهی تیدایه بُو قه ناعهت و به کهم پازیبیون، چونکه قه رموو یه ی: ﴿فَلْيَأْتِكُمْ رِزْقُ مَنْهٖ﴾، نه ک هه رچی چنکی ده که وی بیه یئتی! به لکو نه وه ندکه بیئتی که یئو یستیایان یئیه تی و، په کیان له سهری که وتوه.

(۱۱) ﴿وَلْيَسْكُفْ﴾، واته: با په نهانکاری بکات: (لِیَعْرِفَ بِلُطْفٍ وَخَفَاءٍ)، واته: با په نهانکاری و به شیوه یه کی لیزانانه، مامه له بکات.

وشه ی: (لطیف) بُو شتی سووک و ورد (خفیف و دقیق) به کار دتی، به لام: (و یُعْبَرُ بِاللُّطْفِ عَنِ الْعَرَاةِ الْخَفِیْفَةِ وَتَعَاطِي الْأُمُورِ الدَّقِیْقَةِ)، وشه ی (لُطْفٍ) به کار ده هیئتی بُو جووله یه کی سووک و، کار کردن به شیوه یه کی لیزانانه و کارامانه.

(۱۲) ﴿وَلَا یُسْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾، با وانه کات که هیچ کهس ههستان پتی بکات، (شعر به) واته: ههستی پیکرد، (أُسْعَرَهُ) به) واته: لایه نیکی دیکه وایکرد، که نهو به رانبه ره ههست بکات بهو که سه، (الإشعار: الإعلام) (إشعار) یانی: لی تاگادار کردنه وه ههست پیکردن، واته: با وانه کات هیچ کهس ههستان پتی بکات.

(۱۳) ﴿إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَیْکُمْ﴾، به دلنیا یه وه نه وان نه گهر یئتان بزانی و بتاندوزنه وه و ههستان پتی بکه، (ظهر علیه: أي اطلع) واته: پتی زانی و لئی تاگادار بوو.

نه گهر یئتان بزانی:

(۱۴) ﴿يَرْجُمُوكُمْ﴾، به رد بارانتان ده کهن.

(الرجم: القتل برمي الحجارة علی المرجم حتی یموت)، واته: (رجم) بریتیه له وه که که سیک به ردی پیدا بدرین، تا کو ده مرئی.

(۱۵) ﴿أَوْ یُعِیْدُکُمْ فِی مَلِیْنِهِمْ﴾، یا خود ده تانگیزنه وه نیو نایین و پربازی خو یان، که تیوه لئی راتانگروه و که نار تان گرتوه لئی.

(۱۶) ﴿وَلَنْ تَقْلِحُوا إِذَا أَبْکَا﴾، نه گهر بشکه رینه وه نیو نایین و رباز که یان، که راتانگروه لئی له و حاله دا هه رگیز سه رکه وتوو و سه رفراز نابن.

(أَبْدًا: ظَرْفٌ لِلْمُسْتَقْبَلِ كَلَّه)، (أَبْدًا)، واتە: لە داها توودا تاكو كات بپروا، ئێوه هەر سەرفرازییان دەست ناکەوێ، هەر بێ مراد و بێ ئاكام دەبن، ئەگەر بگەڕێنەوه سە ئاینه پووچ و بەتالەكەى نەوان.

ئەگەر سەرنج بدەن! نەیانگوتوه: ئەگەر بێت و بتانكوژن، سەرفراز نابن، بەلكو سەرفراز نەبوونەكەیان بە هەلگەڕانەوه یانەوه بەستۆتەوه: ﴿وَلَنْ تُلَاحِظُوا إِذَا أُنْكَرَ﴾، (يعني إذا أعادوكم إلى ملتهم، لن تفلحوا أبداً)، ئەمما کوشتنیان لە پیناوی خوادا، پێیان وانهبووه کە پێچهوانەى سەرفرازیی بێ، بەلكو کوژران لە پیناوی خوادا هۆکاری سەرفرازیی و سەربەرزیه، لە دنیاو لە دواپۆژدا.

مه سه له ی شه شه م:

خوا فره موویه ق: به و شیوه یه خه لکه که مان لیان ناگادار کرده وه و پنیان زانین، تاکو بزانی که به لینی خوا «به زیندووکرده وه» راسته و، کاتی هاتنی پوژی دوایی جینی دوو دلی و گومان نیه، یادبکه وه! کاتیک له باره یانه وه مش و مریان کرد، گوتیان: چاوه خانوویه کیان له سه دروست بکن، (واته: له سه ره له و نه شکوه ته ی که جه نازه کالیانی تیدایه) پهروه ردگاریان پنیان زاناره، له وانه ی بالاده ست و حوکمران بوون، گوتیان: په رستگایه کیان، مزگه و تکیان له سه دروست ده که ین:

خوا ﷻ فره موویه ق: ﴿وَكَذَلِكَ أَعِزَّنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا ثَبِّتْنَا عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۖ﴾

شیکردنه وه ی ثمه ثایه ته، له هه شت برگه دا:

(۱) - ﴿وَكَذَلِكَ أَعِزَّنَا عَلَيْهِمْ﴾، هه ره به و شیوه یه ش و امان کرد: پنیان بزانی و بیا ندوزنه وه، (ای: اعزنا الناس علیهم، او اعزنا قومهم علیهم)، خه لکمان لیان ناگادار کرده وه، یاخود کومه لکایه که یا مان لیان ناگادار کرده وه.

(هذا تشبيه الإعزاز بالإقامة والإفافة)، ته مه چواندن پنیانینه به خه واندن و بیدار کرده وه، یانی: و امان کرد خه لک بیا ندوزنه وه، وه چو و امان کرد، بخه و و بیدار بینه وه، به شیوه ی که موعیزه ناساش و امان کرد: خه لکیش پنیان بزانی و لیان ناگادار بینه وه.

(العشور علی شیء: هو الإطلاع علیه والظفر به بعد الطلپ)، (العشور علی شیء) پنیانینی شتیک بریتیه له دوزینه وه ی دوا به دوا دا که رانی.

(۲) - ﴿لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، تاکو سه ره نجام بزانی، که به لینی خوا راسته (ل) له (لیعلموا) دا بو (تعلیل)، ده، ده شگونجن بو سه ره نجام (عاقبة) ب، واته: نامانچ له پنیانینی خه لک دا ده رککردنی پراستی به لینی خوا بوو، یان سه ره نجامه که وای لی هات، که له نه نجامی دوزینه وه ی نه واند و له نه نجامی نه وه دا، که خه لکه که زانی، نه و گه نجان سه سه دونه (۳۰۹)

سأل له ئەشکەوتە کە یاندا خەوتوو، و، تێستاش بێدار بوونەوه، له ئەنجامی ئەوه دا دُنیا دەبن: کە بە ئێنی خوا راستە، کە دەفەرموێ: زیندووتان دەکەمەوه.

یاخود: بۆیە بێدارمان کردنەوه، تاكو خەلك و كۆمەڵگایەكە، ئەو كاتە و، تێستاش و، خەلكی دواي تێمەش، هەموو بزانی کە بە ئێنی خوا کە دەفەرموێ: زیندووتان دەکەمەوه، راستە، واتە: هەم سەرەنجامەکی وا دەردهچێ و، هەم ئەوه هۆکاری بێدارکردنەوه کە شیان بوو، بە ئێنی خواش، یانی: (وعد الله یا حياء الموت للبعث)، بە ئێندانی خوا ﷻ کە مردوووان زیندوو بکاتەوه بۆ لێرسینەوه.

٣- ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾، (هەر وه ها بۆیە بێدارمان کردنەوه) تاكو بزانی کە ناخیر زەمان (ساعة) کاتی تێدا کو تایی هاتی ئەم دنیا، یاخود: کاتی تێدا زیندوو کرانەوهی مروه کان، هیچ جێی دوو دایی نیه.

٤- ﴿إِذْ يَنْتَرِعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ﴾، یاد بکەوه! کاتێک له بهینی خۆیاندا، لەسەر حاڵی هاوێ لانی ئەشکەوت مشت و مریان بوو، ناكوکیان بوو، (إِذْ : ظَرْفٌ لِّأَعْتَابِ)، واتە: کاتێک خەلکیان له وان ناگادار کردەوه، کە له ئێو خۆیاندا کێشە و مشت و مریان بوو لەسەریان.

تەنجا باسی کێشە و مشت و مەرکە دەکا و دەفەرموێ:

٥- ﴿فَقَالُوا أَبْنَاؤُا عَلَيْهِمْ بُنَيْنَا﴾، گوئیان: چاوه خانوویەکیان، یاخود ژووڕێکیان لەسەر دروست بکەن، (بُنَيَان) واتە: خانوویەك، یان ژووڕێك، به کوردیی دەئێن: چاوه خانوو، ئەك مایێکی گهوره، به لكو ژووڕێکیان لەسەر بکەن.

٦- ﴿رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ﴾، پەر وه ردگار یان پێیان زانائە.

ئەمە دەگوونجێ قسە ی خوی پەر وه ردگار بێ، دەشگوونجێ قسە ی خویان بێ، یانی: بێنایەك چاوه خانوویەکیان لەسەر بکەن، با وهك شۆتەنەوارێك مێنێ و، خەلك دەرس و پەندیان لێ وه ربگرن.

٧- ﴿قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ﴾، ئەوانە ی کە به سەر کاری خۆیاندا زالبوو بوون، بالادەست و دەستڕۆشتوو بوون، گوئیان:

٨- ﴿لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا﴾ (گوئیان: به دُنیا یی مژگەوتێك، یاخود پەرستگایەکیان لەسەر دروست دەکەین.

ئەمە عادەتتىن ئەصرانىيە كان بۈيۈك دۋاي ئەۋەتى كەلە بەرنامە و پىيازى مەسىح ﷺ لىياندا، پەرىستىگايان لەسەر گۆپە كان دىۋىست كىردۈۈن، دەشگۈچى ئەمە لە ئاينى ئەو كاتى ئەۋاندا، پەۋا بۈيۈك، بەلام زىاتىر ۋا پى دەچى كە ئەمە عادەت و نەرتى ئەصرانىيە كان پى، دۋاي لىدانىيان لە بەرنامە و پىيازى عىسا ﷺ.

ئەۋەتى كە تىيىنى دەكرى لىرەدا ئەۋەتە: كە خوا ﷻ ئەۋەتى ھەموو پىچاۋەتەۋە، كە:

۱ - چۈن پىيان زانرا ۋە؟

۲ - پاشان چۈن چۈۋەتەۋە بۇ ئىۋ ئەشكەۋەتە؟

۳ - دۋايى چۈن بۇيان گىراۋنەۋە؟

۴ - ھەروەھا ئەۋەتە خەلكە ھەموۋيان دىلىيا بۈۈن كە ئەۋەتە چانە، ھەمان ئەۋەتە چانە، كە باب و باپىرانىيان بۇيان باس كىردۈۈن، كە (۳۰۰) سالى زىاتىر لەمە و پىش، شارىيان پەچى ھىشتەۋە، شوۋن بىز بۈۈن و ھەرچە ئەۋەتە پەسەرىيان كىردۈۋە و بەدۋاپاندا گەپاۋن و سۇرلىيان تە كىردۈۈن^۱

ئەۋە ھەموۋى دەپچىرپەتەۋە و پاس ئاكرى، بۇچى؟ چۈنكە ئەۋەتە ھەموۋ بە پى سىاق و سەلىقەدا دىيار و زانراۋە و ئەۋەتى زانراۋىش نىە زاننى پىۋىست نىە و، پەك لە سەرى كەۋتە.

كۈرتە باسنىك لە بارەى

دروستكردىنى مزگەوتەو لەسەر گۆر

پاستە شەرع و ەراى پاست ئەو ەيە كە دروستكردىنى مزگەوت لەسەر گۆر، ەپامە، ئىمە چەندان قەرموودەمان ەن، لەو بارەو، واتە: گۆرئىك ەبىت و مزگەوتى لەسەر دروست بكەى، ئەو قەدەغەيەو نەھى لىكراو و ەپامە.

زمارەيەك لەو قەرموودانە، بە ئموونە دىننەو:

(۱) - إِنْ عَائِشَةُ أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ أُمَّ حَبِيبَةَ، وَأُمَّ سَلَمَةَ ذَكَرْنَا كَيْسَةً رَأَتْهَا بِالْحَبَشَةِ فِيهَا تَصَاوِيرٌ، فَذَكَرْنَا لِلنَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: «إِنَّ أَوَّلَئِكَ إِذَا كَانَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ، فَمَاتَ، بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّوَرِ، فَأَوَّلَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۲۷، وَمُسْلِمٌ: ۵۲۸).

واتە: عائىشە دايكى تىمانداران (خوا لىنى پازى بى) لە ئومم و ەبىيە و ئومم و سەلەمەو (كە ئەوانىش ەردووكيان ھاوسەرانى بەرئىزى پىغەمبەر ﷺ بوون) دەگىرئەو: باسى كئىسايەكيان كرده، كە لە ەبەشە بىنيويانە، وئە و نەخش و نىكار، ياخود پەيكەرى تىدابوون (چونكە (تصاویر) ەرچەندە زياتر بە نەخش و نىكار دەگوترى، بەلام دەشگونجى بە پەيكەرىش بگوترى) ئەويان بۆ پىغەمبەر ﷺ باس كرده، (ئومم و ەبىيە و ئومم و سەلەمە لەو كۆچكەرانە بوون، كە چوون بۆ ەبەشە و، بۆ پىغەمبەريان باس كرده و گىراوئەو، دايكمان عائىشەش گوىى لىبوو) پىغەمبەر ﷺ قەرمووى: ئەوانە ئەگەر پياوئىكى چاك لە ئىوياندا مردبايە، مزگەوتىكيان لەسەر گۆرەكەى دروست دەكرد و، وئەيان لەسەر گۆرەكەى دەكيشان، ياخود پەيكەريان لەسەر دادەنان، ئەوانە خراپترىنى خەلكن لە لای خوا، لە پوژى قىامەتدا.

(۲) - إِنْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَا: لَمَّا نَزَلَ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ طَفِقَ يَنْظُرُ حَبِيبَةً لَ عَلَى وَجْهِهِ، فَإِذَا اغْتَمَّ بِهَا، كَشَفَهَا عَنْ وَجْهِهِ، فَقَالَ وَهُوَ كَذِبُكَ: «لَعَنَةُ اللَّهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ» يُحَذِّرُ مَا صَنَعُوا (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۲۵، ۴۳۱، وَمُسْلِمٌ: ۵۳۱).

واته: عاتیشه (خوا لئی رازی بی)، و، عهبدولّای کوری عه عباس (خوا له خوئی و بابی رازی بی)، ههردووکیان گێراویانه ته وه، ده لّین: پیغمه بهر ﷺ له نه خوشیی مه رگیدا (کاتیک نه خوشیی مه رگ بو پیغمه بهر ﷺ هات) (خمیصه) یه ک^(۱) که له سه ر دهم و چاوی بوو، نجا کاتیک که پیتی ته نگه نه فه س ده بوو، له سه ر دهم و چاوی خوئی لایه برود، ده یفه رموو: نه فرینی خوا له سه ر جووله که و نه صرانییه کان، که گوڤه کانی پیغمه بهر کانیان کردبوون به مزگه وت، مه به ستی ناگادار کردنه وه، ترساندن مسولمانان بوو، له وه ی که خاوه ن کتیه کان کردوویانه، نه چن تیه وش وابکه ن!

(۳) - (عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما، أنه قال: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُحْضَضَ الْقَبْرُ، وَأَنْ يُقْعَدَ عَلَيْهِ، وَأَنْ يُنْتَنَى عَلَيْهِ) (أخرجه مسلم: ۹۷۰، وأبو داود: ۳۲۲۶، والترمذي: ۱۰۵۲، وابن ماجه: ۱۵۹۳).

واته: جابیری کوری عهبدولّا (خوا له خوئی و بابی رازی بی)، ده لّین: پیغمه بهری خوا ﷺ قه ده غه ی کرد: گوڤ که چکاری (بکری و سواغ و له بخ) بکری و، دانیشتنی له سه ر بکری و، خانووی له سه ر بکری.

واته: نه هی کردوه له هه ر سنیکیان، چ که چکاری بکری و برازێرتنه وه و، چ بیکه ن به شوینی دانیشت و، چ خانووی له سه ر بکری.

به لّام له فه رمووده ی دیکه دا هاتوه که پیغمه بهر ﷺ به لای گوڤی یه کیک له هوله لاندایه رۆیشت و، به یه کتی له هاوه لانی گوت: نه و به رده بینه، ته ویش چوو، به لّام کابرا به رده که ی بو هه لّنه گيرا، پیغمه بهر ﷺ قۆلی هه لکرد و بو خوئی چوو به رده که ی هینا و، وه ک کیلی گوڤه که داینا و فه رموو ی: بو ته وه ی گوڤی براهه که می پتی بناسمه وه، بۆیه زانیان ده لّین: بایی نه وه نده که گوڤه که بناسرته وه، دروسته کتیک، یاخود دوو کیلی بو بکات، هه رچه نده له شوینی دیکه دا هاتوه که له سه ر نوو سینیشی قه ده غه یه، به لّام به پیتی نه وه که پیغمه بهر ﷺ فه رموو یه تی: (أَتَعْلَمُ بِمَا قَبْرُ أَخِي؟) گوڤی براهه که می پتی بناسمه وه، نجا ته گه ر به رده کان هه موو وه ک یه ک بن، چۆن برازیت کامه یان هی کام براهه و، کامه یان هی کام براهه؟ که واته: دروسته بایی نه وه نده شی له سه ر بنوو سرتی، که

(۱) (الخمیصه: ثوب أسود له عَمَّان، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ مُعَلِّمًا فَلَيْسَ بِخَمِيصَةٍ) لسان العرب ج ۴ ص ۲۱۹، پوڤاشکیکی ره شی چوارگۆشه یه، دوو خه ت و نیشانه ی تیدان، ته گه ر نه خش و نیگاری تیدا نه بن (خمیصه) نیه، وادیاره وه ک لّیفه و به تانی ته م پوژگاره و ابووه، به سه ر دهم و چاویدا داداوه.

بناسرىتەوۋە و تەنىيا بۆ ناسىنەوۋە، بەلّام بىكومان نەخىش و نىكار و كەپر و خانوۋ لەسەر دروستكردى، قەدەغەيە.

لېرەدا پتۈيىستە ئەوۋش بزانرى: كە ئەگەر گۆرۈك ھەبى و، مژگەۋتېكى لەسەر دروست بكرى، ئەوۋە قەدەغەيە، بەلّام ئەدى ئەگەر مژگەۋتېك ھەبى و، دوايى گۆرۈكى تېدا بە خاك بسپىردى، ئەوۋە ھوكمە كەي چۆنە؟

بە ئەنكىد ئەوۋە ھوكمە كەي جايىيە، ھەروەك مژگەۋق پىغەمبەر ﷺ، ھەبوۋە و، دوايىش ھەر لە مژگەۋق خۆيدا، بە خاك سپىرداۋە، ھەروەھا دوايى ۋى ئەبوۋ بەكرىش ﷺ، و، دوايى ۋى، عومەرىش ﷺ، بە درىزايى ئەو ھەموو سالانەش، كەشىش نەپكوتوۋە: ئەوۋە ناشەرەيە، چونكە ئەصل ھەبوۋى مژگەۋتەكە بوۋە و، دوايى ئەو كەسەي لى ئىزراۋە، ھەلبەتە ناشلېم: شتىكى پەسندە، بە نىسبەت پىغەمبەرىشەوۋە، ھالەتتىكى تايىەت بوۋە، ھەروەھا بە نىسبەت ئەبوۋ بەكرو عومەرىشەوۋە ﷺ، ھەر وابوۋە، ئەگەرنا نالېم: شتىكى پەسندە، لە نىو مژگەۋتەدا، گۆر ھەبى و، خەلك بە خاك بسپىردى، بەلّام لە زۆربەي شارەكانى مەسۇلمانان دا ئەوۋە ھەيە، لە گەرەكى (اعظمية)ى بەغداد لە مژگەۋتەكەدا، ئەبوۋ ھەنەفە (پەھمەق خۋاي لىبى)، لەۋى ئىزراۋە، ھەروەھا لە مژگەۋق (شىخ عبدالقادر العيلاني)دا، گۆرەكەي شىخ لەۋىيە، ھەروەھا لە زۆر شۈبى دىكەدا، گەلىك لە كەسايەتتەكان و پياۋچاكان، لەۋ شۈنەي كە لىي بە خاك سپىرداۋە، لە تەنىشت ئەوۋە مژگەۋتە دروستكراۋە و، مەرج نىە مژگەۋتەكە لەسەر گۆرەكەي ئەو دروستكرايى، ھەرچەندە لەۋ بارەوۋە، ھەلە و پەلە و كەم و كۆپى مەسۇلمانان زۆرە، بەلّام مەبەستىش ئەوۋەيە، كە ئەو بابەتە، دەبى ۋەك خۋى و بە ئەندازەي خۋى مامەلەي لەگەلدا بكرى، نەك ھەر مژگەۋتېك گۆرۈكى تېدا بى، تەرك بكرى و نوئى تېدا نەكرى، بە تايىەت ئەگەر گۆرەكە خرايىتە پىشتى مژگەۋتەوۋە و، نەكەۋتېتە لاي قىبلە، بۆ ئەۋەي دوروبى لەۋەي كە خەللىكى سادە و نەزان، كرنوۋشى بۆ بىەن، ياخود لە كاتى نوئىزدا بىكەنە پروۋگەي خۋيان، بەھەر ھال ھەر چۆن بى، نابى ھەبوۋى گۆر لە مژگەۋتېكدا، بكرىتە بيانۋى ئەۋەي نوئى لەۋ مژگەۋتەدا نەكرى، بەلّام نابى مژگەۋت لەسەر گۆر دروست بكرى، بەلّام ئەگەر مژگەۋتېك ھەبى و، دواتر گۆرۈكى تېدا لىبىردى، نابى ھەبوۋى ئەو گۆرە، بكرىتە بيانۋى ئەۋەي كە ۋاز لەۋ مژگەۋتە بېئىرى و، نوئى تېدا نەكرى.

مهسه لهی حه و ته م:

خوا دهفه رمویی: خه لکئیک ده لئین: هاوه لانی له شکهوت سئ کەس بوون و چواره میان سه گه که یان بوو و، هه ندیکیان ده لئین: پئنج کەس بوون وشه شه میان سه گه که یان بوو - به قسه له نادیار کردن و به رهو نادیار هاویشتن وا ده لئین - ههروه ها هه ندیکیان ده لئین: حهوت کەس بوون و هه شته میان سه گه که یان بوو، بلئ: پهروه ردگارم به ژماره یان زاناته، که مئیک نه بئ، نایانزانن، تۆش جگه له مشت و مریکی پوآله تی، یاخود ناشکرا و بئ پئنج و پهنا، مشت و مریان لهو باره وه له گه ل مه که و، له باره شیانته وه (له باره ی هاوه لانی له شکه و ته وه) پرسیار له هیچ کامیکیان مه که (نه له هاوبهش بۆخوا دانهره کان و، نه له خاوهن کتیه کان و، جگه له وانیش مه که) بۆ هیچ شتیکیش مه لئ: سبه یئنی ده یکمه، مه گهر بلئی: نه گهر خوا بیه وئ، هه ر کات له بیریشتن چوو، ناوی پهروه ردگار به یته و بلئ: نزیکه پهروه ردگارم راسته پئم بکات بۆ سه ر راستانه تر له وه:

خوا دهفه رمویی: ﴿سَيَقُولُونَ لَنَنْتَ رَبَّاعُهُمْ كُلُّهُمْ﴾ وَيَقُولُونَ حَسَّهٗ سَادِثُهُمْ كُلُّهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةُ وَثَاثُهُمْ كُلُّهُمْ قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تَحْمِرْ فِيهِمْ إِلَّا مِرَّةً ظَهَرَ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿١١﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَاۤءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿١٢﴾ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَآذُكَّرْ رَبِّكَ إِذَا قَسَيْتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَن يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ﴿١٣﴾

شیکردنه وهی ئەم سئ ئایه ته، له دواژه برکه دا:

- (۱) - ﴿سَيَقُولُونَ لَنَنْتَ رَبَّاعُهُمْ كُلُّهُمْ﴾، خوا دهفه رمویی دئته سه ر باسی ئەو مشت و مردی، که له دوا ی هاوه لانی له شکه و ته وه پهیدا بووه، هه لبه ته نه ک له لای خه لکی شاره که، خه لکی شاره که زانیویانه چه ندن، چونکه له بهر چاوی خو یان خه و تونه وه و گیانیان سپارد وه، چه نازه کانیشیان دیار بوون چه ندن! به لکو جیله کانی دوا ییان، یان له وانیه مه به ست پئنی خه لکی پوژگاری پیغه مبه ر ﴿١١﴾، بئ، خوا دهفه رمویی: (هه ندیکیان) ده لئین: سئ کەس بوون و، چواره میان سه گه که یان بووه.
- (۲) - ﴿وَيَقُولُونَ حَسَّهٗ سَادِثُهُمْ كُلُّهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ﴾، ههروه ها (هه ندیکیان) ده لئین: پئنج کەس بوون و شه شه میان سه گه که یان بووه.

(۳) ﴿رَحْمًا بِالْغَيْبِ﴾، به لّام به شیوازی: به ره و نادیار هاویشتن، تهو قسه یه ده کهن.

(الرَّحْمُ: الرُّمِي بِالْغَيْبِ)، (رجم) یانی: هاویشتن و فرّیدان به ره و نادیار، شونتئ که لّته وه دیار نیه، واته: قسه ی بئ به لّکه، کورده واریسی خوْشمان ده لّین: (تفهنگ به تاریکیا وه نان).

(۴) ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةً وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾، ههروه ها (به شیکیان) ده لّین: حهوت بوون و ههشته میان سه که گیان بووه.

نهم (وای سهر: (وِثَامِنُهُمْ) هؤکاره که ی ههر نه وه یه: کاتئ که فهرموویه تی: سئ که س بوون و، چواره میان سه که گیان بووه، (لّالة رابعهم کلبهم) له دوا ی نهویش قسه یه کی دیکه هه بووه که ده لّین: پینج که س بوون و، شه شه میان سه که گیان بووه، ﴿خَمْسَةً سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾، له دوا ی نهویش قسه یه که هه بووه که ده لّین: حهوت بوون و ههشته میان سه که گیان بووه، (سبعة وِثَامِنُهُمْ کلبهم) به لّام له دوا ی حهوت و ههشته که، هیچی دیکه نه ماوه تا کو باسی بکات، تهو (وای بؤیه زیادکراوه، به لّام هه ندنکی دیکه گوتوو یانه: (الواو فیها واو العالی)، واته: حهوت بوون، له حالئکدا که ههشته میان سه که گیان بووه، هه ندنکی دیکه ش گوتوو یانه: (الواو فیها واو الثمانیه)، چهند به لّکه یه کیان لهو باره وه هتّاون، که ده لّین: له بهر نه وه ی: حهوت ژماردیه کی تهواوه، له دوا ی نه وه وه ههر ژماردیه کی دئی، ده بئ (وای بؤ زیاد بکری، به لّام نه وه زانایانی دیکه لّییان هه لّوه شان دوونه وه گوتوو یانه: نه خیر، جاری واهیه حهوتیش باس کراوه و، ههشته میشی به دوا دا باسکراوه و (وایشی نه خراوه ته بهین، به هه حالّ نه و ورده کاریه، به پئو یستی نازانم که بچمه نیوی، گرنگ نه وه یه: (واو الثمانیه) به لّکه یه کی وای له سهر نیه.

به لّام جئیی سهرنج نه وه یه، که خوا ﴿ثَلَاثًا﴾ دوا ی نه و دوو قسه یه کی یه کیکیان ده لّین: ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةً رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾، ده لّین: سئ بوون و چواره میان سه که گیان بووه و، قسه ی دوو هه میان ده لّین: ﴿وَيَقُولُونَ خَمْسَةً سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾، ده لّین: پینج بوون و شه شه میان سه که گیان بووه، خوا ﴿ثَلَاثًا﴾ فهرموویه تی: ﴿رَحْمًا بِالْغَيْبِ﴾، تهو به ره و نادیار هاویشتن و تفهنگ به تاریکیه وه نانه، به لّام له دوا ی نه و قسه یان که ده لّین: ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةً وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾، ده لّین: حهوت که س بوون و، ههشته میان سه که گیان بووه، خوا ﴿ثَلَاثًا﴾ هیچی نه فهرمووه، بؤیه وا پنده چئ که ته مه پای راست بئ، وه که پینشتریش گوتّان.

۵- ﴿قُلْ رَبِّ أَعْمُ بِعَدَّتِهِمْ﴾، بلن: پهروه ردگارم زاناتره، به ژماره و حال و باتیان، واته: زانیاری ته‌واو ته‌نیا له‌لای خوايه، نه‌ګر نا مه‌بست ته‌وه نيه که: زانیاری خوا زیاتره له زانیاری خه‌لک به‌وان، به‌لکو واته: زانیاری ته‌واو ته‌نیا له‌لای خوايه، و لیره‌دا مه‌بست له (صیغه التفضیل) به‌راورد کردن زانیاری خوا ښه نيه به زانیاری به‌نده‌ګان، به‌لکو مه‌بست پښی: تیرو ته‌واویي ته‌وه سیفه‌ته‌به له خوی بڼ وینه‌دا.

۶- ﴿مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ﴾، واته: که‌میک نه‌بڼ، نایان‌زانن.

ته‌وانیش ته‌وانه‌ن که خوا ښه ناګاډاریان ده‌کاته‌وه، له عه‌بدو‌ل‌لای کورې عه‌بباس‌وه (خوا له خوی و بابی پازی بڼ) ګیردراوه‌ته‌وه که ګوتوویه‌تی: من له‌وه که‌مهم، که ده‌یزانن، واته: خوی په‌روه‌ردګار ناګاډاری ګردوومه‌ته‌وه، که ده‌بڼ به لېهام بوو بڼ، یاخود دمبڼ به جوړنک له هه‌لېنجانی ورد بوو بڼ، که عه‌بدو‌ل‌لای کورې عه‌بباس (خوا له خوی و بابی پازی بڼ) پښی ناسراو بووه.

۷- ﴿فَلَا تُعَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَهَرَ﴾، تنجا تو نه‌ی موحه‌ممه‌دا! مش و مریان له باره‌وه مه‌که، مه‌ګر مش و مړنکی ناشکرا بڼ، واته: زور مه‌چو نڼو قوولایي باس و خواسی هاوه‌لانی نه‌شکه‌وته‌وه، بوچی؟ چونکه زور له په‌نده‌نده‌ګان ته‌وه به‌سره‌هاته، نادیارن و، خوی زانا و شاره‌زا ورده‌کاریه‌ګان باس نه‌ګردوون.

که‌واته: قسه لیکردن ته‌وه په‌هه‌ند و ورده‌کاریانه، سهر بو ته‌وه ده‌کیشی که قسه‌به‌ک بکه‌ی و نه‌پیکسی، بویه فه‌رموویه‌تی: ﴿فَلَا تُعَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَهَرَ﴾، واته: مش و مریان له باره‌وه مه‌که، مه‌ګر مش و مړنکی ناشکرا، واته: مش و مړنک که به‌لکه‌ګه‌ت ناشکرا بڼ، ته‌وه مانایه‌کی.

یاخود مش و مړنکی پروکه‌شی و پو‌الغتی، که زور تیدا قوول نه‌پته‌وه، ته‌وه‌ش مانای دووه‌می.

۸- ﴿وَلَا تَنْتَفِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾، هه‌روه‌ها له باره‌یانه‌وه پرساریان له که‌سیان مه‌که، له که‌سیان پانی: له خه‌لکي مه‌که، یاخود له خاوه‌ن کښه‌ګان، یاخود له خه‌لک به‌ګشتی، هه‌مووی ده‌ګرته‌وه، له باره‌یانه‌وه پرسار له که‌س مه‌که، چونکه ته‌نیا خوا ښه نيه له باره‌یانه‌وه زانیاری ته‌واوی له‌لایه.

۹- ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا﴾، بۆ هیچ شتیکیش مه‌ئى: من به‌یانى نه‌نجامده‌رمى.

۱۰- ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، مه‌گەر بلى: نه‌گەر خوا بیه‌وى.

نهمه‌ش دوو واتایان بۆ لیکداونه‌وه:

یه‌که‌م: (لا تَقُلْ سَافَهْلَ غَدًا، إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ لَكَ قَوْلُهُ)، واته: بۆ هیچ شتیک مه‌ئى: به‌یانى نه‌و کاره ده‌که‌م، مه‌گەر خوا ویستیى و بلى، واته: واتگوتى و وا بلى و له یادت نه‌بى، بلى: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ).

دوهم: (لا تَقُلْ سَافَهْلَ ذَٰلِكَ غَدًا إِلَّا مُقَرَّنًا يَقُولُ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ)، واته: مه‌ئى: من به‌یانى فلان شته نه‌نجام ده‌ده‌م و، نه‌نجام ده‌رى فلان کاره ده‌بم، مه‌گەر کاتیک که وا ده‌ئى بلى: نه‌گەر خوا بیه‌وى (إِنْ شَاءَ اللَّهُ).

که ده‌فه‌رموى: ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ﴾، (شيء: اسم متوغل في التنكير، يُقَسَّرُهُ الْمَقَامُ، أي: الشيء الذي تُريد أن تفعله)، واته: (شت) ناویکه زۆر پۆچوو له نه‌زانراوییدا، به‌لام به پى مه‌قام پوون ده‌بته‌وه، ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ﴾، لیره‌دا به پى مه‌قام و سیاقه‌که دیاره، واته: بۆ هەر شتیک که ده‌ته‌وى نه‌نجامى به‌دى، مه‌ئى: به‌یانى نه‌نجامده‌رمى، مه‌گەر بلى: نه‌گەر خوا بیه‌وى.

۱۱- ﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ﴾، هەر کاتیک له بیرت چوو، باسی په‌روه‌ردگارت بکه و ناوی به‌ئینه، نهمه‌ش چوار واتایان بۆ لیکداونه‌وه:

۱- هەر کاتیک له په‌روه‌ردگارت بى ئاگا بووى، دواى یادى بکه.

۲- هەر کاتیک ناوه‌ئینان و یادکردنى په‌روه‌ردگارت له بیرت چوو، دواى نهم و نه‌ه و فه‌رمان و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانى خوا، یاد بکه‌وه.

۳- هەر کاتیک شتیک له‌بیرچوو، یادى خوا بکه، بۆ نه‌وه‌ى وه بیرت به‌ئینه‌وه.

۴- نه‌گەر له بیرت چوو بلى: نه‌گەر خوا بیه‌وى (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)، نه‌وه یادى خوا بکه، بۆ نه‌وه‌ى به‌ئینه‌ه‌وى س‌پینه‌وه‌ى نه‌و له‌بیرچوونه‌وه‌یه.

پیشم وایه هه‌موویان که‌م و زۆر، گونجاون.

(١٢) ﴿وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا﴾. واته: بلن: نيزيکه (پهنگه) پهروهردگارم پښمايم بکات بؤ سهر راستانه تر لهوه، واته: سهر راستانه تر لهو هه لوتسته ي که له رابردودا بووي، که پښمهبر ﷺ کاتيک پرسياي ليکرا، دهر باره ي هاوه لاني نه شکوه و، دهر باره ي (ذوالقرنين) و، دهر باره ي رووح، پښمهبر ﷺ فهرمووي: به ياني وه لمتان دده موه و له بير ي چوو بلن: (ان شاء الله)، بويه خوا ﷻ - به پي نهو پيوايه تانه ي که پيشتر هينامان - پازده (١٥) پوزان وه حبي بؤ نه نارد، ناکو بؤي بي بؤ به دهرس و په نديک و، جاريکي ديکه نه لن: فلان کاره ده کم، مه گهر بيه ستيته هوه به ويستي خواوه ﷻ، هه روه ها بؤ شونکه وتووايشي بيته دهرس و په ند.

نجا که ده فهرموي: ﴿وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا﴾. ده لن: (کل هذا في نفسك: ادعوه وارجوه...)، هه موو نه مه له دلي خوډا بلن: نيزيکه، يان: به لکو پهروهردگارم پښمايم بکات بؤ شتيک که سهر راستي زياتري تيدابي، له وه ي پيشوو. که ده فهرموي: ﴿لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا﴾. نه م (هنا) يه ده گهر ته هوه بؤ به سهراته که، که برتبه له: له بير چووني گوتن: (ان شاء الله)، واته: له داهاتودا پهروهردگارم، پښمايم بکات بؤ شتيک که نزيکتر بي له سهر راستي، لهو هه لوتسته ي تستام که برتبه له: له بير چووني گوتن: (ان شاء الله).

(القرطبي) له ته فسيره کهيدا له (الغزنوي) هوه هيناويه تي، ده لن: إقَامَا الْإِسْتِثْنَاءَ الْمُفِيدَ خُكْمًا فَلَا يَصِحُّ إِلَّا مُتَّصِلًا^(١)، واته: نهوه که (ان شاء الله) بگوئري: له رووي حوکه هوه، که سوود بگه يه ني به حوکه که، نه نيا کاتيک سوود ده گه يه ني، که پي هوه په يوه ست بي، چونکه لهو باره وه هه نديک له زانايان گوتوويانه: هه رکات به لينت به که سيک دا، که سيک گوئ: هاوکاريم بکه، يان فلان شتم بؤ بکه، که توش گوت به لن و به دواي دا گوئ: (ان شاء الله) نهوه نايته به لينت له سهرت فهرز بي، جي به جي بکه ي، چونکه هه لواوردن (إسثناء) ت تخستوه و گوتوته: نه گهر خوا بيهوئ (ان شاء الله)، به لَم نه گهر نه تگوت: (ان شاء الله)، نهوه ده يته به لين له سهرت و، ده بي جي به جي بکه ي و ده يته فهرز له سهرت.

به لَم هه نديک له زانايان گوتوويانه: نه گهر نه مړو گوت: به لن، به لَم به ياني گوت: (ان شاء الله)، نهوه هه به (إسثناء) داده نري!

بەلکو هەندێکیان گوتووایانە: ئەگەر لە دوای سالتیکش وابێتی، هەر بە (استثناء) دادەنرێ! ئەم قسەیەش پال دەدەنە لای (عبدالله ابن عباس) (خوا لە خۆی و بای پازی بێ)، (الغزنوی) یەش دەلێ: دەگونجێ بە (استثناء) دابنرێ، بەو واتایە کە فەرەتیک بێ بۆ ئەوێ کاتی خۆی گوتووتە و بەلێنت داوە، بەلام لەو ڕووەوە کە حوکمەکی بگۆرێ، نەخێر، دەبێ پێیەو پێیەو پێیەو بێ، ئەگەرنا تۆ ئەمرۆ بەلێنتیکت داوەو دوای چوار ڕۆژی دیکە بێی: (إن شاء الله)، ئەو حوکمە کە ناگۆرێ و، ئەو بەلێنت لەسەر فەرەزە.

بێگومان ئەو قسەیەش راست و وەنتیقییە، ئەگەر نا هەر کەسێک راست بۆو و، بەلێنتیک بدات، ئنجا دوای ماوێە ک بێ: (إن شاء الله)، ئەو بکاتە بیانوویە ک، کە بە بەلێنتەکیەو پابەند نەبێ، بە تەئکید ئەو بێ متمانەیی پەیدا دەکات و شتێکی نامەنتیقیشە.

مهسه لهی هه شته م و کوتایی:

هاوه لانی لهشكهوت سێسه د (۳۰۰) سأل له لهشكهوته كه ياندا به نووستووی مانه وه و، نو (۹) شیان زیاد كردن، بلتی: خوا زاناتره به ماوهی مانه وه یان، نهیانی ناسمانه كان و زهوی ته نیا هی نه وه، نای چهن د بینه ر و بیسه ره! جگه لهوی هیج سه ره شتیاریان لین و، هیج كه سیش له كارو بهریاری خویدا به شدار ناكات:

خوا ۞ ده فرموی: ﴿وَلِئَلَّا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَارْدَاذُوا نِسَاءً﴾ ۱۵ ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُوا لَهُ. غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ. مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ ۱۶ ﴿

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له چهوت برگه دا:

- (۱) - ﴿وَلِئَلَّا فِي كَهْفِهِمْ﴾، له لهشكهوته كه ياندا مانه وه، یانی: به خهوتووی مانه وه.
- (۲) - ﴿ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَارْدَاذُوا نِسَاءً﴾، سێسه د (۳۰۰) سأل و نو (۹) شیان زیاد كردن، بۆچی خوای پهروه رداگار به كسه ر نه یفه رمووه: (ثلاث مائه سین و نساء)؟ بۆچی ده فرموی: ﴿وَارْدَاذُوا نِسَاءً﴾؟ ئەمە بۆ ئەوەیە بزانرێ: ئەو سێسه د و نو (۳۰۹) سألە، مەبەست پێی سالی مانگیه (السنين القمرية)، كه له گه ل میژووی عه ره بان و مسولماناندا گونجاوه و، وێرای ئەوه ناماژه شه به وه كه: ئەو (۳۰۹) یه، برینه له بارته قای (۳۰۰) سألە خۆریه كه (السنين الشمسية) كه میژووی كۆمه لگای هاوه لانی لهشكهوت، به پێی ئەو حیسابه نووسراوه.
- (۳) - ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُوا لَهُ﴾، بلتی: خوا زاناتره به و ماوه یه ی، ماونه وه، له خهودا ماونه وه.
- (۴) - ﴿لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، نهیانی ناسمانه كان و زهوی، هه ر هی نه وه، واته: هه رچی زانیاریه له ناسمانه كان و زهوی دا، كه له خه لك په نهانه، له هه ردوو عاله می سه رتی و خواریدا، هه مووی بۆ خوا عه یان و ناشکرایه، بۆ تێمه نهیانیه، به لām بۆ خوا ۞ ناشکرایه.
- (۵) - ﴿أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ﴾، ئەم دوو وشه یه پێژگه (صیغه ی سه رسو پرمان (تَعْجِبْ) ن، یانی: نای چهن د بینه ره و چهن د بیسه ره! یانی: (ما أبصره وما أسمع) تباح چهن د بینه ره و چهن د بیسه ره! واته: خوا ۞ هه موو شتیک ده یینی و هه موو شتیک ده یستی.

٦٦- ﴿ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ ﴾ جگہ لہ خواہے ہیچ سہرہ رشتیاریان نین، یاخود: لہ بہرہ رانہر خواد، ہیچ کہس نیہ سہرہ رشتیاریان ہن و، مشوورخوریان ہن و، سزا و بہ لای خویان لہ لایدات.

۷- وَلَا يَشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا (خوا) هیچ کس له حوکم و بریاری خۆیدا، ناکاته هاوێهش.

ټه‌مش به‌ر په‌رچدانه‌وهی قسه‌ی هاوبه‌ش بؤ خوا دانه‌ره‌کانه، که پییان واپوو بت و
صه‌نم و په‌رستر اوه‌کانیان هاوبه‌شی خوان: له‌ موټکدا و، له‌ هوکدا و، له‌ شیفا هیتاندا و،
له‌ زیان لیدن دا و، له‌ خیر گه‌یاندندا و، له‌سه‌رغستن و ژیر خستن و، له‌ ساگردن و
نه‌خو‌شکردندا!! خوا ځه‌ ده‌فرموئ: خوا هیچ که‌س ناکانه‌ هاوبه‌ش له‌ بریاری خویدا،
بریار به‌س بریاری خوايه، حوکم ته‌نیا حوکمی خوايه، ده‌سه‌لآت، هه‌مووی ده‌سته‌لآق
خوايه ځه‌.

دهرس و پهندهکانی بهسهرهاتی هاوهلانی نهشکهوت

به پرتزان!

له کۆتایی ئەم دهرسه ماندا، با سه رهمزێکی دهرس و پهندهکانی بهسهرهاتی هاوهلانی نهشکهوت بکهین، که من دواي سه رنجدانی تهفسیرهکان و بیرکردنهوهی خوشم، ئەم پازده (۱۵) دهرس و پهندهم لێ وه رگرتوون، پشتر باسماں کرد: که دهرس و پهندي سه رهکی له بهسهرهاتی هاوهلانی نهشکهوت دا، نهوهیه که مسوولمانان، نابێ مل بدهن بۆ ستهم و دهستدریژی و خراپه و، له کاتیکدا بهرهههستی کوفر و ستهم و خراپهیان پێ ناکرێ، له کۆمه لگاکه یاندا، نابێ ملی بۆ بدهن و بینه بهشیک لهو واقیعه تیکدراو و خراپهیی، که ستهمکاران و بیروایان و ملهوران، بهسهر کۆمه لگای دا دهسه پێتن، به لکو دهبی نامادهین سه ری خویان هه لکرن، روو له چۆلایان بکهن و، پشت له ناوه دانیان بکهن، کهس و کار و نیشتمان و حال و مال و، خوشی و له زهزی شارنشینیی و مال نشینی، هه مووی به جێ بهێلن، نه گهر په نا بۆ نهشکهوتیک، یاخود چیا و چۆلیک بیهن و، به رهو ژیا نی ناوازه ییش بچن، نابێ مل بدهن بۆ ستهم و کوفر، ئەمه پهنده سه رهکیه که بوو، به لام و پراي نهوه، ئەم دهرس په ندانهش وه رده گیرین:

(۱)- شکاندنی بتی لاسایی کردنهوهی کوێرانهی دهو روبه ری لادهر:

هاوهلانی نهشکهوت، نهو سهوت گه نجه، به پراستی، زۆر ئازا و ئازاد بوون، نهوانه سه رهه شقی هه موو نهو گه نجانن که مل نادهن بۆ دهو روبه ریکی لادهرو، ناماده نین لاسایی کوێرانهی کار و کردهوه و بیر و پا و بۆچوونی کۆمه لگای لادهریان بکه نهوه، به لکو له گه لدا رووبه روو دهنه وهو، بتی لاسایی کردنهوهی کوێرانه، دهشکێن.

(۲)- کۆچکردن و به جێ هێشتنی مال و حال و نیشتمان و ژیا نی خوش:

وهک پشتر گوتمان: گوايه: نهوانه بهرپرس و ستافی حوکمرا نیی، یاخود وه زیرانی پادشا بوون، یاخود به لایه نی که مه وه: پادشازاده بوون، له ژیا نیکی پر عییش و نووش و، گوزهرانیکی خوشدا بوون، به لام هه موو نهوانه یان وه لا ناوه و پالیان پتوه نلوه، له پتئاوی خوا دا.

كەواتە: ئىنسان دەپنە خۇا بە كەس نەدات و، پۇژى دۋابى بە دىنا نەدا، دەپنە دىنا و ئەۋەى لە دىنادا ھەيە لە بەرانبەر خۇا و پەزامەندىي خۇادا، پىتى شىتىكى زۆر كەم بايەخ بىتى و، ئامادە بىتى بە ئاسانىي دەستەردارى بىتى، بەلام بۇ ھىچ شىتىك دەستەردارى خۇا و پەزامەندىي خۇا و، پاداشتى خۇا و ژىيانى پۇژى دۋابى نەبىتى.

۳- خۇاپارژىي پەنھانكارىي كە (تقىة) ى پىدەلەئىن، شىتىكى پەۋايە و بگرە پىتۈستىشە:

چۈنكە ئەۋانە دۋاى ئەۋەى كە ئەۋ نۆنەرە و ئەۋ ۋەكىلەيان دەنپىرن، خۇاردىيان بۇ بەيىتى، پىتى دەلەئىن: ﴿وَلِيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْرِكْ بِكُمْ أَحَدًا﴾، واتە: با پەنھانكارىي بىكات و ۋا نەكات، ھىچ كەس ھەستەن پىتى بىكات، كەۋاتە: كاركردن بە شىۋەيەكى پەنھان و خۇاپارژىزانە، بە شىۋەيەكى ۋا، كە ئەۋانەى لىت لە بۇسەدان و، خۇيان بۇ مەلۇس داۋى، زەفەرت پىتى نەبەن، ئەۋە شىتىكى پەۋايە، بەلكو پەسەندە و، بەلكو جارى ۋا ھەيە پىتۈستىش دەپىتى.

۴- لە بەرەۋ خۇاچوون و بەندايەتىي كىردن بۇ خۇادا، جىۋاۋازىي لە تىۋان ۋەزىر و شۋاندا نىە:

بگرە سەگىش حورمەت پەيدا دەكات، لە كاتىكىدا لەگەل كەساتىكىدا دەپىتى كە بەرەۋ خۇا دەچىن، چۈنكە بە پىتى ھەندىتى لە گىرەدراۋەكان، ئەۋ ھاۋەلەئى ئەشكەۋتە شەش (۶) يان لە بەرپىرس و كورپانى ھوكمرانەكان بوون و، بە لاي شۋانكىدا تىپەر دەين، شۋانەكەش لەگەلەئاندا دەچىتى، واتە: شۋانكىك و ۋەزىرىكىك و، پاشان سەگى شۋانەكەش لەگەلەئاندا دەچىتى، كە لەۋ بەسەرھاتەدا، خۇا ﴿چۋار﴾ (۴) جاران ناۋى سەگەكەى ھىنانون، بىگومان سەگەكەيان بە ھۆى ئەۋانەۋە، ئەۋ ھورمەتەى پەيدا كىردە، كە خۇا ﴿چۋار﴾ چۋار جار ناۋى بەيىتى و، بەۋ شىۋەيە بەسەر ھاتەكەى لەگەل بەسەرھاتى ھاۋەلەئى ئەشكەۋتەدا بىگىرەنئەۋە.

۵- خۇا ﴿چۋار﴾ لە كاتى سەغەلەتسىاندا زىياتر ھاۋاكارىي بەندەكانى دەكات:

تەماشا بىكەن! چۈن خۇا تەگىبرى بۇ ئەۋ جۋامىرانە كىردە! لەۋ ئەشكەۋتە پەق و تەقەدا، ھەمۋو ھۆكارەكانى ژىيانىكى سىسەد و نۆ (۳۰۹) سالى بۇ فەراھەم ھىنانون، تەگىبرىكى بۇ كىردوون كەس بۇ كەسى ناكات، ھەر بۇيەش مەۋۇف ئەگەر پىشت بە خۇا بەستى، خۇا پىشت پىتى بەستۋان، زاىە ناكات، بىگومان مەۋۇفەكانىش ئەۋانەى كە جۋامىر بن، كەسىك بە تەماى كەسىك تى بىكەۋى، كەسىك ھانا بۇ كەسىك بەرىتى، لە

عورف و باودا ھەيە دەلن: ئىنسان دەبى دەركى ھەبى، كەسك پەنات پى بىنى و بلى: ھانام بۇ تۇ ھىناو! بەدلىيى پەنای دەدە، وەك لە سىرە پىغەمبەر ﷺ دا ھاتو، پىلويكى ھاوبەش بۇ خوادانەر پەنای بۇ (ام ھايە) خوشكى ەلى كورى ئەبوو تالىب ﷺ ھىنابو، لە كاتى ئازادکردى مەككەدا، ەلى كورى ئەبوو تالىب ﷺ دەيوسىست لەبەر دەستى دەربىتى و، سزى بدات، (ام ھايە) یش چوو بۇ لای پىغەمبەر ﷺ پىغەمبەریش فەرمووى: (قد أجرتنا من أجرت يا أم هانيء)، ئەوۋى تۇ پەنات داو، تىمەش پەنای دەدەين ئەى (ام ھايە)!

واتە: پىغەمبەریش ﷺ بە پىنى ئەو پەندە، كە ئىنسان دەبى دەركى ھەبى و پەنای ھەبى، پەقتارى كىدو، ئىجا ئايا خواى پەرۋەردگار، چۆن چۆن دەبى دەفرى كەسائىك بى، كە پەنای پى دەبەن و، تۈۋشى سەغەللى و ناپەھەتسى دەبى، بە تەككىد بە چۆرىك پەنایان دەدات و، بە چۆرىك تەگبىرىان بۇ دەكات، كە ھىچ كەس بەو چۆرە پەنا نەدرا بى، كەس تەگبىرى وای بۇ نەكرابى، وەك لە بەسەرھانى ھاوۋەلانى تەشكەوتدا بۇ تىمە ديارە و، خواى كلزانىش كە ئەمە بۇ تىمە دەگىرتىمە، يان: وەك چۆن خوا ﷻ ئەوۋى بۇ ھاوۋەلانى تەشكەوت كىد، بۇ ھەر كەستىكى دىكەش دەكات، كە وەك ئەوان پىشت بە خوا بەستى، ئەوۋ شىتىكى جەربىترلو و ئەزمونكرلو.

٦- ھاوۋەلایەتسى صالخان، ماىەى سەر بەرزى و شانازىە:

ھەرچەندە ئەوۋ پىشتىش ناماۋەى پىندرا: ھەم ھەوت (۷) ھىمان ئەگەر شوانەكە بوو بى، شوانەكە چۆتە پىزى ئەوانەوۋ، ھەم ئەگەر ھەر (۷) ەكەش بەيەكەوۋ بوو بى، گرنگ ئەوۋەيە ئەو سەگەى كە لەگەلانىدا بوو، خواى كاربە جى ناوى سەگەكەشى لەگەل ناوى ئەواندا، چووت كىدو.

۷- پىشت بە خوا بەستى، ماىەى سەرفرازىى دىنا و قىامەتە:

خو ﷻ دەفەرموى: إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾، واتە: يادبەكەو! كاتىك گەنجەكان (جوامىرەكان) پەنایان بۇ تەشكەوت بىرد و گوتيان: پەرۋەردگارمان! لە لایەن خۆتەو بەزەيىمان پى بدە و، لە كار و بارماندا، بە ئامانچ گەياندىن و، بە تاكام گەياندىمان، بۇ برەخسىنە.

تەماشى بىكەن! چۈنكى ئەوانە پىشتيان بە خوا بەست و، بە تەماي خوا تىكەوتن و، لە خوا پارانەو، خۋاي پەرۋەردگار چۈن سەربەرزى كردن، لە دىياو دۈرۈڧاڧو، چۈن ھەلۈستەكەيان و بەسەرھاتەكەيانى خستە نىو دۈا فەرمايشى خۋىبەو، ھەتا دىيا دىيايە، دەخۈنرەتەو و دەگېردرەتەو، بەھۋى پىشت بە خوا بەستەو، ھەم پەنا دران و، ھەم سەربەرزكران.

(۸) - بەلگە ھىنانەو ھى لۆزىكىيانە لەگەل نەياراندا:

ھاوۋەلانى ئەشكەوت دەلەن: ﴿هَؤُلَاءِ قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّوَلَا يَأْتِيهِمْ بَسْطٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ فَهُمْ أَعْلَمُ مِمَّنْ أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ ۱۵، واتە: ئا ئەوانە گەلەكەمانن، جگە لە خوا، پەرستراوانىك دەپەرستىن، ئەگەر پاست دەكەن (ئەوانە شايسىستەي پەرسترانن) بۆچى بەلگەيەكى ئاشكرائىان لەسەر ناھىيەن؟ كى لەو كەسە ستەمكارترە كە درۈ بۆ خوا ھەلدەبەستى! كە مەبەست ھاوبەش بۆ خوا دانانە.

كەواتە: ھاوۋەلانى ئەشكەوت، بە لۆزىكىيانە گەفتوگۈيان كردو ھەلگەل نەيارەكانى خۇياندا و، رەخنى ئەوۋەيان لىيان ھەبوو، كە بەلگەيان بەدەستەو نىە، لەسەر پەرستنى ئەو پەرستراوانەي، لە جىيانى خوا دەيانپەرستى.

(۹) - پاكىي و چاكىي بژىو، لە ھەموو ھەل و مەرچىكدا، پىويستە رەچاو بكرى:

ئەوانە كە لە ئەشكەوتىكى رەق و تەقدا گرفتار بوون. يەككىيان بە پەنھانىي و بە دزىي دەنەرن و، مەترسىي مەرگيان ھەيە، كە ئاشكرا بىن، كە چى دەلەن: ﴿فَلْيَنْظُرْ آيُّكُمْ أَزْكًى طَعَامًا فَلْيَأْكُلْ مِنْهُ﴾ ۱۶، با سەرنج بدات! كام لە دووكانەكان و فرۆشيارەكان، خواردنەكەي پاك و چاكترە، با لەو ھەبوو بژىوتىكان لىي بۆ بىنى.

(۱۰) - نووستن و مردن زۆر شىۋەي يەكدى دەكەن:

خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ﴾ خەۋەكەي ھاوۋەلانى ئەشكەوتى كردۆتە بەلگەي زىندووبوونەو، ۋەك پىغەمبەرى خوا ﴿فَرْمُوهِى: (النُّؤْمُ أَلْوَ لِمُؤْت)﴾ ۱۷، واتە: خەوتن بىراى مردنە، چۈنكى خالى ھاوبەشيان زۆر پىكەو ھەن، ۋەك لە سوورەتى (الزىمدا)، خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ﴾ نامازەي پىداو ۋە دەفەرمۈى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَتَوَقَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ﴾

يَفْكُرُونَ ﴿١٠﴾، واتە: خوا ۋەكەل گىيانەكان وەر دەگرتى لە كاتى مردندا، ئەوئى نەمردبى، لە كاتى خەوتندا، ئىنجا ئەوئى كە مردنى بۆ بېيار دابى، دواى ئەوئى كە لە كاتى خەوتندا پووحەكەى وەرگرتو، پووحەكە لەلای خۆى دەگرتى و نايگېرتەوئى تىو جەستەكە و كۆتايى پى دى، (لە دنبا دا دەمرى و، لە بەرزەخ دا بىدار دەبىتەو)، ئەوانەش كە كاتى مردنبا نەهاتو، دەيانگېرتەو، تاكو كاتىكى ديارىكرا، لەو دا نىشانە هەن، بۆ كەسانىك بىر بگەنەو.

كەواتە: مردن و نووستى خالى هاوبەشيان پىكەو زۆرن.

بۆئەش خوا ۋەكەل لىرە دا دەفرەموى: ﴿وَكَذَلِكَ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ لِعَلَّمُوا أَنَّهُ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾، واتە: بەو شىوئەى كە خەواندەمانن و، بەو شىوئەى كە بىدارمان كەردنەو، هەر بەو شىوئەى ش واما نكرد: خەك پىيان بزائى و بىاندۆرتەو، تاكو ئەو خەكە بزائى كە بەئىنى خوا راستە: مردووان زىندو دەكاتەو، كاتى هائى لىرسىنەو و سزا و پاداشتىش، راستە و هىچ جىكاي دوودلىى نى، واتە: مادام دواى سىسە دو (۲۰۹) سالى خەوتن، خوا ۋەكەل ئەوانەى خەبەر كەردەو، كەواتە دواى هەزاران سالى مردنىش، دەتوانى ئەوان زىندو بكاتەو.

۱۱- گەنجان خىراتر هەق قبوول دەكەن و، نازاترن و نازاد تىرشن:

گەنجان عەقل و دلبان نازادترە و بوترىشيان زياترە، و نازاد و دەستكراو تىرشن بۆ وەرگرتنى هەق و، بۆ توپدانى ناهەق، لەبەر چى؟ لەبەر ئەوئى باباى گەنج، چارى كۆت و پىوئەندى عادەت و نەرىت و لاسايى كەردنەوئى كۆپرانەى پىشيان و، بەرژەوئەندى نەشەرىيەكان، دەست و پى و عەقل و دلبان نەبەستە، بۆئە نازاترە و نازادترە.

۱۲- بەوردى و وىنا كەردنەو: باسى حال و بالى هاوئەلانى ئەشكەوت لە كاتى خەوتنىان دا:

خوا ۋەكەل بە وردى باسى جوولەى خۆر و، هەككېر و وەرگېر كرانبا و، پاشان سەگەكەيان چۆن لەسەر چەنگان كەوتو، شوئى خەوتنىان لە تىو بۆشايى و بەتالايى ئەشكەوتەكە دا، ئاوا بەوردەكارى باس دەكات، كە ئەو سى حىكمەتى گەورە تىدان:

۱- مشوورخۆرى خوا ۋەكەل بۆ هاوئەلانى ئەشكەوت، پوون دەكاتەو.

۲- پەچاوكردنى ياساكانى خوا لە سروشتا، دەگەپەنئى، واتە: خوا ئاوا مشوورى لى خواردوون، ئەوان خەوتوون ناگايان لە هىچ نى، بەلام خوا بە جوړىك مشوورى لى خواردوون، تەگەر بۆ

خۇيان مشووریان خواردبایه، تاوایان بۆ نه ده کرا: نان له کوئی بئین؟ چۆن بگوزهرین؟ چۆن دلیان ناتوقی (۳۰۹) سأل له ئەشکه و تیکی رهی و ته قدا؟ به لām خوی پهروهردگار وایکردوه: ئەم خهوه دریزه وایان زانیوه، پۆژیکه، یان به شیکه له پۆژیک!!

۳- ئەوهش ده گیه نهی که خوا ﷻ هاوکات له گه ل ئەوهی ئەم خهوتنه سێسه دو نۆ (۳۰۹) سالییه، موعجزه بووه و یاسا دې بووه! به لām خوا ﷻ هه ندی له یاساکانی سروشتیشی تیدا په چاو کردوون:

أ - هه لکیر و وه رگیران.

ب - خۆر که راسته وخۆ لئیان نه دا.

ج - له زاری ئەشکه و ته که دا نه بن و، زۆریش له قوولایی ئەشکه و ته که دا نه بن، که هیچ ههوا و فینکایه تییان نه گاتی.

د - سه گه که یان له پێشیانوه بێ، ئەمانه کۆمه لیک یاسای گهردوونین، خوا ﷻ په چای کردوون.

(۱۳)- کهوتنه مشت و مریان له سه ر ماوهی مانه وه یان له خهودا، به لگه یه له سه ر نه گۆرانی جهسته یان:

ئوه که له بهینی خۆیاندا ده کهونه مشت و مې، که داخۆ چهند ماونه وه؟ چونکه هه ندیک له زانایان (په حمه قی خویان لی بێ) هه ر له خۆوه هه ندی شتیان گوتوه، ئاخه ر (۳۰۹) سأل نینۆکی ئینسان دریز بێ، زۆر زۆر دریز ده بێ؟! ههروه ها (۳۰۹) سأل مووی سه ر و پێش و سمیلیان بێ، زۆر زۆر دریز ده بێ؟! چونکه مردووش جاری وا ههیه، نینۆکه کان و مووه کانی هه ر دریز ده بن، پێش ئەوهی جهسته که ی له بهین بهی، چ جای خهوتوو!

ئنجا هه ندیک له زانایان گوتوویانه: نینۆک و سه ر و سمیلیان زۆر زۆر دریز بووه! به لām ته گه ر و ابو وایه، هاوه لانی ئەشکه و ته نه یانده گوت: پۆژیک، یاخود به شیک له پۆژیک به خهوتوویی ماوینه وه، ئەو کاته ده یانگوت: ئەو نینۆکانه به ههفته یه ک و دوو ههفته، یان به مانگیک و دوو مانگ، هینده دریز نابن؟! دیاره تێمه زۆر ماوینه وه له خهودا! به لām نا، ئەسه لێ که کهوتوونه مشت و مېه وه، له سه ر ماوهی مانه وه یان له خهودا، به لگه یه له سه ر نه گۆرانی جهسته یان، نینۆک و موویان و ته مەنیان هه ر له ته مەنی گهنبه تیی دا ماونه وه، کهواته: هه ندیک له یاساکانی خوا ﷻ له سروشتدا، کاریان نه کردوه، که بریتی بووه له گه شه نه کردنی نینۆک و موویان و ته مەنیان و، ههروه ها خانه کانی جهسته یان پیر

نەبوون و، موۋەكالىيان سېپى نەبوون، بەلەم ھەندىك لە ياساكانى خوا ﷻ لە سىرۋىشتا كارىيان كىردۈ، كە بىرىتە لە: ھەلگىر و ھەلگىر يىكردىيان و، تىشى خۇر بە شىۋەيەك بى كە راستەوخۇ لىيان نەدا و... ھتە.

ئىنجا ئەمە ھەك ئابەق (۲۵۹)ى سۈرەق (البقرة)يە، كە خوا ﷻ تىيدا باسى كەسەك دەكات، كە ھەندى لە تەفسىرەكان دەلەن: ئەو كەسە ەوزەير بوۋە، ھەك لە بەرگى يەكەمى ئەم تەفسىرەدا بە دىزىسى باسما كىردۈ، خوا ﷻ دەفەرمۇق: ﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُعْجِبُ هَٰذَا ۖ إِنَّهُ بِعَدِّ مَوَاقِعَ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَيْتَ قَالَ لَيْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَيْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ ۚ إِنَّ طَعَامَكَ وَشَرَابَكَ لَمْ يَتَسَنَّ ۚ وَانْظُرْ إِلَىٰ جِوَارِكِ ۖ وَلَنْجَعَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ ۚ وَانْظُرْ إِلَىٰ الظِّلِّ ۚ كَيْفَ تُنْشِرُهَا ۖ ثُمَّ نَكُونَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ﴾

(ئىرەدا خوا ﷻ باسى ئەو كەسە دەكات و دەفەرمۇق): يان ھەك ئەو كەسەكى بە لای ئاۋەدانىيە كىدا پەت بوۋ، كە سەر بانەكانى بەسەر دىۋارەكانىدا پروخا بوون (لە دلى خۇيدا) گوت: چۈن دەبى خوا ئەمە زىندوۋ بىكتەۋە؟ (ئەك لەبەر ئەۋەى بىرۋى پى نەبوۋ، بەلكو پى جىكەى سەرسوپمان بوۋ) خواش ﷻ سەد (۱۰۰) سالى مراندى، دواتر زىندوۋى كىردەۋە، لى پىرسى: چەند ماۋىيەۋە؟ گوت: پۇژىك يان كەمىك لە پۇژىك ماۋىيەۋە (خوا) فەرمۇۋى: بەلكو سەد (۱۰۰) سالى ماۋىيەۋە! تەماشى خواردن و خوارنەۋەت بىكە، ھىچ نەگۇپاۋە، (گوتراۋە: بەرچەنەك مىۋەى پى بوۋە، تىرى يان ھەنجىر يان ھەر مىۋەيەكى دىكە بوۋى، لە جىي خۇى بوۋە و ھىچ نەگۇپاۋە، بەلەم ئەو گوتىرەۋەكى كە پى بوۋە، تۇپىۋە و تەنبا تىسقانەكانى ماۋىيەۋە} تەماشى لاشەى گوتىرەۋەكەت بىكە! چۈن تىسقانەكان ھەلدەستىنەۋە و گوتىرەۋەكە زىندوۋ دەكەنەۋە، بۇ ئەۋەى بىكەنە نىشانە بۇ خەللى، تەماشى بىكە! چۈن تىسقانەكان ھەلدەستىنەۋە، دۋاى دايدەپۇشىنەۋە بە گۇشت، دۋاى ئەۋەى كە بۋى پروۋىۋە گوت: مەن دەزانم كە خوا ﷻ ئەسەر ھەموو شىتەك بە تۋانىيە.

لەو بەسەر ھاتەش دا: دىسان خواردن و خوارنەۋەكەى ئەو پىاۋە، ھىچ نەگۇپاۋە، كەچى گوتىرەۋەكى تۇپىۋە، بۇ خۇش مردوۋ بوۋە، يان نوۋستوۋ بوۋە، خۋاى زانا و تۋانا دەفەرمۇق: ﴿فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ﴾، خوا سەد سالى مراندى، بەلەم ۋا پىدەچى، ھى تەۋىش دىسان ھەر خەو بوۋى، بەلەم خەۋەكەى ۋى، سەد سالى بوۋى و خەۋىكى قۋۋلى مردن ناسا بوۋە.

كەواتە: لىرەدا بۆمان دەرەدەكەوئى، كە خوا ﷻ جارى واپە، ھەندى لىە ياسا سۈشتىيەكانى، لىە كار دەخات، لىە ھەمان كاتىشدا، ھەندىك لىە ياساكانى دىكەى، ھەر كار دەكەن، ئەو دەسەلەقى بىن سنوورى خواپە، كە ھەندىك لىە ياساكانى كار بىكەن و، ھەندىك كار نەكەن.

۱۴- مرقوف بە ھۆى سەرپەرشتىارى بە ئامانچ گەيەنەرەو ھەبئى، پئى دەر ناكات:

وہك خوا دەفەرەموئى: ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ ضَلَّ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾ (۱۷)، واتە: ھەر كەسەك خوا پىنمىي بىكات، ھەر ئەو پى پاستىگرتوو و، ھەر كەسەك خوا گومراي بىكات، تۆ ھىچ سەرپەرشتىار و دۆست و ياوەرەيىكى بە ئامانچ گەيەنەرت بۆى چىنگ ناكەوئى.

خواس ﷻ لىە گۆترە، كەس ناخاتە سەر پاستە پئى و، لىە گۆترەش كەس گومرا ناكات، پىنمىي خوا بۆ ھەموو لايەكە، بەلام خستە سەر پاستە پئى، خوا تايەق دەكات بەوانەو كە پىنمىي خوا قىوول دەكەن و، گومرا كرىنىش، خوا بە مىلى ئەو كەسانەى دادىنى، كە پىنمىي خوا قىوول ناكەن.

۱۵- مسولمان نابى توانا و كاتى خۆى كە شتىكدا بەكاربىنى، كە شوينى خۆى ھەبئى:

بەلئى مسولمان نابى خەرىكى شتىك بىن و پەنجى بۆ بدات، لىە كاتىكدا بزانئى كە تواناكەى بەھەدەر دەچئى و، ھىچ دەستكەوتىكى نابى، ھەر بۆيەش ھاوۋەلانى ئەشكەوت كە بىدار دەنبەو، يەككىيان دەلئى: چەند ماونەو؟ ھەندىكىيان دەلئى: پوژئىك، ھەندىكى دىكەيان دەلئى: بەشىكى پوژئىك، دوايى يەكسەر دەلئى: ﴿قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَ فَاَبَعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ﴾ (۱۸)، واتە: پەرەردىگارتان زانارە بەو كە چەند ماونەو، (خەرىكى كارئى بىن كە پىتوسىتىيان پىتەق) يەككىيان بەو پارە زىوۋەتەنەو بىتىرن بۆ شار، با سەرنج بدات كام لىە فرۆشپارو دووكانەكان، خواردنەكەى پاك و چاكترە! با بۆيوتكىيان لەو خواردنە بۆ بىنى.

واتە: واز لەو ھەبىنن كە زانبارىتان پىنى نىە و سەرتان لىى دەزناچئى و، كاتى خۆتان بەفەرۆ مەدەن، بە باس و خواسى شتىكەو، كە ئامراز و ھۆكارى گەيشت بە ئەنجامى ئەو بابەتان لىە لائىە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دەرسی سۆيەم ❖

پنجاهوی نهم دهرسه

به پښان!

له م دهرسه ماندا نايه ته کاني: (۲۷ - ۳۱) شی ده که پنه وه، نهم پښج (۵) نايه ته کومه نیک پښمایي گه وره و گرنگيان تيدان، بو پښغه مبهري خوا ۱۱ و دواي نه ویش سهره تا بو هاوه لالی به پښزو، پاشان بو شوپنکه وتووای و، بو هه موو جيله کانی نوممه تی، هه موو نهوانه ی که په پره ووی له پښازی پښغه مبهري کوتایي ده که ن ۱۲.

هه روه ها وپرای نه و پښمایانه، سهره نجامی شوومی بیبروایانی سته مکاریش خراوته پروو، نه ویش له دوزه خدا خو ی ده بینته وه، که بریتیه له ناگرینکی بلپسه دار و، سزا و جه زربه، هه روه ها سهره نجامی خیر و سهره برزانه ی پروادارانیش، که بریتیه له شاد بوون به به هه شته پازاوه کانی خوا و، نه و نازو نیعمه تانه ی تیان دان.

﴿وَأَنذَرْتُ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ يَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝٢٧﴾ وَأَصْبَحَ نَفْسُكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَنَىٰ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدَ زَيْتَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِيعَ مَنْ أَغْوَيْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ۝٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِثُّوا يَعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ يَتُوكِ الشَّرَابِ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ۝٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۝٣٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَمْشُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَاسْتَرَقُوا مِنَّا فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نَعْمَ الْأَثَرُ وَحَسَّنَتْ مُرْتَفَقًا ۝٣١﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

{ههروه ها نهوهی له کتییی پهروه دگارت بۆت سروش کراوه، بیخۆنهوه و شوینی بکهوه، هیچ گۆره رێک بۆ وشهکانی (خوا) نیه و، جگه لهوی هیچ پهنایهک نادۆزیتهوه (۲۷) ههروه ها خۆت راگره له گهڵ نهوانه دا که بهیانیان و تیاران، له پهروه دگاریان دهپێنهوه و، پوو (و پهزامه ندیی) ی وی دهخوازن و، چاوتیان له سهر لاهه ده، بههۆی نهوهوه که جوانیی ژبانی دنیات بوئی و، به قسهی که سیکیش مه که، که دلیمان له یادی خۆمان بێ ناگا کردوه و، شوینی تاره زووی کهوتوه و، حالیی زایه بووه (و سهری به فته تارهت چووه) (۲۸) بشلئ: ههقی ته نیا له پهروه دگارتانه وهیه، ئنجا کئی دهیهوئی با بروابینئ و، کیش دهیهوئی با بیپروا بئ، تیمه ئاگرێکمان بۆ سته مکاران ئاماده کردوه، که بلتسه و دووکه لئ سهر پهرده تاسای، دهووری داو و، نه گهر داد و فیغانیش بکهن، ئاویکی کولای وهک کانزای قالکراوه یان دهفریا دهخرئ، که تینه که ی پروان دهبرئینئ، نهو خواردنه وهیه خراپترین خواردنه وهیهو، نهو حالهش خراپترین حالهقی گوزه رانه (۲۹) مسۆگهر نهوانه ی بریایان هیناوهو، کردوهه باشه کانیان کردوون، تیمه پاداشتی که سیک کردوهی چاک بکات، زایه ناکهین (۳۰) نا نهوانه باخ و بیستانی هه میشه یان هه، پروبار گه له ژیر (کۆشکه کان) یاندا ده پۆن، لهویدا به بازی زیرین ده پازێرنه وه و، پۆشاک سهوز له ئاوریشمی ته نک و ته ستور ده پۆشن، لهویدا له سهر تهختان پالیا نداوه ته وه، نا نهوه چاکترین پاداشته و، جینگا و نشینگه یه کی هه ره په سهند و دلگیره (۳۱) .

نشیگردنهوهی هه ندیک له وشهکان

(وَأَتْلُ): واته: بخۆنهوه، یاخود شوینی بکهوه، (تَلَاةٌ: تَبَعُهُ مَتَابَعَةٌ لَيْسَ يَتَّبِعُهَا مَا لَيْسَ مِنْهَا وَالتَّلَاةُ: تَخْتَصُّ بِاتِّبَاعِ كُتُبِ اللَّهِ الْمُنْزَلَةِ، تَارَةً بِالْقِرَاءَةِ، وَتَارَةً بِالِاتِّتِمَامِ لِمَا فِيهَا،)، (تَلَاةٌ)، واته: شوینی کهوت، شوینکه و تنیک که له نیوانی نهو شتانه که به دواپی یه کدییه وهن، شتیکی دیکه ی نامۆ نهیه ته نیوان، وشه ی (تلاوة) یش تایبه ته به شوینکه و تنی کتیه دابه زینراوه کانی خواوه (۳۲) ، جا چ بهوه که بخۆندێرنه وه، چ بهوه که په پره ویان لیبکری و، پابه ندیی به وهوه بکری که گرتوویانه ته خویان.

(مُتَّحِدًا): ده گونجی چاواک بن، (ای: التَّجَاؤُ أَوْ مَوْضِعَ التَّجَاؤِ، وَالتَّحَدُّ إِلَى كَذَا: مَالَ)، واته: مهیلی به لای فلان شته دا چوو، په نای پی برد، ده شکونجی (مُتَّحِدًا): به مانای په ناگه بن، یان: (مَلَجًا).

(وَلَا نَعُدُّ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ): چاوتیان له سهر لاهه ده، (الْعَدُوُّ: التَّحَاوُرُ وَمُتَابَعَةُ الْإِتِّتَامِ)، (عَدُو) بریتیه له لی تپیه پانندن، بواردن، پیچه وانه ی پیکه وه گونجانه.

(فُرُطًا): (ای: إِفْرَاطًا وَتَضِيعًا)، واته: زنده روئی و به زایه دان.

(سُرَادِقُهَا): (فارسي مغرب، بَيْتٌ مُسَرَّدَقٌ: مَجْعُولٌ عَلَى هَيْئَةِ سِرَاقٍ)، وشه ی (سُرَاقٍ): وشه یه کی فارسیه به عه ره بیی کراوه، له سهرابه رده وه هاتوه، (بَيْتٌ مُسَرَّدَقٌ) مَالِيكَ له سهر شیوه ی سهرابه رده بن، سهرابه رده بریتیه له وه که کانی خو ی باو بووه، نهو خانووه بیلایه کی هه بووه و پرده یه کیان به سهر داووه، بو سیهر، یان وه ک نوابیه ک، نهو پتی گوتراوه: (سُرَاقٍ)، لپرده دا مه به ست نهو یه که بلنسه و دووکه لی نهو ناگره، وه ک سهرابه رده به رزده بیتنه وه.

(كَأَلْمُهْلِ): (المُهْلُ: ذُرِّيُّ الزُّبَيْ، الْمَغْدِنُ الْمَذَابِ، النُّعَاسُ الْمَذَابِ، الْقَيْحُ وَالصَّدِيدُ)، (مُهْل) به چند شیوه یه ک ماناکراوه: تلئی زهیت، زهیت که قال ده کرتنه وه تلته که ی بنه وه ی، نهو پتی گوتراوه: (مُهْل)، ههروه ها کانزای تواوه، تنجا نهو کانزایه مس بن یان ناسن بن، ههروه ها به کیم و زووخوایش ماناکراوه.

(يَسْرَى): (فَوَى اللَّحْمِ، يَسْرِيهِ شَيْئًا)، واته: گوشته که ی برزاند، ده برژنی به برژاندن، که واته: (يَسْرَى أَلْوَجُوهَ) واته: دم و چاویان داده مالن و ده برژنی.

(مُرْتَفَقًا): (مرتفق) هه شتیکه که به هره ی لیوه ربگیری، (الْمُرْفَقَةُ: الْمِيخْدَةُ، وَفَرْقٌ: أَخَذَ الْمُرْفَقَةُ، مُرْتَفَقٌ: مُنْجِي عَلَى مَرْفَقِ يَدِهِ، وَالْمُرْتَفَقُ: كُلُّ مَا يُرْتَفَقُ بِهِ وَيُنْتَفَعُ، كَذَا الْمُرْفَقُ، وَالْجَمْعُ: مَرَاثِقُ)، (مُرْفَقَةُ) واته: سهرین، یان بالنج نهو ی که ینسان پالی پیوه ده دا، ده گوتری: (مرفقی)، واته: پالی به سهرینه که وه دا (مرتفقی)، واته: نهو که سه ی که پالی داوه ته وه له سهر لاشانی و، له سهر ثانیشی، (مُرْتَفَقٌ) هه شتیکه سوودی لیوه ربگیری و، به هره ی لی وه ربگیری، هه پنداو یستییه ک، ههروه ها وشه ی (مُرْفَقٌ) که به (مُرْفَقٌ) یش هاتوه و کویه که یان (مرفاق) دیسان هه موو نهو شتانه پنداو یستیین و، مروقی لیان به هره مه نندن.

(أَسَاوَرُ): (جَمْعُ سَوَارٍ، أَصْلُهُ فَارِسِي: دِستوار)، (أَسَاوَرُ) كَوَي (سَوَارٍ) بَازَن بَهِ كوردىيى، تەویش لە (دِستوارى) فارسیيەوہ ہاتوہ، يان لہ زمانىكى دىكەي تىكەل و ھاوبەش لہ تىوان فارسیي و كوردىي دا، كە برىتيە شتىك لہ دەست دەكرى، بازَن يان دەستەوانە. (سُنْدُسُ): (الدُّيْنَاجُ الرِّقِيقُ)، (سُنْدُسُ) واتە: ئاورىشىمى تەنك، كە لہ ژېر جِلان لہبەر كراوہ، وەك: فانيلە و ... ھتە.

(وَرِسْتَبَرِي): (الدُّيْنَاجُ الْغَلِيظُ)، (وَرِسْتَبَرِي) ئاورىشىمى تەستۈورە، كە لەسەر جِلان لہبەر كراوہ.

دەگونجى ھەردووكيان ئەسلەكەيان فارسیي بى، ياخود ھىندىي بى، بەلام ھاتوونە تىو زمانى غەربىيەوہ.

(مُتَكَبِّرِينَ): واتە: پاليان داوہتەوہ، (الْمُتَكَبِّرِينَ: مَوْضِعُ الْإِتْكَامِ)، (مُتَكَبِّرِينَ) ئەو شوتنەيە كە ئىنسان پالى لىداوہتەوہ (قَالَ الْأَفْشَى: الْمَجْلِسُ) واتە: مەجلىس، شوتنى لىي دانىشتن، (إِتْكَامًا: غَتْمًا) واتە: شان وىدا و پالى وىدا.

(الْأَرَايِكُ): (جَمْعُ الْأَرِيكَةِ: حَجَلَةٌ عَلَى سَرِيرٍ، جَمْعُهَا أَرَايِكُ)، (أَرِيكَةُ) يانى: تەخت، (حَجَلَةٌ) برىتيە لہ پەردەيەك كە بەسەر تەختىكان داداوہ، كە شوتنى پالداوہ و پشودان بووہ، (أَرِيكَةُ) بە (أَرَايِكُ) كۆ دەكرىتەوہ، واتە: ئەو تەخت و شوتنەيە خەلكىكى خوشگوزەران و دەولەمەند، كە بۆ پشوو لہ سەردان و شان دادان و ھەسانەوہ، دانراون.

ماناي گىشتى نايەتەكان

خوایى لہم چەند نايەتەدا، ژمارەيەك پىنمايى و نامۇزگارىي، بۆ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەخاتە پروو، دەفەرموى: ﴿وَأَنْتُمْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ﴾، واتە: ئەوہى لہ كىتپى پەروەردگار بۆت سروس كراوہ بۆت تىردراوہ، بىخوتنەوہ، ياخود شوتنى بكەوہ، (تِلَاةٌ: قِرَاءَةٌ، وَتِلَاةٌ: تَبَعَةٌ)، يانى: خوتىندىەوہ، شوتنى كەوت، (تِلَاوَةٌ) بە پاى ھەندى لہ زانايان: نايەتە بە خوتىندەوہى، يان شوتىنكەوتنى وەھىيى خوا و كىتپە دابەزىتراوہكانى خواوہ ﷻ، ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ﴾، گۆرەر يان: بگۆر بۆ وشەكانى خوا نى، واتە: ھىچ كەس ناتوانى بيانگۆرى و دەستكارىيان بكات.

(گەلمەت) یش کۆی (کلمە)یە، واتە: وشەکان، دەگونجی مەبەست پێی وشەکانی خوا بێ، کە فەرمووی، دەشگونجی مەبەست پێی بڕیارەکانی خوا بێ، چونکە خوا ﷻ بڕیارەکانی خۆی بە وشە نابەردوون، وەک لە سوورەتی (یس)دا دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾، واتە: هەر کارێک خوا ویستی بیکات، پێی بفەرموێ: بێ، دەبێ، واتە: خوا بە (وشە) تەعبیری کردووە لە بڕیارەکانی خۆی.

﴿وَلَنْ نَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾، هەروەها تۆ جگە لە خوا، پەناگەیەکی دیکەت چنگ ناکەوێ، یاخود هیچ دەرباز بوونیک بۆ تۆ نیە، جگە لە خوا، یاخود لە بەرانبەر خوادا، تۆ دەرباز بوونت نیە، وشە (مُلْتَحَد) دەگونجی: ١ - ناوی شوێن (اسم مکان) بێ، ب - دەشگونجی چاوگ (مصدر) بێ، واتە: دەرباز بوون.

ئەوێش بەرپەرچدانەوێ قسە ی کافرەکانە، کە داوایان لە پیغمبەری خاتەم ﷺ دەکرد: قورئان دەستکاری بکات و بیگۆڕێ. ئەو شوێنانە ی کە بە دلی ئەوان نین! خوا ﷻ دەفەرموێ: تۆ ئەوێ لە کتییی خوا بۆت سروش کراوە، بیخوێنەوێ شوێنی بکەوێ، گوێر نیە بۆ وشەکانی خوا، چونکە وشەکانی خوا هەموویان لە شوێنی خۆیاندا ن، لە سەدا سەد راستن و دادگەرانیەن.

هەروەها هیچ پەناگەیەکیشت نیە، یانی: ئەگەر گریمان سەرپێچیی لە فەرمانی پەرورەدگارت بکە، هیچ پەناگەیەکت نیە، پەنا ی پێ بێ و هیچ دەرباز بوونیکت نیە.

﴿وَاصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾، خۆشت پەرورە ئەگەر لە گەڵ ئەوانەدا کە بەیانیان و تێواران لە پەرورەدگاریان دەپارێنەو، پرووی خوایان دەوێ، واتە: پەرزامەندیی خوا، یاخود: دیداری خوا، یان: ئەو کە خوا ﷻ پروویان تێبکات و گرنگیان پێدات، وەک لە کوردەواریی خۆماندا دەتین: خوا! پرووی پەرهمەتی خۆمان تێبکە، یان: پرووی پەرهمەتمان لێ وەرەگیر، واتە: هیچ مەبەستیکی دیکەیان نیە، جگە لەوێ پەرورەدگاریان لە خۆیان پازیی بکەن و، پروویان تێبکات بە پەرهمەت و، پاداشتیان بداتەو.

﴿وَلَا تَعْدُ عَيْنَاکَ عَنْهُمْ﴾، چاوەکانی خۆتیا لەسەر لامەدە و، چاوتیا لەسەر هەلمەنگێو، یانی: کە بە کەم بابەخ تەماشایان بکە، یان کەسانیکی دیکەت لەوان لەلامەبەستەر بێ، ﴿تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، لە تەنجامی ئەوێدا چاوتیا لەسەر

لابدهی، که جوانی ژبانی دنیات بوی! ﴿وَلَا تُطِيعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا﴾، ههروهها گویند که سیک مه که دلیمان له یادی خویمان بن ناگا کردوه، ﴿وَأَتَسِعَ هَوْنَهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا﴾، که ووتته شوین ناره زووی و، حالی وی تیه ریوه و کاروباری زیده ریوی تیدایه و زیابه بووه، واته: که سیک وایسته ی تهوه نیه، تو گوئی بو بگری و به قسه ی بکه ی و، به هوی تهوه ده: چاو له بروادارانیک لابدهی، که به یانیان و تیواران له پهروه ردگاریان ده پرتنه وه و مه به ستیان په زامه ندیی خواجه.

﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾، بلی: هه ق له پهروه ردگارتانه وهیه، یانی: هه ق ته نیا له پهروه ردگارتانه وه درده که وی، ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾، ننجا کن چه ز دهکات با پروایتی و، کیش چه ز دهکات، با بیپروا بی، دنیا جیکای تاقیرکندنه وهیه.

﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا﴾، بیگومان تیمه بو سته مکاران تاگیرکمان ناماده کردوه که سه را په رده که ی دهوری داوون.

وشه ی (سُرَادِق) لیره دا مه به ست پتی سه راپه رده ی پواله تی نیه، به لکو مه به ست: ته و دوو که ل و بلتسه یه یه که به رزبوته وه، بو ته و شوته ی که ته وانی تیدان، که وه سه راپه رده ی لیته اوه و دهوری گرتوون، ﴿وَلَنْ يَسْتَعِثُوا يَبْتَاعُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ﴾، ننجا ته که ر داد و فیغان بکه ن و هاواریش بکه ن، داوای کومه کی و یارمه تی بکه ن، ناوینی گهرمان له فریا ده خری و به هاناوه ده بردی، که وه ک کانزای تاووهیه، یان: وه ک تلتی زهیت وایه، که زور گهرمه، یان: وه کیم و زوخواوینی گهرم وایه ﴿يَشْوَى الْوُجُوهَ﴾، پوهه کان ده برزنی و دایانده مالی، واته: هه ر که ته و ناوه له خوین نریک ده که نه وه، بو ته و ی بیخونه وه، دم و چاویان ده برزنی و پیستی دم و چاویان داده مالی.

﴿يُنْسِكُ الثَّرَابَ وَسَاءَتْ مَرْفَقًا﴾، ته و خوارنده وهیه، خراپترین خوارنده وهیه و، ته و حاله ی ته وانی تیدان، خراپترین حاله و، ته و شوته ی که ته وان به حساب ده بی تیدا پشو و بدهن و نیسپرا حق تیدا بکه ن، خراپترین شوین و شیوه ی پشو و دانه.

تهوه به نسبت بیپروایان سته مکاره وه، تهوه سه رهنجامی شو میانه.

ننجا دپته سه ر یاسی برواداران و دهفه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِيكَ أَمْسُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾، به دنیایه وه: ته وانه ی پروایان هیئاوه و کرده وه باشه کان نه نجام ددهن، که سیک کاری چاک بکات، تیمه پاداشته که ی زیابه ناکه ین.

﴿أُولَٰئِكَ لَمْ يَجْعَلْ عَدْنٌ يَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾، ئا ئەوانە چەند باخ و بېستانىكى
 ھەمىشەيان ھەن، واتە ھەمىشە سەوزن و بەردەوام بەر و ميوە دەردەكەن و، رووباريان
 بە ژێردا دەپۆن، واتە: رووبار بە ژێر كۆشكەكان و خانووبەرەكانياندا دەپۆن، ﴿يَحْمَلُونَ فِيهَا
 مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ﴾، لەوتىدا دەپازىرتنەو (لەو بەھەشتەدا) بە بازى ژيەر.

(أَسَاوِرَ) كۆى (سوارە)، واتە: بازى، ئەوھى لە دەست دەكرى.

ئەو بازنانەش لە ژيەر دروست كراون و، لە شوئى دىكە باسى گەوھەر (لؤلؤ) دەكات،
 واتە: لە گەوھەر دروست كراون: ﴿يَحْمَلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسَهُمْ فِيهَا
 حَرِيرٌ ۖ وَقَالُوا لَوْلَا يُبَٰئَا خَضِرًا﴾، پۆشاكى سەوزيش دەپۆشن، ﴿مِنْ سُنْدُسٍ
 وَإِسْتَبْرَقٍ﴾، لە ئاوريشمى تەنك و ئاوريشمى ئەستوور، تەنكەكە، لەسەر بىست لەبەر
 كراو و، ئەستوورەكەش لەسەر پۆشاك، يانى: لەسەر پۆشاكى نىوہو، ﴿مُتَكِينِينَ فِيهَا عَلَى
 الْأَرَائِكِ﴾، لەسەر تەختان پاليان داوہتەوہ.

(إِسْكَاء) بريتە لەوھى ئىنسان پالبداتەوہ، يانى: لەسەر تەنیشتى و لەسەر ئانىشى
 پالبداتەوہ.

(أَرَائِكِ) يش كۆى (أَرِيكَة) يە، كە بريتە لە تەختىك پەردەى بەسەرەوہ بى، (مَرِيرٌ
 عَلَيْهِ حَجَلَةٌ)، (حَجَلَةٌ) بريتە لە پەردەيەكى وەك گومبەز، بەسەر تەختەكەدا دەدرى، ﴿يَعْمَ
 الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَعًا﴾، ئەو پاداشتە باشترىن پاداشتەو، ئەو جىكا و رىكا و شوئى تىدا
 پشوودانەش، باشترىن شوئى پشوودان و ئىسپراچەتە.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

خوای به پیغمبری ﷺ فرمووه: نه وهی له کتیبی پهروه ردگار ت بۆت سروش کراوه، بیخوینه وه و شوینی بکه وه، هیچ گۆره ریک بۆ وشه کانی (خوای) نه و، جگه له وی، هیچ په ناگه یه کت چنگ ناکه وی:

خوای ده فرموئ: ﴿وَأَنْتَ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابٍ رَبِّكَ لَا مُبْدِلَ لِكَلِمَتِهِ، وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُتَعَدِّيًا﴾ (٢٧)

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له سنی برکه دا:

(١) - ﴿وَأَنْتَ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابٍ رَبِّكَ﴾، (وای بادانه وه (عطف) ئەم مه به سته، ده گپرنه وه بۆ سهر مه به سته کانی پیشی، یانی: ههروه ها سه ره رای ته وانه ی پیشی، نه وه ی له کتیبی خواش بۆت سروش کراوه، بیخوینه وه و شوینی بکه وه.

(الضَّلَاةُ: هِيَ الْقِرَاءَةُ وَالِإِتْبَاعُ)، (بِلَاوَة) بریتیه له خویندنه وه و شوینکه وتن، که لیره دا مه به ست خویندنه وهی کتیبی خوا ی پهروه ردگار، واته: گرنگی و بایه خ مه ده به کافره کان و، رق هه ستانیان له کتیبی خواو، نه وه ی بۆت سروش کراوه له کتیبی خوا، تا کو نه و کاته ی ئەم سووپه ته دابه زیوه (که پیشتر گوتمان: (٦٨) هه مین یان (٧٠) یه مین سووپه ته) شوین نه وه بکه وه و بیخوینه وه و په پیره ویی لیبکه و، گوئی به وانه مه ده، که دژایه تی قورئان ده که ن.

(٢) - ﴿لَا مُبْدِلَ لِكَلِمَتِهِ﴾، گۆره ی نه بۆ وشه کانی، (لا) لیره دا: (هِيَ الْفَائِيَةُ لِلْجِنْسِ)، بۆیه نه وه ی دوا ی خو ی (مُتَّصِبٍ) ده کات، وه ک: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).

ئەم پسته یه لیره دا دوو مانایان هه لده گرتی:

أ - مه به ست نه وه یه هیچ که س مؤله قی نه، ده ستکاری ی وشه کان و فره مانه کانی خوا ی پهروه ردگار بکات، (وَالْمَزَادُ فِي الْإِذْنِ فِي أَنْ يَبْدُلَ أَحَدٌ كَلَامَ اللَّهِ).

ب - دەشکونجی مەبەست ئەوە بێ، ئەگەر بشوێستێ: وشەکانی خوا (قورئان) بکۆپرێن و وشەیهک لە شوێن وشەیهکی دیکە داوتری، وەک دەستکاری کردن و گۆرین، هەر ئاوانێ، بۆچی؟ چونکە خوا پەرورەدگار، ئەو کۆتا کتیبەیی خۆی پاراستووە لە دەستکاری کردن و گۆران.

هەلبەتە دەشکونجی - وەک پێشتر گومان - مەبەست لە (کلمات) بێرارهکانی خوا و حوکمە قەدەریهەکانی و گەردوونییهکانی بێ، بەلام بە پێی سیاق زیاتر وای پێدهچێ: مەبەست لە (کلمات) وشەکانی کتیبەهە و، فەرماشتهکە ی بێ.

٣- ﴿وَلَنْ نَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾، تۆ جگە لە خوا پەناگەیهکی دیکەت چنگ ناکهوی.

(الملتحد: اسم مکان میمی: وَهُوَ مَكَانُ الْإِلْتِخَادِ، وَهُوَ الْمِيلُ إِلَى جَانِبٍ، وَصِغَةُ الْإِفْتِعَالِ، لَأَنَّ أَصْلَهُ تَكَلُّفُ الْمِيلِ، وَشَيْءٌ (ملتحد) ناوی شوێنە، واتە: شوێنی (الْتعاد) کە بریتیه لە (میل)، واتە: شوێنیکت چەنگ ناکهوی، کە بۆ لای بچی، بۆیهش لەسەر کێشی (افتعال) هاتو، چونکە لە ئەصلدا (ملتحد) شوێنیکە ئینسان دەبێ خۆی تەزیەت بدات، تاكو دەیدۆزێتەوه.

واتە: هیچ شتێک تۆ لە سزای خوا پەنا نادات و ناتپارێزێ و چەپالەت نادات، ئەگەر دەستکاری یەکن لە وشەکانی خوا بکە، ئنجا ئەم مەبەستە لە چەند شوێنیک دیکەش لە قورئاندا هاتو، کە ئەمە زیاتر بەرپەرچدانەوهی داوا و تەکلیفی کافرەکان بوو و داوايان لە پێغمبەر ﷺ کردو: دەستکاری قورئان بکات، یاخود ئەو شوێنانە ی بە دلی ئەوان نین، بیانگوێی، بۆ ئەوهی کە بە دلی ئەوانە، وەک لە سوورەتی (الحاقة) دا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَيْنًا بِعَظِ الْأَفْوِلِ ۝١١ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝١٢ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝١٣ فَمَا يَنْكُرُ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝١٤﴾، واتە: ئەگەر قسە ی بە دەم ئێمەوه هەلبەستایە، قۆلی راستمان دەگرت، دوا ی پەگی ملیمان دەبێ و، هیچ کام لە تێوهش نەتاندەتوانی بکەونه بەینەوه (کە نەهێلن، ئێمە سزای بدەین).

مهسه لهی دووهم:

ههروهه ها له گه ل لهوانه دا که به یانیان و تیواران له پهروه ردگاریان ده پارتنه وه و، پروو و په زامه ندیی ویان دهوئ، پرووی خوئ رابگره و، چاوتیان له سهر لامه ده، به هوئی ویستنی جوانیی ژبانی دنیاوه و به قسه ی که سیکش مه که، که دلیمان له یادی خویمان بن ناگا کردوه و، شوینی ناره زووی که وتوه و کاری کراوه و، سه ری به فه تاره ت چووه:

خو! ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذِینَ یَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدُوَّةِ وَالْعَظِیْمِ یُرِیدُونَ وَجْهَهُ، وَلَا تَقْدُ عِینَکَ عَنْهُمْ تُرِیدُ زِیْنَةَ الْحَیَوَةِ الدُّنْیَا وَلَا تُطِغْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ، عَنِ ذِکْرِنَا وَاتَّبِعْ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ قُرْطًا﴾ (۲۸)

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له ههشت برکهدا:

(۱) ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذِینَ یَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾، خوئ رابگره، له گه ل لهوانه دا که له پهروه ردگاریان ده پارتنه وه که دهفه رموی: ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَکَ﴾، (آی: اخیستنا معهم حبس ملازمة، وضمن معنی الملازمة، إذ علق به ظرف «مع»)، واته: خوئ رابگره و خوئ بهیلموه به شیوه یه که به یوه ست بن، لیره دا (اصبر) مانای له گه لدا بوون و لی جیانه بوونه وهی خراوته تیو، چونکه (ظرف) ی له گه ل (مع) ی پی هه لواسراوه و پیوه په یوه ست کراوه.

(۲) ﴿بِالْغَدُوَّةِ وَالْعَظِیْمِ﴾، به یانیان و تیواران، خوئ تراویشه ته وه: (بالغدوة)، به لام زیاتر (بالغدوة) هاتوه، یانی: به یانیان، (والعظی) واته: تیواران، بیگومان لیره دا مه به ست ته وه نه که ته نیا به یانیان و تیواران، له پهروه ردگاریان ده پارتنه وه، به لام نهو دوو کاته، کاتیکی زور هه ست بزوتن و گه لیک سه رنج راکیشن، چونکه به یانیان هیمای په یدابوونی بوون (وجود) ه که ده ست پنده کات و، تیوارانیش په مزی کوتایی پیهاتنه، واته: له به یانییه وه تاکو تیواره و، له تیواره وه تاکو به یانیی له پهروه ردگاریان ده پارتنه وه، واته: هه میسه و بهرده وهام لپی ده پارتنه وه.

(۳) ﴿یُرِیدُونَ وَجْهَهُ﴾، پرووی نهویان دهوئ، دهگونج لیره دا مه به ست ته وه بن که ده یانه هوئ: خوا پرووی خویمان پیشان بدات، خوا ببین و به دیداری شادبن، یاخود مه به ست له (وَجْهَهُ) په زامه ندیی خوایه، دهگوتری: پرووی نه دایه، واته: لپی پازی نه بوو، یان پرووی لی وه رگیرا، یانی: لپی تووړه بوو، نهو تهعبیرانه له زمانی کوردیی و عه ربیی و هه موو زمانه کانی دیکه شدا هه ن.

یاخود: (الوجه: مَجَازٌ فِي إِقْبَالِهِ عَلَى الْعَبْدِ)، (وجه) مه جازه بُو پروو تیکردنی خوا له بهنده که ی، واته: ده یانه وُو خوا ٱروویان تئ بکات و گرنگیان ٱیدات.

۴- ﴿وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ﴾، دوو چاوی خَوْتِیان له سر لامه ده، لیره دا (نهی العینین عن أن تعدوا عن الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي، أي: أن تجاوزاهم، وَالْمَقْصُودُ: الْإِفْهَامُ، وَضَمَّنَ فِعْلَ الْعَدْوِ معنى الإعراض، فَعُدِّي بِـ «عن»، عَدَا: جَاوَزَهُ)، لیره دا خوا ٱروویان ته عبیره که ی وا به کاره یتاوه ٱیگریی (نهی) له چاوه کان ده کات، که له سر نهوان هه لَبَن کَوین و، نهوان بیوین، یانی: چاوه کان له سر نهوان لایچن، با دوو چاوه گت له سر نهوان لانه چن، واته: پشت گوئیان مه خه.

وشه ی (عَدُو)ش به مانای لئ تیه پین و لادان، دئ: مانای پشتگویتخستنی خراوه ته یتو، به هُو ی نه وه وه که: به (عن) به رکاری خواستوه (عَدَا: جَاوَزَهُ)، (غَدَاة) واته: لئ تیه پری، به لَم که به (عن) ته عه ددای کردوه بُو (مفعول به)، واته: پشتگوئی خست، یانی: وِی پرای مانای خُو ی مانایه کی دیکه ش ده به خشی، به هُو ی نه وه وه که به (عن) به رکاری ویستوه، نه ویش بریتیه له: پشتگوئی خستن.

۵- ﴿رُبُّدَ زَيْنَةَ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا﴾، به هُو ی نه وه وه که جوانی ژیا نی دنیات ده وُ، واته: با ویستنی جوانی ژیا نی دنیا، نه بئته هُو ی نه وُ ی تو پشت له و ٱروا دارانه بکه ی، که له پهروه درگاریان ده ٱارینه وه، به یانیان و ئیواران و ته نیا په زامه ندیی پهروه درگاری خویانیان ده وُ.

۶- ﴿وَلَا تُطِيعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ دِكْرِنَا﴾، به قسه ی که سیک مه که و گوپرایه لئ مه که، که دلیمان له یادی خومان بئ ناگا کردوه.

واته: داواکاریه کانیان گو ی پیمه ده و، وه لَم یان مه ده وه، (اغفال) بریتیه له په یداکردنی بئناگایی (إيجاد الغفلة)، به لَم بئگومان خوا ٱروویان که س له خُو وه بئ ناگا ناکات، یانی: به پی ی یاسایه ک که خوا له ژیا نی به شهردا دیناوه: که سیک هه ره خه ریکی دنیایه و، خه ریکی ٱراواردن و تیرکردن غه ریزه کانیه ی و، ئاو ٱ له خوا له ٱوُ ی دوایی ناداته وه، سه ره نجام دلی مۆر ده کری و دلی په ش ده بی، وای لئ دئ: بئ ناگا ده بی له خوا.

۷- ﴿وَأَتَّبَعَ هَوَاهُ﴾، که سیک که که ووتۆ ته شوین ئاره زووی خُو ی، واته: له نه نجامی نه وه دا که له خوا دوور که ووتۆ ته وه، که ووتۆ ته شوین ئاره زووی، یاخود له نه نجامی شوینکه ووتنی ئاره زووی خُو یدا، له یادی خوا بئ ناگا بووه، نه و دووانه هه ردوویان کاریگه رییان له سر یه کدی هه یه، هه ره که سی له یادی خوا بئ ناگا بئ، ئاره زوو په رستی دئته تئو دَل و دهروونیه وه، له جیا نی خوا په رستی و، هه ره که سیکش شوین ئاره زووی بکه وُ، له خوا دوور ده که ویتیه وه وه، خوا فه رامۆش ده کات.

۸- ﴿وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا﴾، کاری وی تیه پریوه و، زایه بووه، واته: سه ری به فه تاره ت چووه.

نهم نایه‌ته موباره‌که، وه‌ک نایه‌ته‌کافی: (۵۲ - ۵۵) ی سووره‌تی (الانعام) ن، که نیمه له به‌رگی پینجه‌می نهم ته‌فسیره‌دا، به‌ته‌فصیل شیمان کردونه‌وه:

﴿وَلَا تَنْظُرُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْرِ وَالْعِمَىٰ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝۵۲﴾ وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ۝۵۳﴾ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبْنَا عَلَيْكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۵۴﴾ وَكَذَٰلِكَ نَقُصُّ الْأَنْبِيَاءَ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ ۝۵۵﴾

که‌واته: وادیاره سه‌ره‌تا کافره‌کان داوای ده‌کردنی بروداره‌ره‌ش و پروته‌کانیان کردوه، دواتر که پیغه‌مبه‌ر ملی نه‌داوه، به‌ته‌ودنده‌وازیان هیناوه، که پشتگوئی به‌رتن، چونکه سووره‌تی (الانعام) پیش سووره‌تی (الکاف) دابه‌زیوه، له سووره‌تی (الانعام) دا کافره‌کان داوایان له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه، که نه‌و‌ره‌ش و پروتانه‌ده‌ربکات، وه‌ک له هوئی هاتنه‌وه خوارده‌که‌ی، له کافی خویدا، باسمان کردوه، بویه‌خوا له وه‌لامی ته‌وانه‌دا ده‌فرموئ: ﴿وَلَا تَنْظُرُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْرِ وَالْعِمَىٰ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾، ته‌وانه‌ده‌رمه‌که‌که به‌یانیان و تیواران، له په‌روه‌دگاربان ده‌پارینه‌وه و، پرو و په‌زامه‌ندیی خویان ده‌وی.

بینگومان په‌روشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وه به‌رزتر بووه، که له مه‌جلیسی خوئی ده‌ریان بکات، به‌لام بویه‌خوا ﷺ ده‌فرموئ: ده‌ریان مه‌که، چونکه خوای به‌رز ﷺ هه‌مان وشه‌ی کافره‌کانی به‌کار هیناوه‌ته‌وه، که گوتوویانه: (أطرد هؤلاء) واته: ته‌وانه‌ده‌ربکه! به‌لام لی‌ره‌دا (له سووره‌تی (الکاف)) دوی ته‌وه‌ی ناویمید بوون له‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌و بروداره‌ره‌ش و پروتانه، ده‌ربکات، له کوژ و مه‌جلیسه‌کانیدا، ته‌وجار داوای ده‌رکردنیا نه‌کردوه، به‌لکو به‌س داوایان کردوه: گرنگی و بایه‌خیان پی نه‌دات و، پرویان لی وه‌ربگیرئ، خواش ﷺ ناموژگاری کردوه، که: نه‌خیر، ته‌ودشت بو نیه و، نابئ ته‌ودش بکه‌ی و له خوئی بوه‌شینتیه‌وه، نجا نامانج له‌و نایه‌ته و، چوار (۴) نایه‌ته‌کافی سووره‌تی (الانعام): خستنه‌پرووی ته‌و پاستیه‌یه: که ئیسلام له‌گه‌ل سته‌مدیدان و به‌شخوراوندایه و، دژی سته‌مکارانه و دژی ته‌وانه‌یه که له‌سه‌ر حیسابی کوژه‌لگا و خه‌لکاپتی‌تی‌ره‌ش و پروت، عه‌یش و نوئی ناشه‌رعییانه بو خویان پیک ده‌خه‌ن، که ته‌و جوژه‌که‌سانه، به‌هیچ جوژیک نابئ: ته‌وانه‌ی خویان به‌شونکه‌وته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌زان، لیان نزیک بینه‌وه، به‌لی نیزیک بوونه‌ویه‌که که به‌قه‌یان بکه‌ن و، بکه‌ونه ژیر کاریکه‌ریان و، سه‌ره‌نجام خه‌لکی ره‌ش و پروت پشتگوئی به‌خه‌ن و، به‌بی بایه‌خ ته‌ماشایان بکه‌ن.

مهسه لهی سینه م:

بَلَى: هه ق له پهروه ردگار تانه وهیه، کئ دهیه وی با بروایتی و، کیش دهیه وی با بیروایی، تیمه ناگرتکمان بو سته مکاران سازکردوه، که بلتسه و چره دووکه له کهی دهوری داو، وهک سه راهه ردهو، نه گهر هاوار بکه ن، ناوتکیان به هاواره وه ده بردری، وهک کانزای قالبووه وهیه، هینده گهرمه که پووه کانیان ده برزینی و، نهو خواردنه وهیه، خرابترین خواردنه وهیه، نهو جینه ش خرابترین جینه:

خو ده فهرموئ: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْفَاسِقِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَفِيضُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه ته، له ده برکه دا:

(۱) - ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾، بَلَى: هه ق له پهروه ردگار تانه وهیه.

له پروی پێزمانیه وه:

أ - ده گونجی (الحق) (خبر) (مبتدا) یکی قرتینراو بئ، واته: (وقل: هَذَا الْحَقُّ، مِنْ رَبِّكُمْ) بَلَى: ئا ئهم حه قه، له پهروه ردگار تانه وهیه،

ب - دیسان ده گونجی (الحق) (مبتدا) بئ و (من ربکم) (خبر) ده که ی بئ، واته: (الْحَقُّ كَائِنْ مِنْ رَبِّكُمْ)، واته: هه ق ته نیا له پهروه ردگار تانه وهیه.

یان: ئهم هه قه له پهروه ردگار تانه وهیه، که له قورئاندا بهرجه سته بووه.

(۲) - ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ﴾، تنجا کئ دهیه وی: با ئیمان بینئ له داهاتوودا، یان که سیک بروای هیناوه، با بهردهوام بئ له سهر بروایه که ی.

(۳) - ﴿وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾، کیش دهیه وی، با بیروا بئ، نه گهر برواشی هیناوه، نه گهر دهیه وی، پئی لینه گیراوه، هه لکه گرتنه وه^۱، یاخود: نه گهر کافریش بووه له رابردوودا، با له سهر کوفره که ی بهردهوام بئ، ههردوو واته که ده به خشن.

(۱) له نامیلکه ی: (حوکمی هه لکه رانه وه له ئیسلام و هه لسه نگاندنیک دا)، که له ئهسلدا به شیک با به تیکه له کینیی دووه می (ئیسلام و دووه تداریی) به دریزی باسی ئه و مهسه له یمان کردوه، ههروه ها له کینیی دوازدهیه می مهسووعوه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا، چاپی دووه می/ ۲۰۱۹ز.

(۴) ﴿إِنَّا أَعَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا﴾، تيمه ناماده مان کرده بو بیروایانیکي سته مکار، ناگريک، (التئوين في «ناره» للتهويل والتعظيم) وشه (ناراً) له زمانى کوردیشدا ده لئین: (ناگريک) یاخود (ماریک) نهو ته نونيه که ده چینه سه ری، بو نماسراوکردن (تنکيه)، به لام یانی: زور زه به لاج و بئ په ز، که ناگونجی بزائری.

(۵) ﴿أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادُهَا﴾، {نهو ناگره} سه راپه رده که ی دهوری داوون.

(سرادق) له سه راپه رده ی فارسییه وه هاتوه، هه نديکيش گوتوویانه: (سرادق له سراطاق)^(۱) دهو هاتوه، که لیره دا خوا: دووکه ل و بلئسه ی نهو ناگره ده چوئیی به سه راپه رده، که وه ختی خو ی په رده یان به سه ره هیوان و پیش ده رگای مالاندا داوه، بو سیهر، یاخود وه ک نوايه ک، دۆزه خیش بلئسه ی ناگره که ی ئاوايه، وه ک سه را په رده یه ک دهوری داوون.

(۶) ﴿وَلَمَّا يَسْتَنْشِرُوا﴾، نه گهر هاوار بکه ن و داوا ی یارمه تیی بکه ن (الْإِسْتِفَاقَةُ: طَلَبُ الْغُوثِ وَمَوْ الْإِنْقَادُ مِنَ الشَّدَةِ) (بستیه له داواکردنی یارمه تیی، بو ده ربازکران له سه ختی و ناره حه تیی.

(۷) ﴿يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ﴾، نه گهر هاوار بکه ن و داوا ی کومه کیی بکه ن: ئاویکیان ده فريا ده بردری، وه ک کازای تواوه یه، (مُهْل) یانی: کازای تواوه، یان: تلئى زهیت، زهیت که قال ده گرتیه وه، تلته که ی زور گهرمه، یاخود: کیم و زووخوا، یاخود: مسی تواوه (مُهْل) نه وانه هه موویان ده گرتیه وه.

(۸) ﴿يَتَشَوَّى الْجُحُومُ﴾، رووه کان ده برژئنی و دایانده مالتی، کاتى بابای دۆزه خیی نهو (مُهْل) ه له خو ی نيزک ده خاته وه، بو نهو ی بیخواته وه، به تینی گهرمايه که ی دم و چاوی داده مالتی.

(۹) ﴿يَبْسُ الشَّرَابُ﴾، نهو خواردنه وه یه، خراپترین خواردنه وه یه، (المخصوص بالذم مخذوف، یعنی بفس الشراب هذا الماء) نهو ی تایيه ت ده گرتی به زهم، ده قرتیتری، چونکه به سیاق و سه ليقه، ده زائری، واته: نهو ئاوه، خراپترین خواردنه وه یه.

(۱۰) ﴿وَسَاءَتْ مُرْتَقًى﴾، هه رووه ها نهو شوئنه ی که به حساب بو پشودانه، خراپترین شوئنه، که بیگومان نهو ده جوړیکه له کالته پیکردن.

وشه ی (ساء) اش کاری (بفس) ده کات (بفس الشراب) یاخود: (ساء الشراب) هه مان مانا ده گه یه نن، وشه ی (مُرْتَقًى) (همیزه)، نهو ده ش که تایيه تکراره به زهم کرده که، قرتیتره وه، له بهر نهو ی پیویست نه کراوه و، سیاقه که ده یگه یه نن، شیوازی قرتیتران (حذف) یش له قورئاندا، زور زوره، چونکه په کتی له هه ره رووه گرنگه کانی رهوانیژیی، نهو یه که قسه، وشه کانی که م بن و، مانای زور بئ، نهو یش به وه ده بی که: هه ره وشه یه ک پیویست نه کات، باسبکری بقرتیتری و لابری، بو نهو ی وشه کان که م بینه وه و مانایان زیاتر بی.

مهسه لهی چواره م و کوتای:

به دنیایی لهوانه ی بروایان هیناوه و کرده وه باشه کان ده که ن، نیمه پاداشتی که سیک کاری چاک بکات، زایه ناکه ی ن، لهوانه چه ندان باخ و بیستانی هه میسه بیان هه ن، که پروبار به ژر کوشکه کاناندا ده پۆن، به بازله ی زیرین ده پاز تیرنه وه و، پۆشای سه وز له ناوری شمی ته نک و نه ستور ده پۆشن، له سه ر ته ختان پالیان داوه ته وه، له وه باشتین پاداشته و، چاکترین جینگاو شوته:

خوَا ۞ دده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِيكَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۝ أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نَبْءٌ مِّنَ الثَّوَابِ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ۝﴾

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له ده برکه دا:

۱- ﴿إِنَّ الَّذِيكَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾. خوَا دده فرموی: به دنیایه وه لهوانه ی که بروایان هیناوه و، کاری چاکه نه نجام دهن.

له ژۆر شوینی قورئان دا ئەم ته عیبه ره دووباره بۆته وه: ﴿إِنَّ الَّذِيكَ ءَامَنُوا﴾. لهوانه ی که بروایان هیناوه، بروایان به چی هیناوه؟ خوای زانا وشاره زا له وه ی قرتانده و، واته: بروایان به هه موو ته و شتانه هیناوه، که پتویسته ئیمانیا ن پت بیه ندزی، (آمنوا بکل ما یجب الإیمان به)، یانی: ئیمانیا ن هیناوه به خوَا ۞، به کتیه کان خوَا، به فریشته کان خوَا، به پتغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام)، به پۆژی دوا یی، به قه دهر، ههروه ها به هه موو ته و شتانه ی دیکه که پتویسته ئیمانیا ن پت بیه نزی، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾. (الصالحات) (صفة موصوفی محذوف)، واته: (عملوا الخصال الصالحات) خه سه له ته چاکه کانیا ن نه نجامدا ون، یان: (عملوا الأعمال الصالحات) کرده وه باشه کانیا ن نه نجامدا ون، ئنجا نه و خه سه له ت و کرده وه چاکانه، چ په یوه نندیان به ئیمان و عه قیده وه هه بی، چ په یوه نندیان به عیبادته کانه وه هه بی، چ په یوه نندیان به لایه ن په وش ت و ئاکاره وه هه بی، چ به نه دهبه کۆمه لایه تیه کانه وه هه بی و، چ په یوه نندیان به ژیا ن و گوزهران و کارو که سه به ته وه،

هه‌بێ، به‌لایه‌نی ئابوورییه‌وه هه‌بێ، چ به‌لایه‌نی سیاسه‌ته‌وه هه‌بێ، هه‌موویان ده‌گرتیه‌وه، بێگومان ته‌وانه‌ی که بڕوایان هه‌ناوه به هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که پێویسته بڕوایان پێ بهێندرێ و، کرده‌وه باشه‌کانیشیان نه‌نجامداون.

(۲) ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾، به دنیایی تێمه که سێک کرداری باش بکات، پاداشته‌کی زایه‌ ناکه‌ین.

ئه‌مه‌ش له ژۆر شوێن دا خۆی په‌روه‌ردگار فهرموویه‌تی، یان شیوه‌ی ئه‌وه‌ی فهرمووه، بۆ وێنه، خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (التوبة، ۱۳) هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموێ: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران، ۳۹) له‌ گه‌یه‌ک شوێن دا خوا ﷻ ئه‌وه‌ی جه‌خت‌کردوته‌وه، که پاداشتی چاکه‌کاران و، پاداشتی بڕوادران خوا زایه‌ی ناکات و، فهرامۆشی ناکات و، په‌نج به‌ خه‌سار نابن.

(۳) ﴿أُولَٰئِكَ هُم جَنَّاتُ عَدْنٍ﴾، واته: نا ته‌وانه‌ چهند باخ و بێستانێکی هه‌میشه‌یان هه‌ن. (عَدْنٌ بِالْبَد: تَوَطَّنَتْ)، واته: له‌وێ نیشه‌جیووم، ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ﴾، (جَنَاتُ إِقَامَةٍ)، چهند باخ و بێستان و گۆل و گۆلزارێک که هه‌میشه‌یین، شوێنی تێدا نیشه‌جێ بوونن به‌رده‌وامن و له‌ به‌ین ناچن.

(۴) ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾، واته: ڕووباریان به ژێردا ده‌ڕۆن.

به‌ته‌ئکید مه‌به‌ست ته‌وه‌یه که ڕووبار به ژێر کۆشکه‌کانیادا ده‌ڕۆن، نه‌گه‌رنا ئێنسان ئاوی به ژێر دابێ، ئیسراحه‌ت ناکات، ده‌گوترێ: ئاویان له ژێر کرد، یانی: ده‌ریان په‌راند، به‌لام که ته‌وان له تێو کۆشکه‌کاندان، ئاویش به دامێن کۆشکه‌کاندا ده‌ڕوات، هه‌روه‌ها به ژێر کۆشکه‌کان دا، دیسان مه‌به‌ست ته‌وه‌یه که ڕووباره‌کان به‌بن بناغه‌ی کۆشکه‌کاندا ب‌ڕۆن! به‌لکو یانی: به دامێن و ده‌ورو به‌ری کۆشکه‌کانیادا، نه‌و کانی و سه‌رچاوه‌ ده‌ڕۆن.

(۵) ﴿يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ﴾، ده‌پازێرتنه‌وه له‌وێدا (له‌و به‌هه‌شتانه‌دا) به بازی له زێر، (الْخُلْيُفَةُ: التَّزِينُ وَالْحُلَّةُ: الزُّيْنَةُ)، (تعلية) و (تزيين) پازاندنه‌وه، چونکه (حلية) واته: خشلێک و جوانیه‌ک که ئێنسان پێی ده‌پازێندرته‌وه، تنجا په‌کیک بۆی هه‌یه‌ بلێ: بۆچی خوا ﷻ له‌ قورئاندا به‌ ژۆری که باسی پاداشتیکی خۆی بۆ بڕوادران ده‌کات، باسی باخ و گۆل و گۆلزار و کانی و ڕووبار و کۆشک و ته‌لاران ده‌کات؟ ده‌لێن: خوا ﷻ به پێی عه‌ق‌لی خۆمان تێمه ده‌دوین:

ھەموو مەۋقەكان كەيفيان بە سەۋزایی و، بە باخ و گۆلزار دى، كەيفيان بە كانىي و پرووبار و كۆشك و تەلارى بەرز دى، خۋاي پەرۋەردگار شى بە پىنى سىروشتى تىمە، پاداشتى تىمە دەداتەۋە، و بە پىنى عەقلى تىمە و، بەو موفەرەدانەي كە تىمە تىيان دەگەين، تىمە دەدوئىتى، ئەگەرنا مەرج نىيە ئەۋەي كە لە بەھەشتدا ھەين، ھەرۋەك ئەۋەبىن كە لەدنيادا ھەيە، بەلكو زۆر لەۋە بەرزترە، ۋەك لە سوۋرەق (البقرة) دا كە دەفەرەمۆي: ﴿وَأَنذَرْتُهُمْ يَوْمَ الْمُنْشَقِّ﴾، واتە: ئەۋەي كە بۆيان ھىئرا، لە نازو نىعمەتى بەھەشت، وئېچوو بوو، واتە: لە نىعمەتەكانى دنيا دەچوون، ياخود نىعمەتەكانى بەھەشتى وئېك دەچوون.

عەبدوللای كۆرى عەبباس (خوالە خۆي و باي پازى بى) دەلى: ئەۋەي كە خوا باسى دەكات لە نازو نىعمەتى بەھەشت لە چاۋ ئەۋەي دنيا، تەنيا لە ناۋدا يەك دەگرەنەۋە، بەلام لە ئىۋەرۋەكدا جياۋازيان ئاسمان و پىسمانە.

ھەلبەتە ھەرۋاش مەنتىقىيە: چونكە خوا ژيانىكى دنيا كە لە قەدەر شەست ھەفتا (۶۰ - ۷۰) سالتىك دىناۋە و، بۆ كافر و مەسۇلمان دىناۋە و، بە زۆرىي بېيروايان و ناحەزاني خواش، لە ژيانى دنيا بەھەرەمەندن، چونكە ئەۋان دەيكەن بە ئامانج و، تەنيا دىناش شك دەبەن و، دۋارۋژ نايىن، بۆيە ھەموو ئىھتىمام و تواناي خۇيانى بۆ يەكلایى دەكەنەۋە!

ئىنجا ئايا دىنايەك كە خوا ئاۋا بەو شىۋەيە ۋەك جىي تاقىكرانەۋە دروستى كىردە، لە چلو بەھەشتىك و نازو نىعمەتى نىۋ بەھەشتىك، كە بۆ ژيانىكى ھەتا ھەتايى و تەنيا بۆ ئەۋانەي كە دۆستى خوان و خۆشەۋىستى خوان دروستىكرەۋە، بىكومان دەبى زۆر لە يەك جيا بن.

ھەندىك لە خەلىكى عەلمانىي، ياخود ئەۋانەي كە ناحەزى ئىسلامن، دەلىن: لەبەر ئەۋەي خوا ﷻ قورئانى سەرەتا بۆ گەل عەرەب دابەزاندومو، ئەۋانىش لە بابان بوون و، گرنگىر شت بەلايانەۋە: كانىي و كانىاو پرووبارو، باخ و باخات و بىستان بوۋە، بۆيە باسى ئەۋشئانەي كىردە! دەلىن: بەلى، لەسەر يەكەۋە ئەۋە وايە و، بەتەكىد بۆ كەسەك بىبابانئىشىن بى، گرنگىر شت بەلايەۋە: كانىي و كانىاو سەرچاۋە ئاۋە، ھەرۋەھا سەۋزايى و باخ و گۆلزارە، بەلام ئەۋە تەنيا بۆ ئەۋان وايە، بەلكو بۆ ھەموو مەۋقەكان ھەر وايە، بە بەلگەي ئەۋە كە ھەموو مەۋقەكان لە ھەموو شۆنەكانى دىيادا، گرنگىي دەدەن بە سەۋزايى و پرووبار و جۆگاۋ كانىي و سەرچاۋە، كەۋاتە: ئەۋە شىتەي زىگماك و خواپسكە لە ھەموو بەشەرداۋ، تەنيا تايىبەت نىيە بە عەرەبە بىبابانئىشىنەكانەۋە.

۶- ﴿وَلْيَسْئَلْ يُسُفَاةَ عَنْهُمْ﴾، پۇشاى سەۋز دەپۇشن.

له بهرته وهی پهنگی سهوز پهنگی زور جوان و دلگیره، و نهوانه ی شاره زایی
پهنگه کانیان ههیه، دهلین: پهنگی سهوز و پهنگی شین، دوو پهنگن له هه موو پهنگه کان
زیاتر دلی ټینسانیان پی دهپشکوئی، بویه ش خوا ځه پهنگی سهوزی زور کردوه، دریا
پهنگی مه یله وشین و سهوزه و، نه گهر ته ماشای دار و درهخت و باخ و گولزاریش بکهین،
سهوز دهنوتی، تاسمانیش پهنگی شینه، بویه خوا ځه تهو دوو پهنگی له هه موو
پهنگه کان زیاتر کردوون، ټینسان چ ته ماشای زهوی بکات، چ سهر بهرز بکاته وه، له سهر
زهوی سهوزایی دهینتی و، له سهریش پهنگی شین دهینتی.

(۷) - نجا ټو په پشاکه سهوزه ی له بهری دهکن: ﴿مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾، له ټاوریشمی ته نک و
ټه ستوره، دهگونج: ﴿سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾، دوو وشه ی هیندی بن، به ټام هه ندیک دهلین:
ټهوانیش وشه ی فارسیین.

(۸) - ﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ﴾، واته: له ټیو ټو به هه شته دا له سهر ته ختان پالیا ندوده وه،
(الإتكاء: جلسة الراحة)، دانیشتنی پشودانه که ټینسان له سهر لا ته نیشټک پالبا داته وه، شان دا بدات،
وشه ی (الأرائك) یش کو ی (اریکه) دیه، (اریکه) ش ناوه بو کو ی تهخت و (عجالة)،
که گومبه زیکه له قوماشټک به سهر ټو تهخته دا ددری، که له مالدا هه یه و ټافرت
له سهری داده نیشټ، له کاتیک دا میوانی هه بن، یاخود له سهری پشوو ددهاو دهخه وټی،
نه ک هه ټافرت، به لکو جاری وایه پیاویش و مندالیش پشووی له سهر ددهن، یان
له سهری دهخه ون، دیاره ټو کاته عاده ټیان و ابووه، قوبه یه کیشیان به سهر دا داوه و له
زور شوټنان ټیستاش ټه وه هه یه و، له هه ندیک شوټن هاوینان له ترسی میث و
مه گه زو میثووله به کاری دټین و پی دهلین: په رده کولله.

(۹) - ﴿يَوْمَ الثَّوَابِ﴾، واته: نا ټه وه باشرین پادا شته.

لیره دا تایبهت کراو به مدح (المخصوص بالمدح) قرټیراوه: (يَوْمَ الثَّوَابِ الْجَنَّاتِ الْمُوَصَّوَّةِ)،
واته: باشرین پادا شته، نا ټو به هه شتانه ک وه سفکران.

(۱۰) - ﴿وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا﴾، هه روه ها ټو به هه شتانه، باشرین شوټنی ټیدا پشوودانن، واته:
چاکرین نشینگن و باشرین جینکو پیکایه کن، که مروټ ټیاپاندا زیان و گوزه رانی بهر ټته سهر.

❖ دەرسی چوارەم ❖

پیناسه ی لهم دهرسه

لهم دهرسه مان نایه ته کانی: (۳۲ - ۴۴)، واته: سیزده (۱۳) نایه ت ده گریته خوئی، نهو سیزده نایه ته هه مووی باسی وینه یه که، که بریتیه له وتووژی نیتوان دوو پیاوی پیکه وه هاوه ل، که یه کیکیان دهوله مه مند و دوور له خوا و له خو باییه و، یه کیشیان برودارو که م سامان و خو به که مزان و، دلسوژی هاوه له که شیه تی.

که سه ره نجام بابای بی پروای شانز ییکه ره به سامانه که یه مو، خو هه لکیش به سه ره هاوه له که یدا، مال و سامانه که ی که بریتیه له دوو ره ز و باخی تری و خورما و، گشتو کال و ... هتد، له ده ست ده دات و ده ستخه ر و و رهنجه ر و ده بی، له بهر نه وه ی به پی قسه و ناموزگاری هاوه له دلسوزه که ی ره قنار ناکات، که پی ده لی: کاتیک که ده چیه نیتو باخه که ت ده بوو بلی: ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾، واته: نه وه خوا ویستوو یه تی بهو شیوه یه بی، ده ست لات و توانا ته نیا به خوا یه، واته: پی له خو بایی مبه و نیعمه ته کان بو خوا بکیره وه، تنجا مرو فی نه گهر نیعمه ته کان بو خوا بکیره وه، پیمان له خو بایی نابی، به لام نه گهر نیعمه ته کان بو خو ی گیرانه وه، به خو ی سه رسام ده بی و، له خوا بی خه بهر ده بی و، سه ره نجام به پی یاسای خوا مامه له ی له که لدا ده کری، چ له دنیا دا نهو نازو نیعمه ته ی که خو ی پیوه هه لده کیشی، له ده ستی بدات و، چ له دوا پر و زدا، بو ی بیته مایه ی سزادان.

﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْتَهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۚ كُنَّا الْجُنَّتَيْنِ مَاءً أَكْثَرًا مِنْهُ وَلَمْ تَطْلُعْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ۚ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ۖ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ ۚ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ يَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۖ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۚ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ لِرَجُلٍ ۚ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْكَ سَيِّئَاتِكَ وَلَنَأَشْرِكََنَّ بِرَبِّكَ أَحَدًا ۚ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ إِنَّ تَكْرِينَ أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ۚ فَسَمِعَ رَجُلٌ أَنْ يُؤْمِنِينَ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَنُفِصِحَ صِيدُهُمْ أَفَلَا يَذَّكَّرُونَ﴾

أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿١١﴾ وَأَحْطِ بِشَرِّهِ فَاَصْبَحَ يَقْلُبُ كَفَّيْهِ عَلَى مَا أَفْتَقَ فِيهَا وَهِيَ حَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ بَلَغْنِي لِمَ أَشْرَكَ بِرَبِّ أَحَدًا ﴿١٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةً يَصُورُهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصَرًّا ﴿١٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿١٤﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

ههروهها و نیهه کیان بۆ بینهوه: دوو پیاو، یه کیان دوو باخی تریمان بۆ په خسلاندبوون و، به دارخورمایان ته نیووممانن و، کشتوکالیشمان خستبووه نێوانیانهوه، ﴿٣٢﴾ ههه کام له دوو باخه که به تهواویی بهر و میوهی خوێ دهرکردبوو و، هیچی لێ کهه نه کردبووه و، پروو بارنیکیشمان به نێوانیاندا بهفرکه به پێ کردبوو ﴿٣٣﴾ ههروهها بهرهم و سامانیکی زۆری دیکه ههبوو، (وێرای تهو دوو باخه) نجا له کاتی کدا که هاوه له کهی ده دواند، پێی گوت: من سامانم له تۆ پتره، له پرووی کهس و کاریشهوه بالادهستم، ﴿٣٤﴾ نجا له کاتی کدا که ستهمی له خوێ کردبوو، چووه نێو باخه کهیهوه، گوت: ههه گیز پێم وانیه نهه (باخ)ه، له نێو بهی ﴿٣٥﴾ پێشم وانیه ناخیر زه مانیش بێ و، نه کهه گریمان بگێرد پێمهوه لای پهروهردگاریشم، نهوه لهویش سه ره نجام و پاداشتی له مهش چاکترم چنگ ده کهوئ! ﴿٣٦﴾ هاوه له کهی له حالیکدا که دهیدواند، پێی گوت: نایا بهو کهسه بپروای که له گل دروستی کردووی؟ پاشان له نوتفه، دوایی کردووی به پیاوێکی تیرو ته واو؟ (تۆ بهو شیوهیهی) ﴿٣٧﴾ به لام من ههه خوا پهروهردگارمهو، هیچ کهسهش نا کهمه هاوبهشی پهروهردگارم ﴿٣٨﴾ ده بوایهش که ده چوویه نێو باخه کهتهوه، گوتهات: ههه چێ خوا بیهوئ (ههه نهوه ده بێ)، هیز ههه له لای خواوهیه، نجا که دهشمینی من سامان و پۆلهم له تۆ کهترن ﴿٣٩﴾ (نیزیکه) پهروهردگارم له باخه کهی تۆ باشرم بدات و، به لایه کیش له سه رتیه بنێرتیه سه ره باخه کهت، بپێه زهویهکی پرووی خلیسک ﴿٤٠﴾ یان ناوه کهی پۆ بهی و، ههه گیز نه توانی به دوایدا بهی (و بپێهیه وه دهر) ﴿٤١﴾ سه ره نجامیش نابوو قهه مآل و سامانه کهی دراو له بهین چوو، ئیدی (کابرای ساماندار) له خهفه تان ههه ردووک دهستی خوێ تیک هه لته گوشین، (ههه لگێرو وهه گێرێ ده کردن) ﴿٤٢﴾ له مهراقی تهو سامانهی که له باخه کهیدا خه رجی کردبوو، له حالیکدا که به سه ره نێکدا پروو خا بوو، ده شیکوت: نهی خوژگه هیچ کهسم نه کردبایه هاوبهشی پهروهردگارم، هیچ

دەستەبەكیشى نەبۈو لە بەرانبەر خوادا پشتى بگرن و، خۆبشى سەرکەوتوو نەبۈو (بۆ تۆلە ستاندنەو) ﴿۱۲﴾ نا لەو حالەدا دۆستايەتتى ھەق، تەنبا ھى خوايەو، پاداشتیشى باشترەو، سەرەنجامیشى (کە بۆ دۆستەکانى خۆى دایناو) چاکترە ﴿۱۳﴾.

ئىپکەردنەو ھەندىک لە وشەکان

(وَحَفَّتَنَّمَا): واتە: دەورمان تەنپييون، (عَلُّوا حَوْلَهُ: أَطَالُوا بِهِ وَاسْتَدْرَأُوا)، واتە: دەوريان داو بازنەيان لە دەور بەست، ئابلووقەياندا، (عَلُّهُ بِالْشَيْءِ، كَمَا يَعْلُ الْهُدُجُ)، (عَلُّهُ بِالْشَيْءِ) واتە: بە شتێك دەورى داو، وەك چۆن كەژاو (هُودَجُ) دەور دەدرى ئې بە پردەيەك، بۆ ئەو ھى ئافرەت كە سوارى دەبى، ديار نەبى، وەك ژورويكى بچووك.

عەرەب عادەتيان وابوو: بۆ ئافرەت لەسەر پشتى حوشتر (هُودَجُ) يان دروست دەکرد.

(زَرَعًا): (الزُّرْعُ: المَصْدَرُ، يُعْرَى بِهِ عَنِ الْمَزْرُوعِ، زَرَعَ الْحَبَّ زَرْعًا وَزَرْعَةً)، (زُرْعُ) لىرەدا چاوگە مەبەست پى (مَزْرُوع) د، واتە: چىتراو، كە مەبەست (دىيەر) د، چونكە كشتوكال، ئنجا گەنم و جۆيە، يان سەوزەو ميوە تەپەيە، ھەمووى پى دەگوترى: (زُرْعُ).

(نَمْرٌ): (النَّمْرُ: اسْمٌ لِكُلِّ مَا يَنْطَعِمُ مِنْ أَحْمَالِ الشَّجَرِ، الْوَاحِدَةُ: نَمْرَةٌ، وَالْجَمْعُ: النَّمَارُ وَالنَّمَرَاتُ، وَيَكْنَى بِالنَّمْرِ عَنِ الْمَالِ الْمُسْتَفَادِ، نَمَرَ اللَّهْ مَالُهُ: أَيِ كَثُرَ). وشەى (نَمْر) ناوە بۆ ھەموو ئەوانەى كە لە بەرى درەخت دەچىرن و دەخورىن، ئاكەكەى پى دەگوترى: (نَمْرَةٌ)، كە كۆيەكەى (نَمَار) و (نَمَرَات) د، واتە: بە (جمع التكمير) و (جمع المئوٲ السالم) كۆدەكرىتەو، ھەروەھا (نَمْر) بەكاردەھىترى بۆ مَال و سامانىكى بەدەست ھىتراو، دەگوترى: (نَمَرَ اللَّهْ مَالُهُ) واتە: خوا مَال و سامانەكەى زۆر بكات.

(مُحَاوَرَةٌ): واتە: دەيدواندو گفتو گۆى لەگەڵ دەکرد، (الْمُحَاوَرَةُ: الْمُرَادَةُ فِي الْكَلَامِ)، (حوار) و (معاورة) ھەردووکیان بە مانای ئەوەن: يەكێك قسە بكات و ئەوى ديكە وەلامى بداتەو، واتە: يەكدى دواندن و گفتوگۆ، كە تىستا لە جيان (حوار) ئەو وشە ئینگليزيە بەكاردى: (ديالوگ)، لە زمانى عەرەبييدا ھاتو: (تَعَوُّدُ بِاللَّهِ مِنَ الْخَوْفِ بَعْدَ الْكُفْرِ) واتە: پەنا بە خوا دەگرين لە گەپانەو، لە دواى چوونە پىش، واتە: كە دوايى ھەلبەكە پىنەو.

(نَفَرًا): (النَّفَرُ وَالنَّفِيرُ: عِدَّةٌ بِحَالٍ، يُتَكَنَّهُمُ النَّفَرُ). (نَفَرٌ) و (نَفِيرٌ) ههردو کیان ژماره ییواننیکن دهتوانن راپه رن، هه لسن، کاتیک که یه کیکیان لئی دهقه ومی، نه وانی دیکه به هانایه وه بچن.

(يَبِيدُ): (بَادَ الطُّيُ: يَبِيدُ بَيَادًا: تَفَرَّقَ وَتَوَزَّعَ فِي الْبَيَادِ، أَي: الْمَفَازَةِ، وَجَنَعَ الْبَيَادُ: يَبِيدُ، (بَادَ الطُّيُ: يَبِيدُ بَيَادًا) واته: نه وه شته پرژ بلامو، له وه وه هاتوه، واته: به بیاباندا بلامو، (بَيَادُ) واته: بیابان، که کویه که ی (بید) ه.

(مُنْقَلَبًا): (الْمُنْقَلَبُ: الْمَكَانُ الَّذِي يُنْقَلِبُ إِلَيْهِ، أَي: يَرْجِعُ)، (مُنْقَلَبٌ) نه و شوتنه یه که نینسان بو ی ده چته وه، واته: په نای پی دهبات و بو لای ده که رته وه.

(حُسْبَانًا): (مُضَدُّ حَسِبَ الْغُفْرَانِ، وَهُوَ هُنَا صِفَةٌ لِمَعْدُوفٍ، أَي: هَلَاكًا مِنَ اللَّهِ مُقَدَّرًا، وَقِيلَ: جُمُعُ حُسْبَانَةٍ: أَي صَاعِقَةٍ، أَوْ حُسْبَانٌ هُوَ الْجَزَاءُ أَوْ هُوَ السَّهْمُ الصَّغَارِ). وشه ی (حُسْبَانًا) زیاتر نه و مانایه پی ده چت راست بی، که ده لی: چاو که وه (حَسِبَ) که چاوگی (حَسِبَ، يَحْسِبُ، حُسْبَانًا)، واته: سزایه کی نه ندازه گیری کراو، سزایه کی ژمیردراو، وه (غُفْرَانِ) که له (غُفْر) وه هاتوه، نه و کاته (حُسْبَانًا) ده بیته سیف ته وه سفکراو یکی قرتیراو، واته: له به ینبردنیک ی نه ندازه گیری کراو له لایه ن خواوه، هه ندیکش گوتوو یانه: (حُسْبَانِ) کو ی (حُسْبَانَةِ) یه، (حُسْبَانَةُ) ش به مانای (صاعقة) یه، بلیسه یه که له تاسمان دیته خواره وه، هه ندیکش گوتوو یانه: (حُسْبَانِ) واته: کولله، هه ندیکش گوتوو یانه: (حُسْبَانِ) به ورده تیران ده کو تر ی، واته: نه و سزایه که لای پهروه ردکار وه دیت وه ورده تیران وان.

(صَوِيدًا): (الصَّيْدُ: وَجْهُ الْأَرْضِ) (صعید) بریتیه له پرو ی زهوی، هه ندیکش گوتوو یانه: یانی: (الطَّابِ)، به لام راستیه که ی وانیه، وه که له بهرگی چواره می نه م ته فسیره، ته فسیری سووره تی (المائدة) دا به ته فصل باسما ن کردوه، که خوا ده فیه رموتی: (فَيَتِمُّ صَوِيدًا طَيِّبًا) ۱۲، واته: هوو بکه نه پرو ی پاک ی زهوی، که هه م گلیش و، هه م هه مو نه و شتانه ده کو رته وه که له سه ر پرو ی زهوی ی، چ دارو به رد بن، چ سه وزه گیا بی، چ به سه ته له که بی، چ لم و که چ و چه و بی، هه رچییه که بی.

(زَلَقًا): (الزَّلَقُ: مُضَدُّ زَلَقَتِ الزُّجْلُ أَي: زَلَّتْ عَلَى الْأَرْضِ فَلَمْ تَتَقَرَّرْ، أَي: ذَاتَ زَلَقٍ).

(زلق) چاوگی (زَلَقَتِ الزُّجْلُ) ی، واته: لاقه که خلیسکا له سه ر زهوی و خو ی پی رانه گیرا، که واته: (زَلَقًا) واته: زهوییه کی خلیسک، زهوییه که هیچی لی نه ملوه و پی لی هه لده خلیسکی.

(عَوْرًا): (مَضْرُوعًا الْمَاءِ، أَي: سَاخَّ فِي الْأَرْضِ، وَوَضَعَهُ بِالْمَضَرِّ لِلْمِائَةِ)، (عَوْرًا) چاۋگە، چاۋگى (غَارٌ يَفُورُ عَوْرًا)، (غَارُ الْمَاءِ) واتە: بە زەۋىدا چۈۋە خوارى، پۇچۇۋ، ئىنجا كە ئاۋە كە بە (عَوْر) ۋەسە كراۋە، يانى: خۇدى پۇچۇۋ، ئەۋە بۇ زىدە پۇيە، بۇ ۋىنە: (زۈر) واتە: كىشۇكالى چاندن، بە لَام مەبەست پىنى (مزرور) چىندراۋە، كىشۇكالىك كە چىتراۋە، لىرەشدا (عَوْرًا) يانى: پۇچۇۋ، بە لَام مەبەست پىنى ئاۋىكى پۇچۇۋىە، ئاۋىك كە پۇ براۋدە زەۋىيەۋە.

(يَقْلِبُ كَلْبَهُ): ئەمە مەبەست پىنى پەشمانىيە، خۇا ﷻ دەفەرمۇي: ھەردوۋ دەستى خۇي ھەلدەگىرەنەۋە.

ھەندىك گوتۇۋىانە: دەستى بە يەكدادەدان، بە شىۋەك لە شىۋەكان: دەستەكانى بە يەكداداون، بە ھەرحال، خۇا ﷻ تەغىرىكى بەكارھىناۋە، لەگەل كىتۋورى ھەموۋ ئەۋ كۆمەل ۋ گەلانەدا، بگۈنجى كە بە شىۋەى جىا جىاۋ جۇراۋ جۇر، دەستەكانىان بەكاردىنن بۇ دەربرىنى پەشمانىي ۋ داخ ۋ ھەسەت، ئىنجا كاتىك كە خۇا ﷻ باسى ئەۋە دەكات ئەۋ كابرايە پەشمانىي دەربرىۋە، بە تەغىرىك ئەۋەى ۋىنا (تەۋىر) كىردۈە لەگەل كىتۋورى ھەموۋ كۆمەلگاكاندا بگۈنجى، چۈنكە زۇربەى كۆمەلگاكان بۇ دەربرىنى پەشمانىي ۋ داخ ۋ خەفەت ۋ ھەسەت، جۈۋلە بە دەستەكانىان دەكەن بە شىۋازى جۇراۋ جۇر، ئىنجا ئەۋ تەغىرىر قورئانىيە، ھەموۋ شىۋازەكان دەرگىتەۋە، ئەۋەم لە تەفسىرەكاندا نەبىنىۋە، بە لَام شىكى زانراۋە ۋ مەرۋف دەتۋانى ھەلىيەتەنجى.

(الْوَلَايَةُ): (الْوَلَايَةُ: مَضْرُوعٌ الْوَلِي إِذَا ثَبَتَ لَهُ الْوَلَاةُ)، (وَلَايَةً) چاۋگە لە (ولي) ۋەۋە ھاتۋە، ھەر كەسى كە دۇستايەتى بۇ چەسپا بى، واتە: ھاۋكارىي كىردن ۋ پىشتگرتن ۋ يارمەتيدان، لەۋ كاتەدا بەس ھى خۋايە.

(عُقَا): (إِي الْعَاقِبَةُ، آخِرَةُ الْأَمْرِ، وَهِيَ مَا يَرْجُوهُ لِلزَّهْدِ مِنْ سَعْيِهِ وَعَمَلِهِ)، (عَاقِبَةً) ئەۋەپە كە مەرۋف لە ئەنجامى كىردو كۆششىدا بە ھىۋايەتى، ئەۋ سەرەنجامە تەيا لەلای خۋايە ﷻ.

مانای گشتی نایه ته کان

پرسپار کراوه: نایا نهمه پرو داویکی راسته قینه یه، یاخود نمونه یه که هتازوه ته وه؟ وه ک دواپی باسی ده کمین، نهو پایه پنده چت راستر بت، که ده لئ: که نه مه به سه رهاتیک و اقیعییه، وتووژنک بووهو به سه رهاتیک بووه، نجا نایا ههردووکیان برا بوون، یاخود دراوس بوون، گرنگ نهو یه پیکه وه هلوته بوون و یه کدیان ناسیوه و، ناشنای یه کدی بوون، به لام بیگومان پیاز و پیگا و شیوازی بیرگردنه و میان، ناسمان و پئسمانیان بهین بووهو لیک جیا بوون.

به لئ نهم وتووژنه: زیاتر وا پنده چت به سه رهاتیک و اقیعی بووبت و پروی دابت، دوو هلوته بوو بن، چ برای یه کدی بوو بن، وه که له همندیک ریوا به تاندا هاتوه: برای باب و دایکی بوون، یاخود دوو ناشنای یه کدی بووبن، ناگیان له حال و بالی یه کدی بووه، پیکه وه تیکه لیان بووه: یه کیکیان نه هلی دنیا بووه، نهوی دیکه شیان نه هلی دواوژ بووه، یه کیکیان ته نیا دنیای بینوه، و، ته نیا بهر نه وه ندیه کانی خوی بینوه و، ته نیا دیوه ماددیه که ی دنیای بینوه، نهوی دیکه شیان: و تیرای نهو ی که دیوه رواله تیه که ی دنیای دیوه، دیوه په نهانه که شی بینوه، و تیرای خه لک، خواشی بینوه و، و تیرای دنیا، دواوژی بینوه.

ناخراشه کومه لگای نهو کاته که قورانی تیدا هاتوته خوار و، تیشتا و دوا تیشتا هه وایه: که سائیک هه ن ته نیا دنیا ده بینن، هه بویه به مسته ناوژنک ده که ونه مه له، نه گهر چوار عانه یان^۱ هاتنه گیرفان و، باخه لی خویان توژنک به پری بینی و، ده ورو به ری خویان توژنک به قه ربه بالغی بینی، به هق له گه ل که س نا که ن و لووتیان ده چتته ناسمان، پیان وایه نهو وه زعیان هه بۆ به رده وام ده بت!

که سائیک دیکه ش هه ن: دنیا وه خوی ده بینن، که شوینی تیدا تاقیردنه وه یه و، دواوژی ویش وه خوی ده بینن و، ده زانن نازو نیعمه ته کانی دنیا، هی نهو نین ئینسان پیان له خوبایی بت، له بهر نه وه ی ژبانی دنیا ژبانیک زوو تپیه ره و، ناز و نیعمه ته کانی دنیاش که خوا به مروقیان دهادت، ده بت وه ک خواروا (عاریه) و سپارده یه که له لایه تی، مامه له له گه ل نازو نیعمه ته کانی خوا بکات.

بویه خوا ﷻ به پیغه مبه ری ﷻ فرمووه: ﴿وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلًا﴾، وینه یه کیان بۆ بینوه، نایا وینه که، بریتیه له چی؟ ﴿رَجُلَيْنِ﴾، دوو پساو، ئیدی لیره به س فرموویه تی: دوو پساو،

بەلەم نەیفەر موو: تاپا ئەو دوو پىلەو یران، خەزەن. چۆن؟ گەنگ ئەو ەبە ئەو دوو پىلەو جۆرنەك لە پەيوەندىی و دراوسىيەتیی و هاوەلایەتیی و ناشنايەتییان، پىنكەو ەبەو،

تەجا دېتە سەر باس بەسەرھات ئەو دوو پىلەو و، سەرھات باس بەكەمیان دەكات و دەفەر موو: ﴿جَعَلْنَا لَاحِدِهِمَا جَنَّتَيْنِ﴾، بۆ بەكەكیان دوو باخمان پەخساند بوو.

(جەنە) واتە: باخ و بېستان و گول و گولزار و، شوئىنەك مېوھى تېداپى و، ەمموو پېداويسىيەكانى ژيانى مەوھى لىوھ چەنگ بەكون.

تەجا ئەو دوو باخنە ئاوا دەسەف دەكات: ﴿مِنْ أَعْنَبٍ﴾، ەردوو باخەكان پەزى تەرى بوون، ەمموو جۆرەكانى تەرى: ﴿وَحَقَّقْنَاهُمْ إِخْلٍ﴾، ئەو پەز و باخى تەبەمان تەنبىو، بە دارخورما، واتە: لە دەورىان دارخورما ەبەو ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا﴾، لە نىوان دوو باخ و پەزەكەشدا كەشتوكالمان پەخساند بوو، كەشت وكال واتە: دەغل و دان و دانەوئە، تەپەكار، سەوزە، ەمموو ئەو شتەنە كە وشەى (زەز) دەيانگەرتەو.

﴿كَلَّا الْجَنَّتَيْنِ ءَانَتْ أَكْطَمًا﴾، ەەر كام لە دوو پەزو باخەكە، مېوھى خۆى بە تەواوئى بەخەشبو و، بەرى دابوو، ﴿وَلَمْ تَطْلُرْ مِنْهُ شَيْئًا﴾، ەپچى لى كەم نەكەرد بۆو، ەپچ لە بەروبوومى خۆى، كە عادەتە پەزىكى وا بېگەرى، ەپچى لى كەم نەكەردبۆو، ﴿وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا﴾، پووبارىنكەشمان بە نىو ئەو دوو باخەدا، بە فەكە بەپى كەرد بوو، واتە: پووبارىنەك بە خورزەم و زۆر بە خورپى دەپۆى.

﴿وَكَاذِبٌ لَّهُمْ نَمْرٌ﴾، جەكە لەو دوو پەزو باخە، مأل و سامانى دېكەشى ەبەو، ەندىكەش گوتوويانە: (نەر) يانى: مېوھى ەبەو، بەلەم پېشتەر كە خوا ﷻ باس ئەوھى كەردو: دوو باخەكە مېوھى خۆيان داو، ەپچىشان لە مېوھەكە كەم نەكەردو، وا پېندەچى لېرەدا مەبەست لە ﴿نَمْرٌ﴾، مأل و سامان بى، وەك لە زۆرەبەى تەفسىرەكانىشدا (نەر) ئەو مانايەشى ھاتو، واتە: مأل و سامانى دېكەشى ەبەو، جەكە لەو دوو پەزە، كە بەدارخورما دەور درابوون و، پووبارىيان بە ژىردا دەپۆى و، كەشت و كالېشان لە نىواندا كرابوو. ﴿فَقَالَ لَصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ﴾، (ئەو كاپرايە) بە ھاوەلەكەى خۆى كوت: لە كاتېكدا كە دەيدواند: ﴿أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾، مەن سامانىشەم لە تۆ زياترە و خەلەكەشم لە تۆ پتر، واتە: لە تۆ بالا دەستەرم لە پووى خەلەكەو و، لە تۆش ساماندارترم لە پووى مأل و سامانەو، يانى: خۆى بەسەرەدا ەلەكەشا.

﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾، نجا چووه ټیو باخ و ږهه که یه وه، له حالیکدا که ستمی له خوۍ کرد بوو، چونکه نهو جوړه بیرکړدنه وه یه، ستم له خوۍ کړدنه، بهرله وهی ستم له خه لک کړدن ټی.

﴿قَالَ مَا أَظُنُّ أَن يَبْدَهُ هَؤُلَاءِ أَبَدًا﴾، گوټی: یتیم وانیه هه رگیز نه م ږهز و باخه، نه م مال و سامانه، بهوتی و له به ښیځی.

﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾، هه روه ها یتیم وانیه (ساعة) ش ټی، (ساعة) چ مهبهست یتي ناخیر زه مان ټی، چ مهبهست یتي قیامت و هاتنی پوژی دواپی ټی، هه ردوویان ده گرتی وه، واش ینده چی: زیاتر مهبهست یتي دوو میان ټی، یانی: قیامتیش نایهت، ﴿وَلَكِنْ رُّجُوتٌ لِّيَ رَبِّي﴾، نه گهر گریمان قیامتیش هه بوو، من گپړدرا مه وه بو لای په روه ردگارم، ﴿لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا﴾، له مهی که هه مه، باشرم ده سته ده کوټی، لهویش، واته: لهو شویندی که بوۍ ده گپړدرا مه وه، له م سه رویت و سامانه و، له م ږهز باخ و گوټ و گولزاره ش، که هه مه، باشرم چنک ده که وټی! خه یال و پلاوټکی سه یری کړدوه!!

﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ﴾، هاوه له که ی له کاتیکدا که دهیدواند، یتي گوټ: ﴿أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا﴾، نایا بی پروا به رانبر به که سی که توۍ له گل هیناوه ته دی، دواپی له تو و (نطفه)، دواپی توۍ له شیوه ی پیاوټکدا ږیکه سته؟

﴿أَكْفَرْتَ﴾، ده گونجی مهبهست یتي: بی پروا بوون ټی و، ده شگونجی مهبهست یتي: سپله یی ټی، واته: نایا تو سپلهو ټی و دفا بووی به رانبر به که سی که توۍ له گل هیناوه ته دی؟ که مهبهست یتي ناده مه ^{النحل} چونکه: باب و دایکی مروفا به ټی راسته وخو له گل دروست بوون.

﴿ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾، دواپی تو وه که (نسل) ی نه وان له تو و دروست بووی، تو ش و باب و باپیرانیش و، دواپی کړدووی به پیاوټک.

ده شگونجی مهبهست له: ﴿خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ﴾، واته: نهو خواردن و شتانه ی که باب و دایکت خواردوویانه، هه ر له گل دروست بوون و لهو خاکه ن، دواپی نهو خواردن و خورا که، بوته خوین و، خوینه که ش نطفه ی لی په یدابووه و، دواپی تو بهو شیوه یه بووی به پیاوټکی پر به کراس!!

﴿لَيْسَ أَشْرَكَ بِرَبِّ أَحَدًا﴾، هیچ کهس ناکه مه هاو به شی پوره ردگارم، واته: که شتیک لهو شتانهی، ته نیا به خوا ده کرتین، بیگیرمه وه بۆ لای غه پیری خوا، یان شتیک لهو شتانهی ته نیا بۆ خوا نه نجام دهدرتین، نه نجامی بدهم بۆ جگه له خوا، چونکه شیرک نه وه یه: یان کارنیک که ته نیا به خوا ده کرتی، پالی بده یه لای غه پیری خوا، یان کارنیک که ته نیا بۆ خوا ده کرتی، بۆ جگه له خوای نه نجام بدهی.

﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ﴾، ده بووایه که ده چوو به نێو باخ و روزه که ته وه، گوتهات: ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، واته: نه وه خوا ویستوو یه بهو شیوه به بی، یاخود: ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، نه وه ی که خوا بیه وئی، نه وه ده بی، ﴿لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾، هیز نیه مه گهر به خوا، واته: که نهو سهروهت و سامان و نیعمه ته مه ده سته که وتوه، نه وه خوا ویستوو یه و، نه وه به تواناو دهسته لاتی خوا، بۆ من ره خستراوه، ده بووایه، وات گوتهایه، ﴿إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا﴾، نه گهر من ده بی بی له تو سامانم که مته ره و پۆله شم که مته رن.

﴿فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ﴾، نیزی که، له وانه یه پوره ردگارم باشت له رهز و باخه که ی تو م پی بدات، ﴿وَرُسُلٌ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ﴾، له سه ره یوش به لایه که نه ندازه گیریکراو، بنیترته سه ره باخ و رهزه که ی تو، ﴿فَنُصِصَ صَعِيدًا زَلَقًا﴾، سه ره نجام: بیتیته زهویه کی خلیسک، یانی: بیتیته زهویه کی پروته ن، که هچی لی نه مای، وه که ههر هیچ شتیک لی نه پوتیرابی و، لی نه چتیرابی و، هه رگیز نه مایکی لی نه تیزرابی!! بیتیته زهویه کی سوور و سه ره قه تاله، ﴿أَوْ يُصِصَ مَأْوَاهَا غَوْرًا﴾، یاخود نه گهر باخه که ش بهو شیوه یه له بهین نه چتی و نه سووتی و، به لایه کی له سه ره یوه بۆ دانه به زی له لای که مه وه: نه وه که ی رۆبچیت و به ناخی زه ویدا بچیته خوار، ﴿فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا﴾، دوایی هه ره چهنده به دوایدا بچی، نه توانای بیهینی وه، نه وه بهو شیوه یه هاوه نه که ی دلسۆزانه هۆشدارایی دایه.

﴿وَأُحِيطَ بِشَرِّهِ﴾، ئیدی ههر نه وه نده یان زانی: سهروهت و سامانه که ی تابلوو قه درا، یانی: له بهین چوو، چونکه که سیک دوژمن تابلوو قه ی بدات، مانای وایه ده ره قه ی ده رباز بوونی نیه، بۆیه وشه ی: ده وه دان (إحاطة) بۆ له بهین چوون به کارهاتوه، مال و سامانه که ی له بهین چوو.

﴿فَأَصْحَبُ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَن مَّا أُنْفِقَ فِيهَا﴾، له ناکام دا: وای لیتهات که له په دهسته کانی خو ی هه لکبیر و وه رگیز ده کردن، واته: داخ و سه ره قی ده خوارد و په شیمانی ده ره دهری، به هو ی نه وه وه که مال و سامانیکی زۆری لهو باخ و رهزانه ی خویدا، خه رچ کرد بوو،

﴿وَهِيَ خَاطِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾، له خاتیکدا که تهو ږدز و باخه به سهر که پر و سابات و سهر بانه که یدا که وتیوو.

بیگومان کاتیک که بینایه که دهر ووخت، پتشی سهر بانه که دهر ووخت و، دواپی دیواره کان به سهر سهر بانه که دا، ده ته پن و دهر ووختن، تنجا هم ته عیبره به کار هینز اوو بو له بهین چوونی شتیک به ته و اوپی، واته: به ته و اوپی ږدزو باخه که له بهین چوو، نه گهرنا مهرج نیه سهر بانی بوو بیت و، دیواریشی بوو بت، به لام هم ته عیبره: ﴿وَهِيَ خَاطِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾، واته: (خَاطِيَةٌ عَلَىٰ سَفْفِهَا) واته: دیواره کانی به سهر سهر بانه که یدا پروخا بوون، ته وه و اتایه کی.

واتایه کی دیکه ی: ﴿خَاطِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾، واته: تنیا سهر بانه که ی مابوو، نه گهرنا هیچی لی نه مابوو، واته: هیچ کشتوکالی لی نه مابوو، باخ و ږدزه که ی، هه موو فه وتا بوو، ﴿وَيَقُولُ يَأْتِينِي لَأُشْرِكَ بِرَبِّي أَحَدًا﴾، ده یگوت: هه ی خوزگه! هیچ که سم نه کرد بایه هاوبه شی په روه ردگارم! واته: هه ر خوزگه و بریای بوو!

نهمه ته وه ده گه به نن: تهو که سه هاوبه ش بو خوا دانهر بووه، به لکو ناره زووی خوشی په رسته وه و، ناره زووی خو ی هینا و ته ریزی خوا ځای.

﴿وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِتْنَةٌ يَصْرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، هیچ کومه لیکي چنگ نه که وتن، له و کاته دا له به رانبره خوا دا پستی بکرن و سهر ی بخهن، ﴿وَمَا كَانَ مُنْصِرًا﴾، خویشی توانای سهر که وتن و خو سه ر خستن و دهر باز بوونی نه بوو، یان توانای ته وه ی نه بوو: له به رانبره ته وه دا که باخ و ږدزه که ی و، مال و سهر و هت و سامانه که ی، له بهین براوه، ټوله بستیتنه وه ﴿هَٰذَا أَلْوَيْتُ لِلَّهِ الْحَقِّ﴾، له و کات و شوینه دا دؤ ستایه تی و پشترگتن و هاوکاری کردن، تنیا هی خوی هه قه.

یاخود: تنیا بو خوا، هه ق و چه سپاوه، چونکه به و شیوه ش خوینز اوو ته وه: ﴿هَٰذَا أَلْوَيْتُ لِلَّهِ الْحَقِّ﴾، واته: له و کاته دا دؤ ستایه تی و پشترگتن، تنیا بو خوا یه و به س بو خوا چه سپاوه، هه ردو جوړه خویندنه وه که هاتوون، ﴿هُوَ خَيْرٌ نَوَابًا وَخَيْرٌ عَقْبًا﴾، خوا پاداشتی ش باشته و، سهره نجامیکش که له لای خوا یه، بو دؤسته کانی باشته، له سهره نجامیک که نه وانه ی ناحه زی خوان، چاوه ږیان ده کات.

تنجا لیره دا مه به ست له: ﴿خَيْرٌ﴾، مهرج نیه بو به راورد کردن (مقارنة) بت، به لکو یانی: سهره نجامی چاک، تنیا له لای خوا یه و، پاداشتی چاک تنیا له لای خوا یه ځای.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

خوا فەرمووێت: وێنه یه کیان بۆ بێنهوه: دوو پیاو هه بوون، یه کیان دوو باخی تریمان بۆ په خساند بوون و، که به دارخورما دهو ریا ئه مان ته بپوو و، کشتو کا ئه مان له ئیواناندا دانا بوو، هه ر کام له دوو باخه که، به تهواوی به ریاندا بوو و، هیچی کهم نه کردبوو و، پوو باریشمان به فرکه به ئیواناندا بهردا بۆوه:

خوا ﷻ فەرمووێت: ﴿وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۖ كُنَّا الْبُنَّيْنِ ءَأَنْتَ أَكْلُهُمَا وَلَهُ تَطْلِيمٌ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا﴾

شیکردنهوهی ئه م دوو ئایه ته، له هه شت برکه دا:

(۱) - ﴿وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلًا﴾، واته: وێنه یه کیان بۆ بێنهوه.

تا کو هه ر کامیان له حا لی خو یان تی بگه ن: هه م به واداران بزانه، چ سه ره نه جامی چی چا ک چاوه ریا نه، هه م به و پیاویان و هاو به ش بۆ خوا دانه ران و شانازی که ران به ما ل و سامانی به رامه وه، ئه وانیش سه ره نه جامی خو یان بێته به رچا و، به هو ی ئه و وێنه یه وه که بو یان دێنه وه.

(۲) - ﴿رَجُلَيْنِ﴾، (رَجُلَيْنِ) جێدار (بَدَل) ه بۆ: (مَثَلًا)، واته: ئه و وێنه یه بریتیه له دوو پیا و، پێشتر گوتمان: زیاتر وا پێده چت که ئه وه پوو داویکی واقیعی بو و، نه ک وێنه یه ک بێ خوا ی به رز و مه زن بیهێتیه وه، به لآ م له سه ر ئه رزی واقیع پوو ی نه دا بێ، چونکه زۆر عه ق ل ده یگری و زۆر پێده چت، که ئه و وێنه یه زۆر جار ان له ژیا نی به شه ردا، له زۆر کۆمه لگا کاندا، دوو باره بێته وه، بۆیه هه ندیک له زانایان گو تویانه: ئه و دوو پیا وانه دوو که سی قو ره پشی بوون و برا بوون، یه کێکیان، ده و له مه نه ده که، ناوی: (الأسود بن عبدالأشد بن عبدیالیل) بووه، براهه که شی ناوی: (ابو سلمة عبدالله بن عبدالأشد بن عبدیالیل) بووه، واته: براه باب و دا یکی بوون، به لآ م یه که میان ده و له مه نه دو

ساماندار و، نه وی دیکه شیان پهش و پروت، به لآم پروادار بووه، هه ندیکش له زانایان گوتوو یانه: دوو برا بوون، له گه لی جووله که، به هه حال، هه چو نیک ب، وینه ی نهو دوو پیاوانه، هه میسه له کومه لگاکانی به شه ردا هه یه.

(۳) ﴿جَعَلْنَا لَاحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ﴾، بۆ یه کیکیان دوو پهزی تریمان په خساند بوون.

یانی: هه کاره کانی سازکردنی دوو پهزی تریمان بۆ ئاسان کرد بوون و، وامان بۆ پیکهستبوو: بتوانی دوو پهزی تری دروست بکات و بپنښته دی. ته گه رنا خوا ځای فریشته ی نه نار دوون تاکو پهزه کانی بۆ دابنښ!

(۴) ﴿وَحَفَفَتْ لَهَا فِي بَيْتِهَا﴾، نهو دوو پهزی تریه مان، به دارخورمایان دهوړه دابوون، (وَحَفَفَتْ لَهَا) واته: (أَعْطَيْنَاهُمَا، حَفْلَهُ بَغْدًا: حَفْلَهُ خَافًا به، أي: مُعْطِيًا)، (حَفْلَهُ بَغْدًا) واته: بهو شته دهوړیدا، وهک دهفه رموی: ﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِيَاتٍ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ...﴾ (۷۵) الزمر، واته: فریشته کان دهبینی دهوړی عه پشی خوی په روهر دگاریان داوه، واته: پهزه که پهزی تری بووه، پهنگه هه موو یان زۆربه ی جوړه کانی تری تیدا بووبی، به دهوړیشیه وه دارخورما هه بوون.

(۵) ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا﴾، کشتو کالیسمان خستبووه نیوان نهو دوو پهزه وه. واته: کاریکی وامان کردبوو، که نهو پیاوه له نیوان نهو دوو پهزه دا، کشتو کال بکات، نهو کشتو کاله ش: دهگونجی دانهو یله بوو ب، وهک: (نيسك و نوك و گهنم و جو و هرزن و مهرزه و ... هتد).

دهشگونجی ته په کار بووبی و، دهشگونجی سه وزه ی دیکه بووبی، واته: دوو پهزه کان دهوړی کشت و کاله که یان داوه و، دارخورمایه کانیش دهوړی دوو پهزه کانیان داوه، دیعه نیکي زۆر جوانی هه بووه.

(۶) ﴿كُلَّا لُجْنَتَيْنِ ؕ اَنْتَ اَكْلَهَا﴾، هه ردوو پهزه که میوه ی خو یان ده رکرد بوو. (اَكْلًا) خویندراویشته نهوه: (اَكْلًا)، که هه ردوو کیان مه به ست پتی میوه یه، یانی: بهر و میوه ی خو یان ده رکرد بوو.

(کلتا: اسم مفرد ذال علی فینی، نظیر زوج)، وشه ی (کلتا) ناویکی تاکه، دوو شتان ده گه یه ن، وهک (زوج) جووت، (کلتا) ش دوو شتان ده گه یه ن، هه چه نده بۆ خو ی ناویکی تاکه، که حاله قی مینه که ی (کلتا) و، حاله قی نیرینه که ی (کلا) یه.

(٧) - ﴿وَلَمْ تَطْلُمْ مِنْهُ شَيْئًا﴾، واتە: (وێم تنقص) هەر کام لەو دوو ڕەزە، هیچ لە میوه‌کەی خۆی کەم نەکرد بۆوه، واتە: هیچ کامیان لەو ئەندازەیە کە وێنە ی خۆی دەیدا، لە بەروبومە‌کەی، کەمی نەکرد بوو.

(٨) - ﴿وَوَجَرْنَا جِلْدَهُمَا نَهْرًا﴾، بە ئیواندا ڕووباری کمان ڕەخساند بوو.

(هَجَرْنَا) واتە: ڕووباری کە بە ڤرکە بڕوا، ڕووباری کە بە خوڕ بڕوات، ڕووباری تکیشمان بە ئیواندا ڕەخساند بوو، بۆ ئەوەی چاک لە وەر و ئەمەرەوه، ئاوی ڕووبارە کە هەڵبەستری و، هەم دێرە کە و، هەم دارخورمایە کە و، هەم ئەو ڕەز و باخە، پێ ئاو بدری.

هەڵبەتە وشە (خِلَال) کۆی (خَلَّل)ه، (الْخَلْلُ: الْفُرْجَةُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ، وَالْجَمْعُ خِلَالٌ، فَجَلَّلَ وَجِلَالٌ)، (خَلَّلَ) بە کەلین و بۆشایی ئیوان دوو شتان دەگوێری و، بە (خِلَال) کۆدەکرێتەوه، واتە: کەلێنە کانیان.

ئەگەر بە چاوی خەیاڵ تەماشای دیمەنی ئەو باخە بکەین کە خوا بۆ ئەو پیاوێی ڕەخساندوه، دیمەتیکێ ژۆر جوانە: دوو ڕەز بوون، ڕەزی تری، بە دارخورما دەورە دراون، لە ئیوانانیاندا دێر و کشتوکال هەبووه و، ڕووباریکی گەورەش، یان شاجۆگەیه‌کی گەورە بە ئیواناندا بە ڤرکە ڕۆیشتوه! کە دیمەتیکێ لەوه جوانتر نیه، بۆ ڕەز و باخ و دێرێک، کە مەرووف بیه‌وئێ لێی بەهره‌مەند بێ و، لە ژيانیدا لە بەروبومە‌کەی، بەهره‌ وەر بگری.

مهسه لهی دووهم:

ئهو کابرایه که خوا وێرای رەزو باخ و بیستان، توانای ماددی زۆریشی پێ دابوو، ئنجا له حالیکدا که هاوێله هه‌زاره‌که‌ی دهبواند، گوئی: من سامانم له تۆ زیاتره‌و، له‌ پرووی که‌س و کاریشه‌وه، له‌ تۆ بالاده‌ستم، ئنجا له‌ حالیکدا که‌ سه‌مه‌کاری خۆی بوو، گوئی: پشم وایه‌ هه‌رگیز نه‌م باخه‌ له‌ به‌ین به‌چی و، پشم وایه‌ ناخیر زه‌مان به‌رپایته‌و، نه‌گه‌ر گریمان بگێڕدێمه‌وه‌ لای به‌روه‌رگاڕیشم، سه‌ره‌نجامیکی له‌مه‌ چاکترم چنگ ده‌که‌وێ:

خوا ده‌فه‌رمووی: ﴿وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ۖ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن يُبَادَ هَذِهِ أَبَدًا ۖ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّودَتْ إِلَىٰ رَبِّي لَأُجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۚ﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م سه‌نی ئایه‌ته، له‌ ئۆ بره‌که‌دا:

(١) - ﴿وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ﴾، واته: یه‌کێک له‌و دوو پیاوه‌ که‌ خوا له‌ باره‌یانه‌وه‌ فه‌رمووی: ﴿وَأَشْرَبَ لَهُمْ مِثْلًا مِّثْلًا رَّحْمٰنٌ جَعَلْنَا لِأَحْمَدَ هُمَا جَنَّتَيْنِ﴾، وێرای ئه‌و دوو باخه‌ (ثمر) یشی هه‌بوو، (ثمر)، پروونه‌که‌ره‌وانی قوڕتان هه‌ندیکیان به‌ به‌رو میوه‌یان لێکداوه‌ته‌وه‌، یانی: باخه‌کان به‌ر و میوه‌ی باشیان گرتبوو، به‌لام وه‌ک پێشتریش گومان، پێنایه‌ ئه‌و مانایه‌ راست بێ، چونکه‌ پێشتر خوا فه‌رمووی: ﴿كَلَّا الْفِتْنَيْنِ ۖ إِنَّتَا كُلهَا وَلَمْ تَطْلُمْنَاهُ شَيْئًا﴾، واته: هه‌ر کام له‌ دوو باخه‌که، به‌ر و میوه‌ی خۆی ده‌رکرد بو و، هه‌چی ئێ که‌م نه‌کرد بوو، که‌واته: له‌وێ باسی به‌ر و میوه‌ی باخه‌کانی کردوه‌، بۆیه: ﴿وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ﴾، یانی: وێرای ئه‌و دوو باخه‌ (ثمر)، یشی هه‌بوو، (ثمر)، وێرای ئه‌وه‌ی به‌ جینسی به‌ر و میوه‌ی دار و دره‌ختان ده‌گوتری، که‌ تاکه‌که‌ی (ثمره‌) یه‌ و کۆیه‌که‌ی: (ثمر و ثمرات)، ه‌، وێرای ئه‌وه‌ به‌ مāl و سامانی زۆریش ده‌گوتری، واته: مāl و سامانیکی زۆری جۆرا و جۆر، بۆ وێنه: ئازله‌ی هه‌بوو، مālێ نه‌قندینه‌ی هه‌بوو، زه‌وی هه‌بووه‌، وڵاخه‌ به‌رزیه‌ی هه‌بوون، ئه‌و مālێ ئه‌و ئه‌و کاته که‌ خه‌لک هه‌یانبووه‌، له‌ هه‌موو جۆره‌کانی سامان و مālێ هه‌بووه‌، وشه‌ی (ثمر) یشی که‌ به‌ (نکرة) هه‌تاه‌وه‌، واته: مāl و سامانیکی زۆر، که‌ به‌ ئاسانی نازانری و ده‌رک ناکری.

(ثمر)، خۆپێزاه‌ته‌وه‌و (ثمر) یش، هه‌روه‌ها به‌: (ثمر) یش، وێرای ئه‌وه‌ی به‌ (ثمر)، خۆپێزاه‌ته‌وه‌، واته: به‌ سه‌نی جۆر خۆپێزاه‌ته‌وه‌ و هه‌ر سه‌یکیان مانا که‌یان یه‌که‌، یاخود مانایه‌ که‌یان، زۆر لێک نیه‌یکه‌.

(۲) - ﴿فَقَالَ لَصَنِحِهِ - وَهُوَ مُحَاوِرُهُ﴾، بە ھاوۋەلەكەى خۆى گوت، لە كاتىكدا دەيدواند، واتە: لە كاتى وتووێژ و دواندىدا پى گوت.

(صاحب) وىپراى: خاوەن، بە ماناى كەس يىكش دى كە لە گەل كەس يىكدا جۆرىك لە مونا سەبەى ھەيە، بۆ وىنە: دراوسىن لە مالد، يان دراوسىن لە دووكاندا، يان جۆرىك لە ئاشنايەتى و ھەفاقەتيان ھەيە، بە ھۆى خزمایەتپە ھە، يان بە ھۆى برادەراپەتپە ھە، گرنگ ئەو ھەيە (صاحب) پىتپە لە: (الْمُقَارَن فِي الذُّكْرِ) واتە: كەس يىك كە لە كاتى باس كردندا بەراورد دەكرى، ھەروەھا (صاحب) بە ماناى كەس يىكش دى، كە لە گەل كەس يىكدا ناكۆكە (أي: الْمُخَاصِم) كەس يىك لە گەل كەس يىكدا مشت و مېو شەپە قسەى ھەيە.

﴿وَهُوَ مُحَاوِرُهُ﴾، (الْحِوَارُ وَالْمُحَاوِرَةُ: مُرَاجَعَةُ الْكَلَامِ بَيْنَ مُتَكَلِّمَيْنِ) (حوار ومعاورة) ئەو ھەيە كە قسە پىت و بچى لە نىوان دوو كەس دا، كە پىكەو ھە ئاخفن و دەدوين.

تىجا ئايا باباى دەوڵەمەند لە كاتى دواندىدا، چى بە ھاوۋەلە ھەزارەكەى گوت؟:

(۳) - ﴿أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا﴾، واتە: من مالى و سامانم لەھى تۆ زياترە.

(۴) - ﴿وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾، ھەروەھا خەلك و كەس و كارىشم لە ھى تۆ زياتر و بالادەستترن، واتە: كەسە كاتى دەوروپەرى من، لە ھى دەوروپەرى تۆ، بالادەستترن و، سامانىشم لە ھى تۆ زياترە، (أَعَزُّ: أَي أَشَدُّ عِزَّةً، وَالْعِزَّةُ ضِدُّ الذُّلِّ)، (أَعَزُّ: يَانى: زۆر بە ھەيز و بالادەست (عزة) يش دژ و پىچەوانەى (ذل)، ھ، يانى: ملكە چى و زەبوونى و بى دەستەلاتى.

(النَّفَرُ: عَشِيرَةُ الرُّجُلِ الَّذِينَ يَنْفِرُونَ مَعَهُ) (نَفَرٌ) ئەو خزم و كەسەى پىاون، كە لە گەلدا رادەپەرن و دەر دەچن، بۆ بەرگرى لىكردى و لەسەر كردنەو ھى.

كەواتە: باباى دەوڵەمەند خۆى بەسەر ھاوۋەلە كەيدا ھەلەكشاو ھە، لە دوو پو ھو ھە:

أ - لە پو ھى مالى و سامانە ھە.

ب - لە پو ھى خزم و كەسە ھە.

(۵) - ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾، لە حالىكدا ستەمى لە خۆى كرد بو و، چو ھە نىو باخە كەيە ھە.

ستەم لە خۆ کردنە کە ی، ئەوە بوو کە هاوبەشی بۆ خوا دادەنا و بێبڕا بوو، بڕوای بە پۆزی دواوی و زیندوو بوونەو و لێرسینەو نەبوو، بەچاکە و نێعمەتەکانی خواش لە خۆی بایى بوو بوو، لە جیاتی ئەوەی سەری بەندایەتیی بۆ خوا دابنۆت و شوکرانە بۆت بێ، پێیان لە خۆبایی بوو، پێیان لە کەوڵی خۆی دەرچوو!

هەلبەتە ﴿وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ ئەوانە هەموویان دەرگرتەو، واتە: هەم هاوبەش بۆ خوا دانەربوو، هەم بێبڕابوو، بڕوای بە پۆزی دواوی نەبوو و نکوولیی لێدەکرد، هەم لە کەوڵی خۆشی دەرچوو بوو و، لە خۆی بایى بوو بوو.

یەکیک بۆی هەیه، بێت: بۆچی پێشتی خوا ﷻ باسی دوو باخان دەکات: ﴿جَنَّتَيْنِ﴾، بەلام لێرەدا دەفەرموێ: ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ﴾؟

زانایان گوتووین: ﴿أَفَرَأَيْتُمَا الْجَنَّةَ هُنَا، لِأَنَّهُمَا كَانَتَا مَقْدَاحَتَيْنِ﴾ بۆیە لێرە تەنیا باسی یەك باخ کراوە، چونکە دوو باخەکان لە تێو یەكدا بوون، چونکە خوا ﷻ لەبارەیانەو دەفەرموێ: ﴿وَحَفَفْنَا مَا فِيهَا بِخَلٍّ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا﴾ ﴿٢٢﴾ ﴿وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا﴾ ﴿٢٣﴾، واتە: ئەگەر لە دوورەو تەماشات کرد بانایە وەك یەك باخ دەهاتنە بەرچاو، چونکە باخەكە بەپلە یەكەم ڕەزی تریە و، دەوربەرە کە بە دارخورمایان تەنراوە، پاشان لە تێوانیان دا: کشتوکال و دانەوتێلە و سەوزایی و تەپەکار و، ڕووباریکیش یاخود شاجۆگە یەكی گەورەش بەتێوانیاندا دەرۆا، بۆیە خوا ﷻ بە یەك باخی هێناوە.

دەشکونجێ بگوترێ: یەك باخ بوو، بەلام دوو بەش بوو.

(٦) - ﴿قَالَ مَا أَظُنُّ أَن يَبْدَهُ هَذِهِ أَبَدًا﴾، {کاتێک کە چوووە نێو باخە کە یەو لە حالێکدا ستەمی لە خۆی کردبوو} گوێ: پێم وانیە ئەمە هەرگیز لە بەینبچێ، یانی: ئەم باخە هەرگیز ناهەوتێ، (بَادَ يَبِيدُ: هُلْكَ يَهْلِكُ، وَقَفِيَ يَفْنَى)، (بَادَ يَبِيدُ) واتە: لە بەینچوو، لە بەیندەچێ، (أَبَدًا: طَوَّلَ الْمُدَّةَ) (أَبَد) یانی: ماوە یەك زۆر، ئەگەرنا زانیویەتی کاتێک هەر دێ، هەموو شتێک کۆتایی دێ، بەلام مەبەستی ئەو بوو، ماوە یەك زۆر دەمێنێتەو.

(٧) - ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾، واتە: پێشم وانیە (ساعة) بێ.

(ساعة) یانی: کاتی دیاریکراو بۆ ڕووداویك، ئەو کاتە ی دیاریکراوە، تنجا چ بۆ تێکچوونی ئەم گەردوونە، کە بە گوردیی پێی دەگوترێ: ناخیر زەمان، کە (الساعة) ی پێ دەگوترێ، چ بۆ هاتنی پۆزی دواوی کە: (قیامة) ی پێ دەگوترێ، کە هەندێک جار

ئەگەر ئینسان ورد نەبێ: (قیامە) و (ساعة) تیکەڵ دەکات، کە لێردا لە یەک جیان و، لە قورئاندا هەر کامیان لە سیاقی خۆیدا بە کارهاتوه، هەرچەنده جاری وایه وشە (ساعة)، (اليوم) (آخر) یش دەگرتەوه، واتە: ئەو کاتە کە هەم گەردوونی تیدا تیکدەچێ و، هەم بازاری قیامەت و پۆژی دواي دیتە گۆڕی، بەلام بە زۆری وایه (ساعة) یانی: ئەوکاتە ئاخیر زەمانی تیدا دێ و گەردوونی تیکدەچێ و، (قیامە) ش ئەو کاتە کە خەڵک تیدا هەڵدەستەوه و بازاری سزا و پاداشت دیتە گۆڕی.

٨- ﴿وَلَكِنْ رُودَتْ إِلَى رَبِّ﴾، یانی: یتیم وانیە ئاخیر زەمان بیت و پۆژیک لە پۆژان بەرپا بێ و، گریمان ئەگەر بشکێردریمەوه بۆ لای پەرورەدگارم.

نەمە جوژیک بووه لە گەڵە پیکردن هاوئەکە، کە هاوئەکە یانی گوتبوو پۆژی دواي دێ و، لێرسپنەوه هەیه و سزا و پاداشت هەیه، ئەویش بە تەوسەوه گوتوویهتی: گریمان ئەگەر بشکێردریمەوه بۆ لای پەرورەدگارم، وەک تۆ دەلێی، ئەو هاوئە هەزار و نەدارەکەم!

٩- ﴿لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا﴾، بە دنیایی باشتەر لە باخەکەم لە لای خوا، وەک شوتنی بۆ لا گەڕانەوه، دەبینم و وەدەست دەخەم.

(المُنْقَلَبُ: الْمَكَانُ الَّذِي يُنْقَلِبُ أَي: يَرْجِعُ إِلَيْهِ) واتە: ئەو شوێنە کە بۆ لای دەگەڕێتەوه.

نەمە لێردا وێرێ ئەوێ خوێنراوتەوه: ﴿لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا﴾، (خَيْرًا مِنْهَا) ش خوێنراوتەوه، واتە: باشتەر لەو دوو باخە.

لێردا یتوێستە هەلۆهستەیه ک بەکەین لە بەرانبەر ئەو وشەیه (رُودَتْ) دا: ﴿وَلَكِنْ رُودَتْ إِلَى رَبِّ﴾، واتە: ئەگەر گیردارمەوه بۆ لای پەرورەدگارم، کە هەمان مەبەست لە سوورەتی (فصلت) - ٥٠ - ش دا هاتوه، بەلام بە وشە (رُجِعْتُ) خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَكِنْ أَدَقَّتْ رَحْمَةُ مِنَّا مِنْ بَعْدِ رَأَاهِ مَسَّهُ لَقَوْلُنْ هَذَا لِي وَمَا أَطْنُ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَكِنْ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْىٰ فَلَنُنِيزَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾.

واتە: ئەگەر تێمە بەزەیه کمان لە خۆمانەوه بە مرقوف چنژت، دواي ناپەهەتیه ک کە تووشی بووه، زۆر بە داکوکی کردنەوه، دەلێ: ئەم بەزەیی و بەخششە تەنیا تاییەتە بە منەوه، (یانی: هەر بۆ منە و خۆم چنکەم کەوتوه) یتشم وانیە کە (ساعة) بەرپایی و، ئەگەر گریمان گیردارمەوه بۆ لای پەرورەدگارم، بە دنیاییهوه پاداشتی هەرە چاک بۆ من لە لای وی هەیه.

خوش ده‌فهرموی: ﴿فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾^(١٥٠)، واته: به‌دنیایی نه‌وانه‌ی بی‌پروا، هه‌والیان به‌وه‌ی کردووانه پیده‌ده‌ین و، به‌دنیایی‌وه له‌نازار و سزایه‌ی زه‌به‌لاح و گه‌وره (قورس و زه‌حه‌مت) یان پئی ده‌چیژین. نجا‌نایا که له‌سوورته‌ی (الک‌هف) دا ده‌فهرموی: ﴿وَلَن رُّودَتْ إِلَىٰ رَبِّ﴾، و لیره له‌(فصلت) دا ده‌فهرموی: ﴿وَلَن رُّجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّ﴾، نهم جیاوازیه‌ی بۆچی؟!

(الخطب‌ال‌یسکافی) له‌کتیبه‌که‌ی خۆ‌ی دا^(١٥١) ده‌لئ: هۆکاره‌که‌ی نه‌وه‌یه که له‌سوورته‌ی (الک‌هف) دا باسی دوو باخه‌کان کراوه، باسی نه‌وه‌موو ناز و نهمه‌ته‌کراوه، بی‌گومان وشه‌ی (رذ) یش به‌کاردی بۆ گپ‌رانه‌وه به‌ره‌و شتیک که ئینسان پئی ناخۆش‌ی، که به‌دنیایی مروّفی پئی ناخۆشه، باخ و گوول و گولزار و موولک و مال و مه‌صله‌حه‌ت و ... هند هه‌مووی به‌جی به‌ئیلی و به‌ده‌ستی خالی بی‌ته‌وه به‌رده‌م په‌روه‌ردگاری، به‌تایبه‌تی ته‌گه‌ر بابایه‌کی بی‌پروا بئ، بۆیه له‌وئ ده‌فهرموی: ﴿وَلَن رُّودَتْ إِلَىٰ رَبِّ﴾، چونکه (رذ)، واته: گپ‌ردایه‌وه بۆ شوئیتیک، یاخود بۆ حاله‌تیک که پئی ناخۆشه.

به‌لام له‌سوورته‌ی (فصلت) دا باسی ناز و نهمه‌ت نه‌کراوه، به‌لکو باسی نه‌وه‌کراوه: تیمه له‌کاتیکدا به‌زه‌یی خۆمان به‌ مروّفی چیژت، دوا‌ی ناره‌حه‌تییه‌ک که تووشی بووه، ده‌لئ: نه‌مه‌تایه‌ته به‌ منه‌وه‌و، پتشم وانیه‌ تاخیر زه‌مان به‌رپایی و، ته‌گه‌ر گپ‌ردامه‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگاریشم پاداشتی هه‌ره‌باشم چنگ ده‌که‌وئ.

بۆیه وشه‌ی: ﴿رُجِعْتُ﴾، له‌ویدا گونجاوه و وشه‌ی: ﴿رُدَّتْ﴾، له‌سوورته‌ی (الک‌هف) دا گونجاوه،

سبحان‌الله! خۆ‌ی زانا و شاره‌زا و کاربه‌جی، هه‌ر شایسته‌ی خۆیه‌تی که نه‌وه‌موو ورده‌کارییه‌ی له‌فهرمایشتی خۆیدا په‌چاو کرده!

مهسه لهی سیه م:

هاوله که ی له کاتی دواندیدا پیتی گوت: نایا بهو کهسه بیپروای، که له گل دروستی کردووی و، دواپی له نوتفه و، پاشان کردووی به پایوتکی تیر و ته‌واو؟ (تۆ بیپروای) به‌لام من هر خوا به‌روه‌ردگارمه و، هیچ که‌شیش ناکه‌مه هاوبه‌شی خاوه‌ن و به‌روه‌ردگاری خوم:

خوا ۱۰۰ ده‌فرموی: ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا ۚ﴾ ﴿٣٧﴾ لَيْكُنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾

شیک‌ردنه‌وه‌ی ئەم دوو نایه‌ته، له شه‌ش برگه‌دا:

- ۱- ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ﴾، هاوله‌که‌ی |هاوله‌ه‌زار و نه‌دار، به‌لام به‌ پروا و به‌ قه‌ناعه‌ته‌که‌ی | له‌ حالیک‌ که‌ سه‌رگه‌رمی دواندن و وتووێژ و مشت و مەر له‌ گه‌لدا کردنی بوو، پیتی گوت:
- ۲- ﴿أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ﴾، نایا بیپروای بهو که‌سه‌ی که‌ تۆی له‌ گل دروست‌کردوه.
- نهم (أ)، (همزة الإستفهام) ی سه‌ر و شه‌ی (كفرت)، (الإستفهام للتعجب والإنكار، وَلَيْسَ عَلَى حَقِيقَتِهِ)، پرسیار‌کردنه‌که‌ بۆ سه‌رسو‌پماندن و نکو‌وایی‌لێ‌کردنه، نه‌که‌ مه‌به‌ستی پرسیار‌کردن بۆ و، نه‌ویش وه‌لامی بداته‌وه.

که‌ ده‌فرموی: ﴿خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ﴾، ئەمه‌ ناما‌زه‌یه‌ به‌ نه‌صله‌ به‌که‌مه‌که‌ی (نطفه)، چونکه‌ (نطفه) له‌ خوێن دروست ده‌بۆ و، خوێنیش له‌و خۆراکه‌ هه‌زم‌کراوه‌ی که‌ مرو‌فی خوار‌دوو‌پیه‌تی و، نه‌ویش له‌و خوار‌دانانه‌ که‌ له‌ زه‌وی په‌یدا‌ده‌بن و سه‌رچاوه‌که‌یان گله‌.

واتایه‌کی دیکه‌ی: ﴿أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ﴾، واته‌: نایا تۆ بیپروای بهو که‌سه‌ی که‌ باب و دایکی تۆی راسته‌وخۆ له‌ گل |یان له‌ قوڕ| دروست‌کردون؟!

- ۳- ﴿ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾، دواپی وه‌چه‌ی ئاده‌می له‌ (نطفه) یانی: ناوی پیاو و ئافره‌ت، دروست‌کردوه، هه‌رچه‌نده‌ زۆریک‌ له‌ زانایان گوتوو‌یان: (النُّطْفَةُ: مَاءُ الرَّجُلِ) نوتفه‌ ناوی پیاوه، به‌لام پینم وایه‌ (نطفه) بریتیه‌ له‌ کۆی ناوی پیاو و ئافره‌ت، نه‌ویش (مُشْتَقَّةٌ مِنَ النُّطْفِ، وَهُوَ السَّيْلَانِ) له‌ (نُطْفٍ)‌هوه‌ هاتوه، که‌ بریتیه‌ له‌ پزانی شتی‌ک.

و شهی ﴿أَكْفَرْتَ﴾، دهگونجی به مانای: بیبروایی بن.

نایا بیبروای بهو کهسهی که توی دروستکردوه له (نطفه)؟ ههروهها دهشگونجی به مانای: سپلهیی و ناسوپاسیی بن.

نایا بن ئەهه و سپلهیی، بهرانهر بهوزاتهی توی له تۆویلهکه (نطفه) دروستکردوه؟!

۴- ﴿ثُمَّ سَوَّكَ لِرَجُلٍ﴾، واته: ئنجا توی ریکخستوه له شیوهی پیاویکدا، یاخود توی کردوه به پیاویکی تیر و تهواو.

۵- ﴿لَنِكَأَنَّ هُوَ اللَّهُ رَبِّي﴾، واته: بهلام ههر ئەو (خوا) پهرهردگاری منه.

لیرهدا ﴿لَنِكَأَنَّ﴾، {مرئب من (لكن) و (أنا)} یانی: (لكن أنا هو الله ربی) واته: ئەو بهدییهنهرهی که تۆش و منیشی له گۆ و دواي له (نطفه) دروستکردوه و، دوايی کردووینی به پیاویکی تیر و تهواو، من تهنیا ئەو خوایه، پهرهردگار و خاوهغه.

له رووی ریزمانییشهوه: ﴿لَنِكَأَنَّ﴾، دهبیته نههاد (مبتدا)، ﴿هُوَ اللَّهُ رَبِّي﴾، دهبیته گوزاره (خبر)، ئنجا وهك چۆن خوتراوهتهوه: ﴿لَنِكَأَنَّ هُوَ اللَّهُ رَبِّي﴾، خوتراویشهتهوه: (لكن هو الله ربی).

۶- ﴿وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾، واته: هیچ کهس ناکهمه، هاوبهشی پهرهردگارم.

یانی: که تۆ هاوبهشان بۆ خوا دادهنتی، دروستکراوانی خوا، دینییه ریزی خوا، بهلکو شتهکان و شمهکهکان دینییه ریزی خوا، من هیچ کهستیک له خاوهن عهقل و ئیرادهکانیش، ئەگەر مروفن، ئەگەر جینن، ئەگەر فریشتەن، نایانهیتمه ریزی خوا.

مهسهله ی چواره م:

به رده وام بوونی: پیاوه بر واداره، نه داره که، له سه ر دواندن هاوه له دهوله مه نده له خو بایه بیروایه که و گوتی: ده بوایه کاتیک ده چوویه نیو باخه که ته وه، گوتات: نه مه خوا ویستوویه و، هیزیش ته نیا به خوایه، که ده شبینی من سامانم و پوله م له هی تو که مترن، په نگه، نیزی که، په روه ردگارم له باخه که ی تو باشرم پیدات و، به لایه کیش له سه رتوه بو باخه که ت بنیتری، بیته زه ویه ی پرووی خلیسک، یان ناوه که ی به ناخی زه ویدا پوچی و، هه رگیز نه توانی به دوا ی دابچی و بیگی په وه:

خو الله ده فهرموئ: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ سَكْرَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا﴾ ﴿٣٨﴾ فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَنُصِيعَ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٣٩﴾ أَوْ يُصِيعَ مَائِهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤٠﴾

شیکردنه وه ی ئەم سی ئایه ته، له ده برگه دا:

١- ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ﴾، واته: ده بوایه کاتیک ده چوویه نیو باخه که ته وه.

ئویش لیره دا دیسان هه ردوو باخه که ی، به یه ک باخ داناون، له بهر شه وه ی دوو باخه که تیکه له کیش بوون، (لولا)، لیره دا بو سه رزه نشکرده، چونکه: (لولا)، ده گونجی بو هاندان (تحضیض) بن و، ده شگونجی به واتای: (إمتناع لوجود) بن، وه ک (لولا محمد لجا عمر) نه گه ر موحه ممه د نه بووایه، عومه ر ده هات، به لام لیره دا (لولا)، بو سه رزه نشکرده و سه رکونه کردنه ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ﴾، واته: ده بوایه که ده چوویه نیو باخه که ته وه.

٢- ﴿قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، گوتایه: ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، لیره دا (ما):

١ - (موصولة) یه و گوزاره (خبری) نیهاد (مبتدا) یکی قرتیترا وه، که حا لی چوونه نیو باخه که، ده یکه یه بن، به مجوره: (ای هذه الجنة: ما شاء الله، أي: الأمر الذي شاء الله إعطائه إياي) واته: نا ئەم باخه، که خوا ویستوویه تی، ئەو شته یه که خوا ویستوویه تی بیبه خشی به من.

۲- دهشگونجن (ما) (نکرة) بن، ﴿قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، به مجوره: (هذا شيء شاء الله لي) ثمه نهو به که خوا ويستوویهتی بو من.

۳- ﴿لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾، هیز نیه مه گهر به خوا، یانی: هیز نیه بو دروستکردنی باخیکی وا، مه گهر به خوا، یاخود: هیز نیه بو که سیک که ثم باخهی هیناوه ته دی، مه گهر خوا هاوکاری کردبن، دهبووایه ثاوات گوتبایه: ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾، واته: ثم باخه نهو شتهیه، که خوا ويستوویهتی بو من بن، یان نهو باخه نهو به که خوا ويستوویهتی بیدات به من، هیزیش نیه بو پیداکردنی باخیکی وا، مه گهر به خواو، نهو کهسه پیدای کردوه، به ههول و هیزیک پیدای کردوه، که خوا پیی داوه، دهبوو ثاوات گوتبایه.

له جیاتی نهو هی خوئی پیوه هه لکیشی و بلیسی: نهو باخه له بهین ناچی و ناخیر زه مان (الساعة) ش نایهت و، بلیسی: نه گهر بشکیردریمهوه بو لای خوا، هینده له خوئ رابیسی و، هینده له خوئ رازی بن، پیئت وابتی که لهویش له گهل نهو هه موو بیبروایی و سپله ییدا، خوا باشر له هی دنیات پیدهدا!! دواپی پیی دهلی:

۴- ﴿إِنْ سَرَنْتَ أَنْ أَقْلَ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا﴾، واته: نه گهر ده مبینی من له تو سامان و روله م که مترن، ثم ﴿أَنَا﴾، به، راناوی جیا کردنهوه (ضمیر الفصل) به، نه گهرنا دهیتوانی بفهرموئی: (إِنْ تَرَى أَقْلَ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا)، به لام ثمه بو ته نکید کردنهو به:

نه گهر تو من ده مبینی، له تو سامان و روله م که مترن.

۵- ﴿فَعَسَىٰ رَبِّی أَنْ يُؤْتِیَنَ خَیْرًا مِنْ جَنَّتِکَ﴾، واته: نیزیکه، یان رهنکه پهروه ردگارم باشر له باخه کی تو م پییدات، واته: هه ر له ژیاپی دنیا دا، (عسی) بو تو میدهوار بوونه و، بریتیه له داواکردنی شتیک، نیزیک بی پیدای.

به لام ریشی تیده چی لیره دا مه بهست پیی پارانهوه بی بو خوئی و، توو ککردن بی له هاوه له له خو بایه که ی.

۶- ﴿وَرُبَّیْلَ عَلَیْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ﴾، واته: نیزیکه پهروه ردگارم به لایه ک له سه ریوه بنتریتیه سه ر باخه کی تو.

(حُسْبَانًا: مُقَدَّرٌ حَسِبَ، كَالْفُطْرَانِ، وَهُوَ هُنَا صِفَةُ الْمُصَوِّفِ مُعَذِّوْفٍ، أَيْ: هَلَاكًا حُسْبَانًا أَيْ: مُقَدَّرًا مِنْ اللَّهِ).

(حُسْبَانًا)، چاۋگە لە (حَسَب) ھوھ ھاتوھ، وەك (غُفْرَان) لە (غُفْر) ھوھ دى، لىرەدا (حُسْبَانًا) سىفەتى وەسفىراۋىكى قىرتىتراۋە، يانى: لە بەين چوونىكى ئەندازەگىرى كراۋ و حىسابكراۋ لە خواۋە.

(۷) - ﴿مِنَ السَّمَاءِ﴾، لە ئاسمانىۋە، لە سەرىۋە.

ھەندىكىش گوتىۋايانە: وشەى: ﴿حُسْبَانًا﴾، كۆى (حُسْبَانَةً) يە، ئنجا (حُسْبَانَةً) ش بە چەند مانا يەك دى:

أ - بە ماناى ھەورە تىرىشقە يەك كە ئاگرى تىدابت و لە ئاسمانە ھە بى.

ب - بە ماناى ئاۋى كۆللە يە.

ج - ئاۋى تىرى بچوۋكە، يانى: تىر بارانكردن.

واتە: ئەو (حُسْبَانَةً) لە ئاسمانە ھە، لە سەرىۋە، خوا بىنىرتىتە سەر باخەكەت.

(۸) - ﴿فَنُصِصَ صَعِيدًا زَلَقًا﴾، واتە: سەرەنجام باخەكەت بىتتە زەۋىيەكى خلىسك، ﴿زَلَقًا﴾: خلىسك، ﴿صَعِيدًا﴾، پروۋى زەۋى، ﴿زَلَقًا﴾: دَاثَ زَلَقٍ، واتە: خاۋەن خلىسك، ﴿زَلَقٍ﴾: زَلَقٍ (مصدرى): ﴿زَلَقَتِ الرُّجُلُ: زَلَتْ وَاضْطَرَّتْ ه، ﴿زَلَقَتِ الرُّجُلُ﴾، واتە: پىتتەكە خلىسكا و نەچەسپا، ئنجا (زَلَقٍ) چاۋگە، بە ئام كراۋە بە وەصف بۆ زىندە پروۋى تىداكردن، يانى: زەۋىيەكە، كە خاۋەن خلىسكە.

(۹) - ﴿أَوْ يُصِصَ مَآؤُهُا غَوْرًا﴾، ياخود ئەگەر باخەكەش ئاۋا بە يەكجارىيە لە بەين نەچى و، زەۋىيەكەى پروۋت نەبىتتە ھە لە كشتوكال و، نەبىتتە زەۋىيەكى سوۋرى سەققە تالەى وا، كە مەۋف لىي بىغلىسكى، ھىندە لووس بى، ئەگەر ئاۋاشى لىنە يەت، ئاۋەكەى پۆبچى و بچىتە خوار.

﴿غَوْرًا﴾، ﴿غَوْرٌ: مُصْدَرُ غَارٍ لِمَاءٍ، إِذَا سَاغَ فِي الْأَرْضِ﴾ (غور) چاۋگى (غاز) يە، ئەگەر ئاۋەكە پۆچو و بە زەۋىدا و ۋىۋو.

(۱۰) - ﴿فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا﴾، واتە: ئەو كاتە تۆ ھەر نەتدەتۋانى، ئاۋەكە بىتتە ھە و نەتدەتۋانى ھەر بەدۋاشى دا بچى.

لىرەدا ئەو ھاۋەلە بىرۋادارە بە قەناعتە نەدارەى، ئامۆزگارىيى زۆر باش و دىلسۆزانەى دەكات، واتە: بەر لەۋەى كە ئەۋەت بەسەربى، ۋاز لەۋ بىرە چەۋتەت بىنە، چونكە ئەو بىركردنە ھە چەۋتەتە، كە ئەو ھەلسۈكەۋتە چەۋت و لارەى تىدا بەدەپىتۋاى.

مەسەلەى پىنجەم:

سەرەنجام مائ و سامانەكەى فەوتە و، باخەكەى بەسەرئىكدا رما، ئەویش لەسەر
لەو مەسەفەى لە باخەكەى كردبوو، زۆر پەشیمان بوو، دەستەكانى هەلگێر و وەرگێر
دەکردن، دەستەكانى پىكدادەدان و، دەيگوت: خۆزگە هىچ كەسم نەكردبايە هاوبەشى
خوا، هىچ كۆمەلگىشى لەبوو، پىشتى بگرن لە بەرامبەر خواداو، خۆيشى هىچى پى
نەكرا، بۆ خۆسەرخستن و تۆلەستاندەو، لەو كات و شوێنەشدا تەنیا خواى هەق
بآلادەست بوو، خوا پاداشتىشى باشتەرە و، سەرەنجامىك كە بۆ دۆستانىشى دايدەنى
چاكەرە:

خوَا ۞ دَهِرْمُوْى: ﴿وَأُحِيطَ بِشَرِّهِۦ ۖ فَاصْبِرْۖ يُّقَلِّبْ كَيْفَهُۥٓ عَلَىٰ مَا أَتَقَىٰ فِيهَا ۚ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
عُرْوَتِهَا وَيَقُولُ بَلَنْتَنِي ۚ لَأُثْرِكَ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ۖ ﴿١٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُۥ فِتْنَةً يُّصْرَفُونَ ۚ مِنْ دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ
مُنْصِرًا ۖ ﴿١٣﴾ هُنَالِكَ ٱلْوَلِيَّةُ ۖ لِلَّهِ ٱلْحَقُّ ۖ هُوَ خَيْرٌ نَّوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۖ ﴿١٤﴾

شیکردنەوێ ئەم سى ئایەتە، لە دە برگەدا:

(١) - ﴿وَأُحِيطَ بِشَرِّهِۦ﴾، خوَا ۞ لێردا یەكسەر دیمەنى لە بەینچوونى سەرووت و سامان و
باخ و مائ و مولكەكەى دینیتە پىش و، كورتى دەكاتەو، ئەگەرنا مەرج نیه كە كابرای سامانداری
لە خۆبایی قسەكەى كردو، و، هاوێلە هەزارەكەشى تاواى وەلامداوئەو، یەكسەر بەلا هاتبى،
بەلام خوَا وای كورت دەكاتەو وەك: یەكسەر دواى ئەو وتووێژ و مشت و مەرەیان پێكەو، گومانى
ئەو پیاو برودارە یەكسەر هاتبیتە دى! ﴿وَأُحِيطَ بِشَرِّهِۦ﴾، مائ و سامانەكەى ئابڵووقەدرا،
وشەى ﴿بِشَرِّهِۦ﴾، بە تەنكید لێردا مەبەست پى مائ و سامانە، بە هەمووى چۆرەكانیەو،
وێرای باخەكەش، ئازەلى هەبوو، خانووبەرەى هەبوو، مائى نەقدينەى هەبوو، هەرچى
هەبوو، هەمووى ئابڵووقەدرا.

(الإحاطة: الأخذ من كل جانب، ولغنى: أُلِفَ مَالُهُ)، (إحاطة) بریتىە لە گیران لە هەموو
لايەكەو، یانى: مائ و سامانەكەى فەوتیترا، چونكە: ئەگەر دوزمىنك، دوزمەكەى خۆى
ئابڵووقە بدات و، هەر چوار لایانى لێبگرى، مانای وایە پى هەلاتن و دەربازبوونى نیه و،
نازانى لە چ لایەكەو بەرگرى بكات؟ بۆیە ئەو تەعبیرە بەكارهێنراو، بۆ لە بەین
چوونى شتىك، وەك لە سوورەتى (يونس) - ٢٢ - دا، خوَا دَهِرْمُوْى: ﴿وَعَلَّمْنَا أَنَّهُمْ أُحِيطَ

پهر ۱. باسی که سائیک دهکات، که به سواری که شتیبه که به دهریادا دهچن، دواى نهوہی بابہ کی توند هه لدهکات و شه پوله کان دهوریان دهگرت، وادهزانن که مارودراون و تازه پئی دهر بازوونیان نیه.

۲- ﴿فَأَصْحَبُ يُقَلِّبُ كَيْفَهُ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا﴾، دواى نهوہی تیکرای باخ و مال و سامان و ههرچی هه هیوو، فهوتا: وای لیتات که دوو له په دهسته کانی هه لکیر و وهرگیر دهکردن، یان: به یه کدی دا ددان، یان سهره و بنی دهکردن، له سهر نهو خهرجیی و مه سهره فهی، له باخه که پیدا کرد بووی.

پسپوران گوتوو یانه: (تَقْلِبُ الْكُفَّيْنِ، خَرَجًا يُفْعَلُهَا الْمُتَعَسِّرُ)، واته: هه لکیر و وهرگیر کردنی له په دهسته کان، که سئیک خه فه تباری په شیمان دهیکات، لیره دا - وهک پیشتریش گومان - خوای کارزان و میهره بان ته عبیریکی به کارهیناوه، که له گهل کلتووری هه موو نهو کومه لکا و گهلاندها بکونجی، که به جوولهی له په دهسته کان ته عبیر دهکهن له په شیمانی و خه فهت دهر برین، له دواى شتیک که له دهستان چوو و، دهستان خالی ماوه تهو و هیچان به دهسته وه نه ماوه، یان: دهستان له هه موو چکان براره.

۳- ﴿وَحَيَّ حَاوِيَةً عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾، له حالیکدا که باخه که، به سهر سهرانه کانیدا که ووتوو، ﴿حَاوِيَةً﴾، دهکونجی به مانای که ووتوو (ساقطة) ب و، دهکونجی به مانای خالی (خالية) ب و، واته: له حالیکدا که سهرانه کانی که ووتوو نه خوار و، باخه که ی به تال و حه تال بوو بوو، به بوشی ماووه و هیچی تیدا نه ما بوو.

نهم ته عبیره ش دیسان مهرج نیه: دیواریک هه ب و، سهر بانیک هه ب و، سهرانه که برووخ و دیواره که ی به سهر دا برووخ و، به لکو نهم ته عبیره ش به کار ده هیندری ب و له بهین چوونی شتیک به ته وواوی، چونکه: تاوهدانییه کان که دهفه ووتین، پیش سهرانه که یان دهرووخ و، دوایش دیواره که به سهر سهرانه کاند دهرووخ و هیچی نامین، نجا نهم دیمه نه، خوای په روه ردگار کردو یه تی به ته عبیریکی ب و له بهین چوونیک ته وواو، با دیواریک و سهر بانیکیش له تارادا نه بن.

۴- ﴿وَيَقُولُ يَلْبِثُنِي لِأَشْرِكٍ بِرَبِّ أَحَدًا﴾، دهیگوت: نهی خوژ که! هیچ که سم نه کردبایه هاو به شی په روه ردگار، ﴿يَلْبِثُنِي﴾، ههر چه نده خوژ که خواسته، به لام مه به ست پئی په شیمانییه، پسپوران زمان گوتوو یانه: (هَذَا التَّعْبِيرُ تَنْزِيلٌ لِلْكَلِمَةِ مَنْزِلَةً مِّنْ يُعْطَى، أَي: احْضَرِي هَذَا لَوَانِك)، واته: لیره دا وشه ی (لیت) هیناوه ته شوینی که سیکه وه که بفامی، واته: نهی په شیمانی وهره تیتسا کاتته، تیتسا زور په شیمانم، نهی خه فهت و ناره حه تی تاماده به.

(۵) - ﴿وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةً يَصُورُهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، واتە: كۆمە ئىككىشى نەبوون لە بەرانبەرى خوادا، يان: لە جىيانى خوا، سەرى بخەن و پشتى بگرن، ئەمە خوێتراوێشە تەو: (وَمَ يَكُنْ لَهُ فِئَةً)، هەردووك شتووە خوێندنەو كە هاتوون و، ئەو كاتەش وشەى ﴿فِئَةً﴾ دەبێ بە: كۆمەل (مجموع) دابزى، (وَمَ يَكُنْ لَهُ مَجْمُوعٌ، أَوْ: جَمْعٌ يَنْصُرُوهُ) كۆمە ئىكى نەبوون، سەرى بخەن، ئەمەش بەرپەرچدانەوى قسەى باباى بېپروايە: ﴿وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾، واتە: مەن كەس و كارم لە تۆ زياترە، يان: ئەو كەس و كارەى ئەو خۆى پتووە هەلەكەشان، هېچيان لە فريا و بە هانايەو، نەهاتن، كە پشتى بگرن و سەرى بخەن.

(۶) - ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، لە بەرانبەر خوادا، ياخود: لە جىيانى خوا، كاتىك كە خوا پشتى بەردا، كەس نەبوو سەرى بخات.

(۷) - ﴿وَمَا كَانَ مُنْصَرًّا﴾، لە خودى خۆشيدا تواناى دەر بازبوون و، سەر كەوتنى نەبوو و، نەيتوانى خۆى سەربخات و دەر باز بكات.

(۸) - ﴿هَٰذَا أَوَّلِيَّةٌ لِلَّهِ الْحَقِّ﴾، ئا لەو كاتەدا دۆستايەتتى و هاوكارى، تەنيا بۆ خواى هەق بوو.

(وَلَايَة) بە ماناى سەرخستى و هاوكارى كردن دى، ئەم وشەيه (الولاية)، خوێتراوێشە تەو: (الولاية) كە بە ماناى سەرپەرشتىبارى و مشوورخواردن، دى، واتە: لەو كاتەدا مشوورخوێرى و سەرپەرشتىيەكردن تەنيا هى خواى هەق بوو، وشەى ﴿أَلْحَقَّ﴾ بيش، وپراى (الحق) كە دەبێتە سيفهق (أَلِه)، خوێتراوێشە تەو: (هَٰذَا أَوَّلِيَّةٌ لِلَّهِ الْحَقِّ) واتە: سەرپەرشتىيەكردن، يان سەرخستى، لەو كاتەدا تەنيا بۆ خوا چەسپاو و هەق بوو و، كەسى دىكە ئەو توانايەى نەبوو، كە سەرپەرشتىيەك كات و مشوورى لى بخوات، ئەگەر وشەكە ژێردار (مَجْرُور) (الولاية) بى، ياخود: نە هاوكارىيەك كات و سەرى بخات، ئەگەر وشەكە بۆردار (مضموم) ﴿أَوَّلِيَّةٌ﴾ بى.

(۹) - ﴿هُوَ خَيْرٌ نَوَابًا﴾، خوا ﷻ پاداشتى باشتەر.

لێرەدا ﴿خَيْرٌ﴾ بە ماناى (أَحْسَن) نيه، تاكو مەبەست ئەو بى، پاداشتى خوا باشتەر لە هى خەلكى دىكە، بەلكو مەبەست مۆتەلقى باشتەر بوونى پاداشتى خوايه، نەك بە بەراورد لەگەڵ پاداشتى جگە لە خوادا.

(۱۰) - ﴿وَخَيْرٌ عَقْبًا﴾، سەرەنجامەكەيشى باشتەر.

سەرەنجامىك كە لەلای خوايە، بۇ دۆستانى: كەسانىك كە خوۋشى دەۋىن، ئەو سەرەنجامە كە لەلای خوايە، باشتە، ديسان ئەوەش لىرەدا ماناى ئەوە نىە، سەرەنجامىك كە لەلای خوايە، باشتە لە سەرەنجامىك كە لەلای جگە لە خوايە، بەلكو مەبەست ئەوەپە سەرەنجامىك كە لەلای خوايە، ھەر ئەوە چاكە، ھەرۈەك پاداشتىكىش كە لەلای خوايە، ھەر ئەو چاكە.

﴿عُقْبَا﴾، خوتىراۋەتەۋەش: (عُقْبَا)، (عُقْبَا) ھەردووكيان يەك واتايان ھەيە.

بەلى بېرىزان! بەو شىۋەيە خوا ﴿يَا﴾ ئەو بەسەرھاتەمان بۇ دەگېرىتەۋە و، ۋەك پەندىك و ئمۇۋنەيەك باسى دەكات، ۋەك لەسەرەتاۋە فەرموۋى:

﴿وَأَضْرَبْ لَهُمْ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ﴾ لەبەر ئەۋەي بەراستىي دەرس و پەندى لىۋەردەگىرى و جىنگاى عىبەرەتە بۇ كەسىك كە پەند ۋەربگىرى و، لە شتانەۋە پامېتىن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

❖ دەرسی پۈنجهم ❖

پناسه ی نه م ده رسه

نه م ده رسه مان جهوت (۷) نایهت ده گریته خوئی، نایهته گانی: (۴۵ - ۵۱)، ته وه ری سه ره کیان: باسی ژیا نی دنیا و سه ره نجامه که ی، پاشان باسی هه ر کام له ناخیر زه مان و قیامه ته، به تیکه له کیشی، تنجا باسی نیشاندانی کرده وه گانی تاوانباران به ناماده کرده وه، واته: کرده وه گانیان ناماده ده بن له بهر چاویان، دوایش ناماژه به کی کورت به به سه ره هاتی ناده م و نیلیس کراوه.

له کوژايشدا باسی ته و راستیه کراوه، که خوی بالآ ده ست، هیچ که سی له دروستکردنی ناسمانه کان و زهوی و، ته نانهت خویشیان ناگادار نه کرده، یانی: پرسى به هیچ کامیان نه کرده و، هیچ کامیان نامادهش نه بوون، له و کاته دا، که خوا نه م که ردوونه ی هیناوه ته دی.

﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْنَدًا ﴿٤٥﴾﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْمَالِ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾﴾ وَيَوْمَ نُسَوِّرُ السَّيْرَ الْجَبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾﴾ وَعَرَضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾﴾ وَوَضَعَ الْكِتَابَ فَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ ۖ فَمَا فِيهِ يَقُولُونَ يَوَلَّيْنَا مَالَ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَحْفَةً وَلَا كِبْرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ۖ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِي ۚ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾﴾ مَا أَشْهَدُكُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقِ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿٥١﴾﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

ههروهها وینهی ژیانی دنیا یان بۆ یینهوه: وهك ئاوێكه لهسه رێوه دامانبه زانده، ئیدی یه كسه ر پروه کی زهوی ئلویهی بووه، (پاشان) بۆته پووشیکی تێكشكاو، كه با پرایده مالتی و، خواش به سهر هه موو شتیكدا توانا داره (۱۶) سامان و كوران، جوانی ژیانی دنیان و، (كردهوه) باشه ماوه كان، له لای پهروه رده گارت، پاداشتیان چاكتره، ئومید به خسترن (۱۷) پوژنیکیش كه چپایه كان ده پوژنیه و، زهوی به روون و پاشكاوی بی په رده و له مپهر ده بیی و، كۆیان ده كه ینه وه، ههچ كامیكیان لئ نابوژین (نهو پوژه: پوژنیک سەخت و تووشه) (۱۷) (به نده كان) به ریزیش له سهر پهروه رده گارت پاده نویترن (پیشان ده لئین: وهك یه كه مجار دروستمان كردهوون، ئاوا هاتنه وه لامان، به لكو پیتان وابوو: به لئنگه تان بۆ دانانن (۱۸) ئنجا كێب (لیستی كردهوان) دانرا و، تاوانباران ده بیی: ترس و له رزیان ههیه له وهی تیدایه، ده لئین: نهی هاوار بۆ تیمه! نه م كێبه چیه؟! ههچ بچووك و گهوره یه کی جی نه هیشته كه سه ر ژمیری نه كر دبی و، نه وهی كه كردهو یان به ناماده یی بینیان و، پهروه رده گاریشت سته م له ههچ كهس ناكات (۱۹) یادیش بكه وه! كاتێك به فریشتا مان فهرموو: كړنووش (ی پزگرتن) بۆ ئاده م بهن، یه كسه ر كړنووشیان برد، جگه له ئیبلیس كه له جینن بوو، له فهرمانی پهروه رده گاری ده رچوو، ئنجا ئایا خۆی و وه چه كه ی له جیانی من، به دۆست ده گرن، له حالێكدا كه دوزمنیشتان؟ (ئیبلیس) خراپترین جیگه روه (ی خوا) یه بۆ سته مكاران (۲۰) ئه وانه م (به مه به ستی هاوکاری) ئاماده ی دروست كردنی ئاسمانه كان و زهوی و، دروست كردنی خۆشیان نه كرده و، ناشگونی جی من گومرا كه ران بكه مه پشتیوان و هاوکار (۲۱).

شیکردنهوهی هه ندیک له وشه كان

(هَشِيمًا): (الْهَشْمُ: غَسْرُ الشَّيْءِ الرُّخْوِ، غَالِثَاتِ، هَشْمُ الْعَظْمِ، وَهَشْمُ الْخُبْزِ)، (هَشِيم) واته: تێكشكێناو، (هَشْم) بریتیه له شتیکی نهرم كه تێك بشكێتێ و، به پارێری و، ورد بكری، ههروهها بۆ شتی په قیش به كاردی، (هَشْمُ الْعَظْمِ) تیسقانه كه ی شكاند، (هَشْمُ الْخُبْزِ) نانه كه ی ورد كرد.

(نَذْرُوهُ الرِّيحَ): واته: با پایدہ مالی و پایدہ دات و پرزو بلاوی دکاتہوہ، (فَزَرْتُهُ الرِّيحَ، تَذْرُوهُ وَتَذْرِیْهِ) واته: بابہ کہہ پایدہ مالی، یاخود پرزو بلاوی کردہوہ، (تَذْرُوهُ وَتَذْرِیْهِ) ئەمہ بہ شیوہی کاری پانہ بردووہ و، بہ ہر دوو شیوہ ہاتوہ.

(أَمَلًا): (الْأَمَلُ: الرِّجَاءُ، أَمَلٌ خَيْرٌ، يَأْمُلُ أَمَلًا، وَأَمَلُهُ: جَعَلَهُ أَمَلًا)، (أَمَلٌ) بریتیہ لہ نومید و ہیوا، (أَمَلٌ خَيْرٌ) واته: بہ تہمای چاکہی ئەو بوو، پئی نومیدہ وار بوو، (يَأْمُلُ أَمَلًا) ئەمہ بہ شیوہی کاری پانہ بردووہ کہ بہ تی، (وَأَمَلُهُ) واته: ہیواداری کرد، تہ ماداری کرد.

(سُرِّرَ الْجِبَالُ): چیاکان دروینین و دەیانجوولتینین، (سُرِّرَ): أَخْرَجَهُ وَأَخْلَاهُ، حَرَّكَهَا، کہواتہ: (سُرِّرَ الْجِبَالُ) واته: (نَعَرَكَهَا وَنَزَّلَهَا)، (سُرِّرَ) واته: وەدەریخت و دەر بہ دہری کرد، لہ شونی خوی لایبرد، کہواتہ: (سُرِّرَ الْجِبَالُ) یانی: چیاہ کان دەجوولتینین، لادہ بہین.

(فَلَمْ نَعَاذِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا): هیچ کاممان لیان بہ جی نہ ہیشتن، دہگوتری: (عَاذَرَ الْمَكَانَ: تَرَكَهُ)، واته: شونہ کہی بہ جیہیشتوہ، یانی: لہوئی ہموویان کۆدہ کہینہوہ و هیچ کامیان لی نابوترین.

(وَعَرِضُوا): (عَرَضَ الشَّيْءُ: أَظْهَرَ)، واته: شتہ کہی دەرخت راینواند، (وَعَرِضُوا عَلَى رَيْكَ) واته: (أَبْرَزُوا)، واته: بو پەرہردگارت رانوتنران و ناشکرا کران.

(مُشْفِقِينَ): (أَشْفَقَ مِنْهُ أَي: خَذِرَهُ) واته: لئی ترساو بیمی لئی ہہبوو، (مُشْفِقِينَ) واته: بہ ترس و لہرزان، خاوەن بیمان (أَشْفَقَ عَلَيْهِ فَهُوَ مُشْفِقٌ، وَشَفِيقٌ)، (أَشْفَقَ عَلَيْهِ) واته: ترسی لئی ہہبوو، بوئی بہ پەرۆشہوہ بوو، (فَهُوَ مُشْفِقٌ) ئەو بوئی بہ تہنگہوہیہ، ترسی بوئی ہہیہ، بہ خہمیہوہیہ.

(مَا أَشْهَدُهُمْ): واته: نامادہم نہ کردبوون، (شَهِدَ، شَهِدُوا فَهُوَ شَهِيدٌ أَي: عَصَرَ)، (شَهِدَ) واته: نامادہ بوو، ہہرہک چۆن (شَهِدَ) بہ مانای بینین دئی، بہ مانای نامادہ بوونیش دئی، (قومٌ شهود) واته: کہ ساتیک یان کۆمہ لیک کہ نامادہ بوون.

کہواتہ (مَا أَشْهَدُهُمْ) واته: نامادہم نہ کردبوون، یاخود ناگادارم نہ کردبوون.

(عَصَدًا): (الْعَصْدُ: السَّاعِدُ، وَهُوَ مِنَ الْمَرْفَعِ إِلَى الْكَيْفِ)، (عَصَدًا) واته: قوْل، (وَعَصْدُهُ: أَعَانَهُ)، ہاوکاری کرد، کہواتہ: کہ خواہد بێدہ فہرموئی: (وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَصَدًا) واته: ناگونہی من گومراکہران بکہمہ ہاوکار، پرسیان پی بکہم و، ناگاداریان بکہم، لہ کردہوہ کانی خۆم.

ماناى گىشتى ئايەتەكان

خو! ﷺ دواى ھېتانهۋەى وئەى دوو پياۋە ساماندار و نەدارەكە، كە يەكەميان: بېرۋا و ھاوبەش بۇ خوا دانەرو دوۋەميان: خوا بەيەككرو بېروادار، بوو، دواى ئەو وئەى و وتوۋىژى ئېوانيان و، دواى ئەوۋى: سەرەنجامى لە خۇبايى بوۋى باباى بېرۋاى ساماندارى خستەرۋو، كە ھۆشداريە كى گرنگە، خوا ﷺ داۋيەتى بە كافەرەكانى پۇژگارى پېغەمبەر ﷺ، بە تايەت لە ھۆزى قورەيش، ھەرۋەھا لە شۈنەكانى دېكە، لە تايىف و لەو شۈنەكانە كە خۇيان بە سەرۋەت و سامانەۋە ھەلدەكېشا، بەسەر ھەزار و نەدارەكاندا، بەلكو ھۆشداريە بۇ ئەوانىش و بۇ ھەموو مرقۇايەتتى، ھەموو ئەوانەى خۇيان بە سەرۋەت و سامانەۋە ھەلدەكېشن و، پىتى لە خۇبايى دەبن، پىتى لە كەۋلى خۇيان دەرەچەن، ھۆشداريى دانە بۇ ھەموويان، ھەرۋەھا دلدانەۋەشە بۇ بېرواداران كە: پىتان وانەبى ئەو ساماندار و لە خۇبايى بوۋانە، ھەتتا سەر كارەكەيان بەردەوام دەبى، ۋەك خۇشمان دەبىن: بەردەوام ئەوانەى لە خۇبايى دەبن و لە كەۋلى خۇيان دەرەچەن، ئەوانەى كە لە خەلك و خوا عاسى دەبن، چۆن دوايى لوۋتيان لە عەرژى دەچەقى و، فرې دەدرنە زېلدانى مېزۋوۋە و، ئەو خەلكەش كە دەچەۋسىتېرنەۋە و بەشخۋارو دەرگىن و، بى ماف دەرگىن، ئەوانىش چۆن دەبنە جېنشېنى ئەو خۇ بە پەرۋەردگار زان و، خۇ بە پەرستراۋ زانانەى، ھەزار و نەدارەكان بى بەش دەكەن و، دەچەۋسىننەۋە، ئەۋە ياسايەكى خوايە و بەردەوام لە گەردايە.

بەلى: دواى ئەو وئەى ھېتانهۋەى:

خو! ﷺ وئەى يەكە دېنېتەۋە و، دەفەرمۋى: ﴿وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، وئەى ژيانى دنيايان بۇ بېنەۋە، بە چى؟! ﴿كَمَا أُنزِلَتْ مِنَ السَّمَاءِ﴾، ۋەك ئاۋىك لە سەرۋە دامانەزانەۋە، جارى دېكەش باسما كىردۋە: خوا دەفەرمۋى: (ماء) ئاۋ، نا، فەرمۋى: باران (مطر)،! چۈنكە ئەۋەى كە لە سەرۋى دادەبەزى، تەنيا باران نى، بەلكو: تەرزەيە، بەفرە، بارانە، ئاۋىكە، شەۋمە! ﴿السَّمَاءِ﴾، يىش بە ماناى سەرۋە، ئەۋە ھېچ گومانى تېدا نى، ئەگەرنا بە ماناى ئاسمان نى، بە مانا زاراۋەيەكەى، كە ھەۋت ئاسمان، چۈنكە تېمە نازانېن ھەر سنوۋرى ئاسمانى يەكەمىش تاكو كۋىيە، تاكو تېستا

که زانیاری گەردوونناسیی، زۆر بەرهو پیشەوێ چوو و، بە دووربین و تەلیسکۆپەکان، بە ملیۆنان و بگرە ملیاران کەهکەشان و، هەزاران گەلە کاهکەشان دەبینن، بە لām تاکو ئیستاستووری ئاسمانی یەکەمیش دیار نیە.

﴿فَاَخْلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ﴾، دواى ئەوێ که ئەو ئاوەمان لە سەرێوە داوەزاند، ڕووەکی زەوی و شیناوردی زەوی لەگەڵی تیکەڵ بوو، هەمیشە کەم تیکەڵ بە زۆر دەبێ: دار و درەختە، ئەگەر دانەوێڵەیه، ئەگەر گیای باخ و بێستان و گۆل و گۆلزارە، هەرچی ڕووەک ﴿نَبَاتٌ﴾ ە، و لەسەر زەوی دەڕۆی، دەنگ و تۆوەکەى تیکەڵ دەبێ لەگەڵ ئاوداوا ئاوێتە دەبێ، چونکە ئاوەکە زۆرترە و، کەم لەگەڵ زۆردا تیکەڵ دەبێ.

ئەو و اتایەکی.

یاخود: ﴿فَاَخْلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ﴾، واتە: بەهۆی ئەو ئاوەوە، ڕووەکەکانی زەوی دەڕۆین و تیکەڵ بە یەکدەبن و، پێکدا دەچن، واتە: ئەگەر دار و درەختە سەریان تیک دەتاقن، ئەگەر شیناوردە، ئەگەر دانەوێڵەیه، تیکەڵ بە یەکدی دەبن.

ئەو قۆناغێک:

﴿فَاَصْبَحَ هَسِيماً نَّذَرُوهُ الرِّيحُ﴾، تنجا دواى ئەوێ، ئەو دار و درەخت و شیناورد و ڕووەکانە، کە لە زەوی دا ڕاوان و بە هەموو جوړەکانیانەو، دواى ئەوێ لەگەڵ ئاودا ئاوێتە بوون، یاخود پێکەو تیکەڵ بوون، دواى ئەو: هەر ئەوێ دەبینی: دەبێتە پووش و پەلشێکی تیکشکا و، کە بایەکان ڕای دەمالن و، پڕۆو بڵاوی دەکەنەو.

﴿هَسِيماً﴾، (فعل) ی بە مانای (مفعول) ە، واتە: تیکشکێناو، ﴿نَّذَرُوهُ الرِّيحُ﴾، یانی (نُفِثَهُ) بایەکان ڕای دەمالن و بڵاوی دەکەنەو، ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِراً﴾، خواش لەسەر هەموو شتێک بە توانایە، یانی: وەک چۆن: ئاوێک لە سەرێوە داوەباری و، ڕووەکی سەر زەوی پێ دەڕۆی و، پێکەو تیکەڵ و ئاوێتە دەبێ و، پێکدا دەچن، بە لām دواى هەر هێندە دەبینی، زەرد هەڵدەگەڕێ، دواى وشک دەبێ و دەبێتە پووش و پەلشێکی وشک و، با دی ڕاپدەمالن، ژیاى دنیاى هەر بەو شیوەیه: هەرکەس کە تۆ دەبینی لەم سەر زەوییه، خۆی با دەدات، کاتێک دێ، ڕادەقەنن، هەر کەس کە دەبینی خۆی با دەدا، بەسەر بەندەکاندا و، بەم سەر زەوییه دا فیزو کەشخە دەکات و خۆی ڕادەوێشێت و، بە خۆی و، بە دەرووبەری خۆی سەرسام دەبێ، بەهێز و دەستەڵاتی سەرسام دەبێ و، بە

سهرهوت و سامانی به چه پرامی و سهر یه کتراوی، سهرسام دهبن، چونکه به زوری وایه: نهوانه ی به مآل و سامانی خویمان بوغرا دهبن و، سهرسام دهبن و، له کهولتی خویمان دهردهچن، نهوانهن که به سته م و، به شیوازی چه پام سهرهوت و سامانیان پیکه وه ناوه، نه گهرنا نه وه ی به نارهقه ی تپو چه وان و، له پزی حه لآله وه سهرهوت و سامان پیکه وه بنی، نه پیی له خوایی دهبن، نه بو خراپه ش به کاری دینن، زوریک لهوانه دهبنی: به ینیک دئی و دهچی و خوئی باده دا، به لآم دواپی رادهقه نن، وه که نه و قانگه لۆشک و پووش و په لآشه ی، که کاتیک بووه خوئی راوه شانده، له شیوه ی گیا و گوئل و دار و دره خت دا، پیکداچووه، به لآم دواپی ته ماشا ده که ی: وشک هه لده که پزی:

دار و دره خت گه لاکالی زهرده هه لده که پزی و، ده که ونه خوار، دواپی ره قه ل دهبن و با پراینده مآلی، ههروه ها پرووه ک و دانه و پله، نه گهر بدوور پته وه، یان نه دوور پته وه، سهره نجام کاتیک دئی زهرده دهبن و وشک هه لده که پزی، دواپی با پرایده دات!! نجا مروقه کانیش ههر به و شیوه یهن و ژیا نی دنیاش، ههروایه و ده شوپته ته و ناووه که له سه ریوه دپته خوار و پرووه کی زهوی پیی ده پوی و، دواپی گه شه ی پیده کات و گه و ره دهبن، دواپی زهرده دهبن و وشک هه لده که پزی و، ده پته پووش و په لآشیک و با پرایده مآلی، خواش له سهر هه موو شتیک به توانایه، واته: نه وه به پیی یاسای خوایه و، ژیا نی مروقیش ده شوپته ته و حاله وه، که باسکرا.

نجا ده فهرموئی: ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، سامان و کوپان جوانی ژیا نی دنیان، واته: ژیا نی دنیا له پرووه ماددییه که یه وه: به مآل و سامانه وه و جوانه و جوانی ده کات، ههروه ها کوپان و خزم و که س و قه ره بالغی، ژیا نی دنیا جوان ده که ن، ﴿وَالْأَنْفُسُ الضَّالِّحَاتُ﴾، به لآم کرده وه ماوه باشه کان، نهوانه ی ده مپینه وه و باشن، واته: نه و کرده وه چا که نه ی که ده مپینه وه، ﴿خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾، له لای پهروه ردگارت، پاداشتیان باشتره، ﴿وَعَمْرًا مَلًا﴾، زیاتریش جیکای نو مید و هیوان، لیره شدا دیسان (خیر)، به مانای (آخر) نیه، باشتر، که به راوردی پی بکری، له گه ل مآل و سامانی دنیا دا، به لکو یانی: به موته قی کرده وه باشه کان که ده مپینه وه، پاداشتیان له لای خوا، هه ره باشه و به ره های باشترن، ته نیا نه وان جیکای نو مید و هیوا و دل پی خوشبوون.

﴿وَيَوْمَ نُسِفُ الْجِبَالَ وَنَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾، نه و پژه ش که چیا یه کان ده پونین، ده جوو لنین و لایان ده بین، زه ویش ده بنی: ها توته گوپی و

تاشكرا بوۋە، ۋەك گۆرەپانتيك، خەلكەكەمان ھەموو تېدا كۆكردۆتەۋە، ھېچ كاميان ۋاز لېناھيتىن ۋ لېناگەرىن كە كۆنەكرنەۋە، يانى: ھېچ كاميان نابۇرىن.

﴿وَعَرَضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا﴾، واتە: پىز پىز لەسەر پەرۋەر دىگارت پادەنۇندىن، ئىجا بېيئەنە بەرچاۋى خۆت لە ئادەم ۋ ھەۋۋا (عليهما السلام) دايك ۋ بابى مرقۇبايەتى، تاكو دوا مرقۇف كە ھەر خوا دەزانى تاكو چەندى دېكەش ژيان لەسەر ئەم زەۋىيە بەردەۋام دەبى! ھەموو ئەوانە ملياران بەشەر ۋ جند، كۆبكرنەۋە ۋ پىزىكرىن، ۋەك لە تەفسىرى سوۋپەنى (إبراهيم) دا باسمانكرد، لە گۆرەپانتيكدا كە پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇي: ۋەك نانتيكى سېى وايە، ھېچ گوناختىكى لەسەر نەكراۋە، واتە: زەۋىيەكى تازەيە، تەخت ۋ گۆر ۋ لەبارە، ھېچ بەرز ۋ نزمى ۋ كەند ۋ لەندى تېدا نيە، پتيك ۋ تەختە، بېيئەنە بەرچاۋى خۆت! عەقل ۋ خەيال دەستە ۋ سان دەبن بتوانن ئىستىعابى بكەن، كە ئەگەر بىت ۋ ھەموو ئەم مرقۇفانەى خوا خولقاندوۋى ۋ دەيانخولقتىن، لەسەر زەۋىيان دابنى، ئەم زەۋىيەى خۆمان، لە خالتىكدا كە دەريابەكانىش بىنە خاك، پەنگە يەكى پانتايى سائىمەتر دوۋجايەكيان بەر نەكەۋى، ئىجا تايلا ۋەلئامى ئەم پىرسىيارە لە كوئي دايە؟! لە سوۋپەنى (إبراهيم) دايە، كە خوا دەفەرمۇي: ﴿يَوْمَ يُبَدِّلُ الْأَرْضَ عَرْضَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾، واتە: ئەم پۆزەى كە نە زەۋى ئەم زەۋىيە دەمىنى ۋ، نە تاسمانەكانىش ئەم تاسمانانە دەمىن ۋ، ھەموۋيان بۆ خۋاى تاي مل پىتكەچكەر دېنە گۆرې، واتە: بازاريكى دېكە ۋ خالەتتىكى دېكەيە، خۋاى بالادەست سازى دەكات، ۋەك فەرمايشتەكەى پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇي^(۱): [سەر زەۋىيەك كە دەكرتە شوين ۋ گۆرەپانى لى كۆكردەۋەى مرقۇفەكان، [ھەرۋەھا جىنىش] ۋەك نانتيكى سېى وايە، گوناھىكى لەسەر نەكراۋە] كەۋاتە: گۆرەپانەكە ئەم زەۋىيە نيە ۋ، خالەتتىكى دېكە ۋ شوينتيكى دېكە ۋ شېۋەيەكى دېكە جىلاۋاز لەھى ئىستامان دېتە گۆرې.

﴿لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، [بېيان دەگوتىرى:] ھاتن بۆ لامان، ۋەك چۆن يەكەمجار دروستمان كىرېۋون، واتە: بە سەلت ۋ قولتىي، بى ئەۋەى كە خىزم ۋ خەلكت لەگەل بى، جىمايەت لەگەل بى، خىزب ۋ دەست ۋ پىۋەندت لەگەل دابى ۋ، مال ۋ

(۱) «يُغْفِرُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ أَرْضٍ بِنِصْفِ غَفْرَةِ كَفْرَةِ نَفْسٍ فِيهَا مَغْلَمٌ لِأَعْدٍ» رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۱۵۶، وَمُسْلِمٌ: ۷۲۲۳، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، واتە: لە پۆزى دوايى خەلك لەسەر زەۋىيەكى سېى كۆدەكرنەۋە، ۋەكو نانتيكى سېى وايە، گوناھى لەسەر نەكراۋە، ۋە ھېچ كەستىك ھېچ نىشانەيەكى نيە كە جىاي بكانەۋە لەۋانى تر.

سامانت له گه لدا بښ، به لکو به دهستی خالی، به پښی پښخواس، به سه ری پروت ... هتد، ﴿بَلْ زَعَمْتَ أَنَّ جَعَلَ لَكَ مَوْعِدًا﴾، به لکو ټیوه پښان واپوو که به ټنگه په کتان بو داناتین، پښان واپوو که پوژیک نایهت، وهک نه مړو کۆنان بکهینه وه، بو لپرسینه وه و سزا و پاداشت، پښان واپوو: وهک به رزه کی بانان بوی دهرده چن! به لام نه وه شایسته ی خوا نیه، وهک خوا له سووړه کی (المؤمنون) دا دهغه رموی:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (۱۵) ﴿فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ (۱۶)

واته: نایا پښان وایه به گاته دروستان کردوون و، بو لای ټیمه ناگېردرینه وه؟! به رزیی بو خوی هوکړای هق ایان: خوا زور له وه به رزتره، نهو هوکړانه ههقه، نهو خاوه نه په هایه ی هه موو شتیک اخوا ﴿﴾ زور له وه به رزتره که خه لک بغولقینتی و چ نه وه ی چاکه دهکات و، چ نه وه ی خراپه دهکات، دوایش لیان نه پیچینه وه، خوا زور له وه به رزتره، یان: کار به جیی خوا و به زه یی و میهره بانی و بالادهستی خوا، نه وه ی لیتاوه شیته وه.

﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾، واته: کتیب دانرا، ﴿الْكِتَابُ﴾، واته: نوو سراو، لیستی کرده وه کان، تنجا نایا نهو کتیبه یه ک لیستی سه رده کیه، وهک زانایان ده لښ، یاخود هه که سیک لیستی خوی هیه، وهک له سووړه کی (الإسراء) دا هاتوه: ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَبِيبًا﴾ (۱۱)، واته: نوو سراوه که ی خوت بغوښه وه، هه درووکیان گونجاوون: چ یه ک لیستی گه وره هه بښ، هه رچی کرده وه و هه لسوکه ووی مروقه کانه تیتدا تومار کرابن، چ هه که سیکش لیستی کی تابه تپی خوی هه بښ.

﴿فَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ﴾، تاوانباران ده بیني: ترس و له رزیانه له وه ی که تیتدایه، لهو نوو سراوو کتیب و لیسته دایه، ﴿وَيَقُولُونَ بَوْلًا﴾، ده لښ: هه ی هاوار بو ټیمه! وشه ی: (ویله) (مؤنث ی) (وئل) و (تانیث) کراوه بو زیده پوپی تیتدا کردن، واته: نه ی به لا و هاوار و نړه حه تپی بو ټیمه! ودره تیتستا کاتیه ی.

﴿مَالِ هَذَا الْكِتَابِ﴾، نه م نوو سراوه چییه کی! ﴿لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾ [سه ریان سوږده میتی] هیچ بچووکتیک و گه وره یه ک نابو تری، مه گه ر هه مووی سه رزمیر کرده، نه وه چییه؟! هیچ شتیکی ون نه کرده و هه موو شتیکی تیتدا تومار کراوه! ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾، تنجا نه ک هه نه وه نده که کرده وه کان نوو سراون و تومار کرابن، بگره نه وه ی که کرده ویانه، به ناماده یی بینیان له لای خویان به دهنگ و

وَبَنَاهُ، به شیوهی فوتوکپی کراو، نه مه ته وهی لیوهرده گیرئ، ﴿وَلَا يَطْلُرُكَ أَحَدًا﴾، په روهردگار یشت ستم له کهس ناکات.

نجا دېته سهر باسی نادم النحل و ئیبلیس، نه فرینی خوی لیسی، دهفه رموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّا اِبْلٰسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ﴾، یادیش بکهوه! کاتیک به فریشتانان فهرموو: کړنووش بو نادم بهرن - واته: کړنووشی پزگرتن و سلاوی لیبکه، نادم دروستکراویکه خوا دروستی کردوه، وهک جینشینیکي خوی دهیهوی له سهر زهوی داینبی، سلاوی لیبکه، سلاوی پزگرتن - هه موویان کړنووشیان بو برد، (کړنووشی پزگرتن) جکه له ئیبلیس.

ثابا ئیبلیس بوچی له گهل فریشته کان بووه؟! دیاره ئیبلیس له فریشتان نه بووه، به لام نهویش بندهیه کی نه وننده بو خوا صولحاو بووه، شایسته ی نه وه بووه، له پری فریشتان دابن، به لام له جوړیکي دیکه و دروستکراویکی دیکه بووه، چونکه ته گهر فریشته بووایه، فریشته کان خوا له سووهرق (التحریم) دا دهفه رموی: ﴿لَا يَعْصُونَ اِلٰهَ مَآ اَمَرَهُمْ وَيَقْعُلُوْنَ مَا يُوْمَرُوْنَ﴾، واته: ههرچی خوا فهرمانیان پی بکات، سهر پیچی لیناکه ن و، چی پیان بفهرموی، جیبه جی دهکه ن.

که واته: ئیبلیس که توانویه پی سهر پیچی له فهرمانی خوا بکات، له جوړیکي دیکه و، له سروشتیکي دیکه یه، جیا له هی فریشتان، ﴿كَانَ مِنَ الْجِنِّ﴾، ئیبلیس له جین بوو، نه مه دهقه له سهر نه وه که ئیبلیس له فریشتان جیا یه و نه وه له جین بووه، یان: دروستکراویکی دیکه بووه، که پی دهگوتری: جین، واش پنده چی: وهک چو نادم بابی مروفانه، ئیبلیس بابی جین بی (أبو الجن)، جینیش له پیش مروفدا دروستکراون، هه م تیره دهیکه یه نی، هه م نه و نایه ته ی سووهرق (العجر) که کاتی خوی ته فسرمان کرد: ﴿وَلَمَّا خَلَقْتَهُ مِنْ قُلٍّ مِنْ نَّارِ السُّمُورِ﴾، واته: جینمان پشتر له بلتسه ی ناگریکی کونکر دروستکرد بوو.

(الجان) زوریک له زانایان به: (أبو الجن) بابی جین، مانایان کردوه، نجا له فهرمووده ی پیغه مبه ریشدا ﷻ هاتوه که فریشته کان له پووناکیی (نور) دروستکراون^(۱).

(۱) خُلِقَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ نُّوْرِ، وَخُلِقَ الْجَانُ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ، وَخُلِقَ اٰدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ اُخْرَجَ احمد: ۲۰۲۳۵، ومسلم: ۲۹۹۶.

به نام جینن به ئیبلیس شه، که بابیانه، به دهقی ثابته له بلیسه ی ناگر دروست بوون.

﴿ فَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ﴾، واته: ئیبلیس له فهرمانی پهروهردگاری دهرجوو، یاخی بوو. ﴿ أَفَتَسْجُدُونَ وَدَرِيتَهُ أُولَکَاءَ مِنْ دُونِی ﴾، ئنجا نایا خوئی و وهچه که ی له جیاتی من به دۆست دهگرن و دهیانکه نه جیگره وه ی من، نایا نه وانه دهگنه سه په رشتیار و دۆستی خوستان ﴿ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ ﴾، له حالتکدا که دوژمنیشن بو تیهو؟! ﴿ یَسْ لَظْلَمِیْنَ بَدَلًا ﴾، خراپترین جیگره وه، ئیبلیس و وهچه که ینی بو سته مکاران.

له کوئایی دا، خوا باسی راستیه کی مه زن دهکات و، دهفرموئی: ﴿ مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسِهِمْ ﴾، من نه له دروستکرانی ناسمانه کان و زهوی و، نه له دروستکرانی خوئشیان دا، نه وانم ناگادار نه کردۆته وه و، نه وانم له و کاته دا، ناماده نه کردوه، یاخود پرسم پئیان نه کردوه، نه بو دروستکرانی ناسمانه کان و زهوی، نه بو دروستکرانی خوئشیان، ﴿ وَمَا كُنْتُ مَخْذُ الْمُضِلِّیْنَ عَصِدًا ﴾، ههروه ها من نه وانه ی که گومرا که رن، سه رلیشوئین، بوژ ناگونجی و شایسته م نه، بیانکه مه هاوکار و پشتیوان، واته: چ له دروستکرانی مروقان و جینن دا، چ له دروستکرانی زهوی و ناسمانه کاند، نه وانه هیچ پشک و به شیکیان نه بووه، نه که هه هاوکارم نه بوون، به لکو ناگاداریش نه بوون و، له و کاته دا هه نامادهش نه بوون.

یاخود: پرسیان پینه کراوه و ناگادار نه کراونه وه، که نه وه خوا ﴿ تَعَالَى ﴾ که ردوونیک دروست دهکات و، له تیهیدا مرووف هیه و، جینن هیه و، فرشته کان هه، که واته: با له کهوئی خوئیان دهرنه چن و، بزنان تاکو کوئی بر دهکهن و، پئیان وانه بی: هینه دهگه وره، ناگاداری سه رته و سه رهنجامی دروستکراوه کانی خوا ی پهروهردگار بن!!

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

ھەرودھا وئەى ژىيانى بۆ بېتەو، وەك ئاۋىكە كە لەسەرىتوھ دامانبەزاندوھ، يەكسەر پرووھى زەوى ئاۋىتەى بوو، پاشان بۆتە پوووشىكى وردو خاش، كە با پايدەدا و پرژ و بىلوى دەكات و، خواش توانادارە بەسەر ھەموو شىتكدا:

خو! دەفەرەمۆى: ﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَبِيبًا نَّذْرُهُ أَرِيحٌ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْدِرًا ۝١٥﴾.

شىكرەننەوھى ئەم ئايەتە، لە شەش، بركەدا:

۱- ﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، وئەى ژىيانى دنيايان بۆ بېتەو: بىخە بەرچاويان، كە ژىيانى دنيا چۆن دەست پىندەكات و چۆن كۆتايى دى.

۲- ﴿كَمَا أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ [وئەى ژىيانى دنيا] وەك ئاۋىكە كە لەسەرىتوھ ناردوومانەتە خوار و، دامانبەزاندوھ، لە شىوھى باران و بەفر و تەرزەدا.

۳- ﴿فَأَخْلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ﴾، بەو ئاۋە كە لەسەرىتوھ دامانبەزاندوھ، شىنلورد و پرووھى زەوى، لە گەلىدا تىكەل بوو، يان بەھۆبەوھ پىكداجوو، لىرەدا وشەى: ﴿نَبَاتُ﴾، ھەم دار و درەخت دەگرىتەوھ، ھەم دانەوئەلە دەگرىتەوھ، ھەم تەپەكار دەگرىتەوھ، ھەم گيا و گۆل دەگرىتەوھ، ھەم لەوھ و زەمەند دەگرىتەوھ، ھەم ھەرچى لەسەر زەوى دەپۆى، دەيگرىتەوھ. واتە: پرووھى زەوى، لە گەل ئاۋەكەدا ئاۋىتە بوو، كە ئەمە وەك پىشتەر باسەم كرد: ئىعجازىكى زانستىيشى تىدايە، چونكە بىنگومان زۆربەى پىكھاتەى پرووھى بە ھەموو جۆرەكانىوھ، ئاۋە.

كەواتە: ئەو دەنكە تۆۋەكەيە، ياخود دەنكە دانەوئەلەكەيە، يان ئۆكە دەنكى نەمامى درەختەكەيە، تىكەل بە ئاۋەكە دەبى، چونكە: كەم تىكەل بە زۆر دەبى، ئەوە واتايەكى.

واتايەكى دىكەى: ﴿فَأَخْلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ﴾، واتە: بە ھۆى ئەو ئاۋەوھ، پرووھى زەوى، ئاۋىتەى يەكەى بوو، پىكداجوو، بوو بە جەنگەلى چرو پر، چونكە دار و

دره خته، دانه و تله به، سه وزه به، که له دوروه ده بیینی، هه مووی سه ری تیک نالقاوه و پیکدا چوو، پیکه وه تیکه ل و ناوینه بوو.

(۴) ﴿فَأَصْحٰهُنَّ أَصْحَابُهَا﴾، لیره دا خوا ﷻ قوناغه کانی دیکه ده پیچته وه، که وه که له سووره (العدید) و له سووره (الزمر) دا هاتوه، خوا به چهند قوناغیکی دیکه ده پیچتن، به لأم لیره نهو قوناغانه ده پیچته وه، چونکه عیبرت لیره دا نه وه به که ژیانی دنیا زور زوو تپه ره، بویه خوا نهو قوناغانه لیره دا ده پیچته وه، به لأم له شوینی دیکه، که خوا باسی قوناغه کان ده کات، بو نه وه به که: سروشتی ژیانی دنیا بخته روو، که بهو قوناغانه دا دی، به لأم لیره دا خوا ﷻ ده یووئ نه وه مان لی حالیی بکات، که ژیانی دنیا زور زوو تپه ره، بویه قوناغه کان ده پیچته وه، تا کو زوو تپه ره په که ی ژیانی دنیا، به هوی و پچوتراو (مشبه به) که یه وه، که نهو نه وه به: دابه زتراوه له سه ریوه و، پرووه که و شیناوردی پی رواوه، که چی هه نه وه نده ده زانی: ده بیته پووش و په لاشیک و، با رابده مالی، تا کو نهو جواتر بهرجهسته ببی، نه گه رنا ته ماشا بکه یی له سووره (الزمر) دا، خوا ﷻ ناوا باس ده کات: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَلَکُمُ مِنْهُ شَجَرٌ يَّتَخٰذُ فِی الْاَرْضِ نَیْعًا وَ یَخْرُجُ مِنْهُ زَرْعٌ خَلِیْفًا لِّلْاَوَّلِ ثُمَّ یُجِیْعُ فَرِیْدَةً مُّصْفَرًّا ثُمَّ یَجْعَلُهُ حُطَّلًا فِی ذٰلِکَ لِذِکْرِیْ لِاُولٰٓئِیْ (۵)﴾.

واته: نایا سه رنج ناده! خوا له سه ریوه ناوکی دابه زاننده، دواپی خستوو به ته نیو سه رچاوه کانی زهوییه وه، دواپی کشتوکالتیکی پی دهر دینی که رهنه کانی جیا جیا، دواپی پنده گات و گه شه ده کات و کامل ده بی، دواپی ده بیینی زهرد هه لکه راوه، پاشان ده کاته پووش و په لاشیکی تیکشکیتراو، بیگومان له وه دا بیرخه ره وه به یه بو خاوه عه قلان.

لیره دا قوناغه کان وردتر باس ده کات، چونکه لیره دا مه به ست نه وه به، سروشتی ژیانی دنیا بهرته روو، ههروه ها له سووره (العدید) دا، خوا ﷻ قوناغه کانی ژیانی دنیا لیره ش وردتر باس ده کات و ده فهرموئ:

﴿اَعْلَمُوْا اَنَّهَا حَیْوةٌ الدُّنْیَا لَوْ وَفَّوْا وَرِیْسَهُ وَ تَفَاخَرُ بَیْنَكُمْ وَ تَکَاوُرُ فِی الْاَمْوَالِ وَالْاَوَّلٰی کَمَثَلِ غَیْثٍ اَنْجَبَ الْکُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ یَیْجُ فَرِیْدَةً مُّصْفَرًّا ثُمَّ یَکُوْنُ حُطَّلًا فِی الْاٰخِرِ عَذَابٌ شَدِیْدٌ وَ مُّغْفَرَةٌ مِّنْ اَنْتَ وَ رِضُوْنٌ وَّمَا الْحَیْوةُ الدُّنْیَا اِلَّا مَتَّعٌ اَلْفُرُورِ (۶)﴾.

واته: بزانی! که ژیانی دنیا ته نیا یارییه و، خاقلانه و، جوانیه و، خو به سه ره که دا هه لکیشانه له نیو خوتاندا و، زور کردنی سامان و رۆلان، وه که ناوکی ده فراهاتوو (که خوا دایده به زینتی له حالیکدا که خه لک داوا ده که ن و په کیان له سه ری که وتوه) پرووه که که ی

جوتیار و کشتوکاره ره کان سه رسام دهکات، دواپی پیده گات و گه شه دهکات و کامل دهبی، دواپی دهیبینی زهرده لگه پاره، پاشان دهبیته پووش و په لاشینی تیکشکیتراو، له دواپوژیش دا سزایه کی سهخت و لیبوردن و په زامه ندیه ک له خواوه هیه و، ژبانی دپاش ته نیا پابواردنیک فریودره.

به لام لیته - له سووړه تی (الکھف) دا - وه ک گوتمان: زوړیک له قوناغه کان پیچراونه وه، بو نه وهی به کسه ر بیته سه ر باسی نه وه که چوَن ژبانی دنیا زوو کوتایی دی؟ بو که سیک که به چاوی عه قل و دل ته ماشای بکات و، ته نیا رواله ته که ی نه بینن.

﴿فَأَصْبَحَ هَشِيمًا﴾، دواپی ده بیته پووش و په لاشینی تیکشکیتراو، (الهشیم علی وزن فعیل بمعنی مفعول ای: مَخْطُومًا وَالْهَشِيمُ: الْكُسْرُ وَالنَّفْيُتِ)، واته: (هشیم) له سه ر کیشی (فعیل) ه، به لام به مانای (مفعول) ه، واته: تیکشکیتراو و هارپردراو و وردکراو، چونکه (هشیم)، واته: شکاندن و وردکردن.

٥- ﴿نَذَرُوهُ الرِّيحَ﴾، بایه کان پایده مالن، ﴿الرِّيحَ﴾، کوی (ریح) ه، بایه کان پایده ده دن و پرژ و بلاوی ده که نه وه، (والذرو: الرمي في الهواء) (ذرو) فریدانه به نیو هه وادا و، پرژ و بلاوکردنه وهیه.

٦- ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا﴾، خواش له سه ر هه موو شتیک به توانایه، نه وه بنچینه یه له زمانای عه ره بییدا: (زِيَادَةُ الْمُبْنَى تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى) واته: زوړایی بیژه، زیده یی واتا ده که به نی، نه گهر بفرموی: (قدیر) و (قادر) یانی: به توانا، به لام (مقتدر)، واته: (قَادِرٌ كَامِلُ الْقُدْرَةِ) واته: زوړ به توانایه، چونکه بیژه که ی زیاتره، ماناکه شی به هیژتره.

مهسه لهی دووه م:

سامان و کوران: جوانیی ژبانی دنیان، به لأم کرده وه چاکه ماوه کان، له لای
په روه ردگارت پاداشتیان چاکتر و لومیده وارکه ترن:

خو! ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا﴾.

شیگردنه وهی ئهم ثایه ته، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، سامان و کوران جوانیی ژبانی دنیان.

له سووره تی (آل عمران) یشدا خو دده رموی:

﴿زَيْنٌ لِلنَّاسِ هُبُّ الشَّهَرَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرُ الْمُقَنْطَرَةُ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْفِصَّةُ وَالْعَجَلُ الْمُسَوَّمَةُ وَالْأَنْعَامُ وَالْحَرْثُ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ
حُسْبُ الْمَقَابِلِ﴾.

که له شوینی خو، به تفصیل مانای ئهو ثایه ته مان کرده وه، شیمان کرده ته وه،
جیی سه رنج ئه وه یه که خوا لیره و له چهند شوینیکی دیکه دا باسی کوران ﴿وَالْبَنُونَ﴾
دهکات و باسی کچان ناکات، ثایا حیکمه تی ئه وه چیه!

پیم وایه حیکمه ته که ی دوو شته:

یه که م: وه چه ی مرووف له پشتیوه زیاتر به رده وام ده بن، هه لیه ته له پئی به ریشه وه هه ر وایه،
به لأم په چه له ک (نَسَبٌ) عورف و نه ریتی زۆربه ی کۆمه لگاکان وایه، که له پئی کوپانه وه به رده وام
ده بن.

دووهم: پیاوان زیاتر بۆ جهنگ و بۆ پوو به پرو بونه وه و، کانی مه ترسی، به کاردین و ئه وان زیاتر
ئهو که لینه ده گرن، ئه که رنا له پروی شه ریه ته وه، بیگومان نیر و من خوا داینان و، نیرایه تی و
میایه تی سه نگی مه حه ک نین، به لکو له تپو نیران و میناندا، ئه وانه باشتن که پارێزکارترن، وه ک
خوای دادگه ر له سووره تی (الحجرات) دا دده رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى

وَجَعَلْنَاهُ شُعْرًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَقَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿۱۳﴾. که واته: کئی پارێزگارتر بن، ئەوه لەلای خوا پێز و حورمهتی زیاترە، لە نێر و مێ و نەتووە و ھۆزەکان....

(۲) - ﴿وَالْبَقِيَّةُ الْصَالِحَةُ﴾، کردووە چاکە ماوەکان:

﴿وَالْبَقِيَّةُ﴾، کۆی (باقیە)یە یانی: شتیکی چاک که دەمێنێتەو، ﴿وَالصَّالِحَةُ﴾ ییش کۆی (صالحة)یە و ئەویش بە مانای سیفەتێکی باشە.

(الباقیات الصالحات): (یشتان جرتا علی موصوف محذوف، أي: الأعمال الصالحات، والباقيات التي لا زوال لغيرها، وهو ثوابها الخالد)، واته: ﴿وَالْبَقِيَّةُ الْصَالِحَةُ﴾، دوو سیفەتن بوو وەسفکراویکی قرتیزاو، که سیاق دەیکە یەنێ، واته: کردووە باشەکان، ماوەوکان که خێرو چاکەیان لاناچی که پاداشتە نەپراوەکیانە، ئەوانە ی شەریعەت بە باشیان بزانن و جێی پەزنامەندیی خوا و، بەرژەوئەندیی و سوودیان بن، کردووە باشەکانیش ئەوانەن:

ئەدی ماوەکان (الباقیات) یانی چی؟! واته: ئەوانە ی که پاداشتەکیان دەمێنێتەو، نەک وەک کارو بەرھەمی دنیایی ماددیی، که ھەر ئەو کاتھە لێی بەھرمەند دەبێ و دوایی دەپوا، بەلام کردووە باشەکان، پاداشتەکیان دەمێنێتەو.

(۳) - ﴿خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾، پاداشتیان لەلای پەرورەدگارێت باشترە، یانی: پاداشتی ئەوان ھەرە باشە.

(۴) - ﴿وَحَيْرٌ أَمَلًا﴾، ھەروەھا ئومیدەوارکەرتن، یاخود: بەس ئەوان جێگای ئومیدن، چونکە ھیوادار بوون تەنیا بە پاداشتی کردووە چاکەکانە، چونکە کەسێک که ئومیدەوارە بە پاداشتی کردووە باشەکانی، بە ھیوایە که خوا ﷻ گەفت و بەلێنی خۆی بوو بێتێتە دی و، خۆی پەرورەدگاریش بەلێنی راستە، کە واته: تەنیا ئەو جێگای ئومید و ھیوا و دل پێخۆشبوونە.

لێرەدا ھەرموودەبێکی پێغەمبەر ﷺ دێنین، که دەفەرموێ:

{مَنْ كَانَتْ الْآخِرَةُ هُمَ، جَعَلَ اللَّهُ غَنَاهُ فِي قَلْبِهِ، وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ، وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ، وَمَنْ كَانَتْ الدُّنْيَا هُمَ، جَعَلَ اللَّهُ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَفُرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلُهُ، وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قُدِّرَ لَهُ} (أخرجه الترمذي: ۲۴۶۵، عَنْ أَنَسٍ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي).

واتە: ھەر کەسێک پۆژی دوایی بکاتە جێی مەبەست و بایەخی، خوا ﷻ بێ نیازیی دەخاتە تێو دڵی و، کاروباری بوو کۆدەکاتەو و، دنیاش بە ملکەچی دێتە بەر دەستی،

به لأم هه که سیک دنیا بکاته جیی هیوا و تاوات و بایه خ پیدانی، خوا هه ژاریه که ی ده خاته نیتو چاوی، (هه میشه ههست به هه ژاری و تاا جیی دهکات) و کاروباری لی بلاو دهکات و، له دنیا دا ته نیا نه وهنده ی بو دی، که بوی بریار دراوه.

لیردها زانایان چمند نوکه یه کی رهوانیژی و زمانه وانیان هیناون، نامازه به هندیکیان ده که ی:

یه ک: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا أَمْوَالَهُمْ طِبَاقًا (طَبَقًا) ذَلًّا (ذَلًّا) لَا يَخْلَعُونَ﴾ (الاعمال التي تبقي ثمراتها الأخرى من الإعتقادات والأخلاق والعبادات ومختلف الطاعات، خير في الجزاء والفائدة، وغير لما يتعلق بها من الأمل)، واته: نه کرده وه باشانه کی به ره هه دواروژییه کانیان ده مینته وه، نجا چ په یوه ندیان به ثیمان و عه قیده وه بی، چ په یوه ندیان به په رسته شه کانه وه بی، یان په یوه ندیان به ره وشت و ناکاره کانه وه بی، چ په یوه ندیان به جوړه کانی فره مانبه ریه وه ه بی، نه وانه بیکومان پاداشتیان زیاتره و، له پرووی پاداشت و سوو دیشه وه، باشتن و، له و پرووه وه که نینسان پیمان تومیده وار بی و پیمان دلخوش بی، نه وانه باشتن.

دوو: نه وه که خوا ﴿يَتَّخِذُ﴾ سامان پیش کوران ده خات، له بهر نه وه یه که به هو ی سامانه وه، نینسان ده گونجی هاوسه رگیریش بکات و، کوړ و کچی شی په یدابن، نجا سامان به بی کورانش سوو ده که یه نی، به لأم کوران و کچان، نه گهر مال و سامانت نه بی، زورچار له سهرت ده بته بار!

سی: خوی په روره دگار وشه ی: ﴿زِينَةُ﴾ ی به تاک هیناوه: ﴿الْمَالِ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، له حالیکدا که پال دراوه ته لای دووانیش، هه لای سامان و هه لای کوران، له بهر چی؟! له بهر نه وه له نه صلا: وشه ی (زینة) چاوه که و به کاره ی تراوه بو بهرکار (مفعول به) واته: رازیندراوه (مُزِين) وه که نه وه ی خودی رازاندنه وه که بی.

چوار: خوا ﴿يَتَّخِذُ﴾ لیردها مانه وه ی کرده وه باشه کانی، واناوه: که شتی که جیی دنیایه و، لئی بوونه وه و جیگای مشت و مړ نه، نه میش بو تاگادر کردنه وه یه له وه که مانه وه ی پاداشتی کرده وه باشه کان، شتیکی جیی دنیایه و پیویست به پروونکرده وه ناکات، بویه یه کسه ره ده فرموی: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا أَمْوَالَهُمْ طِبَاقًا﴾، واته: مشت و مړ هه لئاگر ی، که پاداشتی کرده وه باشه کان، ده مینته وه.

پینج: وشه ی ﴿خَيْرٌ﴾، که دووباره بوته وه: ﴿خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا﴾، بویه دووباره بوته وه، تاکو بزانی: که کرده وه چا که کان: له پرووی پاداشته وه باشتن و، له پرووی پت تومیده وار بوون و دل پیخو شپو ونیشموه باشتن، له هه ردوو ک پروه کانه وه باشتن، بویه نه گهر بهس یه کجار هینابای، ته نیا پرویه کی دگرته وه.

شەش: وشە **وَالْبَيْتُ الْمُبَارَكُ**، گشتگیرە بۆ ھەموو ئەو کردەوانە ی کە چاکن، ھەر بۆیە ھەندێ لە زانایان کە گوتووینە:

أ - مەبەست ئەو زیکرانەیە: (سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، والله أكبر).

ب - ھەندێکی دیکەیان گوتووینە: مەبەست پێنج نوێژە فەرەکانن.

ج - ھەندێکی دیکەش گوتووینە: مەبەست پێ پێنج پایەکانی ئیسلامن.

لە راستیدا ئەو ھەلەنجانی ئەوان بوو، ئەگەرنا: **وَالْبَيْتُ الْمُبَارَكُ**، واتە: ھەموو ئەو کردەو ھەلەنجانی کە پاداشتەکانیان دەمێنێتەو، چ پەيوەندییان بە لایەنی ئیمان و عەقیدەو ھەبێ، چ پەيوەندییان بە لایەنی پەرستشەکانەو ھەبێ، چ بە لایەنی پەرەوشت و ئاکارەو ھەبێ، یان بە لایەنی ھەلەل و ھەرامەو ھەبێ، بە ھەر لایەن و پەيوەندیکی ژيانەو ھەبێ.

مەسەلەى سىيەم:

ياد بکەو! ئەو رۆژەى چىايەکان دەپۋىتىن، دەجوۋلىتىن، زەوى بە دەرکە وتوۋىى دەبىنى، كۆيان دەكەينەو و كەسيان لى نابۇرىن، بەپىز لەسەر پەرۋەردگارت رادەنوتىرىن، دەگوتى: ۋەك چۆن يەكەمجار دروستمان كرد بوون، ھاتنەو ھەمان، بەلکە پىتان وابو بەلنگەتان بۇ دانالتىن (بۇ زىندوۋكرانەو)، نووسراو (لىستى كردهوان) یش رۇنرا، لىنجا تاۋانبارلىش دەبىنى ترس و بىميان لەو ھەيە كە تىدایە، ۋە دەلىن: ئەى ھاوار بۇ ئىمە، ئەمە چىيە! ورد و درشتى نەبۋاردو ۋە ھەموۋى سەرۇمىر كردهو، لەو ھى كردهويان بە نامادەىى دىتيان، ۋە پەرۋەردگار یشت ستم لە ھىچكەس ناكات:

خو الله ده فرموي: ﴿وَيَوْمَ نُسِرُّ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۖ﴾ (۱۷) وَعَرَضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْتُمُو أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۖ﴾ (۱۸) وَوَضَعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُبْدِلْنَا مَالَ هَذَا أَلَيْسَ كِتَابَ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَعَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّ رِيكُ أَحَدًا ۖ﴾ (۱۹)

شىكردنەو ھى ئەم ئايەتانە، لە سىزدە بىرگەدا:

(۱) - ﴿وَيَوْمَ نُسِرُّ الْجِبَالَ﴾ ئەو رۆژە كە چىايەکان دەپۋىتىن، لاىان دەبەين.

﴿نُسِرُّ الْجِبَالَ﴾ خوتراۋىشەتەو: (نُسِرُّ الْجِبَالَ) ئەو كاتە (الجبال) (مرفوع) دەبى كە (ناتب الفاعل)، ئەو رۆژە كە چىايەکان دەپۋىتىن و دەجوۋلىتىن و لادەبرىن، (نُسِرُّ الْجِبَالَ: نَقْلُهَا وَإِزَالَتُهَا) (تسیر الجبال): گواستەو ھە لایردىانە، كە لە سوورەتى (المراسلات) و، لە سوورەتى (الواقعة) شدا، خوا ئاماژەى بە لایردن و جوۋلاندن و پۇياندى چىايەکان كردهو.

أ - لە سوورەتى (المراسلات) دا دەفرموي: ﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا﴾، چىايەکان پۇتيران و جوۋلىتيران و لایران، بوون بە تراۋىلكە، واتە: بوونە تۆز و گەرد.

ب - لە سوورەتى (الواقعة) دا دەفرموي: ﴿وَبُئِتَ الْجِبَالُ بَسًا ۖ﴾ (۱۹) فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ۖ﴾ (۲۰) واتە: چىايەکان لىك ھەلۋەشتران و لىك ھەلۋەشتران، بوونە تۆز و گەردى بىلاۋبوو ھەو.

ج- لە سوۋرەتى (القارعة) ش دا دەفەرئۆي: ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ﴾^(۱) واتە: چایەکان وەك خورپى شىكرائە^(۲) يان ئىدى، يان: خورپى رەنگاۋ رەنگ.

۲- ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً﴾، زەۋى دەبينى: ئاشكرايە و دەركەوتە.

(بارزە: ظاهرة) مەبەست پىي پوو و پانتايەكەيەتى كە دەركەوتە و، هېچى لەسەر پەنھان نابى و ئاشاردەرتە.

۳- ﴿وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ لَهُمْ أَحَدًا﴾، [ئەو پۆژە كە پۆژى دوايە] ھەموويان خردەكەينەو، ھېچ كەسيان لى نابوتيرىن، ھېچ كەسيان لى تەرك ناكەين و وازى ناھيتين.

(المغادرة: إبقاء شيء، وتركه من تلقى الفعل به)، (مغادرة) بريتە لە ھىشتەوھى شتىك و وازلەيتىن لى لەوھى كەدەوھىك پىوھى پەيوەست بى، واتە: لىي گەپى، يانى: لە ھېچيان ناكەپىن، ياخود ھېچيان لى نابوتيرىن، كە كۆى نەكەينەو، ھەموويان كۆ دەكەينەو.

۴- ﴿وَعَرَّضُوا عَلَىٰ رَيْكَ صَمًا﴾، واتە: بە پىز لەسەر پەرورەدگارت رانوتىران، (عرض الشيء: إحضاره لئى حاله، ومنه: استعراض الجيش)، (عرض) بريتە لە راناندن و خستە پرووى شتىك تاكو بزاندرى، وەك دەگوتى: (استعراض الجيش) يانى: رانوتىرانى سوپا و پيشاندەرانى.

(الزمخشرى) دەلى: ﴿فُجِّتْ حَالَهُمْ بِحَالِ الْجَنْدِ الْمَعْرُوضِينَ عَلَى السُّلْطَانِ، مصطفين ظاهرين). واتە: حالىيان چوتىراۋە بە حالى سەربازانى سوپايەكەو، كە بۆ دەستەلەتدار رادەنوتىرىن و دەھىترىنە گۆپى، پىز پىز دەخرىنە گۆپى.

۵- ﴿لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، (ييمان گوتن): بە دلىيى ھاتنەو بۆ لامان، وەك چۆن يەكەمجار دروستمان كەردبون، يانى: يەكەمجار كە دروستمان كەردبون، نە ھېچتان لەگەل خۆتان ھىنابوو، لەسكى دايكتان دەرتان نەھىنا بوو، نە سەرۋەت و سامان و نە خەز و كەس، نە قەوم، نە دەوروبەر، نە جل و بەرگ، ئىستاش ئاۋا بە سەلت و قولتىي، بە پرووت و قووتىي ھاتوونەو بۆ لامان، پىغەمبەر ﷺ دەفەرئۆي: ﴿يُخَشِّرُ النَّاسَ يَوْمَ الْبَيْتَامَةِ خُفَاءً غُرَاءً غُرْلًا﴾ (أخرجه مسلم: ۲۸۵۹، والنسائي: ۲۰۸۴، وابن ماجه: ۴۲۷۱، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، واتە: خەلك لە پۆژى ھەلسانەو دەكۆدەكرىنەو، بە پىخواسىي و، بە پرووتىي و، بە خەتەنە نەكراۋىي، (واتە: چوون لە دايكى خۆيان بوون، ئاۋا).

۶- ﴿بَلْ زَعَمْتَ أَنَّكَ تَجْعَلُ لَكَ مَوْعِدًا﴾، واتە: بەلكو تىوھ پىتان وابوو، كە تىمە ھېچ بەلىنگەتان بۆ دانانين.

(الموعِد: وقت الوعد أو مكانه)، (موعد) به مانای کاتی به آئینه، یا خود شوئی به آئینه، که نه گهر بلّین: به آئینکه، هه ردو وکیان ده گرینه وه.

هه به آینه من نهو وشه بهم داناو و خۆم دامتاشیوه^(١)، به لأم یّم وایه شتیکی باشه بۆ (موعد) به آئینکه، واته: کات و شوئی به آئین.

لیره دا ﴿بَلْ﴾، (للإضراب الإعتقالي وليس الإبطالي) واته: بۆ نهوه نیه که بفهرموئ: نهوه ی پیشی وایه و، نه مه یان وایه، به لکو بۆ گواستنه وه یه له مه به ستیکه وه، بۆ مه به ستیکی دیکه.

(٧) - ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾، واته: کتیب دانرا، لیره دا (کتاب) یان مه به ست پئ جیسی کتیه، واته: هه موو نووسراوه کان دانرا، یانی: لیستی کرده وه کانی هه هر که سیک به ته نیا، یا خود مه به ست پئی لیستیکی گشتیه، که کرده وه و هه لسوکه و ق سهرجه م بنده کانی تیدا تۆمارکراون.

(٨) - ﴿فَرَى الْمُجْرِمِينَ مَسَافِهِ﴾، تاوانباران ده بینی ترس و له رزیانه له وه ی که تیدا تۆمارکراوه، چونکه وه گوتراوه: {ده رویش بۆ خۆی ده زانی چی له که شکۆئی دایه!} نه وانه ش ده زانن له دنیا دا چیان کرده و، چۆنیان کرده و، چیان له سهر تۆمارکراوه! بۆیه ترس و له رزیانه له وه ی تا بروویان بچئ، له وه ی تاوانبار بکرین و سزا بدرین.

(٩) - ﴿وَيَقُولُونَ بَوْلًا﴾، ده شلّین ته ی هاوار بۆ تیمه! (ویلة)، (تأثيث الويلة للمبالغة، وهو سوء الحال)، له ته سل دا (ویل) ه، به لأم کردن به مئینه (ویلة) بۆ زیده رویه له حال خراییی دا، هه نندیکیش (ویل) یان به جوریک له سزا داناو، به لکو هه نندیک گوتوو یانه: (ویل) شیویه که له شیوه کانی دۆزه خ، به لأم نا، نهوه ته عبیریکه له زمانی عه ره بییدا بۆ حال و بال خراییی و منه نیه تی: (ویلتنا! ای یاهلکتنا وحسرتنا! تعالی هذه اوبانک) واته: ته ی فه وتان و داخ و خه فه ت بۆ تیمه، وه ره، ئیستا کاته!

(١٠) - ﴿مَالٍ هَذَا أَلْكَتَبُ﴾، واته: نهو نووسراوه چیه تی؟ نه م ته عبیره بۆ سهر سوپماندن (تعجب) ه، یانی: کتیب و لیست و تۆماریکی یه کجار ورده!

(١١) - ﴿لَا يَغَاذِرُ صَخْرَةً وَلَا كِبْرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾، واته: هه یچ به چوو و گه وره یه ک نابوئری و مه گهر سهر زمئری کردوون.

﴿مَالِ هَذَا الْكِتَابِ﴾، دەن: (ما: اسم استفهام: أي شيء، أي: ما ثبت لهذا الكتاب؟) واتە: ئەو ئەم كىتەبە چىيە! ئەم نووسراو چىيە؟ لىرەدا مەبەست پنى سەرسوپمانە، واتە: چەند جىتى سەرسوپمانە ئەو نووسراو! چونكە هېچ بچووك و گەورەيەكى نەبواردو، (لا يغادر: لا يترك)، هېچ بچووك و گەورەيەكى نەبواردو، مەگەر سەرژمىرى كردو، بچووك و گەورەش دوو سيفەتن بۆ وەسفاكراوتك كە قرتىتراو، چونكە مەقام و سىياقەكە دەگەيەنن، واتە: هېچ كەدەوئەيەكى بچووكى خراپ و، كەدەوئەيەكى گەورەيى خراپى، نەبواردو ئەو نووسراو، مەگەر ھەمووى سەرژمىر كردو، بۆيەش ھى بچووكى پىشخستو، چونكە كەدەوئەيى خراپى بچووك كە تۆمار بىرى و نەبۆيردى، زياتر جىتى سەرسوپمانە لە ھى گەورە.

(۱۲)- ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾، واتە: ئەوئەي كە كەدەويان بە ئامادەيى بىنيان، ئەمە ئەو دەگەيەنن كە كەدەوكان لەوئە دەبەرچەستىرتىن، بەرجەستە دەكرىن، ئىجا ئەگەر مەرووف بتوانن ۋەك جارى دىكەش كوتوومانە: كامپىراي شىردراو و پەنھان دابىن و، بە دەنگ و وئەو، ھەلسوكەوتەكانى خەلك تۆمار بكات، دەبن خوا ﷻ چ ئامپىرىكى پىشكەوتووى دابىتە دەست ئەو فرىشتانە؟! چۆن كەدەوكانى مەرووفەكان، بەلكو ھى جندىش بە دەنگ و وئەو تۆمار بكەن!

(۱۳)- ﴿وَلَا يَظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾، پەرورەردگارت ستەم لە ھېچ كەس ناكات، واتە: شتىكيان لەسەر نانوسرى كە نەيانكەردىن، ھەرۋەھا خوا ترساندوونى و، ئاگادارى كەدوونەو، پاشان بە دادگەرانش نەبن سزا نادىن، ھەموو ئەو واتايانە و، غەيرى ئەو واتايانەش دەگەيەنن.

مەسەلەي چۈرەم:

ياديش بىكەنەۋە! كاتىك بە فرىشتانمان فەرموو: كېنوۋشى پېزىلىگىرتن بۇ ئادەم بەرن، جگە لە ئىبلىس، تىكرا كېنوۋشيان برد، ئەو لە جىنن بوو، لە فەرماني پەرۋەردگارى دەرچوو، ئىنجا نايۋ خۇي و ۋەچەكەي، كە دوژمىتانن لە جىاني من، بە دۆست دەگىرن؟ لەوان خراپىرىن جىگىرەۋەن بۇ سىتەمكاران:

خو ﷻ دەفەرەمۆي: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَسْتَكْبِرُ وَتَرْتَفُخْ أُولَئِكَ مِنْ دُونِ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾

شىكردنەۋەي ئەم ئايەتە، لە ھەوت بىرگەدا:

(۱) - ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾، واتە: ياد بىكەۋە! كاتىك بە فرىشتەكانمان فەرموو كېنوۋش بۇ ئادەم بىەن.

ۋەك زۆرجارى دىكە گوتتومانە: مەبەست لە كېنوۋش، كېنوۋشى پېزىلىگىرتنە.

شاياي باسە: تىمە بەسەرھان ئادەم و ھەۋوا، دايك و باي مەۋقايەتیی لە لایەك و، ئىبلىس لە لایەك دىكەۋە، ئەو بەسەرھاتەمان لە سەرەتاي سوۋەت (الأعراف) دا، بە درېزىي باس كىردە، بۇيە لىرەۋ لە ھەر شۇنىكى دىكە توۋشى بىن، بە خىرايى بەسەرىدا رەت دەبىن.

(۲) - ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾، فرىشتەكان ھەمويان كېنوۋشيان برد، جگە لە ئىبلىس.

لىرەدا ئەو پىرسىارە دەكرى: كاتىك خو فەرماني بە فرىشتان كىردە، كېنوۋش بۇ ئادەم بىەن، بۆچى دەبى ئىبلىسىش گىرتىتەۋە؟! ۋەلامەكەي ھەر ئەۋەيە: كە ئىبلىس ھەرچەندە لە جۆرى فرىشتان نەبوۋە، پەگەز و توخمىكى دىكەي ھەبوۋە، بەلام ديارە لەو كاتەدا لە پىزى ئەۋاندا بوۋە و، لە ئاستى ئەۋاندا بوۋە، بەلكو ھەندىك دەلتىن: مامۇستاي فرىشتان بوۋە، كە بەبى بەلگە قسەي ۋا ناچەسپى، بەلام گىرنگ ئەۋەيە ئاكو ئەو پاددەيەش، زانايان باسى پىنگە و پاىەي بەرزى ئىبلىسيان كىردە، بەر لەۋەي ئەۋ بى فرەمانىيەي خوا بىكات و، خۋاي دادگەر ئاۋا لىنى توۋرە بى و نەفرىنى لىبىكات.

۳- ﴿كَانَ مِنَ الْغِيَنِ﴾ {ھەموو فریشتەکان کە نووشیان برد، جگە لە ئیبلیس لە جینن بوو، لە ھەجەى موکریانیدا بە (جِن) دەتێن: (جند)، ھەندێک (جِن) بە (پەری) لێکدەدەنەوہ لە زمانى کوردیدا، بەلام ئەگەر ھەر بگوترێ: (جِن) یان (جند) زانراوترە و چەمکەکەى خەلک پێى ناشناترە، ئەوەندە ھەيە ئەگەر بویستى وشەى (جِن) ی عەرەبى بە کوردی گۆ بکړی، دەبێ بگوترێ: (جینن)، شایانى باسە: جارى وایە وشەى (پەری) بۆ حۆریش بەکارھێنراو، دەتێن: ئەو ئافەرەتە دەتێ پەرییە، واتە: زۆر جوانە، کەواتە: وشەى (پەری) پێک نایەتەوہ کە بکێتە واتا بۆ (جِن).

ھەلبەتە (جِن) یش جیان لە فریشتان، خوا لە سووڤەتى (العجر) دا دەفەرموێ: ﴿وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُورِ﴾، واتە: پێش دروستکردنى ئادەم، جاننمان لە بلیسەى ئاگر دروستکردبوو، یاخود: لە ئاگریک کە ئەوەندە گەرم و سوووتێنەرە، دەچیتە ئێو کەلێن و کونەکانى جەستەوہ.

تنجا (الْجَانَّ) چ مەبەست خودى (جِن) بێ، چ مەبەست بابى (جِن) (أَبُو الْجِنِّ) بێ، کە ئیبلیسە ھەرچۆن بێ، (جِن) لە ئاگر دروستکراون.

۴- ﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾، لە فەرمانى پەرورەدگارى دەرچوو.

(فَسَقَ) بە مانای دەرچوونە، دەگوترێ: (فَسَقَتِ الْفَازَةُ مِنْ جُغْرَهَا)، واتە: مشکەکە لە کونەکەى چووە دەرێ، یان: (فَسَقَتِ الرُّطْبَةُ) واتە: ھیشووە خورمایەکە لە کیفەکەى ھاتە دەرێ، کەواتە: ﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾، واتە: لە فەرمانى پەرورەدگارى دەرچوو، فەرمانى پەرورەدگارى بوارد و جێبەجێی نەکرد.

۵- ﴿أَفَنَسْخَدُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أُولَئِكَ مِنْ دُونِ﴾، ئایا خۆی و وەجەکەى لە جیاتی من بە دۆست دەگرن؟ ﴿أَفَنَسْخَدُونَهُ﴾ (الاستفهام للإنكار والتوبيخ) ئەم پرسیار کردنە، بۆ نەکوولێلێکردن و سەرزەنشتکردنە.

﴿وَذُرِّيَّتَهُ﴾، یان: وەجەکەى، پۆلەکانى، ئەمە ئەو دەگەيەنێ کە ھەرچى (جِن)ە، بە کافر و مسولمانەوہ، کە کافرەکان (ضیاطین) یان پێ دەتێن و، مسولمانەکانیان ھەر وشەى (جِن) یان بۆ بەکار دیتى، (جِن) ھەموویان بە پێ ئەم ئایەتە وەجەى ئیبلیس، ھەرەك چۆن مرقۇلەکان، وەجەى (ئادەم و ھەووا)ن، بەلام باسێ ھاوسەرى ئیبلیس نەکراو، کێیە؟ وەك باسێ ھاوسەرى ئادەم کراو، کە دایکمان (ھەووا)یە، بەلام لە قورئان دا ناوی نەھێنراو.

۶- ﴿وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾، (ئايا خۇي و وەچەكەي لە جىياتى من بە دۆست دەگرن)، لە ھالىتىدا كە ئەوان دۈشمەنن؟

﴿عَدُوٌّ﴾، دۈشمەن، لە زىمىن غەپەبىيدا ھەم بۇ تەك بە كاردى، ھەم بۇ كۈش، لە سوۋرەق (الممتحنە)دا، خوا دەفەر مەي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تَقُولُ لَهُمْ أَلَيْسَ بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِ وَابْتِغَاءَ مَرْضَايَ تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾

﴿أَوْلِيَاءَ﴾، كۆي (ولې)يە، يانى: ئەي ئەوانەي بىرۋاتان ھېناۋە! دۈشمەننى مەن و دۈشمەننى خۇتان مەكەنە دۈستتان و بە دۈستتان مەگرن.

۷- ھەك دەيىنن: وشەي: ﴿عَدُوٌّ﴾، بۇ كۆ (جمع) بە كارھىتراۋە، ھەك چۈن بۇ تەكش بە كاردى.

۷- ﴿يَسِّرْ لِلْظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾، مانايەكەي ئاۋاي لىدىتەۋە: (يُسِّرِ الْبَدَلَ لِلظَّالِمِينَ وَذَرِيقَتَهُ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى لِلْمُشْرِكِينَ) واتە: ئىبلىس و وەچەكەي خراپترىن جىگەرۋەي خوان ﷻ، بۇ ھاۋەش بۇ خوا دانەرە ستەمكارەكان، واتە: ئەگەر كەسك دۈستايەتتى ئىبلىس و، وەچەكەي بىكەتە جىگەرۋەي دۈستايەتتى خوا ﷻ، بەندە بۇ خوا سولۇاۋەكان، ئەۋە خراپترىن جىندار و جىگەرۋەي بۇ خوا ﷻ داناۋە.

مەسەلەى پىنچەم و كۆتايى:

خو! فەرموويەت: من لە كاتى دروستکردنى ئاسمانەكان و زەوى و، دروستکردنى خوشياندا ئەوانم، (مەبەست ئىبليس و ەچەكەيەت، ياخود ھاوبەش بۆ خو! دانەرە ستەمكارەكانە) ئامادە نەكردووە و، ناشگونجى گومراكەران بكمە ھاوكارى خۆم:

خو! دەفەرموى: ﴿مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَخِذًا أَلْمُضِلِّينَ عَصْدًا﴾ (۵۱)

شىكردنەوهى ئەم ئايەتە، لە دوو بركەدا:

(۱) ﴿مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسِهِمْ﴾، ئەوانم ئامادە نەكردووە بۆ دروستکردنى ئاسمانەكان و زەوى و، دروستکردنى خوشيان.

ئامادەم نەكردوون، واتە: ھاوكارىم ئى وەرەگرتوون.

واتايەكى دىكەى: ئەوانم ئاگادار نەكردوون لە دروستكرانى ئاسمانەكان و زەوى و، دروستكرانى خوشيان.

﴿أَشْهَدُهُمْ﴾ (الإشهاد: جعل الغير شاهداً أي: حاضراً ومَوْهُنًا إخصاراً خاصاً، أي إخصاراً مُشَارَكَةً فِي الْقَوْلِ)، (إشهاد) ئەوهيه كە تۆ ئەوى دىكە بكمە شايەد، واتە: ئامادەى بكمەى، كە لێرەدا مەبەست ئامادەکردنىكى ئايەتە، يانى: ئامادەى بكمەى بۆ ئەوهى يارمەتى لێوەرېگرى.

(۲) ﴿وَمَا كُنْتُ مُتَخِذًا أَلْمُضِلِّينَ عَصْدًا﴾، ھەر ھەوا ناشگونجى سەرلێشپۆنەرەن بكمە ھاوكار و يارمەتیبەدەرى خۆم.

ئەم پستەيە: ﴿وَمَا كُنْتُ مُتَخِذًا أَلْمُضِلِّينَ عَصْدًا﴾، خۆنراويشەتەو: (وَمَا كُنْتُ مُتَخِذًا أَلْمُضِلِّينَ عَصْدًا) واتە: تۆ بۆت نىە و ناگونجى كە سەرلێشپۆنەرەن، بكمە ھاوكار و پشتيان پى بېستى.

چوار سهرنجدانی گرنګ لهم نایه ته: الکھف (01):

یه کهم: که دهفرموی: ﴿مَا أَشْهَدُكُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسِهِمْ﴾، ستی واتی هه ن:

(١) - (مَا أَخْضَرْتُمْ لِلْمُعَاوَنَةِ فِي خَلْقِ الْكُونِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسَهُمْ) ناماده نه کردوون بو هاوکاری کردن له کاتی دروستکردنی گهر دوون و هی خوشیاندا.

(٢) - (لَمْ يَكُونُوا موجودين حينذاك لذا لَيْسَ لَهُمْ عِلْمٌ بِهِ) نهو کاته ناماده نه بوون و بوونیان نه بوو، تاکو زانیاریان پتی هه بن، بویه زانیاریان نیه، به سه ره تایی گهر دوون و بوون، ههروهه به هی خوشیان.

(٣) - واتی که دیکه ی: (اما استترتهم في خلق السموات والأرض وخلق أنفسهم) پراویم پتی نه کردوون و پرسم پتی نه کردوون، که تیا نه م گهر دوونه دروست بکه م! تیا تیه دروست بکه م، دروست نه که م!

شتیک نه بی چوون پرسی پتی ده کری!!

من وای تیده که م: لیره دا مه به ست نه وه یه: که مروقی زور له که ولی خوی دهر نه چی و، له خوی بایی نه بی و، خوی پتی شتیکی گه وره نه بی، به لکو نه نده زدی خوی بزانی و، قه باره و ناستی خوی بزانی! جاری وا بووه شه ره قسه و وتوویم بووه له گه ل که سانیکی مولحید دا، هه بووه گوتوو یه ی: خوا بوچی منی دروست کردوه، بوچی پرسی پتی نه کردووم؟ نه گهر پرسی پتیکردام ده مگوت: دروستم مه که، به لام تازه دروستی کردووم و به ناچاری منی هیناوه ته تیره!

که بگومان نهو قسانه هه موویان له عه قلیکه وه سه رچاوه ده گرن، خوی نه ناسیوه، نه گهر نا مروقی زور له وه به ووکتره بهو شتیه مامه له له گه ل خوا دا بکات و په خنه له خوا بگری، وه خوا ﴿لَا يَسْتَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ (٢٣)، واته: خوا پرسیری لی ناکری، له وه ی ده یکات و نه وان لیان ده پرسری، نجا تیا بوچی خوا پرسیری لی ناکری و بوچی په خنه ی لی ناگری!!

یه ک: چونکه خوا هه موو کاره کانی بهو په ری حکمهت و زانست بنیات ناوون، نجا که سیک پرسیری لیده کری و، په خنه ی لیده گیری، که پری تپیچ کارینی بیچی بکات، به لام که سیک

کاره کانی له لووتکه‌ی زانیاری و چاکیی و کارزانی دابن، ناگونجێ پەخنە‌ی لیبکیری و پرسپاری ئاڕاستە بکری.

دوو: پایه و مه‌قامی خوا زۆر به‌رزتره‌ له‌وه‌ی به‌و شیوه‌یه‌ وێنا بکری، که موقوف بۆی هه‌بێ پەخنە‌ی لیبکیری و بلێ: پرسم پێ بکه! شتێک نه‌بووین، چۆن پرسی پێ بکات؟!

دووهم: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ﴾، واته: هه‌ندیکیان له‌ کاتی دروستکردنی هه‌ندیکیاندا ئاماده‌ نه‌بوون و هاوکار نه‌بوون، یاخود هه‌میش هه‌ر مانای ته‌وه‌یه: ڕاوێژم پێنه‌کردن و ئاماده‌م نه‌کردوون، له‌ کاتێکدا که دروستم کردوون، بۆیه‌ ئاگایان له‌ سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی خۆیان و، له‌ سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی گه‌ردووینیش نه‌یه.

سێهه‌م: پێویسته‌ بزانی که ئیمان دوو جوړه‌: ١ - برۆی ساغکردنه‌وه‌ و لیکنۆینه‌وه‌ ٢ - برۆی به‌راست دانان (إِيمَانٌ تَحْقِيقِي، وَإِيمَانٌ تَصْدِيقِي):

١ - (الإيمان التحقيقي) ئیمانێکه‌ له‌سه‌ر بناغه‌ی لیکنۆینه‌وه‌ بنیات ده‌نری، وه‌ک: ئیمان به‌ بوونی خوا ﷻ، و، به‌ راستیی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، و، به‌ موعجیزه‌ بوونی قورئان، ئه‌و شتانه‌ی که عه‌قل ده‌توانی به‌لگه‌یان له‌سه‌ر به‌یتنه‌وه‌ و ده‌توانی ده‌رکیان بکات و تییان بکات.

٢ - (الإيمان التصديقي) پێش ته‌وه‌یه‌ که تۆ دۆی ته‌وه‌ی ده‌زانی: خوا هه‌یه‌ و به‌ عه‌قل، بوونی خوات سه‌لماندوه‌ و، راستیی پێغه‌مبه‌رت ﷺ سه‌لماندوه‌ و، راستیی قورئان سه‌لماندوه‌، ئنجا هه‌رچی ته‌و خوا په‌روهردگاره‌ و، ته‌و پێغه‌مبه‌ره‌ ﷺ سه‌رداره‌ و، ته‌و قورئانه‌ ده‌سته‌ وسانکه‌ر (مُعْجَزَة)، هه‌والتی پێده‌ده‌ن، ده‌بێ به‌راستی بزانی، چونکه: مادام خوا هه‌ق بێ و، پێغه‌مبه‌ر ﷺ راست بێ و، قورئان فه‌رمایشتی خوا بێ، که‌واته: هه‌رچی ته‌وان فه‌رموویانه‌، پێت له‌ خۆت گرتوه‌، که تێیدا بکه‌ویه‌ دوو دلی و گومان، یاخود نکوولی لیبکه‌ی.

ئنجا ته‌وه‌ی که ئینسان ناتوانی تێیدا بگاته‌ ساغکردنه‌وه‌ (تحقیق) ده‌بێ له‌سه‌ر بناغه‌ی به‌ راست زانین (تصدیق) بنیاتی بنی، بۆ وێنه: ته‌وه‌ که خوا ته‌زه‌لیه‌ و، بێ سه‌ره‌تایه‌ و، ته‌به‌دیه‌ و بێ کۆتاییه‌ و، ته‌م گه‌ردوونه‌ سه‌ره‌تایه‌کی هه‌یه‌ و، ته‌م ژایانه‌ دنیاویه‌ ئیتمه‌، کۆتایی هه‌یه‌ و، پاشان هاتنی زیندوو‌بوونه‌وه‌ و، هاتنی قۆناغی به‌رزخ، دوا‌یی هاتنی قیامه‌ت و هه‌لسانه‌وه‌ و، به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و، پردی سه‌ر پشتی دۆزه‌خ (صراط) و، سه‌زای دۆی گۆڕ و، نيعمه‌تی دۆی گۆڕ و مردن و... هه‌ده‌موو ته‌وانه‌، ده‌بێ له‌سه‌ر بناغه‌ی به‌ راست زانین، ئیمان‌یان پێ بێنین، ته‌گه‌رنا بلێی: ده‌بێ به‌شی‌وازی

زانستی نه زمووینی (العلم التجري) لئی بکولمه وه، ناشکرایه نامرایی نه و لیکولینه وه بهت نیه و، نه و شتانه ناکه ونه جوغزی زانیاری وه ده سته تراو له پئی نه زموونه وه یانی: پینج هسته کان و عقل^(۱).

چواره م: بیکومان لیکولینه وه ی زانستی پیوسته، وه ک بۆ وینه: به سه راهه که ی ئیبراهیم علیه السلام ده بکه به نئی، که له سوورته (البقرة) دا هاتهو:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَٰئِمِ تَوَمَّنَ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْلِدْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ أَدْغِهِنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا وَاعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۰﴾﴾

واته: یادبکه وه! کاتیک ئیبراهیم گوت: پهروه دگرم! پيشانم بده، چۆن مردووان زیندوو ده که به وه! فهرمووی: تا یا بروات نه هیناوه؟ گوت: با، به لām بۆ ته وه ی دلم نارامگری، ا دلم زیاتر نارامگری و دابسه کتی، دوا ی ته وه ی زانیاری و دلنیا که (علیم الیقین) م هیه به وه که تو مردووان زیندوو ده که به وه، دمه وئی: دیتی دلنیا که (عین الیقین) یشم هه بئ. به چاوی سه ریش ببینم {خوا تعالى} فهرمووی: چوار بالندان بگره و پارچه پارچه یان بکه و هه ر پارچه و فرییده سه رکیتیک و، دوا ی بانگیان بکه، به پا کردن دین بۆ لات، بشزانه که خوا زالی کارزانه.

که واته: مروی پیوسته هه تا پئی ده کری زانیاری و زانستی خو ی زیده بکات، تاکو بروای پته و ترو دلی نارامگرتووتر بئ، چونکه بناغه ی ئیمان زانیاری (علم) ه و به زانیاری زیاد ده کات.

تنجا به نسبت تیمه وه: سه ره تایی گه ردوون و، کو تایی گه ردوون و، سه ره تایی په یادبوونی مروی، نادیارن، به ئی ده زانین به که م دوو مروی، ناده م و هه ووا بوون علیه السلام، تنجا که له و باره وه بیردۆزه ی داروینیی و بیردۆزه ی دیکه ش هه ن، به لām بۆ ده رککردنی نه وانه، ده بی بکه پینه وه بۆ ته صدیق، به لām، چی له توانا ماندا هیه، با ته حقیقی لی بکه ین و لیکولینه وه، به لām که نامراز و هوکاره کانی گه یشتنه بنه ست و لیکولینه وه مان، بۆ دهسته بهر نه بوو، نابئ په کی کاری خو مان بخه یین، به لکو ده گه پینه وه بۆ لای کتیی به هیز و پیزی خوا و، پیغه مبه ری خوا تعالى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی شه‌شهم ❖

پىناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ھەشت ئايەت دەگرتە خۇي، ئايەتەكانى: (۵۹ - ۵۲)، لەو ھەشت ئايەتەدا، خۋاي بەرزى مەزىن، ھەوت پاستىي گەورە و گىرگ دەخاتە پوو:

(۱) - سەرەنجامى شومى كافران لە پوژى دوايى دا.

(۲) - باسى قوپئان كە مەبەستەكانى بە شىۋازى جۇراو جۇر، تىدا خراۋنە پوو، بۇ ئەۋەى خەلك بىروا بىنن و، ھىچ پاساو و بىانوۋى بىروا نەھىتەنەيان نەبى و، لە ھەموو دەروازەو دەرگاكانەۋە، لىيان بچىتە ژوورى و، پاستىيەكان بختە عەقل و دلىانەۋە.

(۳) - باسى ھۆكارى سەرەكىي، بىيروابوۋى خەلكى بىيروا.

(۴) - باسى ئامانج و ئەركى نىردرانى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) و، ھەلوئىستى نەيارانان لە بەرانەرباندا.

(۵) - باسى گەورەيى تاۋان پشتەتەلكەران لە پەيامى خوا و، سزادانى خوا بۆيان، بەۋە كە عەقل و گوئيان قفل بىن و، پاستىيەكان نەچنە ئىو عەقل و دلىانەۋە.

(۶) - باسى لىيورەيى و بەزەيى خوا، پەلەنەكردنى لە سزادانى خراپەكاران و تاۋانباراندا، ھەتا كاتى خۇي دى.

(۷) - باسى ياساى خوا لە سزادانى ۋلت و ئاۋەدانىيەكاندا، كە برىتيە لە فەۋتەنەيان و، سەر بە فەتارەت بردنەيان بە ھۇي ستەمەۋە، بەلام بەپىي سىستىمى دادگەرەنەى خوا ﷻ.

﴿ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ۝۵۲ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۝۵۳ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَٰكِنَّا لَنَنْسُوكُمْ ذِكْرًا ۝۵۴ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝۵۵ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَجَعَلْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا

بِالْبَاطِلِ يُدْجِسُوا بِهِ الْفَقْرَ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْزِلُوا هُزُوًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ
فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَبِيٌّ مَّا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
وَلَنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٦٩﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ
بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلْ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَحْذَرُوا مِنْ دُونِهِ مَوْعِدًا ﴿٧٠﴾ وَلَئِنْ
أَلْقَيْتُ أَبْصَارَهُمْ كَانَتْ أَبْصَارُهُمْ سُمْرًا وَأَصْفَارًا ﴿٧١﴾ وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٧٢﴾

مانای دهقا و دهقی نایه‌هاکان

اِهروه‌ها تهو روزه (زور بیره‌زا و سه‌خته) که (خوا) دده‌رموئ: بانگی تهو
هاوبه‌شانه‌م بکه‌ن که پیتان وابوو (هاوبه‌شمن)، نه‌وانیش بانگیانکردن، که‌چی وه‌لامیان
نه‌دانه‌وه و، تیمه‌ش فه‌وتینگایه‌کمان خسته بی‌وانیان ﴿٦٨﴾ تاوانبارانیش ناگری دوزه‌خیان
بینی و، زانیان که ده‌یکه‌ونه‌تی^(١) و، هیچ چاره‌و دهره‌تانی‌شان له چنگی نه‌بوو ﴿٦٩﴾
مسوگه‌ریش: له‌م قورئانه‌دا به‌شی‌وازی جو‌راو جو‌ر له هه‌موو پهند و وینه‌یه‌کمان بۆ
خه‌لکی باسکردوون و، مرو‌فیش له هه‌موو شتیک به‌مشت وم‌تره ﴿٧٠﴾ نه‌وه‌ش که
رینی له خه‌لکی گرت (کاتیک که رینمایان بۆ هات) که بر‌وا بینن و، داوا ی‌یوردن
له په‌روه‌ردگاریان بکه‌ن، هه‌ر ته‌وه‌بوو که (چاوه‌ری بوون) یاسای به‌سه‌ر پیش‌وواندا
چه‌سپاویان بۆ بی (و به‌سه‌ردا بچه‌سپن) یان سزا و نازاریان لووت و بزوت بۆ بی
﴿٧١﴾ ده‌وانه کراوانیشمان ته‌نیا به‌مو‌رده‌ده‌ر و ترسینه‌ر ناردوون و، نه‌وانه‌ی بی‌بروا‌شن
به‌نا‌هه‌ق شه‌ره‌ قسه (مشت و مپ) ده‌کهن، تاکو هه‌قی پت بفه‌وتینن و، گاته‌ش به
نیشانه‌کانم و ته‌و (په‌یام) ده‌کهن، که پتی ترسیناوان ﴿٧٢﴾ نجا نایا کت له که‌سێک
سته‌مکارتیه، که نایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاری خراونه‌وه یاد، که‌چی پرووی لی‌وه‌رگی‌پراون و،
نه‌وه‌شی له‌بیر‌چووه که (کردوو‌یه‌تی و) دوو ده‌سته‌کانی پیشیان خسته‌و (بۆ قیامه‌تی)؟!
تیمه په‌رده‌مان خسته‌ونه‌ سه‌ر دل‌یان تاکو پی‌گیرین، تی‌بگهن و، قورساییشمان خسته‌وته
گو‌تیه‌کانیان‌وه (تاکو نه‌بی‌تسن) بۆیه‌ش هه‌رچه‌نده به‌ره‌و رینمای‌ی بانگیان بکه‌ی،
هه‌رگی‌ز رینی پاست ناگرن ﴿٧٣﴾ په‌روه‌ردگاریشت لی‌بوره‌دی خاوه‌ن به‌زه‌یه، ته‌گه‌ر به
هۆی ته‌و (خراپان) ده‌وه که ده‌ده‌ستیان هیناوان، گرت‌بانی و سزای دابان، به‌په‌له‌ سزای

دەدان، بە ئام بە ئینگە یەکیان هەیه، هیچ دەره تانیان بۆ لی دەرباز بوونی نیه (۵۸) نهو
ئاوه دانیانه شمان کاتیک فه وتاندوون، که سته میان کردوه و، به ئینگە شمان بۆ له نیو
بردنیان دانا بوو (۵۹).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(مَوْبِقًا): (وَبِقٍ، يَبِقٍ، وَبِقًا، وَمَوْبِقًا، وَأَوْبِقُهُ كَذَا، إِذَا تَقَيَّتَ قَهْلَكَ، الْمَوْبِقُ: مَكَانُ الْوَبُوقِ، مَوْبِقٌ
يَعْنِي الْمَهْلِكُ)، (وَبِقٍ، يَبِقٍ، وَبِقًا، وَمَوْبِقًا) واته: فه وتا، دهفه وتی، فه وتیندران، (أَوْبِقُهُ كَذَا)
واته: نهو شته فه وتاندی و، وای لیکرد: سست بی و به جی مَیْسَ و بفه وتی، (مَوْبِقٍ)
واته: شوینی تیدا سه ره بفه تار هت چوونه، (مَوْبِقٍ) شوینی فه وتیندران، بۆیه من به
فه وتینکا^(۱)، واته: شوینیک که خه لکی تیدا دهفه وتی نری، ته فسیرم کردوه.

(مَصْرَفًا): (الْمَصْرَفُ، الْإِنْصِرَافُ، وَمَكَانُ الْمَصْرِفِ)، (مَصْرَفٍ) ده گونجی چاوگ بی، واته: لادان،
یان ده رباز بوون، ده شکونجی ناوی شوین بی، واته: شوینی به ره و لادان، شوینی بۆ
ده رباز بوون.

(قُبْلًا): (قُبْلًا: أَي عِانًا) واته: پرو به پرو، که من به لووت و بزووت مانام کردوه،
(وَالْقُبْلُ جَمْعُ الْقَبِيلِ: وَهُوَ الْجَيْلُ وَالْجَمَاعَةُ، وَقُبْلٌ: الْمَقْدَمُ)، (قُبْلًا) واته: پرو به پرو، (قُبْل)
کۆی (قبیل)ه، که به مانای پشتیک، یان کۆمه لیک دی، ههروه ها (قُبْل) به مانای شتیک
دی که پشخرابی.

(لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ): بۆ نه وهی هه قی پی بفه وتین، هه قی پی له بهین بهرن، هه قی
پی پووچه ل بکه نه وه، (أَذْعَصَ: دَفَعَهُ، وَزَعَزَعَهُ، وَأَزْلَقَهُ) واته: پالی پیوه ناو لای بردو
خلیسکاندی، (وَأَذْعَصَ الْعُجَّةُ: أَبْطَلَهَا) به لکه که ی پووچه ل کردوه.

(هَزُوا): (مَهْزُوءًا بِهِ) واته: گالته پیکراو، (هَزًا بِهِ، يَعْنِي: سَجَرًا) واته: گالته ی پی کرد.
(أَكِنَّةٌ): (أَكِنَّةٌ جَمْعُ كِنَانٍ، وَهُوَ الْغِطَاءُ) واته: (أَكِنَّةٌ) کۆی (کینان)ه، یانی: په رده،
شتیک که شتیک داپوشیت، (اکنان جمع الکن) واته: په ناگه، په نایه ک که شتیکی تیدا
حه شار ده درتی و په نا ده درتی.

(۱) نه مدیوه پشتر نهو وشه به کارهاتن، به ئام مه رجیش نیه نه بوونی.

(وَقَرَأَ): واته: قورسای، (وَقَرَأَ أَخْنَهُ وَفَرَأَ) گوئی قورس بوو، شتیکی چووته تی و نابستی.

(مَوْبَلَا): (وَقَلَّ فَلَانَ يَدِلْ وَثَلَا وَوُثُلَا أَي: تَجَا وَغَلَصَ، وَقَلَّ إِلَى اللَّهِ: رَجَعَ وَتَجَا)، په نای پتیرد و دهرباز بوو، (وَقَلَّ إِلَى اللَّهِ) په نای بُو خوا برد، گه پاییه وه بُو لای خوا.

(لَمَهْلِكُكُمْ): واته: بُو کاتی فه وتاندنه که یان، یاخود بُو فه وتاندنه که یان، (هَلَكَ، يَهْلِكُ، هَلَاكَ، وَمُتْلُوكًا، وَمَهْلِكًا، وَتَهْلِكَةُ: مَاتَ: فَهُوَ هَالِكٌ)، (لَمَهْلِكُكُمْ) بُو فه وتاندنه که یان، (هَلَاكَ، وَمُتْلُوكًا، وَمَهْلِكًا، وَتَهْلِكَةُ) هه موو نه وانه چاوگن، واته: فه وتا، دهفه وتی به فه وتان (مَاتَ: فَهُوَ هَالِكٌ) مرد تنجا شو فه وتاوه.

مانای گشتی نایه تهاکان

خوا ^{لَمَهْلِكُكُمْ} لاهم هه شت نایه تها: حهوت راستی گه وره و مه زن ده خاته روو، که له پیتاسی هه م دهرسه دا باسما ن کردن، سه رته تا دهفه رموی: ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ﴾ واته: نهو روژه که (خوا ^{لَمَهْلِكُكُمْ}) دهفه رموی: نهو هاوبه شانهم که پیتان واپوو، خه یالتان واپوو، هاوبه شی منن، بانگیان بکه ن، به ته تکیه به هاوبه ش بُو خوا دانه ره کان، دهفه رموی، ته وان گومانیا ن واپوو، خه یالیا ن واپوو خوا هاوبه شی هه ن، واته: به هاوبه ش دانه ره کان دهفه رموی: نهو هاوبه شانهم که له خه یال و وه می تیوه دا هه بون، نه گه رنا له دنیا ی واقیعا، خوا هاوبه شی نین، یانی: که تیوه پیتان واپوو هاوبه شن، بانگیان بکه ن.

یانی: نهو روژه، روژیکی زور سهخت و ترسناکه، زور بیره زایه.

﴿فَدَعَوْهُمْ﴾، یه کسه ر بانگیان کردن، ﴿فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾، به لام په رستراوه کان وه لایمان نه دانه وه، ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا﴾، تیمه ش فه وتینگیه کما ن خسته به نیا نه وه، واته: کهنده لاتی، یاخود چالیکما ن خسته به نیا نه وه، یاخود مه به ست دوزه خه، دوزه خه له به نیا ن دابوو، که خه لکی تیدا دهفه وتی.

یا ن خوا ^{لَمَهْلِكُكُمْ} چالیک، کهنده لاتی گه وره ده خاته به نینی بته رسته کان و نه وانه وه که په رستوو یانن و کردوو یانن به هاوبه شی خوا، ته وان لهو بهر و ته وان له مبه ر، هه رچه نده بانگیان ده که ن، وه لایمان ناده نه وه و هه ر ده نکیشیا ن نایانگاتی و نه گه ر ده نکیشیا ن بیا نگاتی، وه لایمان ناده نه وه.

﴿وَرَبَّ الْمَجْرُمُونَ النَّارَ﴾. تاوانبارەكان ئاگرىيان بىنى، ئاگرى دۆزەخيان دى، ﴿فَقُتُّوا﴾. ئاتىم مۇۋافىقىمۇھا، پىيان وابوو دەپنەتتى، گومانىيان وابوو، ياخود: ﴿فَقُتُّوا﴾. يانى: (استيفنوا، علموا) واتە: دۇنيابوون و زانىيان، كە دەپنەتتى، چونكە وشەي (ظن) بەپىيى ئەو سىياقە كە تىپىدا دى. ماناكەي دىياريى دەكرى، جارى وايە بە ماناي دوو دلىيە و، جارى وايە بە ماناي گومانىكى زالە و، جارى واشە بە ماناي زانىياريى تەواوہ.

ئىنجا لىرەدا ئەگەر بە ماناي گومانى زال بى، ئەو بە تەوسەوہ خۇي كارزان دەفەرەمۇي: وەك چۆن لە دىيادا گومان و خەيالىيان وابووہ: خوا ھاوبەشى ھەن، لە قىامەتىش بۆ چوون و خەيالىيان وادەبىي كە دەپنە تىو ئاگر! بە تەوسەوہ پىيان دەفەرەمۇي، ئەگەرنا لە راستىيدا دۇنيابوون كە تازە دەپنەتتى، ﴿وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرَفًا﴾. واتە: ھىچ پەناگەيەكىشيان لەو ئاگرە چىگ نەكەوت، كە پەنەي پى بىنە و لىي دەربازىن.

(مصرف)، واتە: شۇنىك كە ئىنسان لىي دەرباز بى، شۇنىك ئىنسان بۆي بىچى و بۆي بىيىتە پەناگەي دەربازبوون.

لىرەدا رەنگە پرسىيارىك دروست بىي: ئايا ئەوانە بۆچى لە دىيادا بىيروا بوون؟! ئايا دەبىي خوا ﷻ ئاگادارى نەكردبەنەوہ و، ھۆشدارىي نەدابىنى؟ بۆچى تووشى ئەو چارەنووسە تالە بوون؟!

خوا ﷻ دەفەرەمۇي: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾. بەدلىيىي ئىمە لەم قورئانەدا، بۆ خەلك بە شىۋەي جۇراوجۇر، ھەموو وئىنەكىمان خستۇتە روو، واتە: ھەموو وئىنەكىمان بە شىۋەي جۇراوجۇر و بە دەربىرىي جيا جيا، لە قورئاندا بۆ خەلك باسكرد بوو، ھەموو وئىنەكە و ھەموو پەندىك، ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرُ شِقْوَةً﴾. بەلام مروق لە ھەموو شتىك زياتر مىت وىر و شەرە قسە دەكات.

(جذل) برىيە: لە شەرە قسەو، دەمە دەمىيەك كە مروق ئامانجى نەبى تىپىدا بگاتە ھەق و نەنجام، بەلكو تەنيا مەبەستى ئەودەبىي قسەي بەرانبەرەكەي رەت بگاتەوہ.

ئىنجا لىرەدا پرسىيارىكى دىكە دروست دەبىي: باشە مادام خوا ﷻ لە قورئاندا بۆ خەلك ھەموو پەند و وئىنەكى جۇرا و جۇرى بۆ خەلك خستۇتە روو، بۆچى بىروايان نەھىناوہ؟!

خَوَاتِمًا دَهْرَمَوْهُ ﴿١٠﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ ﴿١١﴾، واته: هیچ شتيك پئی له خهك نه گرت، {به تهكيد مه بهست خهكي بپروايه} كه بروا بيئن، له كاتيكد پرتنمليان بو هات، ﴿وَيَسْتَفِهُرُوا رَبَّهُمْ﴾، ههروه ها هيچ شتيك پئی لن نه گرتن، دلاوي لپوردن له پهروه دگاريان بكه، ﴿إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ أَلَّا وَلَيْنَ أَوْ يُأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ فَبُلَا﴾، مه گهر نهوه كه: يه كه م: ياساي پيشووانيان به سهردا بچه سپن.

دووه م: ياخود: سزاو نازاريان پروبه پروو پي، يان: سزاو نازاريان لووت و بزووت و كتوپر بو پي، واته: ههر چاوه پي نهوه بوون و، نهوه پي ليكرتن: بروا بيئن كه پتيان وابوو، نهوه ي به سهر پيشووان هاتوه، به سهر وان نايهت و، پتيان وابوو سزاو خوايان بو نايهت، چاوه پي يه كي لهو دوو شتانه يان دهكر، نهوه پي ليكرتن كه بروا بيئن.

واته: نهوه پي ليكرتن كه پابه ندبن به بهرنامه ي خواوه و، ملكه چي بهرنامه ي خوا بن، كه:

١- گومانيان هه بووه لهوه دا، كه ياساي خوا، به سهر نهواني شدا بچه سپن، وهك به سهر گه لاني پيشوودا چه سپاوه.

٢- ياخود: سزاو به لاي خوايان بو پي پروبه پروو، دهشكونجن مه بهست ليره دا له: (عذاب) سزاو دوزه خ پي، كه سزاو دوزه خيان پروبه پروو بيتهوه.

﴿وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾، تيمهش پهوانه كراوان، پهوان ناكه ين، مه گهر كه موژده دهر و ترسندر بن، ﴿وَيَجْعَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَطِيلِ﴾، واته: نهوانه ي بپرواشن، به ناههق مشت و مر و شه په قسه دهكه، ياخود: پهنا ده به نه بهر ناههق، بو نهوه ي مشت و مر و شه په قسه ي پي بكه، ﴿يُدْخِلُونَهُ الْخُفَّ﴾، بو نهوه ي ههقي پي بهر په رچ بده نهوه، ههقي پي بفه و پيئن، ههقي پي لابه رن و پووچه ل بكه نهوه، ﴿وَاتَّخَذُوا أَيْتِي وَمَا أَنْذَرُوا هُزُؤًا﴾، له حاليك دا كه: نيشانه كاني من و نهوه ي كه پتي وريكارونه وه و پتي ترسيتراون، به گالته يان گرتوه.

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾، ثابا كي سته مكارتره له كه سيك كه نايه ته كاني پهروه دگاري بيرخرابنه وه ياني: نيشانه كاني پهروه دگاري، يان پرسته كاني فه رمايشتي پهروه دگاري، بيرخرابنه وه، ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾، كه چي پشتي تيكردبن و لاملي تيكردبن، ﴿وَلَيْسَ مَا قَدَمَتْ يَدَا﴾، نهوه شي له بير چوو بيته وه كه دوو دهسته كاني پيشيان خسته، كه چ گوناوه و تاوان و خراپه يه كي ته نجام داوه و، پيشي خسته بو روي دوايي خوي! واته: هيچ كهس لهو كهسه سته مكارتر نيه.

﴿إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾، تیمه له سهر دلّیان پهردهمان داناون، که تنی بگهن، واته: بۆ شهوی تنی نه گهن، پهردهمان خستوونه سهر دلّه کانیان، ﴿وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾، ههروهه قورساییمان خستۆته گوته کانیانوه.

بیگومان خوا پهردهی نه خستۆته سهر دلّیان، بهو واتیه، که دلّیان خرابیته نّیو کیف و تووره که یه ک و هیدایه قی خوی پی نه گات، یاخود قورقوشم و قورساییه که گویناندا هه بن، که گوینان هیچ نه بیستن! به لکو یانی: نه وانه به پی یاسای خوا، که ههر که سّی پشی له هیدایه قی خوا کرد، گوئی بۆ نه گرت و، دلّی نه دایه، دوایی نهو کۆته ندامانهی دهرککردن و، دیتی و، بیستنی له کار ده که ون و، وه که نهو وایه پهرده به سهر چاوی هه لکشاب و دلّی خرابیته نّیو کیف و تووره که یه که وه و، قورقوشم له گوئی کرابی، بۆیه دهفه رموئ: ﴿وَأِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهَدَىٰ﴾، ههر چه نده بانگیان بکه ی به رهو پینمایی خوا، ﴿فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا﴾، هه رگیز ناتوانن راسته پّی بن و نهو پینماییه ی خوا وه ربگرن و قبولی بکه ن! که به دلنایی خویان وایان به خویان کردوه و، پّی گه رانه وه یان له خویان گرتوه و، له نهجامی نهو هه موو گوناوه تاوان و خراپه یه دا، هه سته مه ره کانی خویان له کار خستوون.

﴿وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ﴾، پهروره دگاریشت لیبوردهی خاوص بهزه یه، ﴿لَوْ يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبْتُمْ لَعَلَّكُمْ الْعَذَابَ﴾، نه گهر به هوئ شه وه که به ده ستیان هیناوه، گرتابی، سزای بۆ پش ده خستن، به لأم له بهر نهوی زۆر لیبوره یه و، زۆر خاوهن بهزه یه، زوو سزایان نادات، به هوئ کرده وه خراپه کانیا نه وه و، په له نه کات له سزا دانیان، ﴿بَلْ لَّهْم مَوْعِدٌ﴾، به لکو نه وان به لّینگه یه کیان هه یه و، کات و شونّیکیان هه یه، بۆیان دیاریی کراوه، ﴿لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيِلًا﴾، که لهو به لّینگه یه، هیچ شونّی خو بۆ لادان و، هیچ شونّی خو لّی دهر باز کردنیان، نه و، ههر ده بنّ تووشی شهو به لّین و چاره نووسه بن و، ده بنّ به رهو شهو سه ره نه جامه برّون، که بریتیه له رۆزی دوایی.

تینجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، یاسای یه کّی له یاساکانی خوئ ده کات له ژبانی مروّفا و، دهفه رموئ: ﴿وَيَذَلِكِ الْفَرَىٰ أَهْلَكْتُمْ لَمَّا ظَلَمْتُمْ﴾، شهو ناوه دانیان هه ش که فهو تاندومانن، دوای نه وه بووه که سته میان کرده و، ﴿وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِكُمْ مَّوْعِدًا﴾، بۆ فهو تانه که شیان، به لّینگه یه که مان داناوه، کات و شونّیکمان دیاریی کردوون، که شهو کات و شونّیه، یاخود: شهو به لّینگه یه، مسۆگه ره دیته دی و، هیچ نه گه ری نه هاته نه دی نه و، با جاریکی دیکه ش به وه هم و خه یالّی پووچ دلّی خویان خوش نه که ن و، هینده دی دیکه خویان ده سه ره و نه که ن و، خه یالّی نه که ن، چونکه: (کهس به خه یالّ نه بووه به مال)!!!.

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

ئەو رۆژەش (پۇرۇشكى ترسناك بېرەزايە) كە خوا بە جگە لە خوا پەرستەكان دەفەرمۇي: بانگى ئەو ھاوبەشانەم بگەن، كە پىتان وابوو ھاوبەشمن، لەوايش بانگيان كردن، بەلام ۋەلاميان لەدانەو ۋە، ئىمەش فەوتىنگايەكمان خستە ئىوانيان ۋ، تاوانبارايش ناگر «ى دۆزەخ» يان دى ۋ، زانىيان كە دەچنە ئىوى ۋ، هېچ دەرەتاتى لى دەر بازبولىشىيان، چىگ نەكەوت:

خو ﷻ دەفەرمۇي: ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ۝٥٤﴾ وَرَأَى الْمَجْرُمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَافِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۝٥٥﴾

شىكىردنەو ھى ئەم دوو ئايەتە، لە ھەوت برگەدا:

(١) - ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ﴾، ئەو رۆژە كە خوا دەفەرمۇي: ئەو ھاوبەشانەم بانگ بگەن، كە پىتان وابوو، (ھاوبەشەن) ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ﴾، خويترەوئىشەتەو: (يَوْمَ نَقُولُ) ئەو رۆژە كە دەلىين، (النداء: طلب الإقبال للشفاعة والنصرة)، بانگكردن داواكردن بە دەمەو ھاتنە، بۆ ئكاكردن سەرخستى.

كە دەفەرمۇي: ﴿زَعَمْتُمْ﴾، (اي: زعمتموهم شُرَكَائِيَ) پىتان وابوو كە ھاوبەشى منن، كە ئەمە گائە پىكردن ۋ، بە تەوس ۋ توانجەو ەقسە كردن خواى دادگەرە، لەگەلىان، واتە: ئىو پىتان وابوو ۋ، وا ھالىى بوو بوون، كە ئەوانە ھاوبەشى منن، ئەگەرنا: كوا خوا ھاوبەشى ھەن؟! ۋەك پەندى پىشىنان دەلى: (بەس خوا خوايە، جگە لەوى، ھەموو كا ۋ بايە)، ھەموويان دروستكران ۋ، خوا بوونى پى بەخشيون، بۆ كاتىكى ديارىكرارو.

(٢) - ﴿فَدَعَوْهُمْ﴾، يەكسەر بانگيانكردن، خوا كە لەوى دەفەرمۇي: بانگيان بگەن! يەكسەر بانگيان كردن، چونكە لەوى كەس سەرپىچى لە فەرمانى خوا ناكات.

۳- ﴿فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾، به لَام و ه لامیان نه دانه وه، نه مه دوو و اتای هه:

۱- ده گونجی هه و ه لامیان نه دانه وه، که بانگیان کردوون.

پ- ده شگونج قسه و باسیان پتکه وه بووین، به لَام و ه لامیان نه دانه وه بو جیه جی کردنی داواکاریه که یان، که بریتیه له وهی هاوکاریان بکه و، سه ریان بکه و، ده رازیان بکه و.

که له ته فسیره کاند نه مبینیه نه م دوو و اتایه یان بو لیکدانه وه و هه ر گوتوو یانه: و ه لامیان نه دانه وه، به لَام و ه گوتم: ده گونجی به قسه و ه لامیان دانه وه و، قسه یان له که ل کردبن، به لَام: ﴿فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾، یانی: و ه لامیان نه دانه وه که داواکاریه که یان بو جیه جی بکه و، ئنجا که سیک داواکاری داواکه ریک جیه جی نه کات، و ه که نه وه وایه، هه ر جوابی نه دابینه وه، با قسه شی له که لدا کردبن.

۴- ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا﴾، فه و تینگیه کمان خسته نیوانیه وه.

﴿مَوْبِقًا﴾: خۆم نه و وشه یه م به کوردیی بو داناو: (فه و تینگا) نه و شوینه ی که خه لکی تیدا ده فه وتی و، ده بینه شوینی مه رگ و له به ین چوون و، سه ر تیدا به فه تاره ت چوونیان.

۵- ﴿وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ﴾، تاوانبارانیش ناگریان دی، ناگری دۆزه خیان دی، واش پیده چن نه و فه و تینگیه، هه ر ناگره که ی دۆزه خ بن، ئنجا به و پتیه بن: ﴿وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ﴾، له زمانی عه په ببیدا پتی ده گوتی: (عطف بیان) بادانه وه بو روونکردنه وهی چه مک و اتا و نیوه رۆکی، نه و فه و تینگیه ی که بریتیه له ناگری دۆزه خ، تاوانباران نه و فه و تینگیه یان بین، که بریتیه له ناگری دۆزه خ.

۶- ﴿فَقَطَّوْا أَنَّهُمْ مُوَارِقُوهَا﴾، پتیا و ابوو که ده یچه نه نیو.

نه م (ظن): ۵: ۱- ده گونجی مه به ست گومان بن، که لیره دا نه وه به توانج و ته وسه وه، قسه پتی گوتنیانه، واته: و ه که چۆن له ژیا نی دنیادا گومانیا ن وابوو نه و په رستراوانه هاوبه شی خوان، له ویش گومانیا ن وابوو ده یچه نه تی!

پ- ده شگونجی (ظن) لیره دا به مانای دلنیا یی و زانیاری ته واو بن، واته: دلنیا بوون که ده یچه نه نیو.

(٧)- ﴿وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾، هیچ پەناگەو شوینی دەربازبوونیان لەو فەوتینگایە، لەو ناگری دۆزەخە، چنگ نەکەوت.

(المَصْرِفُ: مَكَانُ الصَّرْفِ أَي: التَّخْلُصُ وَالْمَجَاوِزَةُ)، واتە: (مَصْرِف) شوینی (صَرَف)ە، واتە: لادان، دەربازبوون، قوتاربوون، واتە: شوینیکیان دەست نەکەوت، کە پەنای پتی بەرن و، لێی دەرباز بن.

کەواتە: ﴿مَصْرِفًا﴾: (مَغْدِلًا) شوینیەک کە بۆی لادەن و، پەنای پتی بەرن و، تیبدا خاتەر جەم بن، کە لەو فەوتینگایە، لەو چوونە نیو ناگری دۆزەخە، قوتار و دەرباز بوون.

مه سه له ی دووه م:

به د نیا یی له هه موو په نندیکمان له م قورانه دا بو خه لکی، به شیوه ی جوړاو جوړ، باسکردوه و، مرقویش له هه موو شتیک به مش و مړته:

خو ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۝۵۱﴾.

شیکردنه وه ی ئه م نایه ته، له سی برکه دا:

(۱) - ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ﴾، به د نیا یی له م قورانه دا بو خه لکی، به شیوه ی جوړاو جوړ، باسمان کردوه، چی باس کردوه؟:

(۲) - ﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، له هه موو وینه یه ک، له هه موو په نندیک، بومان باسکردوون، به شیوه ی جوړاو جوړ: ﴿صَرَفْنَا﴾، یانی: (نوعنا)، (تصرف) یانی: (توزيع)، جوړا و جوړکردن، گوزین له حالیکه وه بو حالتیک.

تیتاش با به اوردیکي تیوان ئه م نایه ته و، نایه (۸۹) ی (الإسراء) بکه ی:

له سوږه تی: (الإسراء) دا ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝۸۹﴾، له سوږه تی (الإسراء) دا، ﴿لِلنَّاسِ﴾ پتیشخراوه، به لاه لیره: ﴿فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ پتیشخراوه، نجا نایا هو ی چیه لیره دا: ﴿فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ پتیش خراوه، به لاه له وئ (الإسراء - ۸۹) (للناس) پتیشخراوه؟

چونکه: له پتیشر بوون (أولویة) لیره دا بو باسی قورانه، به لاه له وئ له پتیشر بوون (أولویة) بو باسی خه لک بووه، هیچ گومانیشی تیدا نیه: نه و ورده کاریانه ته نیا له فهرمايشتی خوا دا چنگ ده که ون.

که ده فهرموئ: ﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، ((المثل: جُمْلَةٌ مِنَ الْقَوْلِ مُفْتَقَعَةٌ مِنْ كَلَامٍ، أَوْ مُرْسَلَةٌ بِذَاتِهَا، تُثَقَّلُ مَعْنً وَرَدَّ فِيهِ إِلَى مُشَابِهَةٍ بِذَوْنِ تَغْيِيصٍ، مَثَل: (فِي الصُّفِيِّ ضَيْعَتِ اللَّيْلِ) وَ(الرَّابِدُ لَا يَكْذِبُ أَهْلَهُ))^(۱).

واته: (مَقْل) پسته یکه له قسه، که له قسه یکه داده پردی، یا خود هر سه ره خو، قسه یکه ده کری، له و پروداوهی که تیتدا هاتوه، ده گوازیته وه به سه هاووینه کیدا، ده چه سپتری، به بی نه وهی ده ستکاری بکری، وه: (فِي الصُّبْحِ ضَعِيتَ اللَّيْلِ) واته: له هاوینیدا شیر که ت له دستدا، نه وه به سه رها تیکی هیه، یا خود: (الرَّائِدُ لَا يَكْذِبُ أَهْلُهُ) واته: سه ره مشق (نه وه که سه ی پیش خه لکه که ی خو ی که وتوه) درو یان له گه ل ناکات، ههروه ها گه لیک په ندی دیکه هه، چ له زمانی عه په بی و کوردی دا، چ له ئینگلیزی و هیندی دا و، چ له هه موو زمانه کانی دنیادا.

په ندی به که م: (فِي الصُّبْحِ ضَعِيتَ اللَّيْلِ):

گیراوه ته وه: ئافره تیک، پیاو یک داوای لیکردوه شووی پیکات، نه ویش شووی پینه کردوه، دوا یی پیاوه که ده وه مه ند بووه و، ئافره ته که ش نه دار بووه، ئافره ته که چوو داوای هاوکاری لیکردوه، پیاوه که ش به ئافره ته که ی گوتوه: (فِي الصُّبْحِ ضَعِيتَ اللَّيْلِ) واته: له هاوینیدا شیر که ت زیاه کرد، وا پنده چ نه و پیاوه له وهرزی هاویندا بووبی، که داخوازی نه و ئافره ته ی کردوه و، نه ویش تاماده نه بووه شووی پیکات، واته: نه گهر داواکاری به که ی که هاوینی ئاراسته م کردی، بو ت جیه جی کردبام، تیتسا هاوکاری م ده کردی و له خزمه ت دا ده بووم!

په ندی دووه م: (الرَّائِدُ لَا يَكْذِبُ أَهْلُهُ):

دیاره که سیک بووه له پیش خه لکه که ی خو یه وه، له پیش هوزه که ی خو یه وه رۆیشه وه و، شتیکی به دی کردوه، مه ترسییه که دوزمنیکی به دی کردوه، به لام نه وان گو یان بو نه گرتوه، دوا یی تووشی نه و گرفت و به لایه بوون، که نه و له بهاریه وه هوشداری داوئی، دوا یی پی گوتوون: (الرَّائِدُ لَا يَكْذِبُ أَهْلُهُ) واته: که سیک پیش گه له که ی خو ی بکه وئی، درو یان له گه ل ناکا، به لام تیه متمانه تان به من نه بوو، بو یه به و درده چوون! (۳) - ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا﴾، مرو فیش له هه موو شتیک زیاتر مش و م ده کات.

وشه ی: (فِي: اسم مَفْرَدَةٌ مُتَوَعِّلٌ فِي الْعُمُومِ)، واته: ناویکی تاکه، زور گشتیه و، هه موو شتیک ده گرتیه وه.

(واسم التفضيل هنا، مُسْلُوبُ المُفاضلة، مَقْل: ﴿قَالَ رَبِّ اَلَيْسَ اَحَبَّ اِلَىَّ مِمَّا يَدْعُوْنِي اِلَيْهِ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ﴾).

لیره دا ناوی هه لَبَّارْدَن (اسم التفضیل) مه بهست پیتی به راوردکاری نیه، تاكو بَلَّی: مرؤف له فَلَان نأژده، یان له فَلَان بووندار (کائن) زیاتر مشت و مر دهکات، به لَکو مه بهست پیتی نه وهیه، که زۆر مشت و مر و شه په قسه دهکات، وه که قسه که ی: یوسف علیه السلام کاتی خۆی: ﴿ قَالَ رَبِّ اَلَسَّجُنَّ اَحَبُّ اِلَيَّ وَمَا يَدْعُوْنَكَ اِلَيْهِ وَلَا نَصْرَفُ عَنِّي كَيْدَهُنَّ اَصْبَحْنَ اِلَيْهِنَّ وَاکُن مِّنَ الْجَاهِلِيْنَ ۝۳۳ ﴾.

واته: گوێ: خوايه! زیندان (گرتووخانه) م له لا خۆشه و بستره له وهی که منی بۆ بانگ ده کهن.

بێگومان مه بهست نه وه نه بووه که گرتووخانه ی له لا خۆشه و بستر ب له زینا! به لَکو مه بهستی نه وه بوو: ناماده م بهمه گرتووخانه وه، به لَام ناماده نیم نه وه ی نه وان ده یلین جیه جیی بکه م، که بریتیه له داوین پیسی.

دوو فهرمووده له باره ی مشت و مر (جدال) ده:

دهرباره ی وشه ی مشت و مر و شه په قسه کردنی مرؤف، ئەم دوو فهرمووده یه دههتین:

فهرمووده ی به که میان:

اِرْوَى اَنْسَ عليه السلام، اَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: يُؤْتَى بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْكُفَّارِ، فَيَقُولُ اَللهُ لَه: مَا صَنَعْتَ فِيمَا اَرْسَلْتُ اِلَيْكَ؟ فَيَقُولُ: رَبِّ اَمَنْتُ بِكَ، وَصَدَقْتَ بِرُسُلِكَ، وَعَمِلْتُ بِكِتَابِكَ، فَيَقُولُ اَللهُ لَه: هَذِهِ صَحِيفَتُكَ تَنْسُ فِيْهَا شَيْءٌ مِّنْ ذٰلِكَ؟ فَيَقُولُ: يَا رَبِّ! اِنِّي لَا اَقْبَلُ مَا فِيْ هَذِهِ الضَّعِيفَةِ، فَيُقَالُ لَه: هَذِهِ الْمَلَائِكَةُ الْحَقَّقَةُ يَشْهَدُوْنَ عَلَيْكَ، فَيَقُولُ: وَلَا اَقْبَلُهُمْ يَا رَبِّ! وَكَيْفَ اَقْبَلُهُمْ وَلَا هُمْ مِّنْ جَنْدِيْ، وَلَا مِّنْ جِهَتِيْ، فَيَقُولُ اَللهُ تَعَالٰى: هٰذَا اللُّوْغُ الْمَحْضُوْطُ، اَمْ الْكِتَابُ قَدْ شَهِدَ بِذَلِكَ، فَقَالَ: يَا رَبِّ اَنْتُمْ تُجِزْنِيْ مِنَ الظُّلْمِ؟ قَالَ: بَلَى، فَقَالَ: يَا رَبِّ! لَا اَقْبَلُ اِلَّا شَاحِدًا عَلَيَّ مِّنْ نَّفْسِيْ، فَيَقُولُ اَللهُ تَعَالٰى: اَلَا نَبَّعْتُ عَلَيْكَ شَاحِدًا مِّنْ نَّفْسِكَ، فَيَتَفَكَّرُ مِّنْ ذٰلِكَ الَّذِيْ يَشْهَدُ عَلَيْهِ مِّنْ نَّفْسِهِ؟ فَيُخْتَمُ عَلٰى فَمِهِ، ثُمَّ تَنْطِقُ جَوَارِحُهُ بِالشَّرِّ، ثُمَّ يَخْلِيْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَلَامِ، فَيَدْخُلُ النَّارَ، وَاِنْ نَفَضَهُ لَيَدْخُلَنَّ بَعْضًا يَقُوْلُ لِاَعْضَائِهِ: لَعَنْتُكُمُ اَللهُ، فَعَنْتُكُمُ كُنْتُ اَنَاصِلُ، فَيَقُوْلُ اَعْضَاؤُهُ: لَعَنَكَ اَللهُ، اَفَتَعْلَمُ اَنَّ اَللهَ تَعَالٰى يَكْتُمُ عَرِيْضًا؟ فَذٰلِكَ قَوْلُهُ تَعَالٰى: ﴿ وَكَانَ الْاِنْسَانُ اَكْثَرُ شُورٍ ۝۱۵۱ ﴾ (اخرجه مسلم: ۲۹۶۹، وابن حبان: ۷۳۵۸، والحاكم: ۷۸۷۸، أبو يعلى: ۳۹۷۵).

واته: ئەنەس کۆری مالیک عليه السلام ده گێڕێته وه که پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: پیاویک له رۆژی هه لسانه وه دا، له کافر دهکان، دههتیری، خوا پیتی دههه رموی: له وه دا که بۆ لای تۆ په وانم کرد، چیت کرد؟! ده لێ: په روه ردگارم: بروام به تۆ هیتا و، پیغه مبه رانی تۆم به

راست دانان و، کاریشم به کتبه که ت کرد، خوا دهفهرموئی: نه وه لیستی کرده وه کانتیه، هیچ شتیک له وهی که تو دهیلتی، تیتدا نیه!! دهلتی: نهی په روه ردگارم! من نه وهی که لهو لیسته دا نو سوراوه، قبولی ناکهم، پیی دهگوتری: نه وه فریسته پارزهره کانن، شایه دیت له سر ددهن، دهلتی: نهی په روه ردگارم! نه وایش قبول ناکهم، نجا چون قبولیان بکه م که له من نین و، له لای منه وه نین، خوا دهفهرموئی: نه وه (الروح المعفوظ، أم الكتاب) شایه دی به وه ددها، واتیه: نه و دروستکراوهی خوا که هه موو زانیاریه کانی تیتدا تومار کردو (ون)، دهلتی: نهی په روه ردگارم! نایا تو په نام نادهی که سته م لئ بکهی؟! دهفهرموئی: با، دهلتی: په روه ردگارم! من هیچ شایه دیک قبول ناکهم، مه گهر له خو م بئ، خوی بهرز دهفهرموئی: باشه تیتدا شایه دیک بو دهترین له خو ت، بیرده کاتمه: دهی کئ بئ له خو ی شایه دی له سر بدات!! تیدی مو به سر زاریه وه دهنری، دواپی نه ندانه کانی دینه گو و قسه ده که ن به شیرک (و شایه دی ددهن که نه هلی شیرک بوون) دواپی وازی لئ دهیتری که قسه بکات (زاری ده کرتیه وه) سه رنجام دواپی نه وهی نه ندانه کانی شایه دی له سر ددهن ده چیه نیو ناگروه و، هه ندیک له نه ندانه کانی نه فرین له هه ندیکان ده که ن، به نه ندانه کانی خو ی دهلتی: نه فرینی خواتان لیبن، من بهرگریم له تیوه ده کرد، که تیوه نه سوویتن! نه ندانه کانی پیی دهلین: نه فرینی خوات لیبن، پیست واپوو که ده گونجی شتیک یان قسه یه که له خوی بهرز بشارد ریتیه وه؟ نا نه وه قسه ی خوی بهرزه، که دهفهرموئی: ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا﴾، واتیه: مرو ف له هه موو شتیک زیاتر مش و مې و شه ره قسه ده کات.

فه رمووده ی دوو م:

﴿عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: دَخَلَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى عَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ، وَهُمَا نَائِمَانِ، فَقَالَ: «أَلَا تَضْلَوْنَ؟» فَقَالَ عَلِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّمَا أَنْفُسَنَا بِيَدِ اللَّهِ، فَإِذَا شَاءَ أَنْ يَبْعَثَهَا، يَبْعَثُهَا، فَانْصَرَفَ عَنْهُمْ، وَهُوَ يَقُولُ: ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا﴾، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۱۱۲۷، مسلم: ۷۷۵، وابن ماجه: ۱۱۸۷، وابن حبان: ۲۵۶۶).

واتیه: علی علیه السلام ده گپ ریتیه وه، دهلتی: پیغه مبه ر ﷺ شه واته لای علی و فاطمه، له کاتیکدا خه و تېوون، فه رمووی: هه لئاستن نو ترئی بکه ن، واتیه: هه لئاستن شه و نو تران بکه ن؟! علی گوئی: نهی پیغه مبه ری خوا! ﷺ روو حه کامنان به ده ست خوان، نه گهر ویستی هه لئاستن، هه لئان ده ستین، پیغه مبه ری خواش ﷺ رویش (ده ستی له رانی

خۇي دەدا، ۋەك سەرسوپمان^(۱) دەيفەرموو: ﴿رَكَانَ الْإِنْسَانِ أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا﴾، مەرۋف
لە ھەموو شتىك زياتر مشت و مېر و شەرە قسە دەكات.

مەسەلەى سىيەم:

ھىچ شتىكىش پىلى لە خەلىكى بىيېروا نەگرت، كاتىك پىتەمايان بۇ ھات، بېروا بىنن و
داۋاى لىيوردن لە پەرۋەردگار يان بىكەن، جگە لەۋە كە ياساى پىشىنايان بۇ بىن و بەسەردا
بېجەسىپ، يان سزاي پوۋبەروويان بۇ بى:

خو دەفەرموى: ﴿وَمَا مَعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَنَسْتَفِرُّوهُ رَبَّهُمْ إِلَّا
أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا﴾.

شىكىردنەۋەى ئەم ئايەتە، لە پىنچ بىرگەدا:

(۱)- ﴿وَمَا مَعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا﴾، ھىچ شتىك پىلى لە خەلىك نەگرت بېروا بىنن، كە دەفەرموى:
ھىچ شتىك پىلى لىنەگرتن كە بېروا بىنن، يانى: بېروايان نەھىناۋە، بۆيە لىرەدا (ال)ى ﴿النَّاسِ﴾،
بۇ (غەدە)، ۋاتە: خەلىكى دىيارىيىكراۋ، كە بىرىتىن لە خەلىكى بىيېروا، ھىچ شتىك پىلى لە خەلىكى
بىيېروا نەگرت، بېروا بىنن.

﴿أَنْ يُؤْمِنُوا﴾، يانى: (مَنْ أَنْ يُؤْمِنُوا) كە بېروا بىنن، بېروا بە چى بىنن؟ بېروا بە خوا
ﷻ بىنن ۋەك تاكە پەستراۋ و بەدىيەنەر و پەرۋەردگار و، بېروا بە پىغەمبەرەن (عليھم
الصلاة وسلام) بىنن، بېروا بە كىتەكالى خوا بىنن...ھتە.

(۲)- ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ﴾، كاتىك كە پىتەمايان بۇ ھات، كەۋاتە: بېروا نەھىناۋەكەيان،
ھۆكارەكەى بەرپى نەزانىن و نەۋۋىي شاردەزايى و پىتەمايى، نەۋۋەو ھۆكارىكى دىكەى ھەبۋە.

(۳)- ﴿وَنَسْتَفِرُّوهُ رَبَّهُمْ﴾، ھەرۋەھا (ھىچ شتىك پىلى لىنەگرتن) كە داۋاى لىيوردن لە
پەرۋەردگار يان بىكەن.

لىرەدا دوو ھالەتى باس كر دوون، كە دەۋوۋ خەلىك بيانبۋنايە، بەلام نىانن:

(۱) ئەمە لەپروايەتى دىكەدا ھاتو.

یەكەم: برهه‌یان.

دووه‌م: داواى لێبوردن له خوا كردن، چونكه خه‌لك به گشتى دوو حاڵه‌تیان هه‌ن:

١/ یان هیدایه‌تی خوايان وه‌رگرتوه، به‌لām گوناوه‌ ئاوانیان هه‌یه.

٢/ یاخود ته‌صله‌ن هیدایه‌تی خوايان وه‌رنه‌گرتوه.

ئنجا ته‌گه‌ر هیدایه‌تی خوايان وه‌رنه‌گرتی، ده‌بی پششی هیدایه‌تی خوا وه‌ربگرن، ته‌گه‌ر وه‌ریشیان گرتی، وه‌له‌ و كه‌م و كو‌ریان هه‌بی، ده‌بی داواى لێبوردن له په‌روه‌ردگاریان بکه‌ن، بۆ كه‌م و كو‌ریه‌كانیان.

هیچ شتیك پتی لینه‌گرتن، جگه‌ له‌ چی؟!.

٤- ﴿إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ﴾. مه‌گه‌ر ته‌وه‌ كه‌ یاسای پششانیان بۆی، واته‌: جی به‌ جی بوونی یاسای خوا له‌ پششانیاندا.

﴿أَيُّ انْظُرْ أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ﴾، واته‌: مه‌گه‌ر چاوه‌روانی ته‌وه‌یان كرد: یاسای خوا، كه‌ له‌ پششانی ته‌واندا جیهه‌ جی بووه‌ و رابردوه‌، ته‌و یاسایه‌ بۆ ته‌وانیش بی، به‌سه‌ر ته‌وانیشدا بچه‌سه‌ر، كه‌ بریتیه‌ له‌وه‌ی خوا له‌به‌نیان به‌ری و سه‌ریان به‌ فه‌تاره‌ت بدات.

٥- ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا﴾، یان چاوه‌روانی ته‌وه‌: كه‌ سزای خوايان پووبه‌پوو و، لووت و بزووت بۆ بی، ﴿قُبُلًا: جَمْعُ قَبِيلٍ﴾، سزای خوايان به‌ش به‌ش بۆ بی.

یاخود: ﴿قُبُلًا﴾، به‌ مانای (ظَاهِرًا) دى، واته‌: به‌ ئاشكرا و به‌ پراوله‌تیی بۆیان بی، به‌ به‌ر چاویانه‌وه‌ بۆیان بی، خو‌تر‌او‌یشه‌ ته‌وه‌: (قَبْلًا) ته‌ویش به‌ هه‌مان شیوه‌: هه‌م به‌ مانای: به‌ش به‌ش بۆیان بی، هه‌م به‌ مانای: به‌به‌ر چاویانه‌وه‌ بۆیان بی، یاخود كتوپر لووت و بزووت بۆیان بی، دى.

كه‌واته‌: هۆكاری ه‌روا نه‌ه‌تیانیان بریتی بووه‌ له‌ چاوه‌رپێ کردیان بۆ هاته‌نه‌ دی یاسای خوا، كه‌ له‌ به‌نیان به‌ری، یاخود هاتنی سزا و ئازاری خوا كه‌ پووبه‌پوو بۆیان بی، ئنجا ده‌گونجی ته‌و ئازار و سزایه‌ی خوا، مه‌به‌ست پشی به‌لایه‌کی دنیایی بی، یاخود: سزای پۆژی دوا‌یی بی.

مهسه لهی چواره م:

پیغمبرالیش لهیا به موژدهدهر و ترسینه ده تیرین و، لهوانه ی بیرواشن مشت و مری به ناهق ده کهن، تاکو ههقی پی لابه رن و گاتهش به نایه ته کامان و، لهو (په یام) ههش ده کهن که پیی ترسینراون:

خَوَّا ۖ دَهْفَرْمَوَّى ۖ ﴿۱﴾ وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ يُدْخِلْهُمْ فِي الْهَلْكِ وَاتَّخَذُوا عِبَادِيَّ مَا أَنْذَرُوا هُزُؤًا ﴿۲﴾

شیکردنه وهی ئهم نایه ته، له پینچ برگه دا:

(۱) - ﴿۱﴾ وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ ۖ تیمه پهوانه کراواغان، نا تیرین، یانی: تیمه پیغمبره ران (علیهم الصلاة والسلام) - که له لایه ن خواوه پهوانه کراون - له هیه حالندا، نا تیرین.

(۲) - ﴿۲﴾ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ مه گهر موژدهدهر و ترسینه رن، ته نیا بو دلفوخکردن و، موژده پیدای تهوانه ی که ئیمان به خوا دین و، فه رمانه ریی بو خوا ده کهن و، ترساندن و هه ره شه لیکردن و وریاکردنه وهی تهوانه که ئاماده نین، به دهم بانگه وازی پیغمبره رانه وه (علیهم الصلاة والسلام) بچن و، ئیمان به خوا بین و فه رمانه ریی بو بکهن، ته نیا بو ته وه ده یان تیرین.

(۳) - ﴿۳﴾ وَيُحْدِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ ۖ تهوانهش که بیروان به ناهق مشت و مری و شه ره قسه ده کهن، (جدال)، واته: نا کوکی و مشت و مری و شه ره قسه، چونکه (جدال) له (جدال) وه هاتوه، یانی: زهوی، وه که چون دوو کهس که زوران (ملانه) ده گرن، هه ر کامیان هه ولده دات به رانه ره که ی بخته سه ر زهوی و به سه ریدا زالبی و بیبه زینی، شه ره قسه ش هه روایه.

ئجنا نایا بیروایان بوچی مشت و مری و شه ره قسه ده کهن؟

(۴) - ﴿۴﴾ يُدْخِلْهُمْ فِي الْهَلْكِ ۖ تاکو به و ناهه قیه، ههقی به ره ره رچ بده نه وه و لاییدن و نه یه تلن.

(۵) - ﴿۵﴾ وَاتَّخَذُوا عِبَادِيَّ مَا أَنْذَرُوا هُزُؤًا ۖ تهوانه: نیشانه کانی من و ئه وهی پیی ترسینراون، به گاته هیان گرتوون، ﴿هَزُؤًا﴾، خو تیرا ویشه ته وه: ﴿هَزُؤًا﴾ (الهَزْوُ والهَزَاءُ: مُضَرُّ هَزَأَ: اتَّخَذُوا ذَلِكَ مُسْتَهْزَأً به)، واته: ئه و نیشانه ی من و، ئه و ترساندن و وریاکردنه وهی منیان کرده گاته پیکراوو، گاته هیان پیکرد، له جیاتی برهوی پی بینن، گاته هیان پیکرد، له جیاتی پیزی بگرن، به که م و سووک ته ماشایان کرد.

﴿وَمَا أُنذِرُوا﴾، نهو (ما)یه (مصدریه) و ﴿وَمَا أُنذِرُوا﴾، همووی ینکه وه ده بیته (واندازهم) ترسیترانه که یان و وریاگردنه وه که یان له که ل نیشانه کانی من، گردنه گاته ینکراو.

مه سه له ی ینجه م:

نایا کن لهو که سه سته مکارتره، که نایه ته کانی پهروه ردگاری ده خرینه وه یاد، که چی پشتگو تیان ده خات و، نه وه ی دوو ده سته کانی پیشیان خستوه (له تاوان و خراپه) له بیرى ده کات، تیمه په رده مان خستونه سهر دلّیان و، پریان گرتوه که یتییگه و، قورساییمان خستوته گوئیانه وه (تاگو نه بیستن)، بۆیه ش هه رچه نده به ره و پرنمایى بانگیان بکه ی، هه رگیز پى راستگرتوو نابن:

خو الله ده فرموئى: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا﴾

شیکردنه وه ی ئهم، نایه ته، له هه شت برگه دا:

(١) - ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾، نایا کن سته مکارتره له که سیک، که نایه ته کانی پهروه ردگاری بیرخرابنه وه، یانی: (بۆی خو ترابنه وه و، به سه ردا خو ترابنه وه و فیری کرابن و، خرابنه به رچاوی) (ای لا أخذ أظلم من هؤلاء المتعذّث عنهم)، هیچ کهس سته مکارتر نه له وانه ی که قسه یان له باره وه ده کړی، که نایه ته کانی خوا یان خرابنه وه یاد، تنجا: یان فیری کراون، یان به سه ریدا خو تراونه وه، یان پریان ناشناکراوه، به شیوه یه که له شیوه کان.

(٢) - ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾، واته: که چی نهو پشتی یتیکردوون، (ای: ولی مُبْدِياً عَرْضَهُ، ای: نأجنته وجانبه)، (عَرْض) واته: ته نیشته، که له که، (أَعْرَضَ عنها) واته: که له که و پشتی یتیکردن و پروی لی وه رگیران چونکه که سیک پرو له شتیک وه رب سوو پینن: له کانی سوو پرانه وه دا که له که ی یتیده کات، دواپی پشتی ده که ویتنه نهو شته ی که قبولی ناکات.

(٣) - ﴿وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾، هه رده ها نه وه ی له بیرچوو، که دوو ده سته کانی پیشیان خستوه.

لېرەدا (لە بیرچوون) (نسیان) بەکارهینراوه بۆ چاوپۆشیی لیکردن و پشتکۆتخستى،
یانی: ھەر چەندە تاوان و غراپەى کردو، بەلام نادیدەى گرتو، و بە ھەندى نەگرتو،
لە جیاق پەشیمانی و داواى لیبوردن کردن!

۴- ﴿إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً﴾، واتە: ئیمە لەسەر دلەکانیان پەردەمان داناون.

(اکنە) کۆی (کێتان)ە، واتە: پەردە، یان کیف و توورەکە، دیارە پەردە بخزیتە سەر
شتیک دایدەپۆشتى و، کیف و توورەکەش ھەرچى تییان بکړئ، ون دەبێ و ھەشار دەدرئ.

۵- ﴿أَن يَفْقَهُوهُ﴾، یانی: (مِنْ أَنْ يَفْقَهُوهُ؟) بۆ ئەوێ کە تێى نەگەن، (ضَمَّنَ أَكِنَّةً مَعْنَى الْعَاثِلِ وَالْمَانِعِ)، بۆھ دەزانین: وشەى: (أَكِنَّةً)، مانای پەردە و پەرچى خراوەتە تێو، یانی: پەردەکامان
گیراون بە پەرچ و پێگر، لە نێوان ئەوان و تێگەیشتنى ئایەتەکانى خودا، چونکە پستەى: (أَنْ) یَفْقَهُوهُ) زیاد کراو.

۶- ﴿وَقَدْ آذَانَهُمْ وَقَرًّا﴾، ھەروەھا (وَقَرَّ)یشمان خستۆتە گۆتەکانیانو، (الْوَقْرُ: يُقَلُّ الشَّمْعُ الْمَانِعُ مِنْ وُضُوءِ الصَّوْبِ إِلَى الصَّمَاخِ)، (وَقَرَّ) بریتىە لەو قورسایەى کە پێگرە لەوێ دەنگ بکاتە
پەردەى گۆئ، تاکو ئەو دەنگە نەقل بکات و بۆ مێشک و لەویش شى بکړیتەو، و، تێوہرۆکەى
بزانرئ، کە ئەو دەنگە چ واتا و مەبەستى گرتۆتە تێو خۆى!

۷- ﴿وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾، ھەرچەندە تۆ بانگیان بکەى بەرەو پێنمایى، واتە: خۆتیا
پێو ماندوو بکەى و پەنجیان لەگەڵ بکێشئ.

۸- ﴿فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا﴾، (بە ھۆى ئەوہو) ھەرگیز پێى پاستگرتوو نابن.

لە پستەى: ﴿فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا﴾، سێ جەختکەرەو (ثلاثة مؤکدات) ھەن:

۱- (لَنْ) کە بۆ (تاکید وئابید)ە، واتە: ھەرگیز ئەو شتە نابێ.

۲- (إِذَا) (إِذَا): خَرْفُ الْجَزَاءِ الْمُفِيدِ تَسَبُّبِ الْجَزَاءِ عَلَى الشَّرْطِ، (إِذَا) پێت پاداشتە و ئەو دەگەیتە کە
ئەو بەرانبەر (جزاء) بە ھۆى ئەو مەرچەو، بۆو، واتە: مادام وایان کردب، ئەو سزایەیان دەبێ.

۳- (أَبَدًا)، کە بۆ دەرگا کردنەوہیە بەرەو ئایندەى کى دوورو درێژ، واتە: ھەرگیز.

نوکه یه کی په وانبیژی:

لیره دا نوکه یه کی په وانبیژی هه یه که (الخطیب الإسکافي) له کتبه که ی خوی (ذرة التنزیل وغیره تاویل) دا^(۱)، هیناویه تی نه ویش نه ویه، که خوا^(۲) له سووره تی (السجدة) - ۲۱، ۲۲ - دا، هر نه مه به سته که لیره دهفه رموی: ﴿وَمِنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾، به (ف) هیناویه تی، له وی به جوړی دیکه نه و نه غیره هاتوه، که دهفه رموی:

﴿... وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلَدِّ نَوعًا لَّا يَكْبِرُ لَهُمْ رَجْعُهُمْ ۖ وَمِنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فُؤَادُهُ فَأَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ۖ﴾

واته: ... پټیان ده چیژن سزای که متر پټش سزای که وړه تر، به لکو بکه رینه وه (سزای که متر یان: نه و به لوی گرفتاریان یه که له دنیا دا به سر خه لک دین، وه که هوشاری خوا) کیش سته مکارتره له که سیک که نایه ته کانی په روهر دگاری ده خرینه وه یاد، که چی دواپی پشیمان تیده کات، (پشتگوښان ده خات) بیگومان تیمه تو له له تاوانباران ده ستینن. نوکه په وانبیژه که ش نه ویه که:

له سووره تی (النکف) - ۵۷ - دا، دهفه رموی: ﴿وَمِنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾، واته: کټی سته مکارتره له که سیک که نایه ته کانی په روهر دگاری ده خرینه وه یاد و، په که سر پشیمان تیده کات، به (فاء التعقیب) هاتوه، یان: په که سر به دواپی نه ووه، که نایه ته کانی بیرده خرینه وه، پشیمان تیده کات.

به لآم له سووره تی (السجدة) دا دهفه رموی: ﴿فُؤَادُهُ فَأَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ۖ﴾، دواپی پشیمان تیده کات، بوچی له (النکف) دا به (ف) هاتوه، به لآم له (السجدة) دا به (ثم) هاتوه؟

(الإسکافي) ده لټی: (السَّبَبُ أَنَّ آيَةَ الْكَهْفِ تَقَعُ عَلَى الْآيَةِ السَّجْدَةِ تَقَعُ عَلَى الْآخِرَةِ، وَالْفَاصِلُ بَيْنَ الدُّنْيَا وَالْقِيَامَةِ، يُنَاسِبُهَا ثُمَّ الَّذِي لِلْوَخِي) واته: هوته که ی نه ویه، که نایه ته که ی سووره تی (النکف) ده باره ی ژبانی دنیا قسه ده کات، که دهفه رموی:

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾، یانی: هر له دنیا دا پشتیان ټیډه کات و په کسه ر دواى نه وهى ټایه ته کانی خراونه یاد، پشتیان ټیډه کات، به لأم ټایه ته که ی سووره قی (السجدة) له باره ی قیامه ته وه یه و قسه له دواړو د ه کات، نجا له بهر نه وهى دنیا و قیامه ت نیوان (فاصل) یان که وتو ته بهین، وشه ی (ثم) که بو به دوا دا هائى به کاوه خو (تراخي) یه، بوو ی گونجاوه.

به لن ټایه ته که ی (السجدة) له سیاقی باس قیامه ت دا هاتوه، چونکه له ټایه قی (۱۲) دا هاتوه: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ﴾، واته: نه گهر بیینی تاوانباران سه ریان شو پر دوه له لای په روه رد گاریان، (له قیامه ت) ده لټن: په روه رد گارمان! د یمان و بیستان بمانگیره وه کرده وه ی باش بکهین ټیمه (ټیستا) له بهروا پته وانین.

نجا له و سیاقه دا خوا ی په روه ردگار ده فهرمو ی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْفِقُونَ﴾، که واته: له قیامه تی خوا ده فهرمو ی: کى سته مکارتره له که سیك که ټایه ته کانی په روه رد گاری خراونه ته وه بیر، دوا یی پشتی ټیکردوون، چونکه خراونه وه بیرى ټایه ته کان، له دنیا دا بووه، هه روه ها پشت ټیکردنیان، به لأم مادام لټره له قیامه تی نه وه هواله ده گیرنه وه، به (ثم) ده یه ټنټی، (ثم) ش بو کاوه خو (تراخي) یه و بنگومان نیوان (فاصل) یش، که وتو ته بهینی دنیا و دواړو ژه وه.

مهسه لهی شه شه م:

په روه ردگار شت لیبوره دی خاوهن به زه یه، نه گهر به وهی کردوویانه، سزای دابانایه
نازاری په لهی بو ده هینان، به لَم به په له سزایان نادات، به لکو به لینگه یان هه یه، هیچ
ده رته تانی خو لَ لادانیان بو ی نیه:

خوَا ۞ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبْتُمْ لَعَجَلَ لَكُمْ
الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْجِلًا ۞

شیکردنه وهی تهم ثابته، له چوار برگه دا:

(۱) - ۞ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ۞، په روه ردگار ت لیبوره دیو خاوهن به زه یه.

ده بیتوانی به رموی: (وَرَبُّكَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) وهك له شوتنه کانی دیکه دا هاتوه، به لَم
لیره دا: ۞ (ذُو الرَّحْمَةِ) ۞، خاوهن به زه یه، تهمه زیده پوی زیاتری تیدایه و خستنه
پووی زیاتری به زه یی خوی تیدا هه یه، واته: خاوهن هه موو رحمت و به زه یی و سوز و
په رو شیکه بو بنده کانی، بو یه په له ناکات له سزادانیان له دنیا دا، که واته: په له نه کردنی
له سزادانی بنده کانی دا، به ره ه می نه و هه موو به زه یی و په روش و میهره بانیه یه تی.

(۲) - ۞ لَوْ يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبْتُمْ لَعَجَلَ لَكُمْ الْعَذَابُ ۞، نه گهر بیانگری به وهی که کردوویانه،
واته: نه گهر گرتابی و سزای دابان به وهی کرده و کانیانه که وده ستیان هیناون، شایسته بوون،
له به رته وهی بیبروایی و سه ریچییان وده ست هیناوه، شایسته ی نه و بوون که به په له سزایان
بدا، به لَم به وهی نه وده که خوا لیبوره دیه و، خاوهن به زه یی هه موو یه تی، بو یه مؤلعتیان دده دا.

(۳) - ۞ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ ۞، تینستا سزایان نادات، به لکو به لینگه یه کیان هه یه، (الموعِد: وَقْتُ الْوَعْدِ
وَمَكَانُ الْوَعْدِ) پیشت گوتوو مانه: (مَوْعِد) واته: کاتی به لَین، یا خود شوتی به لَین، بو یه من به کوردی
ده لیم: به لینگه، که هم بو کات و هم بو شوتنه کهش به کار دی، نه وانه به لینگه یه کیان هه یه.

(۴) - ۞ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْجِلًا ۞، واته: هه رگیز په نا و شوتنکی خو بو لادانیان، لئی نیه،
هیچ ده رته تانیان لئی نیه، هیچ چاره یان نیه و نه و به لینگه یه هه ر بو یان دی.

(مَوْجِلٌ)، (مَوْجِلٌ مِنْ أَلْ: لَجَأٌ، فَمِنْ أَسْمِ مَكَانٍ يَمْتَنِي الْمَلَجَا) واته: (مَوْجِلٌ) (مَوْجِلٌ ه، له
(وَأَلْ) یانی: (لجأ): په نای پت برد، که واته: ناوی شوتنه، یانی: په ناگه، شوتنیک که تینسان
بو ی لابت و په نای پت به ری، هانای بو به ری.

مهسه لهی جهوته م:

نهو ناوه داننیانه شمان دواى له وه فه وتاندن، که سته میان کردن، به ٲینگه شمان بو
فه وتاندنیان دانا بوو:

خوا ده فهرموى: ﴿وَيَلِكُ الْفَرَىٰ أَهْلَكْنَهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا﴾.

شیکردنه وهی ئهم ٲایه ته، له سى برگه دا:

۱- ﴿وَيَلِكُ الْفَرَىٰ﴾، واته: نا نهو ناوه داننیانه، وشى (تلك) ناماژه به بو شتيك كه له
زه نندا دیارییکراوه، (تل) ناماژه که به و (ك) ه که که پٲوهی په یوه سترکراوه، مه به ست پٲی دوتراویکی
دیارییکراو نه، به لکو هه مووی به یه که وه ده بٲته ناوی ناماژه (اسم الإشارة)، تنجا نهو (ك) ه، به
پٲی نهو که له گه ل حالقی دوتراودا ده گونج، گورانی به سهردا دٲی: (تلك، تلکم، تلکم، تلکن)
بهو شٲوه به به پٲی حالقی دوتراوه کان (ك) ه که، گورانی به سهردا دٲی، (وَيَلِكُ الْفَرَىٰ)، واته:
نا نهو شار و ناوه داننیانه، که له زه نندان، که له س سوورده ته و له سوورده ته کانی دیکه دا ناماژه یان
پٲیکراوه، که له به ین براون.

تنجا چوٲ له به ین براون؟.

۲- ﴿أَهْلَكْنَهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا﴾، دواى ته وهی سته میان کرد، له به ینمان بردن و فه وتاندمانن،
که واته: (الظلم مُبْدِ الْأَمِّ وَالْفَرَىٰ)، واته: سته م، فه وتٲنه ری گه لان و ناوه داننیه کان.

که ده فهرموى: ﴿لَمَّا ظَلَمُوا﴾، (ظلم) له قورٲاندا به چه ند مانایه ک هاتوه:

۱) هم به مانای سنوو به زاندن هاتوه.

۲) هم به مانای دانانی شتيك له شوٲٲٲك دا که هی خوٲ نه بٲ، هاتوه: (وضع الشيء في غير موضعه
المناسب).

۳) هم به مانای ده سترٲٲی کردن بو هه قى نه وانی دیکه هاتوه.

۴) هم به مانای کوفر هاتوه، وه ک خوا ده فهرموى: ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (البقرة).

۵) هم به مانای شیرک هاتوه، وه ک خوا له سهر زاری لوقمان ده فهرموى: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۲) لقمان.

۶) ھەم بە ماناي ھەر گوناھو تاوانىڭ ھاتوھ كە تىنسان لە زاق خۇيدا دەيكات، ۋەك ھاۋەلەن گوتيان: (وَأَيُّهَا لَمْ يَطْلِمَ نَفْسَهُ)، ۋاتە: كام لە ئىمە ستمە لە خۇي نەكردوھ، ھەرۋەھا خوا كە دەفەر موئ: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَغْفِرِ اللَّهُ عَفْوَراً رَجِيماً﴾ (۱۱۰) النساء، ۋاتە: ھەر كەسنى خراپە يەك بكات، يان ستم لە خۇي بكات (ۋاتە: لە بەينى خۇي و خوا، خراپە بكات، كە ئەو ستمە لە خۇي دەكات، ياخود خراپە كاريەك بكات، كە زيانى بۇ بەرانبەرەكەي ھەبن) دوايى داۋاي لىبوردن لە خوا بكات، دەبينى خوا لىبوردەي بەبەزەيە.

كەۋاتە: وشەي (ظلم) چەندان ۋاتاي جۇراوجۇر دەگرىتە خۇي، ھەر لە شىرك و كوفەرۋە بگرە، ھەتا گوناھو تاوان و دەستدرىزىي بۇ مافى ئەۋانى دىكە، ئىجا وشەي (ظلم) دەبتى لە ھەر شوئە، بە پىتى سىافەكەي تەماشاي بكەين، كام ماناي لە كەلى گونجاۋترە، ئەۋىيان لە گەل دادەنئىين.

لىرەش: ﴿أَهْلَكْتَهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا﴾، بە پىتى سىاقى ئايەتەكان دەرەكەۋئ: كە ئەو ستمە لەۋەدا بەرجەستە بوو، كە ئەۋانە بانگەۋازى خۋايان رەتكردۆتەۋە، بىروايان بە كئىيەكانى خوا نەئىتاۋە، ئايەتەكانى خۋايان پشتگۈئ خستوۋ، ۋە پىنغەمبەرانى خۋايان بە درۆ داناوۋ، ۋە ھاۋەبىشان بۇ خوا داناوۋ، بىروايان بە پۇزى دواي نەبوو، لىرەدا (ظلم)، ئەو چەمك و ۋاتايەكەيەتى.

بىگومانىش تىنسان ئەگەر بىرواي بە خوا نەبوو، بىرواي بە پۇزى دواي نەبوو، بىرواي بە پىنغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، نەبوو، بىرواي بە ئايەتەكانى خوا نەبوو، ئەو كاتە پىنى لە بەردەمدا تەخت و ئاچۋوغ دەبتى، بۇ ھەموو جۇرە سنوور شكىنىيى و، ماف پىتلىكردىنكى ئەۋانى دىكە، ۋە غەدر و خىانەت و ئاپاكىيى و خراپەكارىيى.

۳- ﴿وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا﴾، بۇ فەۋتانەكەشيان بەلئىنگەمان دانابوو.

﴿لِمَهْلِكِهِمْ﴾، خوتراۋىشە تەۋە: (مُهْلِكٌ وَمُهْلَكٌ) يىش و، ھەرسىكىشيان مانايان يەكە، يان لىك نىزىكە: (مُهْلِكٌ مَصْدَرٌ مِنْ مِمٍّ مِنْ أَهْلِكَ) ۋاتە: چاۋگىكى مېمىيە لە كارى (أَهْلُكَ) ھوھ ھاتو، (أَهْلُكَ هُوَ مُهْلِكٌ) ۋاتە: فەۋتاندى ئەو فەۋتتىزاۋە، (مُهْلِكٌ) يىش (اسم الزمان)، شوئى فەۋتان، (مُهْلِكٌ) يىش چاۋگى مېمىيە لە (هَلَكٌ) ھوھ ھاتو، (هَلَكٌ، يَهْلِكُ، مُهْلِكًا)، (مُهْلِكٌ) ۋاتە: فەۋتاندن.

كەۋاتە: ئەگەر بىفەر موئ: ﴿وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا﴾، يانى: بۇ كاتى فەۋتانەكەيان و، ئەگەر بىفەر موئ: (لِمَهْلِكِهِمْ) يانى: بۇ فەۋتاندنەكەيان و، ئەگەر بىفەر موئ: (مُهْلِكِهِمْ) ۋاتە: دىسان بە ماناي فەۋتاندن دئ، بەلام يەكيان لە: (أَهْلُكَ) يە و ئەۋى دىكە لە: (هَلَكٌ) يە.

تنجا نه وه که سته م، مایه ی و یران بوونه، مایه ی سهر به فه تارعت چوونی کومه لگا کانه، نه وه یاسایه ی خوا به له ژبانی مروّفا و، له گه لیک شوینی قور تاندا، خوا نه و راستیه ی خستوته روو، بو وینه:

١- له سووره ی (الانباء) دا، ده فهرموئ: ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرِيبٍ كَانَتْ ظُلُمَةً وَأَنشَانَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾

واته: زور تاوه دانییمان فه وتاندن، که سته مکار بوون، دوا ی وانیش کومه لیک دیکه مان ینگه یاندن.

٢- له سووره ی (القصص) دا، ده فهرموئ: ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَعْلَاهَا ظُلُمُوتٌ﴾

واته: تیمه فه وتینه ری تاوه دانییه کان نین، مه گهر خه لکه که یان سته مکار بن، یانی: نه گهر سته مکار بن، شایسته ی نه وه ن، بیانفه وتینین.

٣- لیره ش ده فهرموئ: ﴿وَالَّذِی الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَرْعَدًا﴾

واته: نه و تاوه دانییا نه کاتیک فه وتاندمانن که سته میان کرد، سته میش هه موو نه و مانایا نه ی هه ن، که یشتر ناماژه مان پیدان.

خوا ﷻ ده یه وی پیمان به فهرموئ: که ئەم ژبانی دنیا به ی ئیه له م سهر زه وی به یه پنی سیستمیک دادگه رانه ی خوا به رتیه ده چئ، که هه له قبول ناکات، ههر بویه کاتئ تاوه دانییه کان سته م ده کهن، به هوی سته مه وه، به تاییه ی سته م له مافه کانی به کیدی و، پتشی لکردن مافی به کیدی، شیرازه ی کومه لگا تیکده چئ و، شایسته ی نه وه ده بئ: له به ی ن به چئ، بویه ش زانایانی ئیسلام گوتوو یانه: (قد یدوم الملک مع الکفر، ولا یدوم مع الظلم) واته: جاری وایه حکومرانی به رده وام ده بئ له گه ل کوفر دا، به لأم له گه ل سته مدا به رده وام نابئ، چونکه به کوفر و ئیمان، خه لک ده توانن پیکه وه بژین، به لأم له کاتیکدا کومه لیکان ده بنه سته مکار و، زوری به خه لکه که ش ده بینه سته ملیکرا و سته مدیده و چه وسینراوه، له و حاله ته دا شیرازه ی کومه لگا تیکده چئ و، شایسته ی نه وه ی نامینئ به رده وام بئ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمَدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی حه‌فته‌م ❖

بێناسەیی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان بێست و سێ (٢٣) ئایەت دەگرتە خۆی، ئایەتەکان: (٦٠ - ٨٢).
لەو (٢٣) ئایەتەدا خوا ﷻ بەسەرھاتی مووسا ﷺ و گەنجە ھاوڵەکەیی و، ئەو بەندە
چاکەیییەکی خۆی زانیاریی تایبەتی فێرکردووە، گێراوەتەووە.

پوختەیی ئەو بەسەرھاتەش ئەوەیە، کە مووسا ﷺ بێزار دەدات بە مەبەستی
دۆزینەوێتی ئەو بەندە چاکەیی خۆی، کە زانیاریی تایبەتی پێداووە، ئەگەر ماوێیەکی
زۆریش پۆشتووە، خۆی بگەیهێتە شوێنی بەیەکەیشتنی دوو ئاوەکان، (جەمسەری
دوو دەریایەکان)، کە خوا ﷻ ناگاداری کردۆتەووە: ئەو پیاوێی سەرخۆشە، سەرەنجام
لەگەڵ ئەو بەندە چاکەیییەکی خۆیدا بەیەک دەگەن و، مووسا داوای ھاوڵەتییی لێ
دەکات، تاکو لەوێ خۆی فێری کردووە، شارەزای بکات، ئەویش داوای ئەوەی مەرچی
لەگەڵ دادەنێ، کە بۆ هیچ شتێک پرسیاری لێ نەکات، تاکو خۆی ھاوڵاتی پێدەدات،
ئامادەیی ھاوڵەتییی کردنی مووسا، دەردەبڕێ، بەلام مووسا سێ جار، ناتوانی لە
بەرانبەر هەندیک لە هەنس وکەوتەکانیدا بێ دەنگ بێ، کە:

یەکیکیان: تێکدانی کەشتیەکی کە سواری بوون.

دوووەمیان: کوشتنی مندالیک نابلغ.

سێەمیان: راستکردنەوێتی دیواریکە لە ئاوەدانێی کە ئامادە نەبوون میواندارییان لێبکەن، کە
بە بێ بەرانبەر، دیواریکە راست دەکاتەووە.

مووسا ﷺ ھەر سێ جار، پرسیاری لێدەکات، پرسیاری پەخەنەگرانە، سەرەنجام لە
یەک جیا دەبنەووە، بەلام حیکمەت و دیوێ پەنھانی ھەر سێ کارەکی خۆی (کە مووسا
پەخەنی لێیان گرتووە)، بۆی پوون دەکاتەووە.

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَتْلِهِ لَا أَتْرَحُ حَوَىٰ أَتَبْلَغَ مَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضَىٰ حُقْبًا ۖ ﴿٦٠﴾
فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۖ ﴿٦١﴾ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَتْلُهُ

ءَإِنَّا عِذَّاؤُنَا لَقَدْ لَئِيمًا مِّن سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبًا ﴿١٦﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْنَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَبِئْتُ
 الْغُوتَ وَمَا أَسْتَجِبْهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿١٧﴾ قَالَ ذَٰلِكَ مَا
 كُنَّا نَبْعُ فَارْتَدَّ عَلَٰنَآءِهِمَا قَصَصًا ﴿١٨﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا ءَايَتُهُ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا
 وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿١٩﴾ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْكَ عَلَٰنَآءُ ثَعْلَبَيْنِ يَمَانًا عَلِمْتَ رُشْدًا ﴿٢٠﴾
 قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٢١﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰٓى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٢٢﴾ قَالَ سَتَجِدُنِي
 إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٢٣﴾ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى
 أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٢٤﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا
 لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٢٥﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٢٦﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا
 نَبِئْتُ وَلَا تُرَوِّفْنِي مِنْ أَمْرِی عُسْرًا ﴿٢٧﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَغِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتُمْ نَفْسًا رَّكِبَتْهُ
 يَغْيَرُ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٢٨﴾ ۞ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٢٩﴾ قَالَ
 إِن سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصْنِجْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِن لَّدُنِّي عُذْرًا ﴿٣٠﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا آنَبَا أَهْلَ
 قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ
 شِئْتُ لَفَعَلْتُ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٣١﴾ قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَأْنِيكَ بِأَوْيَلٍ مَا لَمْ تَسْتَطِيعَ عَلَيْهِ
 صَبْرًا ﴿٣٢﴾ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مِّلْكٌ
 يَأْخُذُ كُلُّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٣٣﴾ وَأَمَّا الْفُلُومُ فَكَانَ أَبْوَاهُ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا
 وَكُفْرًا ﴿٣٤﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٣٥﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ
 لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزُ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
 أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِی ذَٰلِكَ نَأْوِیلُ مَا لَمْ تَسْتَطِيعْ
 عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٣٦﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

ههروهها یاد بکەوه! که مووسا به لاوه (بهردەسته) کهی خۆی گوت: واز له پۆیشتن ناهێنم و بهردەوام دەبم، ههتا دهگههه جهمسهری دوو دهريابه که - یان ماوهیهکی زۆر دهپۆم - ﴿٦٠﴾ ئنجا کاتیک گهیشته جهمسهری نێوانیان، ماسیه که یانیا له بیرچوو، ئیدی (ماسیه که) ههلبزۆقیه نێو دهریاو پێی په نهانی خۆی گرته بهر ﴿٦١﴾ کاتیک تپه پین (لهوێ پەت بوون)، مووسا به لاوه کهی خۆی گوت: نیو پۆژه که مان بێنه (بیخۆین)، به پاستیی لهم گهشته ماندا ماندوو بووین ﴿٦٢﴾ (لاوه کهی) گوت: ئەو کاتەت له یاده که (بۆ پشوودان) چووینه لای گا بهرده که، من لهوێ ماسیه کهم له بیرچوو و، ته نیا شهیتانیش له بیر بردمه وه، که باسی بکه م، به جۆریکی سهرسوهرینه ریش پێی خۆی له دهریاکه دا گرته بهر ﴿٦٣﴾ (مووسا) گوت: ئەو (شوین) ه، ئەو بهو که لێی ده گهراين، ئیدی به شوینی خۆیاندا پشکنه رانه گهرا نه وه ﴿٦٤﴾ بهندهیه که له بهنده کاغانیان دۆزیه وه، که له لایه ن خۆمانه وه بهزه ییه کی تایبه تمان پێدا بوو، زانیاریه کی دانسته شمان له لای خۆمانه وه فێر کرد بوو ﴿٦٥﴾ مووسا پێی گوت: ئایا ده کرێ شوینت بکه وم، تاکو لهو (زاناریی) هی فێری کراوی زانیاریه کی به نامانچ گهیه نه رانه م فێر بکه ی! ﴿٦٦﴾ گوت: به دنیایی ناتوانی له گه لێم هه لکه ی (خۆراگری) ﴿٦٧﴾ ئنجا چۆنیش له سه ر شتی که خۆراگر ده ی، که پێی شاره زانه ی! ﴿٦٨﴾ (مووسا) گوت: ته گه ر خوا بیهوێ خۆراگر م ده بین ی و، سه ر پێچی ه یچ فره ماتیکت نا که م ﴿٦٩﴾ (بهنده که) گوت: ئنجا ته گه ر هه ر له سه ر داوا یه که ت سووری و شوینم کهوێ، له باره ی ه یچ شتی که وه پرس یام لی مه که، تاکو خۆم لهو باره یه وه بۆت ده دویم ﴿٧٠﴾ ئیدی پۆیشتن، هه تا سواریی که شتییه ک بوون، یه کسه ر ئەو پیاوه کونی کرد، (مووسا) گوت: ئایا چۆن کونت کرد، که سه ره نجام خه لکه که ی بخنکینی؟ به پاستیی شتیکی خراپ و ناقوالات کرد! ﴿٧١﴾ (بهنده که) گوت: ئەدی پێم نه گوت: ناتوانی له گه لێم خۆراگر بی؟ ﴿٧٢﴾ (مووسا) گوت: به هۆی له بیرچونه وه وه لێم مه گره و، بارگه رانییه که م مه خه سه ر (سه غله تم بکات) ﴿٧٣﴾ ئیدی پۆیشتن هه تا تووشی کوپه ژگه یه ک بوون، یه کسه ر کوشتی (مووسا) گوت: چۆن که سیکی پاک و چاکت کوشت، بێ ئەوه ی که سیکی کوشتی؟ به دنیایی شتیکی زۆر خراپت کرد! ﴿٧٤﴾ گوت: ئەدی به تۆم نه گوت: به دنیایی له گه لێ مندا مه دارنا که ی (خۆت پاناگری!)، (مووسا) گوت: ته گه ر

دوای نهمجاره له باره ی هه شتیکه وه پرسیارم لیکردی (بۆچی کردووته؟) هاوه لیتیم مه که، به دنیایی له لای منه وه گیشتوو به لگه و پاساو (بۆ هاوه لایه تیی نه کردنم) ﴿٧٦﴾ ديسان پوشتی، ههتا چوونه لای خه لکی ئاوه دانیه که، ئنجا داوای خواردن یان له خه لکه که ی کرد، که چی ئاماده نه بوون میوانداریان بکه ن (بیانکه نه میوان)، ئنجا دیواریکیان تیدا بینی خه ریک بوو پرووختی، ئه و (بهنده یه) ش پاستی کرده وه، (مووسا) گوئی: ئه گهر ویستبات: کریت له سه ری وه رده گرت ﴿٧٧﴾ (بهنده که) گوئی: ئه مه لیک جیایی نیوان من و تویه، ئیستاش هه والی نه ئینی و سه ره نجامی ئه وه ت پیده ده م که نه تتوانی خوئی له سه ر پابگری (دان به خوئی دابگری) ﴿٧٨﴾ هه رچی که شتیه که یه: هی چهند نه داریک بوو له ده ریدا کاریان ده کرد، بۆیه ش ویستم عه یداری بکه م (تاکو به رچاو نه بئ)، چونکه له پشتیان وه پادشایه که هه بوو، ده ستی به سه ر هه ر که شتیه که ی (ی نوئی و به رچاو) داده گرت ﴿٧٩﴾ هه رچی مبر منداله که ش بوو، باب و دایکی برواردار بوون، ترساین که گیرۆده ی یاییبوون و بئ برواییان بکات ﴿٨٠﴾ ئنجا ویستمان پهروه ردگاریان بۆیان بکوژی به یه کیکی له پروی چاکیه وه باشر و، له پروی به زه ییه وه نزیکتر ﴿٨١﴾ هه رچی دیواره که ش بوو، هی دوو کوپریژگی هه تیوو بوو له شاره که داو، خه زنه به کیشیان له ژیریدا بوو (شیررا بۆوه)، ئنجا پهروه ردگارت ویستی بکه نه حاله ق هیز و پیزیان و خه زنه که یان ده ربیتن، ئه مه ش به زه ییه که بوو له پهروه ردگارت وه، ئه وه شم له خو مه وه نه کرد، (به لکو به فه رمای خوا بوو)، ئه وه ش حیکمه ت و هه والی ئه وه بوو، که نه تتوانی له سه ری خو پابگری و بئ ده نگ بی ﴿٨٢﴾.

ئشیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(لَا أَتَّبِعُ): (أَي لَا أَتَّبِعُ)، واز نا هینم، (الْبَرَّاحُ: الْمَكَانُ الْمُنْتَشِجُ الطَّاهِرُ، بَرِّحَ: خَفَبَ فِي الْبَرَّاحِ، مَا بَرِّحَ: ثَبَّتَ فِي الْبَرَّاحِ، لَا أَبْرَحُ: مِثْلُ لَا أَزَالُ، خُصَّ بِالْإِثْبَاتِ، لِأَنَّ بَرِّحَ وَزَالَ الْقَضِيَا مَعْنَى الثَّبَتِ وَاللَّغْيِ، وَاللَّغْيَانِ يَحْضُلُ مِنْ إِجْمَاعِهِمَا إِثْبَاتٌ)، (بَرَّاحُ: به شوئییکی فراوانی ئاشکرا ده گوتری، (بَرِّحَ): واته: چووه نیو ئه و شوئیه فراوانه وه، (مَا بَرِّحَ): واته: له و شوئیه فراوانه دا مایه وه، (لَا أَبْرَحُ): وه که: (لَا أَزَالُ)، یانی به رده وام ده بم، تایه ت کراوه به چه سپاندنی شتیه که وه، چونکه (بَرِّحَ وَزَالَ): هه ردووکیان مانای نه فی ده گه یه نن، ئنجا (لَا) ش هه ر مانای نه فی ده گه یه نن، ئنجا له دوو نه فیان، که ینکه وه کو ده نه وه (إِثْبَات) دیته دی.

کهواته: بۆ مانای (لَا أُبْرِحُ): دەتوانی بڵێی: (لا أترك)، واته: واز ناھێتم له پۆیشتن، دەتوانی بڵێی: بەردەوام دەبم لەسەر پۆیشتن، چونکه ئەگەر وازی له پۆیشتن نههینا، واته: بەردەوامه لەسەر پۆیشتن.

(مَجْمَعُ الْبَحْرَيْنِ): واته: شوونی ینک گەیشتی دوو دەریایه‌کان، یانی: جەمسەری دوو دەریایه‌کان، (جەمسەر) بریتیه: له به‌یه‌کگەیشتی دوو شتان.

(حُقْبًا): (الزَّمَنُ الطَّوِيلُ، وَالْجَمْعُ أَخْقَابُ، وَالْحِقْبَةُ: جَمْعُهَا حِقْبٌ، مُدَّةٌ مِنَ الزَّمَانِ مُبْهَمَةٌ)، (حُقْبًا): واته: ماوه‌یه‌کی زۆر درێژ، کۆی (حُقْب)، (أَخْقَاب) ه، و، کۆی (حِقْبَة)، یان (حُقْبَة)، (حِقْب) ه، که بریتیه: له ماوه‌یه‌کی نه‌زانراو له کات.

(سَرَبًا): (السَّرَبُ: الدُّهَابُ فِي حُدُودٍ، وَسَرَبٌ: الْمَكَانُ الْمُنْعَدِرُ)، (سَرَب) بریتیه له شوێن بوونهوه، هه‌روه‌ها (سَرَب) به شوێنێکی لێژ ده‌گوتری، بۆیه من بۆ ئەم وشه‌یه‌م ناوا مانا کردوه: (هه‌لبێزۆقه نێو دەریایه‌که)، چونکه ماسیه‌که خۆی هه‌ڵداوه و لێژ بۆته‌وه.

(عَدَاءَنَا): (الْعَدَاءُ: طَعَامٌ يَتَنَاولُ فِي الْغَدَاةِ: أَوَّلُ النَّهَارِ)، (عَدَاء)، خواردنێکه که له سه‌ره‌تای پۆژه‌وه ده‌خورێ، له به‌یانیا دا، به‌لام تێستا کراوه به خواردنی نیوه‌پۆ، که له نه‌سل دا (غَدَاء)، به‌و خواردنه‌یان گوتوه: که له‌سه‌ره‌تای پۆژه‌وه ده‌خورێ، وه‌ک (غشاء)یشیان به‌و خواردنه‌ گوتوه: که له کۆتایی پۆژدا ده‌خورێ، له تێواره‌دا.

(نَصَبًا): (النَّصَبُ وَالنَّصَبُ: التَّعْبُ)، (نُصِب) و (نُصِبَ) هه‌ردووکیان به مانای ماندوو بوون.

(الْصَّخْرَةُ): (الصَّخْرُ: الْحَجَرُ الصَّلْبُ)، به‌ردێکی ره‌قی پته‌و، به‌لام من (صَخْرَةً) م، به‌ گابه‌رد لێکداوه‌ته‌وه، واته: به‌ردێکی گه‌وره، ئەوه نیه ته‌نیا به‌رد بێ، به‌لکو: به‌ردێکی وابێ، له شێوه‌ی ئەشکه‌وتیک، په‌نایه‌ک، به‌ردێکی زل که سی‌به‌ری هه‌بێ، مرو‌وفی بتوانی له سی‌به‌ریدا، یان له په‌نایدا پشوو بدات.

(قَصَصًا): (الْقَصَصُ: تَتَبُّعُ الْأَثَرِ، وَالْقَصَصُ: الْأَخْبَارُ الْمُتَتَبِّعَةُ)، (قَصَص)، به مانای پشکنین دێ، به‌ دوای شوێنه‌واردا گه‌ران و، به‌ دوای شوێن پێ که‌وتن، (قَصَص)یش به مانای شوێن پێ، دێ، یان شوێنه‌وار، هه‌روه‌ها (قَصَص) دیسان به‌و هه‌والانه‌ ده‌گوتری: که شوێنیا ن ده‌که‌وتتری و، مرو‌وفی به‌ دواياندا ده‌چێ.

(حَرَقَهَا): (الْحَرَقُ: قَطْعُ الشَّيْءِ عَلَى سَبِيلِ الْفَسَادِ)، (حَرَقَ)، بریتیه له برینی شتێک به‌شێوه‌ی تیکدان، (مِنْ غَيْرِ تَدْبِيرٍ وَلَا تَفَكُّرٍ، وَهُوَ ضِدُّ الْخَلْقِ)، به‌بێ بیرلێکردنه‌وه‌و تێوه‌رامان.

که پېچه‌وانه‌ی (خَلْق)ه، (خَلَق)، بریتیه: له دروستکردنې شتک به نندازه‌گیریه‌وه. (خَرَق) یش بریتیه: له ټیکدانې، به لَم (خَرَق)، به پټی سیاقه‌که ماناشی ده‌گوړی، که لیره‌دا به مانای کونکردنې که شتبه‌که دئی.

(إِمْرَأُ): (أَي: مُنْكَرُ: أَمْرُ الْأَمْرِ، أَي: كَيْفَ وَكَيْفَ، كَقَوْلِهِمْ: اسْتَغْلِ الْأَمْرَ)، وَاتِهِ: كَارِيكَ نَاقُولَا
(غَرَابَ)، دَهْغُوتَرِي: (أَمْرُ الْأَمْرِ أَي: كَيْفَ وَكَيْفَ)، وَاتِهِ: كَارِيكَ گه وره وُورَ، وه كه ده گوتري:
(اسْتَغْلِ لَأَمْرَ)، كاره كه وُورَ بِيَرَهْزَا بُو، (له سنوور دهر جوو).

(تَرْهِيْ): (رَهْمَةُ الْأُمْرِ: غَشِيَتْهُ بِقَهْرٍ، رَهْمَتْهُ وَأَرْهَمَتْهُ)، (رَهْمَةُ الْأَمْرِ)، واته: نهو کاره ی هاته سهر، به شیوهیه که نارهحت بکات، نهو کاره ی په پیه سهر (نارهحتی کرد)، دهگوتری: (رَهْمَتْهُ وَأَرْهَمَتْهُ)، ههردوکیان به یه ک واتان، واته: نهو کاره م خسته سهری، که پیتی نارهحت دهیی.

(عُثْرًا): (الْعُثْرُ: نَقِیْضُ الْیُسْرِ)، (عُثْرٌ): پَنَجه‌وانه ی (یُسْر)ه، (عُثْرٌ): واته: سه غله‌تی، (یُسْر)، واته: ناسانی، (عُسْرٌ رَجُلٌ، یَعْنِی: طَلَبْنِی بَشْءٍ حَیْنُ الْعُسْرَةِ)، (عُسْرٌ رَجُلٌ)، پیاده‌که منی خسته سه غله‌تییه‌وه، داوا ی شتیکی لیکردم له کاتی‌کدا که کاتی ته‌نگ ده‌ستیم بوو، (کاتی نه‌توانیم بوو).

(نُكْرًا): (النُّكْر: الذَّهْن، وَالْأَمْرُ الصُّعْبُ الَّذِي لَا يُعْرَفُ)، (نُكْرًا)، بریتیه له به لایه کی گه وره و، کارینکی قورس که نه زانرئی چوُن لئی ده رازانی.

(عُذْرًا): (الْعُذْرُ: تَحْرِی الْإِنْسَانِ مَا يَحْجُو بِهِ ذُنُوبَهُ، فَعَلَّ تَوْبَةً عُذْرًا، وَلَيْسَ كُلُّ عُذْرٍ تَوْبَةً، وَاعْتَذَرْتُ إِلَيْهِ: أَتَيْتُ بِعُذْرٍ، وَعَذَرْتُهُ: قَبَّلْتُ عُذْرَهُ)، (عُذْرًا: بَرِيَّتِهِ لَهُ خَفَتَانِ مَرْوُفٌ لَهُ شَتِكٌ كَهْ كُوناَهه كَانِ خَوَى پَن بَسْرِيَّتِهوه، بَوِيَه هه موهو تهوبه يه كه به پَوْزَش لَهُ قَه لَهَم دَه دَرِي، به لَام هه موهو عوزَرِيك بَرِيَّتِي نِيَه لَهُ كِهَرَانِهوهو تهوبه، (إِعْتَذَرْتُ إِلَيْهِ)، وَاثَه: پَوْزَشَم بُو هَتْنَابِهوه، به لَام (عَذَرْتُهُ)، پَوْزَشه كه بيم لِي قَبُولُ كَرْد.

(غۇر) لە كوردىدا پۇزى بۇ بەگاردە ھېتىن، عوزرى بۇ ھىنايە ۋە، واتە: پۇزى بۇ ھىنايە ۋە، (وَعَدَرُ)، واتە: پۇزى كەيم ۋە رگت.

(فَرَأَى): (الْفِرَاقُ، لِلْفِرَاقَةِ)، (فِرَاقٌ) و (مُفَارَقَةٌ)، ههردووکیان به مانای لیک جیابوونه وه، یاخود جیابوونه وهی که سیک له شتیک، ﴿وَلَمَّا أَتَاهُ الثُّرَاثُ﴾ ﴿٢٨﴾ الْقِيَامَةُ، ئهو که سه ی که له سه ره مهرگ دابه، ده زانیت که رووچی له جهسته ی حیا ده بنته وه، یاخود خو ی دنیا به حی دَنَلِی.

(كَتَرُ لَهُمَا): واته: خه زنه یه کی خو یان، (الْكُتْرُ: جَعَلَ الْمَالُ بَغْضَةً عَلَى بَغْضٍ، وَحَفْظَةً، كُنْزٌ) بریتیه: له وه که مال و سامان هه ندیکی له سهر هه ندیکی په زمه نده وه که له که بکری و، بهاریزری، (كَتَرُ): به کوردیی خه زنه ی پی ده نیین.

(أَشَدَّهُمَا): یانی: (فَوْتُهُمَا)، بگه نه حاله ق تیگه یشتن و پیگه یشتن، یان حاله ق کامل بوون، یان حاله ق تین و توانایان.

(أَمَرِي): (أَي: شَانِي وَخَالِي)، حال و بالی من، کو ی (أَمَر)، (أَمُورَه)، (أُمُورُئِم)، واته: حال و بالتان، به لام (أَمَر)، حاله تیکی دیکه ی هه یه که بریتیه: له وه ی چا وکی (أَمَرْتُهُ)، بئ، (أَمَرْتُهُ أَمْرًا)، فه رمانم پیکرد، (إِذَا كَلَّمْتَهُ أَنْ يَفْعَلَ شَيْئًا)، کانتی که داوای لیده که ی ئه رکیک ئه نجام بدات، نه وه یان: (أَلَا يُجْعَلُ وَهُوَ لَفْظٌ لِلأَفْعَالِ وَالْأَفْعَالِ كَلْمًا، مثل: ﴿... وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ﴾ هود)، ئه وه ئه مری که مانای فه رمانه، (أَمَرْتُهُ أَمْرًا)، ئه مه کو نا کر تیه وه، به لکو بیژه یه که ههم بۆ کرده وه که، ههم بۆ تیکرای کرده وه و قسه کان به کار ده هیندری، وه ک خوا ده فه رموی: ﴿... وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ﴾ هود، فه رمان هه مووی بۆ لای وی ده کپرد ریتیه وه، به لام ئه مری به مانای (شَان) و (حال) به (أَمُور)، کو ده کر تیه وه.

پنچ دهقی سوننهت و دوو زانیاریی گرنګ له باره ی به سهرهاتی مووسا و خضره وه

به پرتزان! بهر له وهی بیینه سهر مانای گشتی، نهو به سهرهاتی مووسا (عَلَيْهِ السَّلَام) له گهل (خَضِر) د، پیوسته چهند دهقیك بښین، وهك پڅوڅكردن، كه دواپی هم مانا گشتیه كه و، هم مه سه له گرنګه كانی ناسانتر دهبن و، ماناو مه بهستی نهو به سهرهاته روښنتر ده بیته وه، به لام پیوسته پیش نهو بلتین: كه به سهرهاتی مووسا و (خَضِر) (عَلَيْهِ السَّلَام)، له په یمانی كؤندا، هه روه ها له په یمانی نوښدا بوونی نیه، واته: له وهدا كه پیی ده گوتړی: (الْكِتَابُ الْمُقَدَّس)، به هه ردو په یمانی كؤن و نوته وه، نهو به سهرهاته بوونی نیه.

هه لته ته گهل شتی دیکه ش نه هاتوه، یان وازی لیه پرتزاوه، یاخود هه ر نه یان زانیوه، یاخود لهو به شه یه كه خوا دهه رموی: ﴿وَكَسُوا حَظًّا مِمَّا دُكِّرُوا بِهِ...﴾ (المائدة، ۱۳) به ښك له وهی پیی ناموژگاریی كرا بوون، له بیران چوو، یاخود لهو جوړیه كه ده ستکاری كراوه و گوږدراوه.

نهو دهه قانه ی سوننه تیش كه ده یان هتین پنچ دهقن و، په كه میان گرنګرتینانه و تیشكیكی باش ده خاته سهر نهو به سهرهاتی، مووسا و نهو بنده چاكه ی ناوی له قورنسان دا نه هاتوه، به لام له سوننه ت ناوی (خَضِر) ی لپرتاوه:

۱- اَعَنْ سَعِيدَ بْنِ جُبَيْرٍ: قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ: اِنْ نَوَّحًا الْبِكَايَ يَزْعُمُ اَنْ مُوسَى صَاحِبُ الْخَضِرِ لَيْسَ مُوسَى صَاحِبُ بَنِي إِسْرَائِيلَ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: كَذَبَ عَدُوُّ اللَّهِ، حَدَّثَنَا أَبِي بَنْ عُثْبٍ اَنْهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «اِنْ مُوسَى قَامَ حَظِيْبًا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَسَيَلَّ: أَيُّ النَّاسِ أَعْلَمُ؟ فَقَالَ: أَنَا، فَحَقَّبَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِذْ لَمْ يَزِدْ الْعِلْمَ إِلَيْهِ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ: اِنْ لِي عَبْدًا يَجْمَعُ الْبَحْرَيْنِ هُوَ أَعْلَمُ مِنْكَ، قَالَ مُوسَى: يَا رَبِّ فَكَيْفَ لِي بِهِ؟ قَالَ: تَأْخُذْ مَعَكَ خَوَاتًا فَتَجْعَلُهُ فِي مِثْثَلٍ، فَحَيْثُمَا فَكَّدَتِ الْخَوَاتُ، فَهُوَ ثَمَّ، فَأَخَذَ خَوَاتًا فَجَعَلَهُ فِي مِثْثَلٍ.

ثُمَّ اَلْطَلَقَ وَالْطَلَقُ مَعَهُ فَتَأَخَّذَ يَوْضَعٍ بَيْنَ ثَوْنٍ، حَتَّى آتَى الصُّخْرَةَ وَضَعَا رُؤُوسَهُمَا فَتَنَامَا، وَاضْطَرَبَ الْخَوَاتُ فِي الْمِثْثَلِ فَفَرَجَ مِنْهُ، فَسَقَطَ فِي الْبَحْرِ، فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا، وَأَمْسَكَ اللَّهُ عَنِ الْخَوَاتِ جَزِيَّةَ الْمَاءِ، فَصَارَ عَلَيْهِ مِثْلُ الطَّاقِ، فَلَمَّا اسْتَقْبَلَ نَسِي صَاحِبُهُ اَنْ يُخْرِجَهُ بِالْخَوَاتِ، فَانْطَلَقَا بَقِيَّةَ يَوْمِهِمَا وَلَيْلَتِهِمَا، حَتَّى إِذَا كَانَا مِنَ الْعَدِيِّ، قَالَ مُوسَى لِقَتَاهُ: اَبْنَا غَدَاةَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا قَالَ: وَلَمْ يَجِدْ مُوسَى النُّصَبَ حَتَّى جَاوَزَ الْمَكَانَ الَّذِي أَمَرَهُ اللَّهُ بِهِ، فَقَالَ لَهُ فَتَاهُ:

أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْنَا إِلَى الصُّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ وَمَا أَنَسَيْنِي إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلًا فِي الْبَحْرِ عَجَبًا، قَالَ: فَكَانَ لِلْخُوتِ سَرَبًا، وَلَمُوسَى وَفَتَاهُ عَجَبًا، فَقَالَ مُوسَى: ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا.

قَالَ سُفْيَانُ: يُزْعَمُ نَاسٌ أَنَّ بِلَکَ الصُّخْرَةِ عِنْدَهَا عَيْنُ الْعَيَاةِ لَا يُصِيبُ مَاوُهَا مَيِّتًا إِلَّا عَاشَ، قَالَ: وَكَانَ الْخُوتُ قَدْ أَكَلَ مِنْهُ، فَلَمَّا فَطَرَ عَلَيْهِ الْمَاءَ عَاشَ، قَالَ: فَزَجَعَا يَفْضَانِ أَثَرَهُمَا حَتَّى اتَّخَبَا إِلَى الصُّخْرَةِ، فَمَادَا زَجَلٌ مُسْجَى بِتُوبٍ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِ مُوسَى، فَقَالَ الْخَضِرُ: وَأَلَى بِأَرْضِكَ السَّلَامُ؟ قَالَ: أَنَا مُوسَى، قَالَ: مُوسَى بَنِي إِسْرَآئِيلَ؟ قَالَ: تَعَمْ، قَالَ: أَتَيْتُكَ لِتُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رُفْدًا، قَالَ: إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا، يَا مُوسَى! إِنِّي عَلَى عِلْمٍ مِنَ اللَّهِ عِلْمَيْنِي لَا تَعْلَمُهُ أَنْتَ، وَأَنْتَ عَلَى عِلْمٍ مِنَ اللَّهِ عِلْمَكَ اللَّهُ لَا أَعْلَمُهُ، قَالَ مُوسَى: سَعِدْنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ ضَافِرًا وَلَا أُعْجِي لَكَ أَمْرًا، فَقَالَ لَهُ الْخَضِرُ: فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَلْطِمْ عَنِّي حَتَّى أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا، فَاذْهَبَا فَمَشِيَانِ عَلَى سَاحِلِ الْبَحْرِ، فَمَرَّتْ بِهِمَا سَفِينَةٌ فَكَلَّمُوهُمْ أَنْ يَحْمِلُوهُمْ، فَعَرَفُوا الْخَضِرَ فَحَمَلُوهُ بِغَيْرِ تَوَلٍّ، فَلَمَّا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ لَمْ يَلْمَعَا إِلَّا وَالْخَضِرُ قَدْ قَلَعَ لَوْحًا مِنَ الْأَوَاجِ السَّفِينَةَ بِالْقُدُومِ، فَقَالَ لَهُ مُوسَى: قَوْمٌ حَمَلُونَا بِغَيْرِ تَوَلٍّ، عَمَدَتْ إِلَى سَفِينَتِهِمْ فَعَرَفْتَهَا نَظَرًا أَهْلَهَا، لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا، قَالَ: أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا، قَالَ: لَا تَوَاضِعْ بَنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُزِجِفْنِي مِنْ أَمْرِي غُصْرًا، قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَكَانَتِ الْأَوَّلَى مِنْ مُوسَى نِسِيَانًا.

قَالَ: وَجَاءَ عُصْفُورٌ فَوَقَعَ عَلَى حَرْفِ السَّفِينَةِ فَتَنَقَّرَ فِي الْبَحْرِ نَقْرَةً، فَقَالَ لَهُ الْخَضِرُ: مَا نَقَصَ عِلْمِي وَعِلْمُكَ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ إِلَّا مِثْلُ مَا نَقَصَ هَذَا الْعُصْفُورُ الَّذِي وَقَعَ عَلَى حَرْفِ السَّفِينَةِ مِنْ هَذَا الْبَحْرِ.

ثُمَّ خَرَجَا مِنَ السَّفِينَةِ فَبَيْنَمَا هُمَا مَشِيَانِ عَلَى السَّاحِلِ إِذْ أَتَاهُمُ الْخَضِرُ عَلَامًا يَلْعَبُ مَعَ الْعِلْمَانِ، فَاخَذَ الْخَضِرُ رَأْسَهُ، فَاقْتَلَعَهُ بِيَدِهِ فَقَتَلَهُ، فَقَالَ مُوسَى: أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا، قَالَ: أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا، قَالَ: وَهَذِهِ أَشَدُّ مِنْ الْأَوَّلَى، قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاجِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا.

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا لَهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ، قَالَ: مَائِلٌ، فَقَالَ خَضِرُ بِيَدِهِ هَكَذَا فَأَقَامَهُ، فَقَالَ مُوسَى: قَوْمٌ آتَيْنَاهُمْ فَلَمْ يُطْعَمُوا وَلَمْ يُضَيَّفُوا، تَوَسَّيْتُ لِأَتَمَدَّدْتُ عَلَيْهِ أَجْرًا، قَالَ: هَذَا إِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَأَيْتُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِيعَ عَلَيْهِ صَبْرًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَوَدِدْنَا أَنْ مُوسَى كَانَ صَبْرًا حَتَّى يَقُصَّ اللَّهُ عَلَيْنَا مِنْ خَيْرِهِمَا (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٧٤، وَمُسْلِمٌ: ٢٣٨٠، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣١٤٩، وَالتَّطَبُّرِيُّ: ٢٣٢٠٨ وَ ٢٣٢٠٩، فَتَحَ الْقَدِيرُ ج ٢، ص ٣٦٥ وَ ٣٦٦).

واتە: سەعیدی کوپی جوبەیر (کە یەکیکە لە زانیانی تابیعین)، دەلت: بە عەبدوللای کوپی عەباسم گوت: (خوا لە خووی و بای پازی بێ)، نەوفولیکالیی، (ئەویش یەکیک بوو لە زانیانی تابیعین و وایدە چۆن لە زانیانی جوولە کە بوو بێ)، پیتی وایە کە مووسای هاوەلی (خَیجَر)، جیا یە لە مووسای کە هاوەلی بەنی ئیسرائیل (گەلی جوولە کە) بوو، عەبدوللای کوپی عەباس گوت: ئەو دوژمنە ی خوا بە هەلەدا چوو، (ئەوان وشە ی (گَذَبَ) یان بە مانای (أَخْطَأَ)، واتە: بە هەلەدا چوو بە کارهێناو، ئنجا ئەو بە سەرھاتە دەگێرتەو و، دەلت: ئوبە ی کوپی کە عەب بۆی باسکردین کە گوئی لە پیغەمبەری خوا بوو ﷺ دیفەرموو: پۆژێک مووسا و تاریدا لە نێو گەلی بەنی ئیسرائیلدا، پرسیاری لێکرا: چ کەسێک لە هەموو کەس زانناترە؟ گوت: من، خوا ﷻ لە سەر ئەو سەر زەشتی کرد، کە بۆچی زانیاری بۆ لای ئەو نەگێرایەو، (مەبەستی ئەو نەبوو بۆ: من لە خوا زانترم، بەلام وەک نە دەب و پێز بە رانبەر بە خوا، دەبوو گوێبای: خۆی پەرورە دگەر و لە نێو بەندەکانیشیدا من)، خوا سروشی بۆ کرد: من بەندە یە کەم هە یە لە جەمسەری دوو دەریایە کان لە تۆ زانناترە، (واتە: لەو شوێنە ی کە دوو دەریاکە لێی پێک دەگەن، کە بە تەنکید بۆ مووسا ﷺ زانراو و بوو، ئەو دوو دەریایە کوژن؟ کە وەک دوایی باسی دەکەین: دوو ڕووبارن)، مووسا ﷺ گوت: پەرورە دگەرم! ئەو بەندە یە ی تۆ چۆن بدۆزمەو؟ خوا فەرمووی: ماسییە ک لەگەڵ خۆت هەلەدەگری و دە یخە یە (مەکە لەو) (مەکە لە شتیان تێکەردو، یانی: پێرسکە، یان: خورجین، یان: توورە کە)، لە هەر شوێنێک ماسییە کە تون کرد، ئەو بەندە یە ی من لەوێ، ماسییە ی هەلکرت و خستە نێو مەکە لەو (خستە ی نێو ئەو توورە کە و پێرسکە یەو پیتی بوو) دوایی پۆیشت و، لاوە کە یشی لەگەڵیشیدا چوو (ئەو گەنجە ی خزمە ق دەکرد و بەردەستی بوو، یوشە ی کوپی نوون)، پۆیشت هە تاکو گەیشتنە لای گابەردێک، (دیارە شوێنێکی زانراو بوو)، لەوێ سەر خەوێکیان شکاند (دیارە ماندوو بوون)، ماسییە کەش هەلپۆقی لە نێو توورە کە کە هاتە دەری و، کەوتەو نێو دەریا و، بە نێو دەریاکەدا، پێی خۆی گرتە بەر (یان پێیە ی پەنھانیی گرتە بەر) خواش ﷻ ئەو ناوە ی کە ماسییە کە ی پێدا پۆیشت، وەک نەفە قێک هێشتەو، (ناوە کە وێک نە کەوتەو) وەک موعجیزە یە کە بۆ مووسا ﷺ و نیشانە یە کیش کە دوایی پیتی بزانیەو، ناوە کە ی بەو شیوہ یە هێشتەو، کاتێ مووسا خە بەری بوو، هاوەلە کە ی (واتە: ئەو گەنجە بەردەستە ی لە خزمە تیدا بوو)، لەبیری چوو هەوالی ماسییە کە ی پتی بدات، (ئەگەر نا یوشە ع ناگای لێ بوو، کە ماسییە کە پۆیشتو) ئیدی ئەو پۆژە (کە پەنگە کاتی نیوہ پۆ بوو بێ، سەر خەوێکیان شکاند بێ)، ئەو ی کە مابوو لە پۆژە کە و شەو کەشی

ھەر پۇشتى، ھەتتا سېھىنى، لە سېھىنىدا مووسا بە بەردەستەكەى خۇى [بە گەنجهكەى] گوت: نېورۇژەكەمان بۇ يىنە ئەو خواردنەى كە ھەلمانگرتوھ بېخۇىن، بېگومان لەم سەفەرماندا تووشى ماندووېتىى بووين، مووسا ﷺ ھەستى بە ماندووېتىى نەكرد، تاكو لەو شۈنە پەت بوو كە (خوا) فەرمانى پىكرد بوو، گەنجه بەردەستەكەى پىى گوت: لە يادته ئەو كاتەى چووېنە لاي گابەردەكە من ماسىيەكەم، لەوئى لەبىر چوو، ھەر شەيتانىش لەبىرى بردمەو، كە بۇق باسېكەم و، ماسىيەكە لەوئى پىگەى خۇى لە دەريادا گرتەبەر، (ھەلبۇقە نىو دەريايەكە، دەبى وەك موعجىزەيەك بۇ مووسا زىندوو بوويىتەو، ياخود ھەر نىو زىندوو بوو كە خستويانەتە نىو توورەكەكەو) ئەو شىو پۇشتىنەش بۇ ماسىيەكە وەك نەفەقېكى لىھات و، بۇ مووسا گەنجهكەى شىتىكى جىى سەرسوپمان بوو، (دوايى كە بە شۈنى خۇياندا گەپرانەو، تەماشە دەكەن، ئاوەكە ئەو شۈنەى ماسىيەكە پىندا پۇشتو، وەك بەستى، وەك تاقىكى لىھاتو) مووسا ﷺ گوتى: ئەو بوو كە تىمە لىى دەكەپاين، بۇيە بە شۈنەوارى خۇياندا پىشكەرانە گەپرانەو.

[لىرە سوفيان قسەيەك دەكات، سوفيانىش يەككە لە گىرەروەدەكانى ئەو فەرموودەيە، ئەو قسەى خۇيەق، نەك فەرمایشى پىغەمبەر بى ﷺ كە ئەو پىى دەگوتى: (مُذْج)، واتە: خستويەتە نىو دەفەكەو،) سوفيان گوتى: خەلکىك پىيان وايە كە لە لاي ئەو گابەردە، كانىاوى ژيان (ماء الحياة) ھەيە، ئاوەكەى بە ھەر مردوويك بکەوئى، زىندوو دەبىتەو، ئەو ماسىيەش چەند دۆپەيەكى ئەو سەرچاودى پىكەوت و زىندوو بۆو. (ئەمە قسەى سوفيان كورى عوبەينەبە و مەبەستىش لە خەلک يان (وھب بن مئبە) يان (كعب الأحبار)، بەلام ئەو فەرمایشى پىغەمبەر نى ﷺ، ئىجا دىتەو سەر بەسەرھاتەكە).

دەلتى: ئىجا گەپرانەو بە شۈنى پىى خۇياندا، شۈنى پىى خۇيانىان دەپشكىنى (بۇ ئەوئى بزانن بە كوتىدا ھاتوون! بوئىدا بچنەو) ھەتا گەيشتنەو لاي گابەردەكە، تەماشايان كرد: لەوئى پياويك بە پۇشاكيك خۇى داپۇشيو (خەوتوو) مووسا ﷺ سلاوى لىكرد، (غېر) یش گوتى: كوا لىرە سەلام ھەيە؟ (واتە: خەلکى تىرە سەلام لە يەكدى ناكەن، وا ديارە شۈنىك بوو كە خەلکى نامسولمانى لى بوو، ياخود سەلام مەبەست پىى ناشتى و سەلامەتتەيە) مووسا گوتى: من مووسام، گوتى: مووساى بەنى ئىسرائىل؟ گوتى: بەلى، ھاتووم تاكو لەوئى كە خوا فېرى كردووى، زانىارىيەكى بە ئامانچ گەينەرم فېر بکەى، ئەويش پىى گوت: بە دۇنيابى تۆ لەگەل مىندا مەدار ناكەى (خۆت پاناگرى)، ئەى مووسا! من زانىارىيەكە ھەيە خوا فېرى كردووم، تۆ نازانى، تۆش زانىارىيەكە

ھەبە، خوا فېرى كىردوۋى، من نابىزانم، مووسا عليه السلام گوتى: ئەگەر خوا بىھوۋى دەمىنى كە خۇپاگر دەبىم و، ھىچ بىن فەرمانىشت ناكەم، (سەرپىچى لى ھىچ فەرمانىكت ناكەم).

(خەبىرى) پىتى گوت: باشە ئەگەر شوئىنم دەكەۋى لى بارەى ھىچ شىنكەۋە، پىسىرام لى مەكە، تاكو خۇم بۇت دەدوئىم، (بۇت پوون دەكەمەۋە).

پۇيشتن لەسەر كەنارى دەريايە كە كەشتىيەك بەلاياندا تېپەپى، قىسەيان لەگەلدا كىردن، كە ھەلىان كىرن، ئەوانىش (خەبىرى) يان ناسى، (دىيارە شوئىنى نىشتە جى بوۋى ھەر ئەۋى بوۋە)، بەبى كىرى ھەلىان كىرن (ئۇل) بەۋ كىرئە دەگوتىرى، كە دەدوئى بە باباى كەشتىيان (كاتى كە سۈارى كەشتىيەكە بوۋى، كىۋىپ (خەبىرى) يەكە لى ئەختەكانى كەشتىيەكە بە تەۋرىك شكاند (ھەلى قەند)، (دىيارە لايەك كەشتىيەكە بوۋە بەشۋەبەك كە ۋابىتە بەرچاۋ كەشتىيەكە خراپ و تىكدراۋە) مووسا عليه السلام پىتى گوت: كۆمەلە خەلكتىك تىمەيان بە بىن كىرى ھەلگىرتەۋە، كەچى تۆ كەشتىيەكە يانت كون كىرد، كە سەرەنجام خەلكتەكەى بخىكىن! بەپاستىي كارىكى ناۋۆلاۋ خراپىت كىرد؟

(خەبىرى) پىتى گوت: ئەدى پىم نەگوتى: ناتۋانى لەگەل مىندا خۇت پابگرى؟ مووسا عليه السلام گوتى: بە ھۆى شىنكەۋە كە لەبىرم چوۋ، لىم مەگرە و، لە كارى خۇمدا زۆر بارگرانىم مەخە سەر شان، (زۆر سەغلەتمەكە) دەلتى: پىغەمبەرى خوا عليه السلام فەرموۋى: ئەم يەكەمجارە لە مووساۋە بە ھۆى لەبىر چوۋنەۋە بوۋ (لە بىرى چوۋ كە مەرجى لەگەلدا گىرتەۋە، كە نابىن لە ھىچ شىنك لى بېرسى).

دەلتى: لەۋ كاتەدا چۆلەكەيەك ھات لەسەر قەراغى كەشتىيەكە نىشت و، دەندوۋىكىكى لە ئاۋى دەريادا، (خەبىرى) پىتى گوت: زانىيارى مىن و زانىيارى تۆ، بە ئەندازەى ئەۋ ناۋەيە كە ئەۋ چۆلەكەيە لە ئاۋى دەريا ھەلىگىرت و، ئەنبا ئەۋەندەى لە زانىيارى خوا كەم كىردۆتەۋە، (ۋاتە: زانىيارى مىن و تۆ لە چاۋ زانىيارى خوا، بە ئەندازەى ئەۋ ناۋەيە كە بەدەندوۋى ئەۋ چۆلەكەۋە ھاتەۋە، لە چاۋ ئاۋى دەريا، دۋابى لە كەشتىيەكە ھاتتە خوار، لە كاتىكدا كە لە كەنارى دەريادا دەپۇيشتى: (خەبىرى) كوپىزگەيەكى دى لەگەل مېرمىندالەكانى دىكەدا يارىي دەكرد، (خەبىرى) يەكسەر سەرى گىرت و سەرى ھەلقەند (بە دەستى خۇي كۈشتى)، مووسا عليه السلام پىتى گوت: چۈن نەفسىكى پاك، بەبى ئەۋەى كەستىكى كۈشتى، كۈشتى؟ بەپاستىي كارىكى زۆر خراپ و ناۋۆلات كىرد، ئەۋىش گوتى: ئەدى پىم نەگوتى: ناتۋانى خۇت لەگەل مىندا مەرزەم بەكەى (خۇت پابگرى)؟ پىغەمبەر دەفەرموۋى

ﷺ: ئەوھىيان لە جارى يەكەم توندتر بوو (واتە: (خُضِرُ) گلەيى و سەرزەنشتيە كەي بۆ مووسا توندتر بوو) ئىنجا مووسا ﷺ گوتى: ئەگەر لەمەودوا لە بارەي ھەر شتيكەو، لَيم پرسی، ھاوہ لایەتيم مەكە، چونكە لە لای منەوہ گەشتووێ بەلگەو پاساو كە ھاوہ لایەتيم نەكەي.

دەلێ: پۆيشتن ھەتا گەيشتنە شوئێ، چوونە لای خەلکی ئاوەدانپيەك، داواي خواردنيان ليكردن، بەلām ئەوان پازي نەبوون، نەك ھەر خواردنيان پت بەدن، بەلكو تەنانەت فەرمووشيان بكەن (واتە: ميوانداریان بكەن) بەلām دیواریکیان بینى، خەریکی پرووخانی بوو (دیواریکی لاز) ئیدی (خُضِرُ) بە دەستی ئامازەيەکی بۆ کردو پاستی کردو، (لە شوئێ دیکەدا ھاتوہ لە گێرراوہی دیکەدا، كە دانیشتوہو دیوارەكەي ھەلۆەشاندۆتەوہو، دووبارە دروستی کردۆتەوہ) ^(۱) مووسا ﷺ بە پەخنە گرتەوہ گوتى: خەلکێك كە تيمە ھاتین بۆ لایان و ئامادە نەبوون، خواردغان بەدەن و مەنكەنە ميوانی خويان، تۆش ئەو دیوارەيان بۆ چاك دەكەيەوہ! دەتتوانی لە بەرانبەر چاكکردنەوہی دیوارەكەدا، كرتیان لێوەر بگري!

(خُضِرُ) پیتی گوت: لێرە لێك جیابوونەوہی من و تۆيە، لەمەودوا ھەوآل و سەرەنجام و حیکمەتی ئەوہی كە نەتوانی لە بەرانبەری دا خۆت رابگري، پت پادەگەيەنم، پيغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: {وَدِدْنَا أَنْ مُوسَى كَانَ صَبْرًا حَتَّى يَقُصَّ اللَّهُ عَلَيْنَا مِنْ حَبْرِهِمَا}، ھەزمان دەکرد مووسا خوێ راکرتبايە، تاكو خوا ﷻ شتی دیکەش لە ھەوآلی سەرسۆرھيتەری ئەوانغان بۆ بگيرتەوہ.

۲- ئایا ئەو بەندە چاکە بۆچی ناوی لێنراوہ (خُضِرُ)؟

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّمَا سُمِّيَ الْخَضِرُ، لِأَنَّهُ جَلَسَ عَلَى قَرَوَةٍ بَيْضَاءَ، فَإِذَا هِيَ تَهْتَزُّ مِنْ خَلْفِهِ خَضِرَاءَ} (أخرجه البخاري: ۳۴۰۲).

واتە: ئەبو ھورەيرە رەيە ﷺ لە پيغەمبەرەوہ دەگيرتەوہ ﷺ كە فەرموويەتی: (خُضِرُ) بۆيە ناوی لێنراوہ (خُضِرُ)؟ (بە كوردیی ھەر دەلێن: خدر، كە ھەر لە (خُضِرُ) ھوہ ھاتوہ)، چونكە لەسەر فەروہيەكی سەي دانیشت (لە سەر كەوڵە ئازەلێكی سەي دانیشت)، يەكسەر كە ھەلسا، لە پشتيەوہ سەوزی دەكردەوہ، سەوز بوو بوو.

ئایا ھەر ئەوجارە شوئێ كەي سەوز ھەلگەپاوە، يان بەردەوام وابووہو لەسەر ھەر شوئێك دانیشتبايە، ئەو شوئێ سەوز دەبوو؟ ھەردوو ك ئەگەری ھەن و، وادیارە (خُضِرُ)،

نازناوی بووه، واته: نهو کهسه ی که وهسف کراوه به سهوزی، بیکومان سهوزیش
 پهمز و هیمای پست و پیز و بهره کهته، نه گهرنا واپنده چی ناویکی دیکه ی هه بووبی.

(۳) - نهو فرموده یی که پیشتریش به ریوایه یتکی دیکه هینامان: {عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: رَحِمَهُ اللَّهُ عَلَيْنَا وَعَلَى مَوْصِيٍّ لَوْ صَبَرَ لَقَضَى اللَّهُ عَلَيْهِ مِنْ خَيْرِهِ وَلَكِنْ قَالَ: إِنَّ سَأَلَكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي} (أخرجه مسلم: ۲۲۸۰، والترمذي: ۳۱۴۹، النسائي في تفسيره: ۳۲۷ و ۳۲۸)، (الطبري: ۲۳۲۰۹).

واته: توبه ی کوپی که عب ﷺ ده لئ: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی: بهزه یی خوا
 لهسهر ئیمه و لهسهر مووساش بی، نه گهر خو ی راگرتایه، خوا هه والی سهروسره ینهری
 زیاتری (خضری) بو ئیمه ده گپراوه، به لام مووسا گوئ: نه گهر له مه و دوا له باره ی هه
 شتیکه وه پرسیارم لی کردی، هاوه لایه تیمم مه که.

(۴) - پیغه مبهری ﷺ ده فرموئ: {الْغُلَامُ الَّذِي قَتَلَ الْخَضِرَ، طَبَعَ يَوْمَ طَبَعَ كَافِرًا، وَلَوْ أَدْرَكَ لَأَرْهَقَ أَبْوِيهِ طُغْيَانًا وَكُفْرًا} (أخرجه مسلم: ۲۶۶۱، وأبو داود: ۴۷۰۵ و ۴۷۰۶، والترمذي: ۳۱۵۰، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

واته: نهو میرمندا له ی که (خضری) کوشتی، نهو هه ره لهسهره تاوه لهسهر کوفر
 سروشتینا بوو، نه گهر بالغ بووبایه، باب و دایکشی تووشی سه رکشی و کوفر ده کردن.

(۵) - {عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَرَأَ: ﴿فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ﴾ الْكَهْفِ، ثُمَّ قَالَ: فَهَذِهِ، ثُمَّ قَعَدَ يَنْبِيهَ} (أخرجه ابن الأثير في المصاحف، وابن المردويه).

هه روه ها ته م بیزیه له و فرموده یه دا، که نبینو عه عباس له توبه ی کوپی که عبه وه
 هیناویه ق و بوخاری و موسلم هیناویانه، له ویشدا ها توه.

واته: توبه ی کوپی که عب ﷺ ده لئ: پیغه مبهری خوا ﷺ ته م ثابته ی که خوینده وه:
 ﴿فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ ...﴾ الْكَهْفِ، دوا یی فرمووی: دیواره که ی پروو خاند
 (نهو دیواره لاره ی که خه ریک بوو پرووخت، پروو خاندی) دوا یی دانیش، دووباره
 دروستی کرده وه.

لیره دا به و شیوه یه ها توه، به لام له ریوایه ق دیکه دا که پیشتره هینامان ده فرموئ:
 به ده ستی ناماژه ی بو کردو دیواره که راست بووه، وه که کهامه یتیک نه گهر به کیک بووبیت
 له دؤستانی خوا، یاخود وه موعیزه یه که نه گهر به کیک بووبی له پیغه مبهران (علیهم
 الصلاة والسلام) نهو رایه ش هیه.

دوو زانیاریی دیکه، له باره ی مووسا و خضره وه :

یه کهم: یوشه عی کوری نوون، یه کیکه له و دوازه (۱۲) که سه ی که مووسا عليه السلام کاتی خوی ناردنی تاکو زانیاریی دهر باره ی سهر زه مینی که نعان - که له لای حه له ب و حه پروونه - چل (۴۰) پوژیان پتچوو، هه روه ها یه کیک بوو له و دوو که سه ش که به یی ئیسرائیلیان هاندا: بچنه ټیو سهر زه مینی که نعان وه، که له سووړدی (المائدة) دا هاتوه: **قَالَ رَبِّ لَانِ نَحْنُ نَعْمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا أَذْلُوعَلَيْهِمُ أَلْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنَّ كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ** (المائدة: ۲۳)

واته: یه کتی له دوو پیاوه کان، له وانه ی ترسی خویان هه بوو، (نه ک ترسی دوژمنانان)، گوتیان: کت و پر لټیان بچنه ټیو دهر وازه ی شاره که وه، ته گهر ټیوه کت و پر لټیان بچنه ژوو، به سه ریاندا زال ده بن و، پشیتیش به خوا به ستن، ته گهر پروادارن.

{یوشه عی کوړی نوون} له دهوری سالی (۱۴۶۳) ی پتیش زاینن له دایک بووه و، له دهوری سالی (۱۳۵۳) ی پتیش زاینن دا، کوچی دویای کړدوه، واته: ته مهنی سه دو ده (۱۱۰) سال بووه، (محمد الطاهر بن عاشور) خاودنی (التحریر والتنوير)^(۱) ته و زانیاریه ی هیناوه.

دووه م: (محمد الطاهر بن عاشور) پرایه کی جوان دټن، که هه ندنیک له زانیایان دیکه ش گوتوویانه، ده لټ: **(وَمَجْمَعُ الْبُحْرَيْنِ لَا يَنْبَغِي أَنْ يُخْتَلَفَ فِي أَثَرِهِ، مَكَانَ مِنْ أَرْضِ فَلَسْطِينَ، وَالْأَطْهَرُ أَنَّهُ مَصْبُ نَهْرِ الْأُرْدُنِّ فِي بَحْرَةِ طَبْرِقَةٍ، فَإِنَّهُ النَّهْرُ الْعَظِيمُ الَّذِي يَمُرُّ بِجَانِبِ الْأَرْضِ الَّتِي نَزَلَ بِهَا مُوسَى «عَلَيْهِ السَّلَامُ» وَقَوْمُهُ، وَكَانَتْ تُسَمَّى عِنْدَ الْإِسْرَائِيلِيِّينَ بَحْرَ الْجَلِيلِ)**^(۲)

واته: (مَجْمَعُ الْبُحْرَيْنِ) نابی راجیایی له و باره وه بټی، که جه مسه ری دوو دهر پرایه کان (شوینی به یه که که یشتنی دوو دهر پرایه کان)، شوینی که له سه ر زه مینی فه له ستین، واش زیاتر پیده چټی: ته و شوته بټی که پروواری نوردنی ده چټه ټیو، له دهر پاچه ی ته به ریبه، چونکه نه وټی ته و پروو باره گهره یه {خوا عليه السلام له قور تاندا پروواری گهره شی به (بحر) ناو برده} که به لای ته و سهر زه مینه دا ده روا، که مووسا وه موه که ی لټی بوون، کاتی که له میسره وه هاتوون، مووسا وه موه که ی له و سهر زه مینه نیشته چټی بوون، ته و کاته ئیسرائیلیه کان پټیان ده گوت: (بَحْرُ الْجَلِيلِ) {واته: به دهر پاچه ی ته به ریبه یان ده گوت: (بَحْرُ الْجَلِيلِ)، واته: دهر پای جه لیل}.

(۱) ج ۱۵، ص ۳۶۰.

(۲) ج ۱۵، ص ۳۶۲.

مانای گشتی نایه ته کان

خو! ١٠٠٠٠ ناوا ده دست پیده کات، ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ﴾، ههروه ها یاد بکه وه نهی موحه ممد ١٠٠٠٠! یان هه کسک که قورئان ده خوئنی، چی یاد بکاته وه؟ کاتی موسا به به ردهسته لاهه کی خوی گوت:

(فقی) وه ک چون به گنج ده گوتری، له پرووی تمه نه وه به به ردهسته و خزمه تکارو هه کسک که هاوه لی مروقه وه، له بهر دهستی دابه وه، هاوکاری ده کات و خزمه تی ده کات، به وهش ده گوتری، بویه من ناوام لیکداوه ته وه:

به لاه به ردهسته کی خوی گوت: که گوتراوه: یوشه ی کوپی نوون، بووه، چی پی گوت؟

﴿لَا أَسْرِحَ حَقَّ أَبْلَغُ مَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضَى حَقًّا﴾، وازناهیتم له رۆشتن، یاخود به رده وهام ده بم له سه ر رۆشتن، ناکو ده گمه جه مسه ری دوو دهریابه کان، واته: شوئنی ینکه گه یشتنی دوو ناوه زوره کان.

یاخود: ماوه یه کی زور دهرۆم، عه زمم جه زم کردوه که بگمه نهو شوئنه، یان ده بی بگمه نهو شوئنه، یان زور برۆم.

نجا تیمه پتشر که فهرمایشته کامان هینا، تیتسا دهرانین بۆچی موسا ١٠٠٠٠ وایکوته؟ له بهر نه وهی خوا پی فهرمووه و ناگاداری کردوته وه که له وئ بهنده یه کم هه یه، لهو شوئنه، ده توانی بیینی که زانیاریه کی له لایه، تو له لات نیه، که واته، موسا ١٠٠٠٠ بۆ به دوی زانستدا گه ران، عه زمی جه زم کردوه که یان: ده بی ماوه یه کی زور بروات، یان ده بی بگاته نهو شوئنه.

﴿فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نِسَاءَ خُزْئِهِمَا فَأَتَخَذَتْ سَيْلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾، کاتیک گه یشتنه جه مسه ری ئیوانیان، ماسیه که یانیا له بیرچوو و، ماسیه که پی خوی له تئو دهریادا گرت بهر، ریه کی په نهان، یاخود سه ره و ژیر بۆوه، هه لبرۆقه تئو دهریاو، نهو شوئنه ش که پیندا رۆشته وه، خوی په روه دگار وه ک موعبیره ک (شتیکی یاسادر) هیشتوویه ته وه، وه ک کوئیک، وه ک نه فقه ک هیشتوویه ته وه، ناوه کی ویک نه که وتوته وه.

﴿فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ ءَايِنَا غَدَاةً نَا﴾، كاتىك لەو شوئنه پەت بوون، وەك پىشتەر لە فەرمودەكەدا ھىتامان: لە نىزىك ئەو شوئنه گابەردىكى لىبوو، پشووھەيان لەوئى داوھ سەرخەوئىكەيان شكاندوھ، لەو كاتەدا ماسىيەكە لەو توورەكەو شتەي كە مووسا عليه السلام تىيخستوھ و، خواش بوئى كرددوھ بە نىشانە، كە لە ھەر شوئنىك، ئەو ماسىيە زىندوو بوؤھ، يان لە ھەر شوئنىك ماسىيەكە نەما، ئەو بەندەيەي مەن لەو شوئنەيە، بوئى كرددوون بە نىشانە.

بەلام ديارە يوشەع لە بىرى چووھ، بە مووسا عليه السلام بلى: ئەوھ لەو شوئنە ماسىيەكە بەرھەلدا بوودو پوئى و ھەلبرۆقىھ نىو دەريا، ئنجا كە لە بىرى چووھ، لەوئى تىپەريون و پوئىشتوون، (وھەك لە فەرمودەكەدا ھاتوھ)، ئەوھى لەو پوژوھ ماپوؤھ، ھەمووى پوئىشت و، شەوھەكشى ھەر پوئىشت، بەيانىش ھەر پوئىشت، ئنجا كاتىك لىي تىپەريون و ماوھەي كى چاك پوئىشتوون، مووسا بە لاوھ بەردەستەكەي خۆي گوت: ﴿ءَايِنَا غَدَاةً نَا﴾، ئەو خواردنەي كە دامانابوو، لە بەيانىي دا بىخوئىن، بوئان بىنە، با خواردنەكەمان بخوئىن، ﴿لَقَدْ لَبِيتْنَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾، بە دلىبايى تىمە لەم سەفەرماندا، تووشى ماندوويەتي بووين، ئنجا تايما خواردنەكە ھەر ماسىيەكە بووھ، كە بىررژىن؟ واپىندەچىي خواردنەكە شتىكى دىكە بوويى، پەنگە دوئىتىش كە ھاتوون، لىيان خواردبى، ئنجا تايما نان و پەنير بووھ، نان پووت بووھ، ھەرچى بووھ، بەلام ماسىيەكەيان پىبووھ وەك نىشانەيەك، لە ھەر شوئنىك ماسىيەكە ون بوو نەما، زىندوو بوؤھ، ئەوھ نىشانەيەكە ئەو بەندە چاكەيەي خوا لەوتىھ، لە فەرمايشەكەدا ھاتوھ، دەفەرموئى: ھەستيان بە ماندوويەتيى و برسەيتىي نەكرد، تاكو لەو شوئنە تىپەريين، كە لەو شوئنە تىپەريين، ئنجا ھەستيان بە ماندوويەتيى و برسەيتىي كرددوھ.

﴿قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ﴾، لاوھ بەردەستەكەي پىي گوت: لە يادتە، كاتىك پەنامان بردە لاى گابەردەكەو لەوئى پشووئىكەمان دا و سەرخەوئىكەمان شكاند، ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْكُوتَ﴾، مەن ماسىيەكەم لەوئى لە بىرچوو، يانى: ماسىيەكە لەوئى پوئىشت، بەلام مەن لەبىرم چوو پىت بلىم ﴿وَمَا أَسْأَلُكَ إِلَّا الشَّيْطَانَ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾، تەنيا شەيتانىش لە بىرى بردمەوھ، كە بوئى باسكەم، واتە: پوئىشتەكەيت بو باسكەم، كە پوئىشتوئە نىو دەريا و ھەلبرۆقىوھ و زىندوو بوئەوھ، ﴿وَأَتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾، پىي خۆي گرتە بەر لە نىو دەريادا، بە شىوھەي كى سەرسوڤھىنەر، سەرسوڤھىنەرييەكەي ئەوھ بووھ، كە ئەو شوئنەي (ئەو ناوھى) ماسىيەكە پىندارپوئىشتوھ، وەك نەفەقىك، توونئلىك ماوھتەوھو، ناوھەكە نىك نەكەوتتەوھ.

﴿ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ ﴾، مووسا علیہ السلام گوئی: ثهوه (واته: ثهوه شوئنه)، ثهوه یه که تیمه لئی ده گهرین، به دوایدا ده گهرین، ﴿ فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴾، نجا به شوئنه واره کانی خویندا پشکهرانه گهرانه وه، به کوئدا هاتن، له وئوه گهرانه وه.

﴿ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ﴾، بهنده یه که له بهنده کانی تیمه یان بینی، ﴿ ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِزِّدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴾، که له لایه ن خوئمانه وه به زده یه کی تایه همان پندا بوو، له لایه ن خوئمانه وه زانیاریه کی دانسته مان فیرکرد بوو، واته: به بی ثهوه ی خوی هه ولی بو دابی، خوا به تایه ت ثهوه زانسته ی فیر کرد بوو.

﴿ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَىٰ أَنْ تُغْلِبَنِي مِمَّا عَلَّمْتُ رُشْدًا ﴾، مووسا علیہ السلام پئی گوت: تایا ده گونجی شوئنت بکهوم، (پیم دده ی، مؤله تم دده ی) له گه لت بم و بیمه هاوه لت؟ تاکو به شیک له وه ی که فیری کراوی، زانیاری به تامانج گه یه نهرم فیر بکه ی؟ واته: مه رج نیه هه رچی تو ده یزانی، هه موویم فیر بکه ی، به لام به شیکم فیر بکه ی، که مایه ی به تامانج گه یشتنم و مایه ی سهر راستیم بی، ﴿ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾، گوئی: به دئیایی تو ناتوانی له گه لم دا مه دار بکه ی و خوړاگر و دانبه خوړاگر ی.

﴿ وَكَيْفَ نَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴾، نجا چو ن ده توانی خوړاگری و دان به خوئدا بگری، له به رانبر شتیک دا که پئی شاره زانی؟ واته: به رواله ت پیچه وانیه ی ثهوه یه که تو ده یزانی، پیچه وانیه ی ثهوه شهر یعه ته یه که خوا بو تو ی ناردوه، ﴿ قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا ﴾، گوئی: نه گهر خوا بیه وئی خوړاگرم ده بینی، ده مبینی خوړاگر ده بم، ﴿ وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴾، سهر پیچی، هیچ فه رمانیکی تو ناکه م.

﴿ قَالَ فَإِنْ أَتَبَعَنِي فَلَا تَتَّبِعْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴾، گوئی: نجا نه گهر ههر له گه لم دئی و شوئنم ده که و ی، ده ته وئی هاوه لایه تیمم بکه ی، مه رجیکم هه یه: له باره ی هیچ شتیکه وه لیم مه پرسه، واته: په خنم لئ مه گره، یان پرسیارم لئ مه که، تاکو خو لم له باره یه وه هه والت پی دده م و بو ت باس ده که م.

دیاره مووساش مه رجه که ی قبول کردوه.

﴿ فَأَنطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴾، پویشن، هه تا کالیتیک که سوازی که شتییه که بوون، که شتییه که ی کون کرد، هه ندی له ته خته کانی شکانندن.

﴿قَالَ أَخْرِقْنَاهَا لِنُعْرِقَ أَهْلَهَا﴾ (مووسا) گوئی: ئایا که شتیبه که ت کون کردو تیکندا، تاکو سەرەنجام ئەو تیکدانهی تۆ، بیتیە هۆی خنکاندن خەلکە کهی، سوار بـووه کانی؟! ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾، بەراستی کارێکی نافۆلۆ خراپت کرد.

﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (خضیر) پێی گوت: ئەدی پێم نەگوئی: بە دنیایی تۆ ناتوانی لەگەڵ من دا خۆراگری، ناتوانی خۆت مەرزەم بکە و پرسبار نەکە و پەخنە نەگری؟ ﴿قَالَ لَا تُؤْخِذْنِي بِمَا نَبِيتُ﴾ (مووسا) گوئی: بە هۆی لە بیرچوونەوهوه، لێم مەگره، واتە: لێرسینەوهم لەگەڵ دا مەکه، سەرکۆنەم مەکه، ﴿وَلَا تُرِيقْنِي مِنْ أَمْرِي غُثْرًا﴾، لە حال و کاری خۆشم دا، سەغله تێم مەخە سەر، که نەتوانم بەردهوام بم لەگەڵت دا، زۆر سەرکۆنەو سەر زەنشتەم مەکه، ﴿فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَوِيَّا عُلَمًا فَقُلِّلُهُ﴾، دووبارە پۆیشتن هەتا کاتیک که بە میڕ مندالتیک اکوریزگەیه که، مندالتیکی نابالغ گەشتن، یەکسەر (خضیر) کوشتی.

﴿قَالَ أَفَلَنْتَ نَفْسًا رَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ﴾ (مووسا) گوئی: ئایا نەفسێکی پاکت کوشت (که جاری نەگەشتۆته سنووری ئەک کەوتنە سەر شان، سنووری تەکلیف، تاکو گوناح بکات و لەسەری بنووسێ، مانای وایە پاکه).

﴿بِغَيْرِ نَفْسٍ﴾، بێ ئەوهش که کەسێکی کوشتی، بەبێ تۆله، چۆن کوشت؟ ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا﴾، بە دنیایی کارێکی زۆر نافۆلۆ خراپت کرد.

﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (خضیر) گوئی: ئەدی بە تۆم نەگوت: که ناتوانی لەگەڵ مندا خۆت رابگری و، ناتوانی دان بە خۆت داگری؟ ﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا فَلَا تُعْجِبْنِي﴾ (مووسا) گوئی: ئەگەر لەمەودوا لە باره ی هەر شتی کهوه پرسبارم لێکردی، هاوه لایە تێم مەکه، ﴿قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾، بەراستی لە لایەن منەوه گەشتووی بە پاساو، واتە: پۆزشت هەیه، بەلگه و پاساو هەیه که چیدی که هاوه لایە تێم نەکە، چونکه دەبیتە سێ جار که مووسا علییه که مەرجه کهی دەشکێن.

﴿فَانْطَلَقَا﴾، دیسان پۆشتن، ﴿حَتَّى إِذَا آتَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا﴾، هەتا چوونه لای خەلکی ئاوه دانییه که، داوی خواردنیان لە خەلکە کهی کرد ﴿فَأَبْوَأ أَنْ يُضَيَّفُوهُمَا﴾، بەلام خەلکە که ئاماده نەبوون بیانکەنه میوان، واتە: ئاماده نەبوون هەر فەرمووشیان لێکەن، چ جای خواردنیان پێ بدن! جاری وایە کەسێک فەرموو لە کەسێک دکات، پشووێک بدات، ئاوێک بخواتهوه، بەلام پۆزشی بۆ دینیتهوه، دەلن: خواردنمان نیه، یان

خواردنمان نامادە نیه، بەلām ئەوان هەر فەرمووشیان لێ نهکردن، هەر نهیانکردنه میوانیش، ﴿فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ﴾، که چی دیوارنکیان تیدا بینى، که دەیهوێست پرووخى، واتە: لار بوو بووه، ﴿فَأَقَامَهُ﴾، یەكسەر ئەو بەنده چاکە (خجیر) ئەو دیواره‌ی راست کردەوه.

ئنجā نایā به نامāزەى دەستی راستی کردەوه، وهك كه پامەتیک، یاخود وهك له ریوایەتی دیکەدا هاتوه، دانیشت دیواره‌کەى پرووخاند و دووبارە به شیوەیه‌کى راست و دروست، به‌بێ لاری دروستی کردەوه؟! هەردووک لای گونجاون.

﴿قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾، (مووسا عليه السلام) پتی گوت: ئەگەر ویستبات دەتوانی کرێی له بهرانبه‌ردا داوا بکەى، وهك له فەرمووده‌کەدا هاتوه گوتی: خەلکێک که نامادە نه‌بوون پارووه نایکمان بده‌نێ و، فەرموومان لێ بکەن، چۆن دیواره‌کیان بوو راست ده‌کەیه‌وه به‌بێ کرێ؟ واتە: شایسته‌ی ئەوه نین، ئەگەرنا مووسا عليه السلام بوو خوشی - وهك دواى باسی ده‌کەین - به‌بێ کرێ و پاداشت، هاوکاریی خەلکی کردوه، به‌لām لێره‌دا مه‌به‌ستی ئەوه بووه: ئەو خەلکه‌ شایسته‌ی ئەوه نین، یان له‌بەر ئەوه‌ی پێویستیان به‌ کرێکه‌ بووه، بوو ئەوه‌ی پارووه نایکی پێ وه‌ده‌ست بێنن، ژمه‌ نایکی پێ بخۆن.

﴿قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ﴾، (به‌نده‌ صالحه‌که) پتی گوت: تێره‌ لێک جیا‌بونه‌وه‌ی من و تۆه، ﴿سَأُنَبِّئُكَ بِأَوَّلِ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾، له‌مه‌ودوا مانا و سه‌ره‌نجامی ئەوه‌ی که تۆ نه‌توانی له‌ به‌رانبه‌ری دا خۆت رابگرى، هه‌واڵه‌که‌یت پێ ده‌ده‌م، واتە: حیکمه‌ته‌که‌یت بوو روون ده‌که‌مه‌وه:

﴿أَمَّا السَّيْفَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ﴾، هەرچی که‌شتیه‌که‌ بوو، هى کۆمه‌لێک خەلکی نه‌دار بوو، له‌ ده‌ریادا کاریان ده‌کرد، (واته: کرێکاریان ده‌کرد)، به‌و که‌شتیه‌ خەلکیان سوار ده‌کرد و، شتیان بار ده‌کرد، کرێیان له‌ خەلک وه‌رده‌گرت، ﴿فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا﴾، ئنجā ویستم: ئەو که‌شتیه‌ عه‌یدار بکەم، که‌م و کورپی تیدا په‌یدا بکەم، له‌بەر چی؟ ﴿وَكَانَ رَأَاهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾، چونکه‌ له‌ پشتیان‌وه‌ پادشایه‌ک هه‌بوو، هه‌موو که‌شتیه‌کى داگیر ده‌کرد.

لێره‌دا هەرچه‌نده‌ نه‌یفه‌رموه: (كُلُّ سَفِينَةٍ جَدِيدَةٌ)، هەر که‌شتیه‌کى نوێ، یان: (كُلُّ سَفِينَةٍ صَالِحَةٍ)، هەر که‌شتیه‌کى باش، به‌لām به‌وه‌ که‌ پێشێ ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَرَدْتُ أَنْ

أَعْيَبَا ۞، ويستم عەيىدارى بىكەم، كەۋاتە: پادشاھەكە، كەشتى عەيىدار و كەم و كورپى تىدا ھەبۈۋى، نەۋىستە، گوتۈۋىھەق: كەشتى چاك و ساغ و نوتم بۆ بېنن، ئنجا ئەگەر ئەو كەشتىيەم عەيىدار نەكردبايە، ئەو نەدارانە (ئەو خەلگە نەدارە)، كەشتىيەكەيان لە دەست دەچۈۋ، بەلەم كەشتىيەكەيان بە عەيىۋە بۆ بېننئەۋە، باشتە لەۋەى لەدەستيان بېنن و، عەيىكەشى بە ئاسانى چاك دەبېتەۋە.

﴿وَأَمَّا الْفُلُّ فَأُكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ ۖ﴾، بەلەم ھەرچى كورپىزگەكە (مىر مندالەكە)ش بوو، باب و دايكى برۋادار بوون، ﴿فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۖ﴾، ترسايىن كە سەركىشى كوفريان بخاتە سەرشان، ۋەختى كە گەۋرە دەبى: ناچارىان بكاو وادارىان بىكات، بەۋەى لە خوا ياخشى بن و بېسروا دەرىچىن، ﴿فَارْتَدْنَا أَنْ يَكْبِدَهُمَا رَهْمًا حَرِيًّا ۖ﴾، بۆيە ويستمەن: پەرۋەردگارىان بۆيان بگۆرۋى بە يەككى لە پروۋى پاكىيەۋە: باشتە و، لە پروۋى بەزەيىۋە: نيزىكتە، ۋاتە: بە مندالنى باشتريان بۆ بگۆرۋى.

﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ ۖ﴾، ھەرچى ديۋارەكەش بوو، ھى دوو مىر مندال (دوۋ كورپىزگە)ى ھەتتە بوو لە شارەكەدا و، خەنزەبەكەيان ھەبۈۋ، لەبن ديۋارەكە، ئنجا ئەگەر ديۋارەكە پروخاىيە، خەنزەكەيان دەرەكەۋت، ئەوانەش دوو مندالى نابالغى بى دەستەلەت بوون، ئنجا خەلگەكەش ئەو خەلگە بى، كە ئامادەننن پاروۋە ناتىك بىدەن بە ميوانى رىۋار!! ماناي ۋايە ئەوانە، لە مالى ھەتتەۋانىش نافكرن! ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا ۖ﴾، ئنجا ئەوانە كاتى خۆى بايان پياۋىكى باش بوۋە و تىستە نەماۋە، بۆيە ھەرموۋىھەق: (يَتِيمَيْنِ)، يانى: بايان نەماۋە، ئنجا كە كاتى خۆى بايان پياۋىكى باش بوۋە، لەبەر باشى بايان، خوا رەحمى بە دوو مندالە نەبالغەكەشى كروۋە و مالەكەى بۆ پاراستوۋن، ﴿فَارَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا ۖ﴾، ئنجا پەرۋەردگار تەۋىستى بگەنە ھالەتى تىن و تاقەت و يىگەشتى و تىگەشتى، ۋاتە: بچنە تېۋقۇنغى پياۋەتتەۋە و لە قۇنغى مندالى ھەلبىرن^(۱)، ﴿وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا ۖ﴾، ئەو كاتەش خەنزەكەى خۇيان دەرىننن، مالە پەنھان كراۋەكەى خۇيان لە بن ديۋارەكەدا دەرىننن و، ئنجا كە بوۋنە پياۋ دەشتوانن بەرگىرى لە مالەكەى خۇيان بىكەن، ﴿رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۖ﴾، ئەۋەش بەزەيىكە بوو لە لايەن پەرۋەردگار تەۋە، بەو دوو كورپىزگە و بەو بابە چاكەشيان، ﴿وَمَا قُلْنَا عَنْ آمْرِى ۖ﴾،

(۱) ھەلبىرن: تىيەرن، رەتەن.

ئەم کارەشم کە دیوارەكەم راست كردهوه، دەشگونجی مەبەست هەموو هەرسێ
 كارەكان بێ، هەر لە خوۆه و لە لایەن خوۆمهوه، نەكردن، یانی: لە گۆترە ئەو كارەو
 كارەكانی دیکەشم نەكردوون، بەلكو بە فەرمانی خوا كردمن و، خوا ﷻ دنیای كردم كە
 دەبێ وابكەم، خێر لەوهدايه، ﴿ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾، ئەوهش سەرەنجام و
 حیکمەتی ئەوه بوو، کە تۆ نەتوانی لە بەرانبەری دا خۆت مەرزەم بکە ی و، خۆت پابگری!

مەسەلە گىرەنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

ياد بکەو! کاتیک موسا بە لاوہکەى خۇى گوت: لەسەر رۆیشتن بەردەوام دەبم، تاکو دەگەمە جەمسەرى دوو دەریایەکان، یان پۇژگاریکی زۆر دەپۆم، ئنجا کاتیک گەیشتنە جەمسەرى ئیوانیان، ماسیەگە یانیاں لە بیرچوو و، بەهەلبزۆقین خۇى سەرەوژیر کردە ئیو دەریاو:

خو! ۱۰ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتْنِهِ لَا أُبْرَحُ حَتَّى أَتْلُجَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿١٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نِسَاءَ خُوتُهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَاتًا ﴿١١﴾

شیکردنەوہى ئەم دوو ئایەتە، لە ھەوت بىرگەدا:

۱- ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتْنِهِ﴾. یاد بکەو! کاتى موسا بە گەنجە بەردەستەکەى خۇى، گوت، واتە: بەو کەسەى کە لەگەندابوو لەبەر دەستدابوو و خزمەتى دەکرد. (الْفَتْنَى: الذَّكْرُ الشَّاب، وَالْأَنْثَى: الْفَتَاة، وَاسْتَعْمِلَ هُنَا مَجَازًا فِي الْخَادِمِ وَالتَّائِبِ، وَهُوَ يُوشَعُ بْنُ نُونٍ مِنْ سِبْطِ إِفْرَايِم).

(فَتْنَى) واتە: ئێرینەى گەنج و، مێینەى گەنج پى دەگوترى: (فَتَاة)، بەلام لێرەدا وشەى (فَتْنَى) بەکارھێنراوہ بە مەجاز بۆ خزمەتکار و ھاوێل و بەردەست، کە مەبەست پىی ایوشەى کوپى نوونە، لە ھۆزى ئەفرايىم، چى پىگوت؟

۲- ﴿لَا أُبْرَحُ﴾. واتە: واز ناھێنم لە رۆیشتن، یاخود بەردەوام دەبم لەسەر رۆیشتن، ھەردووکیان یەك مانایان ھەبە، چونکە: (بَرَحَ، يَبْرَحُ)، یانى: (زَالَ، يَزُولُ)، رۆیشت، لاچوو، لادەچى، ﴿لَا أُبْرَحُ﴾. واتە: (لاناچم)، واتە: لاناچم لەسەر رێگا بىرین، یاخود (لا أتركُ)، واز ناھێنم لە رۆیشتن (لا أَكْفُ عَنْ السَّيْرِ)، بۆچى واز ناھێنى؟

۳- ﴿حَتَّى أَتْلُجَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ﴾. ھەتاكو دەگەمە جەمسەرى دوو دەریایەکان، واتە: دوو ناوہ زۆرەكان، لە کوئ پىك دەگەنەوہ، تاكو دەگەمە وى. ﴿مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ﴾. (مَكَان

اجتماعیها)، شوینی کزبونه‌ویان و به‌یه‌ک‌گ‌ه‌ش‌ت‌ن‌ی‌ان، که وه‌ک پ‌ن‌ش‌تر با‌س‌م‌ان کرد، واپ‌ن‌ده‌چ‌ن: (مَصَّبَ نَهْرُ الْأَرْضِ فِي بَغِيَّةِ الطُّبْرِیَّةِ)، پ‌ژ‌ن‌گ‌ه‌ی پ‌و‌و‌ب‌اری ن‌ورد‌ون ب‌ن له ده‌ریا‌چ‌ه‌ی ته‌به‌ریه‌دا، نه‌و شو‌ن‌ه‌ی که پ‌و‌و‌ب‌اری ن‌ورد‌ون ت‌ی‌ی‌دا ده‌گ‌ان‌ه ن‌ی‌و ده‌ریا‌چ‌ه‌ی ته‌به‌ریه، که ک‌ات‌ی خ‌وی به‌نی ئ‌ی‌س‌ر‌ائ‌یل پ‌ی‌ن‌ان گ‌وت‌وه: (بَعْرُ الْجَلِیل).

٤- ﴿أَوْ أَمْضَى حُبًّا﴾، یا‌خ‌ود ک‌ات‌ی‌کی ز‌ور ده‌ر‌وم، (الْمُضَى: الذَّهَابُ وَالسَّيْرُ، وَالْعُطْبُ: الزَّمَنُ الطَّوِيلُ)، (مُضَى) به مانای پ‌و‌ی‌ش‌تن و پ‌ن‌ک‌رد‌ن د‌ئ‌ی و، (حُطْبُ) ی‌ش، یا‌نی: زه‌مان‌ی‌کی در‌ی‌ژ، ک‌ات‌ی‌کی ز‌ور.

٥- ﴿فَلَمَّا بَلَغَا جَمْعَ بَيْنَهُمَا﴾، ک‌ات‌ی گ‌ه‌ی‌ش‌ت‌ن‌ه جه‌مس‌ه‌ری ئ‌ی‌وان‌ی‌ان، و‌ات‌ه: شو‌ن‌ی به‌یه‌ک‌گ‌ه‌ی‌ش‌ت‌ن‌ی ئ‌ی‌وان‌ی‌ان، (أَي بَلَاغًا: مَحَلًّا يَجْمَعُ بَيْنَ الْبَغْرَيْنِ، وَبَيْنَ) اِسْمٌ لِمَكَانٍ مَوْسُطٍ شَيْئَيْنِ)، ک‌ات‌ی که گ‌ه‌ی‌ش‌ت‌ن‌ه ئ‌ی‌وان‌ی دو‌و ده‌ریا‌ه‌کان (شو‌ن‌ی ل‌ن پ‌ن‌ک‌گ‌ه‌ی‌ش‌ت‌ن‌ی‌ان)، و‌ش‌ه‌ی (بَيْنَ) ی‌ش نا‌وه ب‌و ئ‌ی‌وه‌پ‌اس‌تی دو‌وش‌ت‌ان.

٦- ﴿فَنَسِيًّا حَوَّتُهُمَا﴾، له‌و‌ئ م‌اس‌یه‌که‌ی‌ان‌ی‌ان له‌ب‌یر چ‌وو.

٧- ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾، م‌اس‌یه‌که‌ی‌ان له‌و تو‌وره‌که‌و ده‌ف‌ره که ت‌ی‌ی‌دا بو‌وه، پ‌ئ‌ی خ‌وی به‌پ‌ه‌ن‌ه‌ان‌ی‌ی له‌ئ‌یو ده‌ریا‌دا گ‌رت‌ه به‌ر، (سَرَبٌ) یا‌نی: وه‌ک تو‌ن‌ی‌ل‌ت‌یک ته‌و شو‌ن‌ه‌ی که م‌اس‌یه‌که‌ی پ‌ن‌دا پ‌ؤ‌یی به‌ئ‌یو نا‌وه‌که‌دا، و‌یک نه‌که‌و‌ت‌ب‌و‌وه.

یا‌خ‌ود: له‌و‌ئ ه‌ه‌ل‌ب‌ز‌وق‌یه ئ‌یو ده‌ریا و سه‌ره‌و ژ‌ی‌ر ب‌و ئ‌یو نا‌وه‌که، چ‌وو، چ‌ون‌که (سَرَبٌ، وِی‌ر‌ای (ن‌ف‌ق) به‌مان‌ای (الْمَكَانُ الْمُنْخَصِرُ)، شو‌ن‌ی ل‌ی‌ژ‌ی‌ش و به‌مان‌ای (پ‌و‌ی‌ش‌تن به‌ره‌و ل‌ی‌ژ‌ی‌ی) ی‌ش د‌ئ‌ی.

ل‌ی‌ره‌دا له‌ب‌یر‌چ‌و‌ن‌ه‌که‌ی پ‌ال‌دا‌و‌ته‌ل‌ای ه‌ه‌رد‌وو‌کی‌ان (ن‌س‌یا) ه‌ه‌ر‌چ‌ه‌ن‌ده‌ی‌وش‌ه‌ع له‌ب‌یری چ‌وو‌ه، به‌ل‌ام که پ‌ن‌ک‌ه‌وه‌بو‌ون مان‌ای و‌ایه ه‌ه‌رد‌وو‌کی‌ان له‌ب‌یری‌ان چ‌وو‌ه، نه‌که‌ر‌نا له‌به‌ر چ‌او‌ی ی‌وش‌ه‌ع، بو‌وه، وه‌ک د‌و‌ای‌ی ب‌و مو‌وس‌ا الْعِزَّی‌ی ده‌گ‌ی‌ر‌ی‌ته‌وه، ه‌ه‌ل‌ب‌ز‌وق‌ی‌و‌ته‌ئ‌یو ده‌ریا‌که، به‌ل‌ام نه‌و له‌ب‌یری چ‌وو‌ه، ب‌و مو‌وس‌ا الْعِزَّی‌ی با‌س ب‌ک‌ات، ئ‌ی‌دی له‌و شو‌ن‌ه م‌اس‌یه‌که‌ی‌ان له‌ده‌س‌ت ز‌ایه‌ده‌ب‌ئ‌ی و فه‌رام‌و‌شی ده‌ک‌ن، له‌ح‌ال‌ت‌یک دا که ه‌ه‌ر ته‌و‌ی‌ش ئ‌ام‌ر‌از‌ی ه‌ی‌ن‌انه‌دی ئ‌ام‌ان‌جه‌که‌ی مو‌وس‌ا الْعِزَّی‌ی بو‌وه، که د‌ؤ‌ز‌ن‌ه‌وه‌ی به‌ن‌ده‌ص‌ال‌حه‌که‌یه.

مەسەلەى دووهم:

نەجا کاتیک لێى تێپەڕین و لەو شوێنە ڕەتەبون، بەلاو بەردەستەکەى خۆى گوت: لەم سەفەرەماندا باش ماندوو بووین، نیو پۆژەکەمان {خواردنەکەى پۆژمان} بۆ بێنە، با بیهێژین! گوتی: لە یادە! کاتى بۆ پشوو دان چووینە لای گابەردەکە؟ لەوێ ماسیەکەم لە بێرچوو و، تەلپا شەیتانیش لە بێرى بردمەووە کە باسێ بکەم و، بە شێوەیەکى سەرسوڕهێنەر هەلبژێوێهێ ئێو دەریا و، ڕێى خۆى گرتەبەر، (مووسا) گوتی: ئەو (شوێن)ە، ئەووە بوو کە لێى دەگەڕاین، ئێدى بە شوێن خۆیاندا پشکنەرانه گەڕانەووە:

خوَا ﴿٦٦﴾ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنَهُ ءَاِئِنَّا غَدَاۗءًا لَقَدْ لَقِيْنَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا ﴿٦٧﴾ قَالَ اَرَاَيْتَ اِذَا اَوْتَيْنَا اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّى نَبِیْتُ الْحَوْتَ وَمَا اَنْسَيْنِیْهُ اِلَّا الشَّیْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِیْلَهُ فِی الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٨﴾ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَاَرْتَدَّا عَلٰى اٰثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٩﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە دە بەرگەدا:

١- ﴿فَلَمَّا جَاوَزَا﴾، یان: {جَاوَزَا مَجْمَعُ الْبَحْرَيْنِ}، کاتیک تێپەڕین، واتە: لە جەمسەرى دوو دەریایەکە تێپەڕین، ئاشکرایە: ﴿جَاوَزَا﴾، {فَعَلَ وَفَاعِلٌ} و بەرکار {مَفْعُولٌ بِهِ} کەى قرتیندراو، چونکە زانراو، یان: {جَاوَزَا مَجْمَعُ الْبَحْرَيْنِ}، یان {جَاوَزَا ذَلِكَ الْمَكَانَ}، لەو شوێنە تێپەڕین، لەو شوێنە ڕەتەبون.

٢- ﴿قَالَ لِفَتْنَهُ ءَاِئِنَّا غَدَاۗءًا﴾، بە لاو بەردەستەکەى کە خزمەتى دەکرد، گوت: نیو پۆژەکەمان بێنە.

{الغذاء: طَعَامُ الْهَيَاۡءِ مُشْتَقٌّ مِنْ كَلِمَةِ (الغَدْوَةِ) لِأَنَّهُ يُؤْكَلُ فِي وَقْتِ الْغَدْوَةِ، وَضَدُّهَا الْعَقَاۡءُ، هُوَ طَعَامُ الْعَشِيِّ}، {غَدَاۡءٌ} بە خواردنى پۆژ دەگووترێ، چونکە لە وشەى {غَدْوَةٌ}، یان: بەیانى، وەرگیراوە، چونکە ئەو خواردنە لە کاتى بەیانى دا {پێش نیوهرۆ} دەخورێ و پێچهوانەکەش {الْعَقَاۡءُ}، کە خواردنى ئیوارە، یان خواردنى شەو، کاتى خۆى عادهتیان وابوووە دوو ژەمیان خواردوون: پۆژى ژەمىک و، شەوى ژەمىک.

٣- ﴿لَقَدْ لَبِيتْنَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾، به راستی له سه فهدردماندا تووشی ماندوویه تی بیوین، (نَصَب) واته: ماندوویه تی و شه که تی.

٤- ﴿ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْنَأْنَا إِلَى الْأَصْحَرَةِ ۖ ﴾، گوئی: له یادته! کاتنی که په نامان برده لای لهوئی ماسیه که م له بیر چوو، یانی: له بیرم چوو بپاریزم و ناگام لیبی.

(ال) ی ﴿الصَّخْرَةِ﴾، بۆناساندن (تعریف) و مه بهست پیتی: (عهد) ه، یانی: گابه رده که ی که خۆمان ده زانین، له یادته؟

5- ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْحَوْتَ﴾، من لبتى بتى ناگا بووم و له بیرم چوو، (بۆیه بههه لیزوقین چووه
یتو ده ربا).

(٦) - وَمَا أُنْسِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ ﴿٦﴾، نهوێ له بیریشی بردمهوه، بۆی باس بکه، ته‌نیا شه‌یتان بوو.

﴿وَمَا أَسْنِيهِ﴾، ئەوە جوړیک له خوتندهوهیهتی، ههروهها خوتندراویشهتهوه: (وما) انسانیه (إِلَّا الشَّيْطَانُ)، ههردووکیان یهک واتایان ههیه، بێگومان ئەم لهبیرچوونهوه (نسیان) یه، جیا به له لهبیرچوونهوهی پێش، هی پێش له بیریان چوو یانی: (ماسییه کهکیان لهبیرچوو)، فهراموشیان کرد، یانی: لهبیریان چوو، ناگیان لێی بێ و بپارێزن، بهلام ئەمهیان له بیرچوونهوهیه، له بیرچوونی باسکردنه، له بیرم چوو باسی بکه، واته: ئەوهی پێش لهبیرچوونی زهینیی و دڵسیه، بهلام ئەمهیان له بیرچوونی زمانیه.

(۷- ﴿أَنْ أَذْكُرَهُ﴾ (هَذَا بَدَلُ أَشْعَثَالٍ مِنْ ضَمِيرِ أَنْسَالِيهِ لَا مِنْ الْغُوثِ) واته: راناوی (۵) سەر: ﴿أَنْ أَذْكُرَهُ﴾ مەبەست ماسییەکه نیه و، راناوه که یۆ ماسییەکه ناچیتەوه، بەلکو بۆ: ﴿أَنْسَالِيهِ﴾ دده چیتەوه، یانی: (باسکردنه‌که‌ی) م لەبەر چوو، (أَي: مَا أَنْسَالِي أَنْ أَذْكُرَهُ لَكَ إِلَّا الشَّيْطَانُ)، هیچ شتێک لە بیری نەردمه‌وه که بۆق باس بکه‌م، ماسییەکه چۆن رووبی! مەگەر شەیتان.

هەلبەتە ئەوەش ھەلپىنجائى (يوشەى گورى نوون) خۆى بوو، چونكە زانىيەق كە شەيتان لەگەل ھەموو شتێكى خراپ دايە و، ئەوانيش ئەو زۆدە ماندوو بوونەى مووسا يوشەع: كە پۆژەكە ھەمووى پۆشتوون و، بە شەوگەشيەو، دوايى ديسان پۆژى دواتریش تۆزێك پۆشتوون، ئاكو ماندوو و برسېى بوون، كە ئەو ھەمووى لە زيادايى بوو، بېگومان شەيتانيش ھەميشە لە زيان مرقۇ دەخفتى و پېى خۆش بوو زياتر ماندوو بن.

(۸) ﴿وَاعْتِذِرْ سَيِّدُكَ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾، زۆر بە شیوەیەکی سەر سۆپهینەر، پێی خۆی لە دەریادا گرتە بەر، ﴿عَجَبًا﴾، (ای: أعجب له عَجَبًا، فَبُؤ مَفْعُول مطلق)، پێی خۆی گرتە بەر بە شیوەیەکی کە دەبێ سەرت لێی سوپ بێت، شیوە سەر سۆپهینەرە کەش ئەوێ، وەك لە فەرمايشته کە پێغه مەردا ﷺ هاتو: ئەو شونەیی کە پێی دارۆیشتو، وەك تاقیک و تونیلێک، ئاوە کە وێك ئەکەوتۆتەو، وەك بەستبیتی، بۆ ئەوێ دواپی کە موسا ﷺ و یوشع هاتنەو، شونە کە دیار بێ، کە بەو شونە دا پۆیشتو.

(۹) ﴿قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ﴾، (موسا) گوێ: ئا ئەمە ئەو بوو کە لێی دەگەراین، ئەو بوو کە بۆی دەگەراین و داوامان دەکرد.

﴿ذَلِكَ﴾، (إشارة إلى ما تضمنه خبر الفتى من فقد الحوت، ومعتنى قوله المبتغى: أَنَّهُ وَسِيلَةُ الْمُبْتَغَى، الَّذِي هُوَ لِقَاءُ الْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي ذَلِكَ الْمَكَانِ)، گوێ: ئەو ئەو بوو کە لێی دەگەراین، کە ئامازە بە هەوایی گەنجە کە، کە ماسیە کە لە کوێ ون بوو و لە کوێ لە بیران چوو؟! کە دەشێ: ئەو ئەو شتە بوو کە لێی دەگەراین، واتە: ئامراز ئەو ئامانجە بوو کە بۆی دەگەراین، کە بریتی بوو لە بە دیدار گەیشتنی ئەو بەندە چاکە لەو شونە.

چونکە خوا ﷻ هەوایی پێدا بوو، کە لەو شونە ئەو بەندەیی من، دەبین.

(۱۰) ﴿فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا﴾، نیدی پشکنەرانه و سۆراغەرانه گەرانەو بە شون پێهەکانی خۆیاندا.

(قصص، بریتیه: تَبْلُغ الأثر)، شونکەوتن و پشکنینی شونەوار، یانی: بە شون پێی خۆیاندا گەرانەو بەرەو دوا، لە کوێو هاتبوون، بەویدا چوونەو، (الْإِرْتَادُ مُطَاوَعُ الرَّدِّ، كَأَنَّ رَدًّا رَدُّهُمْ، وَإِنَّمَا رَدُّهُمْ إِزَادَتُهُمَا، أَي زَجَعًا عَلَىٰ آثَارِ سِرِّهِمَا الَّذِي أَتَيَا مِنْهُ)، (إِرْتَادُ) لە (رَدُّ) هەو هاتو، وەك گێرەرەوێهە ک گێرانبیەو، هەرچەندە ئەوان بە ویستی خۆیان گەرانەو، واتە: بە شون پێهەکانی خۆیاندا گەرانەو هاتبوون، گەرانەو.

مهسه لهی سټیه م:

کاتیک گه پانه وه: بهنده یه که له بهنده کامانیان بینی، که له لایهن خۆمانه وه به زه ییه کی تایبه تمان پټ دابوو، و زانیاریه کی دانسته و تایبه تیشمان فیرکرد بوو له لایهن خۆمانه وه:

خو ٱٱ ده فره رموی: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا ءَايَتُهُ رَحْمَةً مِّنْ عِزِّدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا عِلْمًا﴾.

شیکردنه وهی ئهم تایه ته، له سی برگه دا:

(١) - ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا﴾، بهنده یه که له بهنده کانی تیمه یان لی هه لکه وت، بهنده یه که له بهنده کانی تیمه یان، له وی دۆزیه وه.

ناشکرایه مه بهست پیی نه و که سه به که پیغه مه رمان به (خضر)، ناوی هیناوه، که پالیشدراوته لای خوای بهرز، پالدانی ریزو حورمه ته، نه گه رنا هه موو بهنده کان هه ر بهنده ی خوان، به لام نه و بهنده یه کی تایبه تی خا بووه.

(٢) - ﴿ءَايَتُهُ رَحْمَةً مِّنْ عِزِّدِنَا﴾، له لایه ی خۆمانه وه به زه ییه کی تایبه تمان له گه ل نواند بوو.

(عند: ظرف مکان للشيء الحاضر، تقول عندي مصحف)، (عند) ناوی شوینه بو شتی که له لات ناماده بټ، بو نمونه ده ئی: موصحه فیکم له لایه.

(٣) - ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا عِلْمًا﴾، له لایهن خۆمانه وه، زانستیکی دانسته مان فیرکرد بوو، [لَدُن: ظرف زماني ومكاني غير متمكن، منزلة (عند)، إلا أنه أقرب مكاناً من عند، وأخص منه، فإن (عند) تقع على المكان وغيره، لكن (لَدُن) لا يستعمل إلا في الحاضر بخلاف عند، والعلم اللدني: علم رباني يصل لصاحبه عن طريق الإلهام].^(١)

واته: وشه ی (لَدُن) هه م ناوی شوینه، هه م ناوی کاته و (لَدُن) وه (عند) وایه، به لام نه گه ر بلئی: (لَدُن)، نزیکتره وه بلئی: (عندي) و تایبه تریشه، چونکه (عند) بو شوین و کات و، جگه له وانیش به کاردی، به لام (لَدُن) ته نیا بو ته و شته که لیت نیزیکه و، له بهر ده ست دایه، به کاردی، به لام (عند) مه رج نیه ته نیا بو ته و شته بټ، که له لات بټ.

تنجا زانیاریی (لذنی) یش زانیارییه کی په روډدگار، که له پزی خورپه و خراڼه یتو دلته وه، ده گانه خاوه نه کای.

تنجا ثایا نه و بهنده په کتې بووه؟ به پتی ی فهرمووده کای پیغه مېهر ﷺ که له صه حیچی بوخاریی و موسلیم دا هاتوه: (خُضِر) بووه و ده قی فهرمووده که شمان پیشتړ هیتا.

مه سه له ی چواره م:

مووسا پتی گوت: ثایا پریم دده ی شویت بکه وم، تا کو له و زانسته ی فتری کراوی، زانیارییه کی به نامانج گه یه نهرم فتر بکه ی؟ گوت: به دلناییی تۆ ناتوانی له گه لمدار مه دار بکه ی و خوت پرابگری، تنجا چون ده توانی له سهر شتیک خوت مهرزم بکه ی که پتی شاره زانی! (مووسا) گوت: نه گهر خوا بیه وی خوراگرم ده بینی و، سهر پیچی هیچ فهرما تیکت ناکم، گوت: نه گهر شویتم که وی: له باره ی هیچ شتیکه وه پرسیارم لی مه که (وه) رخنه گرتن)، تا کو خوم له باره یه وه بوت باس ده که م:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِنَّا عَلِمْتَ رُشْدًا ۖ﴾
 قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۖ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا تَرَىٰ تُحِطُ بِهِ، خُبْرًا ۚ قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ۚ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَلِنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۚ

شیکړدنه وه ی ثم ثایه تانه، له نه برگه دا:

(۱) ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾، دوی نه وه ی مووسا و برده سته کای، نه و بهنده تایه ته ی خوا ی په روډدگاریان بین، که خوا هم به زه یی تایه ی پیدا بو، هم زانیارییه کی دانسته ی فتر کرد بو و له لایه ن خویه وه، مووسا ﷺ وه ک پیشکه ش کردنی داواکاری پتی گوت:

(۲) ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِنَّا عَلِمْتَ رُشْدًا﴾، ثایا پریم دده ی شویت بکه وم (هاوه لایه تبیت بکه م)، تا کو له وه ی فتری کراوی، به شیکیم فتر بکه ی له زانیارییه کی به نامانج گه یه نه ر؟!

﴿رُشْدًا﴾، خوێنراویشه تهوه (رُشْدًا)، که ههردووکیان یهك واتایان ههیه.

نهم تهعبیره که دهفهرموئ: ﴿عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ﴾، (أَفْصَلَ غَدًا عَلَىٰ غَدًا)، شههوعزانان گوتوویانه: (مِنْ صَبَغِ الْإِثْرَامِ وَالْتِقَاعِدِ)، ئەمه له صیغهکانی پابه‌ندی و گرێبه‌ست پێکه‌وه کردنه، واته: با په‌یمان پێکه‌وه به‌ستین که من شویتت بکه‌وم، تۆش له‌وه‌ی که خوا فێری کردووی، زانیاریه‌کی به‌ نامانج گه‌یه‌نهرم فێربکه‌ی.

٣- ﴿قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾، گوئ: به‌ دڵنیایی تۆ ناتوانی له‌گه‌ڵمدا خۆراگری، له‌گه‌ڵمدا پشوو درێژ بی و خۆت مه‌رزهم بکه‌ی و، مه‌دار بکه‌ی.

لێره‌دا دوو نامرایی جه‌ختکردنه‌وه (تاکید) به‌کاره‌ێناون: ﴿إِنَّكَ﴾، ﴿لَنْ تَسْتَطِيعَ﴾، پیتی (إِنَّ) له‌گه‌ڵ پیتی: (لَنْ)، (إِنَّ) بۆ جه‌ختکردنه‌وه‌یه و (لَنْ) یش هه‌ر بۆ جه‌ختکردنه‌وه‌یه، یانی: به‌ دڵنیایی تۆ هه‌رگیز ناتوانی له‌گه‌ڵ مندا خۆراگری، ئەمه‌ ناگادار کردنه‌وه‌ی نه‌و به‌نده‌ چاکه‌ بووه‌ بۆ مووسا عليه السلام که هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌ر چاوی ڤوون بی و، عه‌زمی خۆی جه‌زم بکات له‌سه‌ر خۆراگری.

٤- ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾، واته: تنجا چۆن ده‌توانی خۆت ڤابگری، له‌سه‌ر شتیك که پیتی شاره‌زان؟

(كَيْفَ: لِلإِسْتِفْهَامِ الْإِنْكَارِي فِي مَعْنَى النُّفْيِ)، (كَيْفَ) بۆ په‌رسیار کردنی نکوولێلێنکه‌رانه‌یه‌و لابردن (نفي) ده‌گه‌یه‌نن، یانی: چۆن خۆرا ده‌گری؟ واته: ناتوانی خۆرا بگری له‌سه‌ر شتیك که پیتی شاره‌زان، واته: تۆ شتیك که زانیاریست ده‌وره‌ی وی نه‌داوه، ناتوانی له‌سه‌ری خۆراگری بی و خۆت مه‌رزهم بکه‌ی و، له‌ به‌رانه‌به‌ریدا په‌خه‌نه‌ نه‌گری و بێده‌نگ بی!

٥- ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا﴾، (مووسا) گوئ: ئەگه‌ر خوا بیه‌وێ خۆراگرم ده‌بینی.

بێگومان ئەمه‌ ماناکه‌ی به‌هێزتره‌ له‌وه‌ که فه‌رمووبای: (صَابِرًا)، چونکه‌ نهم ته‌عبیره‌ نه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نن که: تۆ من خۆراگر ده‌بینی، نه‌ک هه‌ر خۆرا ده‌گرم، به‌لکو خۆراگرم ده‌بینی، که ئەمه‌ مانای به‌هێزتره‌ له‌ ته‌عبیری خۆم ڤاده‌گرم، چونکه‌ خۆراگرتن، په‌نگه‌ جارێک بی، دوو بی، به‌لام خۆراگری، که به‌ (إِسْمِ الْفَاعِلِ) هێناویه‌تی، مانای خۆراگرتنی تێدا چه‌سه‌ڤاو و ڤیشه‌دار و به‌رده‌وام ده‌گه‌یه‌نن.

٦- ﴿وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾، به‌دڵنیایی سه‌رپێچیی له‌ هیچ فه‌رمانیکت ناکه‌م.

(٧) - ﴿ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي ﴾، (بەندە چاکەکە) گوێ: دەجا ئەگەر هەر سووری لەوێ شوێنم بکەوی، هەركات شوێنم کەوێ (واتە: هاوێلایەتت کردم).

(٨) - ﴿ فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ ﴾، لە بارەى هیچ شتیکەوێ لێم مەپرسە.

ئەمەش بە سێ جوړ خوێنراوێتەوێ:

أ- ﴿ فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ ﴾.

ب- هەروەها خوێندراوێشەتەوێ: (فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ).

ج- ديسان خوێندراوێشەتەوێ: (فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ)، واتە: بەژێر (کسرة) ی (ل) هکەى.

کە هەموویان یەك واتیان هەبێ، واتە: لە بارەى هیچ شتیکەوێ لێم مەپرسە (لێبرسینی پەخەگرتن)، نەك لێبرسین بەرەهایى، کە ئەوێش بەسیاق و سەلیقە دەزانێ، بۆیە بە پێویست نەزانراوێ باسبکێ، چ جوړە پرسیارکردنیکە؟

(٩) - ﴿ حَتَّىٰ أَهْبِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴾، تاكو خۆم لە بارەیهوێ بۆت باس دەکەم، تاكو خۆم بۆت دەدوێم، (إِخْدَاتُ الذِّكْرِ: إِشَاؤُهُ وَإِبْرَارُهُ)، واتە: بۆت دەدوێم و باس و خواست بۆ دەخەمە پوو.

مهسه له ی پتجه م:

نجا موسا و خضر به ریکه وتن، تاکو کاتیک سواری که شتیبه ک بوون، کونی کرد، (موسا) گوئی: بۆچی کونت کرد، که سه ره نجام خه لکه که ی بخنکیتی! به دنیایی شتیکی خراپ و دزیوت کرد، گوئی: نه دی له مگوت: مسۆگه ر ناتوانی له گه لم هه لکه ی؟ گوئی: به هۆی له بیر چوونه وه وه لیم مه گره و له کارمدا سه غله تیم مه خه سه ر:

خوَا ۞ دَهْفَه رَمَوْنِ: ﴿۶۱﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقَهَا لِنُفْرَقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿۶۲﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿۶۳﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عَسْرًا ﴿۶۴﴾

شیکردنه وه ی ئهم ئایه تانه، له جهوت برگه دا:

(۱) - ﴿۶۱﴾ فَأَنْطَلَقَا ۞، هه ردووکیان به خیرایی رۆشیتن، (الإنطلاق: الذهاب والمشي، مُشَقٌّ مِنَ الإِطْلَاق، وَهُوَ ضِدُّ التَّقْيِيدِ)، (إطلاق)، واته: به ردان، (دهست ناوه لاکردن)، که (إنطلاق) له وه وه هاتوه، پیچه وانیه (تقید، ه، تقیید)، یانی: به ستنه وه، (إطلاق)، یانی: به ردان، به رده لا کردن.

(۲) - ﴿۶۲﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا ۞، تاکو کاتیک که سواری که شتیبه که بوون، در ی، کونی کرد، (حَتَّى: غَايَةُ لِلإِطْلَاق، أي: إِلَى أَنْ رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ)، هه تا کاتیک که سواری که شتیبه که بوون، یه کسه ر که شتیبه که ی کون کرد، یانی: که سوار بوون، یه کسه ر دهستی کردوه به تیکدانی نه و که شتیبه و درینی و کونکردنی، به لām به شیوه یه کی و نا، که که شتیبه که نغزو بَن، به لکو به شیوه یه کی و که نا به رچاو و عهیدار بَن و ته ماعی تینه کرئ.

پسپۆرانی زمان گوتوو یانه:

أ- (التعريف فِي السَّفِينَةِ، تعريف العهد الذهبی)، که دهفه رموی: ﴿۶۱﴾ رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ ۞، یانی: که شتیبه که، ناساندنه که بۆ شتیکی زانراوی زهینییه.

ب- (إِذَا)، له: (حتى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ) (ظرف لِلزَّمانِ الماضِي أي: فِيمَجَزْدٍ رَكُوبِهِمَا خَرَقَهَا) (إِذَا)، بۆ کاتی رابردوو یه، یانی: کاتیک که سواری که شتیبه که بوون، یه کسه ر که شتیبه که ی کون کرد.

(٣) ﴿قَالَ أَتَرْقَبُ إِنُفِرَ أَهْلَهَا﴾، گوئی: ئایا کەشتیە کەت کون کرد، تاكو خەلکە کە ی بخنکینی؟ کەشتی ئەگەر بێت و ئاوی بچیتە ئیو، ئەوانە ی کە سواری یوون دەخنکین، دیارە ئەویش لە شوێنیکەووە کونی کردووە، کە ئاوی بچیتە ئیو، بەلام خەلکە کە ی - یاخود موسا ﷺ بە پێی ڕیوایەتیک - چاکیان کردۆتەووە، یان دەبێ کون کردنە کە ی وانهبووبێ کە ئاوی بێتە ئیوو خەلکە کە بخنکی، بەلام موسا ﷺ وای هاتۆتە بەر چاو، هەموو ئەگەرەکان هەن.

هەروەها ئەمە خوێنراویشە تەو: (إِنُفِرَ أَهْلَهَا)، بۆ ئەو ی خەلکە کە ی بخنکین، پرستە ی: ﴿إِنُفِرَ أَهْلَهَا﴾، (لنُفِرَ) (فعل و فاعل) و (أهلها) (مفعول به) دەبن، بەلام (إِنُفِرَ أَهْلَهَا)، (أهلها) دەبێتە (نائب الفاعل).

(٤) ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾، بە راستی کاریکی خراپ و ناقولات کرد.

(٥) ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾، گوئی: ئەد ی پێم نەگوئی: ناتوانی لەگەڵ مندا خۆت ڕابگری، واتە: ناتوانی لە هاوێ لایەتی مندا خۆراگری بی، نەك لابردن (نفي) ی خۆراگری (صبر) لە موسا ﷺ بکات، بە ڕەهایی! نا، یانی: لە هاوێ لایەتی و لە ڕەفاقەتی مندا، ناتوانی خۆراگری بی.

(٦) ﴿قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ﴾، گوئی: بە هۆی لە بیرچونەووەووە لێم مەگرە، لە سەرمی حیساب مەکە.

لە ئەنجامی ئەووەدا کە موسا شتیکی ناشەرعی بینیوە، بەپێی ئەو شەرعیەتە ی خوا کە فیری موسا ﷺ ی کردووە، ڕەفتارە کە ی لەگەڵ ڕوایەتی شەرع دا تیککیراوە، بۆیە خۆی ڕانەگرتووە مەرجه کە ی لەبیرچۆتەووە، کە دەفەرمووی: ﴿لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ﴾، وەك لە فەرماشتە کە ی پێغەمبەریشدا ﷺ هاتووە کە فەرموویەتی: یە کە میان بەهۆی لە بیرچونەووەووە بوو، لە لایەن موساوە.

(الْمُؤَاخِذَةُ: مُفَاعَلَةٌ مِنَ الْأَخْذِ، (مُواخِذَةٌ) لەسەرکێشی (مفاعلة) یەو لە (أخذ) هەو هاتووە بەلام: (هِيَ هُنَا لِلْمُتَابَعَةِ، لِأَنَّهَا مِنْ جَالِبِ وَاجِدٍ)، بەلام لێرەدا بۆ زیندەپۆیی کردنە، چونکە تەنیا لە تەرەفیکەووەیە، لە حَالَتِكَ دا کە (مفاعلة) بۆ بەشداریی لایەتیک زیاترە.

(٧) ﴿وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا﴾، لە کار و حالی خۆمدا، قورسای ی و زەحمەتم مەخە سەر شان.

(عُسْر)، بریتیبە لە قورسی و سەختی و، پێچەوانە ی (يُسْر)، واتە: ئاسانی.

(الْإِزْهَاقُ: تَعْدِيَةُ زَهَقٍ، إِذَا غَشِيَ وَلَحِقَ)، ﴿وَلَا تُرْهِقْنِي﴾، واتە: قورسی و زەحمەتیی و سەغڵەتکردنیتکم مەخەسەر لە حال و کاری خۆمدا، کە بۆم دەرنەبردێ.

کە دەفەر موی: ﴿رُكْبَا فِي السَّيْفَيْنِ﴾، (صَمَنَ الرُّكُوبَ، مَعْنَى الدُّخُولِ)، (رُكْبَ السَّيْفَيْنِ) سواری کەشتیە کە بوون، بەلام: ﴿رُكْبَا فِي السَّيْفَيْنِ﴾، مادام ﴿رُكْبَا﴾، بە (فی)، بەرکاری خواستو، وێرای سواربوون، مانای چوونە نیویش دەگەیەنێ، چونکە کەشتی حالەتی وایە، وەک ژوورێکە دەچیە نیوی، سواری دەبی، بەلام دەچیە نیویشی، ئنجا بەهۆی پیتی (فی) یەوہ ﴿رُكْبَا فِي السَّيْفَيْنِ﴾ ئەو مانایەشی هەنگرتو، ئەگەرنا (رُكْبَ) بۆ خۆی بەرکار دەخوازی و پێوستیی بە پیت (حرف) نیە بۆ بەکار خواستن، بەلام ئەو کاتە: (رُكْبَا السَّيْفَيْنِ) ه {سواری کەشتیە کە بوون} دەگەیەنێ و، مانای چوونە ژووری ناگەیەنێ!

مہسہلہ ی شہ شہم:

دیسان پڑیشت، ہتا کاتیک گہیشتنہ کوپڑگہ یہک، یہکسر (خضر) کوشتی، (مووسا) گوئی: نایا کہ سینی پاکت کوشت، بن نہوہی کہ سی کوشتی؟ بہ راستی گہ تنیکی زلت کرد (پساوہ چاکہ کہ) گوئی: نہدی بہ توّم نہگوت: بہ دنیای ناتوانی لہ ہاوہ لایہ تیی کردندا خو پارگری بکہی! (مووسا) گوئی: نہگہر دوی نہوہ لہ بارہی ہر شتیگہوہ لیم پرسی و پرخنمہ لیگرتی، ہاوہ لایہ تیمم مہ کہ، چونکہ بؤ ہاوپڑیہ تیی نہ کردنم، بہ لگہو پاساوت ہہ یہ:

خو ۱۱۱ دہفہ رموی: ﴿فَاطْلَقًا حَتَّىٰ إِذَا لَبِثَا غُلَمًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ۝۶۱﴾ ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝۶۲﴾ ﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَٰذَا فَلَا تُصْنِجْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ۝۶۳﴾

شیکردنہوہی ئەم نایہ تانہ، لہ حہوت برکەدا:

۱- ﴿فَاطْلَقًا حَتَّىٰ إِذَا لَبِثَا غُلَمًا فَقَتَلَهُ﴾، نجا پڑیشتن ہتا کاتیک گہیشتنہ کوپڑگہ یہک (مندالیک نابلغ)، یہکسر پساوہ چاکہ کہ، نہوی کوشت.

۲- ﴿قَالَ أَقْتَلْتَنِي زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ﴾، (مووسا) گوئی: نایا کہ سینی پاکت کوشت، بن نہوہی کہ سی کوشتی؟ (زکیتہ: ظاہرہ من موجبات القتل، لآئہا لم تقتل نفساً)، واتہ: پاکہ لہ پاساوہ کانی کوژران، چونکہ کہ سی نہ کوشتوہ.

۳- ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا﴾، بہ راستی شتیکی زور خراب، کہ تنیکی گہورہت کرد.

(نکرا ای: منکرہ والأمر الضعف الذی لا یعرف)، (نکرا): کارنکی نامو و حالیکی سہخت و قورس کہ نہ ناسراو بی، یانی: عہقل و زہگماک پیی ناشنانہ بن.

۴- ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾، (پساوہ چاکہ کہ) گوئی: نایا یتیم نہگوئی: ناتوانی لہ گہل مندا خو پارگری بکہی پیشہ؟ ناتوانی خوٹ مہرزہم بکہی؟ لیرہدا وشہی (لک) ی بؤ زیاد کردوہ، ﴿أَلَمْ أَقُلْ لَكَ﴾، واتہ: گلہی و سہرزہ نشتہ کہی خہستر کردوٹہوہ، چونکہ کاتی خوئی ناموژگاریہ کہی و ہرنہگرت، کہ پیی گوت: تو خوٹ پاناکری و ناتوانی خوٹ مہرزہم بکہی، پاشان نہوہ بؤ جاری دووہمیش مہرجہ کہی شکاند.

(۵) - ﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا﴾، (مووسا) گوتى: ئەگەر لەمەودوا، (دواى ئەم جارى دووهمە) لە بارەى شىئىكەووە پرسیارم لىكردى و پەخنەم لىگرتى:

(۶) - ﴿فَلَا تُصْنِئْ﴾، هاوہلایەتییم مەكە.

(۷) - ﴿قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾، يانی: (وَجَدْتَ مِنْ جِهَتِي عُذْرًا)، تۆ لە لای منەوہ پۆزشت ھەيە، بەلگەو پاساوت ھەيە، كە هاوہلایەتییم نەكەي، چونكە جار لە دواى جار، پۆزشم بۆ تۆ ھینایەوہ و تۆش پۆزشەكەت قبوول كردم، ئىجا كە بوو بە سى، تازە تۆ بەلگەت بەدەستەوہيە، بۆ ئەوہى لەمەودوا هاوہلایەتییم نەكەي.

مەسە لەی حەوتەم:

دیسان پۆشتن، هەتا کاتیک چوونە لای خەلکی ئاوەدانیک، داوای خواردنیان لە خەلکەکی کرد، بە ئام لاملیان کرد، کە میوانداریان بکەن، کەچی دیواریکیان لەوتدا دی، خەریکی پروو خان بوو، (پیاووە چاکە) پاستی کردووە، (مووسا) گوتی: دەتوانی کرێی لەسەر وەر بگیری! گوتی: ئەووە لیکتزازلی تێوان من و تۆیە، بە ئام هەوایی (حیکمەت و ئەنجامی) ئەو شتەت پێ دەدەم کە نەتوانی لە بەرانبەریندا دان بە خۆتدا بگیری و خۆت رابگیری:

خوایە دەفەرموی: ﴿فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَىٰ أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَ أَهْلُهَا فَأَبْوَأَ أَن يُضَيَّفَهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَن يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ، قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَنَزَّلْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٨﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا وُجِدَ مَأْتٍ تَسْتَلِعَ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾.

شیکردنەوهی ئەم نایەتانه، لە حەوت بەرگەدا:

- (١) ﴿فَانْطَلَقَا﴾، دووبارە پۆشتن، دەستیان کردووە بە پێکردن و پۆشتن.
- (٢) ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَىٰ أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَ أَهْلُهَا﴾، تاكو کاتی چوونە لای خەلکی ئاوەدانیک، ئەم (ئذا) یە، بۆ کت وپیری (مفاجأة) یە، یانی: کە چوونە نێوی، یەکسەر داوای خواردنیان لە خەلکەکی کرد، ﴿اسْتَطْعَمَ أَهْلُهَا﴾، (الْإِنْطِطَاعُ: طَلَبُ الطَّعَامِ)، داوای خواردن کردنە، یانی: داوایان کردووە کە پارووە نانیکیان بدەن، پێوارن.
- (٣) ﴿فَأَبْوَأَ أَن يُضَيَّفَهُمَا﴾، کەچی خەلکەکی لاملیان کرد، بیانکەن میوان و، میوانداریان بکەن، دەگوتری: (ضَيْفُهُ وَأَضَافُهُ، فَهُوَ مُضَيَّفٌ وَمُضَيِّفٌ، وَالْمُقَابِلُ: ضَائِفٌ وَمُضَيِّفٌ)، (ضَيْفُهُ وَأَضَافُهُ)، واتە: کردبە میوان، (فَهُوَ مُضَيَّفٌ وَمُضَيِّفٌ)، ئەو خانە خوێ و خاوەن میوانە، بە ئام میوان پێی دەگوتری: (ضَائِفٌ وَمُضَيِّفٌ)، کەواتە: خەلکەکی ئامادە نەبوون ئەک هەر خواردنیان پێ بدەن، بە ئکو فەرموویشان لێ بکەن و، بیانکەن میوانیش!

- (٤) ﴿فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَن يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ﴾، دیواریکیان تێدا بینی، دەیویستت بپرووخی، هەلبەتە دیوار، ویستی نیه تاكو بیهوێ بپرووخی، یان نا! بە ئام یانی: دیوارەکی لاریبوو بوو و خەریکی پروو خانێ بوو، لێرەدا خوای بەرز و زانا دیوارەکی وەک کاتیئێکی خاوەن

نیراده و عقل و ههست، وینا کردوه که بیهوئیت پرووخی، واته: خریک دهیوو پرووخی، مهیلی کردیوو خوار بوو، ﴿فَأَقْأَمْهُ﴾، بهلام نهو دیواره‌کی راست کرده‌وه، یانی: بهنده صالحه‌که، نجا که دیواره‌کی راست کردوته‌وه، دوو ریوایهت هاتوون:

یه کیکیان ده‌لن: به ناما‌هی دهستی، ناما‌هی بۆ کرده و راست بوته‌وه، وه که رامه‌تیک، دووه میان ده‌لن: دانیشتوه و پروو‌خاندوویی، چونکه لار بووه، دوا‌یی دووباره دیواره‌کی بنیات ناو‌ته‌وه.

۵- ﴿قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾، امووسا دووباره ره‌خنی لن گرت و وه که ره‌خنی لن گرتن) پیی گوت: ده‌توانی ته‌گهر ویستیات، کریت له به‌رانبه‌ردا وه‌رگرتباه، ﴿لَتَخَذْتَ﴾، خویندراویشه‌ته‌وه: ﴿لَتَخَذْتَ﴾، واته: به‌بنی گیره (ش‌ذ).

لی‌ره‌دا لؤمه‌کردنه‌کی پرسیار بووه له هۆکاری نه‌وه که بوچی مهرجی له‌گه‌ل نه‌گرتوون، دیواره‌کیان بۆ راست بکاته‌وه، له حالیکدا که پیویستی به کرینه‌کی هه‌یه؟! نه‌گه‌رنا گله‌یه‌که له‌سه‌ر خودی دیوار راست‌کردنه‌وه که نه‌بووه، به به‌لاش، چونکه نه‌وه کاری خیره و، موواسا ﴿الرَّحْمٰنُ﴾ ره‌وشتی له‌وه به‌رزتر بووه، که له‌سه‌ر کاری خیر لؤمه‌ی نه‌وه به‌نده چاکه بکات، که بۆ خو‌شی کاتی خو‌ی کاری خیری کرده‌وه، وه که له سوو‌په‌ی (القصص) دا هاتوه: ﴿وَوَجَدْنَاهُمْ اٰمْرًا تَنْتٰوِنَ قَالَ مَا خَطْبُكُمْۙ قَالَتْ لَا نَسْقِي حَتّٰی يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَاَبُوْنَا شَيْعٌ كَبِيْرٌ ﴿۲۳﴾ فَسَقٰی لَهُمَا... ﴿۲۴﴾﴾، بای دوو نافره‌ته‌کیه، که نازه‌له‌کیان بۆ ناو ده‌دات به به‌لاش، به‌لام مه‌به‌ستی نه‌وه بووه: نه‌وه خه‌لکه شایسته‌ی نه‌وه نین، تۆ به خو‌رابی و به‌لاش، نه‌وه دیواره‌یان بۆ چاک بکه‌یه‌وه، له کاتیک دا که ناماده نه‌بوون پارووه نانیکمان بده‌نی و، دیاره خو‌شیان پیویستیان به کرینه‌کی (کرینی نه‌وه دیوار چاک‌کردنه‌وه‌یه) هه‌بووه: ژمه‌ه نانیتی پی دابین بکه‌ن.

۶- ﴿قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ﴾، گوت: نا نه‌وه، تیره (نهم حاله) لیک جیابوونه‌وی من و تویه (واته: لی‌ره‌ گرینه‌ستی هاوه‌لایه‌تی نیوا‌غان، کو‌تایی هات)، سی جارن مهرجه‌کت شکاند.

۷- ﴿سَأُنَبِّئُكَ بِمَا لَمْ تَشْعُرْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾، هه‌والت پین ده‌دهم به سه‌ره‌نجام و حکمه‌ی نه‌وه‌ی که نه‌توانی له به‌رانبه‌ریدا خو‌ت مهرزم که‌ی و خو‌ت رابگری، چونکه پیشتر گوت: ﴿حَقَّ اُحْدِثْ لَكَ مِنْهُ دُكْرًا﴾، پرسیارم لی مه‌که، تا‌کو خو‌م له باره‌یه‌وه بو‌ت باس ده‌که‌م، نجا نه‌وه لی‌ره‌دا به‌لینه‌کی خو‌ی دینیتته دی، گوت: نه‌وه سه‌ره‌نجام و حکمه‌ی نه‌وه‌یه که تۆ نه‌توانی له به‌رانبه‌ریدا خو‌ت رابگری، که تیکدانی که‌شیه‌که‌یه‌وه، کوشتنی می‌رد مندا‌له‌که‌یه‌وه، چاک‌کردنه‌وه‌ی دیواره‌که‌یه، به‌بنی کرئ، تیتسا پی‌ت ده‌لیم: حکمه‌ته‌که‌ی چی بوو، سه‌ره‌نجامه‌کی چۆن بوو؟

مه سه له ی هه شته م:

هه رچی که شتییه که به، هی چهند نه دارێک بوو، که له ده ریادا کاریان ده کرد، ئنجا ویستم عه یبدا ری بگه م، چونکه له پشتیانه وه پادشایه ک هه بوو، هه ر که شتییه کی چاک و به رچاوی زه وت ده کرد، هه رچی کو پریزه که شه بوو، باب و دایکیکی بر واداری هه بوون، ترساین: سه رکشیی و کو فریان به مل دا یتنن، ئنجا ویستمان پهروه ردگاریان بۆیان بگۆپی به کو پریکی (مند لێک) ی چاکتر و به بهزه یتر، هه رچی دیواره که شه، هی دوو کو پریزه کی هه تیوو بوو له شاره که دا و، له ژیری دا خه زنه به کیان هه بوو، بابیشیان کاتی خۆی مرو فکی چاک بوو، پهروه ردگاریشت ویستی بگه نه حاله ق ینگه یشتن و هیز و، خه زنه که یان ده ریتنن، نه وهش بهزه ییه ک بوو له پهروه ردگارت ه وه، نه وه م له خۆمه وه نه کرد، نه وهش حیکمه ت و سه ره نجامی نه وه بوو، که خۆت له به رانه ردا پانه گرت:

خوَا ۞ دَهَمَوْنِ: ﴿١﴾ اَنَا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَمْعَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٢﴾ وَأَمَّا الْفُلُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٣﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِمَّا كَفَرُوا وَتَوبُوا ﴿٤﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُمْ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٥﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له چواره ده بر که دا:

١- ﴿١﴾ اَنَا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَمْعَلُونَ فِي الْبَحْرِ: واته: هه رچی که شتییه که بوو، نه و که شتییه ی که بهنده صالحه که کو ئی کرد و هه ندیکی لێ خراپ کرد، هی چهند نه دارێک بوو، که له ده ریادا کاریان ده کرد، واته: هی چهند که سێک بوو، مال و سامانیکی وایان نه بوو، به هۆی کار کردنه وه له ده ریادا بژێوکیان پهیدا ده کرد و، خۆیان پێ ده ژيانده.

﴿٢﴾ يَمْعَلُونَ فِي الْبَحْرِ: (آی: هُم غَفْلَةً يَاجْرُونَ سَفِينَتَهُمْ لِلْعَمَلِ أَوِ الصِّيدِ)، نه وانه چهند کرێکارێک بوون نه و که شتییه یان هه بووه، که شتییه که ی خۆیانیان به کرێداوه، بۆ شت

لن باریکردن خه‌لک سوارکردن و گواستنه‌وه، یاخود بۆ راوکردن، که‌واته: که‌سانیک‌ی ئاوا شایسته‌ترن به‌وه‌ی ئاگات له‌ مال و سامانیان بیت، چونکه‌ هه‌ر نه‌وه‌یان هه‌یه‌ پتی بژین و، وه‌ک بابایه‌کی ده‌وله‌مهندین که‌ په‌کی پتی نه‌که‌وئ، چهندان که‌شتی هه‌بن، یان لانی که‌م جگه‌ له‌وه، که‌شتیه‌کی دیکه‌ی هه‌بن، نه‌وان به‌س نه‌و که‌شتیه‌یان هه‌بووه، به‌کاریان هه‌ناوه‌ بۆ په‌یداکردنی بژیوتیک بۆ خویان و مال و مندالیان.

(٢) - ﴿فَارْدَتْ أَنْ أَعْيَبَهَا﴾، ویستم عه‌یداری بکه‌م، که‌م و کوپی تیدا په‌یدا بکه‌م.

﴿فَارْدَتْ﴾، یانی: به‌ نه‌نقه‌ست ویستم وای لن بکه‌م، ﴿أَنْ أَعْيَبَهَا﴾، واته: عه‌یدارکردن و که‌م و کوپی تیدا په‌یداکردنی که‌شتیه‌که‌م، مه‌به‌ست بوو، بۆچی؟! حیکه‌کی تیدایه و دواپی دئ:

(٣) - ﴿وَكَانَ رِزْقَهُمْ مَّا خَذُ كُلِّ مَفِينَةٍ عَصَبًا﴾، چونکه‌ له‌ پشتیانوه پادشایه‌ک هه‌بوو، هه‌موو که‌شتیه‌کی داگیر ده‌کرد (زه‌وتی ده‌کرد)، تیمه‌ به‌ هو‌ی رسته‌ی پششوه، که‌ ده‌لن: ﴿فَارْدَتْ أَنْ أَعْيَبَهَا﴾، ویستم عه‌یداری بکه‌م، که‌م و کوپی تیدا په‌یدا بکه‌م، لیره‌ ده‌زانین که‌: ﴿مَّا خَذُ كُلِّ مَفِينَةٍ﴾، مه‌به‌ستی هه‌موو که‌شتیه‌ک نه‌ به‌ چاک و خرابه‌وه، به‌لکو یانی: هه‌موو که‌شتیه‌کی چاک! ﴿كُلِّ مَفِينَةٍ صَالِحَةٍ أَوْ جَدِيدَةٍ﴾، هه‌ر که‌شتیه‌کی باش، هه‌ر که‌شتیه‌کی تازه و به‌رچلو، بۆچی؟! چونکه‌ ده‌لن: من که‌شتیه‌که‌م عه‌یدارکرد، که‌م و کوپیم تیدا په‌یداکرد، بۆ نه‌وه‌ی سه‌لامه‌ت بیت له‌و پادشایه‌ی هه‌موو که‌شتیه‌کی چاک و به‌رچلوی زه‌وت ده‌کرد، ئنجا نه‌گه‌ر نه‌و پادشایه‌ که‌شتی چاک و خرابی زه‌وت کردبان، عه‌یدار کردنی که‌شتیه‌که‌، بئ سوود ده‌بوو!

وشه‌ی: ﴿وَرِزْقَهُمْ﴾، له‌: ﴿وَكَانَ رِزْقَهُمْ مَّا خَذُ كُلِّ مَفِينَةٍ عَصَبًا﴾، دا، تو‌ن‌ه‌ره‌وانی قورن‌ان زۆر مشت و مریان له‌و باره‌وه‌ کردوه‌ که‌، نه‌وانه‌ مادام پرووه و پشش پۆشتین، ده‌بووايه‌ گو‌ت‌ای: ﴿أَمَّا هُمْ﴾ له‌ پششیانوه، بۆچی ده‌لن: ﴿وَرِزْقَهُمْ﴾؟! هه‌ندیک‌یان گو‌ت‌ویان‌ه: وشه‌ی (و‌را)، هه‌م به‌ مانای (خلف) دئ، هه‌م به‌ مانای (أَمَام و فُذَام) یش دئ، واته: له‌و وشانه‌یه‌ که‌ دوو واتا ده‌گه‌یه‌نئ، وه‌ک (عَمَسَ) هه‌م به‌ مانای هات (أَقْبَلَ) دئ، هه‌م به‌ مانای: پۆشت (أَذْبَرَ)، ﴿وَأَلَّيْ إِذَا عَمَسَ﴾ (٧) التکویر، (ای: أَقْبَلَ أَوْ أَذْبَرَ) شه‌وکار که‌ دئ، یان ده‌روات.

به‌لام من پیم وایه‌ پت‌وست به‌وه‌ نا‌کات:

أ- چونکه‌: ﴿وَكَانَ رِزْقَهُمْ﴾ له‌ پشتیانوه، که‌سێک به‌که‌سێک، ده‌لن: له‌ پشتته‌وه‌ دوژمن هه‌یه، واته: مه‌ترسیه‌کت بۆ دئ، چونکه‌ دوژمن ته‌گه‌ر له‌ پششته‌وه‌ بیت، ده‌بینی، به‌لام له‌ پشتته‌وه‌، ته‌عبیره‌ له‌وه‌ی که‌ تۆ نایینی، واته: له‌ نه‌خاف‌ل به‌سه‌رت داد‌ه‌دا.

ب- دهشتوانین بَلَّيْن: له‌سەری چوونیان دا، پادشایه‌که به‌رچاوی نه‌که‌وتوه، یاخود به‌ر په‌لی نه‌که‌وتوه و، له‌سەری گه‌رانه‌وه‌یان دا که ده‌کاته پشته‌وه‌یان، چونکه نه‌ولایه‌ی که لیوه‌ی هاتوون له پشیتانه‌وه‌یه.

که‌واته: پَیوِست ناکات بَلَّيْن: (خَلْف) به‌مانای پَته‌وه‌ش دێ و، به‌مانای پش‌تیش دێ، چونکه له‌زمانی عه‌ره‌بیی دا چهند وشه‌یه‌ی که‌م هه‌ن، به‌و شێوه‌یه‌ بن، نجا پشت (خَلْف) هه‌یه و، پش (امام) هه‌یه و، به‌رده‌م (قُدَام) هه‌یه، هه‌ر کامیان واتای تایبه‌تی خۆی هه‌یه.

(الغَضْبُ: أَخَذَ الشَّيْءَ ظَلَمًا) (غَضَب) بریتیه له‌ ده‌ست به‌سه‌ر داگرتنی شَتِک به‌ سته‌م، به‌ کوردیی: (زە‌وتکردن)، به‌ نسه‌ت که‌شتیه‌که‌وه، نه‌وه حکمه‌تی تێکدان و کونکردنه‌که‌ی بوو.

٤- ﴿وَأَمَّا الْعُلَمَاءُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ﴾، هه‌رچی کو‌پێژگه‌که‌شه، باب و دایکی بروادار بوون.
٥- ﴿فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾، ترساین: سه‌رکیشیی و کوفریان به‌ مل دا بئێن، (أَرْهَقَهُ) واته: (خَمَلَهُ إِثَامَ) خسته‌ سه‌ر شانی، به‌ ملی دا هێنا، چونکه (رَهَقَ)، یانی: (علا، ضعد) به‌رز بووه، سه‌رکه‌وت، پنه‌ه‌ل‌چوو (أَرْهَقَهُ) ش، یانی: به‌ ملیان دا‌بئێن و به‌سه‌ریان دا بئێن و، ناچاریان بکات بۆ سه‌رکیشیی و کوفر.

﴿فَخَشِينَا﴾ ترساین، لی‌ره‌دا مه‌به‌ست پێی: گریمانه‌ بۆ دانان چاوه‌روانیی کردن (توقیع)، به‌لام بیکومان نه‌و له‌وباره‌وه‌ دُنْیا بووه، نه‌گه‌رنا هه‌ر به‌ گومان و گریمانه، ناچێ که‌سێک بکۆژێ! به‌لکو دیاره‌ خوا ﷻ دُنْیا‌ی کردۆته‌وه، که نه‌گه‌ر نه‌و مێر منداڵه‌ بئێنێ، نه‌و باب و دایکه‌ی کافر ده‌کات و خۆشی کافر ده‌بێ.

نجا بۆ نه‌وه‌ی: خۆشی نه‌گاته نه‌و قوناغه‌ی کوفری له‌سه‌ر حیساب بکړی و، باب و دایکیشی تووشی کوفر نه‌کات، وه‌ک جێدار (بدل)ی ته‌ویش خوا ﷻ منداڵێکی باشتریان به‌قسه‌مت بکات، بۆیه‌ خوا ﷻ مۆله‌تی داوه‌ له‌ به‌ینی به‌رێ، چونکه به‌ له‌به‌رچاوگرتنی به‌رژه‌وه‌ندیی راسته‌قینه‌ی ئاینده، بۆ کو‌په‌که‌ش و باب و دایکیشی، واباش بووه.

٦- ﴿فَأَرْزَأْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا﴾، وێستمان که‌ په‌روه‌ردگاریان به‌منداڵێکی له‌و پاکتر و چاک‌تر به‌ به‌زه‌یه‌تر، بۆ یان بکۆژێ.

﴿وَأَقْرَبُ رُحْمًا﴾. ئەوەی پێیان دەدات، لەمە نزیکتر بێت لە بەزەییەوه، یان لە باب و دایکییەوه نزیکتر بێت لە ڕووی بەزەییەوه.

(الرُّحْمُ: الرُّحْمَةُ وَهِيَ الرِّقَّةُ وَالنَّصْطُ)، (رحم) بریتیه لە دَل نەرمیی و سۆز و پەرۆش، (يُبْدِلُهُمَا) خۆتەرویشەتەوه: (فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا) کە هەردووکیان یەک واتایان هەیە، واتە: خوا بۆیان بگۆڕێ، ئەو مندالە لابەرێ، یەک دیکەیان بۆ بێنێ، کە لە ڕووی پاکیی و چاکییەوه، باشتەر بێ، لە ڕووی ڕەحم و بەزەییەوه نزیکتەر بێ.

دەمبێتتەوه (دیواره کە)، بۆچی ئەو دیواری راست کردەوه؟!

٧- ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ﴾. هەرچی دیواره کەشە: هی دوو کوڕێگە هەتیو بوو لە شارە کەدا، دوو کوڕی نەبالغ، کە بابیان نەماوه و، لەو شارەش دان، کە نامادە نەبوون دوو پێوار بەخێر بێن و قەرموویان لێ بکەن و، خواردنیا پێ بدەن! یانی: خەلکیکی باش نەبوون، مانای وابە مالی هەتیویش دەخۆن، بە زۆریش وابە: کەسێک چاکەبەکت تێدایینی، بزانه چاکە دیکە هەن و، خراپەشت تێدا بێنی، بزانه خراپە دیکەشی هەن، خەلکی ئەو شارە، چونکە ئاوا لەگەڵ میوان دا مامەلەیان کردووە، دیارە لەگەڵ مالی هەتیویش دا، هەر بەو شێوەیە مامەلە دەکەن، واتە: لە خواردنی لە مالی هەتیویش نەفکریون!

٨- ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾. ئنجا بابیشیان کاتی خۆی پیاویکی چاک بووه، خوا پەرست بووه، چاکەکار بووه.

وەک عەرەب دەڵێن: (وَمِنْ أَجْلِ عَيْنٍ، أَلْفَ عَيْنٍ تَكْرُم) لەبەر چاویک پێز لە هەزار چاوا دەگیرێ، کوردەواریی خۆشمان دەڵێن: لە پەنای گولەگەنێکدا، سەد گولە جۆش لێوێ دەخۆنەوه، خوا ﷻ بە هۆی ئەوەوه کە ئەو بابەیان پیاوی باش و خواپەرست و چاکەکار بووه، خواپەرست و خەلک دۆست بووه، ئاگاداریی کوڕەکانیشی بۆ کردووە، مشووری لێ خواردوون.

کەواتە: چاکیی باب و دایک، دەبێتە هۆی ئەوە کە مندالەکانیان لەو چاکییەیان بەهرەمەندبن، هەر وەک بە پێچەوانەشەوه: خراپیی باب و دایک، دەبێتە هۆی ئەوەی، مندالەکانیشیان لێیان زەرەرمەندبن، هەر نەبێ چاوا لە ڕەفتار و ئاکاری خراپیان دەکەن، هەر نەبێ ناو و سومعه و ناوبانگی بەدیان، دەبێتە هۆی ناشیرینکردنی ئەوانیش (مندالەکان)، کەواتە: مەزۆف دەبێ لە خۆی وریا بێ، چاکەکە بەس بۆ خۆی نیە و، خراپەکەشی تەنیا بۆ خۆی نیە.

(۹) ﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا﴾، پەرۋەردگارت ويستی ئەوانە بگەنە حالەتی تین و تاقەتی خویان.

(أَشُدُّ) يانی: حالەتی تین و تاقەت، یان حالەتی تېگەشتن و ینگەشتن.

(۱۰) ﴿وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا﴾، دوايى خەزىنەكەيان دەربىنن، ئەو مالەي لە ژۇر دیوارەكەدا شارداراۋەتەو، دەربىنن، ۋەختى دەگەنە حالەتی تین و تاقەت و، بەرگرييان بۆ لە خویان و مال و سامانەكەيان دەكری، بەلام مندالی ھەتیوی بى پەر و بال و نابالغ، نە بەرگرييان بۆ لە خویان دەكری، نە لە مال و سامانەكەشان.

(۱۱) ﴿رَحِمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾، ئەوەشم ئەنجامدا، بە ھۆی بەزەبىيەك لە پەرۋەردگارتەو، ياخود ئەو مشوورخۆرىيە كە خوا ﷻ بۆ ئەو دوو مندالە نابالغەي كرد، بە ھۆی چاكیى بايانەو، ئەو بەزەبىيەك بوو لە پەرۋەردگارتەو، بەرانبەر بە بايان و بە خۆشان.

(۱۲) ﴿وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِى﴾، ئەوەي كردىشم لە لايەن خۆمەو نەمكرد، بەلكو بە فەرمانى خوا كردم.

پىشىش گوتى: ﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ﴾ پەرۋەردگارت ويستی.

دواتر گوتى: ﴿فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا﴾ ويستمەن كە پەرۋەردگاريان بۆيان بگۆرئ، ويستی خۆي لەگەل ويستی خوادا ﷻ ینگەوە باس دەكات.

پستەي: ﴿وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِى﴾، دەگونجئ بۆ ھەر سىڭيان بچىتەو، ۋە دەشگونجئ تەنيا بۆھى سىيەم بچىتەو، بەلام ۋا راسترە كە بۆ ھەر سىڭيان بچىتەو، كەواتە: ئەو سى كاری كە تۆ پەخەنت لىگرتن و، خۆت پىن مەرزەم نەكرا كە لەبەرانبەريان دا بى دەنگ ي، ھىچيانم لە خۆمەو و بە ھەواي نەفس نەكردوون، بەلكو بە فەرمانى خوا، كە لە پىن ئىلھام و خستەنە دلەو، خوا ﷻ ناگادارى كردووم و، كردووم.

ئەو بە پىيى راى ئەوانە كە دەلین: ئەو بەندە چاكە (خضر) يەكيك بوو لە دۆستانى خوا (اولياء الله).

ھەندىكيشيان كە دەلین: پىغەمبەر بوو، يانی: خواي پەرۋەردگار ۋەحىي بۆ نارودو.

(۱۳) ﴿ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾، ئەوەش ھىكمەت و سەرەنجامى ئەو كە تۆ نەتوانى خۆت لە بەرانبەريدا رابگرى، يان خۆت لەسەرى رابگرى و، خۆت مەرزەم بكەي.

وشە (تَاوِيل) بە مانای سەرەنجامی شت دئی، بە لَام بە مانای: لێکدانەوهش دئی و بە مانای حیکمەتیش دئی و، بە مانای نامانجیش، دئی.

جی سەرنج ئەوێه: کە ئەوێ پێشیان فەرمووی: ﴿سَأُتِيكَ بِأَوِيلٍ مَّا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ واتە: هەوالت پێ دەدەم بە سەرەنجامی (حیکمەتی) ئەوێ کە نەتوانی لە بەرانبەری خۆت رابگری، لەوێ فەرموویەتی: ﴿تَسْطِعْ﴾، بە لَام لێرەدا دەفەرمووی: ﴿مَّا لَمْ تَسْطِعْ﴾! چونکە ﴿تَسْطِعْ﴾ دیارە مادام پێشەکانی زیاترن: قورستە، دیارە بەرلەوێ مەرووف حیکمەتی شتێکی بۆ دەربکەوێ، خۆراگری لە بەرانبەریدا و، بێ دەنگی لە بەرانبەریدا، قورستە، بۆیە ﴿تَسْطِعْ﴾ ی هێناو، بە لَام دوا پوونکردنەوێ حیکمەتەکی، بێگومان ئاسانە، ئێنسان خۆراگری، بۆیە فەرموویەتی: ﴿مَّا لَمْ تَسْطِعْ﴾ واتە: پێشکی لێ کە مەکردۆتەو، کە لەسەر زمان ئاسانتەر دئی، چونکە دوا ئەوێ کە ئێنسان لە حیکمەت و نەتیی شتێک تێدەگات، بێگومان خۆراگری و خو مەرزەم کردن لە بەرانبەریدا و، رەخنە لێ نەگرتنی، ئاسانتەر دەبێ.

دەرس و پەندو حوکمە شەرعیەکانی

بەسەرھاتی مووسا و (خَضر)

بەپێزان! سەرچەم پەنجا و دوو (٥٢) حیکمەت و دەرس و پەندەم هێناون، کە هەندێکیان حوکمی شەرعیین، ئەویش لە کۆمەڵیک لە تەفسیرەکان بەهەرەم وەرگرتووە، بە تایبەت تەفسیری: (تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر الکلام المنان) ی (عبدالرحمن بن ناصر السعدی)^(١)، هەرۆهە (معاصر تائویل) ی (جمال الدین القاسمی)^(٢) هەندێکیشیان بۆ خۆم هەڵمەینجاون:

١- دەبێ مەرفوع بە زانیاریی خۆی سەرسام نەبێ، چونکە: وَهَكَذَا لَهُ فَرَمُوودەگە ی صەحیحی بوخاری و موسلیم دا، هێتاما، کاتی مووسا عليه السلام پرسیاری لێ دەکرێ: کێ لە هەموو کەس زاناترە؟ دەلێ: من!

ئاشەووە چۆرێک بوووە لە سەرسام بوون بە زانیاریی خۆی، بۆیەش خوا تەسبیح فەرموووە: بەندەیکەم هەیه کە لە تۆ زاناترە، زانیارییەکی لەلایە کە تۆ لەلات نیە، مووسا عليه السلام ییش داوا دەکات ئەو بەندەیهی خۆی یتشان بدات، ئەویش دەفەرموێ: بڕۆ لەو شوێنە ی کە دوو ئاوو زۆرەکان (دەریایەکان)، یتیدا یتکدەگەن، جەمسەری ئەو دوو دەریایە، لەوێ ئەو بەندە چاکەم دەبینی، نیشانەش ئەوێ، کە تۆ ماسییەک لەگەڵ خۆت بەره و ... هتد، وەک لە بەسەرھاتە کەدا باسمانکرد، کەواتە: یەکەم دەرس و پەند، ئەوێە کە ئێسان بە زانیاریی خۆی سەرسام نەبێ.

٢- زانست پایە ی زۆر بەرزو، بە دوا ی زانستدا گەران، کاریکی زۆر گەورو و گرنگە، ئەوێتا مووسا عليه السلام لەگەڵ ئەو گەنجە بەردەستە ی کە لە خزمەتی دابوو (یوشەعی کوری نوون)، نان و تۆشوو ی سەفەر دەیتچنەووە و دەپۆن، دەلێ: هەرچەند ماوێەکی زۆر بڕۆم، یان دەبێ بگەمە جەمسەری دوو دەریایەکان، یان دەبێ ماوێەکی زۆر بڕۆم، بە مەبەستی ئەوێ ئەو بەندە چاکە ی خوا ی لێ هەلکەوێ و زانیاریی لێوە فێربێ!

(١) ص ٤٨٣ - ٤٨٥.

(٢) ج ٧ ص ٦٨ - ٦٩.

۳- و دەستەستانی زانست، لە ڤێرکردنی گرنکترە و، کۆکردنەوەی هەردووکیان بشارتەر، بێگومان موسا عليه السلام زانیاری هەبووە و، خۆی پەرورەدگار لە شەریعەتی خۆی دا شارەزای کردووە، بەلکو لە سەردەمی خۆی دا، لە هەموو بەندهکانی خوا شارەزاتر بوو، لە تاین و بەرنامەی خوادا، بەلام دانەنیشتووە بۆ: با لە نێو بەنی ئیسرائیلدا دابنیشم، ڤێریان بکەم، کە پێوستیشیان پێی بوو، بەردەوام لەگەڵیان بێت، بەلکو نان و تۆیشووی دەست داوەت، بۆ ئەوەی بچن زانیاری دیکە کۆبکاتەو، هەلبەتە ئەگەر نینسان، هەم زانیاری کۆبکاتەو و، هەم خەڵک ڤێری زانیاری بکات، بشارتەر، کە هەموو پێغەمبەرانیش هەر وابوون، لە پیزی پێشوەشیان موسا عليه السلام.

کەواتە: ئینسان نابێ بەوهندە زانیاریەکی کە هەیهتی، ڤەناعەت بکات، بەلکو دەبێ هەوڵبەت، هەمیشە لێی زیاد بکات، وەك خۆی زانا وشارەزاش بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەڤەرموێ: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (طه، واته: بۆ: پەرورەدگار زانیارییم بۆ زیاد بکە، خوا کە وای بە پێغەمبەر ﷺ ڤەرموو، هەر چەندە لە سوورەتی (طه) دا، ئەو ڤەرمانەکی پێکردووە، بەلام پێغەمبەری خوا ﷺ تا کۆتایی تەمەنیشی، بێگومان ئەو ڤەرمانەکی خۆی جێبەجێ کردووە، هەمیشە لە پەرورەدگاری پاراوێتەو: زانیاری بۆ زیاد بکات.

۴- دروستە مەرووف ھاوکار و بەردەستێکی هەب، لە سەڤەر و لە کاتی نیشتهجێ بوونیشی دا، کە ھاوکاری بێ، هەندیک لە کارەکانی بۆ ئاسان بکات، بۆبەش موسا عليه السلام ئەو گەنجەکی لەگەڵ خۆی بردو، کە مەرچیش نیە گەنجیش بوو، چونکە وشە (فتی) بە مانای خزمەتکار و ھاوکار و بەردەستیش بەکاردی، با تەمەنیشی هەب، هەرودەك پێغەمبەر ﷺ کە کاتی خۆی کۆیلە هەبوون، ڤەرمووێتی: یەکیک لە تێو بە نەت: (عَبْدِي وَأَمَتِي)، با بۆ: (فَتَايَ وَفَتَاتِي) ^(۱) با نەت: کۆیلەکەم و کەنیزەکەم، بەلکو با بۆ: کورە گەنجەکەم و، کچە گەنجەکەم.

۵- وا باشە بابای پێیوار، ئامانجی خۆی لە سەڤەرەکە، بۆ ھاوێلەکی بخاتە ڤوو، ئەگەر پێگرتک نەب، واته: مادام پێگرتک نەب وا باشە، بۆی ڤوونیکاتەو، تاکو ئەو ھاوکارەشی بەرچاوی ڤوون بێ و، عەزم و ئێرا دەی خۆی بشارتەر بخاتە گەر، بە بەلکەکی قەسە موسا عليه السلام: ﴿وَأَذْ قَالَ مُوسَى لِفَتْنِهِ لَآ أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا﴾ (الكهف، واته: یادبکەو! کاتیکی موسا بە بەردەستە گەنجەکەکی خۆی گوت: وازناهێنم لە پێکردن و ڤویشن، تاکو دەگەمە جەمسەری دوو دەریایەکە، یاخود ماوێهێکی زۆر دەڤۆم.

(۱) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: لَا يَغْلُ أَخُكُمْ أَطْعَمَ رَبُّكَ، وَهِيَ رَبُّكَ، اسْقِ رَبُّكَ وَلْيَغْلُ سَيْدِي، مَوْلَايَ وَلَا يَغْلُ أَخُكُمْ عَبْدِي، أَمَتِي، وَلْيَغْلُ فَتَايَ وَفَتَاتِي وَغُلَامِي) أخرجه البخاري في: ۴۹ كتاب العتق: ۱۷ باب كراهية التطاول على الرقيق.

بەلن بۆلەۋى ھاۋەلى سەفەرەشت غەزىمى خۇى جەزم بىكەت و، بزانى كە ماۋىەكى زۆر دەرۋى، لە قەدەر ۋى، خۇى ئامادە دەكەت، ھەم لە پروۋى ماددىى و، ھەم لە پروۋى مەغمۇبىەۋە.

۶- تۆتۈشۈ ھەلگىرتن، پىچەۋانەى پىشت بەستى بە خوا نىە، ھەرۋەھا رەچاۋىردى ھۆكارەكان و داينىردى ئامرازان، پىچەۋانەى پىشت بە خوا بەستى نىە، ئەۋەت: مۇوسا ﷺ لەگەل يوشەع دا خواردىن پىن بوۋە، ﴿ءَاِئِنَّا عَدَاءُ نَا﴾، يانى: خواردنەكەى نىو رۆژمان بۆ بىنە، با بىخۇين، كەۋاتە: ديارە تۆتۈشۈ و خواردىن پىن بوۋە.

۷- ھەرچەندە ھەموو شت بە قەدەرۈ نەخشە و ئەندازەگىرىى خوايە، بەلەم پىۋىستە ھەمىشە خراپە پال بىدرتە لای شەيتان، چۈنكە بىگومان شەيتان بۆ مەۋى لە بۆسەدايە: تۈۋشى خراپە و ھەلە و كەم و كۈپى بىكەت، ھەر بۆيەش ئەۋ بەردەستى مۇوسا ﷺ (يوشەى كۈپى نوۋن) دۋاى ئەۋەى ماسىيەكە دەچىتەۋە تىۋ دەرۋا، ھەلدەبىزۋىتە تىۋ ئاۋ و، تەۋىش لە بىرى دەچن بە مۇوسا ﷺ بلىن: ماسىيەكەمان چۆتەۋە تىۋ دەرۋا! دۋاى دەلن: ﴿وَمَا اَنْسَيْنَاهُ اِلَّا اَلشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَهُ﴾، ۋاتە: تەنيا شەيتان لە بىرى بىردەمەۋە، باسى بىكەم، ئەۋەى پالداۋەتە لای شەيتان، كە لە بىرى چۈۋە بۆ مۇوسا ﷺ باس بىكەت، كە ئەگەر لە بىرى نەچۈۋايە و بۆ مۇوسا ﷺ باس بىكەت، ئەۋ رىيە زىادەى كە بىرىۋانە، لە دۋاى گابەردەكە، كە پىشۋىان لەبن داۋە و، جەمسەرى دوۋ دەرۋايەكە بوۋە، ھەموۋىان لە كۆل دەبۆۋە، ھەمىشە شەيتان لە كەمىن دايە، بۆ ئەۋەى مەۋى مەۋى تۈۋشى زەحمەت و نەرحەتى و زيان بىكەت.

۸- ھەۋالدانى مەۋى لەۋ شانەى سىۋىتىن، ۋەك بىسىەتى و ماندوۋىەتى، شىكى رەۋايە، مۇوسا ﷺ دەلن: ﴿لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا﴾، ۋاتە: بەپاستى لەم سەفەرەماندا ماندوۋىۋىۋىن، ئەگەر ئىنسان ماندوۋ بىن، ئەگەر سەرى بىنىش، ئەگەر بىسى بىن، ئەگەر تىۋىۋى بىن، باسكردى، شىكى ئاسايە، بەلكو مۇوسا ﷺ دەلن: ﴿ءَاِئِنَّا عَدَاءُ نَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا﴾، ۋاتە: خواردنەكەى پىشۋىۋەرۋمان بىنە بايخۇين، بەپاستى لەم سەفەرەماندا ماندوۋىۋىۋىن، لىرەدا مۇوسا ﷺ ھەم باسى بىسىەتى كىردۈە، چۈنكە كە دەلن: خواردنەكەمان بۆ بىنە، ديارە بىسى بوۋە، ھەم باسى ماندوۋىەتىشى كىردۈە.

۹- ۋا باشە ھاۋەل و ھاۋكارى مەۋى، ژىر و ھۆشيار بىن، نەك ھەر بار بىن، ۋاتە: ئىنسان كەسىك بىكەت بە ھاۋەلى خۇى، ئەگەر بۆ سەفەرەك چۈۋ، ئەگەر بۆ كارىك چۈۋ، كەسىك لەگەل خۇى بەرى و لەگەل خۇى دا بىكەتە ھاۋكار و دەستبارگر و بەردەستى، كە ژىر و ھۆشيار بىن، نەك ھەر بەسەرىۋە نەك و بار بىن.

۱۰- وا باشه مروف له گهل هاوکار و بهردهسته که ی دا پیکه وه نان بخون و، خو ی جیا نه کاته وه لهو که سه ی که له گهل ی دا هاوکاره و بهردهسته ی و پیکه وهن، به لکو بهیه که وه نان بخون، که ههر نه وه شتی که مه تبقیه و، ههر نه وه شتی که له گهل سروشتی ساغدا بگونجی، نه که له بهر نه وه ی، نه و له بهر دهسته ی و هاوکاریه ی، نه م شتی که بخوات و نه و شتی که دیکه بخوات.

۱۱- هاوکاری و یارمه تی خوا بو بنده، به نه دازه ی هه لسانیه ی به نه ری سه رشان، چونکه مووسا و بهردهسته که ی، پاش له بیر چوونی ماسیه که یان و رت بوونیان، نجا هه ستیان به ماندوویه تی کردوه، وه که له فهرموده که ش دا ئامازه ی پیکراوه، واته: تا کو به ره و نه و شوته چوون، که نه رکه که یان جیه جی بکه ن، که بریتی بووه له گه یشتن به و زانیه، بو نه وه ی مووسا عليه السلام زانیاری لیه فیریت، هه تا نه وئ هه ستیان به برسیه تی و ماندوویه تی نه کردوه، به لام که له وئ رت بوون، نجا هه ستیان به برسیه تی و ماندوویه تی کردوه، چونکه تا کو نه وئ، چوون بو ته نجامدانی نه ریکی شه رع ی، به لام له وئ به ولاده، له تامانه که یان دوور که وتوونه ته وه، که واته: به نه دازه ی نه وه ی که مروف پرو له خواهه، خواهی پهروه ر دگاریش پروی تیده کات و، به نه دازه ی نه وه که دهیه وئ تامانجی که شه رع ی بینه دی، خواهی به خسه ریش یاده و هاوکاری ده بن.

۱۲- نه و بنده چاکه ی که تووشی بوون، پیغه مبه ر نه بووه، چونکه خوا عليها السلام ههر به عبدًا باسی کردوه.

پاشان باسی ره حمه ت و عیلمی، بو ی کردوه، نه ک باسی پیغه مبه ریه تی و په وانه کراویتی (النِّبُوَّةُ وَالرِّسَالَةُ). ده فره موئ: عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ؕ اٰلَيْهِ رَحْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا. واته: بهنده ی که له بهنده کائمان (بهنده ی که دانسته له بهنده کائمان) له لای خو مانه وه به زه یمان پیدابوو و، به شیوه ی تایبه ت زانیاری یمان له لایه ن خو مانه وه فیر کرد بوو.

نجا نه گه ر پله ی پیغه مبه ریه تی و پله ی په وانه کراویتی هه بوویه، خوا عليها السلام ده فره موو: (نَبِيًّا مِنْ اَنْبِيَائِنَا) یاخود (عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا اَتَيْنَاهُ النِّبُوَّةَ اَوْ الرِّسَالَةَ). به لام مادام ده فره موئ: به زه ی خو مانان پی به خشیوو، به زه ی خواه ته نیا پیغه مبه ریه تی نه، ههروه ها که ده فره موئ: له لای خو مانه وه زانیاری تایبه تمان پی دابوو، زانیاری تایبه تیش ته نیا به پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) نه دراوه، به لکو دوستان خواه (وه که دواتر باسی ده که یان)، ده گونجی زانیاری تایبه تیان پی بدری، له پی نیلهم و خسته نیو

دلەوه، یاخود لە ڕێی بێنیی خەونەوه، دیارە تێمە دواتریش هەر باسی خەز دەکەین و، ئەو ڕاپەڕمان لەلا بەهێزترە، کە یەکێک بوو لە دوستانى خوا، ئەک پێغەمبەرەران.

(١٣)- زانیاریی دوو جۆرە، هەر یەک جۆر نە: ١- زانیارییەکی بەدەستەتێراو (علم کسبى)، ٢- زانیارییەکی بەخەشراو (علم وهبى)، بە بەلگەى ئەوه کە موسا عليه السلام دەچى زانیارییەک بەدەست بێتى، چونکە دواتر دەلێ: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عَلَّمْتُ رُشْدًا﴾ تیا شوێنت بکەوم، بۆ ئەوهی لەو زانیارییەى کە فێرت کراوه، بەشێکى سەرپاستەکەرى فێرى من بکەى؟ نەجا ئەمە زانیاریی بەدەستەتێراو و (کسبى) پێدەلێن، بەلام ئەوهی ئەو بەندە چاکەپە (خەز) زانیارییەکی بەخەشراو (وهبى) بووه، چونکە خوا تعالى زۆر بە ڕوونى دەفەرموێ: ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ واتە: لەلایەن خۆمانەوه زانیارییەکی تايه‌مان پێداوو، بەبێ ئەوهی کە بچى بۆ لای هیچ کەس بخوێنى و، گوێ بگرێ و فێربێ، خوا یەكسەر ئەو زانیارییەى خستۆتە عەقل و دلەوه.

(١٤)- زانیاریی تايه‌ت (العلم اللدنى)، ئەو زانیارییەى کە خوا بە تايه‌ت دەپەخشى، لە بەندایەتیی کردن بۆ خوا و، خۆساکردنەوه بۆ خواوه، هەلدەقوێ، واتە: نێسان بە هۆى بەندایەتیی بۆ خوا و خۆساک کردنەوه بۆ خوا و، بە هۆى فەرمانبەرییە وه بۆ خوا، دەگونجى خوا تعالى هەر کەسە لە قەدەر خۆى، لە زانیاریی تايه‌تیی پێ بدات، چونکە دەفەرموێ: ﴿عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِزِّدَنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾، کەواتە: بە هۆى بەندایەتیی بۆ خواوه، شایستەى ئەوه بووه کە: خوا زانیاریی تايه‌تیی پێ ببەخشى.

(١٥)- پێویستە قوتایی لەگەڵ مامۆستادا زۆر بە ئەدەب و بەرێزو حورمەت بێت، تەماشای دەکەین موسا عليه السلام چەندە بە ئەدەب و بەرێزوه (خەز) دەدوێنى، دەلێ: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ﴾ تیا شوێنت بکەوم؟ یان: تیا مۆلەتم دەدهی لە خەزمتدا بم؟ مۆلەتم دەدهی هاوێلەبەتیی بکەم؟ ﴿عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عَلَّمْتُ رُشْدًا﴾، بۆ ئەوهی لەوهی فێرى کراوى، بەشێکى فێرى من بکەى؟ لێرەدا موسا عليه السلام زانیاریی ئەو بەندە چاکە، بە زۆر دادەنێ، بەلام ئەوهی خۆى لێی فێردەبێ، بەکەم، دەلێ: بەشێکیم پێ بدە، ﴿عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عَلَّمْتُ رُشْدًا﴾، واتە: لەو هەموو زانیارییەى کە تۆ فێرى بووى، بەشێکى کە ماپەى بە ئامانج گەیشتنى منە، فێرى منى بکە!

(١٦)- فێربوونى کەسیک کە پەلەى بەرزترە، لە کەسیک کە پەلەى نزمترە، شتێکى ڕەواپە، فێربوونى (فاضل) لە (مفضول) یان (أفضل) لە (مفضول)، کەسێ، با پێگە و پەلەى بەرزتر بێ لە لای خوا، یان لە ڕووى کۆمەڵایەتیی و سیاسى، یان شەرعییەوه، بۆى هەیه لە کەسیکى دیکەوه، کە لە خوار خۆیتى، چ بە ئیعتیبارى لای خوا، چ بە ئیعتیبارى دنیا، زانیاریی لێوه فێربێ، ئەوه‌تا موسا عليه السلام.

یہ کیجک کہ پنج پیغمبر مرده زنہ کان، کہ خوی پروردگار پیکہوہ باسیکردون، ہم له سوورہقی (الشوری) دا، ہم له سوورہقی (الأحزاب) دا، کہ هه ندیک له زانایان دهلین: پیغمبرانی (أولوا العزم): ﴿فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ (۲۳) ﴿الْأَحْقَافِ﴾، دهلین: نازناوی (أولوا العزم) هر بؤ ټو پنجهیه، به لام من نهوم پت هه لیه، وک له مهو سوووعه^(۱) عه ربیه که ی خوّم، لهو کتیه دا که باسی پیغمبرانم کردو، پروم کردو تهو که نه وراپه راست نیه، به لکو هم موو پیغمبران خاوه (عزم) بوون، به لام دیاره پله پله بیان له بهین دا هه بووه، له پروی عزم و نیراده ی پته ووه، گرنک نهو هیه مووسا ﷺ پیغمبر یکی پایه بهرز بووه، به لام (غض) که به پی پای به یتر، یه کیک بووه له دؤستانی خواو هه میشه هه موو پیغمبران، له هه موو دؤستانی خوا گوره ترن و، پله یان بهرز تره، که چی ناماده بووه زانیاری لّیوه وهر بگری! ۱۷- که سیک که له که سیکهوه فیری زانیاری ده بیت، ده بیت له بهرانبه ریدا خوی به که مگری، مووسا ﷺ وای کردو: ﴿هَلْ أَتَعْلَمُ عَلَىٰ أَنْ تَعْلَمِينَ مِمَّا عُلِّمَتْ رُسُلًا﴾، نایا شونت بکهوم؟ (نایا ناماده ی هاو له یه تیت بکهوم؟) فیرم بکه ی لهوی فیری کراوی (به شیوه ی تایهت)، زانیاریه که من به نامانج بکه یه نن.

(رُشد) و(رُشد) زانیاریه که مایه ی به نامانج گیشتنی مروّف بی، که واته: نهو خؤ به که مگری تیک زوری تیدا دهره و شیهو به بؤ مووسا ﷺ له بهرانبه ر ټو بهنده چاکه دا، که دیه و ی جوړیک لهو زانسته ی، ټو له لایهتی و مووسا ﷺ له لای نیه، لّی وهر بگری.

۱۸- ده بیت نینسان هه میشه زانست و نیعمهت و چاکه کان، بؤ لای خوا ﷺ بگریته ووه، نهو دهلین: ﴿هَلْ أَتَعْلَمُ عَلَىٰ أَنْ تَعْلَمِينَ مِمَّا عُلِّمَتْ﴾ یان: ﴿مِمَّا عُلِّمَتْ﴾ تهو ی خوا فیری کردوی و له لای خواوه فیری کراوی، به شیوه ی تایهت، به لّی چاکه کان هه موویان ده بیت بؤ لای خوا بگریته ووه، هه ټه ته خراپه و زیانه کانیش هه موویان به فده و وستی خوا، به لام بیگومان خوا له خیر و چاکه رازیه و، له شه ر و زیان نارازیه، وک دفه رموی: ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَنَكَّرُوا بِرِضَىٰ لَكُمْ﴾ (الزمر، واته: خوا رازی نیه بهنده کانی بیبروا و سپله بن، به لام نه گهر سوپاسگوزاری بکه، بؤتان په سند دهکات و پی چاکه.

پیغمبره ی خواش ﷺ فهرموویه تی: ﴿وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ فِي يَدَيْكَ وَالْشَّارِ لَئِيسَ ۝﴾ (آخرجه مسلم: ۱۸۴۸)، واته: (ته ی خویه!) خیر هه مووی له لایه ن توهیه، به لام خراپه و زیان ناگه پته ووه بؤ لای ټو.

(۱) موسوعة: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) الكتاب السادس: الإيمان برسول الله تعالى وأنبيائه، ۲۰۱۷، ۲۰.

چونکه خوا ۱۱۱ له گډل هېچ شتېکې خړاپدا نيه بۆ بهنده کانی.

١٩- زانیاری به سوود، تهوویه که مروّف به نامانج بگهیهنئ و، بیهته هۆی تهووی کاری پښ بکات، موسا ۱۱۲ دهفرموی: ﴿ هَلْ أَتٰهُكَ عَلٰی اَنْ تُعَلِّسَ لِمَا عُلِّمَتْ رُسُلًا ﴾ (رُفد) سهرراستییه و (رشید)، یانی: بابای سهر راست و به ناکام گهیشتوو و به نامانج گهیشتوو، پېچهوانه ی: (غنی) و (غاوی)، (غنی) بېمرادی و بڼ ناکامیهو، (غاوی) یش واته: که سڼ به نامانج نهگهیشتییت و بېمراد و بڼ ناکام بوو بڼ، که واته: زانیاری به سوود، تهوویه مروّف به نامانج بگهیهنئ.

٢٠- به بڼ خۆراگری و پشوو درېژی، زانست وه دهست نایهت، ههر که سڼ بیهوئ زانست وه دهست بڼنئ، ده بڼ پشوو درېزو خۆراگر بڼ، چونکه بهنده چاکه که به موسا ۱۱۳ دهئ: ﴿ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ ۱۷ وَكَيْفَ نَصْبِرُ عَلٰی مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ۚ واته: تۆ نانوانی له گډل مندا خۆراگری، (له گډل مه دار بکه ی)، ته مه ش یانی: به بڼ خۆراگری زانیاری وه دهست نایهت، بۆیه ش زانایان کوتوو یانه: (العلم لَا يُعْطِيكَ بَعْضَهٗ، حَتّٰی يُعْطِيَهٗ كُلُّكَ)، زانیاری هه ندیکت ناداتی، تاکو هه موو خوئی نه دهیتن.

یانی: ده بڼ ته واو خوئی بۆ یه کلای بکه یه وه، ئنجا به شیک له زانیاری وه دهست دینی.

٢١- شاره زایی و ناشنایی مروّف، هوکاری خۆراگریهت، به پېچهوانه وهش: نا ناشنایی و نا شاره زایی مروّف، ده بیهته هۆی خو ړانه گری و خو پښ مهرزم نه کرانی، به به لکه ی تهووی تهو بهنده چاکه به موسا دهئ: ﴿ وَكَيْفَ نَصْبِرُ عَلٰی مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ۚ واته: چۆن ده توانی خو ت مهرزم بکه ی، له به رانه ر کاریک دا که من دهیکم و، تۆش پڼی شاره زانی، واته: له دیوه په نهانه که ی شاره زانی، به پڼی ړواله ته که ی، ناشه رعیه، به لām دیوه په نهانه که ی، حیکمهت و نه پڼی خوی کار به جڼی تڼدایه و، به رزه وه ندیی تڼدایه.

یانی: هه رچه نده ړواله ته که ی نابه رچاوه، به لām ڼیوه پۆکه که ی زۆر تیر و ته واوه.

که واته: خۆراگری، به ره ه می شاره زایی و ناشنایی مروّف به شته کلان، خۆرا نه گری و په خنه گرته شی لیان، به هۆی نا ناشنایی و، نابه رچاو ړوونیه وه یهت، بۆیه ش دوستانی خوا، که ههر دیوی ده ری و ړواله ق شته کانیان نه بڼیوه و، دیوی په نهانیشیان دیوه، له خه لکی دیکه خۆراگر تر بوون، هه روه ها به س دنیا یان نه بڼیوه و، دواړو ژیشیان بڼیوه، ته نیا دیوی به رچاوی شتانیان نه بڼیوه، به لکو دیوه په نهان و شیراوه که شیانیان، دیوه.

(۲۲)- شینه‌یی و په‌لنه‌کردن له حوکمداندا، هه‌تا ته‌و مه‌سه‌له‌یه هاتۆته پیتش، پروونده‌بیته‌وه، مووسا عليه السلام ته‌گهر په‌له‌ی نه‌کردبایه و به شینه‌یی مامه‌له‌ی کردبایه، وه‌ک پیتغه‌مهر (محمد) عليه السلام وای بۆ خواستوه و فه‌رموویه‌تی: پیمان خو‌شبوو مووسا خو‌ی پارگرتبایه، په‌له‌ی نه‌کردبایه و دانی به خو‌یدا گرتبایه، خو‌ی مه‌رزهم کردبایه، له به‌رانهر ته‌و ره‌فتاران‌ه‌ی (خضر) دا، که به پ‌واله‌ت نا‌شهرعی و نا‌پ‌یک بوون، بۆ ته‌وه‌ی زیاتر نه‌پ‌ینیه‌کانی خو‌ای په‌روه‌ردگارمان که له کار و شته پ‌واله‌تیه‌کان دا هه‌ن، بۆ ده‌رب‌گه‌ون، که‌واته: ده‌ب‌ت ئینسان هه‌ول‌بدات په‌له‌ نه‌کات له حوکمداندا و، دان به خو‌یدا ب‌گرتی، دوا‌یش که شته‌که‌ی بۆ پروون ده‌بیته‌وه، ته‌و کاته ده‌توانی که له‌سه‌ر بنا‌غ‌ه‌ی به‌ر‌چاو پروونی و زانست، هه‌ل‌سوکه‌وت‌یکی راست‌ر ته‌ن‌جام بدات.

(۲۳)- به‌ستنه‌وه‌ی کاره‌کان به ویستی خواوه، ته‌وه‌تا مووسا عليه السلام ده‌فه‌رموی: ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي اِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا﴾، واته: ته‌گهر خوا بیه‌وی، به خو‌راگرم ده‌بینی (به خو‌راگر منت ل‌ن هه‌ل‌ده‌که‌وی)، یانی: خو‌راگر ده‌بم له‌سه‌ر ته‌و کارانه‌ی ده‌یان‌که‌ی، خو‌راگریه‌که‌ی به ویستی خو‌ای په‌روه‌ردگار هه‌وه، به‌ستۆته‌وه.

ده‌ل‌یم: رهن‌که له به‌ره‌ه‌تی گوتی: ﴿اِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾، س‌ت جاران توانی‌بی مه‌دار ب‌کات، له‌گه‌ل ته‌و به‌نده‌ چا‌که‌دا، هه‌ر‌چه‌نده هه‌ر س‌ت جاران، مه‌ر‌جه‌که‌ی ش‌کان‌دوه، یه‌که‌م‌جار به‌ه‌وی له بیر‌چوونه‌وه بووه و، دوا‌تریش پاساو و پۆزش‌یکی باشی بۆ ه‌یناوه‌ته‌وه و، هه‌ر له سه‌ره‌تاوه به‌ینی له‌گه‌لی ت‌یک نه‌داوه!

(۲۴)- عه‌زم جه‌زم‌کردن له‌سه‌ر ش‌ت‌یک، وه‌ک کردنی ته‌و شته‌نیه، جاری وا هه‌یه ئینسان عه‌زم له‌سه‌ر ش‌ت‌یک جه‌زم ده‌کات و، پ‌ی وایه که بۆی ده‌کرتی، به‌لام مه‌رج نیه بۆی ب‌کرتی، به‌ه‌ل‌گه‌ی ته‌وه که مووسا عليه السلام ده‌ل‌تی: ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي اِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا اَعْصِي لَكَ اَمْرًا﴾، واته: به د‌نیایی خو‌راگرم ده‌بینی و ه‌یچ ب‌ن فه‌رمانیه‌کت نا‌که‌م، عه‌زمی ناوا جه‌زم کردوه، به‌لام دوا‌یش، وا ده‌رنه‌چووه، که‌واته: جاری وایه، ئینسان له لای خو‌یه‌وه پ‌ی وایه ویستی خو‌ی له‌سه‌ر ش‌ت‌یک چه‌سپاندوه، به‌لام له کرداردا، مه‌رج نیه وای بۆ ب‌کرتی! بۆ‌یه‌ش پ‌ش‌ینان ده‌ل‌تی: (قسه‌ی به‌ر نا‌گردان و ت‌ینی یه‌کانه، وه‌ک یه‌ک نین)، واته: خه‌ل‌ک‌یک له‌به‌ر نا‌گردان دا‌بن‌یش‌ی و یه‌کیان ب‌ل‌تی: ته‌گهر ش‌یر‌ت‌یکم بۆ ب‌تی، وا ده‌که‌م! ته‌وی د‌یکه ب‌ل‌تی: یه‌کانه (ن‌یره‌ی به‌راز) م بۆ ب‌تی، واده‌که‌م، قسه‌ی به‌رنا‌گردان و قسه‌ی خو‌ش که ده‌کرتی، له‌گه‌ل ته‌وه‌دا که ئینسان، به‌کرده‌وه پ‌روبه‌پ‌روو ده‌بیته‌وه، وه‌ک یه‌ک نین، هه‌روه‌ها له‌و باره‌وه، پ‌ش‌ینان گوتوویه‌انه: (ب‌ل‌تی قور‌تی)، به‌ده‌ست خه‌ل‌که‌وه سووکه‌)، که‌س‌یک ده‌بینی به‌ ب‌ل‌تی، قور‌تی فر‌یده‌دا، که‌س‌یک له‌ولاوه ته‌ماشای ب‌کات، رهن‌که ب‌ل‌تی:

بۆچی وا به قورسی دهستی دهداتی؟! به لَام نه خَیَر، بَیْلَى قور، به دهست خه لکه وه سووکه، نه گهر تو دهستی بدهیتی، په نگه بَیْلَه که ت ههر لى عاسى بن، له نيو قوره که دا و، ههر بۆت نه یه ته وه ده رى!!

(۲۵)- ماموستا بوى هه یه، پى پرسیارکردن له قوتابییه که بگرى، له بهر حیکمه تی که بو خوى دهیزانى، نه وه تا: نهو بهنده چاکه (خضر) به موسا عَلَيْهِ السَّلَام ده لى: ﴿فَلَا تَسْتَأْنِي عَنْ شَيْءٍ وَحَقَّ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾، واته: له باره ی هیچ شتی که وه، پرسیارم لى مه که (په خنهم لى مه گره) تا کو خوم له باره یه وه بۆت ددهویم، هه تا خوم له باره یه وه بۆت نه دویم، له خو ته وه، قسه لى لى مه که.

(۳۶)- که سى به شتی که ناشنا نه بن، قبولى ناکات و په فری ده کات، وه ک گوتراوه: (النَّاسُ أَعْدَاءُ مَا جَاهَلُوا)، خه لک دوژمنی شتی که، که پى نا ناشنان، موسا عَلَيْهِ السَّلَام له سۆنگه ی نه وه وه: نهو کرده وانه ی که تهو بهنده چاکه نه جامی داو، به دیوه په نهانه که یان ناشنا نه بووه، دیوه هه شار دراوه که ی نه یینون، په خنه ی لى گرتوون، که نه گهر وه ک (خضر)، دیوه په نهانه که ی بینیان، له لای ناسای ده بوون، که واته: راسته ینسان که به شتی که ناشنا نه بوو، دزایه تی ده کات، زور جارى وایه، که سانی که دزایه تی هه ق ده کهن، له بهر نه وه یه که نایانسان، هه لیه ته جارى واش هه یه، به تاییه ت نه وانه ی که هوکمران و دهسته لاتدارن، دزایه تی هه ق ده کهن، له بهر نه وه ی چاک ددانسان، ده زانن نه گهر تهو هه قه بچه سپن، بازارى نه وان تیک ده چی، به لَام زور له خه لکى گشتی، دزایه تی هه ق ده کهن، له بهر نه وه ی پى ناشنانین و، نازانن تهو هه قه بهر زه وه ندیه کانی نه وان دابین ده کات، مافه زه و تکراره کانیان بو دگپری ته وه! بویه ش دوژمنانی نیسلام و دوژمنانی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالسَّلَام) هه میسه په نایان بردۆته بهر چه واشه کارى، چاوبه سى خه لک و چاوپیتچکیان خستوونه سه رچاو، چونکه زانیویانه: نه گهر نه وانه به هه ق ناشنا بن، لهو ناهه قى نه وان هه لده گپری ته وه! بو وینه: له سوور ق (فصلت) دا، خوا ده هه رموى: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْعَوْا هَذَا الْقُرْآنَ وَالْغَوَافِیَ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾، واته: نه وانه ی بیپروان کوتیان: گوئى بو نه م قورئانه مه گرن و (لغوی) تیدا بکه ن، غه لیه غه لى تیدا بکه ن، دهنگه دهنگى تیدا بکه ن، ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾، به لکو به سه ریدا زالى، واته: مه هیلن تهو قورئانه بکاته گوئى خه لک، به دهنگى زولال و، له کش و هه وایه کى ئارام و هیمن دا، با پیتیان نه گات، بو نه وه ی به سه ریدا زالى، غه لیه غه لى تیدا بکه ن و خه لک چه واشه بکه ن، چاوپیتچ بخه نه سه ر چاوی خه لک، بو نه وه ی نه یینن.

(۲۷)- ماموستا بوى هه یه مهر ج له سه ر قوتابییه که ی دابنى و بلن: باشه ئاماده م ده رست پى بلیم، ئاماده م بته که مه قوتابی خوم، به لَام تهو مهرجه و، نه م مهرجه م هه یه، یان نه م چه ند

مه‌رجه‌م هه‌ن، بۆ وینه: چاک بخوینی، ئاوابکه و، ئاوا بروویی! به به‌لگه‌ی نه‌وه که (خضر) مه‌رج له‌سه‌ر مووسا عليه السلام داده‌تی، دواي نه‌وه‌ی سوور ده‌بیت که هاوه‌لایه‌تی بکات و، بیهته قوتابی نه‌و و زانیاری لیه‌و فیرب، (خضر) ده‌تی: ﴿ فَإِنْ أَتَبَعَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ وَحَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۚ ۝ ۱۸ ۚ ۝ ۱۹ ۚ ۝ ۲۰ ۚ ۝ ۲۱ ۚ ۝ ۲۲ ۚ ۝ ۲۳ ۚ ۝ ۲۴ ۚ ۝ ۲۵ ۚ ۝ ۲۶ ۚ ۝ ۲۷ ۚ ۝ ۲۸ ۚ ۝ ۲۹ ۚ ۝ ۳۰ ۚ ۝ ۳۱ ۚ ۝ ۳۲ ۚ ۝ ۳۳ ۚ ۝ ۳۴ ۚ ۝ ۳۵ ۚ ۝ ۳۶ ۚ ۝ ۳۷ ۚ ۝ ۳۸ ۚ ۝ ۳۹ ۚ ۝ ۴۰ ۚ ۝ ۴۱ ۚ ۝ ۴۲ ۚ ۝ ۴۳ ۚ ۝ ۴۴ ۚ ۝ ۴۵ ۚ ۝ ۴۶ ۚ ۝ ۴۷ ۚ ۝ ۴۸ ۚ ۝ ۴۹ ۚ ۝ ۵۰ ۚ ۝ ۵۱ ۚ ۝ ۵۲ ۚ ۝ ۵۳ ۚ ۝ ۵۴ ۚ ۝ ۵۵ ۚ ۝ ۵۶ ۚ ۝ ۵۷ ۚ ۝ ۵۸ ۚ ۝ ۵۹ ۚ ۝ ۶۰ ۚ ۝ ۶۱ ۚ ۝ ۶۲ ۚ ۝ ۶۳ ۚ ۝ ۶۴ ۚ ۝ ۶۵ ۚ ۝ ۶۶ ۚ ۝ ۶۷ ۚ ۝ ۶۸ ۚ ۝ ۶۹ ۚ ۝ ۷۰ ۚ ۝ ۷۱ ۚ ۝ ۷۲ ۚ ۝ ۷۳ ۚ ۝ ۷۴ ۚ ۝ ۷۵ ۚ ۝ ۷۶ ۚ ۝ ۷۷ ۚ ۝ ۷۸ ۚ ۝ ۷۹ ۚ ۝ ۸۰ ۚ ۝ ۸۱ ۚ ۝ ۸۲ ۚ ۝ ۸۳ ۚ ۝ ۸۴ ۚ ۝ ۸۵ ۚ ۝ ۸۶ ۚ ۝ ۸۷ ۚ ۝ ۸۸ ۚ ۝ ۸۹ ۚ ۝ ۹۰ ۚ ۝ ۹۱ ۚ ۝ ۹۲ ۚ ۝ ۹۳ ۚ ۝ ۹۴ ۚ ۝ ۹۵ ۚ ۝ ۹۶ ۚ ۝ ۹۷ ۚ ۝ ۹۸ ۚ ۝ ۹۹ ۚ ۝ ۱۰۰ ۚ ۝ ۱۰۱ ۚ ۝ ۱۰۲ ۚ ۝ ۱۰۳ ۚ ۝ ۱۰۴ ۚ ۝ ۱۰۵ ۚ ۝ ۱۰۶ ۚ ۝ ۱۰۷ ۚ ۝ ۱۰۸ ۚ ۝ ۱۰۹ ۚ ۝ ۱۱۰ ۚ ۝ ۱۱۱ ۚ ۝ ۱۱۲ ۚ ۝ ۱۱۳ ۚ ۝ ۱۱۴ ۚ ۝ ۱۱۵ ۚ ۝ ۱۱۶ ۚ ۝ ۱۱۷ ۚ ۝ ۱۱۸ ۚ ۝ ۱۱۹ ۚ ۝ ۱۲۰ ۚ ۝ ۱۲۱ ۚ ۝ ۱۲۲ ۚ ۝ ۱۲۳ ۚ ۝ ۱۲۴ ۚ ۝ ۱۲۵ ۚ ۝ ۱۲۶ ۚ ۝ ۱۲۷ ۚ ۝ ۱۲۸ ۚ ۝ ۱۲۹ ۚ ۝ ۱۳۰ ۚ ۝ ۱۳۱ ۚ ۝ ۱۳۲ ۚ ۝ ۱۳۳ ۚ ۝ ۱۳۴ ۚ ۝ ۱۳۵ ۚ ۝ ۱۳۶ ۚ ۝ ۱۳۷ ۚ ۝ ۱۳۸ ۚ ۝ ۱۳۹ ۚ ۝ ۱۴۰ ۚ ۝ ۱۴۱ ۚ ۝ ۱۴۲ ۚ ۝ ۱۴۳ ۚ ۝ ۱۴۴ ۚ ۝ ۱۴۵ ۚ ۝ ۱۴۶ ۚ ۝ ۱۴۷ ۚ ۝ ۱۴۸ ۚ ۝ ۱۴۹ ۚ ۝ ۱۵۰ ۚ ۝ ۱۵۱ ۚ ۝ ۱۵۲ ۚ ۝ ۱۵۳ ۚ ۝ ۱۵۴ ۚ ۝ ۱۵۵ ۚ ۝ ۱۵۶ ۚ ۝ ۱۵۷ ۚ ۝ ۱۵۸ ۚ ۝ ۱۵۹ ۚ ۝ ۱۶۰ ۚ ۝ ۱۶۱ ۚ ۝ ۱۶۲ ۚ ۝ ۱۶۳ ۚ ۝ ۱۶۴ ۚ ۝ ۱۶۵ ۚ ۝ ۱۶۶ ۚ ۝ ۱۶۷ ۚ ۝ ۱۶۸ ۚ ۝ ۱۶۹ ۚ ۝ ۱۷۰ ۚ ۝ ۱۷۱ ۚ ۝ ۱۷۲ ۚ ۝ ۱۷۳ ۚ ۝ ۱۷۴ ۚ ۝ ۱۷۵ ۚ ۝ ۱۷۶ ۚ ۝ ۱۷۷ ۚ ۝ ۱۷۸ ۚ ۝ ۱۷۹ ۚ ۝ ۱۸۰ ۚ ۝ ۱۸۱ ۚ ۝ ۱۸۲ ۚ ۝ ۱۸۳ ۚ ۝ ۱۸۴ ۚ ۝ ۱۸۵ ۚ ۝ ۱۸۶ ۚ ۝ ۱۸۷ ۚ ۝ ۱۸۸ ۚ ۝ ۱۸۹ ۚ ۝ ۱۹۰ ۚ ۝ ۱۹۱ ۚ ۝ ۱۹۲ ۚ ۝ ۱۹۳ ۚ ۝ ۱۹۴ ۚ ۝ ۱۹۵ ۚ ۝ ۱۹۶ ۚ ۝ ۱۹۷ ۚ ۝ ۱۹۸ ۚ ۝ ۱۹۹ ۚ ۝ ۲۰۰ ۚ ۝ ۲۰۱ ۚ ۝ ۲۰۲ ۚ ۝ ۲۰۳ ۚ ۝ ۲۰۴ ۚ ۝ ۲۰۵ ۚ ۝ ۲۰۶ ۚ ۝ ۲۰۷ ۚ ۝ ۲۰۸ ۚ ۝ ۲۰۹ ۚ ۝ ۲۱۰ ۚ ۝ ۲۱۱ ۚ ۝ ۲۱۲ ۚ ۝ ۲۱۳ ۚ ۝ ۲۱۴ ۚ ۝ ۲۱۵ ۚ ۝ ۲۱۶ ۚ ۝ ۲۱۷ ۚ ۝ ۲۱۸ ۚ ۝ ۲۱۹ ۚ ۝ ۲۲۰ ۚ ۝ ۲۲۱ ۚ ۝ ۲۲۲ ۚ ۝ ۲۲۳ ۚ ۝ ۲۲۴ ۚ ۝ ۲۲۵ ۚ ۝ ۲۲۶ ۚ ۝ ۲۲۷ ۚ ۝ ۲۲۸ ۚ ۝ ۲۲۹ ۚ ۝ ۲۳۰ ۚ ۝ ۲۳۱ ۚ ۝ ۲۳۲ ۚ ۝ ۲۳۳ ۚ ۝ ۲۳۴ ۚ ۝ ۲۳۵ ۚ ۝ ۲۳۶ ۚ ۝ ۲۳۷ ۚ ۝ ۲۳۸ ۚ ۝ ۲۳۹ ۚ ۝ ۲۴۰ ۚ ۝ ۲۴۱ ۚ ۝ ۲۴۲ ۚ ۝ ۲۴۳ ۚ ۝ ۲۴۴ ۚ ۝ ۲۴۵ ۚ ۝ ۲۴۶ ۚ ۝ ۲۴۷ ۚ ۝ ۲۴۸ ۚ ۝ ۲۴۹ ۚ ۝ ۲۵۰ ۚ ۝ ۲۵۱ ۚ ۝ ۲۵۲ ۚ ۝ ۲۵۳ ۚ ۝ ۲۵۴ ۝ ۲۵۵ ۚ ۝ ۲۵۶ ۚ ۝ ۲۵۷ ۚ ۝ ۲۵۸ ۚ ۝ ۲۵۹ ۚ ۝ ۲۶۰ ۚ ۝ ۲۶۱ ۚ ۝ ۲۶۲ ۚ ۝ ۲۶۳ ۚ ۝ ۲۶۴ ۚ ۝ ۲۶۵ ۚ ۝ ۲۶۶ ۚ ۝ ۲۶۷ ۚ ۝ ۲۶۸ ۚ ۝ ۲۶۹ ۚ ۝ ۲۷۰ ۚ ۝ ۲۷۱ ۚ ۝ ۲۷۲ ۚ ۝ ۲۷۳ ۚ ۝ ۲۷۴ ۚ ۝ ۲۷۵ ۚ ۝ ۲۷۶ ۚ ۝ ۲۷۷ ۚ ۝ ۲۷۸ ۚ ۝ ۲۷۹ ۚ ۝ ۲۸۰ ۚ ۝ ۲۸۱ ۚ ۝ ۲۸۲ ۚ ۝ ۲۸۳ ۚ ۝ ۲۸۴ ۚ ۝ ۲۸۵ ۚ ۝ ۲۸۶ ۚ ۝ ۲۸۷ ۚ ۝ ۲۸۸ ۚ ۝ ۲۸۹ ۚ ۝ ۲۹۰ ۚ ۝ ۲۹۱ ۚ ۝ ۲۹۲ ۚ ۝ ۲۹۳ ۚ ۝ ۲۹۴ ۚ ۝ ۲۹۵ ۚ ۝ ۲۹۶ ۚ ۝ ۲۹۷ ۚ ۝ ۲۹۸ ۚ ۝ ۲۹۹ ۚ ۝ ۳۰۰ ۚ ۝ ۳۰۱ ۚ ۝ ۳۰۲ ۚ ۝ ۳۰۳ ۚ ۝ ۳۰۴ ۚ ۝ ۳۰۵ ۚ ۝ ۳۰۶ ۚ ۝ ۳۰۷ ۚ ۝ ۳۰۸ ۚ ۝ ۳۰۹ ۚ ۝ ۳۱۰ ۚ ۝ ۳۱۱ ۚ ۝ ۳۱۲ ۚ ۝ ۳۱۳ ۚ ۝ ۳۱۴ ۚ ۝ ۳۱۵ ۚ ۝ ۳۱۶ ۚ ۝ ۳۱۷ ۚ ۝ ۳۱۸ ۚ ۝ ۳۱۹ ۚ ۝ ۳۲۰ ۚ ۝ ۳۲۱ ۚ ۝ ۳۲۲ ۚ ۝ ۳۲۳ ۚ ۝ ۳۲۴ ۚ ۝ ۳۲۵ ۚ ۝ ۳۲۶ ۚ ۝ ۳۲۷ ۚ ۝ ۳۲۸ ۚ ۝ ۳۲۹ ۚ ۝ ۳۳۰ ۚ ۝ ۳۳۱ ۚ ۝

۲۸- پروایه مروف سوارۍ که شتی بڼ، یان سوارۍ به لهم بڼ، یان سوارۍ هر نامړانک بڼ که له دریدادا هامووشوی پت دهرکړی، به به لنگه ی: ﴿حَقَّ إِذَا رَكِبَ فِي السَّفِينَةِ﴾، واته: هدا کاتبک سوارۍ که شتیه که بوون^(۱).

٢٩- بابای له بیرچوو، لئی ناگیرئ، نهوئا: مووسا (عليه السلام) بۆ یه که مجار ره خه ی لنده گری، به لیم له بهر نهوئ بههوی بههوی له بیرچوونه وه وه، ده لئ: ﴿لَا تُؤَاخِذُنِي بِمَا نَسِيتُ﴾، واته: لیم مه گره بههوی له بیرچوونه وه وه، واته: له سه ره نهوئ لپرسینه وه مه له گه لدا مه که و، له سه ره نهوئ سزام مه ده، سزادانه که ش بریتی بوو له وه ی ره فاقه ق نه کات و، لئک جیابینه وه، که نهوئ ش ههر حوکه مکی شه رعیه: ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ (البقره، واته: به ره ور دگا رمان! لیمان مه گره، نه گره له بیرمان چوو، یان نه گره هه له مان کرد.

۳۰- حوکم به پوالهت دهکړی (يُحکَم بِالظَاهِر) ټيمه حوکم به پوالهتی شتهکان ددهکین، نهک به دیوی پهنهانیان، ههړ بویهش مووسا عليه السلام ههړ سټی جارهکه، له ههړسټی پرفتار و کارهکهی (غضی)، که بهپیټی پوالهتی شهريعتی مووسا عليه السلام و به پیټی پوالهتی شهريعتی ټيمهش، خراب بوون، پڅهڅه گرتهو، پټگړی کردوه لهو ناشهړعی و خرابهیدهی ټهو پیاوه باشه ټهنجامی داوه، بهلام دیوه پهنهانهکهی ټهو کردهوانه، بهرژهوندی گهوره گهوره بوون، که بۆ مووسا عليه السلام نادیار بوون.

کهواته: هەر کهسێک شتێکی بینی، که به پوالت ناسه رعیی بوو، بوۆ ههیه په خهه ی
لێ بگرێ.

[illegible]

(۳۱) - زىيانى گەورە بە ھى بچووك لا دەبردې، (يُدْفَعُ الشَّرُّ الْعَظِيمُ، بالعقير) ھەمىشە دەبتى: زىيانى گەورە لا بېردى، بە ھۆى تەھەممولكردى زىيانى بچووكە، بۆيەش: ئەو بەندە چاكە (خضر) كەشتىيەكە خراپ دەكات، كۈن دەكات، كە ئەو زىيانىكى بچووكە، بۇ ئەۋەى خاۋەنانى ئەو كەشتىيە، كە كۆمەلە نەدارىكن، كار و كاسىبيان لەسەر ئەو كەشتىيە، كەشتىيەكەيان لە دەست نەچى، كەشتىيەكەيان خراپ بېت (تۆزىك كۈن بېت)، كە دواتر خۇيان چاكى دەكەنەۋە، زىيانى ئەۋە زۆر كەمتەر لەۋەى: كەشتىيەكەيان يەكجارىي زەۋت بىكرى، لە لايەن ئەو پادشا ستەمكارەۋە، كە ھەر كەشتىيەكى تازەۋ بەرچاۋو باشى زەۋت دەكرد.

(۳۲) - لەبەر ھىنانەدى بەرژەۋەندىي و چاكە، دروستە تەسەپرۇف لە مالى غەيردا بىكرى، بە ھەر شىۋەيەك كە بەرژەۋەندىي و چاكەى، ئەو خاۋەن مالىە دابىن بكات، واتە: بەبى مۆلەت لى ۋەرگرتىشى، دروستە دەست ۋەرىدەيە مالى كەسنىك، كە خۇشى لەۋى نىيە، يان لەۋىيە، بەلەم بۇ خۇى نازانى، مادام تۆ دۇنيانى كە بەرژەۋەندىي سامانەكەى ۋى لەۋەدايە، بۇ ئەۋەۋاچاكە، دروستە دەستكارىي بىكەى، بەلەم ئەۋە نابى بە گومان و گریمانە بى، دەبتى دۇنيابى بەرژەۋەندىيەكەى لەۋەدايە، بۇ ۋىتە: كەسنىك دەيەۋى شىكى خۇى بفرۆشى، بە ھەرزان قىمەت، تۆش دەزانى: كە نرخی ئەۋە شتە زۆر لەۋە زياترە، بۆت ھەيە، پىنى لىبىكرى و بلىنى، ناھىلەم، بەلەم ئەۋەش لە حالەق يەكدى ناسىن و، پىك تاشنابوون و لە يەكدى پايىنين دا، ئەۋە دەكرى، ھەرۋەھا بۆت ھەيە بلىنى: لىي گەپى مەن بۆت دەرۋەشم! ئەۋە ھوكمەش لە پەفتارى بەندە چاكەكە ۋەردەگىرى، كە بەبى مۆلەق خاۋەنەكانى، كەشتىيەكەى لى كۈن كىردن و نابەرچاۋى كىرد، تاكو تەماعى دەست بەسەرداگىراني تى نەكرى!

(۳۳) - ئاسانىي و سەماھەت پەچاۋ كىردن لە ھەلسوكەۋت لەگەل خەللىكدا، پىۋىستە، بە بەلگەى ئەۋەكە: مۇوسا عليه السلام كە بۇ يەكەمجار مەرچەكەى دەشكىنى، پاساۋ دىننەتەۋە، كە بەھۆى لەبىرچوونەۋە بوۋە، دواتر پىي دەلنى: ﴿لَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عَسْرًا﴾، واتە: لە كار و حالى خۇمدا، زەھمەت مەخە سەرشانم! يانى: باۋا نەبى كە بۆم تەھەممول نەكرى، كەۋاتە: سىفەتتىكى بەرز و پەسندە: مەۋى ئاسانىي و سەماھەت پەچاۋ بكات لە ھەلسوكەت دا و، بارى شانى خەللكە قورس نەكات و، ۋايان لى نەكات سەغلەت بىن.

(۳۴) - كاركردن لە دەريادا شىتىكى پەۋايە، ۋەك چۆن دروستە سۋارى كەشتىي و بەلەم و ھاۋىنەيان بىين، كە ھامووشۇيان پى دەكرى لە دەريادا، كاركردنش لە دەريادا، بۇ بىۋىي پەيداكردن، شىتىكى پەۋايە، بەبەلگەى ئەۋەكە: خوا عز وجل بۇ خاۋەنانى كەشتىيەكە، دەفەرمۇئى: ﴿أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ

لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ ﴿٣٥﴾، كەشتىيە كە ھى چەند نەدارىك بوو، كە كاربان دەكرد لە دەريادا، يانى: بژويان پەيدا دەكرد لە دەريادا، ئنجا: پراويان كردو، باربان ھەلكرتوھ بە كەشتىيەكە، خەلکيان سواركردو و پەراندوئەوھ، ھەروھەا تىستاش: گەوھەر و مروارې دەردىن، جوړە ناژەلەكانى دىكەى دەريا دەردىن... ھەند، ھەموو جوړە كاركردىك لە دەريادا، كارى پەوا بو بژيو پەيداكردن، دروستە.

(۳۵) - نەدار (مسكين) كەسكە، شتىكى ھەيە، بەلەم بەشى ناكات، وەك كاتى خۆى لە تەفسىرى سوورەتى (التوبة)دا، لە تەفسىرى ئەو نايەتەدا كە دەفەرموى: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٣٥﴾﴾، لەویدا خستومانەتە پوو، كە: ھەزار (فقير) كەسكە، ھېچى نىە، بەلەم نەدار (مسكين) كەسكە، شتىكى ھەيە، بەلەم بەشى ناكات، بەبەلگەى چى؟! بە بەلگەى ئەو كە لىرەدا، دەفەرموى: ﴿أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَمِيبَهَا﴾، كەشتىيەكە ھى چەند نەدارىك بوو كە كاربان دەكرد لە دەريادا، واتە: كۆمەلە خەلكنىك بوون، ھەريەكەيان پشكىكى لەو كەشتىيەدا ھەبوو، لەگەل ئەوئەشدا، خوا بە: ﴿مَسَاكِينَ﴾ ناو بردوون، لەبەر ئەوئەى، ئەو بژيوئەى، بەھۆى ئەو كەشتىيەوھ پەيدايان كردو، بەشى نەكردوون.

(۳۶) - كوشتن گەورەترین گوناھە، ھەلبەتە لە دواى شىرك و كوفر و نىفاق، بەبەلگەى ئەوھ كە خوا ﷻ لەسەر زمانى مووسا ﷺ پەخنە لە: (خضر) دەگرئ و دەلئ: ﴿أَقْبَلْتُ نَفْسًا رَّكِيَّةً بَغِيرَ نَقِيرٍ﴾، واتە: ئايا نەفسىكى پاكىت كوشت، بئ ئەوئەى نەفسىكى كوشتى؟!

كەواتە: شتىك كە مروئى لەسەر بكوژرئ، برىتە لە كوشتن، كەوا بئ: كوشتن گەورەترین تاوانە، ئنجا ئەو ھەپەشەبەش كە خوا ﷻ بۆ كەسانىك كە بە ئەنقەست كەسكە دەكوژن، ئەو ھەپەشە و سزايەى بۆ ئەوھ باسى كردو، بۆ ھېچ شتىكى دىكەى باس نەكردو، وەك لە سوورەتى (النساء)دا دەفەرموى: ﴿وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ ﴿٣٦﴾، وەك لە شوئى خۆى، لە بەرگى سىيەمى ئەم تەفسىرەماندا، بە تەفصىل لە بارەى ئەو نايەتەوھ دواوين.

(۳۷) - كوشتنەوھ، بە ھۆى تۆلەكردنەوھو، بە كوشتن لە قەلەم نادرئ، واتە: كوشتنە، بەلەم كوشتىكى خراپ نىە، يانى: كەسكە كە وەك تۆلە دەكوژرئ، لەبەر ئەوئەى نەفەرىكى كوشتو، ئەو كوشتنەى ئەو

به خراب له فہ لہم نادری، بہہ لنگہی تہوہ کہ خوا دہفہرموی: ﴿قَالَ أَفَلَنْتَ نَفْسًا رَّكِيَةً يَغِيْرُ نَفْسٍ﴾، کہواتہ: تہ گہر کہ سیک لہ بہرانہر نہ فسیکدا بکوڑی، تہوہ جی پرخنہ و سہرزہ نشنہ، بہ لکو کارنکی باشہ و خراب نہہ.

(۳۸)- بلای پئیوار و غریب، دروستہ داوای خواردن و میوانداری بکلت، لہ شوئینک کہ بہ کی کہوتوہ و لئی دہفہرموی، دروستہ داوا لہ خہ لک بکات، وہک لہ کوردہواری خو ماندا ہہیہ: کہ لادہدیہ شوئینک و پئیان ناشانی و یہ کہم جارتہ، بہ لہم پئیواری: سہ لام دہکھی و دہلئی: میوانان رادہ گرن؟ نجا تہ گہر نہ جابہ تیان ہہ بن، دہلین: فہرمو فہرمو، لہ خزمہ تداین، وہک لہ خوا بہ زیاد بن، من لہ ژبانی خو مد، تاکو گوئیم: میوانان رادہ گرن! فہرمو ویان لیکردوین، ہہ لہتہ تہ جاری واش ہہیہ، خہ لکینکی وہک مووسا و (خضر) لیان ہہ لکہ وتیوون، ہہن و دہلین: نہ خیر، گرنک تہوہیہ دروستہ بابای غریب، ریبوار، داوای خواردن و میوانداری بکلت، بہ بہ لنگہی تہوہ کہ خوا ﴿ذَلَّ﴾ دہرباری مووسا و بہندہ چاکہ کہ، دہفہرموی: ﴿أَسْتَطَعَمَّا أَهْلَهَا﴾، داوای خواردنیان لہ خہ لکہ کی کرد، کہواتہ: داوای خواردن کردن دروستہ، لہ کاتیکدا: پئیواری و پکت کہوتوہ و ہیچ دہرہ تانت نہہ.

(۳۹)- دروستہ لہ بہرانہر کاردا، داوای کرئی بکری، بہ بہ لنگہی تہوہ کہ مووسا ﴿ذَلَّ﴾ بہ (خضر) دہلن: ﴿لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾، واتہ: تہ گہر ویستبات، داوای کریت دہکرد، واتہ: وا باشوو داوای کرئی بکھی، لہ بہرانہر چاککردنی تہو دیواردا، کہواتہ: تہصل تہوہیہ تینسان لہ بہرانہر کاریکدا کہ دہیکات، دروستہ داوای کرئی و پاداشت بکات، یانی: ہہر کاریک تہنجام دہدری، بؤ کہ سیک، تہو کہ سہ کہ کارہ کی تہنجام داوہ، شایستہ ی کرئی و پاداشتہ، نجا تہ گہر دوایی خوئی خو بہ خشانہ تہنجامی دہدات و ہیچی ناوی، تہوہ شینکی دیکہیہ، وہک چوون مووسا ﴿ذَلَّ﴾ کانی خوئی ناژہ لہ کانی بؤ دوو ٹاغرہ تان ناودان، کہ لہ سوورہتی (القصص) دا ہاتوہ: ﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَىٰ الْإِظْلِ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أُرْسِلْتُ إِلَيْهِ خَيْرٌ فَعِیرٌ ﴿۱۱﴾﴾، واتہ: ناژہ لہ کانی بؤ ناوہ دان، دواپی چووہ سبہرینک و گوئیشی پہروہ ردگارم! من پیوستیم بہ ہہر خیر و چاکہ یہک ہہیہ، کہ بؤم دادہ بہ زیننی.

کہواتہ: زوری برسیی بووہ و زوری پیوست بہ کرئی و پاداشت بووہ، بہ لہم کارہ کی کارنکی خو بہ خشانہ بووہ و، بہزہ پی بہو دوو ٹاغرہ تہ دا ہاتوہ و، ناژہ لہ کی بؤ ناودان، ہہروہا تہو بہندہ چاکہ ش کہ لہ گہل مووسا بووہ، دیوارہ کی راست کردو تہوہ، بہ بن بہرانہر.

(۴۰)- بہندہ ی باش، خوا وہ چہ کی بؤ دہ پاریزی، وہک خوا ﴿ذَلَّ﴾ دہرباری دوو ہہ تیوہ کہ، دہفہرموی: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾، واتہ: بابیان پیای و چاک بوو.

ئنجالەبەر ئەوەی بابیان پیاوی چاک بوو، خوا ﷻ ئەو بەندە چاکەیه (خضر) ی بۆ وا لیکردوون، ئەو بەرزەووەندیەیان بۆ بپارێزێ، کە بریتی بوو، لە مآل و سامانەکیان کە لە ژێر دیوارە کەدا شێردراوەتەوه، دیوارە کەش مەیلی کردووە بە لای ڕووخاندا و خەریک بوووە بپرووخت، کە ئەگەر ڕووخابایە، مآلەکیان دەردەکەوت و خەلکی شارەکەش زۆر چەتوون و ناپێک بوون، مآلەکیان لێ زەوت دەکردن، بۆیە (خضر) دیوارەکی بۆ چاککردوونەوه، تاکو دوایی خۆیان زانیویانە، کە بابیان ئەو پارە و سامان و خەزنەیی، لە ژێر ئەو دیوارەدا بۆ شار دووونەوه، وادیارە وەسیەتی بۆ کردوون، بەلەم ئەگەر دیوارەکە ڕووخابایە، ئەوان جاری توانای ئەوەیان نەبوو مآلەکیان بپارێزن، بۆیە (خضر) دیوارەکی بۆ چاک کردوونەوه، تاکو دوایی کە خۆیان گەورە بوون، بە ئیسراحت پارەکیان دەردێنن و، دەشتوانن بەرگری لە خۆشیان و مآل و سامانەکیان بکەن.

(٤١)- کارکردن بۆ مەروفی صالح، باشترە لە کارکردن بۆ خەلکی دیکە، چونکە خوا دەفەرموێ: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾، واتە: بابیان پیاوی چاک بوو، کەواتە: ئەگەر ئێنسان کار بکات بۆ ئێنسانی باش و صالح، لە خەلکی دیکە باشترە و، ئەو بەرە کەتی زیاترە و جێی باشتر دەگێرێ.

(٤٢)- مآل زەوتکردن قەدەغەیه، بەبەلگەي ئەوەکە لە باسی کەشتیە کەدا، دەفەرموێ: ﴿وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾، لە پشتیانەوه پادشایەک هەبوو، کە هەر کەشتیەکی بەرچاو و چاکی، زەوت دەکرد.

کە دیارە ئەوەش زۆلم بوو، ئنجالە بۆ ئەوەی ئەو زۆلمەیان لێ نەکرێ، (خضر) هەتساو: بەشێک لە کەشتیەکی لێ خراپ کردوون، بۆ ئەوەی نا بەرچاو بێ و تەماعی تێنەکرێ، کە ئەو زیانە بێ کەشتیەکی گەیاندووە، زیانیکی بچووکی بوو، بۆ ئەوەی لە زیانی گەورەتر ئەو کەشتیە بپارێزرێ و، خواوەنەکانی تووشی زیانی گەورەتر نەبن، ئەو نەدارانەي کە کار و ژیاڵیان بەو کەشتیەوه بەند بوو، کەواتە: ئەو تەگێرە حەکیمانەیهی (خضر) لە پێناوی ئەوەدا بوو، کە کەشتیەکە لە زەوتکران (غَصْب) دوور بڤخاتەوه.

(٤٣)- دروستە مآل لە ژێر زەویدا بشاردێتەوه: ﴿وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا﴾، بەلێ، بە پێی ئەم ڕستە قوڕئانییە کەسێک مآل و سامانیکی هەیه، لێی دەترسێ، دروستە لە ژێر زەویدا بشاردێتەوه.

(٤٤)- دەبێ مەروفی لە کاتی دەربریندا، ئەوپەڕی تەدەب و ڕێز بەرانبەر بە خوا ﷻ بەکار بێنێ، تەماشای بکەن! ئەو بەندە چاکە (خضر) وای کردووە، بۆ وێنە:

ا- دهلن: ﴿فَأَرَادْتُ أَنْ أُعِيْبَهَا﴾، واته: ویستم عهیداری بکهم، عهیه که ده داته پال خوی.

ب- به لام بؤ نهوی دیکه دهلن: ﴿فَأَرَادْتُ أَنْ يَلْعَنَ أَشَدُّهُمَا وَيَسْتَحْرِجَا كَرْهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾، واته: پهروه ردگار وستی نهو دوو میرد مناله بکه نه حاله قی که نجیبی و تین و تافهت. بؤ عهیدار کردن پالی ده داته لای خوی، به لام بؤ گه یشتن به حاله قی بالغ بیون، پالی داوه ته لای خوی پهروه ردگار که بهرزه وندیان له وه دایه، تا کو بتوان مال ه که یان بهار یزن.

نجا نه مه له هه موو خوړنلندا، په چاو کراوه، بؤ وینه:

ا- نبیرهیم ﷺ له سووړه قی (الشعراء) دا دهلن: ﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾، واته: کاتیک که نه خووش بووم، بهس نهو (خوا) چاکم ده کاته وه.

نه خو شیهه کی خوی پالده داته لای خوی، که بؤ خوی نه خووش ده بی، به لام شیفایه که پالده داته لای خوا، خوا چاک ده کاته وه.

ب- ههروه ها جندیش نهو نه دهب و پړزه یان بؤ خوی بهر ز، په چاو کردوه: ﴿وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدَ يَمْنُ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾، واته: تیمه نازانین: نایا خه لکی سهر زهوی خرا بهی بؤ په چاو کراوه (خرا بهی بؤ ویستراوه) یا خود پهروه ردگار یان به نامانج گه یشتن و سهر راستی بویان ویستوه؟!

(۴۵)- نابئ هاورئ له هاورئ جیابینه وه، تا کو بی به لکه و پاسوی ده کات، نه وه تا مووسا ﷺ دهلن: ﴿قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾، واته: به راستی تو به نسبت منه وه گه یشتووی به پاسا وو به لکه، که هاوه لایه تیم نه کی، چونکه سی جارن مهرجی شکاندوه، که واته: په فقی و هاوه ل نابئ لیک جیابینه وه، تا کو به لکه و پاسوی به هیزیان نه بیت، کورده واری خو شمان ده لین: (دوست بگره به چایه ک، مهیده به دنیا به ک)، ئنسان نابئ هه روا به ئاسانی ده سته برداری، په فقی و دوستی خوی بی، باشرین کهس نه وه یه که بؤ په فقی و هاوه ل کانی باشرین، وه که له فه رمایشتی پیغه مه ردا ﷺ هاوه، پرساری لیکراوه: دوو کهس ده گه نه په کی، کامیان سلوا لهوی دیکه بکات؟! فه رموویه قی: (أُولَٰئِكَ بِاللَّهِ) (۱) واته: نه وه یان له خوا وه نزدیکتره، نهو ده بی پیشتی سلوا بکات.

واته: کئ بؤ په فقی خوی باشرین، نهو له لای خوا چاکتره.

(٤٦) - دەبێ مەرووف دان بە واقعدا بێت و، واقع چۆنە، ئاوا بیسەلمێت و ببینێ و دانی پێدا بێت. وهك كوردەواریی دەلێن: (له هەقی ئاوا پادەهوەست) ئینسان نابێ له هەقی لابدا، مووسا عليه السلام جاری یەكەمیان: دەلێ: ئێم مەگرە كه لهبیرم چوو، جاری دووهمیان: دەلێ: ئەگەر جاریکی دیکە پەخنەم لێ گرتی، هاوێلاتیی مەكە، جاری سێیم: پێویست ناكات مووسا بۆ خۆی و بۆ، چونكە جاری پێشوو گوتوو یە: ئەگەر ئەم جارە پرسیارم لێكردی و پەخنەم لێكردی، هاوێلایەتیی مەكە، بۆیە مووسا عليه السلام كاتێك بەنده چاكەكە، دەلێ: ﴿ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ﴾، ئا ئەوە لێك جیابوو نەوێ من و تۆیە، مووسا عليه السلام بێ دەنگ دەبێ، چونكە دەزانێ: كه ئەوە هەقە و، پێشتر پێی له خۆی بریو، كه داواي درێژە پێدانی ئەو هاوێلایەتیە بكات، كه ئەو ناتوانێ خۆی مەرزەم بكات و تێیدا مەدار بكات.

(٤٧) - ئازاردانی دایك و باب، مایە تەمەن كورتییە، بەلگەشمان ئەوێە كه خۆای پەرورەدگار دەفەرموێ: ﴿ وَأَمَّا الْفُلُ فَمَا كَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَفَحْنَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴾، مێرد مندالەكە باب و دایكی برواردار بوون، ترساین، كه {ئەگەر گەورە بێ} تووشی سەركێشی و، كوفریان بكات، سەركێشی و كوفریان بە ملدا بێت.

كهواتە: لەبەر ئەوێ ئەو مندالە باش نەبوو بۆ دایك و بابی و، ئەگەری ئەوێ هەبوو، كه تووشی كوفر و خراپەیان بكات، بۆیە خوا تعالى تەمەنی كورت كردو و، مۆلەتی داو: كه ئەو بەنده چاكە لێ گەل مووسا دایە عليه السلام (خضر) بېقهووتێت، تاكو خۆای بەخشر بۆیان بگۆڕێ بە مندالێكی پاكتر و چاكتر و بە پەحمت.

(٤٨) - تەبابی و گونجایی هۆی بەردەوامی هاوێلایەتیە، بە پێچەوانەوێش: هەر راستە، بێگومان پەفیی و دۆست و برادران، كاتێك دەتوانن پێكهو بەردەوام بن، كه پێكهو تەبا و گونجاو بن و، ئەگەر پێكهو نەگونجان و تەبا نەبوون، لێك جیادەبنەو، هەر بۆیەش مووسا نەیتوانی لەگەل (خضر) دا مەدار بكات، لەبەر ئەوێ مووسا كه پۆلەتی شتەكانی (خضر)ی دەبینی، پێی ناشەری و هەلە بوون و، پەخنە لێ دەگرتن، ئەویش بە دیوێكی دیکە دا تەماشای كارەكانی دەكرد و پەنھانیان دەبینی، واتە: پەكێكان: پۆلەتی شتەكانی پێ ناشەری بوو و، پەخنە لێ دەگرت و، ئەو دیکەش: پەنھانی كارەكانی دەبینی و بەرژوونەندیە گەورەكانی دەبینی، بۆیە لەبەر ئەوێ بۆ چوون و تێفكرینیان جیابوو بۆ شتەكان، نەیان دەتوانن پێكهو مەدار بكەن، واتە: مادام پێكهو تەبا و گونجاو نەبوون، بەردەوامی هاوێلایەتیەیان مەحەل بوو.

(٤٩) - دەبێ مەرووفی مسوڵمان دلتیابێ كه قەدەرەكانی خوا، دیوی پەنھانیان هەیه و، زۆرجار (مخنة) دەبێتە (مئحة) واتە: بەلا دەبێتە خەلات، یانی: زۆرجاران میحنەت، مینحە تێدایە،

زۆرچاران شېئىك تۆ بە لەلى تېدەگەي. بەلام خەلاتە، ھەربۇيە كوردەوارىي خۇمان كەسېك كە نەخۇش دەبى، دەلئىن: (نەخۇشېي خەلانى خۇايە) يان دەلئىن: (خۇا بەسەرى كوردۆتەو) واتە: خۇا لىي پىچاۋەتەو.

۵۰- ژمارەي سى (۳) ياخود كەرق سى، كاتىك كە دووبارە دەبىتەو، ئىعتىبارى پىندەكرى، ئەو تا ئەو بەندە چاكە، كە بۇ جارى سىيەم، مووسا ﷺ مەرچەكەي دەشكىنى، خۇا حافىزى لىدەكات و دەلئى: ﴿قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ﴾، كەواتە: سى، كە دووبارە دەبىتەو، ئىعتىبارى پىندەكرى، كوردەوارىي خۇشان دەلئىن: (شەرقى پىاۋان سى جارى).

۵۱- مەرچ (شُرط) پىئوستە پابەندىي پىئە بىكرى، زانايان گوتوويانە: (المشروط شرطاً كالمشروع شُرْعاً)، واتە: مەرچىك كە بە مەرچ گىراۋە، وەك بىنەمايەكى شەرىعيە كە دانراۋە، يانى: مووسا ﷺ كە ئەو بەندە چاكە، لەسەرى بە مەرچ دەگرى: لىي نەپرسى، تاكو خۇي لە بارەيەو بۇي دەدوئى، كە سى جارار مەرچەكەي بۇ نابردىتە سەر و دەشكىنى و، ناتوانى پىيەو پابەند بى، بۇيە مووسا ﷺ ھەر بۇ خۇي لىي دەسەلمىنى، كە بۇي ھەيە چىدىكە ھاۋەلەيتى نەكات و لىي جىبابىتەو.

۵۲- زانا و مامۇستا دەبى بە ھەوسەلە بى، سىنگ فراۋان بى، لىبوردە بى، ئەو تا (خضر) كە لەگەل مووسادا بوۋە و، مامۇستاي مووسا بوۋە لەو زانبارىيە پەنھانەدا: چەندە بە نەرمىي و لە بارىي ھاۋەلەيتىي كوردە: جارى يەكەم بەس ئەۋەندە دەلئى: ﴿أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾، ئايا نەمگوت: ناتوانى لەگەلەم خۇراگرى؟ بۇ جارى دوۋەم گەلەيەكەي لىي توندتر دەكات: ﴿أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾، واتە: ئايا بەتۆم نەگوت: كە ناتوانى لەگەل مىندا خۇراگرى؟

بەلام بۇ جارى سىيەم تەنانتە گەلەيش دووبارە ناكاتەو و دەلئى: ﴿قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ﴾، واتە: ئەمە {تېرە} لىك جىبابونەۋى مىن و تۇيە.

مامۇستا لەگەل قوتابىدا، ھەرۋەھا كەسېك كە كەسېكى لەبەر دەرسە، ياخود كەسېك، كە كەسېك شىئىكى لىن فېردەبى، پىئوستە بە ھەوسەلە و بە سەبر بى، بەلئى دەبى سەرزەنشت و لىپرسىنەو ھەبى، بەلام دەگونجى بە شىۋازىكى بەرز و نەرمى بى و، قوتابىيەكە، ئەۋەش دەرسىكى دىكە بى، كە لە مامۇستايەكەيەۋە فېرى دەبى.

کورته باسینک له باره ی: (خضر) و زانیاری په نهانه وه

به پړيزان! له م کورته باسه دا دوو مه سه له ی گړنگ و هه ستیار، به کورتی و گوشرایی ده خه ینه روو:

مه سه له ی په که م: ((خضر)):

له باره ی (خضر) وه که کورده واری خومان ده لّین: (خدر) و هه ندیک ده لّین: (خدری زینده) که وهک روونی ده که ینه وه: له راستیدا نهو بهنده چاکه، که به (خدری زینده) ناوبروه، زیندوو ینه، هه رچه ننده لهو باره وهش قسه ی جیاجیا هه ن:

خاوه ن (معامن التأویل)، (جمال الدین القاسمی) (ردحه مق خوا ی لیّی)، کومه لّیک قسه دینّی، که یم وایه نه وه ی که له ته فسیره کاند ا هاتوه، نه وه ی جیّی مه به سته هه مووی جیّی کردّته وه، بویه منیش نه وه ی نهو هیناویه ق و کوی کردّته وه، پوخته یه که له ده قه که ی دینم.

له باره ی (خضر) وه ده لّی:

(اِخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي نَسَبِ الْخَضِرِ، وَفِي كَوْنِهِ نَبِيًّا، وَفِي طُولِ عُمُرِهِ، وَبِقَاءِ حَيَاتِهِ، عَلَى أَهْوَالِ غُثَيَّةٍ)، واته: زانایان راجیایان هیه، دهر باره ی رچه له کی (خضر) و، له و باره وه که نایا پیغه مبه ر بووه؟ هه روه ها دهر باره ی ته مه ن درّیّی، که نایا له تّستا له ژیاندا یه و نایا تّستا ماوه؟ راجیایه کانیش دابه ش بوو ون بوّ چه ند رایه کی زور.

۱- دواپی وهک نمونه، قسه یه کی (نه وه ویی) دینّی و ده لّی:

(قَالَ النَّوَوِي فِي (التَّهْذِيبِ): قَالَ الْأَكْثَرُونَ: هُوَ خَيٌّ مَوْجُودٌ بَيْنَ أَطْرَفَيْهِ، وَذَلِكَ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ بَيْنَ الصُّوفِيَّةِ وَأَهْلِ الصَّلَاحِ وَالْمَعْرِفَةِ، وَحَكَايَاتِهِمْ فِي رُؤْيَيْهِ، وَالْإِجْتِمَاعِ بِهِ، وَالْأَخْذِ عَنْهُ، وَسُؤَالِهِ، وَوُجُودِهِ فِي الْمَوَاضِعِ الشَّرِيفَةِ، أَكْثَرُ مِنْ أَنْ تُحْصَى، وَأَشْهُرُ مِنْ أَنْ تُذْكَرَ).

نه وه ویی له کتیّی: (التّهذیب) دا ده لّی: زور به ی زانایان گوتوویانه: (خضر) زیندووه و له تّیوماندا یه و، نه وه ش یه که ده نگیی له سه ره له تّیوان ته هلی ته سه ووف و ته هلی

صەلاح و مەعرفەت دا، ئەوانەى چاكن و: زياتر كار دەكەن لە پرووى تەزكىيەوه؛ بەسەرھاتەكانىشىان سەبارەت بە بېنىنى و، لەگەڵدا كۆبوونەوهى و، زانىارى لىوەرگرتنى و، پەرسىار لىكردنى، ھەرودەھا ھەبوونى لە شوئە موبارەكەكان دا، (پەنگە مەبەستى پى مەككە و مەدينە و قودس و ئەوانە بن) لەو زياترە كە سەر ژمېرېكرى و، لەو ھەش باوترە كە باس بكرى.

(۲) - تنجا راي بوخاريى دىتى:

(وقال البخاري وطائفة من أهل الحديث: إنه مات)، واتە: بوخاريى و كۆمەلىك لە فەرموودەناسانىش گوتتويانە: مردووە.

(۳) - پاشان راي (الحافظ أبو الخطاب) دىتى:

(وقال الحافظ أبو الخطاب بن دحية: وأما رواية اجتماعه مع النبي ﷺ وتعزيتة لأهل البيت، فلا يصح من طرقها شيء، ولا يثبت اجتماعه مع أحد من الأنبياء، إلا مع موسى).

واتە: (الحافظ أبو الخطاب بن دحية) دەلى: ئەو رىوايەتە كە گوايە: لەگەڵ پىغەمبەرەدا ﷺ كۆبۆتەو وە دوايى ھاتو ھەرەخۆشى كردو ھە مەمالەى پىغەمبەر ﷺ بە بۆنەى كۆچى دوايى پىغەمبەرەو ھە، ھىچ كام لە رىيەكانى پاست نىن و، نەچەسپاو، كە ئەو بەندە چاكە، كە لەگەڵ ھىچ كام لە پىغەمبەرەندا كۆبوويىتەو و ھىچ كام لە پىغەمبەرەنى بېنىن، جگە لە مووسا ﷺ.

واتە: (خەىر) تەبىا لەگەڵ مووسادا كۆبۆتەو و بېنىويەنى، ئەويش مووسا چوو ھە بۆ لای، بۆ ئەو ھەى ئەو زانىارىيە تايبەتيەى لى وەرېكرى.

(۴) - دوايى (جمال الدين القاسمي) راي خۆى دەخاتەروو:

(ومشك من قال بتميمه، بقصة عين الحياة، واستند إلى ما وقع من ذكرها في صحيح البخاري وجامع الترمذي، ولكن لم يثبت ذلك مرفوعاً).

واتە: ئەوانەى كە گوتتويانە: تەمەن درىژكراو و ماو و ھەيە، بەسەرھاتى سەرچاو ھە ژيان (عين الحياة) بە بەلگە ھىناو ھەو و، پىشتيان بەو ھەستو ھە لەو بارەو، باسكراو، لە صەحىحى بوخاريى و سونەنى تىرموڭى دا، بەلام ھىچ كام لەوانە بە بەرزكرانەو ھە بۆ لای پىغەمبەر ﷺ نەچەسپاون، (واتە: فەرموودەى (مرفوع) نىن، بەلكو راي ھەندىك لە

زانایان، تنجا: هاوآله، تابعیه، هه که سیتی دیکهیه، گرنک نهوهیه پیغمبر ﷺ شتی وای نهفه رمووه.

(۵) - تنجا رای (أبو حیان التوحیدی) دیتی:

(وَقَالَ أَبُو حَيَّانٍ فِي «تَفْسِيرِهِ»: الْجُمْهُورُ عَلَى أَنَّ الْخَضِرَ مَاتَ)، واته: نهوو حه بیان له تفسیره که خویدا ده لئی: رای زوربه ی زانایان وایه که (خضر) مردوه.

(۶) - تنجا رای (ابن تیمیة) دیتی:

(وَقَالَ تَقِيُّ الدِّينِ ابْنُ تَيْمِيَّةٍ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالرَّضْوَانُ فِي بَعْضِ فَتَاوِيهِ.... وَكَذَلِكَ الَّذِينَ يَرُونَ الْخَضِرَ أَحْيَاءً، هُوَ جَنِّي رَأَاهُ، وَقَدْ رَأَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ مِمَّنْ أَعْرَفَهُ، وَقَالَ: (إِنِّي الْخَضِرُ) وَكَانَ ذَلِكَ جَنِيًّا لُبَّسَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ الَّذِينَ رَأَاهُ، وَإِلَّا فَالْخَضِرُ الَّذِي كَانَ مَعَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ مَاتَ، وَلَوْ كَانَ حَيًّا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، لَوَجِبَ عَلَيْهِ أَنْ يَأْتِيَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ وَيُؤْمِنَ بِهِ وَيَجَاهِدَ مَعَهُ، فَإِنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَى كُلِّ نَبِيٍّ أَنْ يَدْرِكَ مُحَمَّدٌ أَنْ يُؤْمِنَ بِهِ وَيَجَاهِدَ مَعَهُ)^(۱).

واته: (تقی الدین ابن تیمیة) له هه ندی له فه توکانی خویدا گوتوو یه تی، هه روه ها ته وانه ی که هه ندی جار بیان وایه: (خضر) یان بینوه، ته وه جندیکه دیتوو یانه، زیاد له یه کیک له وانه ی من ده یانناسم، ته وه یان بینوه، تنجا که ته وه یان بینوه، گوتوو یه تی: من (خضر) م، به لآم له راستیی: جندیک بووه، سه ری له و مسولمانانه شیواندوه که بینویانه، ته گهرنا ته و (خضر) هی که له سه رده می مووسا پیغمبردا بووه ﷺ، مردوه و، ته گهر گریمان له رۆزگاری پیغمبردا ﷺ مابایه، له سه ری پتویست بوو، بیته خزمه ت پیغمبر ﷺ و بروای پییستی و، له گه لیدا بچی بۆ جهنگ و تیکۆشان.

(۷) - به ندهش ده لئی:

ده گونجی زۆر به لگه ی دیکه ش له و باره وه که (خضر) بووی نه ماوه، به پیننه وه، بۆ غمونه:

۱ - ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِإِسْرَافِيلَ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ﴾ (۲۴) ﴿الْأَنْبِيَاءُ﴾ واته: له پتش تۆش دا (ته ی موحه ممه دا!) هیچ مرو فیکمان هه رماو نه کردوه (نه هیشته ته وه له ژیان دا) نایا که تۆ مردی ته وان هه رماو ده بن؟!

۲ - ته و فه رمووده یه ی پیغمبر ﷺ: ﴿إِلَّا تَأْتِي بَالَهُ سَنَةٌ، وَعَلَى الْأَرْضِ نَفْسٌ مَنُفُوسَةٌ الْيَوْمَ﴾ (اخرجه مسلم: ۲۲۳۸، والترمذی: ۲۲۵۰، وابن حبان: ۲۹۸۷ عن جابر بن عبد الله).

واتە: سەد سالى تىنابەرى، كە لەسەر زەوى، هېچ كام لەو مەرفاھەى تىستا هەن،
يەككىيان بىنى.

واتە: ئەو جىلە كە لە پۇژگارى پىغەمبەر ﷺ دابوون، دواى سەد (۱۰۰) سالى ئىنجا
ئاياسەد سالى كە بە ديارىكرامى، ياخود سەد سالى، شتىك كەتر، شتىك زياتر { هېچيان
نامىنن.

ئەمەش ئەو دەگەيەنى كە هېچ مەرفىك لەسەر زەوى نەماو، لە سەردەمى
پىغەمبەردا ﷺ دواى سەد (۱۰۰) سالى كە تىپەپىو و گوزەراو.

بەسەرھاتىكى خۇش :

لیرەدا بۆ مەسەلى ئەو كە هەندى خەلك جارى واىە جىننىيەك دەبىنى، وا دەزانى:
(خضر) {خدرى زىندە}،ە، مىش قولى نەزىلەيەك بگىرمەو، باشە:

كافى خۆى - لە سالى: ۱۹۸۶ - ۱۹۸۷ ز دا - لە دىيەك مەلا بووم، ئەو كاتە لە پۇژىم
قاچاغ بووم، لە گوندى {گەلووى ماخۆ بزنان} زۆر كەس هاموشۆى ميان دەكرد، دۆست
و برا و تاشنا، لە هەولير و سلىمانى و پشدر و بىتوتن و لە زۆر لە شوتنى دىكەو،
عەرەب و كورد و توركمەن دەهاتن، ئەو كە لە پۇژىم قاچاغ دەبو و خۆى لەلای تىمە
حەشار دەدا، هەبوو لە مالى تىمە دەمايەو، هەبوو بەرپىمان دەكرد بۆ ئەو دىو
(ئىران) هەروەها هى وابوو لەو دىووە دەهاتەو، ئىنجا جارىكىان برادرىكم هاتبوو،
كەشى زستان بو، سەرما بو، ئەویش بآلتۆى لەبەر بو، بآلتۆكەى كآوى هەبو،
خۆشى پىشىكى هەبوو كآو كەى داخستبو، تەنبا پىشى و تۆزىك لە دەم و چاوى ديار
بوو، لە دەشتى لای گوندى (دووكۆمان) گەيشتبوو شوانىك، لە تىو خەلكى عەوامىش
دا باو: خدرى زىندە هەيە، ئەویش كە خۆى بۆى گىرامەو گوتى: بە تاماژە بانكى
شوانەكەم كرد، بە بى قسەكردن، شوانەكەش بە لامەو هات و بە پارىزەو گوتى:
قورىان جەنابت كى؟

گوتم: نامناسى؟

گوتى: نەخىر.

گوتم: من خدرم، خدر! گوتى: خدرى زىندە؟

گوتم: بەلێ.

گوو: دەبێ شتێکم بە مۆتفەرک وێدە.

دیاره تێمه ناھمان ویدا بوو بۆ ڕێشە، گوو: لە نانه که که لە گیرفامدا بوو، هەندیکم هەلگوشی و هەندیک وەرە نام ویدا و، گوتم: ها ئەو بەلێ: خەر وێداوم!

ئەجا دواپی ئەو شوانە، چوو بۆو دێهە کە ی خۆیان و گۆتووی: ئەمڕۆ خەری زیندەم بینی و، ئەو نەندە نەهەشی وێداوم، وەک مۆتفەرک و تەوقەم لە گەلدا کرد، - لە نێو خەلدا واباو (خەری زیندە) تێسک لە بەدەنیدا نەه و نەرە - ئەویش گۆتووی: تۆقەم لە گەلدا کرد و، تێسک لە بەدەنیدا نەبوو، نەرەم بوو.

بە هەرحال وەک (ابن تیمیة) گۆتوویەتی و منیش زۆرم پێ راستە: دەگونجێت بە کێک لە جین - بەلکو مۆفیکیش وەک ئەو بەسەرھاتە ی گیرامەو - خۆی بەریتە سەر شێوێهە و بە خەلک بەلێ: مەن فلانە کەسم، یان فریشتەم، یان خەرم، ئەگەر نا لە راستیدا ئەو بەندە چاکە لە سەر دەمی مۆسادا (مۆسادا) بوو، لە گەل ئەو جەلەش کە لە سەر دەمی مۆسادا بوو و کۆتاییان هاتو، و، ئەویش کۆتایی هاتو و براوەتەو، چونکە هیچ بەلگە یە کمان بە دەستەو نەه لەسەر مانەوێ و بەردەوام بوونی ژانی.

مەسەلە ی دووهم: زانیاری پەنھان:

لە بارە ی {زانیاری پەنھان} وە کە بە (العلم الدئی) ناسراو، یانی: ئەو زانیاریە ی کە خوا تاییەت بە هەندێ کەسی دەبەخشێ (أبو حامد الغزالی) پەحمەتی خۆی لێبێ، دەلێ:

(إِغْلَمُ أَنَّ الْعِلْمَ الْإِنْسَانِي تَخْصِيْلُهُ مِنْ طَرِيقَتَيْنِ: أ- التَّعْلِيمُ الْإِنْسَانِي، ب- وَالتَّعْلِيمُ الزَّيْنَانِي.

أ- التَّعْلِيمُ الْإِنْسَانِي نوعان: ١- خارج، وهو التَّحْصِيلُ بِالتَّعْلَمِ، ٢- داخل، وهو الإِسْتِغْثَالُ بِالفِكر.

ب- والتَّعْلِيمُ الزَّيْنَانِي نوعان: ١- الوحي للأَنْبِيَاء، ٢- الإلهام للأَوْلِيَاء).

واتە: بزانە کە زانیاری مۆو، لە دوو ڕێیانەو بۆ پەیدا دەبێ: أ- فێرکردنی مۆو.

٢- فێرکردنی پەرەڕەگار.

أ- فێرکردنی مۆویش: دوو جۆرە:

۱- له دەرەوہی خوٰی، که بریتیه لهوہی بچن زانیاری له خەلک وەر بگرتی خوٰی فیریکات.

۲- له خودی خوٰی و له تێو خوٰی دایه، که بریتیه له سەرقال بوونی به بیرکردنەوہ.

ب- زانیاریه که له په‌روه‌ردگاریشەوہ دئی، ئەویش دوو جوړه:

۱- سروش (وحي) بۆ پێغه‌مبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

۲- خورپه و خستنه تێو دل بۆ دۆستانی خوا.

(أبو حامد الغزالي) چەند شتێکی دیکەش باس دەکات که خواوێ: (معاسن التأويل) لێی دەخوازیتەوہ، که پێم وایه هەندئ لەو قسانە دەیانھێتێ خوا لێی ببووړی، جوړیک له کەوتنە ژێر کاریگەریی فەیلەسووفەکانی پێوہ دیاره، بەلام بە تەئکید مەبەستی چاک بووہ. با له بێژە و دەرپێنەکەشی دا، ئەبێیکابێ.

یەکیکی دیکە لەوانە که زۆر باسی زانیاری پەنھانی کردوہ، بەلام زێدەرپۆی تێدا کردوہ: (محيي الدين بن عربي) ه، له کتیبی: (الفتوحات المکیة) دا، بۆ وێنە:

ئەوہی لەو بوارەدا بۆ دۆستانی خوا هەیه، ناوی دەنێ: (الوحي الإلهامي)!! که پێم وایه ئەوہ زاراوەیە که خوٰی دایناوہ و دایناشیوہ، چونکە تێمە وەحییمان هەیه ئەنیا بۆ پێغه‌مبەرەن دئی و، ئیلهامیشمان هەیه که بۆ دۆستانی خوا دئی، کەواتە: تیکەل نین و جیاوازان، شایانی گوتنیشە: تێمە له سەرەتای تەفسیری (یونس) دا باسێکی تێر و تەسەلمان دەربارە وەحیی کردوہ و پووشمان کردۆتەوہ، که وەحیی له قوڕئاندا، بە چەند مانایەک هاتوہ، بۆ وێنە:

۱- بە مانای ناماژە کردن: ﴿... فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝١١﴾ مەریم.

۲- بە مانای ئیلهام: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ ۝٧﴾ القصص.

۳- بە مانای پەيام ناردن بۆ فریشتەکان: ﴿إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلَكِكَةِ ۝١٢﴾ الأنفال.

۴- بە مانای وەسوہەسی شەبەتەکان: ﴿وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَٰطِطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحَىٰ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۝١٣﴾ الأنعام.

۵- بە مانای فەرمان پێکردن و بەرپێوەبردن و ئاڕاستەکردنی خوا ﷻ بۆ دروستکراوہکانی: ﴿فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَنَواتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْنُوعٍ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝١٤﴾ فصلت.

هروهدها له سووهدی (الزلزله) دا دهفه رموی: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۖ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۚ﴾ یومیز تَحَدَّثُ أَخْبَارَهَا ﴿۱﴾ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿۲﴾

واته: خوا فه رمانی پیکردوه، فه رمانیکی په نهان، چونکه وه حیسی یانی: قسه یه کی په نهان، تنجا نهو قسه یه په نهانه، له چهند شیوه یه ک دا بهر جهسته ده بی.

٦- به لآم به مانای باوو زار او دی: (وحی) بریتیه لهو په پیام و سروشی که خوا به تاییهت دیخاته دلی پیغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، یان به شیوه یه کی دیکه له شیوه کانی وه حیسی، په یامیان بو دده تیری. وهک خوا عز وجل فه رموویه ق: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ...﴾ النساء - ١٦٣ - یاخود راسته وخو فه رما یشتیان له گهل دا دهکات، وهک هی مووسا علیه السلام: ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا﴾ ﴿١٦٤﴾ النساء.

نیستاش بیروړاو هه لویتستی راست و دروست - به لای منه وه - له باره ی زانیاری تاییهت (العلم اللدنی) یان: زانیاری په نهان (العلم الباطن) دوه له جوار برگان دا ده خینه ږوو:

یه که م: ثیلهام و خړانه تپو دل (خورپه) راسته، به به لگه ی نهو تایه ته موبړه که ی که خوا تپیدا دهفه رموی: ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ الکاف، هروهدها له لایه ن خو مانه وه زانیاریه کی تاییهت و دانسته مان فیرکرد بوو.

ده سگونج زور به لگه ی دیکه بښینه وه، به لآم پښم وایه تایه ته که به س (کافی) یه و وپرای و، نه م فه رما یشته ش به لگه یه کی یه کلاییکه روه (حاسم) ه، لهو باره وه، که پیغه مبه ر ﴿وَعَلَّمْنَاهُ﴾ دهفه رموی: ﴿قَدْ كَانَ يَكُونُ فِي الْأُمَمِ قَبْلَكُمْ مُعَذِّتُونَ، فَإِنْ يَكُنْ فِي أُمَّتِي مِنْهُمْ أَعْدٌ، فَإِنَّ عُصْرَ بَنِي الْعَطَايِ مِنْهُمْ﴾ (أخرجه مسلم: ٦١٥٤، والترمذي: ٣٦٩٣).

واته: له کومه لکاکان و نوممه تانی پیش تیوه دا خوړپه بو کراوان (مُعَذِّتُونَ) هه بوون (قسه له گهلدا کراوان به په نهانی، نه وانه ی زانیاریان ده خړپته دل)، تنجا نه گهر له نوممه تم دا که سپک هه بی، نه وه عومه ری کوړی خه تساب له وانه.

ناشکراشه پیته وه عومه ر ﴿وَعَلَّمْنَاهُ﴾ چهند جار یک پیشنیاری بو پیغه مبه ر ﴿وَعَلَّمْنَاهُ﴾ کردوه، تایهت به پشتگیری پیشنیاره که ی وی هاتوته خوار، که بیگومان نه وه ثیلهام و خړانه

نَبُو دَلْ بُووه، ههروهه له کۆی ژبانی عومهردا (ﷺ) ئەو حالهته زانراوه و، عومهر (ﷺ) باشترین بهرجهسته کهری حالهتی ئیلهام بووه، تهگهڕنا به دنیایی خه‌لکی دیکه‌ش هه‌ر هه‌بووه و هه‌شه و، ئۆمه‌تی پتغه‌مه‌ر ﷺ خا‌لیی نابێ له‌و جو‌ره‌ که‌سانه، که‌ خ‌وای به‌خ‌شه‌ر که‌م و زۆر، ئەو به‌هره‌یان پێده‌دا.

ناشکراشه که‌ زانیاریی تابیه‌ت (العلم اللدنی)، دوو پ‌زی سه‌ره‌کیی هه‌ن: ۱- خه‌ون (رؤیا) ۲- خورپه (إلهام).

دووهم: هیچ کام له‌ خه‌ون (رؤیا) هه‌روه‌ها خورپه (إلهام) به‌ به‌لگه‌ی شه‌ریعی دانان‌رین و، شه‌ریعه‌تی پابه‌ندکه‌ر (مُلَیْم)ی خوا بۆ هه‌موو لایه‌ک، ته‌نیا وه‌حیی به‌رجه‌سته‌یه‌ له‌ فو‌رئان و سونه‌تدا، به‌ل‌ام ئەوی دیکه: ف‌ل‌ان که‌س خه‌ونێکی وای بینی، یان: ف‌ل‌ان که‌س ده‌لێ: ف‌ل‌ان شته‌ خراوته‌ نَبُو دَلْ، ئیمه‌ چۆن بزاین ئەوه‌ی له‌ خه‌ون دا دیتوو‌یه‌تی، یان ئەوه‌ی هاتۆته‌ نَبُو دَلْ، له‌ خواوه‌یه‌ و له‌ فریشته‌وه‌یه، نه‌ک له‌ شه‌یتانه‌وه‌؟! چونکه‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار وه‌ک چۆن با‌سی ئیلهامی فریشته‌کان ده‌کات، وه‌ک ف‌ه‌رموو‌یه‌تی:

﴿إِنَّ إِلَیْكَ أَلْوَابَنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفَعْنَا نَزَّلَ عَلَیْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ اَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَابْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِیْ كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۲۰﴾ تَحَنُّ اُولٰٓئِکُمْ فِی الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا وَفِی الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِیْهَا مَا تَشْتَهٰی اَنْفُسُکُمْ وَلَکُمْ فِیْهَا مَا تَدْعُوْنَ ﴿۲۱﴾﴾ فصلت.

ئه‌وه هه‌مووی با‌سی ئیلهامه، که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ئەوانه‌ی گو‌تیان: په‌روه‌ردگارمان خوا‌یه، ئنج‌ا پاوه‌ست‌او‌یشیان هه‌بوو (له‌سه‌ر ئەوه دامه‌زرا‌وو به‌رده‌وام بو‌ون) فریشته‌کان داده‌به‌زنه‌ سه‌ریان (پێیان ده‌لێن): ترستان نه‌بێ و په‌ژاره‌تان نه‌بێ و، د‌ل‌خ‌و‌ش بن به‌و به‌هه‌شته‌ی پێشتر به‌تێنتان پێ ده‌دا، ئیمه‌ دۆست و پشتیوانتانین له‌ ژبانی دنیا‌دا، له‌ ر‌و‌ژی دوا‌یشدا...

ئنج‌ا ئەوانه‌ی فریشته‌کان ئەو مانا و مه‌به‌ستانه‌یان ده‌خه‌نه‌ نَبُو دَلْ، ئەوانه‌ دۆستانی خ‌وان.

به‌ل‌ام به‌ هه‌مان شیوه‌ش خ‌وای زانا و کارزان با‌سی قه‌سه‌ی په‌نهانی شه‌یتانه‌کانیشی کردوه‌ بۆ دۆسته‌کانیان که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا اَلْقَیٰطِیْنَ اَوَّلِیَّةَ لِلَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ ﴿۲۷﴾﴾ الاعراف، واته‌: ئیمه‌ شه‌یتانه‌کانمان کردوون به‌ دۆستی ئەوانه‌ی ب‌ه‌را‌و نا‌هێنن، ئنج‌ا ئایا ئەو شه‌یتانه‌ چی ده‌که‌ن بۆ دۆسته‌کانیان؟! خوا ده‌فه‌رمو‌ی:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ (۳۳) ﴿فَالْأَنْعَامِ﴾، واتہ: ہر بہو شیوہ یہ بڑا ہر پیغمبر کے دوڑمیکمان پر خساندہ: شہیتانہ کافی نادمیزاد و جند، ہندیکیان قسے پر ازادہی فریودہر بہ پنهانیسی بڑا ہندیکیان دہنیرن، کہ دیارہ مہبہست پی شہیتانہ جندہکانن خوتخوتہ بڑا مروفہ کان دہکن و قسے فریودہریان بڑا دہنیرن۔

ہرودہما لہ سوورہق (الأنعام) دا دہفہرموی: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجْنِدُوا لَهُمْ﴾، واتہ: بیگومان شہیتانہ کان وہجی دہکن، بڑا دوسہکانیان، تاکو شہرہ قسہ و مشت و مرتان لہگہلدا بکن، نجا تہگہر تہوہ فرمانبرریان بکن (لہ حال و حہامدا) بیگومان تہوہ ہاوبہش بڑا خوا دانہرن، کہواتہ: شہیتانہ کانیش وہجی دہکن، واتہ: قسے پنهان دہنیرن بڑا دوسہکانی خویان۔

نایا نینسان چ کاتیک وای لی دئی لہ فریشتان نیزیک بی و، چ کاتیک وای لیدی لہ شہیتانان نیزیک بی، کہ تہگہر لہ فریشتان نیزیک بی، فریشتہکان نیلہامی چاک دہخنہ دل، بہخوریہ و بیروکہ و بریاری چاک و بہرچاوی پروون دہکن، بہہق و بہباری دینداری و خواہرستی و چاکہکاریدا، بہلام تہگہر لہ شہیتانہکان نیزیک بی، خوتخوتہ و خہیالی خراپ و دنہدانی خراپی دہخنہ تہو دل، بہرہو دور لہ خویسی و خراپہکاری دہروات؟! بہدنیایسی مروف بہ تیمان و تاعہت و تہقوا، لہ خوا نیزیک دہبی و، بہکوفر و تاوان و خراپہکاری، لہ شہیتانہکان نیزیک دہبی، بہ بہلگی تہوہ کہ خوا دہفہرموی: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَآءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۳۲) ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (۳۱) ﴿يُونُسَ﴾، واتہ: ناگاداربن! دؤستانی خوا نہترسیان لہسہرہ و، نہخہم و پہزارہش دادہگرن، ایانی: نہ بڑا دہاتوو ترسیان لہسہرہ و، نہ بڑا پردووش پہزارہ دادہگرن تہوانہی پروایان ہیناوه (بہ ہہموو تہو شتانہی، پیوستہ پروایان پیہنیرنی و، عادہتیشیان وابوو) پاریزیشیان دہکرد۔

یانی: تیمانان ہہوو، وہک حالہق دہروونی: تیمان لہ دلاندا چہسپا بوو، وہک حالہق پوالہتیش: پاریزیان دہکرد و فرمانبرہر بوون بڑا خوا و پابہند بوون بہ شہریعہق خواوہ۔

بہنسبت تہہلی کوفریشہوہ، خوا ناوا پیناسہیان دہکات: ﴿... إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَآءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۲۷) ﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا﴾

قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ الأعراف، واته: تيمه شه پتانه کايمان کردونه دوستی توانهی بپرو ناهیتن و، نه گهر کردهودی نافولش بکهن، دهلین: باب و باپیرانمان لهسهری بینوه و، خوا فهرمانی پیکردووین، بلن: خوا فهرمان به دزیو نافولناکات، ثیا شتیک بهناوی خواوه دهلین، که نایرانن؟ خوا به دروایان دهخاتهوه، که نهخیر خوا فهرمان به شتی خراب ناکات، بهلن، که دهلین: باب و باپیرانمان لهسهری بینوه، راست دهکهن، بهلام شتیکی نارهوايه به دوی شتیکی باب و باپیران و پیشینانی خؤ بکهوی، له شتیکدا، که دهزانی به هلهدا چوون.

سینه: له بارهی زانیاریی تابیهت (العلم اللدنی) یهوه، بیگومان نهوهش راسته، که موقوف ههتا دهرووی خؤی ساغر و پاکتر و چاکتر بکات، زیاتر نامادهی وهگرتنی خویره (إلهام) دهبن، وهک خوا ﷻ له سوورهی (الأنفال) دا دهفهرموی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾، واته: نهی نهوانهی پرواتان هیناوه! نه گهر پاریز له خوا بکهن، خوا جیا که رهوهتان پتدهبهخشی، اواته: حالهتیک که ههق و ناههق، چاک و خراب، راست و چهوتی، پل له بهک جیا دهکهنهوه. ههروهها لیتان دهبووری و خواش خاوهی بهخششی مهزنه.

له کوتایی نهه بابهت شه دا دهلین: بهداخهوه مسولمانان، زورجار له نهنجامی دوور که وتنه وهیانوه له قورٔان و سونهت و، دوور که وتنه وهیان له چاک و راست تیگهیشتن له بهرنامه و شه ربیعتهی خوا ﷻ، مل دهدهنه شتی پرپووچ و نهفسانهیی و، تهنک به تاریکیه وه نان، که خوا هیچ بهلکهی لهسهر نهاردوته خوار، ههر بۆهش زانیان گؤووایه: خوا عزوجل پاریزراوی له قورٔان و سونهتدا بۆ دهسته بهر کردووین، بهلام پاریزراوی له ههلهی، له غیری قورٔان و سونهت دا بۆ دهسته بهر نه کردووین: (قد ضَمِنَ اللَّهُ لَنَا الْعَصْمَةَ فِي الْقُرْآنِ وَالسَّنةِ، وَلَمْ يُضْمَنْهَا لَنَا فِي غَرَمَاهَا).

کهواته: کهستی بیهؤی له ههله و لادان پاریزراو بن، دهبن ههولبدات: چاک له قورٔان تن بکات، پاشان له ریتاز و سونهتی پتغه مبهه ﷻ، که وهک زورجار گؤوومانه و لبرهش دهیلینهوه: سونهتی پتغه مبهه ریش ﷻ نهو ریتازیه که پتغه مبهه ری خوا ﷻ له دوو تویدا قورٔانی بهرجهسته کردوه و، لهسهر نهزری واقع، جیهه جی و پراکتیزهی کردوه، له ژبانی تاکیی و خیزانیی و، کۆمه لایه تیسی و، سیاسیدا.

بەلى ئاكا شىك كە وادەكات مەسۇلمانان سەلامەت و پارىزاو بن، لە لادان و، لە گىرۋە بوون بە بىر و پرواى پروپوچ و ئەفسانەيى، ئەو يەكە ھەرچى زىاتەر ھەولەيدەن لە قورئان تېيگەن، پاشان بە پىغەمبەرى خوا ﷺ ئاشنان و، بە پىيازەكەيدا قولىيەنە و، پىيەنە پابەندىن، ئا ئەو دەپتە ھۆكارى ئەو كە بىپارەيزن لەو يەكە مەلاولادا بىرۋن، تووشى سەرگەردانىي و، سەراسىمەيى بىن، ھەر بۆيەش بە دىزايى مېزوو كەسانىك لە قورئان و سۈننەتەو نىزىكتەر بوون، سەلامەتەر بوونە لە لادان و، ئەوانەي كە دور كەوتۈنەتەو، ەك زۆرىك لە خەلىكە وام و، ھەندىك لە ئەلى تەسەووف، - نالىم ھەمويان^(۱) - تووشى لادان و خلىسكانى زۆرى سەيروسەمەرە بوون.

بەلى تەنيا ئەوانەي پابەند بوون بە قورئان و سۈننەت و شەرىعەتەو، دور بوون، لە بىرۋەكەي پوچ و ئەفسانەيى، ئەگەرنا بىكومان ەك چۈن پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) موعىزەيان ھەبوو، دۆستانى خواش كەرامەتيان ھەبوو، بەلام گەرەترىن كەرامەت بىرىتە لە پابەندىي بە شەرىعەتەو، بەلام وىراي ئەو ش لە بەرەكەتى پابەندىي بە شەرىعەتەو، جارى وايە خواي پەرورەدگار بۆ ھەندى لە دۆستەكانى، ئەگەر ھىكمەت بىخوۋاڭى، ھەندى شت كە بۆ خەلىكە دىكە ئاناسايە، لەسەر دەستيان پەيدا دەيى، يان شىك دەزانن بى ئەو خەلىكە دىكە بىزانى، چ لە ھالەتى بىدارىي و، چ لە ھالەتى خەوند، يان ھەندى شت دەكەن، كە خەلىكە دىكە پىي ناكىڭى، ئەوانە ھەمويان ھەن، بەلام ھەر كەسك ئەو شتەمان لىي بىيىن، تەگەر پىش بىيىنى ئەو شتەن، پابەندىي تەواومان تىدا نەبىنى بە قورئان و سۈننەتەو، دەبى لەو شتەنەش بىكەوينە گومانەو و، مەرج نە لە خواوە بن و، مەرج نە نىشانەي رىز لىگرتى خوا بن، بۆ ئەو بەندەيە، بەلكو دەبىنى ئەو لە جادوۋەو، ياخود لە چۆرىك: مەشىق و پايئىننى پروحيەو، ەك مورتازە ھىندۋىسيەكان و، بووزايەكان، گەلى شتى سەير و ەجايب دەكەن، بەلام ئەو ناپىتە بەلگە لەسەر ئەو ئەو ئەو كەسە، يان ئەو جۆرە كەسانە، دۆستى خوان و لە خوا نىكەن.

(۱) ەك لە كىتەي: (رىكاى صالح بوون و بەرە و خوا چوون) و لەو مەسۇوعەيەي كە لە (سجن)دا نوسىومە گوتومە: پىشەوايانى زانستى تەزكىيە نەفس و پىيازەكانى تەسەووف، زۆر لە قورئان و سۈننەت و شەرىعەتدا، شارەزا بوون و گوتوشىلە: ھەر كەسك كەردەوكانى موافىقى قورئان و سۈننەت نەيىن، ئەگەر بىيىتەن لەسەر ئاۋى رۆيى، يان بە بالان فرى، بايى فلسىكە، چونكە دەرگىچى لە رىي شەپتەنەكانىشەو، لە رىي جادوۋشەو، ئەو جۆرە شتەنە كە ياسا دىن (خارق العادة) ن، نەنجام بىرەن، كەوانە: سەنگى مەھكە و پىوەر، بىرىتە لە پابەندىي بە قورئان و سۈننەت و شەرىعەتەو.

خوابە لوتف و كەرەمى خوڭى يارمەتېيمان بىدات: ھەرچى زياتر شارەزابىن لە قورئان و سۈننەت دا و پىيان ئاشنايىن و، ھەرچى باشتىر، پىيانەوھ پابەند بىن، تاكو لە دنيادا سەلامەت و پارىزراويىن لە عەيىدارىي و تاوان و، لە دواروژىشدا سەلامەت و پارىزراويىن لە گوناھبارىي و سزاداران.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی هه‌شتم ❖

پنجاهوی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له شازده (۱۶) ثابته پټکها توه، ثابته کانی: (۸۳ - ۹۸)، نهم شازده ثابته، هه موویان باسی (ذو القرنین) ده کهن، پوخته ی به سه رهاته که یشی نه وه یه: که نهو پیاهه بابایه کی بره وادار به وه و خوا ^و توانایه کی مه عنه ویی و ماددی باشی بۆ ره خساندوه، زۆریه ی جیهانی نهو کاتی، هیناهه ژیرباری خوی، پۆژنلوا و پۆژه لات و، نیوان دوو چیا به کلن، به رهو باکوور، ئنجا نهو هوکمرانه: زۆر دادگهر و چاکه کار به وه، دژی سته مکاران به وه، دۆستی هه ژاران و چه وساون به وه، گرنگرین کاریشی بریتی به وه له دروستکردنی به ره به ستیک له نیوان یه توجو و مه توجو و، گه لیک دیکه ی هه ژار و دواکه وتوودا، که یه توجو و مه توجو سته میان لی کردوون و، به هوی نهو به ره به ستوه، که (ذو القرنین) دروستی کردوه، نهو خه لک و گه له هه ژار و دواکه وتووه، له شه رو تیکدانی یه توجو و مه توجو و پاریزراو و سه لامهت به وون.

﴿وَكُنْ لَّكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأْتِلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۝۸۳﴾ إِنَّا سَكَنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَوَلَّيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۝۸۴ فَأَتْبَعَ سَبَبًا ۝۸۵ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَبْذُلُوا الْقَرْيَتَيْنِ يَمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِنَّمَا أَنْ نُنَجِّدَ فِيهِمْ حُسْنًا ۝۸۶ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا ثَكْرًا ۝۸۷ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۝۸۸ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۝۸۹ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ۝۹۰ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خَيْرًا ۝۹۱ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۝۹۲ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝۹۳ قَالُوا يَبْذُلُوا الْقَرْيَتَيْنِ إِنْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ مُفْعِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَيَّ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝۹۴ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقَوْلِهِمْ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَرَدْمًا ۝۹۵ ءَأَنْتُمْ ذُرِّيَةُ الْخُلْدِ ۝۹۶ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ أَنفُسُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَأَنْتُمْ أَفْرَغَ عَلَيْهِمْ قِطْرًا ۝۹۷ فَمَا اسْتَطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا ۝۹۸ قَالَ هَذَا رَمْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعْلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝۹۹﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

ههروهها له باره‌ی (هه‌والی) ذیلقه‌پنه‌مه‌ لیت دهمرسن، بلی: (هه‌ندیك) له باس و خواسی ویتان به‌سه‌ردا ده‌خوێتمه‌وه ^(٨٢) تیمه ته‌ومان له زه‌میندا ده‌ست رۆیشتوو کرد بوو، ریکا و هۆکاری هینانه دی هه‌ر نامانجێکیشمان بۆ ره‌خساند بوو ^(٨٣) ئیدی هۆکارو پێی گرت به‌ر ^(٨٤) هه‌تا کاتیك گه‌یشته شوێنی خۆر لی ئاوابوون، خۆری وا هاته به‌رچاو، که له‌سه‌رچاوه‌یه‌کی قورێ ره‌شی بۆگهن (بات‌لاغ) دا، ئاوا ده‌بی و، له‌و شوێنه‌ش خه‌لکیکی لی هه‌لکه‌وت، گوتمان: نه‌ی ده‌لقه‌پنه‌ین! (بۆت هه‌یه) که یان سزایان بده‌ی، یان چاکه‌کارییان تیدا ره‌چاو بکه‌ی ^(٨٥) گوئی: که‌سیك سته‌م بکات، مه‌سۆگه‌ر تیمه‌ش نازاری ده‌ده‌ین و، دوا‌یی ده‌گیردێته‌وه‌ لای په‌روه‌ردگاری، سزایه‌کی سه‌خت و بیره‌زای ده‌دات ^(٨٦) به‌لام که‌سیك به‌روای هینابی و کرده‌وه‌ی باش بکات، (له‌ لای خوا) پاداشتی هه‌ره‌ چاک هه‌یه و، به‌ دنیایی، تیمه‌ش له‌ لایه‌ن خۆمانه‌وه، قسه‌یه‌کی خۆش و ره‌فتاریکی ئاسانی له‌که‌ندا ده‌که‌ین ^(٨٧) دوا‌یی هۆکار و پێی گرت به‌ر ^(٨٨) هه‌تا کاتیك گه‌یشته شوێنی هه‌له‌اتنی خۆر، خۆری وا لیه‌ه‌لکه‌وت که له‌سه‌ر خه‌لکیك هه‌ل‌دی، هه‌چ پۆسه‌ریکمان بۆ نه‌ره‌خساند بوون (که تیشکی خۆریان لی بکێرته‌وه) ^(٨٩) ئاوا به‌و شتیه‌یه (خولقه‌پنه‌نمان بالاده‌ست کرد) و تیمه به‌ ته‌واوی شاره‌زای هه‌رچیه‌ک بووین که له‌ لای بوو (له‌ هۆکاره‌کانی هوکمرانی و ده‌ست‌رۆیشتوویتی) ^(٩٠) دوا‌یی (دیسان) پێ و هۆکاری گرت به‌ر ^(٩١) هه‌تا کاتیك گه‌یشته ئیوان دوو (چایه) به‌ره‌سته‌که، له‌ پێشانه‌وه‌ خه‌لکیکی لی هه‌لکه‌وت، نزیک بوو له‌ قسه‌ تینه‌گهن ^(٩٢) گوئیان: نه‌ی ده‌لقه‌پنه‌ین! به‌ دنیایی یه‌نجووچ و مه‌نجووچ تیکده‌رن له‌ زه‌ویدا، ئنجا نایا پیتاکیکت بۆ کۆبکه‌پنه‌وه، له‌ به‌رانبه‌ر ته‌وه‌دا، که به‌ره‌سته‌یک له‌ ئیوان تیمه و نه‌واندا دروست بکه‌ی؟ ^(٩٣) گوئی: نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگارم تیی‌دا ده‌ست‌رۆیشتوو کردووم (له‌وه‌ی تیه‌وه‌ کۆی ده‌که‌نه‌وه) باشته‌، به‌لام به‌هێز (ده‌ستی کار) هاوکارییم بکه‌ن، به‌ره‌سته‌یک مه‌حکه‌متان له‌ ئیواندا داده‌تیم ^(٩٤) پارچه‌ ئاسن‌م بۆ بێنن، ئیدی پارچه‌ ئاسنه‌کانی له‌سه‌ر یه‌ک که‌له‌که‌ کردن) هه‌تا کاتیك ئیوان دوو چایه‌که‌ی پرکرد، له‌ پارچه‌ ئاسنی له‌سه‌ر یه‌ک که‌له‌که‌ بوو، گوئی: (به‌ مووشه‌ ده‌مان) فووی لی بکه‌ن (له‌ ئاگری ژێر پارچه‌ ئاسنه‌کان)، هه‌تا کاتیك (سوور بۆوه و) کردیه‌ ناگر گوئی: مسم بۆ بێنن، به‌سه‌ریدا قالی بکه‌مه‌وه

﴿١٦﴾ (تَبْدَىٰ بِهٖ رِبَاسَتِکِی مەحکەمی وای دروستکرد) کە یەتجووج و مەتجووج نەیاننەوانی پێیدا هەلکەپێن و، نەشیاننەوانی کوونی تێیکەن ﴿١٧﴾ (خولقەپنەین) کوونی: ئەمە بەهۆی بەزەییی پەرورەدگارمەووە بۆم کرا، ئنجە هەر کات بەلێنی پەرورەدگارم هات، تەخت و یەکسانی دەکات و، بەلێنی پەرورەدگارم راستە ﴿١٨﴾.

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ): واتە: دەستپۆشێنوومان کرد بوو، پێ چەسپاومان کردبوو لە زەویدا، دەستەڵاتمان پێ داوو. (أَمْكَنَهُ مِنَ الشَّيْءِ: جَعَلَ لَهُ عَلَيْهِ سُلْطَانًا وَقُدْرَةً، وَأَمْكَنَ الْأَمْرَ فَلَتَأْتِ سَهْلٌ عَلَيْهِ، وَمُمْكِنٌ لَهُ فِي الشَّيْءِ: جَعَلَ لَهُ عَلَيْهِ سُلْطَانًا). (أَمْكَنَهُ مِنَ الشَّيْءِ) واتە: دەستەڵات و توانای بەسەریدا شکاند، (وَأَمْكَنَ الْأَمْرَ فَلَتَأْتِ) واتە: کارەکی بۆ ئاسان بوو، (وَمُمْكِنٌ لَهُ فِي الشَّيْءِ) واتە: لەسەری بەلأ دەستکرا (لەسەر ئەو شتە دەستپۆشێتوو کرا).

(سَبَّأً): (السَّبَبُ: الْعَبْلُ وَكُلُّ شَيْءٍ يَقْوَصُّ بِهِ إِلَى غَيْرِهِ)، (سَبَبٌ) واتە: پەت، گوریس و، هەر هۆکاریک پێی بگەیشترتە شتێکی دیکە (نامراز)، هەرودەها دەشخوارزێتەووە بۆ مانای پێکا (يُسْتَعَاذُ لِلطَّرِيقِ)، (مَا لِي إِلَيْكَ سَبَبٌ طَرِيقٌ) واتە: هیچ پێم نیە بۆ لای تۆ.

(وَجَدَهَا): (وَجَدَ مَطْلُوبُهُ، وَجَدًا وَوَجْدَةً وَوُجُودًا وَوُجْدَانًا: أَيِ أَدْرَكَهُ) واتە: تووشی بوو، پێی گەشت، وە دەستی هێنا (ئەو شتە بەدوای دا دەگەزا)، (وَجَدَ الضَّالَّةَ) واتە: ئەو نازەلە لێی ون بوو بوو دۆزییەووە، (وَوَجَدَ الشَّيْءَ غَدًّا أَيِ: عَلِمَهُ) لە زمانی عەرەبی دا دەلێ: (وَجَدَهُ غَدًّا) واتە: ئاوا زانی، زانیی کە ئەو شتە ئاوا، (أَوَجَدَ اللَّهُ الشَّيْءَ: أَنْشَأَهُ) خوا ئەو شتە پەیدا کرد، لێرەدا (وَجَدَهَا) (من بهو له لیکم داووەتەو: لێی هەلکەوت، چونکە دەلێ: (وَجَدَهَا أَيِ: صَادَفَهَا) واتە: ئەو لێ هەلکەوت (لەو شوێنە ئەو پەیدا کرد).

(عَرِيبٌ حَمِيمٌ): (عَرِيبٌ) واتە: سەرچاو، (الْحَمَاءُ) یانی: قوربکی پەشی بۆگەن، (الْغَمَاءُ: الطَّبَنُ الْأَسْوَدُ الْمُتَنَبِّ، وَالْقَطْعَةُ مِنْهُ: حَمَاءٌ) بەشێک لە قوربکی پەشی بۆگەن، پێی دەگوترێ: (حَمَاءٌ)، بە قورەکە بە گشتی دەگوترێ: (حَمَاءٌ).

(ذِي الْقَرْنَيْنِ) کە گەشتتە ئەو شوێنە خۆری لێ ئاوا دەبێ، وای هاتۆتە بەرچاو، لەبەر ئەوەی کە نار دەریا بوو، یاخود ئەو شوێنە بوو کە دەریای (خەزەر) ی لێیە، لەوێ سەرچاوەی نەوت و گازی لێیە.

ننجا واهاتوته بهرچاوي كه خور چوته نينو نهو كلنبي و سه رچاوه وه، كه له راستي دا له بهر چاوي وي وابوه، ههروهك چون خور له بهر چاوي تيمه، هينده ييژينگيكه! نه گهرنا مليوتيك و سېسه دهه زار (١٣٠٠٠٠) چار هينده زهويه.

(نُكْرًا): (النُّكْر: الْأَمْرُ الْمُتَكْرَرُ الشَّدِيد) (نُكْر) واته: كاريكي نهويستراو و خراب (ناقوْلا)، ههروهها كاريكي سهخت.

(الْأَسَدَيْنِ): (الشَّدُّ وَالشَّدُّ)، ههرووكيان به ماناي بهر بهست دين، (قيل: هُمَا وَاحِدٌ، وَقِيلَ الشَّدُّ مَا كَانَ غِلَقَةً، وَ الشَّدُّ مَا كَانَ صَنْعَةً، وَأَصْلُ الشَّدِّ: مُصَدَّرٌ شَدَّدَتْهُ وَشَبَّهَ بِهِ الْمَوَانِعَ)، وشه (سَدَّ) و (سَدَّ) ههنديكيان گوتويانه: يهك واتايان هيه وه، ههنديكيان گوتويانه: (سَدَّ) نهويه خوا كردي و (سَدَّ) نهويه دهستكرديت، وشه (سَدَّ) يش چاوگي فيعلي (سَدَّذَتْ) يه، (سَدَّدَتْ) سدا و اته: گرتم (قه پاتم كرد)، (وشبه به الموانع) نهو بهر بهستانه ي كه هه، چ خوا كردين، چ دهستكردين، چويناون به شتيكه وه، كه سهري شتيكي پي ده گيري، ياخود پي شتيكي پي ده گيري.

(خَرَجًا): (الْخَرْجُ أَعْمُ مِنَ الْخَرَجِ، وَجُعِلَ الْخَرْجُ بِإِزَاءِ الدُّخْلِ) ههنديكيان گوتويانه: وشه (خرج) ماناي (خراج)، به لام وشه (خَرْج) گشتگيرتره له (خراج)، كه نهو باجهيه كوده كرتيه وه، (خَرْج) بهرانبهري (دَخَلَ) ه، كه به ماناي دهستكهوت دي، (خرج) واته: نهوه ي كه خه رج ده كرتي و سهرف ده كرتي.

(رَدَمًا): (الرَّدَم: شَدُّ الثَّلَمَةِ بِالْخَجَرِ) (رَدَم) بريته له گرتنی كه ليني شتيك به بهرد، (الرَّدَم: الشَّدُّ الْعَظِيمُ) به بهر بهستتيكي مه زنيش ده گوترتي، (رَدَم).

(زُبُرَ الْحَرِيرِ): (زُبُرَ) كوي (زُبُرَة) يه، (الْقِطْعَةُ الضَّخْمَةُ مِنَ الْعِيدِ) واته: پارچه يه كي زه به لاه له ناسن، كه واته: (أَتَوْنِي زُبُرَ الْحَرِيرِ) واته: پارچه ناسنه زه به لاهه كانم بو بينن.

(الْصَّافَيْنِ): (صَدَا الْجِبِل: جَانِبَاهُ، وَالصَّفَى: كُلُّ شَيْءٍ مُرْتَفِعٍ، كَالْهَدَفِ وَالْعَائِطِ وَالْجِبِلِ)، (صدفا العبل) واته: دوولا ته نيشته كه ي چيايه ك، (صَدَف) هه شتيكي بهرزه، وهك نيشانه و ديوار و چيا.

(أَفْرَغَ): (أَفْرَغَ الْإِنَاءَ: أَخْلَاهُ مِمَّا فِيهِ، وَأَفْرَغَ الشَّيْءُ: أَلْقَاهُ مِنْ وَعَائِهِ)، (أَفْرَغَ الْإِنَاءَ) واته: دهفره كه ي خالي كرده وه له وه ي تبي دا بوو، هه مووي پشت، (أَفْرَغَ الشَّيْءُ: أَلْقَاهُ مِنْ وَعَائِهِ)، (أَفْرَغَ الْمَاءَ) واته: ناوه كه ي هه مووي پشت له دهفره و دهفره كه ي لئ خالي كرده وه.

که واته: ﴿أَفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا﴾، واته: مسی به سه ردا ده کم، مسه که له و ده فرهی
تیدایه (له و شته ی تیکراوه) هه مووی به تال ده کم و، به سه ر پارچه ئاسنه کانی دا
ده کم.

(قِطْرًا): (القِطْرُ: النَّحَاسُ الذَّائِبُ، وَالْعَدِيدُ الذَّالِبُ)، (قِطْر) هه به مسی تواوه ده کوتری،
هه به ئاسنی تواوه، به لام وایده چی زیاتر مسی تواوه بگریته وه.

(يَظْهَرُهُ): به سه ریدا سه ریکه ون، (ظَهَرَ عَلَى الْخَائِطِ: غَلَاةً) (ظَهَرَ عَلَى الْخَائِطِ) به سه ر
دیواره که دا سه رکه وت.

(نَقَبًا): (نَقَبَ الْجِلْدَ وَالْجِدَارَ: خَرَقَهُ، وَالنَّقَبُ: الْخَرَقُ فِي الْجِلْدِ أَوِ الْجِدَارِ وَنَحْوَهُمَا)، (نَقَبَ
الْجِلْدَ وَالْجِدَارَ) واته: پیسته که و دیواره که ی دپی (کونی کرد)، (نَقَبَ) بریتیه له کونیک
که له پیستیک ده کری، یان له دیواریک ده کری و له وینه ی نه وان.

(دَكَاءَ): (الدَّكَاءُ: الْأَرْضُ الْمُسَوَّاةُ)، زه وییه کی ته ختکراو، به کسان کراو، (وَالرَّابِئَةُ مِنَ الطِّينِ
لَيْسَ بِالْغِلْظَةِ)، کردۆلکه یه که له قور که پنه و نه بن، پنی ده کوتری: (دَكَاءَ)، (وَالذُّكُّ: مَا
اسْتَوَى مِنَ الرَّمْلِ) نه و له ی که به کسان ده کری، چونکه ئایه ته که به هه ردووک جوړ
خوێراوه ته وه: (دَكَاءَ) و (دَكَنَ).

بە پێزان!

پێش ئەوەی مانای گشتی ئایەتەکان بکەین، بەبەشی دەزانم باسێک لە ژێر ناوونیشان: (بەسەرھاتی (ذی القرنین) و چەند زانیاریەکان) دا بکەین، ئەو بۆسە دەبێتە بەرچاو پوونیی و پێی خوشکردن. هەم بۆ مانای گشتی و، هەم بۆ مەسەلە گرنگەکانی کە لەو شازدە (١٦) ئایەتی بەسەرھاتی (ذی القرنین) یان گرتووە خۆیان، وەرەدەگیرێن.

بەسەرھاتی (ذی القرنین) و چەند زانیاریەکی^(١)

میژووی و جوگرافی

خوا پشتیوان بێ لە سێ تەوێردا، ئەم بابەتە دەخەینە روو:

یەکەم: (ذی القرنین) کێ بوو و، کە ی بوو؟!

لەو بارەوه کە ئایا (ذی القرنین) کێ بوو و، لە چ پۆزگاریک دا بوو؟ زانیان پاجایی و مشت و مێری زۆریان هەیه، کە بە گشتی دەتوانین بڵێین: حەوت پا و بۆچوون، کە ئەمە پوختەو گوێراوە کە یانە:

١- پایەك دەلێ: (ذی القرنین) بریتیە لە (الإسكندر بن هليوبس للمقدوني اليوناني)، ئیسكەندەری کوپی فیلوپوسی مەقدونی یونانی، کە گوایه: دنیای خستۆتە ژێر پکێفی خۆی، لە نیزیکی (٣٢٠) پ.ز دا، واته: (٣٢٠) سالی پێش ئەوەی عیسا عليه السلام لە دایک بێت، کە هەر ئەو ئەسکەندەرەشە: شاری ئیسکەندەرییهی کە ئیستاش لە میسەر، دروستکردو، ئەو ئەسکەندەرەش کە لە ئەصدا بێژە: (اسکندر) ه، بەلام هەر (اسکندر) زیاتر دەگوێرێ، قوتایی ئەرهستۆ بوو و ئەرهستۆش پێی گوێراو: (المعلم الأول) مامۆستای یەکەم، کە من پێم وایه: ناویکی زیادهی لێتراو، بەلام کەسانێک کە زۆر بە فەلسەفەکی سەرسام بوون، ئەو ناوەیان لێناو، ئنجا ئەو ئەسکەندەرە، ئەو بوو

(١) بۆ نووسینی ئەم بۆسە بەپەلهی یەکەم لەم سەرچاوانە بەهرەمه ند بووم:

- ١- التحریر والتنوير، ج ١٦ ص ٣٢٠ - ٢- تفسير المراغي، ج ١٦ ص ١٢ - ١٥.
- ٣- التفسير الميزان، ج ١٦ ص ٣٥٨ - ٤- تفسير الميزان، ج ١٢ ص ٣٩٥.
- ٥- الكتاب المقدس، ص ٩٩١.

که چهنکی له دژی دهولته فارس کردوه و، دهسهلات و حوکمرانیی پادشا دارای فارسی خستوته ژیر ږکیفی خوږهوه.

نهم ږایه لاولا دهلتی، بهلام نهزانراوه: (نهمسکهندهر) هیچ بهربهستیکی دروستکرد بتی و، نهمسکهندهریش به پیتی نهوه که میژوو بو تیمه ی باس دهکات، لهسهر نایینی گریک و یونانییهکان بووه و، نهوانیش بتهپرست بوون و، چهند په رستراونکیان په رستوون، نهوه شتیکی زانراو و باوه.

سهرباری نهوه ش:

{نهمسکهندهر} نهو سیفه تانه ی که خوا لیره دا بو (ذو القرنین) ی باسکردوون، که ئیلهامی بو کردوه و، نهویش به پیتی نهوه که خوا ^{تبارک} پینمایی کردوه، به ږیوه چووه و، دادگره بووه و، دژی ستم بووه و، بهرگریی له ستملیکراوان، کردوه، نهو سیفه تانه بهسهر نهو نهمسکهندهر ده ناچه سپن.

۲- بوچوونتیکی دیکه هیه، دهلتی: نهو پادشایه، نهو (ذی القرنین)، (أبو كرب الحميري) بووه و ناویشی (أبو بكر بن افریقیش) بووه، که یه کیک بووه له پادشاکانی دهولته (حمیر) که له سالی: (۱۱۵) ی پیش زابین تاکو (۵۵۲) ی دواپی زابین بهردهوام بووه، {۱۱۵} بخه سهر (۵۵۲) + ۵۵۲ = ۱۱۵، نیزیکه ی (۶۷۰) سال نهو دهولته دهوامی کردوه، تنجا نهو (أبو كرب الحميري) یه کیک بووه له پادشایه کانی نهو دهولته و، به حیساب (ذی القرنین)، نهو بووه. پادشاکانی یه مه نیش پینان گوتراوه: (تبابعة)، که کوی (تبع) ه، نهو ش ږایه کی دیکه یه، به لکه شیان نهو دهیه که: وشه ی: (ذی) و (ذو)، نهوان به کاریان هیناون، به لام نهو ږایه ش به لکه یه کی وای لهسهر نیه، ههرچه نده هندی له تهفسیره کان نهو ږایه یان ته به نینی کردوه، به تاییه تی هندی له نووسره عه ږه به کان ږهنگه زیاتر وهک خو شو یستی نهوه، که نهو پیاوه گوره له نه ته وهی عه ږه بووبن، دهگونجی نهوه هاندهر ږکیان بووبن له ته به نینی کردی نهو ږایه د!!!

۳- بو چوونتیکی دیکه دهلتی:

پادشایه ک بووه له پادشایه کانی فارس، که ناوی: (أفریدون بن آفیان بن جمشید) بووه، به لام نه میش دیسان به لکه یه کی وای لهسهر نیه و، گیروگرتی نهو پادشا و حوکمرانان ه ش بو نه وهی بگونجین له گهل حالی (ذی القرنین) دا، نهو دهیه که ژوره یان نه زانراوه، خوا به یه ککر و خوا په رست و دادگر و چاکه کار بووبن!

۴- پايە كى دىكە دەلئ: (ملك من ملوك الصين كان موجوداً في حدود: (٢٤٧) قبل الميلاد، وبلاد الصين كانت مدينة بدين كونفوشيوس المشرع المصلح).

واتە: پادشايەك بووہ لە پادشايەكانى چىن كە لە دەورى سالى (٢٤٧) ى پىش زايىن بووہ و. ولآق چىنىش ئەو كاتە لەسەر ئايىنى كۆنفيشيوس بوون. كە بابايە كى ياسادانەرى چاكسازىكار بووہ.

ئەم پايە (محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسىرەكەى خۆيدا ھىناوئەق و تەبەننى كىردوہ و گوتوويەق: ئەو پادشايە ناوى (شىنگ ھوانگ تى) بووہ، كە دىوارى چىنى دروستكردوہ ئەو شوورە دوور و درىزەى كە دەكەوتىە ئىوان مەنغۇليا و چىنەوہو، كە درىزى ئەو دىوارە سى ھەزار (٣٠٠٠) كىلومەترە و، پانييەكەى (٩) مەترە و، بەرزىيەكەى (١٥) مەترە، بەلآم كەرسەى سەرەكى بناتنانى ئەو دىوارە، بەرد بووہ و لە سالى (٢٠٤) پىش زايىن دەستى پىكردوہ و. لە ماوہى (١٠) سالى، ياخود (٢٠) سالىدا تەواوى كىردوہ. بەلآم ئەم پايەش دىسان ئىشكالى زۆرى لە بارەوہ ھەن:

يەك: يەكك لەوانە ئەو دىوارە (٣٠٠٠) كىلومەترىيە، جيايە لەوہى كە خوا بۆ (ذي القرنين) باسى دەكات، كە كەلئى ئىوان دوو چىيائى گرتوہ!

دوو: پاشان ئەو دىوارە ھەمووى بە بەرد و خشت و ھاووئەكانيان دروستكراوہ و كەرسەكەى ديارە، بەلآم تەوہى خوا دەفەرموئ: بە ئاسن و مسى قالكراوہ، دروستكراوہ! سى: پاشان ئەو (شىنگ ھوانگ تى) ديار نىيە كە خوا نىيە چ جۆرە ئاينىك بووہ.

چوار: ئىجا ئەو سەفەرەنەى (ذي القرنين) كە خوا لئى دەگىرتەتوہ، كىردوونى، ديار نىيە ئەو پادشايە ئەو سەفەرەنەى كىرد بن!

۵- پايە كى دىكە ئەوہىيە: كە ئەو كەسە (كورش الكير) كۆرشى گەورە بووہ، پادشاي (ھەخامەنشىيەكان) لە ئىوان (٥٦٠) تاكو (٥٣٩) پىش زايىن دا بووہ، كۆرشى گەورە كە دامەزرىنەرى ئىمپىراتۆرى ئىرانىيە و، ھەردووكان شانىنى فارس و ماددى كىردوہ بە يەك و، ئىمپىراتۆرىيە ئىرانى لئ پىكەنناون.

ئەم پايەش يەكەم كەس كە باسىكردوہ، واپىدەچى (مولانا أبو الكلام آزاد الهندي) بووبى، كىتیبكى ھەيە بە ناوى: (ذي القرنين أو الكورش الكبير)، (ذي القرنين) يان كۆرشى كەوہو.

ئەم رايەش ژمارە يەك لە توپژرە رەوان و پروونكەرەوانى مانا و مەبەستەكانى قورئان، تەبەئىيان كىردو، ئەم رايە ھەندى زانبارى دىكەش پشتگىرى دىكەن:

يەك: يەكك لەوانە: (ھىزۇدۇت) مېژووناسى يۇنانى، زۆر مەدھى كۆپش كىردو و دەلت: پىاويكى دادگەر و بەخشندە بوو، بەرگىكار بوو لە ستەملىكراوان و، دژى ستەم بوو، ھەرودەھا مېژو نووسىكى دىكە يۇنانى بەناوى (ھىنۇف) ئەویش زۆر مەدھى ئەو پادشاھ دەكات.

دوو: كۆپش گەورە، ھەندى سەفەرى كىردو، بەرەو رۆژئاوا و رۆژھەلات و باكور، واتە: لە گەل ژيان و سەفەرەكانىشدا دەگونجى.

سى: لە چەند كىيىكى پەيمانى كۇندا ھاتو، كە زۆر مەدھى كۆپش دىكەن و، جوولەكەكان بە گشتى زۆر پىزى دىگىن، چونكە كۆپش جوولەكەكانى لە ژىر چىكى بابلىيەكان كە بەدىليان گىتوون و، لە فەلەستىنە ھىتابوويان، دىرياندنى و دىربازيان دەكات و، دىيانگىرتەو بۆ ولاقى خۇيان و بە مال و سامانىش ھلوكرىيان دەكات، تاكو ھەيكەلى سولەيمان تازە بىكەنەو، ئەو شتانەى كە لىيان زەوتكران، لە مالى بە قىمەت و لە شتى ناياب، كە پادشاكانى بابل خستوو پانئە نىو خەزىنەكانى خۇيانەو، ئەوانەشيان بۆ دىگىرتەو، بۆ وئە: لە (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر العزرا، الإصحاح: ۱، ص ۹۹۱) لە ژىر ناوونىشانى: (نداء كورش) بانگەوازى كۆپش دا، ئاوا دەلت:

(في السنة الأولى لحكم كورش، ملك فارس، وإتماماً لكلام الرب الذي نطق به على لسان إرميا، نبأ الرب روح كورش، فأصدر نداءً مكتوباً في كل أرجاء مملكته: هذا ما يقول كورش ملك فارس: لقد وهبني الرب إله السماء جميع ممالك الأرض وأوصاني أن أشيد له هيكلًا في اورشليم في مملكة يهوذا، فعلى كل واحد من أبناء شعبه، ليكن الرب معه أن يصعد إلى اورشليم في يهوذا فيبني هيكل الرب إله إسرائيل...).

واتە: بانگەوازى كۆپش: لە سالى يەكەمى ھوكمرانىي كۆپشدا، پادشاى فارس، بۆ تەواوكردن و ھىتائەدى فەرمايشتى پەرورەدگار، كە خوا لەسەر زمانى ئىرميا (كە بە پىي پەيمانى كۆن: ئەویش يەكك بوو لە پىغەمبەرانى بەنى ئىسرائىل) ئەمەى راگەياند بوو، كە پەرورەدگار رووى كۆپش ئاگادار كىردەو (واتە: ئىلھامىي بۆ كرد) ئەویش بانگەوازىكى بۆلوكىردەو بە ھەموو گۆشە و كەنارى ولاقەكەيدا، كە ئەمە ئىوەرۆكەكەى بوو: ئەمە ئەوئەيە كە كۆپش پادشاى فارس دەيلى: پەرورەدگار پەرستراوى ئاسمان، ھەموو ولاقەكانى سەر زەوى بە من بەخشيون، (واتە: دەستى ئاودەلا كىردووم كە دەست بەسەر

هه موویاندا بکرم و) و ناموزگاری کردووم که هه یکه لیک له تۆرشه لیم بۆ دروست بکهه له پادشانشینی یه هوودادا له فله ستین، بۆیه پتیوسته له سه ره هر کام له پۆله کانی نه وه گله، (واته: گه له یه هوودا) با پهروهردگار له گه لیان بی، که بچته وه سه رکه وی بۆ تۆرشه لیم و، له وی هه یکه له پهروهردگار، په رستراوی نیسرا ئیل بنیات بنین.

که نه مه به راستی نیوه پۆکه که شی، له گه ل نه وه دا که خوا ده رباره ی (ذي القرنين) فه رموویه ق، ده گونجی که به ره و پۆژئاوا و پۆژه لات و باکوور چووه، خوی پهروهردگاریش ئیلهامی بۆ کردوه، تاکو هه ندیک گوتوو یانه: (ذي القرنين) وا پنده چنی پیغه مبه ر بووبی، وایانزانیوه که نه وه ی خوا ده فره موی: ﴿قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ﴾، نه وه به وه حیی بووه.

به لām خوا باسی نه کردوه که پیغه مبه ر بووه و، وا پنده چنی یه کی بوو بی له دۆستانی خوا و، خوی زانا ئیلهامی بۆ کردوه و خستوو یه ته نیو دلی، تنجا نه وه ی که له په یمانی کۆنیشدا له: (سفری عزراء) دا هاتوه، نه وه ی که له قورئاندا هاتوه، تیکده کاته وه.

٦- رایه کی دیکه ده لی: (ذي القرنين) یه کیك بووه له پادشاکانی ئاشوور، ناوی (بلینس) بووه.

٧- رایه کی دیکه: زانایه ک کیتیکی (٦٠٠ - ٧٠٠) لاپه ره یی له سه ر نوسیوه له و باره وه، که نیسپاتی بکات: که (ذي القرنين) کوری فیرعه ون بووه، پیاویکی خوا به یه ککر و دیندار بووه، له دای باپی که حوکمرانیی میسری ده که وینه ده ست، نیمان دینی! تنجا نه گه ر وایی دهبی کوری نه و تافره ته بووبن، که خوی پهروهردگار مه دحی ده کات له قورئاندا و، ده فره موی: ﴿وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَمْرًا تَفَرَعُوْا اِذْ قَالَتْ رَبِّ اَنْزِلْ لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِى الْجَنَّةِ وَنَجِّنِيْ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْرِ الظّٰلِمِيْنَ ۝ ١١﴾ التحريم، به لām که ته ماشا ده کات: خه لکی مصر له گه لی گونجاوو هاو ئاواز نین، ده روا مصر به جی ده هیلای و، سه ره تا به ره و پۆژئاوا ده چنی و، پاشان به ره و پۆژه لات دیتته وه و، دای ده چته باکوور.

به لām وه ک گوتمان: نه وه ی زیاتر به لگه میژوو یه کان ده یگه یه نن، نه و رایه یه، که دهبی نه و پادشایه کۆرشی گه وره بوو بی.

دوه وه، ئایا نه و به ره به سه ته (سدّ) هی (ذي القرنين) دروستی کردوه، له کوییه ؟!

١- له و باره وه وه ک پشتریش گوتمان: رایه ک هه یه، ده لی: نه و به ره به ست (سدّ) ه بریتیه له: دیواری چین (جدار الصين) که درژییه که ی: (٣٠٠٠) کیلۆمه تره و پانییه که ی: (٩) مه تره، به

موعه دده لیلی و بهرزیه که شی: (١٥) مه تره و، ده که ویتە نێوان ولّاق مه نغو لیا و چین و، تهو دوو ولّاته لیک جیا ده کاته وه، که تیتسا له زۆر شوێنان شوێنه واری ماوه و، له زۆر شوێنیش پرووخواوه.

به لّام تیشکالی تهو ڕایه تهو هیه، که خوا ﷻ بۆ به ره به سه ته که ی (ذی القرنین) باسی پرکردنه وه ی نێوان دوو چیا یان ده کات، تهویش به ناسن و مسی قالکراوه، به لّام دیواریکی (٣٠٠٠) کیلومه تری که له به ردو خاک و خۆل دروستکرا ی، زۆر جیاوازه، له وه ی قورئان فهرموویه تی.

٢- رای دووهم تهو هیه که تهو به ره به سه ته له ده ره به ندیکه، به ناوی: [ده ره به ندی چیاکانی قه فقاس] تهو زنجیره چیا یانه ش درێژ ده بنه وه، له ده ریای خه زه پوه تا کو ده ریای ره ش و، تیتسا ش تهو ده ره به نده پتی ده گوتری: ده ره به ندی داریال (مضیق داریال)، که ده که ویتە ولّاق ته فلیسه وه، به لّام خاوه تی تەفسیری (المیزان)^{١١} که تهو ڕایه په سند ده کات، ده لّتی: گرفتی تهو ڕایه تهو هیه، که تهو به ره به سه ته نه یا له ناسن و مس دروست نه کراوه. هه ندیکیشیان ده لّتی: تهو به ره به سه ته پتی ده گوتری: ده رگای ناسن (باب الحید) یان به ره به ستی ده رگای ده رگایان (سذ باب الأبواب).

ئنجا تهو به ره به سه ته که خاوه تی تەفسیری (المراغي)^{١٢} ههروهه ها خاوه تی (التفسیر المنیر)^{١٣}، هه ردو وکیان ده یوتن، ده لّتی: هه ندیک له میژوو نووسان له سه ره تای سه ده ی پا زده یه مدا تهو سه دده یان بینیه، که له پشت رووباری جه یعوونه وه یه له ویلایه تی به لّخ، و پتی ده گوتری: ده رگای ناسن (باب الحید) له نیریک شاری (ترمذ) ه، ته یمووری له نگ به لای ویدا تپه پیه، ههروهه ها (شاهروخ) له گه ل زانای ته لمانیی (سیلد به لّجه ر) به ویدا تپه پیه و، میژوو نووسی ئیسپانی (کلافجه ر)، له سه فه رکه ی خۆیدا که له سالی (١٤٠٣) ی زاینیدا، که نوێنه ری پادشای قه شتاله بووه له نه نده لوس بۆ لای ته یمووری له نگ، تهویش باس ده کات و ده لّتی: (إن سذ باب الحید علی الطریق الموصل بین سمرقند والهند) واته: به ره به ستی ده رگای ناسن له سه ر پتی پیکه یشت نێوان سه مه رقه ند و هینه د.

هه لّبه ته نه م ڕایه زیاتر له پراستییه وه نیریکه و، گونجاویشه له گه ل تهو واقیعه دا که خوای په ره رده گار باسی ده کات، ده رباره ی به ره به سه ته که ی (ذی القرنین).

(١) ج ١٣ ص ٣٩٥.

(٢) ج ١٦ ص ١٠١-١٠٢.

(٣) ج ١٦ ص ٣٥٨.

سىيەم: يەئجوج و مەئجوج كىن؟!

جگە لەم ئايەتتە ئىبرە لە سوورەتى (الكهف)، باسى يەئجوج و مەئجوج، لە سوورەتى: (الأنبياء) يىشدا كراو، ئايەتە كانى: (۹۶ و ۹۷)، خوا دەفەرمۇي: ﴿ حَقَّ إِذَا فُجِئَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴾ ۱۱۱ وَأَقْرَبَ الْوَعْدِ الْحَقُّ ... ﴿ ۹۷ ﴾، واتە: ھەتتا كاتتىك كە يەئجوج و مەئجوج كرانە، ئەوانىش لە ھەموو بەرزايەك بە خىرايى دەپۇن و، بەئىنى ھەق نزيك بۆۈ.

كە مەبەست ئاخىر زەمان (ساعة) يە.

ھەروەھا لە ھەرمائىشى پىغەمبەر ﷺ يىشدا ھاتو، بۇ وىنە ئەم ھەرموودىيە: (عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ عَنْ زَيْنَبِ ابْنَةِ جَحْشٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّهَا قَالَتْ اسْتَقِظَ النَّبِيُّ ﷺ، مِنَ النَّوْمِ مُخْمَرًا وَجْهَهُ يَقُولُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَنِلَّ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدْ اقْتَرَبَ، فَتُحِ الْيَوْمَ مِنْ رَذَمِ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مِثْلَ هَذِهِ» وَحَلَّقَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَتَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ؟ قَالَ: «نَعَمْ، إِذَا كُرِيَ الْغَبْتُ» (أخرجه البخاري: ۳۴۶۶، ومسلم: ۲۸۸۰).

واتە: ئوممو ھەببە لە زەينەبى كچى جەھشە، كە ھەردووكيان ھاوسەرى پىغەمبەرن ﷺ خوا لىيان پازى بن، دەگىرئەو كە پىغەمبەر ﷺ شەوئەك ھاتۇتە دەرئى و پەروى سوور ھەلگەپاۋە و ھەرموودىيە: تەنبا خوا پەرسراۋە و ھاۋار بۆ ھەپ بە خراپە و بەلەيكە كە نيزيك كەوتۇتە، ئەمپۇ لە بەربەستى يەئجوج و مەئجوج ئەۋەندە كراۋەتەو، و ئامازەي كەردە بە ھەردو پەنجەي (پەنجەي گەۋرە و پەنجەي شاھەممانى، يانى: كەمىكى لىكراۋەتەو) دەلتى: منىش، گوتم ئەي پىغەمبەرى خوا! ﷺ ئايا ئىمە لە بەين دەچىن، لە ھالئىكدا كە خەلكى چاكەكارمان تىدايە؟! ھەرموۋى: بەلتى، ئەگەر خراپەكارەكان زۆر بوون (چاكەكانىشان پىتو ھەفەوتىن).

ئەمە دەگونجى ئامازە بى بە بەلى: ھاتنى تەتەر و مەغۇل، كە ۋەك دوايى باسى دەكەين: زۆربەي زانايان پرايان وايە: يەئجوج و مەئجوج ھەر ئەو تەتەر و مەغۇلەن، كە لە سالى (۶۵۶) ك دا پايتەختى دەۋلەتى ئىسلامىي، شارى (بەغداد) يان گرت و كاولكرد، دەسەلتى ئىسلامىش، ئەو كاتە زياتر لە گەلى ھەپەبدا بەرجەستە بوو بوو، بە ھاۋكاريى گەلانى دىكەش و سەرەنجام ئەو قەۋارە سىياسىيە لەسەر دەستى تەتەر و مەغۇل لە بەغداد لە بەين چوو، لە سالى: (۶۵۶) ي كۆچىيدا، كەۋاتە: ۋا پىدەچى يەئجوج و

مەنچوچ ھەر ئەو تەتەر و مەغۇلە بن، کە کۆتاییان بە ھوکمراپىسى ئىسلامىي ھىناو دوايى ھوکمراپىسى مەسۇلمانان کەوتە دەستى تۈرکەکان.

شاياى باسە کە ھەردووک وشەي: يەنچوچ و مەنچوچ لە زمانى چىنى دا بە: (مەنکووک و مەنچووک) ھاتوون، ھەرۋەھا لە پەيمانى کۆندابە: (کوک و مائکووک) ھاتوون، بۆيەش ۋەك: (مەمد الطاهر بن عاشور) ^(١)، دەلتى: اَوَالِدِي يَجِبُ اعْتِمَادُهُ اَنْ يَأْجُوْجُ وَمَاْجُوْجُ هُمُ الْمَغُولُ وَالْتَرُّ، وَقَدْ ذَكَرَ اَبُو الْفِداءِ اَنْ مَاْجُوْجُ هُمُ الْمَغُولُ، فَيَكُوْنُ يَأْجُوْجُ هُمُ التَّرُّ انْطلاقهم الأول في أواخر القرن (٦) الهجري).

ۋاتە: ئەۋەي پىۋىستە تەبەنىيى بىكرى، ئەۋەيە كە يەنچوچ و مەنچوچ ھەر مەغۇل و تەتەرن، كە يەكەم دەرچوونيان لە كۆتايى سەدەي شەشەمى كۆچىيى دا بوو، ئەۋە بوو كە لە سالى (٦٥٦)ك دا، كۆتاييان بە دەۋلەتى ئىسلامىي ھىنا لە بەغداد و، زياتر لە ملىۋنىك كەسيان لە نىو شارى بەغداددا كوشت، جەنگىزخان لە سالى (٦١٦)ك دا، دەرەدەچى و بوخارا دەگرى و، لە سالى (٦٢٨)ك دا، ھەر جەنگىزخان دياربەكر دەگرى و، دواي خۆي ئەۋەكەي: ھۆلاكۆ لە سالى (٦٥٦)ك دا، بەغداد دەگرى.

پىۋىستە ئەۋەش بگوترى: ئەۋە كە ھەندىك دەلتىن: يەنچوچ و مەنچوچ لە پشت كىۋى (قاف)ن، ھىچ بىنەمايەكى جوگرافىي و زانستىي نىەو، ھىچ بىنەمايەكىشى لە ۋەحىي نىە، كە ھەندى كەس ۋادەزانى: ئەۋە لە قورئاندا ھاتو، يان لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتو، بەلام نە لە قورئان و نە لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ باسى كىۋى (قاف) ھەر نەكراۋە، بەلى باسى يەنچوچ و مەنچوچ كراۋە، كە ۋاش پىندەچى ئەۋە يەنچوچ و مەنچوچ، دوو ھۆز بوۋىن، دوايى بوۋىن بە نەتەۋەيەك، كە ھەم مەغۇليان پى دەگوترى و، ھەم تەتەريان پىندەگوترى، دىشكۈنچى تەتەر و مەغۇل دوو نەتەۋە بن.

مانای گشتی نایه تەکان

خو! ﴿قُلْ بِهِ يَنْفَعُ مَبْعَرٌ﴾ دەفه رمۆی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾، واتە: لە بارەی (ذی القرنین) هوه لیت دەپرسن بۆ: لە بارەیهوه باس و خواستگاران بۆ دەخوێنمەوه، وای پێدەچێت کە دەفه رمۆی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ﴾، بەپێی هۆی هاتنە خوارەوه کەشی، کە لە سەرەتای سوورەتی (الکھف) هوه باسمانکرد، هەر ئەوه بێ کە قورەیشییەکان بەپاسپاردنی جوولە کەکان سێ پرسیاریان لە پێغه مەبری خو! ﴿قُلْ﴾ کردن: ۱- دەربارەیی هاوڵاتی ئەشکەوت.

۲- دەربارەیی (ذی القرنین).

۳- دەربارەیی ڕووح، ئنجا خو! دێتە سەر جێتە جێت کردنی بەلێتە کە کە دەفه رمۆی: لە بارەی (ذی القرنین) هوه باس و خواستان بۆ دەخوێنمەوه و بۆتان دەگێرمەوه:

﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾، تێمە ئەومان دەستڕۆشتوو کرد بوو لە زەویداو، بۆ هەر شتێک هۆکارمان بۆ پەخساند بوو، یاخود: بۆ هەر شتێک پێکەمان بۆ ئاچووخ کرد بوو، چونکە وشە (سبب) هەم بە مانای هۆکار و ئامراز دێ، هەم بە مانای پێکا دێ، بۆ گەیشتن بەو ئامانجە، ﴿فَأَنْبَغَ سَبَبًا﴾ ئنجا بە دواي هۆکار و پێکە کەوت. ﴿حَقَّ إِذَا بَلَغَ مَقَرِّبَ الْأَمْسِ﴾، هەتا کاتێک گەیشتە شوونی لێ ئاوابوونی خۆر، ﴿وَجَدَهَا تَقَرَّبُ فِي غَيْبٍ حَمِيمٍ﴾، خۆری وای ئەلکەوت، وای هاتە بەرچاو، کە لە باتلەغێکدا ئاوا دەبێ، دەچێتە ئێو باتلەغێکەوه، سەرچاوەیەکی باتلەغ، باتلەغیش بریتیه لە قورپکی پەشی بۆگەن، کە وایارە ئەو شوێنە، پۆژئاوای دەرپای خەزەر بووه، کە سەرچاوەکانی ئەووق لێن و، ئێستاش ئەو پێکی زۆری لێ دەردهێنێ، کاتی خۆی عەرەب پێیان گوتوه (البلد المنين) وڵاتە بۆگەنە کە، لەبەر ئەوهی بۆنی ئەوت و غازێ لێهاتوه، یاخود: کەنار دەرپایە ک بووه، کە خۆری لێ ئاوا دەبێ، کەناری دەرپاش ئەگەر بیابانی بەدەمهوه بێ، دەشتی بە دەمهوه بێ، قور و جلیتاو، قورپ پەش و لیتە لێ پەیدا دەبێ، کاتێک تەماشای دەکە و خۆر لە دوورەوه دەبینی، وای دەزانی دەچێتە ئێو ئەو قور و جلیتاوه، بۆیەش ئەوه دەلیم:

چونکہ هه نديک له وانه ی به حيساب په خنه له قوربان ده گرن! گو تو ويانه: قوربان هه له ی جوگرافي گه وری تدياه! ده لئ: (ذو القرنين) خوړی بينی له سه چاوه په کی قوری په شدا ناوا ده بوو! به لآم ييگومان مه به ست نه وه په که: به چاو وا دياره، نه گه رنا ټيمه خوړمان وادپته بهر چاو: هينده ی بيژينگيکه، که له واقع دا خوړ مليونتيک و سييسه د هه زار (۱۳۰۰۰۰۰) جار هينده ی زه ويه! هه ووه ها مانگيش، که زور گه وريده، به لآم هه ردو وکيان به قه ده ر بيژينگيک، يان گچکه تر دينه بهر چاو، که نه وه بو چاوی ټيمه وايه، ياخود ټيمه هه ست ده که ين: که خوړ له خوړه له آتوه دي و ده چپته خوړاوا، له حالیکدا که نه وه زه ويه ده خو لپته وه له بهرانبه ری خوړدا، نه گه رنا خوړ به ده وری زه ويدا ناخولپته وه، به لآم بو چاوی ټيمه وايه، قورنايش که ده فهرموئ: ﴿وَجَدَهَا تَقْرُبُ فِي عَيْتٍ حِمِّيٍّ﴾ واته: نه و پسی وابوو، که له کانييه کی قورولپته دا ون ده بئ، له بهر چاوی وی به و شيويه بوو، ﴿وَجَدَهَا عِنْدَهَا قَوْمًا﴾، له نيزيک نه و شوتنه خه لکيکی، کو مه لکايه کی لئ بينی، که وا پنده چپ خراپه کار بووبن.

﴿فَلَمَّا يَدَّا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا﴾، گو مان: نه ی (ذا القرنين) بوئ هه به، يان سزا و تازاريان بده ی (له سهر خراپه و ستم) ياخود چاکه کاريان تيدا په چاو بکه ی (له بهرانبه ر چاکه يان دا).

﴿قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ﴾، ته ویش گوئ: که سيک ستم بکات، ييگومان سزای ده ده ين، ﴿لَمْ يَرِدْ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبْهُ عَذَابًا نُكْرًا﴾، دوايی ده گپ درپته وه بو لای په ووه ردگاری، ته ویش سزايه کی سه خت و بيړه زای ده دات.

﴿وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾، به لآم که سيک بروای هينا بي و کرده ووی باش بکات، نه وه پاداشی هه ره چای هه به ﴿وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرٍ آيِسًا﴾، ټيمه ش له لايه ن خو مانه وه، قسه به کی ناسانی له گه لدا ده که ين، واته: به شيويه کی ناسان مامه له ی له گه لدا ده که ين و، قسه به کی خو ش له گه لدا ده که ين.

﴿ثُمَّ أَنِيعَ سَبَابًا﴾، دوايی دووباره (ذو القرنين) پزی گرتوه بهر و، هوکاري گرتوه بهر، ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ﴾، (هه رپويی) هه تا کاتيک گه يشته شو نتيک که خوړی لئ هه لدی، ﴿وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سَبِيلًا﴾، خوړی وا هاته بهر چاو، له سهر خه لکيک هه لدی که له نيوان نه وان و خوړدا، پوششيکمان دانه نابوو، واته: هيچ

شتیک تیشکی خوری لی نه ده گپانه وه، که مه به ست نه وه یه: بهرگ و پو شاکیان له بهر نه بووه، یان مه به ست نه وه بووه: خانوو و نویان نه بووه.

﴿كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خَيْرٌ﴾، واته: هه والی (ذی القرنین) ئاوا بوو و، تیمه ته واو شاره زو بووین به وهی له لای بوو، واته: هه رچی هوکاری هه بیوون و ده ستر و یشتوو یتیی که هه بیوو، تیمه له هه مووی ئاگادار بووین.

﴿ثُمَّ أُنْزِعَ سَبَأَ﴾، دواپی دیسان پیی گرتنه بهر و، هوکاری گرتنه وه بهر، ﴿حَقًّا إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ﴾، (هه ر پو یشت) هه تا کاتیک گه یشته نیوان دوو بهر به سته که، دوو چیا به که، ﴿وَجَدْنِي دُونَهُمَا قَوْمًا﴾، له پشیا نه وه کومه له خه لکیکی بینی، ﴿لَا يَكَادُونَ فِيهَا يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾، خه ریک بوو له قسه یتنه گهن، واته: زور دواکه وتوو بوون.

﴿قَالُوا يَنْذَا الْفَرَيْنِ إِنْ يَا جُوحٌ وَمَا جُوحٌ مُفِيدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾، نهو خه لکه گو بیان: نهی ذبلقه نهین! به دنیایی به تجووج و مه تجووج، یتکده رن له زه ویدا، ﴿فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْمًا﴾، تنجا ئایا پیتا کیکت بو کوبکه ی نه وه، ﴿عَلَى أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾، که له نیوان تیمه و نه واند، بهر به ستنک دابنیتی؟ ﴿قَالَ مَا مَكْنِيَ فِيهِ رِيَّ خَيْرٌ﴾، (ذو القرنین) گوئی: نه وهی پهروه درگام منی یتدا ده ستر و یشتوو کردوه، باشتره لهو پیتا که ی تیوه بوم کوده که نه وه، ﴿فَاعِشْنُونِي بِقُوَّتِي﴾، به لأم به هیز هاوکاریم بکه، واته: به دهستی کرینکاری خو تان، نه گهرنا مال و تیمکانیه تم هه یه، ﴿أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾، له نیوان تیوه و نه واند، بهر به ستنکی مه حکم داده یتیم.

تنجا دهستی پیکرد: ﴿أَتُؤْتِي زُبْرَ الْحَدِيدِ﴾، (گوئی): پارچه ئاسنه گه و ره کانم بو بئین، وای پنده چی هه ر خویشی وه که نه دنا زیاریک نه خشیه دانابی، ﴿حَقًّا إِذَا سَأَوْنِي الْأَصْدَقَيْنِ﴾، بهرده وام پارچه ئاسنه گه و ره کافی خستنه سه ریه ک، (ده بی) پارچه ئاسنی زور زه به لاج و گه و ره بووین) هه تا نیوان دوو چیا به که ی پرکرد، ﴿قَالَ أَنْتُمْ خَوَّا﴾، تنجا گوئی: به مووشه ده مه فووی لی بکه و ناگره که ی خو ش بکه، ﴿حَقًّا إِذَا جَعَلَهُ نَارًا﴾، (هه روا بهرده وام بوو له سه ر گهر مرکرنی ئاسنه کان) هه تا کاتیک که نهو پارچه ئاسنه ی له سه ر یه کی داناون، سووری کردنه وه و کردنی به ناگر، ﴿قَالَ أَتُؤْتِي أَفْرِغَ عَلَيْهِ قِطْرًا﴾، گوئی: مسی قانگروام بو بئین، با به سه ریدا بکه، به سه ر که لیتی ئاسنه کان دا، (ده بی) هوکار و ئامراز ی سه رسو پهنه نری دابنیکردین بو نه وه، نه گهرنا چون ده گنه نهو ئاسنه بهر زانه!

ئىجا بەربەستەكەى دروستكرد ﴿فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ﴾، {ئىدى يەنجووج و مەنجووج} نەيانتوانى سەرى بکەون، ﴿وَمَا اسْطَعُوا لَمْ نَقْبْ﴾، ھەروەھا نەشيان توانى کوفى بکەن، يانى: نەتوانيان پىسى ھەلگەپىن و، نەتوانيشيان کوفى بکەن.

ئىجا بابزانين (ذيلقه پنهين) چى گوت؟

﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي﴾، گوئى: ئەو بەزەبەكە لە پەرۋەردگارمەوھ {كە يارمەتى دام ئەو بەربەستە لە نىوان ئەو گەلە سەم لىكراوھ و، ئەو دوو گەلە سەمكارەدا، دروست بکەم}

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾، ئىجا ھەر كات بەئىنى پەرۋەردگارم ھات، تەختى دەكات، ﴿وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾، بەئىنى پەرۋەردگارم راستە.

ئىجا ئايا لە بەئىنى پەرۋەردگار، مەبەستى تاخىر زەمانە، ياخود: ئەو كاتەيە كە ئەو بەربەستە لە نىوان يەنجووج و مەنجووجدا لادەچى؟ ھەردوو ك واتايە كە ھەلەدەگرى.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

خوا دەفەر مووی: ھەر وەھا لە بارە ی ذولقەرنەینەو ھە پرسپارت لئ دەكەن بلی: لە بارە یەو ھە باس و خواستگاران بەسەردا دەخوێنمەو، ئیمە لە زەمیندا دەستپۆشتوو مان کردبوو و، ھۆکار و پرسی ھێنانەدی ھەر ئامانجێکمان پێداوو:

خوا دەفەر مووی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّذِينَ يَزْنُونَ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۚ إِنَّا مَكِّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيلًا﴾

شیکردنەو ھە ئیم ئایەتانە، لە چوار بڕگەدا:

١- ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّذِينَ يَزْنُونَ﴾، لە بارە ی ذولقەرنەینەو ھە پرسپارت لئ دەكەن.

ئەجا کئ بوون ئەوانە ی پرسپاریان کردو؟ بە ئەنکێد ھۆزی قورەیش بوو، پرسپاریان لە پیغەمبەر ﷺ کردو، بە پێی ھۆی ھاتنە خواوە کەش لەسەر پاسپاردنی جوولە کەکان، بوو کە گوتوو یانە: ئەو سئ پرسپارە ی لئ بکەن، ئەگەر وەلامی دانەو، وەلامی ئەو سئ پرسپارە ی زانی، دیارە پیغەمبەرە و ﷺ وەحیی بۆ دئ، ئەگەرنا، دیارە کەسیکە لە خووە ئیددیعیای پیغەمبەراییەتی دەکات.

لەو بارەو کە ئایا بۆچی بەو کابرایە گوتراو: ذیقەرنەین؟ دەلێن: (ذی) واتە: خاوەن، (قزن) یش، واتە: قۆچ، شاخ، (قرنین)، واتە: دوو قۆچەکان، بەلام بۆچی وای پئ گوتراو؟ زانیان زۆر شتیان گوتو:

١) ھەندیکیان گوتوو یانە: لەبەر ئەو دی: گەشتوئە ئەولا ولای زەوی، خۆرھەلات و خۆرتاوا، (قزني الشمس).

٢) ھەندیکیان گوتوو یانە: لەبەر ئەو دی: دوو کەزی (ضفیرە) ی ھەبوون، کاتی خۆی عادەتیان وابوو، زۆر لە گەل و نەتەو دکان، پیاوانیش قزبان درێژ بوو.

(۳) ھەندىكىيان گۈتۈۋىيانه: لەبەر تەۋەي: خوودەيەكى لەسەر بوۋە، دوو قۇچى ھەبوون.

(۴) ھەندىكىيان گۈتۈۋىيانه: لەبەر تەۋەي: خۇي دوو بەرزايى لەسەرى دا ھەبوون.

بەلام ھىچ كام لەوانە، بەلگەيەكى واى لەسەر نىە.

ۋاش پىدەچى، خوودەيەكى لەسەر نابى، كىلاۋىكى لەسەر نابى، ۋەك نىشانە ۋە ھىماي ھىز، دوو قۇچى پىۋەبوۋىن، ۋەك چۆن قۇچەكانى گا، پەمىزى ھىزىن، پەنگە ئەو خوودەيەكى لەسەرى بوۋە، دوو قۇچى گاي پىۋەبوۋىن، بۆ ترساندىنى دۆزىمان ۋ گەياندىنى ئەۋەكە بەھىزە ۋ بە توانايە، ھەركام لە پايەكانى دىكەش، كەم ۋ زۆر پىدەچىن ۋ، پايەكى ۋامان بە دەستەۋە نىە، يەكلايىكەرەۋە بىن.

(۲) - ﴿قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾، پىيان بىن: بە دىنيايى من لە بارەي ۋيەۋە ھەۋالىكتان، باس ۋ خواسىكتان بەسەردا دەخوئىنمەۋە.

(السين في (سَأَتْلُو) لِتَحْفِيقِ الْوَعْدِ)، (سين و سوف)، جارى ۋايە بۆ ھەۋالىدىنى شىكە كە لە دوايىدا تەنجام دەدرى، جارى ۋاشە بۆ جەختكردەۋە دىن، بەلام لىرەدا (س) بۆ جەختكردەۋەيە، يانى: بە دىنيايى من لە بارەيەۋە باس ۋ خواسىكتان بەسەردا دەخوئىنمەۋە.

كە دەفەرمۇي: ﴿سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ﴾، ئەم (مِنْهُ)، (مِنْ التَّنْجِيزِ)، (من) بۆ بەشىكە يانى: بەشىكى ئەۋ بەسەرھاتە، ئەك ھەموۋى، تىجا (منه) لە: ﴿سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ﴾، يانى: (مِنْ حَتَرِهِ)، لە ھەۋالەكەي، يانى: راناۋى (ھ) لە (منه) دا، پالەدەرىتە لاي شىكە كە قۇرتىزۋە، يانى: لە ھەۋالى ئەۋتان بۆ دەخوئىنمەۋە.

تىجا تابا بۆچى دەفەرمۇي: (أَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ)؟ شىكتان لىي بەسەردا دەخوئىنمەۋە؟ ۋاتە: ھەندىكىيان بۆ دەگىرەۋە، كە بە كەلكى خۇئىندەۋە بىت، بە كەلكى ئەۋە بىن، بىتتە قۇرئان ۋ بخۇرتىتەۋە، چۈنكە: خوا ﷻ ھەم لە بەسەرھاتى ذىلقەپنەين ۋ، ھەم لە تىكپراي بەسەرھاتەكانى دىكەدا، كە دىيانگىرتەۋە، جىي مەبەست ۋ ئامانچ دەگىرتەۋە، ئەك ئەۋ وردەكارىيانەي كە پەكمان لەسەريان ئەكەۋتەۋە ۋ، ھىچ ھىكە تىكپان پىۋە پەيوەست نىە، بۆ ۋىنە:

ناۋى ذىلقەپنەين، تەمەنى، خەلكى كوئى بوۋە، چى لەبەر كىردەۋە ۋ... ھىتد؟ وردەكارىيەكانى، خوا باسيان ناكات، چۈنكە ھىكە تىكپان پىۋە پەيوەست نىە، بەلام:

۱- ذولقەرنەين كۈنى گرتوھ؟

۲- ذولقەرنەين سىياسەتى چۆن بووھ؟

۳- پەوشتەكانى چۆن بوون؟

۴- چۆن لەگەل گەلە مەزلۇومەكاندا پەفتارى كردوھ؟

۵- چۆن لەگەل ستەمكاراندا مامەلەي كردوھ؟

۶- چۆن نىعمەتەكانى بۆ لای خوا گىراوھنوھ؟

ئەوانە گرنگن و، ئەوانەش خۇي كاربەجى ھەموويانى لە بەسەرھاتەكەدا، گىراوھنوھ، بۆيە دەفەرمۇي: ﴿قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾، بلى: بەشتىك لەبارەي ھەوالى ويتانەوھ بەسەردا دەخوئىمەوھ، باس و خواستىك كە بە كەلك بى و وشەي زىكرى لى بوھشەتەوھ.

۳- ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ﴾، تىمە ئەومان لە زەويدا دەستپۇشتوو كرديبوو.

(التكئين: جعل الشيء متمكناً راسخاً، وهو تمثيل لقوة التصرف، بحيث لا يزغرف قوته أحد، مكنأه، ومكنأه، يمحنت لىكن اللام للتوكيد، مثل شكزت له ونصحت له).

واتە: (تَكِين)، بىرىتتە لەوھ كە شتىك لە زەويدا چەسپا و، پۇچوو بىكرى، ئەويش وينا كىرنە بۆ ھىزو دەستەلاتى دەستووردان، كە ھىچ كەسنىك نەتوانى ھىزەكەي لاپەرى و بلەقىنى، تنجا (مَكْنَأه) و (مَكْنَأه)، ھەردووكران بە يەك واتان، بەلام (ل) (مَكْنَأه)، بۆ جەختكرنەوھى زياترە، وەك (شَكْرَتْ)، واتە: سوپاسم كرد، بەلام (شَكْرَتْ له)، سوپاسم بۆي كرد، ئەمە زياتر جەختكرنەوھى تىدايە، ھەروھەا (نَصَحْتُ)، واتە: دلسۆزىم بۆي نواند، بەلام: (وَنَصَحْتُ له)، ئەم (ل) كە دەچىتە سەرى، ماناكەي تۇختر دەكاتەوھ و بەھىترى دەكات.

۴- ﴿وَأَيُّنُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾، بۆ ھەر شتىك ھۆكارمان بۆ پەخساندبوو، (سبب) لە ئەصلدا بە ماناي پەت و گورىس (سبب) دى و، بە ماناي ئامراز (وسيلة) دى، بەلام خوازراويشەتەوھ بۆ رىكا، پاشان بۆ ھەر ھۆكارنىك كە نىسان تامانجى پى وە دەست بىنى: (وَأَطِيقُ هُنَا عَلَى مَا يَقْتَضِي بِهِ إِلَى الشَّيْءِ مِنْ عِلْمٍ وَفَذَرِ الْآلَاتِ التَّشْخِيزِ).

كە دەفەرمۇي: ﴿وَأَيُّنُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾، ھەموو شتىك لىرەدا واتە: بۆ شتاتىكى زۆر، ئەگەر نا مەبەست ئەوھ نىە: بۆ ھەموو شتىك بەگشتى! چونكە ھەموو شتىك ئەنيا

خواتوانای بەسەریان دا ھەیە، ئنجا ئەمە وەك ئەو ئایەتە ی سوورەتی (یونس)ە، کە دەفەر موی: ﴿وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ ۖ﴾، واتە: ئەگەر ھەر ھەموو نیشانە یەکیان بۆ ھاتبایە.

یان لە سوورەتی (الأحقاف)دا، کە دەفەر موی: ﴿ثُمَّ نَدْمَرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا ۖ﴾، واتە: ھەموو شتێکی کاول دەکرد، دەپرماند بە مۆلەتی پەرورەدگاری، واتە: ھەموو شتێک کە خوا ناردوو یەتی: بپر مینێ، ئەگەر نا بێگومان ھەموو شتێک، مانگ و خۆریش دەگرێتەو، بەلام ئەو بایە ی کە خوا بۆ گەلی عادی ھەلکردو، بۆی ناردوون، مانگ و خۆر و زەوی و چیاکانی لە بەین نەبردوون، کە واتە: ھەموو شتێک، یانی: ئەو ی لەو چوار چۆنە یەدا مەبەستە.

مەسەلەي دوۋەم:

ئىدى ۋەلقەنەين پىتى گرتەبەر، ھۆكارى گرتەبەر، پۇيشت ھەتا كاتىك گەيشتە شۈيى خۆر لى ئاۋابوون، ۋاي ھاتە بەرچاۋ، كە خۆر لە سەرچاۋەيەكى قوپىن (باتلاخ)دا، ئاۋا دەبىي و، لە لاي ۋى (لە لاي لەو سەرچاۋەيە)، خەلىكىكى لى ھەلکەوت، گوتمان: لەي ۋەلقەنەين! (بۆت ھەيە و دەستت كراۋەيە) چ سزايان بەدى، لەسەر خراپەكارىي، چ چاكەكارىيان لەگەل بەكەيە پىشە، ۋەلقەنەين گوتى: ھەر كەسيان ستەم بىكات، بىنگومان لازار و سزاي دەدەين و، دوايش دەگىپدرتەۋە لاي پەرۋەردگارى، سزايەكى سەخت و بىرەزاي دەدات و، ھەر كەسيكىشيان بىروا بىنىي و كىردەۋەي چاك بىكات، پاداشتى ھەرە چاكى ھەيە (لە لاي خوا) و، تىمەش لە لاي خۇمانەۋە، قسەي باش و مامەلەي سووك و ئاسانى لەگەلدا دەكەين:

خودا دەفەرئى: ﴿فَأَنْعَمَ رَبِّيَ﴾ ۱۵۹. ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَرْغُبُ فِي ظِلِّ حِجْرٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَبْنَؤُا الْفَرْتَيْنِ إِمَّا أَنْ نَتُوبَ وَإِمَّا أَنْ نَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْبًا﴾ ۱۶۰. ﴿قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا ثَكْرًا﴾ ۱۶۱. ﴿وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا﴾ ۱۶۲.

شىكىردنەۋەي ئەم ئايەتەنە، لە سىزىدە بىرگەدا:

۱- ﴿فَأَنْعَمَ رَبِّيَ﴾، خوتىراۋىشەتەۋە: (ائىچ) ۋاتە: كەۋتە پىتى، پىتى گرتەبەر، ياخود شۈيى ھۆكارە كە كەۋت، ئەو ھۆكارەنەي كە خوا بۆي پەخساندىۋون، ئامانجەكانى كە دەيەۋىن، پىنيان وەدى بىنىي.

ۋەك گوتمان: (سەب) كە لە ئەسلىدا بە ماناي پەت (خېل)ە، دوايى خوازاراۋەتەۋە بۇ ھەركام لە: پىياز (طريق) وئامىراز (وسيلة)، بۆيەش من ھەردوۋكىانم بەكارھىتەۋە: پىتى و ھۆكارى گرتەبەر، چۈنكە: (پىتى)ش ھەر ھۆكارە بۇ گەيشتى بەو شۈيىنە دەۋىستىتى، خواش ئىرەدا دوو وشەي بەكارھىتەۋە: ۱- (ائىچ) (ائىچ) يان: شۈيىنەۋەتن، ئىنسانىش شۈيىن پىتى دەكەۋى، ۲- (بلىخ) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ﴾، كە بىنگومان ئىنسان بە پىيەدا دەگاگە ئەو شۈيىنە

دەيەوئ. كەواتە: بەو دوو نیشانەيە، كە: (اِتِّبَاع) و (يُلُوعُ)، ئەو دوو وشەيە ھاتوون، ئەمە نیشانەن كە (سبب) مانا مەجازىيەكەى مەبەستە، كە بريتە لە پىگا، يان نامراز.

(۲) ﴿حَقَّ إِذَا بَلَغَ مَرْبَبَ الشَّامِ﴾، ھەر پۆيشت: ھەتا كاتىك كە گەيشتە شوئى خۆر لىناوا بوون، واتە: شوئى خۆر لى ئاوابوونى دەولەتەكەى، يان قەلەمپەوى ھوكمپرانىيەكەى، يان كۆتايى سەفەرەكەى، خۆر ئاوابوونەكەى لە كوئى بوو، گەيشتۆتە ئەوئ، ديارە خۆريش لە زۆر شوئى كۆى زەوى، وا دیتە بەرچاو، كە ئاوا دەبن، بۆ وئىنە: خۆر دەچىتە ئىو بىبابان، ئەگەر شوئىنەكە بىبابان بئ، ھەروەھا ھەست دەكەى: خۆر دەچىتە پشت و ئەو دىو چىايەكە، ئەگەر شوئىنەكە چىابن، يان ھەست دەكەى خۆر دەچىتە ئىو دەريايەكە، ئەگەر دەريا بئ، ياخود ئەگەر كەنار دەريا و قوڤ و لىتە بئ، ھەست دەكەى خۆر دەچىتە ئىو قوڤ و لىتەكە، ديارە ئەو شوئىنەش كە ذولقەرنەين پىتى گەيشتو، كەنار دەريا بوو، بۆيە دەفەرموئ: ﴿وَجَدَهَا تَقَرَّبُ فِي عَرَبٍ حَمْرٍ﴾.

(۳) ﴿وَجَدَهَا تَقَرَّبُ فِي عَرَبٍ حَمْرٍ﴾، خۆرى وا ھاتە بەرچاو، واى لى ھەلکەوت كە لە كانى و سەرچاويەكى قوڤى بۆگەندا، ئاوا دەبن، كە بە كوردىي پىتى دەلئىن: (باتلاڭ) قوڤ و لىتاو، كە وا پىندەچى مەبەست لەو شوئىنە: دەرياي (خەزەر) بئ، كە دەرياجەى (قەزوين) يىشى پىتى دەلئىن و دەشكەوئىنە پۆژئاواى ولاتى چىنەو، ھەروەھا ئەو شوئىنەش، كەنارەكانى دەرياي خەزەرن، لە نىزىك شارى باكو، كە مېژوو نووسە مسولمانەكان كاتى خۆى بەو شوئىنەيان گوتو: (البلاد المنيئة)، لەبەر ئەوئ نەوتى لى ھەلقوئىو ئەو كاتەش نەيانزانىو و نەيانتوانىو: لە نەوت و گاز بەھرەمەند بىن، ئىدى بۆنى كردو و گوتوئىانە: ولاتە بۆگەنەكان.

(۴) ﴿وَجَدَهَا عِنْدَهَا قَوْمًا﴾، لەلاى وئى خەلکىكى لى ھەلکەوت، يانى: لەلاى ئەو باتلاڭ و قوراو ھە قوڤى رەشى بۆگەن بوو، لەوئى كۆمەلە خەلکىكى بىنى، سىاقى ئايەتەكان ئەو دەگەيەنئ، كە ئەوانە خەلکىكى خراپەكار بووبن، بە بەلگەى ئەو كە دواىي خوا ﷻ: ذولقەرنەين سەرپشك دەكات لە ئىوان سزدان و، چاكە ئەگەلدا كردنيان، ئىنجا ئەگەر خراپەكار نەبوونايە، خواى دادگەر دەستى ذولقەرنەينى ئاوەلا نەدەكرد، كە سزايان بدات.

(۵) ﴿قُلْنَا يٰذَا الْقَرِينِ﴾، گومان: ئەى ذەلقەرنەين!

ئايا خوا چۆنى پىتى فەرموو؟

أ- ھەندىك دەلئىن: ئەو پىاو ھە پىغەمبەر بوو و، خوا لە پىتى وەحىيەو ئەوئ پىتى فەرموو! بەلام بۆ بە پىغەمبەر دانانى ھەر كەسك، دەبن بەلگەيەكى دلىياكەرمان ھەبن، كە لىرەدا ئەو بەلگەيە نە.

ب - پای راست ئەودە، کە مەبەست لە (قُلْنَا)، پێمان فەرموو، واتە: ئیلهاممان بۆ کرد، خستمانە دڵیەوە، ھەروەک چۆن خوا ﷻ ئەو تەعبیری بۆ ھەر کام لە مەریەم و، دایکی مووساش بە کارھێناوە:

١- ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ آيَاتِ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾ (٧) القصص.

٢- ھەروەھا دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَرْيِمُ﴾ (١٢) آل عمران، ئاشکراشە: خوا ﷻ ئەو ھەیبی بۆ دایکی مووسا کردووە، نە ھەیبیشی - بە مانا باو و زاراویھەکی - بۆ مەریەم کردووە، بە پای زۆری ھەر زۆری زانایان، ھەرچەندە پای واش ھەیب دەلی: ئەو دووانەش پێخەمبەر بوون، بە تاییەت مەریەم، (خوا لێی پازی بێ)، بەلام پای راستەر ئەو ھەیب، کە نەخێر پێخەمبەرمان تەنیا لە پیاوان، نێردراون، لەبەر کۆمەڵیک ھۆکار، کە پێشتر باسمان کردوون، کەواتە: مەبەست لەو کە خوا دەفەرموێ: قەسمان کرد لەگەڵ دایکی مووسا و، لەگەڵ مەریەمدا، واتە: خورپەمان بۆ کردن و خستمانە دڵیانەو.

٦- ﴿إِنَّمَا أَنْتُ تُعَذِّبُ﴾ (گوتمان: ئەو ذیلقەرەین! تۆ سەرپشکی): بۆت ھەیب سزایان بەدی (مادام شایستە سزادرا،).

٧- ﴿وَأَمَّا أَنْ نُنَجِّدَ فِيهِمْ حُسْنًا﴾، ھەروەھا بۆت ھەیب چاکە کارییان تێدا ڕەچاو بکە.

(حُسْنًا: مُضَدَّرٌ وَعَدْلٌ عَنْ «أَنْ تُحْسِنَ إِلَيْهِمْ» مِبَالِغَةً فِي الْإِحْسَانِ، حُسْنٌ خَصَلَّ كَأَنَّهُ اخْتَصَّ فِيهِمْ: نَفْسُ الْحُسْنِ، (حُسْنًا)، چاوە، ﴿أَنْ نُنَجِّدَ فِيهِمْ حُسْنًا﴾ یانی: چاکە کارییان تێدا ڕەچاو بکە، بۆیەش نەیفەرمو: (أَنْ تُحْسِنَ إِلَيْهِمْ)، تاكو تۆختر و زیاتر مانای چاکە لەگەڵ کردن، بگەینەن، ھەک ئەو ھەیب: خودی چاکە لەگەڵ کردن، تێدا ڕەچاو کردب، ئنجا ئەمە ھەک ئایەتەکی سورەتی (البقرة): ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ (٢٨) البقرة، واتە: چاکە کاریی بە خەلکی بلێن، کە بیکومان: قەسە چاکت پێ بە خەلکی دەگووترێ، نەک خودی چاکە کردن!

لێرەدا بۆمان ھەردەگەوێ کە: خوا ﷻ دەستی ذولقەرەینی ئاوەلا کردۆتەو، بۆ چۆنیەتی مامەلەکردن لەگەڵ ئەو کۆمەڵە خەلکەدا: چ سزایان بدات، چ چاکە کارییان تێدا بکاتە پیشە!

٨- ﴿قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ (ذولقەرەین) گوئی: بەلام ھەر کامێک لەوان ستم بکات.

٩- ﴿فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ﴾، بە دنیایی تێمە سزا و، ئازاری دەدەین (واتە: لە دنیادا).

١٠- ﴿ثُمَّ يَرْدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا﴾، دواوی دەگیردرێتەو ھە بۆ لای ڕوودەردگاری، ئەویش سزایەکی سەخت و بێرەزای دەدات.

لیره‌دا که ده‌فهرموی: ﴿قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ زوریک له تویره‌ره‌وانی قورشان، له نیویاندا (محمد الطاهر بن عاشور) و زوری دیکه‌ش گوتوو یانه: مه‌به‌ست له (ظلم)، یانی: (أشرف)، هاوبه‌ش دابنی بؤ خوا، به‌لام من یتیم وایه: نه‌یانپیکاه، به‌لکو وشه‌ی (ظلم) لیره‌دا ههر مانا پواله‌تیه‌که‌ی خو‌ی مه‌به‌سته، واته: ده‌ستدریژی کردن بؤ سر مافی نه‌وانی دیکه و، سنور به‌زینی، بیگومان ده‌زانم وشه‌ی (ظلم)، به‌مانای شیرکیش هاتوه: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ ﴿۱۲﴾ لقمان، هه‌روه‌ها به‌مانای کوفریش ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ﴿۱۳﴾ البقرة، هه‌روه‌ها گونا‌ه‌کردن... ﴿... أَوْ يَطْلُبُ نَفْسَهُ﴾ النساء: ۱۱۰ به‌لام لیره‌دا ناگونجی مه‌به‌ست له (ظلم) شیرک و کوفر و گونا‌ه‌کردن، بی، به‌لکو ده‌بی مه‌به‌ست ستم و ده‌ستدریژی بی، چونکه: سزادانی خه‌لک له‌سر کوفر و شیرک، ته‌نیا کاری خواجه‌و له قیامه‌تی نه‌وه ده‌کری، وه‌ک خوا ده‌فهرموی: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾ ﴿۱۴﴾ لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿۱۵﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿۱۶﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿۱۷﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿۱۸﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿۱۹﴾ الغاشية، خوا‌ی دادگه‌ر زور به‌روونی نه‌وه‌ی هه‌لبریوه و یه‌کلای کردوته‌وه: که سزادانی خه‌لک له‌سر کوفر و شیرک، ته‌نیا مافی خواجه‌و، خوا بؤ خو‌ی و، له پو‌ی دوا‌یشدا، نه‌ک له دنیا‌دا، له‌سر کوفر و شیرک خه‌لک سزا دده‌ت، به‌لام له‌سر زولم، خوا ده‌ستی شهربعت و جی به‌جی کارانی شهربعتی تاوه‌لا کردوه، که له‌سر ستم و ده‌ستدریژی، سته‌مکاران سزا بدن و، ده‌ستیان بکرن و نه‌هینن زولم بکه‌ن، له‌بر نه‌وه‌ی دنیا به‌زولم تیکده‌چی، ته‌گه‌رنا به‌کوفر و تیمانه‌وه، ده‌گونجی خه‌لک به‌یه‌که‌وه بژین.

﴿سَوْفَ يُعَذِّبُهُ﴾ (سَوْفَ)، وه‌ک گومان: لیره‌دا بؤ جه‌خت‌کرده‌وه‌یه، یانی: به‌دنیایی یتیمه‌سزای دده‌ین، ﴿ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا﴾، دوا‌یی ده‌گپ‌دریته‌وه بؤ لای په‌روه‌دگاری (له پو‌ی دوا‌یشدا) ته‌ویش سزایه‌کی سه‌خت و بی‌په‌زای دده‌ت.

(۱۱)- ﴿وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، به‌لام ههر که‌ستیک بر‌وا بی‌نی و کرده‌وه‌ی باش نه‌نجام بدات.

(۱۲)- ﴿فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾، نه‌وه باشت‌ین پادا‌شتی هه‌یه، (جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ أي: فَلَهُ الْحُسْنَىٰ جَزَاءً)، نه‌وه باشت‌ین، پادا‌شتیه‌تی، (تَأْتِي الْحُسْنَىٰ بِأَعْيَانِ الْخَصْلَةِ أَوْ الْجَنَّةِ أي: فَلَهُ الْخَصْلَةُ الْحُسْنَىٰ جَزَاءً، أَوْ فَلَهُ الْجَنَّةُ الْحُسْنَىٰ)، وشه‌ی (الحُسْنَىٰ) بویه به‌میننه‌ دانراوه، به‌و ئیعتیاره‌ که سیفه‌تی وه‌سفر‌کراوی‌کی قرئت‌راو (صلة موصوف محذوف) ه، وه‌ک (الخصلة الحُسْنی) یان (الجنة الحُسْنی) یانی: خه‌سله‌تی

هەرە چاك، يان: بەھەشتى ھەرە چاك. يان: تەو خەسلەتەي يان تەو بەھەشتەي كە باشترینە، دەبیتە پاداشتى.

﴿فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنَى﴾ (جِزَاءً) (عَجِيزٌ، أَوْ مَصْدَرٌ مُؤَكَّدٌ، أَوْ خَالٌ مُقَدَّمَةٌ)، (جِزَاءً) يان (تَجَنُّسًا)، ياخود چاوغى جەختكەرەوھە، ياخود (خال) يىكى پېشخراوھ.

(۱۳) - ﴿وَسَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرٍ آتٍ﴾، بېگومان تېمەش لە لاينەن خۇمانەوھ، قسەي ئاسانى لەگەل دەكەين.

شيئەي ئەم تەغییرە لە شوئنى دیکەش دا ھاتوھ، وەك دەفەر موئى: ﴿فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مِّنْ سَوَآءٍ﴾ (الإسراء) ئەگەر نەتوانى ھاوکارى كەسانىك بکەي، كە داواي ھاوکارىت لى دەكەن، قسەيەكى ئاسانيان لەگەل بکە.

قسەي خوئ و دلسۆزانە و ئاسانىش، جارى وا ھەيە كەلتنىكى باش دەگرئ، ھەر وەك قسەي خراپ و قورس و زەحمەتیش، ئەگەر گریمان چاكە و ھاوکارىيە مادىيە كەيشى لەگەلدا بئ، خواھەنەكەي لەسەرى قەرزار دەبیتەوھ، بۆيە خوا دەفەر موئى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ يَا أَلْمَنَ وَالْأَذَى﴾ (البقرة)، واتە: ئەي ئەوانەي بروتان ھىناوھ! چاكە و مال بە خشىنەكانتان، بە منەت و نازاردان ھەلمەوھەشپننەوھ!

خوا پاداشتى ھەرە چاكى دەداتەوھ لە پۆژى دوايدا، تېمەش لە دنيا، قسەي خوئى لەگەل دەكەين و، كار ئاسانىي بۆ دەكەين و بە شيئەيەكى ئاسان مامەلەي لەگەلدا دەكەين، واتە: تېمەش پاداشتى دەدەينەوھ، ھەم پاداشتى ماددىي، ھەم پاداشتى مەعنەويي.

كە دەفەر موئى: ﴿فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنَى﴾، دەگونجئ: مەبەست پئى خوئ بئ، واتە: لە دنيا پاداشتى ھەرە باشى ھەيە لەلاين تېمەوھ، يان: لە پړوي مادىيەوھ، ﴿وَسَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرٍ آتٍ﴾، لە پړوي مەعنەويشەوھ: تېمە قسەي ئاسانى لەگەلدا دەكەين،

دەشگونجئ: ﴿فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنَى﴾، وەك پېشتر مانامان كرد، واتە: لە لاينەن خواوھ، باشترین پاداشتى ھەيە، كە بەھەشتە و، تېمەش لە پړوي دنيايەوھ، قسەي ئاسانى لەگەل دەكەين و، مامەلەي ئاسانى لەگەلدا دەكەين.

مەسەلەى سێهەم:

دواى ديسان ذولقەپنەين رێى گرتەوه بەر، هەتا کاتێک گەشتە شوێنى خۆر لێ هەڵهاتن، بىنى لەسەر خەلکێک هەلدى، هېچ پەردەى کمان بۆ نەپەرساندبوون، تیشکى خۆريان لێ بگێریتەوه، حالى ذولقەپنەين ئاوابوو، و، شارەزايى ورديشمان بە هەموو ئەو شتە هەبوو، کە لە لای بوون و، لەبەر دەستى دا بوون:

خو دەفه رموى: ﴿ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَّأً ۖ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ يَجْعَلْ لَّهُمْ مِّنْ دُونِهَا سِتْرًا ۚ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحْنَأْنَا بِمَا لَدَيْنَا حُبْرًا ۚ﴾

شیکردنەوهى ئەم ئایەتانه، لە شەش بەرگەدا:

١- ﴿ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَّأً ۖ﴾. وشەى: (أتبع) هەم لێرەدا، هەم لە ئایەتى پێشیشدا، دوو جۆرە خوێندنەوهى هەن:

أ/ ﴿ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَّأً﴾.

ب/ ﴿ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَّأً﴾.

هەردووک خوێندنەوه کەش و اتایان لێک نيزیکە: دواى رێى گرتەبەر، پاشان شوێن هۆکارکەوت.

٢- ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ﴾ (هەر ڕۆیشت) هەتا کاتێک گەشتە شوێنى خۆر لێهەڵهاتن، واتە: ئەو شوێنى کە بە نەسبەت دەوڵەتەکەى ئەوهوه، یان قەلەمڕەوى سەفەرەکەیهوه: دەبوو بە خۆرەهلات.

٣- ﴿وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ﴾، خۆرى وا هاتە بەرچاو، وای لێ هەلکەوت، کە لەسەر خەلکێک هەلدى.

٤- ﴿لَّمْ يَجْعَلْ لَّهُمْ مِّنْ دُونِهَا سِتْرًا﴾، کە ئێمە هېچ پۆشەرێکمان نەخستبووه بەین ئەوان و (تیشکى) خۆرەوه، ئەم تەعبیرە دوو واتای هەن:

أ- خەلکێکى ڕووت بوون و پۆشاکیان لەبەر نەبوو، ڕەنگە تەنیا پاش و پێشى خۆیان داپۆشبین.

ب- لهو سەر زەمینە ی ئەوان نە چای لێ بوو، نە درەختی لێ بوو، نە پەنایەکی لێبوو، بیابان بوو، یان سەر زەمینکی ناوێ لا بوو.

(٥)- ﴿كَذَلِكَ﴾، ئەم (ك) ه بۆ لێکچوواندنە، وێچوێنراو (مُشَبَّه بِهِ) ه، قسە ی پێشوو گرتووێتە ئێو خۆی، یان بە بێژەکی، یاخود بە مانایەکی، یانی: حاڵی ذولقەرنەین وابوو، ئەو باس و خواسە بەو شێوەیە بوو، کە پێشتر باسکرا، یاخود مەبەست ئەوەیە: هەر کەسێک دەیهوێ: حاڵی ذولقەرنەین بشوێت، نایشوێت بە شتێکی وێچووتر، لەو کە بە خودی خۆی بێچوێت.

(٦)- ﴿وَقَدْ أَحْطَيْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا﴾، هەرچی لە لای ئەو بوو، زانیاری و شارەزاییان، دەوری دابوو، واتە: چاک چاک دەمانزانی چی لەبەر دەستدا هەیە و، چی هەیە و، چی نیە، چونکە هەمووی خوا بۆی پەخساندبوو، (الْخُبْرُ: الْعِلْمُ وَالْإِخَاطَةُ بِالْغَيْبِ)، (خُبْر) بریتییە لە زانیاری و دەورە دانی هەوالتیک.

(بِمَا لَدَيْهِ: مَا عِنْدَهُ مِنْ عِظْمَةِ الْمَلِكِ مِنْ جُنُودٍ وَقُوَّةٍ وَثَرَوَةٍ)، واتە: ئەوەی کە لە لایەتی لە حکومراویی مەزن و سەرباز و دەستەلات و سامان. {هۆکارەکانی کە ئامانجەکانی پێوە دەست دێنن} مەبەست لەو تەعبیرە ئەوەیە کە ذولقەرنەین: خاوەنی دەستەلات و دەستڕۆشتووێکی زۆر بوو.

مەسەلەى چۈرەم:

دوایی ديسان پى و ھۆكارى گرتە بەر، ھەتا كاتىك گەيشتە نىوان دوو (چايە) بەربەستەكان، لە پىشيانەو ھەلگىكى لى ھەلگەوت، نيزىك بوو لە قسە تىنەگەن، گوتيان: ئەى ذۇلقەرنەين! يەنجووج و مەنجووج تىكدەرن لە زەمىندا، ئنجا ئايا پىتاكىكت بۆ كۆيكەينەو، تاكو بەربەستىكەمان لە نىواندا دروست بكەى؟ ذۇلقەرنەين گوتى: ئەو ھى پەرورەدگارم پىداوم، لە توانا و مالى و سامان، لە پىتاكى ئىو ھەباشترە، بەلەم بەھىزى دەست {كړىكارى} ھاوکارىم بكەن، بەربەست و دىوارىكى مەحكەمتان لە بەندا دروست دەكەم، ئنجا گوتى: پارچە ناسنى گەورە گەورەم بۆ بىنن، ئنجا كاتىك پارچە ناسنەكانى لەسەرىكە ھەلچىنى و، نىوان دوو قەدى چايەكانى پركرد و يەكسان كرد، گوتى: بىنن بە مووشە دەمان، فوو لە ناگرى ژىر پارچە ناسنەكان بكەن، ئنجا كاتىك پارچە ناسنەكانى سوور كەرنەو و كەرنە ناگر، گوتى: ئەوجار مىس قالىبوو ھەم بۆ بىنن بەسەرىدا بكەم:

خو دەفەرمۆى: ﴿ثُمَّ أُنْبِئْ سَيِّئًا﴾ ۱۲ ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾ ۱۳ ﴿قَالُوا يَنْذِ الْأَفْرِينَ إِنَّا نَأْجُجُ وَمَأْجُجٌ مُنْضَوْدٌ فِي الْأَرْضِ فَمَلَّ يَجْمَلُ لَكَ حَرَمًا عَلَيَّ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ ۱۴ ﴿قَالَ مَا مَكْنِيَ فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾ ۱۵ ﴿أَتُوفِي زُجْرَ الْحَدِيدِ﴾ ۱۶ ﴿حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفِخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا﴾ ۱۷ ﴿﴾

شىكرەنەو ھى ئەم ئايەتە، لە شازدە بركەدا:

۱- ﴿ثُمَّ أُنْبِئْ سَيِّئًا﴾ ۱۲ خوئراويشتەو: (ائىچ)، وائە: دووبارە كەوتەو پى، پى گرتەو بەر، ياخود ھۆكارى گرتە بەر.

۲- ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ﴾ ۱۳ (ھەرپۇشت) ھەتا كاتىك گەيشتە نىوان دوو بەربەستەكان. گومانى تىدانىە كە نىوان دوو بەربەستەكان: (بَيْنَ السَّدَّيْنِ)، خوئراويشتەو: (بَيْنَ السَّدَّيْنِ)، مەبەست پى: نىوان دوو چايان بوو، يانى: دەرەندىك بوو، دوو چاي بەرانبەر يەك ھەبون، نىو قەدىان بەتالايى بوو، دابراوايى بوو، ديارە يەنجووج و

مەتجووج بەو دابراویەدا هاتوون، تنجا خەلکەکە کە لە پیش دوو چیاپەکە بوون، مەبەستیان بوو ەزولقەرنەین ئەو کەلنەیان بۆ پرېکاتەو و ئەو دەرەبەندەیان بۆ بگرێ، تنجا کە دەرەبەندەکەى بۆ گرتن، ئەو کاتە یەتجووج و مەتجووج ناتوانن بە گالیسکان بە ئاسانی بەو پێشەدا بێن و، دەبێ بە سەر شاخەکە ھەلگەپرێن، ئەوانیش دیارە توانیویانە کە لەسەر لووتکەى چیاپەکان سەنگەرى تیشکچەتیی و پاسەوانی دابنێن و، بەتیر و بەرد و... ھتد نەھێلن بۆیان پێ ھەلگەپرێن.

وشەى (سَدّ)، یاخود (سَدّ)، ھەم بە مانای چیا، دێ، (السَّيِّئِ)، واتە: (الْجَبَلِیْن)، دوو چیاپەکان، ھەم بە مانای بەربەست و دیواریش دێ.

٣- ﴿وَجَعَلَ مِنْ دُونِهَا قَوْمًا﴾، (دونهما): ١- أمامهما ٢- ورائهما ٣- فوقهما ٤- تحتهما ٥- غیرهما. یانی: لەپێشیان، لەدوایان، لە سەر وویان، لە ژیریان: جگە لەوان تیمە (امامهما) لە پیش دوو چیاپەکانەو، ئەو مانایەمان ھەلبارد، چونکە ەزولقەرنەین بە سوپاکەییەو چوو و، پیش ئەوێ بگاتە دوو چیاپەکان، خەلکەکە ھەبوون و، یەتجووج و مەتجووج لە پشت، دوو چیاکانەو بوون و، لەوێو ھێرشیان بۆ کردوون و، تیکدانیان لە دژ کردوون.

ھەندیک لە زانایانیش دەلێن: (مِنْ دُونِهَا)، ئەو پارانەو دەچیتەو بۆ ئەو دوو کۆمەلە خەلکەى، کە لە خۆرھەلات و خۆرئاوا بینینی، واتە: جگە لەو دوو کۆمەلە خەلکە، خەلکیکی دیکەى لەوێ بینى، بەلام پارانەو (ضمير) دەبێ بۆ نزیکترین باسکراو بچیتەو، نزیکیترین باسکراویش: (السَّيِّئِ)، واتە: دوو چیاپەکان، کە وەک دوو بەربەست وابوون، یانی: ئەو خەلکە کە ەزولقەرنەین لێى ھەلکەوتن، لە پیش دوو چیاکانەو بوون، پیش ئەوێ بگاتە دوو چیاپەکان.

٤- ﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾، نزیك بوو لە قسە تێ نەگەن، یانی: زۆر دواکەوتوو بوون و زۆر دوور بوون لە شارستانیەتیی و ئاوەدانیی، بێگومان ەزولقەرنەین حکومراپنکی و گەورە، بۆ ھەر شوێنیک چوو، وەرگێر (مترجم) ی لەگەڵ خۆی بردو، تنجا و پێدەچێ بۆ ئەوان بە زەحمەت وەرگێریان دەست کەوتبێ، یاخود و پێدەچێ: زمانى ناخاوتن و دوان و قسە پێکردیان زۆر دواکەوتوووانە بووبێ، خەلکی دواکەتوو، ئەو وشانەى بەکاریان دێنن، بۆ دەربرینی و ئاوا و مەبەستەکانیان، کەن!

ئەمە خوێنراویشەتەو: (لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا)، (يَفْقَهُونَ)، یانی: تێدەگەن، (يَفْقَهُونَ)، واتە: شارەزا دەکەن، خەلک تێدەگەینەن، (يَفْقَهُونَ)، واتە: خوێان تێدەگەن، (يَفْقَهُونَ)، واتە: خەلک تێدەگەینەن.

ياني: خهريك بوو، نيزيك بوو نه توانن ټيښه، يان خه لك ټيښه يه نن له قسه ي خوځيان.

(٥) - ﴿قَالُوا يَنْدَا الْقَرْيَتَيْنِ﴾، گوټيان: نه ي ذولقه پنهين!

(٦) - ﴿إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾، به دنيايي يه نجووج و مه نجووج، ټيښه درن له زه وييدا.

يه نجووج و مه نجووج زياتر وا پنده چي ته ته ر و مه غول بن، نه وانيش دوو نه ته وه بوون، يا خود يه كه ته وه بوون: له دوو هوژ، له دوو بهر باب، پهيدا بوون.

ليړه دا به پيوستى ده زانم قسه يه كه له په يمانى كوڼ بڼم: ده لي:

(لَمَّحِينَ تَنْفِخُ الْأُفُ سَنَةً، يُطْلَقُ الشَّيْطَانُ مِنْ سِجْنِهِ، وَيَخْرُجُ لِيُضِلَّ الْأُمَّمَ الَّذِينَ فِي زَوَايَا الْأَرْضِ: جُوجَ وَمَأْجُوجَ، وَيَجْمَعُهُمْ لِلْقِتَالِ، وَعَدُّهُمْ كَثِيرٌ جَدًّا، كَرْمَلِ الْبَحْرِ! قَبْضَعُونَ عَلَى سُهُولِ الْأَرْضِ الْعَرِيضَةِ، وَيَعَايِرُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ مُعَسَّكِرَ الْقِدْيَسِيِّنَ وَالْمَدِينَةَ الْمُخَبَّوِيَّةَ، وَلَكِنْ نَارًا مِنْ السَّمَاءِ تَنْزِلُ عَلَيْهِمْ وَتَلْتَهُمْهُمْ)^(١).

واټه: كاتيك كه هه زار سال ټېده په پړي، شهيتان له بهنديخانه ي خو ي بهرده دري، دېته دري بو ته وه ي له هه چوار گوښه ي زه وي، خه لك گومرې بكات (كي خه لك گومرې بكات؟) جووج و ماجووج (كه دياره شهيتان له پشتيانه وده ي) و كزيان ده كاته وه بو جهنگ، ژماره يان زور زوره، وه كمى ده ريان، سهرده كه ونه سهر ده شته پانه كاني زه وي، له هه موو لايانه وه سهر بازگه ي پياوچاكان نابلوو قه ده دهن، هه روو ها شاره خو شه ويسته كه ش نابلوو قه ده دهن، به لام تاگريك له ناسمانه وه دېته خوار و ده يانسو وټيني.

نهمه زور گونجاوه، له گه ل نه وه دا كه خوا ﴿دَهْ رَمَوِي﴾، ﴿حَقَّ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (٦١) ﴿وَأَقْرَبَ الْوَعْدِ الْحَقُّ...﴾ (١٧) ﴿الْأَنْبِيَاءُ﴾.

واټه: هه تا كاتيك يه نجووج و مه نجووج كرانه وه (پنيان بو كرايه وه) كه له هه موو بهر زايان زور به خيرا يي ده وړن، به ليښي هه قيش نزيك بووه.

كه مه به ست پي تاخير زه مانه، ليړه ش (له په يمان كوڼ دا) ناماژه به وه ده كات.

ئىنجا لە فەرمايىشتى يىغەمبەردا ﷺ ھاتوۋە، كە يەئجوج و مەئجوج زۆر زۆر، ئېرەش ھەر ئامازە بەۋە دەكات! ديسان لە فەرمايىشتى يىغەمبەردا ﷺ ھاتوۋە، كە خوا ﷻ بەلایەكەن بۇ دەئىرى و لە بەين دەچن، ئەگەرنا مەسۇلمانان ئابلۇوقە دەدرىن، لە مەككە و، مەدىنە و، بەيت و لەقدیس، واش پىدەچى قسەكەى (پەيمانى كۆن) [شارە خۇشەويستەكە] مەبەست پىنى شارى يىغەمبەر (مدینة الرسول) بى ﷺ، دەشگونچى مەبەست بەيت و لەقدیس، ياخود مەككە بى، گرىگ ئەۋەپە ئەۋ شتانە لە اپەيمانى كۆن] دا ھەن، بە ئەككىد دەستكارىي كوردنى زۆرىشى بەسەردا ھاتوۋە، بەلام ھەندىك شتى تېك دەكاتەۋە لەگەل ئەۋەدا كە لە قورئاندا يان، لە فەرمايىشتى يىغەمبەردا ﷺ ھاتوۋە.

بەلئ ئەۋ خەلكە بە ذۇلقەرنەين دەلئىن: يەئجوج و مەئجوج تېكدەرن لە زەۋىدا، دۋابى داۋاكارىيەكى لەشئەۋى پىشنىاردا لى دەكەن و دەلئىن:

(۷) - ﴿فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا﴾، ئايا ئامادەى پىتاك بۇ كۆيكەنەۋە؟ (خَرْجًا)، يانى: (خَرَجًا)، (الْعَرَجُ: الْمَالُ الَّذِي يُدْفَعُ لِلْمَلِكِ)، (خَرْجًا) و (خَرَجًا)، واتە: باج، دەگوتى: باج و خەرچ، پىتاك ئەۋ سامانەپە كە كۆدەكرتەۋە بۇ ھوكمرا، كە بەرژەۋەندى خەلكى پى دابىن بكات.

ئىنجا ئايا بۇچى بۇ كۆيكەنەۋە؟!

(۸) - ﴿عَلَى أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُم سَدًّا﴾، تاكو لە تىۋان تېمە و ئەۋان [يەئجوج و مەئجوج] دا بەرپەستىك دروست بىكەى.

(سَدًّا)، خوتىراۋىشتەۋە: (سُدًّا)، كە پىشترىش باسما كورد: ھەندىك بەپەك واتايان داناون و، ھەندىكىش گوتوۋىانە: (سَدًّا) ئەۋەپە مەۋكەرد بى و (سُدًّا) پىش خواكرەدە.

(۹) - ﴿قَالَ مِمَّنْ فِي رِجْزِ رَبِّ﴾، [ذۇلقەرنەين] گوتى: ئەۋەپە پەرۋەردگارمىنى تېدا دەستپۇشتوۋ كوردە (بە مىنى بەخشيۋە) باشتە، لەۋ پىتاكەى تېۋە بۇ مىنى كۆدەكەنەۋە، يانى: ئەۋەپە كە تېۋە بۇ مىنى كۆدەكەنەۋە لە پىتاك، ئەۋەپە پەرۋەردگارمىنى داۋم، لەۋە زياترە و باشتە.

ئەۋىۋستەۋە بارى شانىان قورس بكات.

ۋشەى: (مَا مَكَّنِي)، خوتىندراۋىشتەۋە: (مَا مَكَّنِي)، ئەۋەپە پەرۋەردگارمىنى تېدا دەستپۇشتوۋ كوردە، (مَكَّنِي)، و (مَكَّنِي) پىش ھەردوۋىكىان يەك واتايان ھەپە.

(۱۰) ﴿فَأَعِثُّوْهُ يَوْمَ ۖ﴾. واته: به هیزی جهسته، به ددستی کرنگار، (الأيدي العاملة)، هاوکاریم بکهن، نهک به مال و سامان، مال و سامانم زوره.

(۱۱) ﴿أَحْلَلْ بَيْنَهُمْ رَدْمًا ۖ﴾. له نیوان تیوه و نهواندا، بهربهستیکی مهزن دهکهم.

(رذم)، بریتیه له بهربهستیکی مهزن، بهربهستیکی زور مهحکم (السُّدُّ الْمُحْكَم)، که نهوه بوو دواپی: ذولقه پنهین، دوو دیوار زور مهحکمی دروستکردن و نیوانه کیانی پرکردهوه، بۆ نهوهی به هیچ جوریک بۆیان کون نهکری.

ننجا باسی چۆنیه تی دروستکردنی بهربهستهکه، دهکات:

(۱۲) ﴿أَتُورَى زُبَّرَ الْحَدِيدِ ۖ﴾^(۱). واته: پارچه ئاسانم بۆ بینن، بیگومان فهروانی کردوه و، ئیدی کرنگار و وهستا و، نهو نهتهوهیهش هاوکاریان بوون، نهگهرا به تهئکید خوی نهندازیار و نهخشه دانهرهکه بووه، بهلام کرنگار و وهستای شارهزا و کلارامهشی لهگهلا بوون.

گوئی: پارچه ئاسنه گهورهکان بخهنه سه ریهک و که لهکیان بکهن.

(۱۳) ﴿حَقَّ إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ ۖ﴾ ئیدی ههر پارچه ئاسنهکان لهسه ریهک که لهکهردن: تاکو کاتیک که نیوان دوو ته نیشتی چیا بهکی {الصَّدَفَيْنِ}، واته: دوو لای شتیک، دوو لای چیا بهکی {یهکسان کردن، لهگهلا سه ریان، یانی: نیوانه کیانی پر کرد له پارچه ئاسنی گهوره گهوره،

(الصَّدَفُ: جَانِبُ الْجَبَلِ، وَلَا يُقَالُ إِلَّا صَدَفَانِ بِالتَّثْنِيَةِ، وَلَا يُقَالُ لِأَحَدِهِمَا صَدَفٌ، لِأَنَّ أَحَدَهُمَا يَصَادَفُ الْآخَرَ)، (الصَّدَفَيْنِ)، ههر ینکه وه دهگوترن، (صَدَفٌ)، واته: ته نیشتی چیا، بهلام ههر ینکه وه دهگوتری: (صَدَفَانِ)، چونکه یه کیکیان به رانبه ری نهوی دیکه یه.

(۱۴) ﴿قَالَ أَنْفَحُوا ۖ﴾. دوا ی نهوهی نیوانی دوو چیا بهکانی پر کرد لهو پارچه ئاسنه گه ورانه: گوئی: فوو بکهن.

فوو له چی بکهن؟ (انْفَحُوا فِي الْكَيْرَانِ)، (کیر)، موشه ده مهیه، نهوهی ئاسنگهر ههوا ی پتی دهکاته نهو کووره یه که ئاسنه کی تیدا قال دهکاته وه و ده توینتیه وه، کوی (کیر) یش (کیران) ه یانی: موشه ده مهکان وا دیته بهرچاو: موشه ده مهی گهوره گه وره یان دانابن به ریز و، فوویان کرد بیتیه نهو ناگهری که دراوته بهر ئاسنهکان، تاکو ناگهره که خوشتر بن و ئاسنهکان سوور بینه وه و تیکرا قالبه وه و بتوینه وه.

(۱) (زُبَّرَ)، کوی (زُبَّرَ) یه، (وَجِي قطعةٌ كَثِيرَةٌ مِنَ الْحَدِيدِ)، یانی: پارچه ئاسنی گه وره.

(۱۵) - ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا﴾ به رده و ام بوون له فوو كرده ناره كه به مووشه ده مان (كيران): هه تا كاتيك كه كردى به ناگر، يانى: ناسنه كان سوور بوونه وه.

(نَارًا: اي مَخْبِيًا كَالنَّارِ اشِعَالًا وَتَوَهُجًا)، يانى: گهرم بوو وه ناگر، ناسن كاتيك زور گهرم ده بى، وه ناگر سوور ده بيته وه و وه ناگر ديته بهرچاو.

نجا دواى نه وهى ناسنه كانى سوور كرده وه و كردنى به ناگر:

(۱۶) - ﴿قَالَ أَتَوْتَنِي أُنْفِخُ عَلَيْكَ قِطْرًا﴾، گوئى: بؤم بينن، با مى قالكراره وى به سه ردا بكم، (الْقِطْرُ: النُّحَاسُ الْمَذَابُ)، مى قالكراره.

(المراغي)، له ته تفسيره كه بيدا هم ته عبيره، ناوا داده ريژي:

(أي: جيتوني بقطع الحديد، فلما جاءوه بها، أخذ يَنْفِخُ شيئاً فشيئاً، حتى إذا جعل ما بين جانبي الجبلين من البنيان مساوياً لهما في العلو، قال لِلْعَمَلَةِ: انفضوا بالكيران في زبر الحديد التي وَضَعْتُ بين الصَّدْفَيْنِ، ففعلوا، ومازالوا كذلك، حتى صارت كالنار اشتعالاً وتوهجاً، فَضَبَّ النحاس المذاب على الحديد المحمى، فالتصق بعضه ببعض، وسدَّ الفجوات التي بين الحديد وصار جَبَلًا صُلْبًا^(۱)).

واته: پتى گوئن: پارچه ناسنانم بؤ بينن {هى گه وره گه وره} كاتيك بؤيان هينان، ورده ورده له سه ر يه كى دانان، كه له كه ي كردن، هه تا نيوان دوو چيايه كانى كرد به ديواريك، كه به كسان بيت له پوو يه رزيه وه، له كه ل دوو ته نيشتي چيايه كان، نجا به كريكاره كانى گوئ: به مووشه ده مان، فوو له و ناگره بكن كه دراوده بهر پارچه ناسنه گه وره كان، كه له نيوان دوو چيايه كه دا، هه لچراون {كه له كه كراون} وايان كرد و بهو شيوه به به رده و ام بوون، هه تا وه ناگرى ليها، نه و ناسناه سوور بوونه وه بهو ناگره، دوايى مى قالكراره وى به سه ر ناسنه گهرم و سوور بووه وه كه دا كرد، يه كه سه ر به يه كه وه چه سه پاو، كه لينه كانى پر كرده وه {نه و بؤشايانه ي له نيوان پارچه ناسنه كاندا بوون} تاكو وه ك چيايه كى زور مه كه مى ليها.

مهسه له ی پتنبه م:

{(ذولقه رنه ین) به ربه سته که ی وا به مه که می دروست کرد که): (یه نجووج و مه نجووج) نه یانتوانی پتیدا هه لکه پرن و نه شیانتوانی کونی تیکهن، (ذولقه رنه ین) گوتی: دروستکردنی لهم به ربه سته، به زهیه که له پهروه ردگارمه وه، لنجا هه ر کات به لئینی پهروه ردگارم هات، تهخت و یه کسانی دهکات (له گه ل زه ویدا) و به لئینی پهروه ردگاریشم راسته:

خوا دهفه رموتی: ﴿فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَمْ نَقْبَأْ﴾ قَالَ هَذَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّي إِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلُهُ دُكَّاءً وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٧٨﴾

شیکردنه وهی لهم ثایه تانه، له شهش برگه دا:

(۱)- ﴿فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ﴾ (یه نجووج و مه نجووج) نه یانتوانی پتیه لکه پرن، یانی: به ربه سته که نه وهنده لووس بووه و، نه وهندهش بهرز بووه، نه یانتوانیوه پتی هه لکه پرن، راناوه کهش ده چینه وه بو نجووج و مه نجووج.

(۲)- ﴿وَمَا اسْتَطَعُوا لَمْ نَقْبَأْ﴾ ههروه ها نه شیانتوانی کونی بکه ن.

واته: کون تیکردنیشان بو مه یسه ر نه بووه.

شایانی باسه: بو پتیه لکه پرن، فه رموویه تی: (فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ)، نه یانتوانی پتی هه لکه پرن، به لام بو کون کردن فه رموویه تی: (وَمَا اسْتَطَعُوا لَمْ نَقْبَأْ)، چونکه: پتیه لکه پانه که، که متر زه حمت بووه، له چاو که لئین و کون تیکردنی، کونکردنه که ی زور زور زه حمت بووه، بوئه ته میان پتیکسی زیاده (وَمَا اسْتَطَعُوا لَمْ نَقْبَأْ)!

وشه ی: (نَقْبَأْ)، به مانای: کونکردن و، به مانای برین، دئی، ته عبیری: ﴿وَمَا اسْتَطَعُوا لَمْ نَقْبَأْ﴾ یانی: نه صلن هه ر کوئیکی گچکه شیان بو تینه کرا، چونکه پسپو رانی زمان ده لئین: (النکرة في سياق النفي تفيد الإستغراق) هاتنی شتیک به نه زانراو (نکرة) له پسته یه ک دا که لابردن بکه به نئ، گشتکیری و پاهالکردن ده که به نئ.

(۳)- ﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّي﴾ گوتی: {دروستکردنی} لهم به ربه سته، به زه یی بووه له پهروه ردگارمه وه، واته: به ئیلهامی وی و به کارناسانی وی، نهو کاردم بو ته نجامدرا.

(٤) - ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي﴾، ههه کاتی به لئنی پهروه ردگارشم هات، واته: نهو کاته ی نهو به ربه سته ی تیدا دهرووختی و، کو تایی پښ دئی، یاخود مه به ست: هاتنی ناخیر زه مانه، لهو کاته دا:

(٥) - ﴿جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾، پهروه و دگارم ته ختی ده کات، په کسانۍ ده کات، (دَكَّاءَ)، یانی: ته خت و په کسان، (الدَّكَّاءُ: الثَّاقِفُ الَّتِي لَا سَنَامَ لَهَا)، نهو حوشتره ی که له سهه پشته دونگی نه بڼ و پشته ته خت بڼ، پتی ده گوتړی: (دَكَّاءَ).

نهمه خوینراویشته وه: (جَعَلَهَا دَكَّاءَ)، (دَكَّاءَ) یش بریتیه له ورد و خاشکردنی شتیک، (ای مَذْكُوكًا)، واته: شتی ورد و خاشکراو، وشه ی (دَكَّاءَ) چاوگ (مصدر) ی به واتای به رکار (مفعول) ه.

(٦) - ﴿وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ به دلنیا یی به لئنی پهروه ردگارشم هه ق و راسته و، ههه واش بووه. پښتړیش کوغان: سهه رته ی کرانه وه ی نهم به ربه سته، له به رده می په نجووج و مه نجووج دا، له سالی (٦١٦) ک دا، بوو که جه نکیز خان ده رچوو وه ک پادشای ته تهر و مه غول، سهه رته سولتان خوارزمی سهه لجوو قی که پادشای دهوله تیکی ئیسلامی بوو، له (ما وراء النهر)، نهو ی تیکشانند و پراوی ناو، ولاته که ی داگیر کرد، دوا ی نهو ی نهو سولتانه نه زانه، مله ورانه چهند بازرگان تیکی ولای جه نکیز خانی کوشتیوون! ئیدی له وپوه سهه رته ی ده رچوونی په نجووج و مه نجووج، یانی: ته تهر و مه غول، دهستی پتکرد، تنجا به وپییه، دوا ده رچوونیشان نهو کاته ده بڼ، که خوا ی بالاده ست باسی ده کات، که پښ هاتنی ناخیر زه مانه.

دهرس و په‌نده‌کانی به‌سهرهاتی ذولقه‌ږنه‌ین:

که سهرجه‌م‌ه‌فده (۱۷) دهرس و په‌ندن

(۱) - خوا ﷻ هه‌ندې څه‌لک به‌رز ده‌کاته‌وه و ده‌سټرؤ‌یش‌توویان ده‌کات، چ له‌ ږووی ماددی، چ له‌ ږووی مه‌عنه‌ووی، چ له‌ ږووی سیاسی، چ له‌ ږووی کؤمه‌لایه‌تیبه‌وه، به‌لام به‌ مه‌به‌ستی تافیک‌ږنده‌ویان، ټنجا نه‌گهر ټو ده‌سټرؤ‌یش‌تووی و توانایه‌یان له‌ ږه‌زاهه‌ندیی خوا‌دا به‌کار‌پېتن، یالی: له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی به‌نده‌کانیدا، که هه‌میشه‌ ږه‌زاهه‌ندیی خوا ﷻ له‌ سوود گه‌یاندن به‌ به‌نده‌کانی و هینانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندیی څه‌لک‌دایه به‌ گشتی، ټوه‌ مانای وایه، ټو که‌سه که خوا ده‌سټرؤ‌یش‌تو و تواناداری کردوه، له‌ تافیک‌ږنده‌وه‌ی خوا ده‌رچووه و، ټه‌گه‌ر به‌ پېچه‌وانه‌شوه‌و بې، مانای وایه له‌ تافیک‌ږنده‌وه‌ی خوا که‌وتوه و، له‌سهر ټو نیعه‌تانه‌ی خوا پنی داوڼ، قهر‌زدار بو‌توه‌وه، خوا ﷻ که له‌باردی (ذو القرنین) دوه‌ ده‌فهرموئ:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقَرْصَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۚ إِنَّا مَكْنَأ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَايَتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَسَيَّآ ۚ﴾

... ټيمه ده‌سټرؤ‌یش‌توومان کړد‌بوو له‌ زه‌ويدا، ځاوه‌ن توانامان کړد‌بوو و بو‌ ههر شټیک، (بو‌ ههر نامانجیک که ده‌یوست بيه‌ټينه‌ دی) هوکار و نام‌ازمان بو‌ ږه‌خساند‌بوو، یاخود ږيمان بو‌ ته‌خت و تاج‌ووځ کړد‌بوو.
بېگومان به‌ مه‌به‌ستی ټوه‌ که تافی بکاته‌وه.

(۷) - ههر که‌سک بیه‌وئ له‌م ژيانه دنیلایه‌دا لئمانجیک به‌ټينه‌تدی، ده‌بې هوکاری بو‌ بگرته‌به‌ر و، ده‌بې له‌ ږنی سروشتی ځویه‌وه، بو‌ی بچې، ټنجا خوا ﷻ ټو ږيانه‌ی نامانجه‌کانپان لټوه ده‌سته‌به‌ر ده‌کړې، ناوی لټناو یاساکان (سنن)، وه‌ک خوا ده‌فهرموئ: ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَاسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا ۚ﴾ آل عمران، واته: له‌ پش ټیوه‌دا یاسایانکی خوا ټیپه‌ږیون، واته: چه‌سپون له‌ ژيانی کؤمه‌لکا‌کانی پش ټیوه‌دا، به‌ زه‌ويدا ږوون و سهرنج بده‌ن!

یالی: بو‌ ټه‌وه‌ی یاساکانی خوا بدؤ‌زنه‌وه و، ټیوه‌ش هه‌ول‌بدن به‌ پنی ټو یاسایانه‌ی خوا، نامانجه‌کانتان بینه‌ دی، که ده‌فهرموئ: ﴿وَأَيُّتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَسَيَّآ ۚ﴾ الک‌هف، (من

کَلِّ شَعْرٍ) له هەر شتیک، یانی: بۆ هێنانەدی هەر ئامانجێک، هەر مەبەستێک، هۆکارمان بۆ پەرخساندبوو.

وشەی (سبب) یش وەک پێشتر باسمان کرد: پێش بە مانای پەت و گوریس (خەل) دئی، دوایی بە مانای ئامراز و پێبازیش، بە کارهێنراوه.

(٣) - ئینسان که ویستی ئامانجەکانی بێنیته دی، دەبێ گورج و گۆل و، چالاک بێ و، وزه و توانا کانی خۆی بخاته کار، بۆ لابردنی بەر بەسته کانی، چونکه ئەگەر ته ماشای ذولقنه پنهین بکهین، خوا هه موو جارێ دهفه رموئ: ﴿فَأَنْبَحُ سَبِيًّا﴾، یانی: کهوته شوێن هۆکار و هۆکاری گرته بهر، یان پێی گرته بهر، کهواته دەبێ له تۆ جووله هه بێ، وەک گوتراوه: «له تۆ چه ره کهت و له خوا به ره کهت».

(٤) - ئینسان له کاتی دهست رۆشیتوویی و دهسته لاتندا، دەبێ وریا بێ: له جیاتی سوپاسگوزاریی، تووشی سپلهیی و بێ وه قایی و بێ غه کیی نه بێ، به رانه بهر به خواو، به رانه بهر به چاکه کانی خوا ﴿وَلَا﴾، ذولقنه پنهین وەک که ده بینن: ته هلی شوکر بووه له کاتی دهست رۆشیتوویدا نه که ته هلی (سُكْرًا)! یانی: بهو ئیمکانیهت و دهسته لاتهی خوا بۆی پەرخساندوه، سه رهخۆش و سه رسام و له خۆبایی نه بووه و، له کهو لی خۆی دهر نه چووه، چونکه که ده لی: ﴿قَالَ مَا مَكْنِي فِيمَا رَفِي خَيْرٌ﴾، نهو دی په ره وردگارم منی تیدا توانادار کردوه، منی تیدا دهست رۆشیتوو کردوه، باشره، کهواته: دهسته لاته که ی، و، ئیمکانیا ته که ی، وەک نيعمه تیکي خوا ته ماشا کردوه.

(٥) - بابای دهسته لاتدار و هوکمران و دهست رۆشیتوو، دەبێ هەر کهسه به پێی خۆی مامه له ی له گه لدا بکات، وەک پێشینیان ده لی: (مه پ به پێی خۆی، بزن به پێی خۆی)، نهو ده تا ذولقنه پنهین دوا ی نهو دی خوا ﴿يَا﴾ پێی دهفه رموئ: بۆت هه یه نهو خه لکه سزا بده ی و، بۆشت هه یه چاکه کارییان تیدا ره چاو بکه ی، ذولقنه پنهین سیاسه تی خۆی، واته: شپو دی مامه له ی خۆی له گه ل خه لکه که دا، لهو دوو پرسته یه دا کو رت هه ل دین: ﴿قَالَ أَمَا مِنْ ظُلْمٍ فُسُوفُ نَعْدِبُهُ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى رَبِّهِمْ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا﴾، گوئ: هەر که سیك سته م بکات، نهو ده ئیمه سزای ده ده ی و دوا یی ده گێرد ریته وه بۆ لای په ره وردگاری نهو یش سزایه کی زۆر سه ختی ده دا، ﴿وَأَمَّا مَنْ أَمَرَ وَعَمِلَ صَلَاحًا فَلَهُمْ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَهُمْ فِي أَهْلٍ﴾، به لām هەر کهس بهروای هێنای و، کردهوه باشه کانی نه نجام بدات، پاداشتی هه ره باش، ه ی نهو ده و، ئیمه ش له لایه ن خۆمانه وه قسه یه کی باش و ئاسانی له گه لدا ده که ی، کهواته: هەر کهسه به پێی خۆی، ده بێ مامه له ی له گه لدا بکری.

(٦) - له ژیر سایه ی هوکمی به رنامه ی خوا دا، سته مکردن پێی پێنادری، به لām بپیروایی پێی پێنده درئ:

وهك زماره بهك له توژدهوانی قورئان گوتوواینه، كه پشتر تاماژهم پیدان، مه به ست له (ظلم)، لیره دا نه كوفره و نه شیركه، به لكو وشه ی: (ظلم) لیره دا مه به ست پتی ده سترژی و ماف پشیل كردن و خرابه کاریه، بوجی؟ چونكه خوا ۱۰۰ له سهر شیرك و كوفر خه لك له دنیا دا سزا نادات، به لكو ده فهرمو ی: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝۱۰﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۝۱۱ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝۱۲ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝۱۳ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝۱۴ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝۱۵﴾ الغاشية.

واته: بیریان بـه وهه (ئه ی موحه ممه دا) تو ته نیا بیرخه ره وه ی تو به سهریان دا زالن ی، به تو بزی مسولمانیان بکه ی، مه گهر که سیک که پشت هه لباتکات و بی پروا ب ی، پهروه ردگاری سزای ههره گه وه ره ددهات، بیکومان گه پانه وه یان به س بۆ لای تیمه یه و، لیره سینه وه شیان ته نیا له سهر تیمه یه.

وشه ی (ظلم) یش - وهك پشتریش گوتمان - به لئ له قورئاندا به مانای شیرکیش هاتوه و، به مانای کوفریش هاتوه و، به مانای گونا هیش هاتوه به ره های ی، وهك چۆن به مانای ده سترژی کردنه سهر مافی ته وانی دیکه ش هاتوه، به لام لیره دا مانای چواره میان مه به سته، چونكه ذولقه رنه ین که به ئیله امیک که له لایه ن خواوه بو ی کراوه، رهفتاری کردوه، زانیویه تی: شه ریعه تی خوا، پنگا نادات: له سهر شتیک که مادده ی پی تاقیکرانه وه ی مرو فیه و به ئیختیاری خو ی هه لیده بژی ر ی، که بریتیه له کوفر و شیرك، له سهر نه وه خه لك سزا بدر ی! چونكه نه گهر واب ی، نه و کاته پ ی تاقیکردنه وه له خه لك ده گیر ی، به لام بیکومان شه ریعه تی خوا، پ ی له سته م (ظلم) ده گری، چونكه مرو ف په کی له سهر ی نه که وتوه، تاکو پ ی له تاقیکردنه وه ی خوا ده ربچ ی، که س په کی له سهر نه وه نه که وتوه، زولم بکات! به لام تاقیکرانه وه ی مرو ف، په کی له سهر نه وه که وتوه، پ ی بدر ی: ئیمان بین ی، یاخود ئیمان نه بین ی، وهك خوا ی دادگهر فهرموویه تی: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۚ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۝۲۹﴾ الکهف - ۲۹ - ههروه ها: نه هلی شیرك ب ی، یاخود نه هلی ته وحید ب ی، به لام په کی له سهر نه وه نه که وتوه: زولم له وانی دیکه بکات و مافی ته وانی دیکه پشیل بکات!

ناشکرا شه: به کوفر و ئیمان ه وه، خه لك پیکه وه ده ژ ی و، به شیرك و ته وحیده وه خه لك پیکه وه ده ژ ی، به لام به زالم و مه زلوومی خه لك پیکه وه ناژ ین، بویه ش خوا ۱۰۰ رایکه یاندوه، که به هو ی سته م و ده سترژی به وه، ناو ده انیه کان له به ین ده بات،

دهفهرموی: ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرُونِ إِلَّا وَأَعْلَاهَا ظَلِيلُوتٌ﴾ (۸) القصص، واته: تیمه فیه ویتنه ری تاوه دانیه کان نابین، مه گهر خه لکه که یان سته مکار بن. که واته: لیره دا (الکاف - ۷۸-) مه به ست له (ظلم)، ستم و ده سترژییه بو سهر مافی خه لک.

(۷) - هر که سیک ده سه لاتی بوو، ده سترژیشتوو بوو، ده بن به پی توانای هه ولبدات، پستی سته ملیکراو بگری، ده سستی سته مکار بگری، لیره دا ذولقه پنهین ده لن: ﴿أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ﴾، هه لبه ته که سزای سته مکار ده دات و تازار و نه شکه نه جی ده دا، مانای وایه: ده سستی ده گری، و، بهرگری له مه زلوموه که ده کات، بوئه سزای سته مکار ده دات و، لیره سینه وهی له گه لدا ده کات، تا کو ده ست بگری و نه هیلتی مافی خه لکه که ی دیکه پتشیل بکات و سته میان لی بکات، که واته: بابای ده سته لاتدار و ده سترژیشتوو، گرنگترین کاریک که ده یکات بهرگری کرده له ستم لیکراو و پیشگیری کردنی سته مکار و ده ست گرنتیه قی که نه هیلتی ستم بکات، وه ک پیغه مبه ریش ﴿لَهُ فَرَمَایِشْتِیکِدا که له صه حیچی بوخاری و غهیری ویشدا هاتوه، ده فهرموی: ﴿أَنْضُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا﴾^(۱)، واته: براهه کت سهر بخره، سته مکار بن، یان ستم لیکراو بن، هاوه لآن (خوا) لیان رازی بن، ده لئن: سته ملیکراو بن، ده زانین ده بن یارمه تی بدهین و نه هیلتی سته می لی بگری، به لآم نه گهر سته مکار بن، چون یارمه تی بدهین؟ فهرموی: ده سستی بکر و مه هیلتی زولم بکات، نه وه یارمه تیدانی تیویه بوئی.

(۸) - هوکمرانی خوا به رستی دادگهر و، خو به که مگرو، خزمه تکار بو خه لک، خوی بهر ز هاوکاری ده کات، پستی ده گری و، کاری بو ناسان ده کات و کو سپه کانی به رده می لاده بات، چونکه ذولقه پنهین له بهر نه وهی له گه ل سته ملیکراو ان بووه و دژی سته مکاران بووه، خوا ﴿لَهُ فَرَمَایِشْتِیکِدا که له سهره تای به سهر هاته که وه رایگه یاندوه: ﴿إِنَّا مَكْنًا لَهُ فِي الْأَرْضِ﴾، ده سترژیشتوو مان کردبوو له زه ویدا، ﴿وَمَا آتَيْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾، بو هه رشتیکیش هوکاریکمان بو پده خساندبوو، جکه له وهش خوا ئیلهامیشی بو ده کات و ده یخاته دلی که به ره چاکه و خیر، هه نگاو بن: ﴿فَلَمَّا يَنْذَرُ الْآفَرِیْنَ إِذَا أَنْ تُعَذِّبُ وَإِنَّا أَنْ تَنْجِذَ فِیْهِمْ حُسْنًا﴾، گوتمان: نه ی ذولقه پنهین!...

ئنجاهه ره چنده که میک له زانایان گو توویانه: نه مه به لگه یه له سهر نه وهی ذولقه پنهین پیغه مبه ر بووه و، خوا وه حیچی بو ناردوه، به لآم نه خیر، چونکه نه م شیوه

(۱) (عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أَنْضُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا»، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا تَنْصُرُهُ مَظْلُومًا، فَكَيْفَ تَنْصُرُهُ ظَالِمًا؟ قَالَ: تَنْصُرُهُ مِنَ الظُّلْمِ) أخرجه البخاري: (۲۴۴۲)، والترمذي: (۲۲۵۵)، وابن حبان: (۵۱۶۷) و (۵۱۶۸)، والطبراني في «الصغير» (۵۷۶).

تهعبیره، بۆ جگه له پىغه مبه رانیشت به کارهاتوه، وهك خوا دهفه رموى: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ﴾ (۷) القصص، یان دهفه رموى: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُكُمْ﴾ (۱۰) آل عمران، كه مبه سست پى ئیلهام و خستنه نىو دله، لیرهش كه دهفه رموى: ﴿فَلَمَّا يَدْعَا الْقَرَيْنَ﴾، واته: خستمانه دلى و ئیلهامیان بۆ كرد، یان: نهو مبه سسته كه خوا رایكه باندوه، خستوو په ته دلیه وه و، وهك نهو په كه پى فه رموى، پىغه مبه ریش: ﴿وَهُكَ يَشْتَرِ بِسَمَانٍ كَرْدٍ - وَشَىٰ ئیلهامى به (تَعْدِیث)، ناوناهه: (قَدْ كَانَ يَكُونُ فِي الْأُمَمِ قَبْلَكُمْ مُعَذِّلُونَ)، (مُعَذِّلُونَ)، واته: قسه له گه ل کران، فه رمایش له گه ل کران، كه خوا راسته وخو له پى فریشته كانه وه، فه رمایش تان له گه ل دهكات و خورپه (إلهام) دهخاته عهقل و دلیانه وه.

۹- بابای هوكمیران دهبن ههولبدات: بن تهماع بن، له مآل و سامانى خه لك و میلله تدا، بهلكو نهو مآل و سامانه ی له بهر دهسته تی، بۆ خزمه تی خه لك بهكاری بىنى، نهك چاو بېرته مآل و سامانى خه لك، وهك ولاتى خویمان، هه ریم و عیراق و، دنیا به گشتی، كه زور له دهوله مهندهكان وهك دۆزه خیان لىهاتوه به هېچ پربان! وهك خوا دهفه رموى: ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾ (۲۰)، نهو رۆژى به دۆزه ده لىن: هه ر پر نه بووى؟ ده لى: چى دىكهش ماوه بن! با زیاتر بن! كهسانك هه ن به چهند ملیار دۆلار سهروهت و سامانیان هه به، كه چى چاویان له مووجه و مهعاشی چهند كارمه ندىكه، چاویان له وهه: به هه ر شیهه كه بووه زیاتر سهروهت و سامانى خه لك و ولات بدزن و، خو یانى پى دهوله مهنده تر بکه ن، بۆ په پیره مېردى شاعیر جوان ده لى:

تهماع وهك ناوی سویری ده ریا په

هه ر دهیخو یته وه و ته سه لات نایه

ناوی سویر، تاكو زیاتری بخو یته وه، تینووترت ده بن! به لى هوكمیران ده بن چاوی له مآل و سامانى خه لك نه بن، بهلكو ده بن خىرو بىرى ولات بۆ خزمه تی خه لك بهكاری بىنى، ئنجا ذولقه پنه بن وابووه، كاتيك كه خه لكه كه پى ده لىن: ﴿قَالُوا يَدْعَا الْقَرَيْنَ إِنَّ الْإِجْوَجَ مُخِيدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْبًا عَلَىٰ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُم سَدًا﴾، نه ی ذولقه پنه بن! ئایا پیتاكت بۆ كو یتكه پنه وه كه به ره سىتك له نىوان تیه و به ئىجووچ و مه ئجووچدا دروست بکه ی؟ بۆ نه وه ی له شه ر و خراپه یان پارىزراو بىن؟ پىشنیاره كه یان رت ده كاته وه و ده لى: ﴿قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ﴾، نه وه ی پهروه ردگارم، منى تىدا بالاده ست كرده و ئىمكانه تىك كه خوا به منى داوه، باشتره له و پیتاكه ی بۆم كۆده كه نه وه، یان: پىو ىستیم به مآل و سامانى تیه نه.

(۱۰)- ھۆكمران دەبى ھەولەبات: كۆمەلگا دواكەوتووەكان و، خەلك، ھانىدات بۆ كارکردن و، عەدەتى تەمبەلى واز لىيىن، ئەو دتا ذولقەرنەين دواى ئەو دى پىشنىيارەكان پەت دەكاتهو، كە پىتاكى بۆ كۆبكەنەو، باج و خەراجى بۆ كۆبكەنەو، دەل: ﴿فَأَعِشُوا فِي نَفْسِكُمْ﴾، بەلام بە ھىزى دەست ھاوكارم بن، مال و سامانەكەى خۇتان بۆ خۇتان، دەپەوئى كە خەلكىكى نىشكەر بن، گورج و گۆل بن و بجوولن، بەرھەمدار بن و ھەك باباى تەنبەل زارىيان ئەكەنەو داخۆ: كەينى كەسەك بە خىزى خۆى پاروونىكان دەخاتە نىو زار!!

(۱۱)- سەقامگىرکردن ھىمنى و ئاسايش لە نىو كۆمەلگادا، پەكەكە لە ئەركە ھەرد لە پىشەكانى ھەر ھۆكمرانىك، ئەو دتا ذولقەرنەين كاتەك بەرھەو باكوور دەچن و دەگاتە لای نىوان دوو چىابەكان، لە پىشەیانەو، لە دامپىیانەو، كۆمەلگابەك، خەلكەك دەبىن، كە زۆر دواكەتوون، ھەك خوا دەفەرموئ: ﴿لَا يَكَادُونَ فِي الْمَسْجِدِ الَّذِي فِيهِ كَانُوا يُفْقَهُونَ قَوْلًا﴾، خەرىكە نەتوانن كەس تىبگەنەن، كەس لىيان تىناكات، لەبەر ئەو دى دوورە شارستانی و تىكەلى بوون، بەلام ذولقەرنەين، لەسەر پىشنىيارى خۇيان ئەو بەرەستە لە نىوان ئەوان و پەنجووج و مەنجووجا، دروست دەكات بۆ ئەو دى ھىمنى و ئاسايشان بۆ فەراھەم بىن و دەستبەر بكات و، لە مەترسى پەنجووج و مەنجووج بىانپارىزى، چونكە ھىمنى و ئاسايش بناغەى ئاوەدانى و بەرھەو پىشچوونى كۆمەلگابە.

(۱۲)- دەبى ئىنسان ھەر كارىكى كرد، چ ھۆكمران، چ ھەر كەسەكى دىكە، پىتەستە بەو پەرى وردەكارى و پىكى بىكات، بە چاكى بىكات و ئەو پەرى وردەكارى و پىشەى تىدا بەكاربىن، ھەك پىشەمبەرىش ﷺ دەفەرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحِبُّ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا أَنْ يُقْبَلَ﴾ (اخرجه البيهقي في شعب الإيمان: ۵۳۱۲)، واتە: بىگومان خوا ھەز دەكات ئەگەر پەكەك لە تىو كارىكى كرد، بە وردەكارى و، بە پىكى بىكات، پىشەیانە بىكات، ذولقەرنەينىش ئەو بەرەستە كە لە نىوان ئەو خەلكە دواكەتووە و، پەنجووج و مەنجووجا، دروستى كردو، تەھاشا دەكەين: تەنەنەت بە پىوهرى ئىستاش زۆر وردەكارى و لىزانى و كارامەى تىدا بەكار ھىناو: ئاسن سوور بكرتەو و، دواى قورقوشم ياخود مى قالكرادەى بەسەردا بكرئ، كە ئەو دەبىتە شىكى زۆر پتە و قايم و مەكەم، نەھاو ھەروا ھاكەزای شىكىان بۆ بكات، بەلام دواى چەند پۆزەك تىك بچتەو! ھەك ھەندى لە بەرپەرسانى ئەم ولاتەى تىمە^(۱)، ھەركار و پۆزەىك كە دىكەن: جادە، بەنداو، بىنا...ھتد، ئەوئەندە تەنەخى و خیانەتى تىدا دەكەن، دواى ماوہەك ھەلدەوئەشەو و تىك دەچن، لەبەر ئەو دى كوالىتى و چۆنەتەكەى زۆر بىھىز و پىزە، چونكە

نەیانویستووە پارەى زۆرى تیدا خەرچ بکەن، پێژەیهى زۆرى پارەى بۆ خۆیان گە دەدەنەوه و، بە کوالىتیى و چۆنیەتییهى خراپ جێبه جێ دەکرى، بۆیه ئەنیا بەرگەى چەند پوژىک، یاخود چەند مانگىک دەکرى.

١٣- بابای ھوكمړان و کار بە دەست، پێویستە بۆ خۆى چاودىزى کارەکان بکات، بە لکو جارى وایه بەشدارىشیان بکات و، ناگای لىیان بى و، لە ژىر چاودىزى وردى خۆى دا کارەکان ئەنجام بدرىن، ئەکە لە دوورەوه تەماشای بکات، یان بەس بۆ پراگەیانندن و پیکلام بەردى بناغەى دابنى، بەلەم دواى لى نەپێچیتەوه: ئایا بە چاکى جێبه جێ کراوه؟ یان خیانەتى تیدا کراوه و دزراوه؟ چۆن کراوه و چۆن نەکراوه؟ لى نەپێچیتەوه! یان ئەنیا شریتهکە ھەلبێى، لە کۆتایدا، بەلەم تەماشای تێوڕۆک و چۆنیەتییهى ئەکات! چونکە کە دەفەرموى: ﴿أَتُوبُ رَبِّیْ أَلْحَدِیْتُ حَقَّ إِذَا سَأَوْتُ بَيْنَ الصَّدِیْقِیْنَ قَالَ أُنْفَخُوا حَقَّ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُوبُ أَفَرِحَ عَلَیْهِ فَطَرَ﴾ ١٣، مانای وایه: بۆ خۆى چاودىزى وردى پوژەى کردو، بە لکو بە پى نایەتەکان، وا پێدەچى خۆى بە کردەوهش بەشدار بووى لە کارەکاندا.

١٤- بابای ھوكمړان، دەبى گرنكى بە ھەموو توێژەکانى كۆمەلگا بدات، پێشكەتوو بن، یان دواکەتوو، دەولەمەند بن، یان ھەزار، زانا بن یان نەزان، مادام ھاوولایتین و خەلکەن، ئەركیەى کە خەمیان لى بخوات، پێداویستیهى کانیان دابىن کات و، ھىمنى و ئاسایشیان بۆ بەرقەرار بکات و، لە مەترسى بیانپارزى و خەزمەتیان بکات، چونکە ئەو خەلکە کە ذولقەرنەین بەر بەستەکەى لە نىوان ئەوان و یەنجووج و مەنجووج دا دروست کرد، خوا دەر بارەیان دەفەرموى: ﴿وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾، خەلکىكى بىنى لە پێش ئەو دوو چىایەوه، کە ھىندە دوا کەوتوو بوون، نىزىک بوو لە قەسە تێنەگەن، یاخود: بەرانبەرەکیان تێنەگەین، (لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا)، ئەو خۆیندەنەوه (قراءة) شى ھاتو، بەلەم ئەو کە دواکەتوو بوون و نەزان و بە جىماو بوون و ھەزار و داماو بوون، وای لە ذولقەرنەین نەکردبوو کە خەمیان لى نەخوات و نادیدەیان بگرى و، پشت گونیان بخات و، بە کەمیان تەماشای بکات!

١٥- ھەر کەسێک کە بەرھەمىكى دەبى، دەستکەوتىكى دەبى، کارێک دەکات، ھوکومارە یان ھەر کەسێکە، نابى خۆى پى ھەلکێشى و پى لە کەولى خۆى دەر بچى و شانازى پێو بکات، بە لکو دەبى خۆ بەگەمگراڤە بە چاکەى خۆى بزانى و، سوپاسى خۆى لەسەر بکات، چونکە ذولقەرنەین دواى ئەوێ کە ئەو بەر بەستە مەحکەمە دروست دەکات، پى لە خۆبایى نابى، بە لکو دەلن: ﴿هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّیْ﴾، ئەو بەزەییەک بوو لە پەرورەدگارمەوه، واتە: ئەو کە خوا

بۆی ئاسان کردم و، ئەو کەرستانە ی بۆ دابین کردم و، هاوکاریی کردم، که ئەم بەر بەستە دروست بکەم، ئەو بەزەییەك بوو له پەرورەدگارمەوێ.

(١٦) - مەرفۆق بە خەزمەتکردنی خەلک له پێی خوادا گەورەو بە پێژ دەبێ:

دنیا و هەموو چاکە و خێر و خۆشی و نێعمەتەکانی دنیا، بەرەو نەمانن، وەك زۆر جار گوتووومە: دنیا یان بە جیتی دێلی، یان بە جیئت دێلی، یان ئەو له دەست تۆ دەچێ، یان تۆ ئەو بە جیتی دێلی و، دەبیته میرات، لایەکیان هەر هەیه، کەواتە: نابێ مەرفۆق له خۆبایی بێ بە چاکە و نێعمەتەکانی خوا و، بە خێر و خۆشییەکانی ژیانی دنیا، بەلکو دەبێ هەوڵبەست له پەزەماندنیی خوادا بە کاریان بێنێ، هەمیشەش پەزەماندیی خوا، له خەزمەتکردنی خەلک و، بەختەوهرکردنی خەلک و، دابین کردنی بەرژەوهندیەکانی خەلکدا یە.

ئەنجا ئێنسان چەندە له سوپەرگی خۆی، خۆی: وەك شەخص، وەك حیزب، وەك خەزەم و عەشیرت، له سوپەرگی خۆی بچیتە دەری، بۆ سوپەرگی خەلک، ئەو ئەندە گەورەتر دەبێ، خۆی پەرورەدگار که باسی پێغەمبەرانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ دەکات، هەر وەها شۆن کەوتووای پەسەنی پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، و باسیان دەکات که له خەزمەتی خەلک داوونە و، له سوپەرگی خۆیان دا نەخولاونەو، ئەنانیی نەبوون، بەلکو پەبانیی بوون و ئێنسانیی بوون، له خەزمەتی خەلک و کۆمەڵگادا بوون، بۆ ئەوێ خۆی پەرورەدگار له خۆیان پازی بکەن.

(١٧) - واقع بینی و دوژمنی خۆ بەکەم نەگرتن و، پەبەندیی بە شەریعەتەوێ، بێاری گەورە و گرنک نەدان مەگەر له سەر بناغە ی زانیاریی پاست و پاوێژ:

ئەم دەرس و پەندە ی حەق دەیم و کۆتایی، له بەسەرهای (خوارزم شاه) له گەڵ (جەنگیزخان) پادشاهی تەتەر و مەغۆل وەردەگرن، بەو ئیعتیباری که تەتەر و مەغۆل له ئەوێ (یەنجووج و مەنجووج)ن: کورتە ی دەستیکی بەسەرهای ناوبراو، ئەوێ که: (خوارزم شاه) بابایی ناواقع بین بوو و، زانیاریی ئەوای دەربارە ی تەتەر و مەغۆل نەبوو و، بەشیوەکی شەریعیانەش مامەلە ی نەکردو له گەڵ ئەو بازگان و نوێنەرانی جەنگیز خاندا، که هاتوونە وڵاتە کە یەو: با تەماشای بکەین:

هەر کام له (ابن الأثير) له مێژووێ کە ی خۆی (الکامل في التاريخ)^(١)، له پوو داوێ کانی سالی (٦١٧) ی کۆچیدا، له ژێر ناوونیشانی: (ذکرُ خروج الفَرّ إلى بلاد الإسلام)، باسی دەرچوونی تەتەر بۆ وڵاتی ئیسلام، لهوێدا باسی ئەوێ دەکات که چۆن (خوارزم

شاه) بازرگانه کانی که جهنگیز خان ناروونی بۆ ولّتی تهو، هه‌ندیکیان ده‌کوژی و ماله‌که‌شیان لی زه‌وت ده‌کات و ته‌زیه‌تیان ده‌دا و، ده‌یانترینه‌وه بۆ لای جهنگیز خان، دوایش که جهنگیز خان نامه‌یه‌ک و دوو نوته‌ران ده‌نێری: که بۆچی وات کردوه؟ وه‌ک دوایش نامه‌که‌ی جهنگیز خانیش دێنم، به‌لام دیسان (خوارزم شاه) له‌و دوو که‌سه به‌کێکیان ده‌کوژی و، ته‌وی دیکه‌ش به‌ شۆبه‌یه‌کی ناشیرین به‌پێ ده‌کاته‌وه بۆ لای جهنگیز خان! تیدی له‌وه‌وه جهنگیز خان پقی هه‌لده‌ستی و به‌یاری هێرشکردن ده‌دات. دوایی که خوارزم شاه ده‌بیستی ته‌وه جهنگیز خان هه‌ره‌شه‌ی کردوه، ئنجا هه‌ندی خه‌لک وه‌ک جاسوس و پشکنه‌ر و هه‌والکهر ده‌نێری: بزانی داخۆ ته‌وانه‌ کین و چۆن و چه‌ندن؟ دوایی که هه‌واله‌که‌ی بۆ دێنه‌وه:

١- سوپای ته‌وانه له ژماره نایه‌ت.

٢- ته‌وانه گۆشت به‌کالی ده‌خۆن.

٣- ته‌وانه وڵاخه‌کانیشیان پتووستیان به‌ له‌وه‌ر نیه.

٤- ته‌وانه هه‌موو شتیکیان له‌ خۆیه.

٥- ته‌وانه هیچ که‌س به‌رگه‌یان ناگرێ و...هتد!

ئنجا (خوارزم شاه) بۆی ده‌رده‌که‌وی: ته‌وانه کین؟ که بێگومان ده‌بووایه پێش ته‌وه‌ی ته‌و مامه‌له‌ خراپیه‌ له‌گه‌ڵ نوته‌ره‌کان و له‌گه‌ڵ بازرگانه‌کانیدا بکات. زانیاری ده‌رباره‌ی ته‌وانه هه‌بووایه، پاشان مسوڵمان ده‌بی پابه‌ند بێ به‌ شه‌ریعه‌ته‌وه:

أ- نوته‌ر ناکوژی.

ب- که‌ساتیک که بازرگان و مه‌ده‌نین، نابێ بکوژین و ده‌ست درێژی بکړته‌ سه‌ریان^(١)!! ته‌وه له‌حالتیک دا که‌هی لایه‌نتیک بن که له‌حاله‌تی جه‌نگیش دایه، چ جای له‌حاله‌تی جه‌نگیش دا نه‌بن!

وشه‌ی (ته‌ته‌ر) و (مه‌غۆل):

له‌ سه‌ره‌تاوه وشه‌ی (ته‌ته‌ر) زیاتر باو بووه، له‌وشه‌ی (مه‌غۆل) که ته‌نیا له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می گۆچی دا، که ده‌کاته سه‌ده‌ی ده‌یه‌می زاینی، وشه‌ی مه‌غۆل په‌یدا بووه،

(١) هه‌روه‌ها بېروانه: [تاریخ الإسلام السياسي والديني والثقافي والإجماعي] د. حسن إبراهيم حسن، ج ٤ ص ١٢٠، (غزوات المغول)، ص ١٢٩ غزوات جنکیزخان.

مێژوو نووسان گوتووایانە: پادشای ئەو وڵاتە ناوی [ئەلیجا خان] بوو، دوو کوری هەبوون، [تەتار خان] و [مەغۆل خان] کەواتە: هەردووکی هۆزی تەتەر و مەغۆل چوونەو هەسەر ئەو دوو کورە، بەلام دوایی وشە (تەتەر) زāl بوو، و دوایی مەغۆلەکان دەسەلاتیان زیاتر بوو، بۆیە زیاتر وشە مەغۆل بەکارهاتو، ئەگەرنا هەر چارە یەکیکیان زیاتر دەسەلاتی بوو.

نامەکی جەنگیزخان:

ئەو نامەیی (جەنگیز خان) دەپێرێ بۆ خوارزم شاه موحمەد، کە نازاوەکی (عەلەددین) بوو: [عەلەددین خوارزم شاه موحمەد] تەماشای ئەو نامە یە بکەن ئەگەر راست بێ شتی زۆر مەنتیقی تێدا یە:

(کیف تَجَرَّاتَم عَلَى أَصْحَابِي وَرَجَالِي، وَأَخَذْتُم تِجَارَتِي وَمَالِي؛ أَتَحْرُكُونَ الْفِتْنَةَ النَّامَةَ، وَتُبْهَوْنَ الشُّرُورَ الْكَامِنَةَ؟ أَوْ مَا جَاءَكُمْ عَنْ نَبِيِّكُمْ: (وَعَلَيْكُمْ أَنْ تَمْنَعُوا مِنَ السَّطَاةِ غَنِيَّكُمْ، وَعَنْ ظَلَمِ الضَّعِيفِ، غَنِيَّكُمْ)؟! أَوْ مَا بَلَغَكُمْ عَنْهُ مَرِشْدُكُمْ: (أَتُرْكُوا التَّرِكَ مَا تَرَكُوكُمْ؟) وَكَيْفَ تُوْذِنُونَ الْجَارَ وَتَسِينُونَ الْجَوَارَ، وَنَبِيُّكُمْ قَدْ أَوْصَى بِهِ؟ أَلَا إِنَّ الْفِتْنَةَ نَائِمَةٌ، فَلَا تَوْقُظُوهَا، وَهَذِهِ وَصَايَايَ إِلَيْكُمْ فَخُوهَا وَاحْفَظُوهَا، وَتَلَاَفُوا التَّلَفَ، قَبْلَ أَنْ يَنْهَضَ دَاعِي الْإِنْتِقَامِ، وَيَنْفَتِحَ عَلَيْكُمْ سُدُّ يَاجُوجَ وَمَاجُوجَ، وَسَيَنْصُرُ اللَّهُ الْمَظْلُومَ، وَلَيَنْسَلُنَ عَلَيْكُمْ يَاجُوجَ وَمَاجُوجَ مِنْ كُلِّ خَذَبٍ)^(١).

واتە: چۆن وێران کە هاوێلان و پیاوانی من بەو شێوەیە مامەلە لەگەڵدا بکەن؟ چۆن بازرگانێ و سامانێک کە من ناردوومە بۆ وێ، دەستتان بەسەردا گرتو؟ ئایا نازاوەی خەوتوو بەخەبەر دێن؟ خراپە شیردراوەکان بێدار دەکەن؟ ئایا لە پیغمبەرە کەتانەو پێتان ئەگەشتو کە فەرموویەتی: پێوستە دەولەمەندە کانتان لە ئەفامیی بکێرنەو، پێوستە خراپە کارە کانتان لە سەم لێکردنی بێهێز بکێرنەو و دەستی بگرن؟

ئایا ئامۆژگاری کارە کانتان لە پیغمبەرە کەتانەو پێی پانەگە یاندوون کە فەرموویەتی: واز لە تورکان بێن، و، تاكو ئەوان لە تێو گەرابن، تێو هەلێان گەڕێن؟ ئایا تێو چۆن تازاری دراوسێ دەدەن، و، لە دراوسێیە تێدا خراپە دەکەن؟ لە حالیکدا کە پیغمبەرە کەتان ئامۆژگاری کردو لەگەڵ دراوسێ دا باش بن؟

ناگاداربین! ئاژاوه خەوتووێ، خەبەری مەكەنەوه! ئەمەش ئامۆژگاریی منه بۆ تێوه، وەری بگرن و لەبەری بكەن و، تێی بگەن: ئەو كەم و كۆپییە پووێ داوه، چاكی بكەنەوه، (واتە: قەرەبووی بكەنەوه) بەر لەوهی پالنه‌ری تۆلە ستانەوه هەلسێ و، بەر بەستی یەئجوج و مەئجوج بەسەرتان دا بكرتەوه، ئەو كاتە خوا ستەملىكراو سەر دەخات و، یەئجوج و مەئجوج لە هەموو بەرزاییەك بەسەرتان وەردەبن!

شایانی باسە: دەگونجێ راست بێ و ئەوه نامەى جەنگیزخان بووبێ و، دەشگونجێ ئەوه دواى نووسرابێ، چونكە ئەوه (تەحییل العاصل) ه و ئاكامەكەى بەو شیۆیه بووه! هەلبەتە لە سەرچاوەكانى دیکەشدا هاتوه: كە (خوارزم شاه موحەممەد) كە حوكمرانیكى گەورەى ئیسلام بووه لە ناوچەى پشت پووبار (ما وراء النهر)، ئەو كاتە بەشیۆیهكى ناشەرعی و ناشایست مامەڵەى كردوه و، دواى قۆناغ بە قۆناغ: هەتا سوپایەكەى جەنگیز خان هاتوون، قۆناغ بە قۆناغ هەر لەبەریان رایكردوه و، شارەكانى بەجێ هێشتوون و خەلكەكەیان هەموو قەتڵ عام كراون، كە ئەمە هەم لە: (البدایة والنهاية) (إبن كثیر) و، هەم لە: (الكامل في التاریخ) (إبن الأثیر) دا بە تەفصیل باسكراوه.

بەتێ لەو كارەساتەش ئەو دەرس و پەندە وەردەگیرێ، كە ئینسان دەبێ واقیع بین بێ و، زانیاری هەبێ و پابەند بێ بە شەریعەتەوه و، لە خۆبایی نەبێ بە تۆزە دەسەلاتێك كە هەیه‌تى، بۆ ئەوه‌ى تووشى بەلایەك نەبێت، كە دواى بۆی تەحەممول نەكرێ، چونكە حیسابى بۆ نەكردوه، كە زۆر نزیكە لەسەرىشى تووشى پاداشت نەبێ، مادام بەهۆی كەمتەرخەمییەوه بێ، چونكە مەرج نیە هەموو بەلآو گرفتارییه‌ك، مایەى سڕانەوه‌ى گوناھو، پاداشت بێ!!^(١)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(١) لە نامیكەى: [تاقیكدنەوه‌ى خوا بۆ بەندەكانى..] داو، لە تەفسیری سەرەتای سوورەتى (العنكبوت) دا، باسێ ئەو مەسەلەیه‌مان كردوه.

✧ دەرسى نۆيەم ✧

پیناسه‌ی لهم ده‌رسه

لهم ده‌رسه‌مان دوازده (۱۲) نایه‌تی کۆتایی (الکھف) ده‌گریته خۆی، نایه‌ته‌کانی: (۹۹ - ۱۱۰)، که له هه‌شتی یه‌که‌مدا: خۆای زانا و توانا باسی سه‌ره‌نجامی شوومی بێ‌پروایان و، سزای سه‌خت و بێ‌په‌زیان ده‌کات و، هۆی سزادانه‌که‌شیان ده‌خاته‌ پوو، له چوار نایه‌تی کۆتاییشدا: سه‌ره‌تا باسی سه‌ره‌نجامی خێر و پیر نوور و به‌ره‌که‌تی پڕوادرانی کردار باش ده‌کات، که بریتیه له باغه‌کانی فیرده‌وس، له‌وتدا میوانداریان ده‌کری و، دوا‌یی له نایه‌تی پێش کۆتاییدا، باسی په‌هایی و بێ سنووری زانیاریی خوا و وشه‌کانی کراوه.

له نایه‌تی کۆتاییشدا خۆای به‌رز و مه‌زن، فه‌رمان به‌ پیغه‌مبه‌ری کۆتایی ﷺ ده‌کات، که مروّقبوونی خۆی و یه‌کتایی خوا، دووپات بکاته‌وه و راشیکه‌به‌نی: که هه‌ر که‌سێک به‌ ئومیدی دیداری په‌روه‌ردگاری بێ، ده‌بێ کرده‌وه‌ی باش نه‌نجام بدات و، له په‌رستنی خۆای په‌روه‌ردگاریشدا، هیچ که‌س نه‌کاته‌ هاوبه‌ش.

﴿وَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجَ فِي بَعْضٍ وَفُيْعَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَهُمْ جَمْعًا ۝۹۹ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرَضًا ۝۱۰۰ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ۝۱۰۱ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نَرُلًا ۝۱۰۲ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝۱۰۳ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ شُعْنًا ۝۱۰۴ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا يُبَايِعُونَ رَبَّهُمْ وَلِقَائِهِمْ يُحَاطُ أَفَعَسَىٰ أَفْعَىٰ ۝۱۰۵ أُولَئِكَ جَزَاءُ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَتَتَّخِذُوا مِن بَنِي إِسْرَءِيلَ سَمْعًا ۝۱۰۶ إِنَّا أَعَدْنَا الصَّالِحِينَ كِتَابًا مَّا كُنْتُمْ حَتَّىٰ تَقْرَأُوهُ ۝۱۰۷ خَلِّدِينَ فِيهَا لَا يَخْرُجُونَ عَنْهَا حَتَّىٰ يَأْتِيَ صَبْرًا ۝۱۰۸ قُلْ لَوْ كَانُ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَذَ كَلِمَاتِ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِائَةِ مِثْقَالٍ ۝۱۰۹ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَنَ كَانُ يَرْجُوهُ إِفَاءً رَبِّيَ فَلْيَمْسِكْ عَبْدًا ضَالًّا وَلَا يَشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَعْدَا ۝۱۱۰﴾

مانای ده فا و ده قی نایه تەکان

(له و پۆژه شدا لێیان ده گه پێین، هه ندیکیان له ئیو هه ندیکیاندا بێن و بچن و لوول
 بخۆن (شه پۆل بدهن) و، فووش به که پهنادا کرا، ئنجا کۆمانگرده وه به کۆکردنه وه یه کی
 تایهت (١٩) دۆزه خیشمان بۆ کافران پانواند، به پانواندیککی تایهت (٢٠) تهوانه ی له
 ناست یاد و به رنامه ی مندا، چاویان په رده ی به سه ردا هه لکشابوو و، نه شیاند تهوانی
 (هه ق) بیست (٢١) ئایا تهوانه ی بێپروان، پێیان وایه: به وه مه داریان ساز ده بێ، که
 به نده کانم له جیاتی من بکه نه دۆست و پشتیوان؟ به دنیایی تیمه دۆزه خمان کردۆته
 شوینی میوانداریان! (٢٢) بلی: ئایا هه واتان بده می، کین زیانبارترین له کرده وه کانیاندا؟
 (٢٣) تهوانه ی کرد و کوششیان له ژیا نی دنیادا بێ سه ر و شوین بووه و، پێشیان وایه
 کاری چاک ده کهن! (٢٤) تهوانه که ساتیکن بروایان به نیشانه کانی په روه ردگاریان و به
 دیداریشی نه، بۆیه کرده وه (چاکه) کانیا ن پووچه ل بوونه وه، ئنجا له پۆژی قیامه تیشدا
 کیشیان بۆ دانانیین (٢٥) دۆزه خ سزایانه به هو ی بێپروایان و، له سۆنگه ی ته وه وه که
 نیشانه کان و پێغه مبه رانیان، به گاته گرتوه (٢٦) به دنیایی تهوانه ی بروایان هتیا وه و،
 کرده وه چاکه کان ده کهن، باخه کانی فیرده وس شوینی میوانداریی لیکردنیان (٢٧) تیا نندا
 هه میشه یی ده بن و، لی گواسته وه یان ناخوا زن (٢٨) بلی: ته گه ر (ئاوی) ده ریا مه ره که ب
 بووایه، بۆ (نووسی نی) وشه کانی په روه ردگارم (ئاوی) ده ریا ده بړا، به ر له وه ی وشه کانی
 په روه ردگارم برابان، هه رچه نده هێنده ی دیکه شمان (مه ره که ب) بۆ هتیا بایه (٢٩) بلی:
 من ته نیا مرو فیککی وه ک ئیوهم، سروشم بۆ ده کړی: که په رستراوی (راسته قینه ی) تیه
 ته نیا یه ک په رستراوه، ئنجا کێ به تومی دی دیداری په روه ردگاریه تی، با کرده وه ی باش
 بکات و، هیچ که س له په رستنی په روه ردگاریدا، نه کاته هاوبه ش (٣٠)).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَرَكَّأَ): واته: وازیان لى دینین، لییان دهگه پێن، وێلیان دهگه ین. (تَرَكَ الشَّيْءَ: رَفَضَهُ قَضَاءً وَاخْتِيَارًا، أَوْ فَهْرًا وَاضْطِرَارًا)، (تَرَكَ الشَّيْءَ)، واته: شته که ی رهفر کرد، وازی لى هینا، به نانقه ست و هه لێاردنی خۆی، یاخود به ناچارى و به زۆر لیکراوی.

(يَمْحُ): (مَاحَ يَمْحُجُ وَتَوَجَّعًا: اضْطَرَبَ اضْطِرَابَ الْمَوْجِ)، واته: جوولاو، تیکه ل بوو، وهک چۆن شه پۆلی ده ریا، لوول ده خوا و تیکه ل ده بی.

(الْأَصْرَ): (الْصُّورُ: قِيلَ هُوَ مِثْلُ قَرْنٍ، يُنْفَخُ فِيهِ فَيَجْعَلُ اللَّهُ ذَلِكَ سَبَبًا لِّصُودِ الْأَزْوَاجِ إِلَى اجْتِسَادِهَا)، (صور) گوتراوه: وهک قۆچیک وایه، که فووی پێدا ده کری، خوا ﷻ ته وه ده کاته هۆکاری ته وه که پرووچه کان بگه پێنه وه بۆ جهسته کانیا.

به کوردی پێی ده گوتری: که په نا و به عه په بیی ده گوتری: (بُوقَ)، هه ندیکیش گوتوو یانه: ته وه په مز و هیمایه بۆ ته وه: وهک چۆن سه ربازانیک که مه شقیان پێی ده کری، بووقیان بۆ لێدرا، هه موویان کۆ ده بنه وه، ته وه پرووحانه ش، کاتیک خوا ﷻ فه رمان ده کات، به وه شیوه یه کۆده بنه وه، وهک سه ربازی مه شق پێکراو.

(عَرَضْنَا): واته: پاماننودان، پێشامان دان، خستمانه گۆری.

(تُرُلَا): (الْزُلْ: مَا يَعْدُ لِلنَّازِلِ مِنَ الزَّادِ)، (زُلْ) ته وه خۆراکه یه که ناماده ده کری بۆ میوان.

(صَلَ سَعِيَهُمْ): (صَلَ الشَّيْءُ: صَاحَ وَهَلَكَ، يَصِلُ ضَلَالًا، وَالضَّالَّةُ: مَا صَلَ مِنَ التَّيْمَةِ)، (صَلَ الشَّيْءَ)، واته: ته وه شته زایه بوو، فهوتا، ده گوتری: (يَصِلُ ضَلَالًا)، واته: ته وه شته ون ده بی به ون بوون، زایه ده بی به زایه بوون، به وه نازه له ده گوتری که ون بووه له خاوه نی، که له فه رمایشتی پێغه مبه ردا ﷺ هاتوه، فه ده غه ی کردوه له مزگه وتدا بانگه واز بکری بۆ نازه لیک که ون بووه، چونکه شوینی ته وه نه.

(خَطَّتْ أَعْمَلُهُمْ): واته: کردوه ده کانیا هه لوه شاونه وه، (خَطَّتْ عَمَلُهُ: بَطَلَتْ ثَوَابُهُ)، واته: پاداشته که ی هه لوه شاونه وه، (خَطَّتْ) حاله تیکه نازه ل له وه پ زۆر بخوا، دوا یی سکی پێی بناوسى و پێی بفه وتى، یاخود تووشى نه خوشی بى.

(الْفِرْدَوْسِ): (حَدِيقَةٌ فِي الْجَنَّةِ، الْبُسْتَانُ الْجَامِعُ لِكُلِّ مَا يَكُونُ فِي الْبَتَائِنِ وَالْجَنَّةِ)، (فردوس)، باغیکه له باغه کانی بههشت، باغیکی تاییهشت، یاخود باغیکه کۆکه ره وهیه بو هه موو لهوهی له باغه کانی دیکه دا ده بیت، واته: باغیکی کۆکه ره وهیه بو هه موو ناز و نیعمه ته کان، دواپیش باسی ده کهین، که باشتین و خوشترین شوین له بههشتدا، فیرده و سه.

(لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوْلًا): واته: ناخوازن لئی بگوازنه وه، (بَقِيَ الشَّيْءُ: طَلَبُهُ، وَابْتَقَى الشَّيْءُ: طَلَبُهُ بِحَدٍّ)، واته: نهو شته ی داوا کرد، ویستی، به دوایدا گه را، به گرنگی پیدانه وه لئی خه فتا.

(حِوْلًا): (الْحَوْلُ: الْإِنْتِقَالُ مِنْ مَوْضِعٍ إِلَى آخَرَ)، (لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوْلًا)، واته: نایانه وئی که لئی بگوازنه وه، لئی بچنه دهر، نهوئی به جی بهیئن.

(مَدَادًا): (سَائِلٌ يَخْتَبِ بِه)، (مِدَاد) شلهیه که، گیرا وهیه که پتی ده نووسری، مه ره که ب.

(لَنْفِدَ): واته: ته واو ده بوو، (نَفِدَ: فَنِيَ وَذَهَبَ، أَنْفَدَ فَلَانٌ، فَنِيَ زَادُهُ وَذَهَبَ مَالُهُ)، (لنفد)، واته: ته واو بوو، رما، (أَنْفَدَ فَلَانٌ)، واته: فلان کهس زاد و زه خیره که ی ته واو بوو، مال و سامانه که ی نه ما.

(مَدَدًا): (الْمَدَدُ: مَا يُمَدُّ بِهِ الشَّيْءُ)، (مَدَدٌ) هه رشتیک شتیکی پتی ئیمداد بکری و، بخیرته که لی، (مَدَدَتُهُ يَمْدَدُ: قُوَّتُهُ وَاعْتِنَاهُ بِهِ)، هاوکاریم کرد، به هیزم کرد ئیمداد کردن نه وهیه که شتیک دیکه ی بخیرته گه ل، بو نه وهی نه بری و بیگه یه نیتته جیی مه به ست.

(لِقَاءَ رَبِّهِ): دیداری پهروه ردگاری، ده گوتری: (لِقَاءُهُ مُلَاقَاةٌ وَلِقَاءُ: قَابِلُهُ وَصَادِقُهُ)، واته: تووشی بوو، چوو به ره و پرووی چوو، به کوردیی ده لئین: دیداری خوا، دیداری خواش ^{بِخَوَاشٍ} وه که هه موو سیفه ته کانی خوا، به شیوهیه که که شایسته ی خوای پهروه ردگار بی.

مانای گشتی نایەتەکان

خوایێك له كۆتایی سوورەتی (الكهف)دا، تیکهه لکیش له گەڵ بەسەرھاتی (ذو القرنین) دا، که باسی ئەو بەربەستە ی کرد که دروستیکردوه و دواپی گوئی: ﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾، گوئی: ئەمە بەزەیی پەرورەدگارم بوو (که توانیم ئەم بەربەستە دروست بکەم، ئەمە بۆ ئەو کۆمەڵگایە بکەم و مەترسی یەنجووچ و مەنجووچیان لێ دووربخەمەوه) بەلام هەر کاتێک بەلێنی پەرورەدگارم هات، تەختی دەکات، یاخود: وردو خاشی دەکات.

(جعلہ دکاء) یەکسانی کرد لەگەڵ زەوی دا، بەلام (جعلہ دکاء) واتە: وردو خاشی کرد و، بەلێنی پەرورەدگاریشم راستە، ئنجا تایا بەلێنی پەرورەدگار، ئەو کاتە یە که بەربەستی بەردەمی یەنجووچ و مەنجووچ لادەچێ، یان مەبەست پێی هاتنی پۆزی دواپە؟ هەردووکیان گونجاون، بەلێ خۆی تاک و پاک تیکهه لکیش له گەڵ ئەمەدا دەفەرموێ: ﴿وَرَزَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجٌ فِي الْغُرُورِ لَجَمَعْتَهُمْ جَمْعًا﴾، لەو پۆژەدا وازیان لێ دینین، هەندێکیان لەگەڵ هەندێکیاندا تیکهه ل و ئاوتە بین و شەپۆل بدەن، فووش بە کەرەنادا کراو، هەموویانمان بە کۆکردنەوه یەکی سەر سوپهینەر کۆکردەوه.

هەندێک له زانیان گوتوو یانە: ﴿وَرَزَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجٌ فِي الْغُرُورِ﴾، واتە: لەو پۆژەدا که یەنجووچ و مەنجووچ ئەو بەربەستەیان لەبەر دەمدا نامێنێ، لێیان دەگەرێن بین، که دەبێ مەبەست پێی: دواچارو جاری کۆتایی دەرچوونیان بێ، چونکه جاری یەکه میان له دواي دابەزینی قورئان، وە ک پێشتەر باسمان کرد، سالی (٦١٦ و ٦١٧) ی کۆچی بووه، که دین بەسەر دنیا وەر دەین، هەم جیهانی ئیسلامی، هەم پووسیا، هەم بەشیکی ئەورووپا دەخەنە ژێر پکیفی خۆیان، بەلام دواجاری دەرچوونیان، دەبێ ئەو جاره بێ که پیش ناخیر زەمان دەبێ، دەرچوونێ خوایێك لێرەدا دەر بارە ی جاری کۆتاییان بدوێ، چونکه دەفەرموێ: ﴿وَنُفِخُ فِي الصُّورِ﴾، یانی: دوا بە دواي ئەو ی که ئەوانە پێکەوه شەپۆل دەدەن، بە ئێو یە کدا دین و دەچن، هێندە زۆرن، فوو بە سووردا دەکری، وا پێدەچێ دنیا بەسەر واندای کاول بێ و تیکبچێ، ﴿لَجَمَعْتَهُمْ جَمْعًا﴾، کۆمان کردنەوه بە کۆبوونەوه یەکی تایبەت.

ههروهك دهشكونجن: ليره ده مه به ست كۆي مرقابا به تى بى، كه له و كاته دا له سه ره زهوى ده ژين، نه كه نه نيا به تجووج و مه تجووج.

﴿وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرَضًا﴾، له و پۆژه ده دۆزه خ راده نوئين بۆ بپروايان، به رانواندن و خسته پروويكي زور تايهت و سه رسوپه نهر، كه هه ره شايس تهى خوايه، كه به و شيويه دۆزه خ رابوئى، تنجا نيا نه و بپروايانه، كين؟!

﴿الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي﴾، ته وانهى كه چاويان له به رانه به به رنامه و يادى مندا له ژير په رده دابوو، په رده به سه ره چاويان هه لكشا بوو، ﴿وَكَأَنَّهُمْ لَا يَسْمَعُونَ شَيْئًا﴾، نه شيانده توانى گووى بيست ببن، واته: نه ده يانتوانى هه ق بينن، نه ده شيانتوانى هه ق ببستن، كه بئگومان بۆ خويان وايان له خويان كردوه، چونكه له نه جامى گوناوه تاواندا، مرقوف ههسته وه ره كانى له كار ده كه ون، نه عه قلى باش شت ده رك ده كات، نه گووى هه ق ده بيستى و نه چاوى ده بينى و، نه زارى هه ق ده لى!!

﴿أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَخَذُوا مِنَّا بِغَدْرٍ﴾، تيا ته وانهى بپيروان، پتيان وايه كه به ننده كانى من له جياقى من بكه نه دۆست و پشتيوانى خويان؟ واته: تيا پتيان وايه كه به ننده كانى من شايس تهى نه و، له جياقى من، بيا نه كنه دۆست و پشتيوان و مشوورخورى خويان؟

تيا ته وانهى بپيروان، پتيان وايه به وه مه داريان ساز ده بى كه به ننده كانى من، له جياقى من بكه نه سه ره پشتياري خويان؟! دياره نه م پرسيار كردنه پرسيار كردنى نكوو ليلى كه رانه به، واته: خه ياليان خاوه، نه ده بوو وا بير بكه نه وه، ﴿إِنَّا أَعَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نَرُلًا﴾، تيمه دۆزه خمان ناماده كردوه، وه ك شوئى مياندارى بۆ بپروايان، نه گه ره پيشوازيان ليبيكرى و ميانداريان بكبرى، له دۆزه خدا ميانداريان ده كرى!

به ته نكيد نه مه به توانج و ته وسه وه به، نه گه رنا تيا ده بى له دۆزه خ دا چ جوړه مياندارى و پيشوازيه كه هه بى؟! به پتغه مبه ر ﴿دفعه رموى﴾: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾، بلى: تيا هه وائان پييده م كى له هه موو كه س له كردوه كانيدا زيانبار تر و رهنجه روتره و، له جياقى نه وهى ليان به هره مه ند بى، ليان زه ره مه ند بووه؟ ﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، ته وانهى كوشيان له ژيان دنيا دا ون بووه، واته: ته نيا گرنگيان به ژيانى دنيا داوه و، كاتى ژيانه دنيا به كه شيان به جهت شتوه، كردو كوششه كه يان ون بووه، ياخود هه موو هه ول و ته قه لايان له ژيانى دنيا دا بووه و، هه ره له وى زا به بووه و،

به شی قیامت لی نه ماوه، ﴿وَهُمْ يَحْبُونَ أَنَّهُمْ يُحْشَرُونَ صُنْعًا﴾، که چی پیشیان وایه که کاریکی باش ده کهن، که دنیا یان کردو ته چنگه ی نهوپه ری گرنگی و بایه خیان!!

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ﴾، نا نهوانه که سانیکن بیپروان به نیشانه کانی پهروه ردگاریان، نیشانه کان (آیات):

۱- ده گونجی رسته کانی قورئان بن.

۲- ده گونجی دیارده سروشتیه کان بن.

۳- ده گونجی موعیزه ی پیغه مهران (علیهم الصلاة والسلام) بن.

نا نهوانه ن که بیپروان به نیشانه کانی پهروه ردگاریان، ههروه ها به دیداری پهروه ردگاریان.

و شه ی (کفروا) ده گونجی:

ا- مه به ست پی بیپروایی بن.

ب- ده شکونجی مه به ست سله یی و بی وه فای بی به رانه ر نیعمه ته کانی خوی به خشر، ﴿لَخِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ﴾، کرده وه کان یان هه لوده شاونه وه، یانی: کرده وه چاکه کان یان، که به رواله ت چاک بوون، یاخود: چاک بوون و، مه به ست تییا ندا خوی دادگه ر نه بووه، ﴿فَلَا نَقِمْ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَرْثًا﴾، بویه له رژی هه لسانه وه دا، کیش و سه نگیان بو دانانتین، یاخود ته رازوو دانانتین تا کو کرده وه کان یان هه لسه نکینین، هیچی نه ماوه، تا کو خوا هه لسه نکینی، خرابه کان نه وه دیارن، نه وی دیکه ش: کرده وه یه کی باشیان نه ماوه، تا کو هه لسه نکینتی، بزانتی بایی چهنده؟ ﴿ذَلِكَ جَزَاءُكُمْ بِهِمْ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا﴾، نا نه وه سزایانه که دوزه خه، به هو ی نه وه وه که بیپروا بوون، یاخود: سله بوون و، به هو ی نه وه شه وه، که ثایه ته کان و پیغه مهران تیهمه یان به گاته گرتوه، گاته یان پیکردوون.

نجا نه گه ر بیپروا و سله کان، نه وه سه رهنجامی شو میان بی، بیگومان سه رهنجامی پرواداران خوا به یه کگر، جوریکی دیکه یه، بویه خوا ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾، بیگومان نهوانه ی نیمایان هینا وه، کرده وه چاکه کان یان نه نجام داون، نهوانه له باخه کانی فیرده وسدا میوانداریان ده کروی، نه وی شوینی میوانداریانه.

﴿خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخُوتُونَ عَنْهَا حَوْلًا﴾، به همیشگی تیاندا ده‌مینه‌وه و، ناخوازن لییان بچه ده‌ری، ناخوازن لییان بگوازنه‌وه، چونکه هیچ شونتیکیان له‌وی باشتریان، پتی شک نایه‌ت و بوونی نیه.

ئنجا خوا ﴿لَهُ كُتَابِي﴾ هم سوورده‌ته موباره‌که‌دا، باسی زانیاری بی سنووری خوئی ده‌کات، ده‌فهرموئی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَكُنَّتَ رَبِّي﴾، بلئی: نه‌گهر ده‌ریا مهره‌که‌ب بووایه، بۆ نه‌وهی وشه‌کانی په‌روه‌ردگاری پی بنووسرین، ﴿لَنفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نَنفِدَ كُتُبَ رَبِّي﴾، ناوی ده‌ریا ده‌برپا، به‌ر له‌وهی وشه‌کانی په‌روه‌ردگاریم بپرین و، ته‌واو ببن، ﴿وَلَوْ جُتِّيَ شَيْئًا مَدَدًا﴾، نه‌گهر به‌ نه‌ندازه‌ی خویشی زیاده‌مان خستبایه‌سه‌ر، هه‌ر ده‌برپا، واته: نه‌گهر ده‌ریا‌کانی سه‌ر زه‌وی چهن‌دن، هینده‌ی دیکه‌شیان بخ‌رینه‌گه‌ل، بۆ نه‌وهی وشه‌کانی په‌روه‌ردگاریان پی بنووسرین، ده‌ریا‌کان ده‌پرین، به‌ر له‌وهی وشه‌کانی په‌روه‌ردگاری کۆتایان پی ببن و بپرین.

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾، بلئی: من ته‌نیا مروفیکم وه‌ک تئوه ﴿يُوحِي إِلَىٰ أَنَّمَا إِلَهُ الْكَافِرِينَ﴾، سروشم بۆ ده‌کرئ که په‌رستراوی تئوه به‌ک په‌رستراوه، په‌رستراوی تئوه که شایسته‌ی په‌رستان بئ، به‌که، نیدی که ده‌چن شتاتیک ده‌په‌رستن که شایسته‌ی په‌رستن نین، یان وه‌ک خۆتانن، یان له‌ خۆشتان که‌مترن، نه‌وه به‌س خۆتان به‌ په‌رستراویان داده‌نین، له‌ خه‌یال و زه‌نشان دا، به‌لام له‌ واقیعه‌دا و، له‌ لای خوا، په‌رستراوی به‌ هه‌ق ته‌نیا به‌کیکه، نه‌ویش خوا‌ی په‌روه‌ردگاره، ﴿فَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا﴾، ئنجا هه‌ر که‌س به‌ ئومیدی دیداری په‌روه‌ردگاریه‌قی، هه‌ز ده‌کات به‌ دیداری خوا بگات و بیسین و، میوانی بئ له‌ به‌هه‌شت دا، با کرده‌وه‌ی باش نه‌نجام بدات، ﴿وَلَا تُشْرِكْ بِمِثَادِ رَبِّكَ أَحَدًا﴾، له‌ په‌رستنی په‌روه‌ردگاریشیدا هیچ که‌س نه‌کاته‌هاوبه‌ش و، هه‌رچی که وه‌ک په‌رستن، بۆ په‌روه‌ردگاری نه‌نجامی ده‌دات، با بۆ هیچ که‌سینکی دیکه - هه‌روه‌ها هیچ شتیک دیکه - نه‌نجامی نه‌دات.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

خوا دەفەر مۆی: لەو پۆژەدا وتلیمان کردن: شەپۆل ئاسا بە ئێو یەكدا بێن و بچن و، فووش بە کەرەنادا کرل ئنجا کۆمان کردنەوه، بە ئم کۆکردنەوه! دۆزەخیشمان لەو پۆژەدا بۆ بێپروایان ڕانواند، ئەوانە ی لە ئاست یادی مندا پەردەیان لە بەر چاوان بوو و، ئە یان دەتوانی (هەق) بێیست:

خوا دەفەر مۆی: ﴿وَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجٌ فِي بَعْضٍ وَفُيْخَ فِي الصُّورِ جَمْعُهُمْ جَمًّا ۝ وَعَرَّضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرَضًا ۝ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا﴾

شیکردنەوه ی ئەو ئایە تانە، لە شەش بڕگەدا:

- (١) ﴿وَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجٌ فِي بَعْضٍ﴾ لەو پۆژەدا: وازمان لێ هێنان، یاخود: وتلیمان کردن، هەندیکیان بە ئێو هەندیکیاندا بچن، ئاوێتەو تیکەل بێن و شەپۆل بدەن، ئەمە دوو واتایان هەلەدەگرێ:
 - أ- دەگۆنچ مەبەست پێی ئەو پۆژە بێ، کە یەئجووج و مەئجووج، بە یەكجاری بەرەبەستیان لەبەردەمدا نامێتی و، بە دنیا وەردەبەن، کە یەكێکە لە نیشانە گەورەکانی هاتنی ئاخیر زەمان.
 - ب- دەشگۆنچ مەبەست پێی پۆژی دوایی بێ، واتە: ئەو کاتە ی خوا خەلک کۆدەکاتەوه، لە گۆرەپانی لێرسینەوهدا.

کەواتە:

- (١) (يَوْمَئِذٍ) یانی: (یوم خروج یاچوج و ماچوج) پۆژی دەرچووی یەئجووج و مەئجووج، بۆ دواچاریان.
- (٢) یاخود: (يَوْمَئِذٍ) یانی: (يوم القيامة) ئەو پۆژە کە مەرۆفەکان زیندوو دەکریتهوه.

کە دەفەر مۆی: ﴿بَعْضَهُمْ يَمُوجٌ فِي بَعْضٍ﴾ (أی: يَضْطَرِبُونَ اضْطِرَابَ الْمَوْجِ) واتە: مەرۆفەکان دێن و دەچن، ئاوێتەو تیکەل دەبن و، شەپۆل دەدەن.

بەلەم ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: مەبەست تەوھىيە لەو پۈژەدا: يەتجووج و مەئجووج لە تىو خۇياندا تىكبەر دەبن، چونكە كەس لە دنيادا نامىنى شەپى لە دژ بکەن، چونكە ھەموو دنيا دەخەنە ژىر پکىفى خۇيان.

٢- ﴿وَيُخْرِجُ فِي الصُّبْحِ﴾، فووش بە كەپەنا داكرا، (محمد الطاهر بن عاشور) و ھەندىك لە پوونكەرەوانى مانا مەبەستەكانى قورئان، دەلێن: ئەو ويناكردىكە بۆ ئەو، كە وەك چۆن ئەگەر فەرماندەى سوبايەك فيكە لىدەدا، سەربازەكان ھەموويان دىنە بەر دەستى، خۆى بالادەستىش كاتىك كە تىسرافىل پادەسپىر، فوو بە كەپەنادا بكات، ھەموو ئەوانەى كە لەسەر زەوى ژياون، پووحەكانيان دەچنەو نىو جەستەكانيان و كۆدەبنەوو ريز دەبەستن.

بەلەم دەلێم: ئەو مانايەشى ھەر ھەيە، كە كەپەنا (قُرْن) يەككە لە دروستكراوەكانى خواو بەس خوا دەزانى چۆنە؟ (صاحب القرن) تىسرافىل، فووى پىندا دەكات، وەك لەم دەقەدا ھاتو:

﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَيْفَ أَنْعَمَ، وَقَدْ أَنْعَمَ صَاحِبُ الْقُرْنِ الْقُرْنُ، وَحَتَّى جَنَّتَهُ، وَأَضْعَى سَمْعَهُ، يَنْتَظِرُ أَنْ يُؤْمَرَ، أَنْ يَنْفَعُ، فَيَنْفَعُ»، قَالَ الْمُسْلِمُونَ: فَكَيْفَ نَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «قُولُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، تَوَكَّلْنَا عَلَى اللَّهِ رَبِّنَا» (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ٣٥٥١، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ).

واتە: تەبوو سەعیدی خودرى رەزى، دەلێ: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: چۆن خۆشى و لەززەت وەرېگرم، لە ھالىكدا كە خاوەنى قەپن (كەپەنا، قوچ) قەپنى بە دەمەو كرتو و نىوچەوانى خواو كردۆتەوو، گوتى ھەلخستو، كەينى فەرمانى پىدەكرى، فووى پىندا بكات، ئەویش فووى پىندا بكات؟! مەسۇلمانان گوتيان: چى بلێين، ئەى پىغەمبەرى خوا؟ فەرمووى: بلێن: خوامان بەسەو، ئەو باشترىن كارپىسپىردراو (پىشت بە خوا بەستەن).

٣- ﴿يَجْمَعْنَهُمْ جَمْعًا﴾، (دواى فووكردن بە كەپەنا) كۆمانكردنەو، بەلەم چ كۆكردنەو ھەيەك!

ئەگەر ئىنسان بىھىتتە پىش چاوى خۆى: لە ئادەم تاكو دوا مەروۇ، كە دىتە سەر زەوى، ئەو ھەموو مىليار مىليار مەروۇانە، چ پانتايەك دادەگرن؟! وەك لە شوئى دىكەشدا جارى دىكە باسماں كردو، ئەو شوئى لى كۆدەبنەو، ئەم سەر زەوىيە تىمە نىە، چونكە جىگايان نابىتەو، ئەگەر يەك لەسەر سانتيەتر دووجايەكىش بن، جىيان نابىتەو، بگرە ئەگەر شوئى دەرياكانيش بىتە وشكانى، جىگايان نابىتەو، ئەگەر بىت و

به وردیسی حسابی بکهینا بۆیهش خوا دهفه رموی: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ١٨، ابراهیم، واته: ئەو پۆزەى كه نه زهوى وهك خۆى دەمىنى، نه ئاسمانەكان و، هه موویان بۆ خۆای تاكى ملیكەچكەر دێنه گۆرێ.

كهواته: ئەو زهوییهى كه كۆبوونهوهو لێرسینهوهى لهسەر دهكرێ، ئەم زهوییهى ئېستای ئېمه نیه، چونكه پانتاییهكهی بهشی ئەوه ناكات، وهك له تەفسیری سوورەتی ئیبراهیم دا، به تەفصیل باسمان كردوه.

٤- ﴿وَعَرَضَّا جَهَنَّمَ نَوْمِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرَضًا﴾، لهو پۆزەشدا دۆزهخ رادهنوێنین بۆ كافران، به رانواندنیكى سهرسوڕهێنهر و تايهت.

ههر كام له وشهى: (جَمْعًا) و (عَرَضًا) چاوى (مصدر) و جهختكهرهوهن بۆ مانای ئەوه: كه ئەو رانوندن و كۆكردنهوهیه، رانواندن و كۆكردنهوهیهكى راستهقینهیه، تنجا كه به نامۆ (نكرة) ش هاتوون، واته: رانواندنیك و كۆكردنهوهیهكى زۆر سهرسوڕهێنهر و مهزنه. تنجا پێناسهى ئەو كافرانە دهكات، كه دۆزهخیان بۆ رادهنوێنێ، دهفه رموی:

٥- ﴿الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي﴾، یانی: ئەوانهى كه چاویان له پشت پهردهوه بوو، له بهرانبه ر یادو بهرنامهى مندا، واته: وهك چۆن، تهگهر كه سێك پهرده بهسهر چاوى هه لكشابت، ههر شتیكى بێته پێش چاوى، نایبین، به هه مان شیوه: ئەوانهش، وهك پهرده لهسهر چاویان بێ، بۆیه نهیاندەتوانی له بهرانبه ر یادی مندا: بینه ر بن.

٦- ﴿وَكَاْنُوا لَا يَسْطِیْعُوْنَ سَمْعًا﴾، ههروهها نهشیاندەتوانی بیست.

یانی: نهك ههر نهیاندەبیست، بهلكو نهیاندەتوانی بیستن، چاوشیان بهو دهرده چوو بوو.

بێگومان ئەمه مه بهست پیتی ئەوه نیه، كه خۆای پهروه ر دگار ستهمی لێكردبن و وای لێكردبن، بهلكو یانی: ئەوهندهیان گوناھو تاوان كردوون، ههستی بینین و بیستنی خۆیانیان له كارخستوون! ئەم راستیهش له زۆر شوونی دیکه ی قورئاندا باس كراوه.

مهسه لهی دووه:

خوا دهفه رموی: نایا نهوانه‌ی بیپروان، پتیان وایه به‌وه مه‌داریان ساز ده‌بی، که به‌نده‌کانم له جیاق من بکه‌نه دۆست و پشتیوان؟ به‌ دنیایی تیمه دۆزه‌خمان بۆ میوانداریی لیکردنی بیپروایان ناماده کردوه:

خوا دهفه رموی: ﴿أَفَحِيبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَخَذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِ أَوْلِيَاءِ إِنَّا أَعَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌ته، له دوو برگه‌دا:

(۱) ﴿أَفَحِيبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَخَذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِ أَوْلِيَاءِ﴾، نایا نهوانه‌ی بیپروان، پتیان وایه که به‌نده‌کانی من، له جیاق من، بکه‌نه دۆست و پشتیوان.

کرداری (حسب) دوو به‌رکاران ده‌خوازی: ﴿أَفَحِيبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَخَذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِ أَوْلِيَاءِ﴾، ئەمه له شوێنی به‌رکاری یه‌که‌مه و، به‌رکاری دووه‌میش، سێ ته‌گه‌ری هه‌ن:

یه‌که‌م: (أي: افسوسوا اتخذهم أولياء من دوني، نافعاً لهم) نایا پتیان وا بوو به‌ دۆست و پشتیوانگرتنی به‌نده‌کانی من، له جیاق من، سوودێکه‌یه‌نه‌ریان‌ه‌و مه‌داریان ساز ده‌کات!

دووه‌م: نایا پتیان وایه ته‌گه‌ر به‌نده‌کانی من له جیاق من بکه‌نه دۆست و پشتیوان، بۆیان ده‌بنه‌ په‌رچ له‌به‌رده‌م سزای مندا؟

سێهه‌م: که زه‌مه‌خه‌ره‌یی هه‌لیبژاردوه، واته: نایا نهوانه‌ی بیپروان، پتیان وایه له قیامه‌تیش ده‌توان به‌نده‌کانی من به‌ دۆست بگرن و، بیانکه‌نه پشتیوانی خۆیان؟

هه‌ر سێ واتاکانی‌ش به‌جین.

به‌لام من واتای یه‌که‌میانم پێ له هه‌موویان به‌هێ‌تره، که ده‌لێ: ئایا پتیان وایه: به‌ دۆست و پشتیوانگرتنی به‌نده‌کانی من له جیاق من، سوودگه‌یه‌نه‌ره بۆ ئەوان و مه‌داریان ساز ده‌کات؟! ته‌گه‌ر وا بێ، خه‌یال پلۆیان کردوه، هه‌مه‌ره (ا) که‌ش، بۆ پرسیارکردنی نکوویی لیکه‌رانه‌یه.

(۲) ﴿إِنَّا أَعَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا﴾، تیمه دۆزه‌خمان بۆ بیپروایان، کردوه به‌ شوێنی میوانداریی.

(اعتدنا) له تهصلدا (اعددنا)یه، (اعداد) یش واته؛ تاماده کردن، (نزل) واته؛ وهک شوینی پتیشوازی و پشوودان و خزمهت کردنیان.

که به ته نکید همه؛ به توانج و تهوسوه قسه کردنه، یانی؛ ته گهر بیروایان شوینی هه بی، تیندا پتیشوازی بکری و، خزمهت بکری و پشووی تیندا بدهن، بیگومان دوزه خه.

مهسه لهی سینه:

بلی: نایا هه و آلتان پت بدهم: کن له هه موو کهس زیانبارترین له کرده وه کانیاندا؟
تهوانه ی کوششیان له ژیا نی دینادا ون بووه، پتشیان وایه کاری چاک ده کهن! تهوانه
کهسانیکن به نیشانه گانی پهروه دگاریو دیداریشی بیروان، بویه کرده وه کانیان بووچه ل
بوونه وه له دواړو ژیشدا هیچ کتشیان بو دانانتین:

خوا دهفه رموی: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ (١) ﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُخْسِرُونَ صُنْعًا﴾ (٢) ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ فَبَطَلَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ
لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ زَنًّا ذَا ذَا﴾ (٣) ﴿ذَٰلِكَ جَزَاءُ مَن كَفَرَ أَنَّا نَعْتَدُ لَهُمْ عَذَابًا وَرُسُلًا هُمْ يُرْسِلُونَ﴾ (٤)

شیکردنه وهی تم، نایه تانه، له نو برکه دا:

(١) ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ بلی: نایا هه و آلتان پت بدهم، کن له هه موو کهس له پووی
کرده وه کانیوه، زیانبارترین؟ بویه فه رمویه: ﴿بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ به کو (جمع) هیناویه،
چونکه هه موو جوړه کرده وه کانیان ده گرتنه وه، تنجا په یوه نندیان به عه قیده یانه وه هه بی، یان
په یوه نندیان هه بی به په رسته کانه وه، یان لایه ی کو مه لایه تی، یان لایه ی په وشتی، یان لایه ی
سیاسی، هه مووی ده گرتنه وه.

نایا تهو که سانه، کین؟!

(٢) ﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ تهوانه ن که کوشش و هوول و تهقه لایان له ژیا نی دینادا
زایه و ون بووه، واته: وهک چو کس یک به ړنگا د دېروا، دواپی له ړنگا که ون ده بی، چونکه (ضل
الطریق) واته: ړتیه که ی ون کرد، به لأم (ضل عی الطریق) واته: خو ی له ړتیه که ون بوو، جا کهسانیک

که ههول و کۆشه که یان ون بووه له ژبانی دنیا، وهک که سێکن که به پێه کدا ده پوات، دواپی پێه که بزر دهکات و، تووشی هه لڤیر ده بێ.

(٣) - ﴿وَمَنْ يَحْسَبْ أَنَّهُمْ يُخْسِنُونَ صُنْعًا﴾، که چی پێشیان وایه که نهوان کاری باش ده کهن.

هه مێشه که سێک که پێی چهوت ده گرتی، پێه چهوته که ی خۆی به راست ده زانی و، هه مێشه که سێک که کاری خراپ دهکات، به زۆری وایه: کاره خراپه که ی خۆی به چاک ده زانی، جاری واش ههیه که سێک که پێی ون دهکات، ده زانی که پێی ون کردوه.

که سێک که کاری خراپ دهکات و، ده زانی که کاری خراپ دهکات، نهوه مانای وایه، نه زانیی ساده (الجهل البسيط) ی ههیه، به لām نه زانیی ناوێته (الجهل المركب) نه وهیه: که سێک پێی هه له کردبێ و، نه زانی که پێی هه له کردوه، که سێک، بزانی پێی هه له کردوه، له وانهیه پۆژیک هه ولیدات، بکه پێته وه سه ر پێه راسته که، ههروه ها که سێک که کاری خراپ دهکات، پهنگه پۆژیک هه ولیدات دهستی لێ هه لڤیر، به لām که سێک پێی هه له بکات و، واش بزانی که به پێی راستا ده پوات، یان: کاری خراپ بکات و، واش بزانی که کاری چاک دهکات، نهوه که پانه وه و بادانه وه ی زۆر قورسه، چونکه خۆی به هه له نازانی، تاکو بیر له که پانه وه بکاته وه!

له چه ند شوێنیک قوتاندا خوای زانا وشاره زا باسی نه وه ی کردوه، بۆ وێنه، فه رموو یه تی: ﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾، فاطر، واته: ئایا که سێک که کرده وه ی خراپی بۆ رازێت راوته وه، به لām به چاک ده بین، ئایا تو ده توانی هه چی بۆ بکه ی؟

وشه ی (ضَلَّ سَبِيلَهُمْ) دوو واتایان هه لڤه گرتی، واته:

١- هه موو کردو کۆش و ته قه لای خوایان خستۆته ژبانی دنیا و ژبانی دنیا ش که له به یین چوو، واته: هه موو هه ول و کۆشه که یان پۆی.

٢- نه وانه هه ول و کۆشه که یان مه رج نه ته نیا بۆ ژبانی دنیا بوو، پهنگه بۆ پۆژی دوا ییش بوو، به لām له به ر نه وه ی به پێه کی راستا نه بووه و به پێه کی هه له دا بووه، ون بووه له ژبانی دنیا.

(٤) - ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ﴾، نه وانه که سانیکن که به ئایه ته کانی په روه ردگاریان و به دیداری په روه ردگاریان، بپه ر بوون، یاخود: به رانه ریان سه لوه بێ مه ک و بێ وه فا بوون.

(٥) ﴿فَحِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾. کرده و کانیاں هه لوه شاونه وه، واته: کرده وه چاکه کانیاں، ته گهرنا کرده وهی خراب هه بۆ خۆی هیچه، لیره دا مه به ست پیتی کرده وهی چاکه: خزمه تی خه لکیان کرده وه، په یوه ندیی خرمایه تییاں گه یاندوه، کاری باشیاں کرده وه، به لām له بهر نه وهی په یوه ستیاں نه کرده وه به خواوه ﴿فَلَا نَقِمْ﴾ و، په یوه ستیاں نه کرده وه به پوژی دوایه وه، بۆیه کرده وه کانیاں هه لوه شاونه وه.

(٦) ﴿فَلَا نَقِمْ هُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَرَنَّا﴾، له پوژی دوایی دا کیشیاں بۆ دانانین.

ته م پسته یه سی مانای هه ن:

یه ک: گرنکیان پتاده دین و بایه خیانتاده دین، یانی: مه به ست له (وژن) لیره دا کیش و قورسایی مه عنه و ییه، نه ک ماددی.

دوو: کیش و قورسایی (ثقل) یان نابین له تهراروودا، وه ک له فهرمایشتی پیغه مبهردا هاتوه:

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّهُ لَيَأْتِي الرَّجُلَ الْعَظِيمُ السَّمِيعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَا يَزُنُّ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ وَقَالَ: اقْرَأُوا: ﴿فَلَا نَقِمْ هُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَرَنَّا﴾﴾^(١).

واته: ته بوو هوپه رپه ﴿فَلَا نَقِمْ هُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَرَنَّا﴾ که فهرموویه تی: له پوژی قیامه تدا پیاوی (که له ش) مه زنی قه له و دی، که له لای خوا به ته ندازه ی باله می شو له یه که سه نگی نیه، هه روه ها فهرمووی: ته گهر ده تانه و تی بغوژنه وه: ﴿فَلَا نَقِمْ هُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَرَنَّا﴾.

سی: واتایه کی دیکه ی ته م نایه ته موباره که نه وه یه: تهراروو دانانین بۆ هه لسه نگاندنی کرده وه کانیاں، چونکه خرابه کانیاں نه وه هیچ، چاکه کانیشیاں هه لوه شاونه وه، که واته: هیچیان نه ماوه بکیشری.

به لām به پیتی فهرمووده که، واتای دووه م به هیزتره، هه رچه نده پیغه مبهردی خوا ﴿فَلَا نَقِمْ هُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَرَنَّا﴾ جاری وایه نایه تیک زیاتر له واتایه که ده گه یه نی، به لām نه و ته نیا واتایه کیان دهره خات، ته گهرنا مانای وا نیه، به س نه و واتایه ی هه یه.

(٧) ﴿ذَلِكَ جَزَاءُكُمْ جَهَنَّمُ﴾، (أَي: الَّذِي ذُكِّرْنَا مِنْ أَلْوَاعِ الْوَعِيدِ، جَزَاءُكُمْ)، واته: نا نه وهی باسکرا له هه ره شه و له سزا، نا نه وه سزایانه، که دۆزه خه:

(١) أخرجه البخاري في: ٩٢ كتاب التفسير: ١٨ سورة الكهف: ٦ باب أولئك الذين كفروا بآيات ربه.

(جهنم) ده بټټه (بيان) واته: ئا ټهوه سزايانه كه بريټيه له دوزهخ، ياخود دهگونجى له ړووى پزيمانى عهړه بيبه وه به مجوره بى: (ذٰلِكَ اَيُّ الشَّانِ وَالْعَمَالِ ذٰلِكَ...) حال بهو شيويه يه و سزاشيان دوزهخه.

ننجا تيا نه وانه كه سزايه كهيان دوزهخه، هو كاره كى چيه؟

٨- ﴿يَا كَفْرًا﴾، به هوى بټټروايبانه وه، يان به هوى سپله ييانه وه، چونكه (كُفْرًا) دهگونجى مه بهست پټى (كفر) ي پټچه وانه ي ټيمان بى و، ده سگونجى مه بهست پټى (كُفْرًا) ي پټچه وانه ي (شكر) بى، واته: به هوى سپله ييانه وه.

٩- ﴿وَأَعْزَوْا، يَتَىٰ وَرُسِي هُرُوا﴾، ديسان به هوى ټهوه وهش كه نيشانه كاني منيان به گالته ده گرت، كه جوړيك له نيشانه كاني خوا، ټايه ته كاني قورټانن، هه روه ها پټغه مه به راني منيان به گالته گرتبون، (هُرُوا: اَي مَهْزُوءًا يَهَا) واته: به گالته جاريان گرتبون.

ننجا تيا مه بهست له وانه كيه؟

زانايان زور قسه يان له وباردوه كرده، كه تيا نه وانه ي كه له هه موو كه س زياتر دؤراوترن، له كرده وه باشه كانيان دا و، له هه موو كه س زياتر له كرده وه چاكه كانيان دا چوونه خه ساري و زيانبار بوو ون، كين؟

١- هه نديك گوتوويانه: جووله كهو نه صراڼيه كانن.

٢- هه نديك گوتوويانه: كافره كاني مه ككهن.

٣- هه نديك گوتوويانه: خه واريجن، كه ټم پايه سه يره، چونكه خه واريج دواي پيدا بوون! مه گهر بگوتري: چه مكي ټايه ته كان ده يان گريته وه.

٤- هه نديك گوتوويانه: ږه به نه كانن، ټه وانه ي كه له صه وميغه كاندا خوا په رستي و گوشه گيري ده كهن، به لام مادام له سر پټيه كي راست نيه، له كردو كوششيان ده چنه خه ساري.

به لام باشر وايه، و اتاو چه مكه كهيان وهك خوي، فراوان ټه ماشا بكرى، وهك هه ميشه (طبري) عاده ق وايه و ده لى: به لگه يه كمان به ده سته وه نيه كه ټه و ټاقه، جيا له و ټاقه، مه به سته، به لكو هه موو ټه وانه ي ټه و سيقه ټانه يان ټيدان، ده يان گريته وه.

مەسەلەى چوارەم:

بىگومان ئەوانەى بىروايان ھىناوہ و کردەوہ چاکەکان دەکەن، شوئىنى ميوانداریان باخەکانى فیردەوسن، بە ھەمیشەى تىياندا دەمىننەوہو، ھەز ناگەن لىيان بگوازنەوہ، خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۖ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغَوْنَ عَنْهَا جُولًا ۖ﴾.

شىکردنەوہى ئەم دوو ئايەتە، لە چوار بىرگەدا:

۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، دواى ئەوہى خوا ﴿الَّذِينَ﴾ باسى سەرەنجامى شوومى بىيروا و سىلە خراپەکارەکان دەکات، ئنجا دىتە سەر باسى سەرەنجامى پىر خىرو بەرەکەتى تىماندارانى کردار باش:

دەفەرموى: بىگومان ئەوانەى بىروايان ھىناوہ و کردەوہ باشەکان ئەنجام دەدەن، واتە: بىروايان ھىناوہ بە ھەموو ئەو شتانەى کە پىويستە بىروايان پى بھىترى، - ەک زۆرجار گوتوو مانە - ھەر ەوہا خەسلەت و کردەوہ باشەکانيان ئەنجام داو، چ پەيوەندييان ھەبى بە لايەنى تىمان و عەقیدەوہ، يان ڕەوشت و ئاکار، يان ھەلسوکەوتە کۆمەلایەتییەکان، يان ھەلسوکەوتى سیاسى، ... ھتدەوہ، ئا ئەوانە:

۲- ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾، باخەکانى فیردەوسيان بۆ دەکرتنە شوئىنى ميوانداریى.

(الفردوس البستان الجامع لكل ما يكون في البساتين، وإضافة الجنات إلى الفردوس، بياناً، أي: جنات هي من صنف الفردوس^(۱))، واتە: (فردوس) ئەو باخەى کە کۆکەرەوہىە بۆ ھەرچى نازو نىعمەتە لە ھەموو باخەکاندا و، لىرەدا کە (جنات) پالداوہتە لای (فردوس) ئەمە پالداى ڕوونکردنەوہىە واتە: ئەو باخانەى کە لە جۆرى فیردەوسن.

۳- ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، واتە: بە ھەمیشەى تىيان دا دەمىننەوہ.

۴- ﴿لَا يَبْغَوْنَ عَنْهَا جُولًا﴾، واتە: ناخوازن، لىيان بگوازنەوہ، ئەوئ بە جىبھىلن، چونکە ھىچ شوئىنک لەوئ خوشتر نىە.

له باره‌ی (فردوس) هوه، نهم فه رمایشته هه‌یه، پیغه مبه‌ری خوا ۱۱ ده فه رموی: (... قِلَادًا سَأَلْتُمُ اللَّهَ، فَأَنَالَوهُ الْفِرْدَوْسَ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ، وَأَعْلَى الْجَنَّةِ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهُ تُفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ)^(۱).

واته: نه‌گه‌ر داواتان له خوا کرد، فیرده‌وسی لێ داوا بکه‌ن، چونکه نێوه‌پاستی به‌هه‌شته و، به‌رزترین شوێنی به‌هه‌شته و، له سه‌رووی فیرده‌وسه‌وه: عه‌رشی خوای خاوه‌ن به‌زه‌یه و، له فیرده‌وسه‌وه پووباره‌کانی به‌هه‌شت هه‌لده‌قولن و دینه خوار.

(۱) حدیث ابی هریره: أخرجه أحمد : ۸۴۰۰، والبخاري : ۶۹۸۷، مطولاً، ومن حديث معاذ: أخرجه ابن ماجه برقم ۴۳۳۱، ومن حديث عبادة بن الصامت: أخرجه الحاكم برقم ۲۶۹، وأخرجه أيضًا: الترمذي : ۲۵۳۱.

مهسه له ی پتجه م:

خوا دهفه رموی: بَلَى: نه گهر ناوی ده ریا هه مووی مه ره که بی نووسینی وشه کانی پهروه دگارم بئ، بهر له وهی وشه کانی پهروه دگارم تهواوین، ناوی ده ریا ده بری، هه رچه نده هیندهی دیکه شی بو بینن.

خوا دهفه رموی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نُنْفِذَ كَلِمَاتِ رَبِّي وَلَوْ جِثًّا بِحِثْلِهِ مَدَدًا ۝۱۹﴾.

شیکردنه وهی ئهم ئایه ته، له سئ برکه دا:

۱- ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي﴾، (مداد)^(۱)، واته: بَلَى: نه گهر (ناوی) ده ریا مه ره که بی (نووسینی) وشه کانی پهروه دگارم بئ...

واتایه کی دیکه ی (مداد) (زدهیت) ه، وشه کانی پهروه دگار به چرایه ک چوینراون و، ناوی ده ریا کانی ش وهک زهیتیک که ده کرتنه نیتو چراوه، تاکو بنایستی.

واته: وشه کانی پهروه دگارم هینده زورن، نه گهر ناوی ده ریا کانی کرابانه زهیت، بو نه وهی چرای وشه کانی خویان پئ دابگیرستی، ده ریا کانی ده بران، بهر له وهی که چرای وشه کانی خوی پهروه دگار، بری.

به ئم زیاتر وا پنده چی، مه به ست له (مداد) مه ره که بی قه لهم، وهک دواپی باسی ده که ی، چونکه له شوینی دیکه دا خوا ﴿لَوْ﴾ پوونتر نه وهی باس کردوه.

۲- ﴿لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نُنْفِذَ كَلِمَاتِ رَبِّي﴾، نه گهر ناوی ده ریا، مه ره که بی وشه کانی پهروه دگارم بئ، ناوی ده ریا ده بری، بهر له وهی وشه کانی پهروه دگارم تهواو بئ.

(نَفِدَ: لَنِي وَذَهَبَ)، تهواو بوو، پوی.

۳- ﴿وَلَوْ جِثًّا بِحِثْلِهِ مَدَدًا﴾، نه گهر وینهی خویشی له گه ل بهینن.

(۱) (المداد: المركب)، (مداد) یانی: مه ره که ب که ده کرتنه قه لمه وه و پئی دهنووسری، کانی خوی قامیشیان تن هه ئیناوه و پئان نووسیه.

(مَدَد) ناوہ بۆ ھەر شتیک کہ دەخړتہ گەل شتیک دیکہو، بۆی زیاد دەکړی.

یانی: کہ چوار لەسەر پینجی گۆی زەوی ناوہ، ئەگەر دەریاکانی گۆی زەوی ھەموویان مەرەكەب بڼ و، ھێندە دیکەشیان بخړیتە گەل و بکړیتە مەرەكەب، بۆ نووسینی وشەکانی خوا ی پەرورەدگار، ئەو ناوہ ھەموو دەبړی، پێش ئەوہی وشەکانی خوا تەواو بڼ.

لە سوورەتی (لقمان) دا بە چۆرێکی دیکە ئەم تەعبیرە دیتنی، دەفەر مۆی: ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرٍ أَكَلَنَّهُ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ آبْحُرٍ مَا نَفَذْتُ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ ، واتە: ئەگەر ھەرچی درەختە لەسەر زەوی، بکړیتە قەلەم و دەریاش کہ لەسەر زەوی ھەیە، لە دوا ی خۆی ھەوت دەریای دیکەشی بخړیتە گەل، (بۆ نووسینی وشەکانی خوا) ئنجا وشەکانی خوا تەواو نابڼ، بێگومان خوا زالی کارزانە.

واتە: ئەک ئاوی دەریاکان چەندە، ھێندە بخړیتە گەل، بەلکو ھەوت ھێندە دیکەشی بخړیتە پال و، وشەکانی خوا ی پەرورەدگاریان پت بڼو سړن، وشەکانی خوا تەواو نابڼ.

یەکیك بۆی ھەبە بلی: ئایا وشەکانی خوا ی پەرورەدگار! کہ مەبەست پێیان قورئان، یان ھەموو کتیبەکانی خوا بڼ، کہی ھێندە زۆرڼ، تاکو ھێندە مەرەكەبەیان بۆی؟

لە وەلامدا دەلێین: وشەکانی خوا ی پەرورەدگار تەنیا ئەو وشانە نین، کہ لە کتیبەکانی دا فەر مۆونی بۆ پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، بەلکو زانیان گوتوویانە:

وشەکانی پەرورەدگار، وەك چۆن ئەو وشانە دەگړتەوہ کہ بۆ پێغەمبەران ناردوون، لە پێی وەحییەوہ تاکو ئەوانیش بیکەبەنڼ، وێرای ئەوہ زانراو، زانیاریەکانی خواش ھەموویان دەگړنەوہ، بەو واتایە کہ زانیاری و زانراوہکانی خوا، ئەگەر ھەوالبان پت بدړی لە شتوہی وشەدا، بە ئیعتباری سەرەنجامەکیان پێیان دەگوتری: وشەکان.

کەواتە: وشەکانی خوا، یانی: ھەموو زانیاری و زانراوہکانی خوا، کہ بێسنوورڼ، چونکە ھەموو سیفەتەکانی خوا بڼ سنوورڼ، بۆئە ئاوی دەریاکان ھەرچەندە زۆریش بڼ و، ھەوت ھێندە دیکەشیان بخړیتە گەل، ھەر سنووردارە و، بێگومان شتی سنوورداریش لە بەرانبەر شتی بڼ سنووردا، دەبړی و شتە بڼ سنوورەكە نابړی.

مه سه له ی شه شه م:

خوا ده فرموی: بَلَى: من ته نیا مروفتی وهك تيوه، سروشم بۆ ده كړی كه په رستراوتان ته نیا یه كه په رستراوه، ئنجا هر كهس به لومیدی دیداری په روه ردگاریه ق، با كرده وهی باش بكات و، له په رستنی په روه ردگاری دا هیچ كهس به شدار نه كات:

خوا ده فرموی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَنَافٍ لَّيَ بَعْضُكُمْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكُ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾

شیکردنه وهی ئهم ثایه ته، له پینچ برگه دا:

(۱)- ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾، بَلَى: منیش ته نیا مروفتیکم وهك تيوه، واته: به تما مه بن: من نادیارو په نهان بزنام و، چاوه پروانیم لئ مه كن: شتيك بكه م كه هی خوی په روه ردگاره، شتيك كه له سنووری توانای به شه ردا نیه، له منی چاوه پروان مه كن، چ له پرووی زانینه وه، چ له پرووی توانینه وه.

(۲)- ﴿يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ﴾، به لأم سروشم بۆ لا ده كړی، كه په رستراوتان یه كه په رستراوه، یانی: به وه له تيوه جیاده مه وه، كه سروشم بۆ ده كړی، خوا به شیوهی تابهت، په یامی په نهانم بۆ ده نیرئ، ته گه رنا منیش وهك تيوه له رووح و جهسته پینكها تووم، سه رمام ده بن، كه رمام ده بن، خوشییم پئ خوشه، ناخوشییم پئ ناخوشه، ساغ ده بم نه خوش ده بم، له هه موو نه و شتانه دا، وهك تيوه، شاعیرك ده لی:

مُحَمَّدٌ بَشَرٌ مِّثْلُ بَشَرٍ ... بَلْ هُوَ يَأْكُلُ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ كَالْخَبَرِ

واته: موحه ممد مروقه، وهك مروفانیش نیه ... به لكو نه و گوهه ره و خه لكیش وهك به ردن

دیاره گه وهه ریش هر به رده، به لأم جوړنکی تابه ته.

(۳)- ﴿فَنَافٍ لَّيَ بَعْضُكُمْ عَمَلًا صَالِحًا﴾، ئنجا هر كهس به ته مای دیداری په روه ردگاریه ق، به ته مای لیخوشوون و به خشش و په زامه ندیی په روه ردگاریه ق.

(۴)- ﴿فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا﴾، با كرده وهی باش نه نجام بدات، كرده وهی باشیش هه موو نه و كرده وانه كه به پیتی شه ریعتی خوا، به باش له قه لأم ده درین، هر كرده وهی كیش شه ری

خوابه باشی دابنې، نهوه عه قلی سه لیم و سروشتی ساغیش به باشی داده نین، به پتجه وانه شهوه: ههر کرده ویه که شریعت پره فزی بکات و به خرابی دابنې، عه قلی سه لیم و سروشتی ساغیش، ره تی ده که نه وه و به خرابی داده نین.

۵- ﴿وَلَا تُشْرِكْ بِمِصَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾، ههروه ها با له پهرستن پهره وردگاریدا، هیچ کهس نه کاته هاوبه ش، واته: نهو شتانه ی وه که پهرستن، بۆ خوی پهره وردگاری نه نجامیان دده ات، با هیچ کهسیان تیدا نه کاته هاوبه ش، چ به پنهانی، که بریتیه له پرووپامایی، چ به تاشکرا، که بریتیه له هاوبه ش بۆ خوا دانانی گه وره، یاخود گچکه، چونکه ههر کرده ویه که قبول ده کری، دوو پایهی هه ن:

یه کهم: به پتی شهرع بی.

دووهم: به ساغیی بۆ خوا بی.

له وباره وه ش نه م دوو فهرمووده یه دینین:

فهرمووده ی یه کهم: عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ لَبِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ أَحْوَفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ الشُّرْكَ الْأَضْعَفُ، قَالُوا: وَمَا الشُّرْكَ الْأَضْعَفُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الرِّيَاءُ، يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا جَزِيَ النَّاسُ بِأَعْمَالِهِمْ أَذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزَامُونَ فِي الدُّنْيَا، فَاَنْظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عَنْدهُمْ جَزَاءً؟! (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۳۶۸۶، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح).

واته: مه فهرموودی کوری له بیید ﷺ، ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: نه وه ی که له هه موو شتیک زیاتر مه ترسیم لئی هه به بۆ تیوه، هاوبه ش بۆ خوا دانانی گچکه تره، گو تیان: نه ی پیغه مبه ری خوا! ﷺ هاوبه ش دانانی گچکه تر چیه؟ فهرمووی: بریتیه له پیا بازی، (کرده ویه که بکه ی مه به ست پی سی سه رنج پاکیشان خه لک بی) خوا له رۆزی قیامه تدا کاتیک که پاداشی خه لک ده اته وه، نه وانه ی پیا بازیان کردوه، پیتان ده فهرمووی: برۆن له دنیا دا پیا بازیان بۆ کت کردوه، داوا ی پاداشت له وان بکه ن.

فهرمووده ی دووم: إِذَا جَمَعَ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ، نَادَى مُنَادٍ: مَنْ كَانَ أَشْرَكَ فِي عَمَلِهِ لِلَّهِ أَحَدًا، فَلْيَطْلُبْ قَوَاتَهُ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ، فَإِنَّ اللَّهَ أَغْنَى الشُّرَكَاءَ عَنِ الشُّرْكِ { (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۵۸۷۶، وَالْمُسْنَدُ: ۳۱۵۴، وَابْنُ مَاجَه: ۴۲۰۳، وَابْنُ جَبَر: ۴۰۴، عَنْ أَبِي سَعْدٍ بْنِ أَبِي لُقْطَةَ الْأَنْصَارِيِّ).

واتە: کاتیک لە پۆزی قیامەت دا خوا خەڵک بۆ پۆژێک کۆدەکاتەو، کە دوودلیی هەلناگرێ، بانگکەرێک جاڕ دەدات: هەر کەسێک کردەوێهێکی کردو، بەشی یەکیکی دیکە ی جگەلە خوا ی تیکردو، با پاداشتەکی لە لای جگە لە خوا داوا بکاتەو، چونکە خوا بێ نیازترینی هاوبەشە، لە هاوبەشییەتی.

یانی: هەر کەسێک کردەوێهێکی بۆ خوا ئەنجامدا بێ، بەشی جگەلە خوا ی تێخستبێ، خوا دەفەرموێ: ئەو بەشە کە ی خۆشم دا بەو.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی لەو کەسانە مان بگێڕێ: کە هەرچی کە دەیکەین، تەنیا مەبەستمان پێی پەزنامەندیی خۆبێ، و، مەبەستمان ئەو بێ کە بەختەوێهێ سەر بەرزبێن بە هۆی پەرستنی خواو، سەرفرازو پوو سوور بێن، بە هۆی خۆ ساغکردنەوێهێ مانەو بە بۆ خوا.

دوا پێداچوونەوێ

تەفسیری سوورەتی (الکەف):

۲ / ذي القعدة / ۱۴۴۱ ک

۲۳ / ۶ / ۲۰۲۰ ز

تہ فیسیری سوورہ تی

حقیقی

بە پىزان!

نەمىرۋ كە: ۱۵/ ذى العجە/ سالى ۱۴۳۸ ى كۆچى، بەرانبەر: ۶/ ۹/ ۲۰۱۷ زائىنىيە، لە شارى ھەولېر بە پىشتىوانىي خوا، دەست دەكەين بە روونكرندنەوھى ماناو مەبەستەكانى سوورەتى مەرىم.

پىناسە و نىوەرۇكى سوورەتى مەرىم

(۱)- ناوى ئەم سوورەتە: ئەم سوورەتە يەك ناوى ھەيە، ئەوېش بىرىتە لە (مەرىم)، ھەلبەتە ھەندىكىشان گوتوويانە: سوورەتى: (كاف، ھاء، ياء، عىن، صاد) بەلام ئەوھ كەمتە، سوورەتى (مەرىم) زىاتر ئەو ناوھى بۆ بەكارھاتوھ.

(۲)- رىزبەندى لە موصحف و لە دابەزىن دا: سوورەتى مەرىم سوورەتتىكى مەككەيە لە رىزبەندى (مصحف) دا، ژمارە نۆزدە (۱۹) يە و، واتە: ھەژدە (۱۸) سوورەتى لە پىشەوھن و، لە رىزبەندى ھاتتە خوار (ترتيب النزول) دا، ژمارە چل و چوارە (۴۴) ە، بە لاي زۆربەي ھەرە زۆرى شارەزايان، كە سوورەتەكانى قورئانايان بە پىي رىزبەندى دابەزىنيان رىز كر دوون، واتە: پىش سوورەتى (طە) و، دواى سوورەتى (فاطر) ھاتتە خوار.

تاشكراشە كە مسولمانوونى عومەرى كوپى خەتتاب (ﷺ)، دواى دابەزىنى سوورەتى (طە) بووھ، وەك لە بەسەرھاتەكەي دا ديارە، كە لە (السيرة النبوية لابن هشام)^(۱) دا، بەسەرھاتەكەي ھاتوھ، كە تەنيا جىي مەبەستى لىي دىنين، دەلى: (فَرَجَ غَمْرُ غَامِداً إِلَى أَحِبِّهِ وَحَتْبِهِ، وَعِنْدَهُمَا خَبَابٌ بَنُ الْأَرْتِ مَعَهُ صَعِيفَةٌ فِيهَا: «طە» يُفَرِّقُهُمَا إِثْمًا)، واتە: عومەر (ﷺ) گەرايەوھ بۆ لاي خوشكەكەي و زاوايەكەي (كە ناوى زەيد بووھ) كە چوۆھ لە مائەكەيان دا: خەبباني كوپى ئەرەت (ﷺ)، لەلايان بوو الە پىش ئەواندا مسولمان بووھ چەند پەرىيەكى پى بوون، سوورەتى (طە) يان تىدا بوو، بۆي دەخوئىندنەوھ و پىي دەخوئىندنەوھ، (إشارة زى دەكردن لە سوورەتى (طە)).

كەواتە: سوورەتى (طە) پىش مسولمان بوونى عومەرى كوپى خەتتاب دابەزىوھ، ھەرچەندە (محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسىرەكەي خۇي (التحرير والتوير) دا دەلى:

سوورەتی مەریەم کە لە ریزەبەندیی موصەفەدا چل و چوارەمین (٤٤)ە، دەلێ: لە سالی چواری (٤) پیغەمبەرایەتی دا دابەزیووە!

بەلام پێم وابە: ئەوە وا نیە، چونکە هەم موسولمانبوونی عومەر (رضی اللہ عنہ) دواکەوتوووە و لە سالی چوارەمدا نەبوو، چونکە:

١- پیغەمبەر ﷺ سێ سالن هەر بە پەنھانی بانگەوازی کردووە.

٢- پاشان پێش موسولمان بوونی عومەر (رضی اللہ عنہ)، وەک هەر لە (السيرة ابن هشام) دا هاتووە، کۆچکردنی یەکەمی موسولمانان بۆ حەبەشە، روویداوە.

بۆیە پێموابە بەلای کەمەووە سوورەتی مەریەم لە سالی شەشەم، یان حەوتەمی پیغەمبەرایەتی (بعثة) دا دابەزیووە، واتە: شەش سال بوو، یان حەوت سال بوو کە موحمەد ﷺ بە پیغەمبەر هەلبژێردراو، بانگەوازی بۆ لای خوای پەرورەدگار کردووە، وەک پیغەمبەر و پەرمانە کراوی خوا، ئنجا سوورەتی مەریەم دابەزیووە.

٣- قورئانی مەککەیی هەمووی لە مەککە هاتۆتە خوارووە و، هەمووی بە کۆ دەوری هەشتاو شەش (٨٦) سوورەت، ئنجا ئەگەر دابەشی بکەین بەسەر ئەو سێزدە (١٣) سالەدا، دیسان لەو پرۆەشەووە هەر زوویە، کە بلێین: چل و چوار (٤٤) سوورەت، لە ماوەی چوار (٤) سالی یەکەمی قونای مەککەدا، دابەزیون!!

(٣)- ژمارە ی نایەتەکانی: ژمارە ی نایەتەکانی سوورەتی مەریەم، لەلای خەلکی مەککەو مەدینە: ئەوەدوونۆ (٩٩) و، لەلای خەلکی شام و کووفە: ئەوەد و هەشت (٩٨)ە، ئەو موصەفانەی کە لەلای ئێمەن، ئەو پایەیان تەبەننی کردووە، کە ژمارە ی نایەتەکانی ئەم سوورەتە موبارکە: (٩٨)ە، پێشتریش باسمان کردووە: کە هەندیکیان دەلێن: (٩٩) نایەتە و، هەندیکیان دەلێن: (٩٨) نایەتە، مانای وانێ ئەوانە کە دەلێن: (٩٨)ە، نایەتیک کەتر بلێن، نەخێر، بەلکو هۆکارەکی: درێژی و کورتیی رستەکان، بۆ وێنە: لە سوورەتی (الفاتحة) دا، کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿يَرْحَمُ الْدُّنِ اَمْسَتْ عَلَيْهِمُ﴾ (الفاتحة، هەندیکیان هەتا تیرە بە نایەتیک دادەنێن و ئەوەی دیکە: ﴿غَيْرِ الْمَغْشُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا﴾ (الفاتحة، بە نایەتیک دیکە دادەنێن، هەندیکیشان هەمووی بە یەک نایەت دادەنێن، واتە: لە درێژی و کورتیی نایەتەکان، لە کوێ رستە کە کوتایی دێ و، لە کوێ رستە ی دوویم دەست پێ دەکات، لەوەدا پراچایان هەبوو، ئەگەرنا لەسەر وشەیک نا، بەلکو لەسەر پیتی قورئانیان زانیان مشت و مریان نەبوو، کە یەکیک بلێ: ئەو وشەیی تێدا، ئەوەی دیکە بلێ: تێدایە.

۴- ئىۋەرۋكى ئەم سوۋرەتە: ئىۋەرۋكى ئەم سوۋرەتە، ھەمان ئىۋەرۋكى سوۋرەتە مەككەيە كانە و، پانتايەكى زۆرۈش، كە زياتر لە (۳/۲) ى پانتايى سوۋرەت مەريەمە، تەرخانكراۋە بۇ بەسەرھاتى ھەر كام لە: (زكريا، يحيى، مريم، عيسى، ابراهيم، موسى، اسماعيل، إدريس)، (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، وپراى ناوھىترانى ھەندىكى دىكە لە پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ەك (إسحاق، يعقوب، هارون) بەلام ئەم پىغەمبەرەنە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ھەر كاميان بە قەبارەكى تايەت بەسەرھاتەكەى، ياخود نامازەيك بە بەسەرھاتەكەى، لەم سوۋرەتە موبارەكەدا ھاتوۋە.

كۆى ئەو بەسەرھاتانە لەم سوۋرەتەشدا ھاتون، ئايەتەكانى: (۱ - ۶۵)، دەرگنەو، واتە: لە نەوود و ھەشت (۹۸) ئايەتەكە، شەست و پىنج (۶۵) ئايەت تەرخانكراۋە، بۇ بەسەرھاتى ئەو پىغەمبەرەنە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) كە ناومان ھىتان.

۵- تايەتمەندىيەكانى ئەم سوۋرەتە: دواى سەرنجدانى زۆرم بۇ ئەم سوۋرەتە موبارەكە، وام كەوتۆتە بەرچاۋ كە پىنج (۵) تايەتمەندىيە ھەن، تايەتەن بەم سوۋرەتەو، ۋ، ھەر كام لە سوۋرەتەكانىش تايەتمەندىيە خۇبانيان ھەن:

تايەتمەندىيەكانى ئەم سوۋرەتە :

۱- ئەم سوۋرەتە تاكە سوۋرەتەكە، بە پىنج (۵) پىتى پەر پەر، (الحروف المقطعة) دەستى پىكرەت: (كهيص)، بىكومان سوۋرەت (الشورى) ش، بە پىنج (۵) پىتان دەستى پىكرەت، بەلام ئەو پىنج پىتەى سەرەتاي سوۋرەت (الشورى) بە دوو ئايەت دانراۋە: (هم، عسق)، واتە: لەلايەن شارەزايان و زانايانەو ئەو پىنج پىتە لىك دابراۋە، بە دوو ئايەت سەرژمىر كراۋە.

۲- لەم سوۋرەتەدا شازدە (۱۶) جاران وشەى (الرحمن) ھاتوۋە، ۋ، چوار (۴) جارىش وشەى (رحمة) ھاتوۋە: (رَحْمَتِ رَبِّكَ، وَرَحْمَةً مِنَّا، مِن رَّحْمِنَا)، واتە: بىست (۲۰) جاران باسى بەزەيى خوا ﷻ كراۋە.

۳- تەنبا لەم سوۋرەتەدا باسى چۆنىەت ھەشركردنى پارىزكاران و تاوانباران كراۋە، كە دوو جۆرە كۆكردنەوۋى جىاوازن:

ەك لە ئايەتەكانى: (۸۵ و ۸۶) دا، خوا دەفەرەمۆ: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾ (۸۵) ﴿وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِثَةً﴾ (۸۶) مەريم، واتە: ئەو پۇژە كە پارىزكاران بەرەو خواى

خاوهن به زهیی، به سوارایی وهك نوینهر {وهك شانديكي پزیز لیکراو} کۆده که بنه وه، ههروهها
ئهو پۆژه که تاوانباران لێ ده خوړین بهرمو دۆزهخ به ټینوویتی، یان: وهك چۆن پهوه
نازه ټیک ده بهی بۆ سهر ئاو ئاویان بدهی، لێیان ده خوړین و پێش خۆمانیان ددهین.

له شوونی دیکه دا بۆ وینه: له سوورهی (الزمر) دا خواي کارزان باسی کۆکردنه وهی ههر
کام له پارێزکاران و بیروایان دهکات، به لām بۆ ههردووکیان وشه ی: (سيق) ی به کارهێناوه:
﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ ﴿٧١﴾ ... ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ
الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ ﴿٧٣﴾﴾ الزمر، وشه ی (سيق) بۆ ههردووکیان به کارهاتوه، واته: به پیکران،
به لām لێره دا (مریم - ٨٥ ، ٨٦) به دوو تهعبیر و وشه ی جیاواز باسی کۆکردنه وهی، ههر
کام له پارێزکاران و تاوانباران کراوه.

٤- له سووره ته دا بهر په چدانه وهی پالدا نی پۆله بۆ لای خوا ﴿٧٤﴾. به به هێزترین شیواز، خراوته پروو،
له زۆر سووره تاندا، خواي تاک و پاک بیروکه ی پۆله پالدا نه لای خواي، بهر په چدا وهته وه، به لām له م
سووره ته دا - به بۆچوونی بنده - له دوو توئی ههشت (٨) ئایه ته دا (٨١ - ٩٥). به به هێزترین شیواز
ئهو بیروکه به بهر په رچ درا وهته وه، ته مهش دهقی ئه و ئایه تانه یه:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۚ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۚ ﴿٨١﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ
يُفْطَرْنَ مِنْهُ وَتَسْئَلُ الْأَرْضُ خَيْرَ الْجِبَالِ هَذَا ۚ ﴿٨٢﴾ أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۚ ﴿٨٣﴾ وَمَا يَنبَغِي
لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۚ ﴿٨٤﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ۚ ﴿٨٥﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۚ ﴿٨٦﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ۚ ﴿٨٧﴾﴾ مریم.

ئه م ههشت (٨) ئایه ته که دوا یی ده یانگه ی نی، به هێزترین بهر په رچه ده وهن بۆ ئه و
بیروکه ته فسانه ییه و، ته نانه ت ناوازی وشه کانیش ههر به هیز و سه خت و پته وه و تاماژه
بۆ مه به ست و ئیوه پۆکیان ده که ن.

٥- ته نیا له م سووره ته دا، باسی چوونی سه رجهم مرو فیه کان بۆ لای دۆزهخ کراوه.

به لێ به یی سهرنجدا نی من له قو پشان، ته نیا له م سووره ته دا له ههردوو ئایه ی: (٧١)
و (٧٢) دا، خوا ﴿٧٤﴾ ئه وه ی خسته ته پروو که هه موو مرو فیه کان ده بر نه دۆزهخ و، دوا یی
خوا ی میهره بان پارێزکاران پزگار دهکات، زانایان له و باره یه وه راجیایان هه یه، که نیا
خوا ده یانباته سه ر سوئی دۆزهخ، واته: که ته ماشای بکه ن و بیینن، یان ده یانباته ئیو

به و پرووداو به سه رهاتانه ده کات، چونکه در یژهو ورده کاریه کانی نهو به سه رهاتانه، پیشتر له سوورپه ته مه ککه یه کاند هاتوون.

ددرسی دووهم: نایه ته کانی (۱۶ - ۴۰) واته: بیست و پنج (۲۵) نایه ت ده گرتنه خوئی، که تیان دا: به سه رهاتی مه پیم و عیسی کوپی، سه لات و سه لامی خوا له سه ره عیسا بی و خوا له مه پیم پازی بی، خراوه ته پروو، نجا له سوورپه (آل عمران) یشدا، دیسان باسی به سه رهاتی مه پیم و عیسا سه لامی خویان لی بی، کراوه، به لام نهو ورده کاریه ی لیره دا هاتوه، له سوورپه (آل عمران) دا بهو ته فصیل و پروونی به نه هاتوه، چونکه پیشتر له سوورپه مه پیم دا ورده کاریه کان باسکراون و، به پیوست نه زانراوه: له سوورپه (آل عمران) یش دا، که سوورپه تکی مه دینه یه، هه چی له سوورپه ته مه ککه یه کاند هاتوه، له ویشدا دوو باره پیته وه.

ددرسی سییه م: نایه ته کانی: (۴۱ - ۵۰)، واته ده (۱۰) نایه ت ده گرتنه خوئی، که تیان دا به سه رهاتی ئیبراهیم و موناقه شه ی له گه ل بابی (نازه ر) خراوه ته پروو، که له جینی دیکه ش دا، بۆ وینه: له سوورپه (الانعام) یشدا، خوا ﷺ له نایه تیکدا، باسی مشت و مری نیوان ئیبراهیم و بابی ده کات، هه روه ها له سوورپه (الانبیاء) دا و، له سوورپه (ص) دا، باسی وتوژی نیوان ئیبراهیم و بابی و له گه که ی کراوه، به لام لیره دا ورده کاری زیاتر هیه و، تایه تیش کراوه به وتوژی و شه ره قسه ی نیوان ئیبراهیم (عليه السلام) و بابی (نازه ر).

ددرسی چواره م: نایه ته کانی: (۵۱ - ۶۵) واته: یازده (۱۵) نایه ته، لهو یازده نایه ته دا، ئامازه یه کی کورت کراوه بۆ به سه رهاتی مووسا و هاپوونی برای (عليهما السلام)، دواپی ئیسماعیل کوپی ئیبراهیم (عليهما السلام)، دواپی ئیدریس (عليه السلام)، پاشان سه ره نجامی شوومی لادهران و، سه ره نجامی سه رفرازان ی راسترویان، باسکراوه و، کو تایش هینراوه به باس و خواس و گیرانه وه ی به سه رهاتی نهو پیغه مبه رانه (عليهم الصلاة والسلام)، که وه گومان: کوئی نایه ته کانی که بۆ گیرانه وه، یان ئامازه کردن به به سه رهاتیان، ته رخانکراون: (۶۵) نایه تن.

ددرسی پنجه م: نایه ته کانی: (۶۶ - ۷۶) واته: یازده (۱۱) نایه ت ده گرتنه خوئی، لهو یازده نایه ته دا به ره ره چدان وه ی مروقی کافری نکو لیکه ره له قیامت، خراوه ته پروو، پاشان باسی سه ره نجامی شوومی مامه له ی دادگه رانه ی خوا له گه ل گومرپان، کراوه، دواپیش سه ره نجامی به خته وه رانه ی پی راستکرتووان، نه وانه هه ردووکیان به تیکه لکتیش خویا په روه ردگار خستوونه پروو.

دەرسى شەشەم و كۆتايى: ئايەتەكانى: (۷۷ - ۹۹)، يانى: بىست و دوو (۲۲) ئايەتە، بىست و دوو ئايەتە كۆتايى سوورەتى مەپرەم، دەگرتە خۆي، كە تىيان دا كۆمە ئىك بابەت باسكراون:

۱- سەرەتا باسى بابايەكى بېپروا بە ئايەتەكانى خوا، كراو، كە وپراي بېپروايى بە ئايەتەكانى خوا، لاف لىدەر و، خۆهەل كىش بوو بەسەر بەندەكانى خوادا.

۲- دوايى باسى ھاوبەش بو خوادانەرەن بە گشتى و، سەرەنجامى پىر سزاو پىسوايىان و، ئامازەيەكى كورتىش بە سەرەنجامى پىر خىر و بەرەكەتى پىرواداران، كراو.

۳- دوايى ئامازەيەك بە ئامانجى نىردرانى قوپران كراو: قوپران بوچى پەوانەكراو و دابەزىتراو؟ ئنجا ھەپەشەكردن لە بېپروايان، كە خواي دادگەر لە پىش ئەواندا، گەلەك كۆمەلگەي دىكەي ملھورى فەوتاندوون، بۆيە ئەگەر عەقل و ھۆشيان ھەبى، دەبى دەرس و پەند لەوانەي پىش خۆيان ۋەربىگرن.

ئەمە كۆي ئەو شەش دەرسەيە، كە تىمە (۹۸) ئايەتەكەي سوورەتى مەپرەممان بەسەردا دابەش كىردوون، بە پىي نىۋەپروكىيان، بە پىي بوچوون و تىگەيشتى بەندە.

❖ دهرسی یه کهم ❖

پێناسەی نەم دەرسە

نەم دەرسە مان ئایەتەکانی: (١ - ١٥) دەگرێتە خۆی، نەم پازدە (١٥) ئایەتە بەسەرھاتی زەکەریا و یەحیای کوڕی (عَلَيْهِمَا السَّلَام) دەگرێتە خۆیان، سەرھتا خۆای بەرز و مەزن باسی زەکەریا دەکات، کە بە شیوەیەکی پەنامەکیی و، کڕووژانەووە لە پەرودەردگاری پاراوێتەو و باسی کەوتنە نێو تەمەنی پیری خۆی کردووە، باسی ھەبوونی مەترسیی لە خزمەکانی کردووە، کە نەتوانن میراتە مەعنەویەکی، کە پێیاز و بەرنامەکەیت، پاریزن، بۆیە داوا دەکات: خوا کوڕێکی چاک و پەسندی پێ ببەخشی، کە بێتە میراتگری لە ڕووی ئایین و بەرنامە و پێیازەکیەو.

خۆای بەخشەریش ناگاداری دەکاتەو: کە کوڕێکی بە ناوی (یحیی) - کە پێشتر نەو ناو بەکارنەھێناوە - پێ دەبەخشی. واتە: خۆای کاربەجێ بەرلەپیداوونیشتی، ناوی لێ دەنێ!

ئەجا زەکەریا داوای نیشانەیک دەکات کە ئایا چ کاتیک ئەو کوڕەیان پێدەدات؟ (واتە: چ کاتیک ئەو کوڕە دەکەوێتە سکی دایکی)، لە کاتیکدا کە ژنەکی نەزۆک و، خۆیشی زۆر پیرە؟! خۆای کارزانی نیشانەیک بۆ دادەنێ، کە بریتێ لە قسە پێنەکرانی لە ماوەی سێ شەو و ڕۆژان دا، لەگەڵ ئەوەشدا کە تەندروست و سەلامەتەو، هیچ نەخۆشییەکی نیە.

ئەجا خۆای زانا یەکسەر دێتە سەر باسی دواندنی یەحیای کوڕی، کە ئەوە ھەمووی دەپێچرێتەو: کە خێزانی زەکەریا دووگیان دەبێ بە یەحیا و، نۆ (٩) مانگ لە سکی دادەبێ و دواپی دەبێ، دواپی مەلۆتکە دەبێ، دواپی پێڕۆچکەو گەورە دەبێ، خوا ﷻ ئەوە ھەمووی دەپێچێتەو، چونکە جێی مەبەست ئەوەیە کە خوا پارانەووە داواپەکی زەکەریای گیراکرد و، یەحیای کردە میراتگر و جێنشینی، بۆیە یەکسەر خوا ﷻ دێتە سەر باسی دواندنی یەحیای کوڕی و دەفەرموێ: ﴿يٰۤيَحْيٰۤى خُذِ الْكِتٰۤبَ بِقُوۡرٍ وَّاٰتِنٰهُ اَلْحَکْمَ صَبِيًۡا﴾ ﴿١٢﴾ مەریم، واتە: ئەو یەحیا! کتیبی خوا بە توندیی بگرە، دواپی بە ھەشت (٨) سیفەتیش وەسف و پێناسەی یەحیا دەکات.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿كَبَّعَسَ ۝۱﴾ ذَكَرَ رَحْمَتَ رَبِّكَ عَبْدُهُ زَكَرِيَّا ۝۲ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ يَدَّاءُ خَفِيًّا ۝۳ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْفُظْمُ مِنِّي وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۝۴ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِن وَرَائِي وَكَانَتِ آمِرَاقِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا ۝۵ بَرِّئِي وَبَرِّئِ مِن مَّالٍ يَعْقُوبُ وَأَجْمَلُهُ رَبِّ رَضِيًّا ۝۶ بَنَزَكِرْنَا إِنَّا نَبِيرُكَ بِقُلُوبِ أَسْمُهُ، يَحْيَىٰ لَمْ يَجْعَلْ لَهُ، مِن قَبْلُ سَيِّئًا ۝۷ قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ آمِرَاقِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۝۸ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْئٍ وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝۹ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ الْإِنسَاقَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝۱۰ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بِكُرَّةٍ وَعَشِيًّا ۝۱۱ يَتَّبِعُنَّ حِذَّ الْكِتَابِ يَقُورُوا وَيَأْتِنَهُ الْفُكْمُ صَبِيًّا ۝۱۲ وَحَنَانًا مِن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝۱۳ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝۱۴ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُعْثَرُ حَيًّا ۝۱۵﴾

مانای دهقا و دهقی نابه تهکان

((به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده، کاف، ها، یا، عهین، صاد، ۱)) نه مه باسی بهزهیی پندا هاتنه وهی پهروهردگارت به زه که ریبا بهندهی خویدا ۲)) کاتیک به بانگ کردنیکی په نهان له پهروهردگاری پلایه وه ۳)) گوئی: پهروهردگار! من تیسکم بیهیز بووهو، سه رم گری سپتی تیبه بووهو، پیشتیش له پاران وهم لبت بیمراد نه بووم (وه لمت داومه وه) ۴)) تنجا من له خزم و نیزیکه کانم ترسام له دواي خوومه وه (که نه توانن ثابینی تو پباریزن)، زنه که یشم نه زوکه، ده جا له لایه ن خوته وه، جیکره وه به کم پی به خشه ۵)) که میراتگری من و بنه مالهی په عقووبیش بی و، بیشیکیره به بابایه کی په سند ۶)) (خوا فهرمووی): نهی زه که ریبا! تیمه موژدهی (په دباوونی) کوریکت ددهدینی

ناوى يەحيايەو پىشتەر ھاوناوى نەبووھ (۷) گوڭ: پەرورەدگارم! چۆن كۆرۈم پەيدا دەبن! لہ حالیکدا ۋنەكەم نەزۆكە و، خویشم لہ پیری دا گەشتوومە ئەو پەری؟ (۸) خوا فەرمووی: بەو شیوہیە، ئەوہ بۆ من ئاسانەو، پىشتیش تۆ شتێك نەبووی و دروستم کردی (۹) زەكەریا گوڭ: پەرورەدگارم! نیشانەكەت ئەوہیە: وێرای ساغیبت، ماوہی سێ شەوان (وات لى دایک؟) خوا فەرمووی: نیشانەكەت ئەوہیە: وێرای ساغیبت، ماوہی سێ شەوان (وات لى دى) خەلک نادوینی (۱۰) ئیدی زەكەریا لہ میحرابەوہ بۆ لای خەلکەكەى وەدەرکەوت، ئاماژەى بۆ كردن: كە بەیانیان و تیاران خوا بە پاك بگرن (۱۱) ئەى یەحیا! بە توندی دەست بە كتیبەكەوہ بگرو، ھەر بە منداڵی حکیمەتەمان پى دابوو (۱۲) ھەرودھا لەلایەن غۆمانەوہ بەزەیی و پەرۆش و پاکی و چاکییمان پىدابوو و پارێزگاریش بوو (۱۳) ھەرودھا لەگەل باب و دایکى دا چاكەكاربوو، خوڤسەپىن و یاخى نەبوو (۱۴) سەلامىش لى بى، پۆزىك كە لہ دایك بوو، پۆزىك كە دەمرى و، پۆزىكیش كە بە زیندووی ھەلەستىرتەوہ (۱۵).

شیکردنەوہى ھەندىك لہ وشەکان

(وَهَنَ): (الْوَهْنُ: ضَعْفٌ مِنْ حَيْثُ الْخَلْقِ، أَوِ الْخُلُقِ) واتە: (وَهْن) بریتىە لہ بێتەزى لہ پەروى جەستەوہ، یان لہ پەروى ئاکارو پەوشتەوہ.

(سَكِبًا): (السَّكِبُ وَالسَّكْبُ: يَتَّضُ الشَّعْرُ، وَشَعْرٌ) وشەى (شيب) و (مشيب) ھەردووکیان بە مووی سەى دەگوترىن، سەرسەپى بوون.

(سَقِيًّا): (السَّقَاةُ: خِلَافُ السَّعَادَةِ): (سَقِيٌّ يَشْقَى سَقَاةً وَسَقَاءً، وَقَدْ يُوضَعُ السَّقَاءُ مُوضِعَ الثَّعْبِ: سَقِيٌّ فِي كَذَا: أَيِ تَعَبْتُ)، (سَقَاوَةٌ) پێچەوانەى (سَعَادَةٌ)ە، (سَقَاوَةٌ) بى مرادى، (سَعَادَةٌ) بەختەوہرى، (سَقِيٌّ يَشْقَى سَقَاةً وَسَقَاءً) واتە: بێمراد بوو، بێمراد دەبى، بێمراد بوون، جارى واش ھەيە وشەى (سقاء) لہ جى ماندوو بوون، دادەنرى دەگوترى: (سَقِيٌّ فِي كَذَا) واتە: ماندوو بووم.

(عَاقِرًا): (عَقْرَتُهُ: أَصْبَحَتْ عَقْرَةً أَي: أَضْلَهُ، وَزَجُلٌ عَاقِرٌ وَامْرَأَةٌ عَاقِرٌ: لَا تَلِدُ)، (عَقْرَتُهُ) واتە: لہ پىشەيىمدا، واتە: لہ بنگەوہ ھىنام، لہ بەینم برد، دەگوترى: (زَجُلٌ عَاقِرٌ وَامْرَأَةٌ عَاقِرٌ) واتە: نەزۆك.

هەندێکی شەڕی گوتووایانە: وشە (عاقەر) تەنیا بۆ ئافەرەت بەکار دەهێنرێ، بۆیە پێویست نەبوو (ە) ی مێنە ی بچیتە سەر، بچیتە (عاقەرە)، چونکە (عاقەر) واتە: ئافەرەتی نەزۆک، هەر وەک (حامل) واتە: ئافەرەتێک کە دوو گیانە، بۆیە پێویست ناکات بڵێ: (حاملة)، چونکە تەنیا ئافەرەت سکی پەیدا دەبێ و دوو گیان دەبێ.

(رَضِيًّا): (الرَّضِيُّ: المَرْضِيُّ)، وشە (رَضِي) هەم بە مانای پەسندکراو دێ، (فَعِيل) ه، بە مانای (مفعول)، هەر وەها (رَضِي) بە مانای (مُحِب) یش دێ، کە سێک کە پەر وەردگاری خۆی خۆش دەوێ و، بە مانای (مُطِيع) یش دێ، واتە: فەرمانبەر.

(سَمِيًّا): (السَّمِيَّ: السَّمِيَّ) بە مانای هاوتا (الْظَّاهِر) دێ، هەر وەها بە مانای هاوناویش دێ، (السَّمِي) واتە: (المُؤَافِقُ عَلَى الْإِسْم) واتە: ناوەکە ی لەگەڵ ناوەکە ی دا، دەگونجێ.

(عَتِيًّا): (عَتَا، عَتُوًّا، وَعَتِيًّا: اسْتَكْبَرَ وَجَاوَزَ الْحَدَّ فَهُوَ عَاتٍ، وَالْجَمْعُ عَتَاةٌ) واتە: خۆی بە زلگرت و لە سنووری تێپەراند، (إِسْم فاعِل) دکه ی (عَاتٍ)، (فَهُوَ عَاتٍ) کە بە (عَتَاة) کۆ دەکرێتەوه، (عَتَاةُ الْمَجْرَمِينَ) واتە: ئەو تاوانبارانە ی لە سنوور دەرچوون، هەر وەها بە (عوت) یش کۆ دەکرێتەوه، بەلام (عَتَا الشَّيْءُ): وێرای خۆ بە زلگرتن و لە سنوور دەرچوون بە مانای (انتهى) ش دێ، (عَتَا الشَّيْءُ: كَبُرَ وَوَلَّى) واتە: ئەو پیرە کۆتایی هات، تەمەنی هەبوو، بەرەو فەوتان چوو.

(هَيِّنًا): (هَانَ الْأَمْرُ فَهُوَ هَيِّنٌ: سَهْلٌ) (هَيِّنٌ) یانی: (سَهْلٌ) ئاسان، دەگوترێ: (هَانَ الْأَمْرُ) واتە: کارەکە ئاسان بوو.

(صَبِيًّا): (الصَّبِيُّ: مَنْ لَمْ يَبْلُغْ الْعِلْمَ، وَرَجُلٌ مُصْبٍ: دُو صَبِيَان)، (صَبِي) مندالێکی نێرینە یە کە نەگەییته پادە ی بەلێخ بوون، دەگوترێ: (رَجُلٌ مُصْبٍ) واتە: پیاویەک کە مندالی سەلکەو پێچکە ی هەبن، کورانیکی هەبن کە نەگەیینە ئەندازە ی بەلێخ بوون، ئنجا وەک چۆن (صَبِي) بۆ نێرینە بەکار دەهێنرێ، (صَبِيَّة) ش بۆ مێنە بەکار دەهێنرێ، کە (صَبِي) بە (صَبِيَان) کۆ دەکرێتەوه، بەلام (صَبِيَّة) بە (صَبَايا) کۆ دەکرێتەوه.

(وَرَحَانًا): بە مانای سۆزو پەرۆش دێ، (لَمَّا كَانَ الْعَبْدُ مُتَضَمِّنًا لِلْإِشْفَاقِ، وَالْإِشْفَاق لَا يُنْفَكُ مِنَ الرَّحْمَةِ، غَيْرَ عَنِ الرَّحْمَةِ) بە) لەبەر ئەوه وشە (حَبِيب) پەرۆش بوون دەکرێتە نێو خۆی و، پەرۆش بوونیش لە بەزەیی جیا نا یێتەوه، بۆیە جاری وا هەیە بە وشە (حَنَان) تەعبیر دەکری لە ڕەحمەت و بەزەیی، دەتوانین بڵێین: (حَنَان) لە کوردیدا دەبێتە: پەرۆش بوون، بە تەنگەوه بوون، بە خەمەوه بوون.

(جَبَّارًا): واتە: خۆسەپت، مل بە خەڵك كەچكەر، (الْإِجْبَارُ فِي الْأَصْلِ: حَمَلَ الْغَيْرِ عَلَى أَنْ يُجَبَّرَ الْآخَرُ، لَكِنْ تُعْرَفُ فِي الْإِكْرَاهِ الْمُجْبَرِّد)، (إجبار) لە ئەسڵدا بریتىە لەوێ كە تۆ یەكێك دیکە وا لێ بكەى، بەرانبەرەكەى ناچار بكات، بەلام دواى ھەر بۆ خودى ناچارکردنەكەش بەكارھاتو، (الجبار في صفة الإنسان، يُقَالُ لِمَنْ يَجْبِرُ نَقِيصَتَهُ، بِإِدْعَاءِ مَنْزِلَةٍ مِنَ التَّعَالَى لَا يَسْتَعْفَى)، (جبار) كە بۆ مەرووف بەكاربۆنرێ، بەكەسێك دەگوترێ كە ھەست بە ئوقسانى و ئاتەواوى بكات، دواى پێگەيەك و پلەيەك بۆ خۆى داوا بكات و لافى لێ بدات لە بەرزى، كە شایستەى نەبێ.

(عَصِيًّا): (عَصَى عَصِيًّا وَمَعْصِيَةٌ فَهُوَ عَاصٍ، وَجَمْعُهُ: عُصَاةٌ، وَهُوَ عَمِيٌّ مُبَالِغَةٌ)، واتە: دەگوترێ: (عَصَى عَصِيًّا وَمَعْصِيَةٌ) واتە: سەرپێچى كرد، سەرپێچى كردن، (فَهُوَ عَاصٍ) ئەو سەرپێچىكارە، كۆى (عَاصٍ)، (عُصَاةٌ)ە، واتە: سەرپێچىكاران و ياخیان، بەلام (عَمِيٌّ) زێدەرۆيىكردنە لە (عَاصِيٍّ) واتە: زۆر سەرپێچىكار و ياخی.

مانای گشتى ئایەتەکان

لەم سوورەتەدا سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بە ناوى خواى بەزەیی بەخشند، زۆرجارى دیکە گوتوو مانە: كە دەلێ: بە ناوى خواى بە بەزەیی و بەخشند، واتە: بە ناوى خواى بەزەیی بەخشند، ئەم كارە دەست پێدەكەین، یاخود ناوى خواى بە بەزەیی و بەخشند ھێنان، دەستپێكى كارەكەمە، سەرەتای كارەكەمە، ئنجا ئەویش چەند واتایەك دەگرتە خۆى:

۱- ئەم كارە بۆ پازىكردنى خوا دەكەم.

۲- ئەم كارە بە پێى شەرى خوا دەكەم.

۳- بە پشتیوانى خوا ﷻ ئەم كارە ئەنجام دەدەم.

۴- بە ناوى خواوەش دەستى پێ دەكەم.

پنج (۵) پیت باسكراون: (كاف، ھا، یا، عین، صاد) ﴿كَهَيَّصَ﴾ كە ھەر كام لە: (كاف، عین، صاد) درێژ دەكرێنەو.

ئەم جوۆرە پیتانە لە سەرەتای بیست و نۆ (٢٩) سوورەت، لە سوورەتەکانی قوڕئان داهااتوون، کە دووانیان (البقرة وآل عمران) مەدینەیین و، ئەوانی دیکە مەککەیین، ئنجا ئەم پیتە پچر پچرانە (الحروف المقطعة) بۆیە وایان پێدەگوێرتی، چونکە دەبێ وەک خۆیان گۆ (تلفظ) بکړن، نەک هەمووی بەسەر یەکەوە، چونکە یەک وشە نین، بەلکە هەر کامیکیان پیتیکی سەر بەخۆیە، تێمە لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (یونس)^(١) دا، بە درێژیی باسی ئەو پیتانەمان کرد، کە چەندن و چەند جوۆر و مەبەست پێیان چیه؟! لەوێ بە تەفصیل باسمانکردووە و لێرە ناگەڕێنەووە سەری.

﴿ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدُكَ زَكَرِيَّا﴾ زانایانی زمانی عەرەبی دەتێن: لێرەدا گوزارە (مبتدا) یەك قوتبێراوە، سیاق و سەلیقە دەیکە یەنن: (هذا ذكر زحمت ربك)، ئەمە باسی بەزەیی پەرورەدگارێ، سەبارەت بە بەندە ی خۆی زەكەرییا، واتە: خوا ﷻ لەم ئایەتانەدا باسی بەرجەستە بوونی بەزەیی و میهرەبانیی خۆی بۆ بەندە ی خۆی، زەكەرییا دەخاتە روو، کە چۆن بەزەیی پێدا هاتەو و لەگەڵی میهرەبان بوو و، کوپێکی چای پێدا کە یەحیایە، لە کاتێکدا کە خۆیشی کەوتبوووە تەمەتێکی زۆرەو و، هاوسەرە کە ییشی نەزۆک بوو، ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ يَدَّاءَ خَوْفًا﴾، کاتێک (زەكەرییا) لە پەرورەدگاری پارایەو، بە بانگکردن و پارانەوێهێکی پەنەمان، یانی: لەبەر خۆیەو، بە کرۆزانەو و لاڵانەو، ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي﴾، گوێ: پەرورەدگارم! من تێسقانم بێ هێز بوو!

ئەگەر تێسقان کە لە جەستە ی مروؤفا، لە هەموو پێکھاتەکانی جەستە ی مروؤف، پتەوترە، بێ هێز بێ، مانای وایە ئەندامەکانی دیکە ی، پێشتر بێ هێز بوون.

﴿وَأَسْتَعَلَ الرَّأْسَ شَيْبًا﴾، سەریشم گری سەپتیی تێبەر بوو، یانی: سەریشم سەپ بوو و مووی سەپ داویتیە سەرم، وەک چۆن ناگریک لە پووشتیک بەردەبێ، لێرەدا سەپ بوونی موووەکان، چوێراوە بە ناگریکەو و سەریش چوێراوە بە پوووش و پەلاشیکەو، کە ناگری تێبەر دەبێ، چۆن بە زوویی هەمووی دەگریتەو.

﴿وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا﴾، پەرورەدگارم! لە رابردووشدا لە پارانەو وەم دا لە تۆ، بێ مراد نەبووم، واتە: هەر جاری لە تۆ پارامەو، بە دەستی پرەو بەرپێت کردووم، تێستاش لەم پارانەوێهێدا کە بەرانبەر ت دەیکەم و ئاراستە ی تۆی دەکەم لەم داوایەشم دا، بێمراد مەکەو پارانەوێهێم گیرا بکە.

(١) هەر وەها لە سەرەتای تەفسیرکردنی سوورەتی (البقرة) ش دا قسەمان لەبارەیانەو کردو.

تنجا پاساوی یارانه وه که ی ده خاته ږوو: ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي﴾، من له نژیکه کانم له دواى خوځ ترسم، ښکومان له وه ترساوه که نه توانم به رنانه و ږیازه که ی بارتزن، میراته مه غه ویه که ی بارتزن ﴿وَكَانَتْ أَمْرًا نِيَّ عَاقِرًا﴾، له حالیک دا که ژنه که شم نه زوکه، ﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾، ده جا له لاین خوته وه سه ره پشترتک، جیکړه وه کم پتی به خشه، ﴿بَرِّئِي وَرَبِّي مِنْ أَلِيٍّ يَعْقُبُ﴾، تاکو میرات له منیش و، له بڼه مال ی په عقوبیش بگری ﴿وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾، نه ی په روه ردگارم! وای لى بکه کوریکى په سند و چاک بى.

خوا ﷻ په کسر ده دیونن: ﴿بَرِّكَرْنَا إِنَّا نَبِّرُكَ بِعَلْمٍ أَسْمُهُ يَجْنَى﴾، نه ی زه که ریا! ټیمه دلخوشت ده که یښ، موږ دت پیده ده یښ به کوریک که ناوی به حیا یه، خوا ناوه که شی بو دانوا، یانی: ناوی لیبڼن به حیا ﴿لَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا﴾، پشتر هاو تاملان بو دانه ناوه، یاخود هاو ناو تاملان بو دانه ناوه، واته: که سی دیکه نه بووه ناوی به حیا بى، یاخود: نه و تایه تمه ندیانه ی به به حیا ده درزن، له پنش ویدا به که س نه دراوڼ.

که واته: هاو تالی نه بووه، به و واتی نه نا، که هیچ که س نه که بشتو ته وى! پتغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه موویان پایه به رزن، به لام به ته نکید هر کام له: نووح و ټیپراهیم و موسا، له به حیا پایه به رزتر بوون، به لام واته: نه و تایه تمه ندیانه ی به حیا هه ییوون، له پنش ویدا به که س نه دراوڼ، که ناوا له دایکینکى نه زوک و بابینکى پیر په یدا بى و، پاشان خوا ناوه که شی بو دیاری سی بکات.

﴿قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾، زه که ریا گوئ: په روه ردگارم! چوڼ کورم بو پیدا ده بى؟ ﴿وَكَانَتْ أَمْرًا نِيَّ عَاقِرًا﴾، له حالیکدا که ژنه که م نه زوکه، مندالی هه نه بووه، ﴿وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا﴾، خویشم له پیره تییدا، که یشتوومه ږاده یه که که جه ستم و شکبه لانه، یاخود: که یشتوومه لووتکه له تمه ن و پیره تییدا، ﴿قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ﴾، (خوا وه لامی دایه وه) فهرمووی: هه به و شیوه یه، په روه ردگارم فهرموویه: ﴿هُوَ عَلَى هَيْنٍ﴾، نه وه، کاری و له سه ر من ناسانه، بو من ناسانه، ﴿وَقَدْ خَلَقْتَنِي مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُنْ شَيْئًا﴾، تو شم دروست کرد و هیچ شتیک نه بووی، یانی: تو شم له نه بوو هتیا یه دی، به هه مان شیوه: به حیا ش به تو دبه خشم.

﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾، گوئ: په روه ردگارم! نیشانه یه کم بو دابن، نیشانه یه که به هویه بزانم: دایکى که ی پنی دوو گیان ده بى؟ ﴿قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ﴾

ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ (خوا) فهمووی: نیشانه که تهنهویه که له حالتکدا که تهنهروست و ساغی و هیچ نه خوشییت نیه، سئ شهوان قسه له گه ل خه لکی دا ناکه ی، بۆت ناکرئ سئ شهوان خه لک بدوینی.

هه لبه ته له سووره ق (آل عمران) دا باسی سئ رۆژان (ثلاثة ایام) ده کات، که واته: سئ شه و سئ رۆژان خه لکت بۆ نادوینرئ، بئ تهنه و ی نه خوشی و نوقسانی له جهسته ت پهیدا بوو بئ، به لکو خوا زمانت ده گرت و ده بئ به ناماژه قسه له گه ل خه لکی دا بکه ی، ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ﴾، تنجا دوا ی تهنه و ی خوا موژده که ی پندا و نیشانه و کاته که ی بۆ دیاریکرد: له میحرابه وه چۆ دهر بۆ لای خه لکه که ی، ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ﴾، ناماژه ی بۆ کردن، وادیاره به دهست ناماژه ی بۆ کرد بن.

﴿إِنْ سَأَلْتَهُمْ لَكُم مِّنْ نَّحْوِهِمْ﴾، (ناماژه که ی تهنه و بوو) که به یانیان و تیواران پهروه ردگارتان به پاک بگرن (که خوا ﴿لَهُمْ﴾ هیچ شتیکی له بهر عاسئ نابئ و، ههر شتیکی بیه وئ دهیکات، تهنه و تا له کاتکدا که من خیزانم نه زۆکه و، بۆ خوشم پیربوومه و، که وتوومه ته مننه وه، که چی کوریکمان پئ ده به خشن، خوا به پاک بگرن، له وه که نه توانئ ههرچی بیه وئ ته نجامی بدات).

تنجا به کسه ر تهنه وه همووی ده پیچته وه که به حیا ده که وینه سکی دایکی و نو (۹) مانگ و (۹) رۆژ، وه که له کورده واریدا ده لین، دوا یی دایکی به حیا ی ده بئ و، له لوتکه ده بئ و گه و ره ده بئ، تهنه وه همووی ده پیچته وه و به کسه ر ده فهمووی: ﴿بَيِّنْ حُزْنَ﴾، ﴿الْكَتَبَ يَقُومُ﴾، ته ی به حیا! کتبه که به هیز و به توندی بگه، واته: (ته ورات) یان: تهنه و به رنامه یه ی خوا که پنت ده دات، یان پتیداوی ﴿وَأَتَيْنَهُ لُكُم صَبَآ﴾، ههر مندال بوو، جارئ نابالغ بوو، تیمه حکمه ت و لیزانیمان پئ به خشیبوو، ﴿وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا﴾، ههر وه ها له لایه ن خو مانه وه: خه سله ق سۆز و په رۆشمان بۆی ره خساند بوو، ﴿وَرَكُوعًا﴾، ههر وه ها له لایه ن خو مانه وه، پاکیمان بۆ ره خساند بوو، ﴿وَكَانَ نَقِيًّا﴾، ههر وه ها پارێزکاریش بوو، ﴿وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ﴾، دیسان له گه ل باب و دایکیش دا زۆر چاکه کار بوو، ﴿وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾، خو سه پین و یاخی و سه ریچیکاریش نه بوو. ﴿وَسَلَّمَ عَلَيْهِ﴾، سه لامی لئ بئ، ناشتی و سه لامه تی له سه ر بئ، ﴿يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُعْثَرُ حَيًّا﴾، تهنه و رۆژه ی که له دایک بوو و، تهنه و رۆژه ی که ده مرئ و، تهنه و رۆژه ی که به زیندووی هه لده ستیرته وه.

ته مه هه شت نو، خه سله ق به رز و په سند، که خوا ﴿لَهُ﴾ له به حیا دا یان ده کات.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

له و پینج بیت: (کاف، ها، یا، عین، صاد):

﴿كَهَيَّصَ﴾، پِشتر گومان: ئەم پیتانه، به پیتە پچر پچره کان (العرف المقطعة) ناسراون و، له پش بیست و نۆ (۲۹) سوورەتی قورئانه وه هاتوون، ئنجا هه یانه پیتکهو، هه یانه دووانه و، هه یانه سییه و، هه یانه چواره و زۆرتریان که به یه که وه هاتوون پینج پیت، ئەویش لیره: (کاف، ها، یا، عین، صاد)، له سه ره تای سوورەتی (الشوری) شدا، پینج (۵) پیت هاتوون: (حا، میم، عین، سین، قاف)، به لام له ویدا کراون به دوو تایهت، تیمه - وه ک پِشتر گومان: - له سه ره تای ته فسیری سوورەتی (یونس) دا به دریزی له و باره وه قسه مان کردوه، بویه لیره به و ناماژه کورته واز دئین.

مهسه له ی دووه م:

خوایا باسی به زه یی پیداهاتنه وه ی غۆی ده کات به بنده ی غۆی، زه که ریاده کاتیک به بانگ کردتیکی په نهان له پهروه ردگاری ده پارتنه وه و، باسی بهتیزبوونی ئیسی و گری سپی تیه ریوونی سه ری، ده کات و، ئەوه که پِشتریش له لی پارانته ویدا بيمراد نه بووه و، پاساوی له وهش که خوا کوپرتکی چاک پت بدات، ده خاته روو: که ترسی هه یه له خزمه کانی: له دوا ی غۆی میراته مه عنه ویه که ی، که نایین و پتباری خوایه، نه یاریزن، ئنجا باسی نه زۆکیی ژنه که یشی ده کات، بویه داوا له خوا ده کات: له لایه ن خۆیه وه به شیوه یه کی تابهت، کوپرتکی جیگره وه و مشوورخۆری پت به خشن، که میراتی غۆی و بنه ماله ی یه عقووب بگری و بیاریزی و داواشی لی ده کات که کوپرتکی چاک و په سند بی:

خوایا ده فه رموی: ﴿ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا﴾ ١ ﴿إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ بِدَاخٍ خَفِيٍّ﴾ ٢
 قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ٣
 وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ٤
 فَرِئْتُ مِنْ آلٍ يَتَّقُونَ وَأَجْعَلُهُ رَبِّ رَضِيًّا ٥

شیکردنه‌وی ئهو ئایه‌تانه، له ده برگه‌دا:

(۱) ﴿ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا﴾، شاره‌زایی زمانی عه‌به‌ی ده‌لێن: (ذکر: خَبرٌ مَبْدَأٌ محذوف)، ده‌شگونجی بَلِّیْن: (ذکر): (مَبْدَأ) یه‌و (خبر)ه‌که‌ی قرتێزروه،

۱- حاله‌ی یه‌که‌میان: (هَذَا ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا)، واته: ئه‌مه‌ باسی به‌زه‌یی نواندی په‌روه‌ردگارت، له‌گه‌ڵ زه‌که‌ریادا.

۲- حاله‌ی دووه‌میان: (ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا)، (هَذَا بَيَانُهُ) واته: باسی به‌زه‌یی هاته‌وه‌ی په‌روه‌ردگارت به‌بهنده‌ی خۆی زه‌که‌ریادا، ئه‌مه‌ باس و خواسه‌که‌یه‌تی.

چونکه‌ خوا ^{تَعَالَى} ئهو شتانه‌ی که به‌عقل و سه‌لیقه‌ ده‌زانرێن، له‌ فهرمایشتی خۆیدا نه‌یهێتاون.

(۲) ﴿إِذْ نَادَى رَبُّهُ نِدَاءً خَفِيًّا﴾، کاتێک که له په‌روه‌ردگاری پارایه‌وه، بانگی په‌روه‌ردگاری کرد به‌بانگکردن و پاراوه‌یه‌کی په‌نهان.

(إِذْ) (ظرفی) (رحمة) ده، واته: به‌زه‌یی هاته‌وه‌ی په‌روه‌ردگارت به‌ودا کاتێک بوو که بانگی په‌روه‌ردگاری کرد، به‌شیوه‌یه‌کی په‌نهان، ئنجا ئایا چی گوت، که له په‌روه‌ردگاری پارایه‌وه؟

(۳) ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي﴾، گوێ: په‌روه‌ردگارم! من تێسکم تێدا بیهێز بووه.

وشه‌ی (العظم) که (أل)ی ناساندی له‌سه‌ره، مه‌به‌ست جینسی تیسقانه: (العظم: مُعْرِفٌ تعریف الجنس الدالُّ عَلَى عُمُومِ الْعِطَام)، یانی: کوێ تیسقانم تێدا بیهێز بووه، تیکرای په‌یکه‌ری تیسکی.

(۴) ﴿وَأَسْتَعَلَّ الرَّأْسُ سَبِيًّا﴾، هه‌روه‌ها سه‌ریشم سه‌ی بووه، به‌لام خوا ^{تَعَالَى} به‌ته‌عبیرتک هیناوه‌ی، که هه‌ر شایسته‌ی په‌وانبێژی قورئانه: (شُبُه الشَّيْبُ بالثَّاء، وَتَوَادُّ الشَّجَرِ بِالخَيشِ اللَّيَاسِ)، مووی سه‌ی له‌سه‌ردا چوێزروه به‌ئاگره‌وه و مووه‌ په‌شه‌کانی سه‌ریش، چوێزاون به‌پووشی وشکه‌وه، ئنجا پووشی وشک، که ئاگری تێبه‌رده‌بن، زۆری پێ ناچێ هه‌مووی داده‌گرێ و، تیکرای ده‌گریته‌وه، واته: من گری ئاگری سه‌ی به‌ربۆته‌ پووشی سه‌ری په‌شم.

۵- ﴿وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا﴾. يىشتىش لى پارانەۋەم دا لى تۆ، بىمراد نەبووم (الشقي: هو الذي أصابته الشقوة، ومنه ضد الشعادة، أي: العُزْمَانُ مِنَ الْأُمُورِ، وَفَلَّاتُ السَّعْيِ)، (شقي) كەسكە شەقاۋەت تۈۈش بۈۈ بى، (شقوة) كە يىتچەۋانەى بەختەۋەرىيە، واتە: بىمرادىي و بى ناكامىي، كە لىرەدا مەبەست پىيى بىيەشبوۋنە لىو شتەى كە بە ھىۋايەت، ھەرۋەھا بىرىتە لى رەنج بە زاىە چۈۈن.

۶- واتە: پەرۋەردگار! ھەر كاتتى لى تۆ پارانەۋە، بە دەستى خالىي بەرپىت نەكردۈۋەۋە، تىستاش چۈنت عاددەت پىداۋم، چۈنت راھىتاۋم، ھەر بەۋ جۈرە مامەلەم لىگەلدا بىكە! زەكەرىيا ۋىستۈۋىيەت: كەرەم و مېھرىبانىي خۋاى پەرۋەردگار كە يىشتىر لىگەلدا نۈۋاندۈۋىيەت، بىكاتە پاساۋى ئەۋە، كە تىستاش ھەرۋا لى تۆ چاۋەرپى دەكرى، ھەرۋا بۈ تۆ شايستەيە، ۋەك چۈن لى رابردۈۋا بىمرادۈ و بى ناكامت نەكردۈۋم، تىستاش بى ھىۋام نەكەى و ئەم پارانەۋەيەم گىرا بىكەى.

كە بە دۇنيايى ھەرۋاش بوۋە.

۶- ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَاءِ يَ﴾. مەترسىي خزمە نىزىكەكانى دۋاى خۈم ھەيە، (مۋالى) (اي (أقارب) (الموالي: العصبَة، وأقرب القرابة، والموالي جمع مولى)، (مولى) واتە: نىزىك، (مۋالى) واتە: نىزىكان، كە خزمانى پىشتى، ياخۇد نىزىكترىنى خزمەن، واتە: ئەۋ خزمەنەم كە زۆر لىم نىزىكەن، مەترسىي لىيان ھەبوۋ، مەترسىي چى؟ دۋاىي بۇمان دەرەكەۋى، كە مەبەست لىي مەترسىي: زاىە بوۋى پىياز و بەرنامەكەى و، مىراتە مەعنەۋىيەكەى بوۋە.

۷- ﴿وَكَانَتْ أُمْرَأَتِي عَاقِرًا﴾. لى ھالىك دا كە ئىكەشم نەزۈكە، دەلى: (العاقِر: الأُنثى العقيمة لا تلد)، ئەۋ مېينەى كە مىندالىي نابتى، پىيى دەگۈترى: (عاقِر).

(ۋى) (ۋكانت ...) (يش (ۋالو العالية) يانى: ئەۋ داۋاكارىيەشم لى ھالىك دايە كە ئىكەشم نەزۈكە.

۸- ﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾. دەجا لىلەن خۈتەۋە (بە شىۋەيەكى تايەت) جىگرەۋەيەك، مشۈۋرۋىرپىم پىيى بىبەخشە.

كە مەبەستى پىيى كۈرپىك بوۋە مشۈۋرۋىرپى بى لى دۋاى و پارىزەرى مىراتە مەعنەۋىيەكەى بى، كە دىفەرمۋى: (فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ) لىلەن خۈتەۋە، بىگۈمان ھەموو شىك ھەر لىلەن خۋاۋەيە و بەس خۋا بەدىيەنەرە، بەلەم يانى: بەشىۋەيەكى

تاییدت کہ تہنیا بہ تو دہکری، تہو کوہدم پی بہخشہ، کہ بیتہ سہرہرشتیار و مشوورخوڑ لہ دواى من.

(۹) ﴿يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾ میراث لہ من بگری و میراث لہ بنہمالہی یعقوبیش بگری، تہمہ بہمجورہش خوڑاوہتہوہ: ﴿يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾ واتہ: بہ (جزم)، (آل یعقوب) مہبہست پی خہلکہ تایہتہکے ہی بہنی تیسراٹیلن، بنہمالہی یعقوب، مہبہست لہ میراثہکەش میراثی مہعنہویہ، نەک مال و سامانی ماددی.

(۱۰) ﴿وَأَجَعَلَهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾ تہی پەرورہدگارم! واشی لن بکہ، پەسند بن، پەسند کراو بن، یانی: وانہب جپی پەشیمانی بیت و، لہسەری قەرزدار بیمہوہ.

لیرہ کہ دہفرموئ: ﴿يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾، وەک تہو ٹایہتہی سووہتی (النمل) وایہ کہ دہفرموئ: ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَنُ دَاوُودَ﴾ (النمل، واتہ: سولہیمان میراثی لہ داوود گرت، کہ بہ تەکید مہبہست پی میراثی پیغہمہرایہتسی و مہعنہویہ.

با لیرہدا قسہہکی (ابن کثیر) بتین، لہ تەفسیرہکے خوی کہ کورت کراوہتہوہ بہ ناوی: (المصباح المنیر فی تہذیب تفسیر ابن کثیر)^(۱) دہلت: ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَأْيِ﴾:

۱- أَرَادَ بِالْمَوَالِيَ الْعَصَبَةَ. وَجْهٌ خَوْفُهُ أَنَّهُ خَشِيَ أَنْ يَتَصَرَّفُوا مِنْ بَعْدِهِ فِي النَّاسِ تَصَرُّفًا سَيِّئًا، فَسَأَلَ اللَّهَ وَلَدًا، يَكُونُ نَبِيًّا مِنْ بَعْدِهِ، لِيَسْؤَسَمَ بِنُبُوَّتِهِ وَمَا يُوحَى إِلَيْهِ، فَأَجِيبَ فِي ذَلِكَ، لَا أَنَّهُ خَشِيَ مِنْ وَرَائِهِمْ لَهُ، مَالَهُ، فَإِنَّ النَّبِيَّ أَكْثَمُ مَنْزِلَةً وَأَجَلُ قَدْرًا مِنْ أَنْ يُشْفِقَ عَلَى مَالِهِ إِلَى مَا هَذَا حَدُّهُ، أَنْ يَأْتَفَ مِنْ وَرَائِهِ عَصَبَاتِهِ لَهُ، وَيَسْأَلَ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ، فَيُخَوِّزَ مِيرَاثَهُ دُونَهُ دُونَهُمْ.

الثاني: أَنَّهُ لَمْ يَذْكُرْ أَنَّهُ كَانَ ذَا مَالٍ، بَلْ كَانَ تَجَارًا يَأْكُلُ مِنْ كَسْبِ يَدَيْهِ، وَمِمَّا هَذَا لَا يَجْمَعُ مَالًا وَلَا سَيِّمًا الْأَنْبِيَاءَ، عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، فَإِنَّهُمْ كَانُوا أَزْهَدَ شَيْءٍ فِي الدُّنْيَا.

الثالث: أَنَّهُ قَدْ جَبَّتْ فِي الصَّحِيحَيْنِ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا نُورُثُ، مَا تَرَكْنَا لَهُمْوَ صَدَقَةٌ»^(۲) وَفِي رِوَايَةٍ عِنْدَ الثُّمَيْزِيِّ بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ: «نَحْنُ مَغَشَّرَ الْأَنْبِيَاءَ لَا نُورُثُ» وَعَلَى هَذَا فَتَقَعَنَّ حُمْلُ قَوْلِهِ: ﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾^(۳) يَرْثِي، عَلَى مِيرَاثِ النَّبُوَّةِ.

(۱) ص ۸۱۸

(۲) جاء من حديث عائشة، وأبي بكر الصديق، وعمر بن الخطاب، وطلحة، وعثمان بن عفان، والزبير بن العوام أما حديث عائشة فرواه البخاري: (۶۷۳۰) ومسلم برقم (۱۷۵۸) . وأما حديث أبو بكر فرواه البخاري برقم (۳۷/۱) ومسلم برقم (۱۷۵۹) . وأما حديث عمر بن الخطاب وعثمان وطلحة والزبير، فرواه البخاري برقم (۳۰۹۴، ۶۷۳۸، ۷۳۰۵) ومسلم برقم (۱۷۵۷) .

واته: که دهقه رموی: ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَاءِ ي﴾، من له خزمه نیزیکه کانم له دواى خومه وه ترسام، دهلن: مه به ست له (موالی) خزمه کانی پشتییه تی (دواپی سی (۳) به لگه دینیتیه وه له سهر ته وه که ترسه که ی له زایه بوونی میراته مه عنه ویه که ی بووه، نه ک مال و سامان:}

به لگه ی به که م: هو ی ترسه که شی ته وه بووه، که له دواى خو ی خزمه کانی به شیوه به کی خراپ مامه له له گه ل خه لکدا بکن، بویه داواى کردوه که خوا کوړنکی پښ به خشی پیغه مبه ر بښ، تاکو به و پیغه مبه رایه تییه و، به وه ی که خوا بو ی سروش ده کات، سهر په رشتی خه لک بکات، تنجا وه لمی ته وه شی دراوه ته وه و ته وه ی بو جبه جیگراوه، نه ک له وه ترسا بښ که مال و سامانه که ی لښ به میرات بگرن، چونکه پیغه مبه ر ﷺ پله ی له وه مه زنتره و، پښگه ی له وه گهوره تره، که هینده ترسی مال و سامانه که ی هه بښ، داوا یه کی به وجوره له خوا بکات، کوړنکی په یدا بښ و مال و سامانه که ی به میرات بگری و، له وه بترسی که خزمه نیزیکه کانی مال و سامانه که ی به میرات بگرن! تنجا داوا بکات: خوا کوړنکی پیښات، بو ته وه ی مال و سامانه که ی هه مووی هی کوړه که ی بښ و، به شی خزمه کانی لښ نه دات (ته وه شایسته ی پیغه مبه ر ښه، قسه که شی زور جوانه).

به لگه ی دووه م: له سهر ته وه که مه به ست لښره دا میراتی مه عنه ویه، ته وه یه که باس نه کراوه: زده کړیا مال و سامانی بووېښ، به لکو (وه ک دواپی باسی ده که یښ) زده کړیا دارتاش بووه و، له به ره ه می ده ستی خو ی خوار دوویه تی و بابای ناواش سهر وه و سامانی بو وه سهر یه ک نانړی.

به لگه ی سینه م: له هه ردووک (صحيح البخاري وصحيح مسلم) دا هاتوه، که پیغه مبه ر ﷺ فه رموو یه تی: ﴿لَا نُؤْثِرُ، مَا تَرَكْنَا فُھُوْ صَدَقَةً﴾ واته: ټیمه میراثمان لښ ناگیرئ، هه رچی به جی ټی ده ټیلن صه ده قیه (به خشینه بو هه موو خه لک) هه روه ها رپوایه ټیک له ر ټیه کی راسته وه له (سنن الترمذی) دا هاتوه: ﴿اَنْحُنْ مَغْفِرَ الْاٰثِمِیَّ لَا نُؤْثِرُ﴾ واته: ټیمه ی کومه لښ پیغه مبه ران میراثمان (میراتی ماددییان و مال و سامانمان) لښ ناگیرئ.

که واته: پټویسته ته وه که دهقه رموی: ﴿فَهَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ وَلِیًا ۝۱۰۳ بَرِّئُ مِنْ رِّبِّیْ﴾، بگو ترئ: تایه ته به میراتی مه عنه ویی و پیغه مبه رایه تییه وه و، هیچ په یوه ندی به مال و سامانه وه ښه.

زەكەرىيە بابى يەحيا، لە زەكەرىيە كۆرى بەرخيا جىيە

زەكەرىيەك لە پەيمانى كۆندا ھاتو، بە ناوى: (زەكەرىيە كۆرى بەرخيا) كە لە سەدەي شەشمى پىش زايىندا بوو، خاوەنى يەككە لەو سىفرانى كە لە پەيمانى كۆندا ھاتوون.

كەواتە: ئەو زەكەرىيەي كە لە قورئاندا باسى كىردو، زەكەرىيە دووھەمە و ئەوھە مېردى پوورى مەپەمە و، كىيىشى بە ناوھە نە لە پەيمانى كۆندا، تىمە دواتر باسى ژيانى زەكەرىيە و پەچەلەكى و بارى كەسىتى و خىزانىشى دەكەين.

ئىعجازىكى زانستى لەم پىنج ئايەتەدا:

بە پىنج زان!

ئەم پىنج شتە:

۱- لاوازى تىسك، ۲- سەرسەي بوون، ۳- ترسان، ۴- پىرىي زۆر، ۵- وەچە نەخستەو.

كە زەكەرىيە (عليه السلام) لە پارانەوھەكەي دا باسيان دەكات لە ئايەتەكانى (۳ - ۸) دا، بىرىيىن لە پاىەكانى پەيوەندىيەكى ھۆرمۆنىي يەكدى تەواوكەر.

پىزىشكەكان ئەلەين:

۱- لە ئەنجامى كەوتنە تەمەن دا، دوو شت پروودەدەن:

أ- كەلەكەبوونى نوقسانىي لە ماددەي بۆ ماوھىي دا، كە ترشەلۆكە نىوھەكەكان (الأحماض النووية)، كە ھىماي (DNA) ي بۆ بەكارھەتەرەو، لە نىوې خانەدا، ئەوانە نوقسىيانىيان تىادا پەيدادەبى و ئەوھەش دەبىتە ھۆي بى تىوانايى خانەكان لە دروستكردنى پىروتىنى ساغ و بى عەيددا.

ب- پەگە بەرەللايەكان (الجدور الحرة RADICALS FREE)، كە چەند ماددەيەكى ژەھراوېن بۆ لەش و، لە ئەنجامى زىندە چالاكەيەكان دا پەيدادەبن، بەرپرسن لەو زىيانەي كە لە خانەكاندا پروودەدەن و، دەبنە ھۆي پىرىي و پەقبوونى دىوارى خۆنەبەرەكان، بە ھۆي نىشتنى چەورىي لە ژىر نىو پۆش دىوارەكاندا، كە ئەوېش دەبىتە ھۆي كەمبى گەيشتنى خۆراك و ئۆكسىجەن بە خانە و شانە جىاوازەكانى جەستە، بە تايبەت مېشك كە دەبىتە ھۆي پووكانەوھى بە ھىواشەي.

(۲)- لە ئەنجامى پىرىشدا، تىسكە كان لاواز دەبن، بە ھۆى نوقسانىيە كى بەرچاۋ لە بىرى ماددەى تىسكى (المادة العظمية)، كە لە داۋى (۴۰) سالىيەۋە دەست پىندەكات، ئىنجا لاوازبۇنى تىسكە لە پىرى دا، بە ھۆى كەمبۇنەۋەى چالاكى خانە بىياتنەرەكانى تىسكە (OSTEOBLASTS)، ھەرۋەھا كەمىي فىتامىن (D) كە لە ئەنجامى ئەۋەشدا مۇننى كانزاي كالىسىۋم لە پىخۇلەكانەۋە كەم دەكانەۋە، لە خۇندا كەم دەبى، سەرەنجام ھۆرمۇنى (پارائاۋىرە) لە رۇننى ھاۋرپى دەپەقىيەۋە زىاد دەبى، ئەۋ ھۆرمۇنەش دەبىتە ھۆى زىادبۇنى تىكشكان و كەمبۇنەۋەى ماددەى تىسكى، ھەرۋەھا بەھۆى پىرىيەۋە ھۆرمۇنى ئىرىنە: تىستۇستىرۇن (TESTOSTERONE) كەم دەبى، كە ھۆكارى چالاكى خانە بىياتنەرەكانى تىسكە و، پىچەۋانەى ھۆرمۇنى كۇرتىزۇن (CORTISONE) ە.

(۳)- ھەرۋەھا دلەۋاكەۋ ترسانى بەردەۋام، حالەتتىكى ھەژان دروست دەكات و، چەندان گۇرانكارى دروست دەكات، كە يەككىيان بىرىتە لە پۇاندنى ھۆرمۇنى كۇرتىزۇن لە كۇرە رۇننى سەر گورچىلەكانەۋە، ئەمىش ھۆكارى راستەۋخۇى لاوازى تىسك و پىرىۋونە! ھەرۋەھا زىاد بۇنى ھۆرمۇنى: (ئەدرىنالىن) كە مايەى بەرزبۇنەۋەى (كۇلىستروىل) ە، لە خۇندا و، سەرەنجام پەقۇۋنى خۇننەۋەكانە.

(۴)- ئىنجا ھەتا مۇۋى بە تەمەندا بىچى، قۇى سەرى سى تىر دەبى، چۇنكە چالاكى خانە پەنككەرەكان لە ژۇر كۇنتىرۇلى ھۆرمۇنتىكى تايەتقە دابە، كە كۇرە رۇننى ژۇر مېشك دەرى دەدات، بە ھۆرمۇنى چالاككەرى خانە پەنككەرەكان (MSH) ناسراۋە و، بە بەرەۋ پىشچۇۋنى تەمەنىش، ھۆرمۇنى (MSH) كەم دەكات و، ئەمىش دەبىتە ھۆى كەمبۇنى ژمارەى خانە پەنككەرەكانى پىتست.

(۵)- پاشان لە دەرەنجامى ئەۋ ھۆكارانەدا، تۇناى ۋەچەخستەۋە (نسل) لە پىاۋدا كەم دەبى، چۇنكە بەھىزى ۋەچەخستەۋە لە پىاۋدا، لە رۇۋى بايۇلۇجىيەۋە لە دروستكردى تۇۋ (سپىرم)، لە گۇنەكاندا خۇى دەبىتتەۋە، ئەۋىش بە ھۆى ھەلسانى خانەكانى (لايدىگ) بە پۇاندنى ھۆرمۇنى ئىرىنە (تىستۇستىرۇن)، كە كار دەكانە سەر گەشەكردى خانە سپىرمىيەكان، ئەۋىش بە كارىگەرى بۇ سەر چەند خانەيەكى ئىۋپۇشى لۇلە سپىرمىيەكان، كە پىيان دەگۇترى: خانەكانى سىرتۇلىي (CELLS SERTOLI)، كە رۇلىكى سەرەكىي لە پىنگەياندىنى سپىرمەكان دا ھەيە، لە ھەمان كات دا خانەكانى سىرتۇلىي پىۋىستىيان بە ھۆرمۇنتىكى دىكە ھەيە، بۇ چالاك بۇۋنەكان لە ژۇر مېشكە رۇننەۋە دەردەدرى، راستەۋخۇ بۇ لۇلەكانى گۇن، ئەۋىش ھۆرمۇنى چالاككەرى رۇننەكانى زاۋننە (FSH)، ھەرۋەھا ژۇر مېشكە رۇنن، ھۆرمۇنتىكى دىكە دەپۇزى كە كارىگەرى بۇ سەر خانەكانى

(لايدىگ) ھەيەو، ھانىيان دەدات بۇ دروستکردنى (تېستۆستېرۇن)، ئەو ھۆرمۇنەش پەمزە كېمىيائىيە كەي، بىرىتتە لە (LH).

لە مەوۋە كە رابرد بۆمان دەردە كەوئى: كە ئەو پىنچ شتەي زە كەرىيا ^{۱۱}باسيان دەكات: كەوتتە تەمەنى پىرىي، سەرسەپى بوون، ئېسك بېھىز بوون، پاشان ترسانى لە خزمە كانى، دواي ئەوۋەي كەوتۇتە تەمەنەو، سەرەنجام: بە ھىوا نەبوونى ئەوۋە كە مندالىيان بېي، مەكەر خوا بە شېۋە يەكى تايىيەت پىي بېخىشى.

ئەو پىنچ شتە وئىكرا، پەيوەندىيە كى ئۆرگانىكىي و تەواو كاريان پىكەوۋە ھەيە^(۱).

(۱) ئەو سەرچاۋە يەي كە نەوۋەم لىي ۋەرگرتوۋە كىتپى: (بەلگە ئاشكاراكان) دىكتور كاۋە فەرەج سەعدوون، لاپەرە (۵۵) ئاكو (۷۶)، چاپى دوۋەم سالى (۲۰۰۷) زايىنى.

مه سه له ی سیه م:

بانگکردنی خوا ﷻ بۆ زه کهریا: که ئیمه موژده ی کوپکت پنده دهین: ناوی یه حیا یه و پیشتر هاوناومان، یان هاوتامان بۆ دانه ناوه، سه رسوپمانی زه کهریا! که چۆن له حالیکدا ژنه کهم نه زۆکه و خوشم له پیری دا گه یشتوومه ته نهو په ی، چۆن کوپم بۆ په دایه بێ! خواش ﷻ دهفه رموی: هه ره بهو شیوه یه په ره وردگارت فه رموو یه: نه وه بۆمن ناسانه و پیشتریش تۆ نه بووی و، هینامیه دی و دروستم کردی و، داواکردنی زه کهریا بۆ نیشانه یه که ئایا که ی نهو منداله ده که ویتسه سکی دایکی؟ خواش نیشانه ی بۆ داده نێ که هه تا سێ شه وو پۆژان زمانت ده گیرێ، بێ نه وه ی ناته ندروست و نه خوش بی، قسه ت له گه ل خه لکدا بۆ نا کرێ، ئنجا که زه کهریا لهو حالته ی بۆ نا شکر ده بێ، که نهو منداله که ووتته سکی دایکی له میجرابه که یه وه ده رده چێ بۆ لای خه لکه که و ناماژه یان بۆ ده کات که به یانیان و تیاران خوا به پاک بگرن:

خوا دهفه رموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ اَسْمُهُۥ يٰحْيٰى لَمْ يَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۝۷۰﴾ قَالَ رَبِّ اَنۡىٰ يَكُوْنُ لِىْ غُلٰمٌ وَّكَانَتِ اَمْرًاۙى عَاقِرًا وَّقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۝۷۱﴾ قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هٰٓىٔى وَّقَدْ خَلَقْنَاكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْۤا ۝۷۲﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّىْ اٰيَةًۭ قَالَ اٰيٰتُكَ اَلَا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝۷۳﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا بِكُرۡةٍ وَّعِشِيَّا ۝۷۴﴾

شیکردنه وه ی نهو ئایه تانه، له پازده برگه دا:

(۱) - ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ اَسْمُهُۥ يٰحْيٰى﴾، {خوا بانگی کرد:} نه ی زه کهریا! ئیمه موژده ت پنده ده ی به کوپک که ناوی یه حیا یه.

لیره دا په ستی: (یا زکریا)، (مَقُولٌ قَوْلٍ مَّخْذُوفٍ)، گوتراوی قسه یه کی قرئتێ تراوه، واته: گوتمان: نه ی زه کهریا، (نَبَشِّرُ) یش بریتیه له به لێن و گفتدان به پێیه خشین.

(۲) - ﴿لَمْ يَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا﴾، که پیشتر هاوناومان بۆ دانه ناوه، واته: که سێکی دیکه مان دانه ناوه، که هه مان ناوی هه بێ، یاخود هاوتامان بۆ دانه ناوه، واته: که بهو شیوه یه په دایبێ و،

ئەو تايىبە ئەندىيانەى كە لە يەحىدادا ھەن، يېنى، ئەك ھېچ كەسى دېكە ئەگەيىتتە ئەو ئاستە لە بەرزىدا، چۈنكە ژمارەيك پىغەمبەرانى دېكە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئاستيان لەو بەرزتر بوو، بەلام ئەو تايىبە ئەندىيانەى لە يەحىدادا ھەبوون، لەواندا نەبوون.

ھەردووك وائاكەش گونجاون:

كە نە لە پىش يەحىدادا، ناوى دېكە بەكارھاتىنى، نە ھېچ كەشيش ئەو تايىبە ئەندىيانەى يەحىداى بووبن.

۳- ﴿قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾، گوئ: پەرورەدگارم چۆن كوپم بۆ پەيدا دەبى؟! (أَنَّى) يان: (كىف) چۆن؟ دەشگونجى: بەماناى (مِنْ أَيْنَ) لە كۆنە؟ بى، ئەم قسەيەش: (إِسْتِفْهَامٌ فِي التَّعَجُّبِ وَيَقْصُدُ بِهِ الشُّكَّ) ئەمە پرسىاركردى سەرسووپمانە، بەلام مەبەست پى سۇپاسگوزارىيە، بۆ وئىنە: كەسك شتىك بۆ دىنى، دەلىنى: ئەو شتە جوانەت لە كوئ بوو؟! چۆنت پەيداكرى؟ كە مەبەست پى ئەوئەيە: سۇپاسى بكەى، كە شتىكى زۆر چاك بۆ ھىناوى.

۴- ﴿وَكَاَنَتْ أَمْرَاتِي عَاقِرًا﴾، لە كالىكدا كە ژنەكەم نەزۆكە، (إِمْرَأَةٌ عَاقِرٌ: أَي لَا تَلِدُ) مندالى نابى.

۵- ﴿وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا﴾، بەدلىيى خۆيشم لە پىرى دا كەيشتوومە لووتكە، يان كەيشتوومە ئاددەيەكى زۆر ھەلكشىو.

(الْكِبَرُ: كَثَرَةُ سِنِي الْغَمْرِ)، (كِبَرٌ) واتە: زۆرى سالىھ كالى تەمەن، (عِتِيًّا) دەگوتىنى: (عَقَا الْغُودُ: يَيْسُ، قَبْلَهُ الْعِظَامُ بِالْأَعْوَادِ الْيَابِسَةِ)، (عَقَا الْغُودُ: يَيْسُ) واتە: دارەكە وشك بوو، لىرەدا تىسقىنە كالى خۆى بە دارىك كە وشك ھەلگەرتى، چواندوھ.

(عِتِيًّا) خۆنراوھىشە تەوھ: (عِتِيًّا) كە ھەردووكيان يەك مانايان ھەيە، واتە: لە پىرى دا كەيشتوومە ئاستىكى ھەلكشىو.

۶- ﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾، خوا فەرەمووى: ھەروايە، واتە: حال بەو شىوھەيە، لە كالىكدا كە تۆ كەوتوويە تەمەنەوھ، ژنەكەشت نەزۆكە، ئنجا پەرورەدگار ت پىرى داوھ كە مندالىكتان بىنى، تاكو ھەموو خەلك بزائى كە دەستەلاق خوا سنوور و لەمپەرىكى لە بەردەمدا نى، بەلى خوا ياساى داناون لە دوستكراوھ كالى خۆيدا، بەلام دەشتوانى ئەو ياسايانە بېرى و لە كار بخت، بە ياساى دېكەى تايەت، لەلايەن خۆيەوھ.

(۷) - ﴿قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْئٍ﴾، پەرۋەردگارت فەرموویەتی: ئەو ەبۆ من ئاسانە، واتە: دروستکردنی مندالێك لە بابینکی پیرو، ئافەردتێکی نەزۆك، بۆ من ئاسانە.

(ھەتھ) واتە: پەیدا بوونە کە ی بۆ من ئاسانە، بە نەسبەت تیمەو ە وشە ی ئاسان و قورس بە کاردە ھەتھێرن، ئەگەرنا بۆ خوا ﷻ ئاسان و قورس نیە، ھەمووی ەك یەكە.

(۸) - ﴿وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِن قَبْلُ﴾، پێشتر تۆشم ھێناو ەتە دی، تۆشم دروستکردو ە لەو ەو پێش، (کە نەبووی).

(۹) - ﴿وَلَمْ تَكُن شَيْئًا﴾، تۆ شتێك نەبووی (لم تكن موجوداً) یانی: بوونت نەبوو، كەچی بوونمان بە تۆدا، ەك خوا لە سەرەتای سوورەتی (الإنسان) دا دەفەرموێ: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنسَانِ حِينٌ مِّنْ أَلَدِهِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾، الإنسان، واتە: ئایا بەسەر مروفا دا نەھاتو ە، كاتێك لە پۆزگار، كە ھیچ شتێکی باسكارو نەبوو، (ناوی لە كۆلەكە ی تەردا نەبوو!).

(۱۰) - ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً﴾، (زەكەریا) گوێ: پەرۋەردگارم! نیشانە یەكەم بۆ دابنێ، كە ی ئەو مندال ە لە سکی دایكیدا پەیدا دەبێ؟ كە ی دایكی پینی دووگیان دەبێ؟ چونكە خوا موژدە ی پێداو ە كە كۆری دەبێ، بەلام كاتەكە ی بۆ دیاریی نەكردو ە.

(۱۱) - ﴿قَالَ مَا بَشَرًا لَّا تَكْلِمُ الْإِنسَانَ﴾، فەرمووی: نیشانەكەت، ئەو ە یەكە: سێ پۆزان لەگەل ئەو ەشدا، كە ساغ و سەلامەتی، قسەت بۆ لەگەل خەلکیدا ناکرێ، ناتوانی قسە لەگەل خەلکدا بکە ی، ئەگەرنا مەبەست ئەو ە نیە كە نابێ قسە لەگەل خەلکیدا بکە ی، واتە: مەبەست پینی نەھ ی لێکردنی نیە، بەلكو ھەواڵ پێدانێھەق كە ناتوانی قسە لەگەل خەلك دا بکات.

(۱۲) - ﴿تَلَكَّتْ لِيَالِي سَوِيًّا﴾، سێ شەوی تیر و تەواو، وشە ی (سویاً) دەگونجێ حال بێ بۆ: (ثلاث ليال) واتە: سێ شەوی تیر و تەواو، دەشگونجێ حال بێ بۆ: دوێنراو، واتە: لە حالێكدا كە تۆ ساغ و سەلامەتی و، تیر و تەواوی و ئاھەندروست و نەخۆش نی، كەچی ناشتوانی قسە لەگەل خەلکیدا بکە ی، لێرەدا باسی سێ شەوان دەكات و، لە سوورەتی (آل عمران) دا باسی سێ پۆزان دەكات، كەواتە: سێ شەوو، سێ پۆزان بوو ە.

وشە ی (سوي) (فعليل مفعول، يَسْتَوِي الْوُضْفُ بِهِ الْوَاحِدُ وَالْوَاحِدَةُ وَلْيَتَقَدُّ مِنْهُمَا)، وشە ی (سوي) (فعليل) ە، بەلام بە مانای (مفعول) ە، واتە: پێك و پێك، بێ گرفت، تیر و تەواو، كە ھەم تاقی تیر و تاقی مێ، ھەرو ەھا كۆی تیر و مێش، بە وشە ی (سوي) وەسف دەكرێن، دەكوترێ: (إمرأة سوي) و (نساء سوي)، ھەرو ەھا (رجل سوي)، و (رجال سوي).

۱۳- ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ﴾، له میحرابه کهوه چۆوه دەر بو لای خەلکە کە ی، (محراب) ژووریکە، یاخود شوێنێکی دیاریکراوه، مەرووف خوا پەرستیی تیدا دەکات.

۱۴- ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ﴾، ئاماژەی بو کردن.

ئایا ئەو ئاماژەیه بە چاو بووه، یان بە دەست بووه، دیاریی نەکراوه، گرنگ نەوهیه ئاماژەی بو کردن و ٲیی گەیاندن بە زمانی ئاماژە.

۱۵- ﴿أَن سَخِرَواْ بُكْرَةً وَعَیْشًا﴾، کە بەیانیان و ٲیواران (پەروەردگار تان) بە ٲاك بگرن.

(أَن) (أَن تفسیریه، وجملہ: سَخِرَواْ بُكْرَةً وَعَیْشًا، تفسیر لـ (أوحى))، ئاماژەی بو کردن، ئاماژەکەش بریتی بوو لەوہی کە بەیانیان و ٲیواران پەروەردگار تان بە ٲاك بگرن، واتە: بە ٲاک بگرن لەوہی: نەتوانن مندالیک بٲٲنٲتہ دی لە بابٲکی پیری بە سالدچوو و، دایکٲکی نەزۆک، خوا بە ٲاك بگرن لەوہی کە کارٲکی وای ٲٲنٲہ کرٲ، چونکە ویستی خوا ﷻ ٲوو بکاتە ھەر شتٲک، زانیاریی خوا، دەستەلٲاق خوا، ھەموو سیفەتەکانی خوا، ٲەھا و بن سنوورن، ھیچ لەمٲەر و کۆسٲٲک لە بەردەم ویستی خوادا نیە و ھەر شتٲکی بیەوٲ دەیکات، وەک دەفەرموٲ: ﴿فَعَالٌ لَّمَّا يُرِیدُ﴾ (۱۶) البروج، واتە: خوا ھەرچی بیەوٲ دەیکات، ﴿وَفِعْلٌ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (۱۷) ابراھیم، واتە: خوا نەجامدەری ھەر شتٲکە کە بیەوٲ، کۆسٲ و لەمٲەر لە بەردەم سیفەتەکانی خوادا نین، ھیچ سنوورٲک نیە بو سیفەتەکانی خوا ﷻ، خوا ھەموو شتٲک دەزانن، ھەموو شتٲک دەتوانن، ھەر شتٲکی بوٲ، بەو شٲوہیە کە دەیەوٲ، لەو کاتەدا کە دەیەوٲ، بەو چۆنیەتییە دەیەوٲ، نەجامی دەدات.

مەسەلەى چۈرەم:

دواندىنى خواﷻ بۆ يەحيا: ئەى يەحيا! بە توندىى دەست بە كىتەكەو بەگەرە! پەگە ياندىنى لەو راستىيەش كە: بە مندالىى حىكمەتەن پىدا بوو، لەلايەن خۇمانەو سۆز و پەرۇش و پاكىى و چاكىيمان پىدا بوو، پارتىكارىش بوو، ھەرۈھە لەگەل باب و دايكىى دا چاكەكار بوو، غۇسەيىن و سەرىتچىكار و ياخىى نەبوو، سەلامىشى لى بى لە پۇزى لە دايك بوونى و، پۇزى مردنى و، پۇزى بە زىندووىى ھەلسىزانەوھى دا:

خو! دەفەرەمۆى: ﴿يَبْحَثُ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۝۱۲﴾ وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكَاةً ۝۱۳ وَكَانَ نَفِيًّا ۝۱۴ وَبَرًّا بَوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝۱۵ وَسَلَّمْ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۝۱۶﴾

شىكرەنەوھى ئەم ئايەتەنە، لە دوازە بەرگەدا:

۱- ﴿يَبْحَثُ﴾، ئەى يەحيا! نەمەش: (مَقُولٌ قَوْلٌ مَّخْذُوفٌ، يُدُلُّ عَلَيْهِ الشِّاقُ)، گوتراوى قسەيەكى قرتىزەو، سىاق دەيگەيەننى وەك: (قَالَ اللَّهُ يَا يَحْيَى)، خو! فەرەمۆى: ئەى يەحيا!

خو! بانكى كەردە و دواندوويەتى.

۲- ﴿خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ﴾، بە توندىى كىتەكە بەگەرە، دواى ئەوھى خواﷻ موزدەى دا بە زەكەرىيا، كە يەحيايان دەپ، زەكەرىياش ئامازەى بۆ خەلكەكەى كەرد، چونكە نەيتوانى خەلك بەدونىن، ئامازەى بۆ خەلكەكە كەرد كە سى شەمو سى پۇژان خوا بە پاك بەگرن بەيانىان و تىواران، خو! ئەوھى دىكە، ھەمووى دەپتەچىتەوھ و باسى ناكات، چونكە جىي مەبەست ئەوھى كە يەحيا پەيدا بوو و بوو بە پىغەمبەر ﷺ، و، بوو بە مىراتكر و چىكرەوھو سەرىشەتكار لە شوتنى باي و، دلاوئەكەى باي و ئلواتەكەى ھاتە دى، ئىدى دىتە سەر جىي مەبەست، ئەى يەحيا كىتەكە بە توندىى بەگەرە!

(آل)ى (الكهاف)، بۆ ناسلەندى (عەد)ە يانى: كىتەكە بە توندىى بەگەرە، جارى دىكەش باسمان كەردە: (آل) ئەلىف و لام (آل)ى (عەد) لە كوردىيدا لە بەرانبەر (كە)يە، كىتەب: كىتەكە، واتە: ئەو كىتەبى دەزاننى كامەيە؟ (خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ) كىتەكە بە توندىى بەگەرە.

ياخود (آل) بۆ (جنس)ە، واتە: ھەر كىتەبك كە ھى خوايە ﷻ، چ (تەوۋات)، چ ئەو كىتەبەى دىكە كە بە پىغەمبەرانى دىكە دراۋن، بە توندىى بيانكرە، لىرەدا وشەى

(أَخَذَ) گرفتن، خوار و اهسته و بوی تنگی بشتن و، لی وردبونه وهو. پیوه پابه ندبوون، که دهشفه رموی: (بِقُوَّة) به توندیی واته: به دلیکی چه سپاو و به نیرادهیه کی به هیزه وه بیگره، نهک مه به ست نه وه بی به ده ست به توندیی بیگری! به لگو مه به ست نه وه یه: چاک لیتی تینگه و لیتی وردبه وه و، باش پیوه ی پاهند به.

۳- ﴿وَأَيُّنُهُ أَخْلَكَمَ حَيَاتًا﴾، کاتیک که میزد منداآل بوو، تیمه حیکمه مان پندا بوو، (خُتْم) لیره دا به مانای (حیکمه) ه، واته: لیزانی و کارامه یی و شاره زایی، هندی کیش گوتوویانه: مه به ست پی پی پیغه مبه رایه تیه، به لآم نمو رایه به هیز نیه، چونکه وشه ی: (صِبْ) ناوه بوی تیرینه یه ک پیش نه وه ی بالغ بن، ههروهک (صیه) ش ناوه بوی مبینه پیش نه وه ی بالغ بن، ئنجا به ته تکید پله ی پیغه مبه رایه تیی، به منداآلیکی نا بالغ نابه خشری، به لآم مه به ست لپی حیکمه ت و لیزانی و کارامه ییه.

۴- ﴿وَحَنَانًا نَزَلْنَا﴾، ههروه ها له لایهن خۆمانه وه سۆز وپه رۆش (حنان) مان پندا بوو، یاخود: سۆز وپه رۆش (حنان) مان له گه ل به کاره ینا بوو.

(حنان) یش به مانای شهفه قهت و سۆز و به زه یی و په رۆش دی، واته:

أ- به زه یی و په رۆشیمان کرد بوو به سیفه تیک له یه حیا دا.

ب- یاخود: له لایهن خۆمانه وه به میهره بانیی و به زه یی و په رۆشه وه، مامه له مان له گه ل یه حیا دا کرد بوو، به ههردوو واتایان دی، به لآم نه وه ی به که میان گونجاوتره، له گه ل سیفه ته کانی دیکه ش دا که خوا باسیان دهکات.

له زمانی عه ره بیهی ده گوتری: (حَنَانِيكَ) واته: (حَنَانًا مِنْكَ بَعْدَ حَنَانٍ)، (حَنَانِيكَ) واته: په رۆش و سۆزم له گه ل بنونه، په رۆش له دوا ی په رۆش، بهرده وامبه له گه لَم له نواندن به زه یی و په رۆش دا.

۵- ﴿وَزَكْرَةً﴾، (زَكَاةُ النَّفْسِ: نَقَالُهَا مِنَ الْغَبَاثَةِ)، واته: پاکیشمان له لایهن خۆمانه وه پیندا بوو، که نه مه له گه ل واتای یه که میان دا گونجاوتره، واته: وێرای په رۆش و میهره بانیی، پاکیشمان له لایهن خۆمانه وه پیندا بوو، نهک مانای دووممی، له لایهن خۆمانه وه: به سۆز و په رۆش مامه له مان له گه ل کرد بوو.

۶- ﴿وَكَانَ نَفِيًّا﴾، ههروه ها پارێزکاریش بوو، (نَفِي) لیره دا: (فَعِيلٌ مَعْنَى مُفْعِلٍ) واته: (وَكَانَ مُنْفِيًّا) پارێزکار بوو، خوی ده پراست، خوا وای لیکرد بوو مه عده نیتی پاک و چای هه بی و خۆپارێزیش بن.

۷- ﴿وَبَرًّا بِرَبِّهِ﴾، دیسان به رانه به به باب و دایکی چاکه کار بوو، ده لی: (الْبَرُّ: الْإِكْرَامُ وَالسَّعْيُ فِي الطَّاعَةِ، وَالْبَرُّ: وَصْفٌ عَلَى وَزْنِ الْمُضَرِّ، قَالَ وَصْفٌ بِهِ مُبَالَغَةٌ)، (بَر) سیفه ته له سه ر کیشی

چاۋگ، بۆيە ۋە سەفكردن بە (بىز) مەبەست پىنى زىدەپۈيە، ۋەك: خودى چاكەكارىي بىن، ئەگەرنا (برور) بە ماناى پىزلىنگرتن و كۆششكردنە لە فرمانبەرييدا، (وَبَرًّا بَوْلِدَهِ)، نەيفەرموۋە: (بازا) بوالديه)، (باز) چاكەكار، (بر) چاكەكارىي، ۋەك: خودى چاكەكارىي بىن لەگەل باب و دايكى دا.

۸- ﴿وَلَوْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾، خۇ سەپتىن و سەرىپچىيكارىش نەبوو، (الجبّار: لِلْشَّيْءِ بِحَقْوِ النَّاسِ)، (جبار) كەسنىكە كە مافەكانى خەلك بە كەم بگرى، خۇيان بەسەردا بەسەپتىن، سەمىيان لى بىكات، (عَصِي) ۋاتە: سەرىپچىيكار و ياخىي، ئەو دوو سىفەتەي تىدا نەبوون، بەلكو پىچەۋانەي خۇسەپاندن و ياخىيىبوونى تىدا ھەبوو، كە برىتى بوو لە نەرم و نىيانىي و ھىدىي و مەندىي و فرمانبەريى بۇ خوا.

۹- ﴿وَسَلِّمْ عَلَيْهِ﴾، سەلامى (خۋاى) لىيىن، (السَّلَام: اِسْمُ الْكَلَامِ الَّذِي يَفْتَاخُ بِهِ الرَّائِي)، سەلام ناۋى دەستپىكى ئەو قەسەيە كە باباى سەردانكارى پى دەدوئىندى، (فَهُوَ يُؤْذِنُ بَأْأِ الَّذِي أَقْدَمَ هُوَ عَلَيْهِ: مُسَالِمَ لَهُ)، ئەمە ئەو دەگەيەننى ئەو كەسەي كە چوۋە بۇ لاي، لەگەلىدا ئاشتىيخۋازەو، چاۋى لە شەپ و شۆر و زىان پىنگەياندنى نىيە، كەۋاتە: (سلام عليه) يانى: سەلامەتىي، ئاشتىي، بىن بەلایى لەسەر ۋى بىن، بەلەم كەي سەلامى لى بىن؟! لە سى كاتى زۆر ھەستىداردا:

۱۰- ﴿وَيَوْمَ وُلِدَ﴾، ئەو پۈژە كە لە دايك بوۋە.

۱۱- ﴿وَيَوْمَ يَمُوتُ﴾، ئەو پۈژە كە تىيدا دەمرى.

۱۲- ﴿وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا﴾، ئەو پۈژەش كە بەزىندوۋىي ھەلدەستىرتەۋە.

سىنى كاتى گەۋرەو گىرنگ:

ۋاتە: خوا ﷻ ئەو بەخششەي لەگەل يەحيادا بەكارھىتاۋە، كە ھەم پۈژى لە دايك بوۋى، ھەم پۈژى مردن، ھەم پۈژى زىندوۋكرانەۋەي سەلامەت دەبى، ئاشتىي و سەلامەتىي لەسەر دەبى، بىن دەرد و بەلە دەبى، شەيتان زەفەرى پى نابات.

كە بەدلىيىي ئەو سى كاتەش، سى كاتى زۆر ھەستىار و گەۋرەو چارەنوۋسازن، لە ژيان ھەر مرقۇكىدا، بەراستىي زۆر گىرنگە: ئىنسان لە پۈژى لە دايك بوۋى دا سەلامەت بىن، لە پۈژى كۆچكردن و دىنيا بە جىيەشتىنى داۋ، لە پۈژى زىندوۋبوۋنەۋەي دا، ئىنجا خوا ﷻ سەلامەتىي و بىن بەلایى و بىن مزەپەتىي دەستەبەركردوۋە بۇ يەحيا ﷺ لەو سى كاتەدا.

ئىستاش با كورتەيەك لە بەسەرھاقى باب و كورپى پاك و موبارەك زەكەرىيا و يەحيا بخەنىيە روو.

پوختهی ژياننامهی زهکهریاو بهدیا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)

تیمه پێشتر باسی زهکهریا که باپی بهحایه (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، دهکهین، تهویش له پێنج برگه دا و به کورتی:

یهکهه: زهکهریا (الکَی):

- (١)- ناوو رهچه له کی زهکهریا.
- (٢)- ژمارهی ناوهێترانی زهکهریا له قورئان دا.
- (٣)- کهسایهتی و هاوسهر و مندالهکانی، زهکهریا.
- (٤)- کورتهی بهسه رهاقی، زهکهریا.
- (٥)- چۆنهتی کۆچی دواپی کردنی، زهکهریا.

(١)- ناوو رهچه له کی زهکهریا:

نه له قورئان و سونهتدا، نه له پهیمانی کۆن و نوێ دا، باسی رهچه له کی زهکهریا نهکراوه، به لām ناوی زهکهریا ههر به زهکهریا هاتوه، هه لبه ته به زهکهریاء یانی: زیادکردنی (ء) هه مزهش هاتوه، له گه ل درێژکردنه وه دا، واته: هه م به ناوی زهکهریا هاتوه، هه م به ناوی زهکهریاء هاتوه و، له خوتندنه وه ی قورئانیشتا، به هه ردوو شێوه کان خوتراوه ته وه، به لām له پهیمانی کۆندا، باسی زهکهریایه کی دیکه کراوه که له قورئاندا به سه رها ته که ی نه هاتوه، وه ک پێشتر گوتمان، تهویش: (زکریا بن بَرخیا) یه که له: (التفسیر التطبیقي للکتاب المقدس، العهد القدیم)^(١) دا کتیبیشی هه یه، به ناوی (سُفَر زکریا) له ئیو کتیه کانی (پهیمانی کۆن) دا که به هه موویان دهگوتری: (أسفار العهد القدیم)، به هه رکامێکیان دهگوتری: (سُفَر) یانی: کتیب.

(إبن کثیر) یش له (قصص الأنبياء)^(١) دا نەییڤکاوه که پیتی وابوووه (زکریا بن بَرْخیا) هەمان زەکهەریایە، هەرچەندە ئینجیلی (برنابا) گوتووێهتی: ناوی بابی زەکهەریاش هەر بەرخیا بووه، تنجا نەگەر وابی، (إبن کثیر) هەر مەبەستی پیتی زەکهەریای دووهمە که هاوچەرخی بووه لەگەڵ عیسا دا عليه السلام و بابیشی ناوی بەرخیا بووه، ئەگەرنا (زکریا بن بَرْخیا) وەك پێشتر گوتمان زەکهەریای یەكەمە که له پەیمانی کۆندا هاتوه، نزیكەى شەشەد (٦٠٠) سأل پێش زەکهەریای دووهمە.

زەکهەریای یەكەم له بابل که جووله که کۆچرەویسان پێکراوه، کاتی خۆی له فەلەستینەوه براون بۆ بابل بە زۆره ملن، له بابل له دایک بووه، بەلām دوایی له سالی (٥٣٨) پێش زاین دا، زەکهەریا گەراوێهتهوه بۆ فەلەستین (ئۆرشەلیم) له سەردهمی حوکمی (داریوش) دا، دواى ئەوهی (کۆرش) پادشای فارس (بُخْتَنَصْر) دەبەزینتی له بابل، ئەمەش له (پەیمانی کۆن) له لایەره (١٨٢٧) دا باسکراوه، (داریوش) یش له دواى (کۆرش) گەوره (هاتوه و پادشای ولاتی فارس بووه).

زەکهەریای بابی یەحیاش هەر له پۆژگاری عیساى مەسحدا بووه و پێکەوه هاوچەرخی بوون، بۆیه بەسەرھاتەکشیان هەم لێره - له سوورەتی (مەریەم) دا - هەم له سوورەتی (آل عمران) دا، خوا ﷻ بەسەرھاتی مەریەم و عیسا و، زەکهەریا یەحیای بە تێکەهەلکێشی، هیناون. تنجا زەکهەریا سەرپەرشتیکاری مەریەم بووه، وەك خوا دەفەرموێ: وَكُنْهَا زَكْرِيَّا ﷻ آل عمران، واتە: بەفەرمانی خوا زەکهەریا سەرپەرشتیی مەریەمی کردوه و بەخێوی کردوه و چاودێری کردوه.

٢- ژمارەى ناوەهینرانی له قورئان دا:

ناوی زەکهەریا له قورئاندا ھەوت جار ان هاتوه، هەرچەندە (عبدالوھاب النجار) له (قصص الأنبياء) ەكەى خویدا، له لایەره (٦٣٨) دا گوتووێهتی: ھەشت (٨) جار ان ناوی هاتوه، بەلām نەییڤکاوه، بەلكو ھەوت (٧) جار ناوی هاتوه، ئەمانەش شونەكانى ناو تێدا ھینرانی زەكەریان:

١- له سوورەتی (آل عمران)، تايهتی ژماره: (٣٧) دا، دوو (٢) جار ناوی زەكەریا هاتوه.

٢- هر له سوورەتی (آل عمران)، ئایەتی ژمارە: (٣٨)دا، یەك (١) جاری دیکە ناوی هاتوه.

٣- له سوورەتی (الأنعام) له ئایەتی ژمارە: (٨٥)دا، یەك (١) جار ناوی هاتوه.

٤- له سوورەتی (مریم) له ئایەتی ژمارە: (٢)دا، یەك (١) جار ناوی هاتوه.

٥- له سوورەتی (مریم) له ئایەتی ژمارە (٧)دا، یەك (١) جار ناوی هاتوه.

٦- له سوورەتی (الأنبياء) له ئایەتی ژمارە: (٨٩)دا، یەك (١) جار ناوی هاتوه.

هه‌مووی ده‌كاته‌هه‌وت (٧) جار.

(٣)- هه‌وسەر و منداڵه‌کانی زه‌که‌ریا:

هه‌وسه‌ری زه‌که‌ریا وه‌ك خاوه‌ن كێشه‌كان ده‌لێن، ناوی: (الیصابات) بووه، نه‌وه له په‌یمانی^(١) كۆن دا هاتوه، نه‌و ئافره‌ته‌ش خوشکی دایکی مه‌په‌م بووه، پوور (خاله‌ی) مه‌په‌م بووه، واته‌: كچی (عمران) بووه، دایکی مه‌په‌میش ناوی (حَنَّة) بووه و (الیصابات) له‌گه‌ڵ (حَنَّة) خوشك بوون و، هه‌ردوو‌كیشیان كچی (عمران) بوون.

به‌لām رایه‌کی دیکه‌ش هه‌یه‌ ده‌لێ: خێزانی زه‌که‌ریا، خوشکی مه‌په‌م بووه، نه‌ك خوشکی دایکی.

ئنجا رایه‌كیش هه‌یه‌ ده‌لێ: خێزانی زه‌که‌ریا، ناوی: (ایشاع بنت عمران) بووه.

رایه‌کی دیکه‌ش هه‌یه‌ ده‌لێ: (ایشاع بنت فاقوژ بن قبیل)ه، نه‌ك (بنت عمران) له په‌یمانی كۆندا وا ده‌لێ.

كه‌واته‌: عیساو یه‌حیا، یان دایکیان خوشك بوون، یان دایکی یه‌حیا خوشکی دایکی مه‌په‌م بووه، یانی: دایکی یه‌حیا و نه‌نکی عیسا (دایکی دایکی) خوشك بوون. ته‌نیا منداڵی زه‌که‌ریاش یه‌حیا بووه، ئه‌ویش به‌شپۆه‌یه‌کی تایه‌ت خوای بالاده‌ست پێداوه، ئه‌گه‌رنا زه‌که‌ریا نه‌ كچی هه‌بووه، نه‌ كوپی دیکه‌شی هه‌بوون، جگه‌ له یه‌حیا.

(إبن کثیر) له (قصص الأنبياء) دا^(٢) ده‌لێ: (فَإِنْ أُمُّ يَحْيَىٰ إِشْيَاعُ بِنْتُ عِمْرَانَ أُخْتُ مَرْيَمَ بِنْتُ عِمْرَانَ، وَقِيلَ: بَلْ أَشْيَاعُ وَهِيَ امْرَأَةٌ زَكَرِيَّا أُمُّ يَحْيَىٰ هِيَ أُخْتُ (حَنَّة) امْرَأَةِ عِمْرَانَ أُم مَرْيَمَ، فَيَكُونُ يَحْيَىٰ ابْنُ خَالَةِ مَرْيَمَ).

(١) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر زكريا، ص ١٨٧٣.

(٢) ص ٤٧٩.

(ابن کثیر) یش نه وهی که پیشتر هینامان و ته فسیره کان زوریان ناماژه یان پنداه، ده لئ: دایکی یه حیا (اشیاع) ی کچی عیمران، خوشکیی مه ریه می کچی عیمران بووه، که واته: دایکی یه حیاو دایکی عیسا خوشک بوون، هه ردووکیان کچی عیمران بوون، نه وه پایه ک، هه ندیکشان گوتوو یانه: به لکو (اشیاع) یان (البصابت) که دیاره خیزانی زه که ریبا یه و دایکی یه حیا یه، خوشکی (عنة) ی دایکی مه ریه م بووه.

۴- که سایه تیی و کورته ی به سه رهاتی زه که ریبا:

زه که ریبا پیشه ی ژینایی دارشیی بووه، وه ک له فه رمایشتی پیغه مه ردا ﷺ، هاتوه، که فه رموو یه: {كَانَ زُكْرِيَّا عَلَيْهِ السَّلَامُ نَجَّارًا} (أخرجه أحمد: ۷۹۳۴، ومسلم: ۲۳۷۹، وابن ماجه: ۲۱۵۰، وأبو يعلى: ۶۴۲۶).

واته: زه که ریبا سه لایمی له سه ر دارتاش بوو.

نجا و ئپرای نه و پیشه یی که هوکاری ژیان و گوزهرانی بووه، خزمه تی په رستگاشی کردوه، که له په یمانی کوندا ده لئ: (هیکل) واته: (مقعد) په رستگا، هه ر بویه ش کاتیک دایکی مه ریه م، کهه که ی دینئ بو خزمه تی په رستگا، پاش قو په کیشان (تیر و پشک) ده که وینه ژیر سه ره رهشتی زه که ریبا، وه ک له نایه ته کانی: (۳۵ - ۴۱) له سووره تی (آل عمران) دا خوا ﷺ بای کردوه، که ده فه رموی:

﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٣٥ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَئْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَتَّيْتُهَا مَرِيem وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذَرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ٣٦ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا الْعِرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِؤُكَ إِنِّي لِلَّهِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ٣٧ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ٣٨ فَتَدَاثَهُ الْمَلَكُ مَكَّةً ۖ وَهُوَ قَائِمٌ يَعْلِي فِي الْعِرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَتِكَ مِنْ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ٣٩ قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي عُلْمٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَآمَرَنِي عَاقِرٌ قَالَ

كَذَٰلِكَ اللَّهُ يُفَعِّلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۖ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا ۖ وَآذُكَ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَتُنَادِّيكَ بِكَلِمَاتٍ مُّتَنَادٍ ﴿١١﴾ قَالَ عِمْرَانُ.

که‌واته: زه‌که‌ریا ﷺ سه‌په‌رشتیی و چاودیری مه‌په‌می کرده و مه‌په‌میش خزمه‌تی په‌رستگای کرده.

زه‌که‌ریا دواي دینتی که‌پامه‌ته‌که‌ی مه‌په‌م که: (خواردنی ناوه‌خت) بپوه: ﴿كَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْغُرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا﴾ ﴿١٢﴾ آل عمران، هه‌ر کاتیک زه‌که‌ریا لینی وه ژوور ده‌که‌وت و ده‌چووه ژوور می‌خوابه‌که‌ی (نه‌و شوینه‌ی (مه‌په‌م) خوا په‌رستیی تیدا ده‌کرد) بژیوی له‌لا ده‌بینی، ﴿قَالَ يَمْرُؤُا اِنَّ لِيَ لَاسْرًا هٰذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ﴿١٣﴾ آل عمران، (کوژراوه: له‌زستانان دا میوه‌ی هلوینان و، له‌هلوینان دا میوه‌ی زستانانی له‌لا ده‌بینی، یاخود خواردنی ناوازه‌ی لاده‌بینی و ده‌یزانی هی به‌شه‌ر نیه و به‌شه‌ر دروستیان نه‌کرده) واته: گوئی: نه‌ی مه‌په‌م! ته‌وه‌ت له‌کوئی بپوو؟ ته‌ویش گوئی: خوا بژیوی هه‌ر که‌سیک ده‌دات که‌بیه‌وئ.

تنجا دواي نه‌وه‌ی زه‌که‌ریا نه‌و که‌پامه‌ته‌له‌مه‌په‌م ده‌بینی، زه‌که‌ریاش نه‌وه‌ی به‌دلدا دئی و وه‌ته‌ماع ده‌که‌وئ، که‌خوا منداآلیکی بداتی، واته: خویبه‌ک که‌ده‌توانی له‌کاتی ناوه‌ختدا به‌شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت بژیو بۆ مه‌په‌م بره‌خسینی، ده‌ستوانی به‌شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت منداآلیکیش به‌و بدات، دوايي ئومیده‌که‌ش هاتۆته‌دی.

که‌نه‌وه‌له‌نایه‌ته‌کانی: (۸۹ - ۹۰) دا له‌سووپه‌تی: (الانبیاء) یشدا هاتوه، وئبرای نایه‌ته‌کانی: (۱ تا ۱۱) ی سووپه‌تی مه‌په‌م.

۵- چۆنیه‌تی کۆچی دوايي کردنی زه‌که‌ریا:

له‌ (وهب بن منبه) وه‌وه‌ دوو پریوایه‌ت هه‌ن: که‌نایا زه‌که‌ریا (عليه‌السلام) به‌مردن مردوه، به‌مردنی خۆی؟ یاخود به‌کوژران کوژراوه؟ دوو پریوایه‌ت هه‌ن:

یه‌که‌م: له‌ (وهب بن منبه) وه‌وه‌ هاتوه‌ که‌زه‌که‌ریا له‌جنگ خه‌لکه‌که‌ی راده‌کات و ده‌چته‌نیو دره‌ختیکه‌وه‌و، خه‌لکه‌که‌ش به‌دواي ده‌که‌ون و، مشار ده‌خه‌نه‌سه‌ر دره‌خته‌که‌، کاتیک مشار ده‌گاته‌سه‌ر په‌راسوه‌کانی که‌له‌نیو دره‌خته‌که‌دایه، خوا ﷺ سر وشي بۆ ده‌کات: نه‌گه‌ر نالاندنه‌که‌ت بن ده‌نگ نه‌بن، زه‌ویان به‌سه‌ردا هه‌لده‌گیرمه‌وه، ئیدی زه‌که‌ریا چیدیکه‌ناناآینتی، تاکو دره‌خته‌که‌له‌ت ده‌که‌ن و، زه‌که‌ریاشی له‌گه‌ل دا له‌ت ده‌که‌ن^(۱).

(۱) ته‌مه‌له‌ (قصص الانبیاء) ی (ابن کثیر)، له‌لایه‌ره‌ (۴۷۶) دا هاتوه.

دووهم: پایه کی دیکهش ههیه ده لئ: زه که ریا هه به مردنی ناسایی خوی مردوو.

دوایش تیمه نهو به سه رهاته ده گپینهوه، که گوايه هه به کام له زه که ریاو په حیای کوری تیییدا کوژراون.

دووهم: په حیا (الْحَيَاةُ):

- (۱) - ناوو په چه له کی، په حیا.
- (۲) - ژماره ی ناوه پترانی په حیا له قورنندا.
- (۳) - حاله ق خیزانی، په حیا.
- (۴) - که سایه تیی و کورته ی به سه رهاتی، په حیا.
- (۵) - چۆنیه ق کۆچی دوا یی کردنی، په حیا.

(۱) - ناوو په چه له کی په حیا:

په حیا (الْحَيَاةُ) تاقه کور و تاقه مندالی زه که ریا به و، زه که ریا - وه ک پښتر به سه رهاته که یمان خسته وو - له کاتیکدا بو خوی که وتوته ته مه نی پریه وه و خیزانه که شی که ناوی (الیمبات) یان (اشیاع) بووه، نه زوک بووه، له خوی په روه ردگار پاراوه ته وه که کوریک پتی به خشی له دوا ی خوی سه ره پشتریاری به رنامه و ریازی خوی به رز و مه زن بکات، که وه ک میراتیکی مه عنه ویی به جیی دئلی، خوی به خشه ریش پلانه وه که ی گیرا کردوه، په حیای پتی به خشیوه، وه ک له سووره قی (الانبیاء) دا، دهفه رموی:

﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ، رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿۸۱﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ، زَوْجَهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْكَرُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَا رَعْبًا وَزَهَبََّا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿۹۰﴾﴾ (الانبیاء).

له: (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد الجديد، إنجيل متى، الإصحاح: ۳، ص ۱۸۷۱) دا،
 نه مه ده رباره ی په حیا هاتوه، که له ویدا به (یوحنا) ناوی هاتوه، (یوحنا المعمدان)، به لام به ته نکید مه به ست پنی په حیای کوری زه که ریا به، په نکه نهو نازناوه شی بووبی، ده لئ:

(فِي تِلْكَ الْفِتْرَةِ مِنَ الزَّمَانِ ظَهَرَ يُوحُنَا الْمَعْمَدَانِ فِي بَرِيَةِ الْيَهُودِيَةِ، يُبَشِّرُ قَائِلًا: نُوبُوا، فَقَدْ اِهْتَرَبَ مَلَكُوتُ السَّمَوَاتِ، كَأَن يُوحُنَا يَلْبَسُ ثَوْبًا مِنْ وَبَرِ الْجَمَالِ، وَيَشُدُّ وَسَطَهُ بِحِزَامٍ مِنْ جِلْدٍ، وَيَقْتَاتُ الْبَرَادَ وَالْقَسَلَ الْبَرِّيَ ...).

واتە: {باسی پەیدا بوون و سەرھەڵدان و لە دایک بوونی عیسا عليه السلام دەکات} لەو ماوەیەشدا لە کات، یوحنەنای مەعمەدان لە دەشتی یەھودیە، {دەبێ دەشتیک بەو ناوێوە ناوێنرابێ} پەیدا بوو، مۆژدەی بە خەڵک دەدا دەیکوت: {بگەڕێنەو، {بگەڕێنەو، {بۆ لای خوا} چونکە مۆلکی فراوانی خوا نزیک بۆتەو، {مەسیحییەکان ئەم زاراوەیە: {ملکوت السموات} بە هاتنی عیسا عليه السلام دەزانن، دواوی لە درێژە ی قسە کاندە دەلێ:} یوحنەننا پۆشاک دروستکراو لە تووکی حوشتراوی دەپۆشی و، نێوەراستی خوێشی {واتە: نێو قەدی خوێشی} بە پشتتێتیک کە لە چەرم دروستکراو، پشتتێنی دەبەست، غۆراکێشی بریتی بوو لە کوللەو هەنگوینی دەشت و بیابان.

٢- ژمارە ی ناوھێنراوی یەحیا لە قورئاندا:

ناوی یەحیا عليه السلام پێنج (٥) جار لە قورئاندا هاتو، بەو جۆرە ی خوارووە:

- (١) - لە سوورەتی {آل عمران}، لە ئایەتی (٣٩)دا، یەك (١) جار هاتو.
- (٢) - لە سوورەتی {الأنعام}، لە ئایەتی (٨٥)دا، یەك (١) جار هاتو.
- (٣) - لە سوورەتی {مريم}، لە ئایەتی (٧)دا، یەك (١) جار و، لە ئایەتی (١٢)دا، یەك (١) جار هاتو.
- (٤) - لە سوورەتی {الأنبياء}، لە ئایەتی نەوھت (٩٠)دا، یەك (١) جار هاتو.

٣- حالەتی خێزانیی: یەحیا:

ئەوێ کە لە قورئاندا دەرەكەوێ، ھەروەھا لە سەرچاوەکانی دیکەشدا هاتو، یەحیا ی کوپی زەكەریا، ھاوسەرگێری نەكردووە و، بە سەلتیی و زوگورتیی ماوەتەو، لەوێش دا وەك عیسا ی کوپی مەپریەم عليه السلام بوو، بەلام بێگومان ھاوسەرگێری نەكردنەكە یەحیا، لە ڕووی نەبوونی ئارەزووی جینسییەو نەبوو، وەك ھەندێك لە خاوەن تەفسیرەكان گوتووایانە: بۆ ئموونە {عبدالرحمن بن ناصر السعدي} لە تەفسیرەكە ی خۆیدا {تیسیر الكریم المنان فی تفسیر كلام الرحمان} لە لایە: (١٣٠)دا، دەلێ: یەحیا ئارەزووی جینسی نەبوو!!

بەلەم ئەووە ڕاست نیه، بەلکو هاوسەرگیری نەکردنی یەحیا، لە ڕووی خۆ مەرزەم کردنەووە بوو، نەك لە ڕووی نەبوونی توانای جینسییەو، ئەگەر توانای جینسیی نەبووبایە، هیچ نازایەتی نەبوو و مەدح نەبوو بۆ یەحیا، کە خوا ﷻ بفرموی: لە ڕووی جینسییەو، پاك و خۆمەرزەمکەر بوو! چونکە کەسێك غەریزی جینسیی لە جەستەیدا نەبێ، بە سروشت و بەبێ هەولدان و ماندوو بوون پاك دەبێ، وەك فریشتان.

با تەماشای ئایەتی ژمارە: (٣٩) بکەین لە سوورەتی (آل عمران)، خوا ﷻ دەرەرموی: ﴿فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْغَارِ أَنْ اللَّهُ يَبْشُرَكَ بِحَبْنٍ مُّصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (آل عمران).

واتە: فریشتەکان بانگی (زەکەریا)یان کرد، لە کاتی کدا کە لە میحرابیدا نوێژی دەکرد، کە بە دنیایی خوا موزدەیی یەحیا پێدەدات، کە بە راستدانهری وشە یە کە لە خواوە، (دروستکراویکە بە وشەیی راستەوخۆی خوا دروست بوو، کە عیسا ﷺ، یانی: عیسا بە راست دەزانێ)

(وَسَيِّدًا) پیاویکی بەرێز و حورمەت و خاوەن پایە، (وَحَصُورًا)^(١) هەروەها بابایەکی خۆمەرزەمکەر.

(وَنَبِيًّا مِنَ الْمُرْسَلِينَ)، هەروەها لە پیغمبەرانێ چاک و پەسند دەبێ^(٢).

کەواتە: کە خوا مەدحی کردووە بەوێ کە خۆی کۆنتڕۆڵ (ضبط) و مەرزەم کردووە، یانی: توانای جینسیی هەبوو و خۆی مەرزەم کردووە، نەك توانای جینسیی نەبێ و، ئەگەر توانای جینسیی نەبووبایە، ئەو کاتە لە سەر خۆ مەرزەمکردنی مەدح و ستایش نەدەکرا، وەك فریشتەکان، کە بەو مەدح ناکرێن: تووشی هەلەیی جینسیی نابن، یان تووشی گوناھێ دیکە نابن، چونکە خوا وای دروستکردوون، نەتوانن گوناھو هەلە بکەن.

(١) (حصار) بە مانای قۆرخکردن و ئابڵووقەدانێ شتیکی، (حصار) بە مانای ئابڵووقەدانە، دەگووترێ: (الحصار الإقتصادي) ئابڵووقەیی ئابووری، (حصور) پش کەسێکە کە خۆی مەرزەم دەکات و خۆی ئابڵووقە دەدات، لە ڕووی جینسییەو، تووشی هەلەو پەلە نەبێ.

(٢) بێگومان هەموو پیغمبەران نەك هەر چاک، بەلکو هەرەچاک و پەسند بوون، کەواتە: (من) لە (من الصالحين) دا وەك پسپۆرانی زمان کوتووایە: (من البائنة) بە نەك (من التبعض)، یانی: بۆ ڕوونکردنەوێه نەك بۆ بەشتیک.

٤- كه سايه تيبى و كورتى به سهرهاتى يه حيا:

يه حياش الْحَيَّ، وه كه هر كام له پتغه مبه ران (عليه وعليهم الصلاة والسلام) سه رگه رمى بانگه واز و فه رمان به چاكه و، پزگري له خراپه بووه، له نيو گهلى جووله كه دا (بنى اسرائيل)، واش ده فامريته وه، كه پيش ته مه نى سى (٣٠) سالى، كرايتته پتغه مبه ر و، هه ر به منداليى خوا حيكمه ق پيداوه، بابايه كى ليزان و كارامه و كارزان بووه، وه خوا له و باره وه ده فهرموئى: ﴿وَأَتَيْنَهُ الْمَلِكُ مَصِيًّا ۝١٢﴾، واته: له كاتيكا كه ميرد مندال بوو، (نابالغ بوو) تيمه حيكمه همان پى به خشيبوو.

ته گه ر ته ماشاى تا به ته كانى قوربان بكه ين، له سووره قى مه پريم دا به هه شت (٨) سيفه ت وه سفكراوه و، له سووره قى (آل عمران) دا، به چوار (٤) سيفه ت وه سفكراوه، يالى: خوا يَا أَيُّهَا يه حياى به دوازه (١٢) سيفه تان پتناسه كرده:

سيفه ته كانى يه حياى كورى زه كه ريبا عليهم السلام:

(١)- يه كه مين سيفه قى ته وه به كه خوا ناوى ناوه: يه حيا، وه كه فه رموويه قى: ﴿إِنَّا نَبِّئُكَ يُعْلِمُ أَسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَيًّا ۝١٧﴾، مريم، واته: موزدته دده ينن به كوړنك ناوى يه حيا به، پيشتر هاو نلومان بو دانه ناوه، ته م رسته به يه كيك له دوو واتايه كانى ته وه به، كه خوا هاو ناوى يه حياى دانه ناوه و كه نه بووه، ناوى يه حيا بن، له پيش يه حيا دا، واتايه كى ديكه شى ته وه به كه هيج كه هاو ناوى نه بووه له و پرووه وه، كه خاوه قى كو مه ليك تا به ته منديى بووه، تا به ت بوون به خو به وه.

(٢)- ﴿وَحَنَانًا مِّنَ لَّدُنَّا ۝١٨﴾، له لايه ن تيموه زور به به زه يى و به په روش بوو، دل سووتاو بوو، ته م مانايه ش به هيزتره له وه كه بلتين: مه به ست ته وه به كه له لايه ن خو مانه وه به زه يى و په روشمان له گه ل به كار هينناوه، چونكه (حنان) يش يه كيكه له ناوه كانى خوا، وه كه له سونه تدا هاو ته: (يا حنان يا منان)^(١)، به لوم ته و مانايه به هيزتره - وه ك پيشتر يش گوتمان - كه (حنان) سيفه قى يه حيا بن، واته: هه ناغان پيدا بوو، سوزو به زه يى و په روشمان پيدا بوو، له لايه ن خو مانه وه.

(٣)- ﴿وَزَكَاةً ۝١٩﴾، هه روه ها: چاكى و پاكييمان پيدا بوو، (زكى، يزكو، زكاة) واته: پاك بوو، پاك ده بن، يان چاك بوو، چاك ده بن، يان گه شه كى كرد، گه شه ده كات.

(١) خرجه احمد: ١٣٤٣٥، والبيهقى فى شعب الإيمان: ٣٤٧، وأخرجه أيضًا: أبو يعلى: ٤٢١٠، وغيرهم.

۴- ﴿وَكَانَ نَعِيًّا﴾ پارىزكارىش بوو، (تقى) (فعل)ى به ماناى (مُفْعِل)ه، به لَام ماناكى به هيزتره له (مُتَّقِي) يانى: بهرجهسته كهرى (تقوى) بوو، يان ته قواى تتيذا بهرجهسته بوو بوو.

۵- ﴿وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ﴾ ههروهه له گەل باب و دايكى زۆر چاكه كار بوو، (بَر)يش ملانايه كە به هيزتره له (بار)، واته: چاكه كار، به لَام (بَرًّا) له سهر كيشى چاوك (مصدر)ه و يانى: خودى چاكه كارى بوو.

۷و۶- ﴿وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾ ههروهه ها خۆسه پيڭن و ملهووپو، ياخي و سهر پيچيكار شى نه بوو.

۸- ﴿وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا﴾ سه لاميشى لايى، ناشنى و سه لامه تى له سهر بى، له پۆژيكدە كه تتيذا هاتۆته دنياوه، له پۆژيكدە كه ده مري و، له پۆژيكدە كه به زيندوويى تتيذا هه لده سيزته وه.

۹- ﴿مُصَدِّقًا لِّكَلِمَةِ رَبِّكَ﴾ آل عمران، به راستدانهرى وشه يه كه له خواوه، (مه به ست له وشه (كلمه) عيسايه (عليه السلام)) له بهر ته وهى (عيسا) له نه جامى پيڭ كه يشنى تير و مييه ك، دايك و بابيڭ دا دروست نه بووه، به لكو به راسته وخۆ له لايهن خواوه دروست بووه و، پروه كه كى به بهر مهر يه مدا كراوه، وهك دوايى باسى ده كه ين، تنجا يه حيا به راستدانهرى عيسا بووه (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

۱۰- ﴿وَسَيِّدًا﴾ آل عمران، ههروهه ها پياويكى به پريش بوو، (سيد) واته: سه روك، به پريز، به حورمهت، خاوهن پيڭكه، سه روه ر، گه وه.

۱۱- ﴿وَحَصُورًا﴾ آل عمران، خۆ مهرزه مكه ربوو، واته: خۆ كپ كه ره وه بووه، تاره زووى جينسى خۆى كپ كردۆته وه له بهرانبهر چه رام دا و، تووشى هه له وه په له نه بووه.

۱۲- ﴿وَنَبِيًّا مِّنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ آل عمران، ههروهه ها پيڭمه مبه ريك بووه له پيڭمه مبه رانى چاكه كار.

تيستاش با ئەم فەرموده يه بئين، كه نپوه روكيى په يام و بانگه وازه كەى يه حيا (عليه السلام) زۆر جوان پوون ده كاته وه:

(عَنِ الْحَارِثِ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَمَرَ يَغْيِي بَنِي زَكَرِيَّا بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ أَنْ يَغْمَلَ بِهِنَّ، وَأَنْ يَأْمُرَ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يَغْمَلُوا بِهِنَّ، فَكَأَنَّ أَنْ يُطِيعَ، فَقَالَ لَهُ عِيسَى: إِنَّكَ قَدْ أَمَرْتَ بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ أَنْ تَغْمَلَ بِهِنَّ، وَأَنْ تَأْمُرَ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يَغْمَلُوا بِهِنَّ، فَمَا أَنْ تُبْلَغَهُمْ،

وَمَا أَنْ أُنْفِئَهُمْ، فَقَالَ لَهُ: يَا أَحْيَىٰ إِنِّي سَبَقْتَنِي أَنْ أَعَذَّبَ، أَوْ يُخَسِّفَ بِي، فَجَمَعَ بَيْنِي إِسْرَائِيلَ فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ حَتَّىٰ امْتَلَأَ الْمَسْجِدُ، وَقَعَدُوا عَلَى الشَّرَفِ، فَعَمِدَ اللَّهُ وَأَنزَلَ عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ أَنْ أَعْمَلَ بِهِنَّ، وَأَمُرُكُمْ أَنْ تَعْمَلُوا بِهِنَّ: أَوَّلُهُنَّ: أَنْ تَعْبُدُوا اللَّهَ، وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، فَإِنَّ مَثَلَ ذَلِكَ، كَمَثَلِ رَجُلٍ اشْتَرَى عَبْدًا مِنْ خَالِصِ مَالِهِ بِوَرَقٍ أَوْ ذَهَبٍ، فَقَالَ: هَذِهِ دَارِي، وَهَذَا عَمَلِي، فَأَعْمَلَ وَأَذَىٰ إِلَيَّ عَمَلِي، فَجَعَلَ يَعْمَلُ وَيُوَدِّي عَمَلَهُ إِلَى غَيْرِ سَيِّدِهِ، فَأَيُّكُمْ يَسُرُّهُ أَنْ يَكُونَ عَبْدُهُ كَذَلِكَ؟ وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَكُمْ وَرَزَقَكُمْ، فَأَعْبُدُوهُ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا.

ثَالِثًا: وَأَمُرُكُمْ بِالصَّلَاةِ، فَإِنَّ اللَّهَ يَنْصِبُ وَجْهَهُ لِعَبْدِهِ مَا لَمْ يَلْتَفِتْ، فَإِذَا صَلَّيْتُمْ، فَلَا تَلْتَفِتُوا.

رَابِعًا: وَأَمُرُكُمْ بِالصِّيَامِ، فَإِنَّ مَثَلَ الصِّيَامِ كَمَثَلِ رَجُلٍ مَعَهُ صُرُرٌ مِنْ مِسْكِ فِي عِصَابَةٍ كُلُّهُمْ يُجِبُّ أَنْ يَجِدَ رِيحَ الْمِسْكِ، وَإِنْ خُلُوفُ قَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ.

خَامِسًا: وَأَمُرُكُمْ بِالزَّكَاةِ، فَإِنَّ مَثَلَ ذَلِكَ كَمَثَلِ رَجُلٍ أَسْرَهُ الْعَدُوَّ، فَشَدُّوا يَدَيْهِ إِلَى عُنُقِهِ، فَقَدَّمُوهُ لِيَضْرِبُوا عُنُقَهُ، فَقَالَ: هَلْ لَكُمْ إِلَيَّ أَفْتَدِي نَفْسِي، فَجَعَلَ يَفْتَدِي نَفْسَهُ مِنْهُمْ بِالْقَلِيلِ وَالكَثِيرِ حَتَّىٰ فَلَّ نَفْسَهُ.

خَامِسًا: وَأَمُرُكُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ كَثِيرًا، فَإِنَّ مَثَلَ ذَلِكَ كَمَثَلِ رَجُلٍ طَلَبَ الْعَدُوَّ سِرَاعًا فِي زَجَاءٍ، فَاتَى حِصْنًا حَصِينًا فَتَحَصَّنَ فِيهِ، وَإِنَّ الْعَبْدَ أَحْضَنُ مَا يَكُونُ مِنَ الشَّيْطَانِ، إِذَا كَانَ فِي ذِكْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَأَنَا أَمُرُكُمْ بِخَمْسٍ، اللَّهُ أَمَرَنِي بِهِنَّ: بِالْجَمَاعَةِ، وَالسَّمْعِ، وَالطَّاعَةِ، وَالْهَجْرَةِ، وَالْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَإِنَّهُ مَنْ خَرَجَ مِنَ الْجَمَاعَةِ قَبْلَ شَيْءٍ، فَقَدْ خَلَعَ رِبْقَةَ الْإِسْلَامِ مِنْ عُنُقِهِ، إِلَّا أَنْ يُرَاجِعَ، وَمَنْ دَعَا بِدَعَايِ الْجَاهِلِيَّةِ، فَهُوَ مِنْ جُنَى جَهَنَّمَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَإِنْ صَامَ وَصَلَّى؟ قَالَ: وَإِنْ صَامَ وَصَلَّى وَزَعَمَ أَنَّهُ مُسْلِمٌ، فَأَدْعُوا الْمُسْلِمِينَ بِمَا سَمَّاهُمْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الْمُسْلِمُونَ الْمُؤْمِنُونَ عِبَادُ اللَّهِ } (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۷۲۰۹، وَابْنُ حِبَانَ: ۶۳۳۳، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۸۶۲، وَقَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيحٌ، وَالطَّيَالِسِيُّ: ۱۱۶۱، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ۳۴۳۰، وَأَبُو يَعْلَى: ۱۵۷۱، قَالَ حَسَنُ سَلِيمٍ أَسَدُ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ)

واٹہ: حارثی تہ شعبہ ربی، دہ لئ: پیغمبرہ ری خوا ﷺ فرمواوی: بیگومان خوا ی بہرز فرمانی بہ یہ حیا ی کوپی زہ کہریا کرد بہ پینج، وشان، کہ کاریان پی بکات و بہ بہنی تیسرانیلیش بلتی کاریان پی بکہن، تنجا یہ حیا خہریک بوو سستی بنونتی لہ گہ یاندنی تہو پینج وشہیہ (تہو پینج فرمانہ) د، بویہ عیسا (کہہ کوہہ پووری بوو) پی گوت: تو فرمانت پیکراوہ بہ پینج وشان کہ کاریان پی بکہی و بہ بہنی تیسرانیلیش

بۆنی کاریان پێ بکەن، ئنجا یان دەبێ بیانگەیهنی، یان من دەیانگەیهنم، ئەویش گوێ: بڕایەکم! من دەترسێم ئەگەر تۆ پێش من بیانگەیهنی، سزا بدرێم یاخود بەزەویدا پۆبیرنمە خوارێ.

ئنجا یەحیای کۆری زەکەریا بەنی ئیسپرائیلی لە (بیت المقدس) دا کۆکردۆتەوێه تاکو مزگەوتیان لێ پەر بوو، هەتا لەسەر دیوارەکانیش دانیشتین، ئەویش ستایش و مەدحی خواى کردو، دوایی گوێ: خوا فەرمانی پێکردووم بە پێنج و شان، کە کاریان پێ بکەم و فەرمان بە تێوەش بکەم کاریان پێکەن:

(١)- کە بەندایەتیی بۆ خوا بکەن و، هیچ شتێکی نەکەنە هاوبەش، وێنەى ئەوەش وەك وێنەى پیاویك وایە، کە کۆیلەیهکی بە مالى ساغی خۆی کڕیبێ، زیو بوو یان زێر، ئنجا ئەو کۆیلەیه کە ئەو پیاو بە مالى خۆلەسەى خۆی کڕیویەتی، دەستی کرد بە کارکردن، بەلام بەرھەمی کارەکەى بۆ کەسێکی دیکە، جگە لە خاوەنەکەى خۆی، دەبرد، ئنجا کامتان تامادەیه کە کۆیلەکەى بەو شێوەیه بێ، خواش تێوێ وەدی هێناو و بژیوی داو، بۆیە بەندایەتیی بۆ بکەن و، هیچ شتێک مەکەنە هاوبەشی.

(٢)- هەر وەها فەرمانی پێکردوون بە نوێژ، چونکە خوا پووێ خۆی بۆ پووێ بەندەکەى پادەگرێ، مادام بەو لاو لادا ئاوپنەداتەوێه. پووێ خۆی وەرئەگێڕێ لە پووگە، تێوەش هەر کات نوێژتان کرد پوو وەمەچەرخیئن بەلای راست و چەپدا، پێک پووئان راست بکەن بەرەو پووگە، خوا پووئان تێدەکات (گرنگیستان پێ دەدات و بایەختان پێ دەدات، بە تەتکید مەبەست پێی ئەوەیه، یاخود پووئیکردنی خوا، یەکیکە لە سێفەتەکانی خوا، بەو شێوەیه کە بۆ خوا شایستەیه).

(٣)- هەر وەها فەرمانی پێکردوون بە پۆژوو گرتن، وێنەى ئەوەش وەك پیاویكە، کە پێرسکەیهکی هیسکی پێ بێ لە نیو کۆمەڵە خەڵکێکدا بێ، هەركامێک لەو کۆمەڵە خەڵکە بۆی ئەو ميسکە بکات، بۆی گۆراوی زاری پۆژووەوانیش لەلای خوا، لە بۆی ميسک خۆشترە.

(٤)- دیسان فەرمانی پێکردوون بە بەخشین، (مال بەخشین)، وێنەى ئەوەش وەك پیاویك وایە، کە دوژمن بەدیلى گرتبێ و دەستیان لەگەڵ ملی کۆتکردبێ، (دەستیان بەستبێ لەگەڵ ملی، کە ناخۆشترین حالەتی کۆت و بەندکردنە) و هێناویانەتە پێش، بۆ ئەوێ لە گەردنی بدەن، ئەویش پێیان بێ: ئایا ئامادەن خۆمتان لێ بکرمەو؟ ئیدی هەرچی مال و سامانی هەیه، کەم و زۆر هەمووی دەکاتە بەلا گێڕەوێ خۆی و هەموو مالەکەیان پێ دەدات، تاكو خۆی لە دەستیان دەرباز دەکات، (واتە: تێوەش بە هۆی مال بەخشینەو، خۆتان دەرباز دەکەن لە سزای خوا).

(۵) - ھەرۋەھا فەرمانى پىكرىدوون كە زۆر يادى خوا بىكەن، وئەنى ئەۋەش ۋەك پىلاۋىكە كە دوژمن بەخىيرايى بەدۋايدا بىرواۋ بەتەمابىن بىشىگىرى، (ئزىك بىن بىگىرى) ئەۋىش بېچتە نىۋ قەلەيەكى مەھكەمەۋە، ۋە لەۋىدا خۇي دەرگاگە لەسەر خۇي گالە بدات و خۇي ئاقەت دەكات، ئىجا بەندەش، پارىزراۋترىن حالەتى لە شەيتان، ئەۋەيە كە لە كاتى يادى خوا كىردىن بىن.

(گىرەرەۋەي فەرموۋدە) گوتى: پىغەمبەرى خواش ﷺ فەرموۋى: مەنىش فەرمانتان بە پىنچ (۵) شتان پىدەكەم، كە خوا فەرمانى پىكرىدووم:

- (۱) - كۆمەل بوون، (ۋاتە: كۆ بىن، پىكەۋە بىن، پىرۇ و بىلاۋ مەبىن).
- (۲) - گوتى گرتىن (بۇ فەرمانى خوا، بۇ پەيامى خوا، بۇ كەسانىك كە پەيامى خواتان پىن پادەگەيەنن).
- (۳) - فەرمانبەرى كىردىن، (دۋاى ئەۋەي ۋەرتانگىرت و لىيى تىگەيشتىن، ئىجا جىبە جىيى بىكەن).
- (۴) - كۆچ كىردىن، (ۋاتە: لە شۋىتىك كە ناتۋان دىندارىي بىكەن، بىگۈازنەۋە و كۆچ بىكەن بۇ شۋىتىك كە دىتۋان لەۋىدا دىندارىي بىكەن و بەندايەتتى بۇ خوا تەنجام بدەن).
- (۵) - تىكۋشان لە پىيى خوادا، (ۋاتە: بە نەفس و مال و بە زمان و بە ھەموو شىۋەكان لە پىناۋى خۋادا تىكۋش).

چۈنكى ھەر كەسىك ھىندەي بىستىك لە كۆمەل دەرېچى (لە كۆمەلى مۇسۇلمانان) ئەۋە رىسمانى ئىسلامى لە مىلى خۇي دارىنۋە، مەگەر بىگەرپتەۋە بۇ تىۋ كۆمەلى مۇسۇلمانان^(۱)، ھەرۋەھا ھەر كەسىك بانگەشەي نەقامىيى بىكات، لەۋ كەسانەيە كە لەسەر ئەزىنۋىيان دەرگەۋەنە دۆزەخەۋە، گوتىيان: ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ (ئەۋ كەسەي كە بانگەشەي نەقامىيى دەكات) ئەگەر نوزۇش بىكات و پۇژۋوش بىگىرى، بە ھۇي بانگەشەي نەقامىيەۋە ھەر دەبىتە دۆزەخىي؟ فەرموۋى: بەلى ئەگەر نوزۇش بىكات و پۇژۋوش بىگىرى و پىشىۋا بىكە مۇسۇلمانە^(۲)، ئىجا پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: مۇسۇلمانان بە ناۋەكانى

(۱) كە بە تەكىد لىرەدا مەبەست لە (كۆمەلى مۇسۇلمانان) ئەۋەيە كاتىك مۇسۇلمانان قەۋارەيەكى سىياسىيان ھەبى، مۇسۇلمانىك لەۋان جىياپتەۋە، بە دۋەنەۋە پەيۋەست بىن، لەۋ حالەتەدا ماناى ۋايە لە پىزى ئىسلام و مۇسۇلمانان چۆتە دەرى.

دەبىن ئاۋا تەفسىر بىگىرى، نەك ھەر كەسىك لە كۆمەلى ئەۋەلەكانى مۇسۇلمانان جىياپتەۋە، لە ئىسلام بېچتە دەرى، مەبەستى پىغەمبەر ﷺ ئەۋە نىيە، ياخۇد مەبەست ئەۋەيە كە ھەر كەسىك لە ئىسلام بېچتە دەرى، ۋەك ئىمان و ەقىدە، ئەۋە دىيارە رىسمانى ئىسلامى لە گەردىنى خۇي دارىنۋە مەگەر بىگەرپتەۋە بۇ تىۋ ئىسلام پەشيمان بىتەۋە.

(۲) بە تەكىد لىرەدا مەبەست (من دعا بدعوى الجاهلية) ئەۋە نىيە كەسىك سىفەتتىكى سەردەمى

خۇيان ۋەك خىۋاي زالى پايە بەرز ناۋى لىئان، بەو ناۋە بانگيان بىكەن: مەسۇلمانان، بىرۋاداران، بەندەكانى خوا.

ۋاتە: ناۋە ۋىئۆرەي دىكە لە ئىۋو خۇئاندا بەكارمەھىنن، بۇ لىك دابرا، ئەۋە سەلەفىيەۋ، ئەۋە خەلەفىيەۋ، ئەۋە فلانەۋ ئەۋە فىسارە، بەلى دەگونجى كۆمەلە مەسۇلماننىك ناۋىك لە خۇيان بىنن، بەلەم بلىن: ئەۋە ۋەك ناۋونىشانىكى سىياسىيە، يان بۇ كارىكى دىارىيىكراۋ، پىكخراۋى فلان، پىكخراۋى فلان، يان تەرىقەت فلان، يان مەزھەبى فلان، يان فلان كۆمەلە مەسۇلمان، ئەۋە دەگونجى، بەلەم ۋەك دابەشكردى مەسۇلمانان كە ھەر كەسىك ھاتە ژىر ئەۋە ناۋونىشانە، بۇ ۋىئە: سەلەفى، ئەشەرىي، خەلەفىي، فلان پىيازە، فلان حىزە، ۋەك دابەشكردى مەسۇلمانان، ئا ئەۋە بە تەكىد ئەۋەيە كە پىغەمبەر ﷺ نەھى لىكردۋە.

ئەۋە بابەتەش بە تەفەسىل قەسەم لىكردۋە، لەۋ مەۋسۈۋەيەي خۇم دا بە ناۋى: (بىرکردنەۋى ئىسلامىي لە ئىۋان ۋەحىي و ۋاقىئەدا) لە (كىتەبى دوۋەم) تەۋەرى دوۋەمدا، كە باسې بىنەماۋ تايەتمەندىيەكانى زۆربەي مەسۇلمانانم كىردۋە، كە لە ۋوۋى مېزۋۋىيەۋە بە (أهل السنة)، يان (أهل السنة والجماعة) ناسراۋن.

۵- چۈنىيەتى كۈچى دوايى كردنى يەحيا عليه السلام:

لەۋبارەۋە ئەم دەقە لە (بىن كىر) ۋەۋە دىنن، لە كىتەبەكەي (قصص الأنبياء) دا^۱ دەلى:

أ/ (يَبْنَؤُا سَبَبَ قَتْلِ يَحْيَى عَلَيْهِ السَّلَامُ):

وَدَّكَرُوا فِي قَتْلِهِ أَسْبَابًا، مِنْ أَشْهَرِهَا أَنْ بَعْضَ مُلُوكِ ذَلِكَ الزَّمَانِ بِدَمَشَقَ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَتَزَوَّجَ بِبَعْضِ مَخَارِجِهِ، أَوْ مِنْ لَا يَحِلُّ لَهُ تَزْوِيجُهَا، فَتَهَا يَحْيَى عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ ذَلِكَ، فَبَقِيَ فِي نَفْسِهَا مِنْهُ.

نەقامىي تىدابتى نەگەرنا پىغەمبەر ﷺ بە (أبو ذر) فەرمۋو: (يا أبا ذر إنك امرؤ فاك جاهلية) ۋاتە: ئەي نەبو زەر! تۇ كەسىكى نەقامىي تىدابتى، ۋاتە: لەۋ ھەلۋىستەدا نەقامىي تىدابتى، كە خۇي بەسەر كەسىكدا ھەلگىشا، چۈنكە پەش پىست بوۋ، خۇشى سې پىست بوۋ، بە ھۇي پىست و پەنگىيەۋە خۇي بەسەر ئەۋەي دىكەدا ھەلگىشا، كە ئەۋە بەكىك بوۋە لە نەرت و عادەتەكانى نەقامىي، بەلەم پىغەمبەرى خوا ﷺ مەبەستى پى شىكى جۈزئىي نىيە، بەلكو مەبەستى بانگەشەي نەقامىيە، بەگشتى، ئەۋەكە ئالايەكى كە غەبىرى دىنى ئىسلام بەرز بكانەۋە، ياخۇد بەرنامە و پەيامىكى دىكەي غەبىرى ئىسلام ھەلگىرى، ئەۋە بە تەكىد ئەۋە كەسە دۆزەخىيە و نوپۇز ۋۇۋەكانىشى شەفاعەتى بۇ ناكەن، مادام چۈۋبىتە ژىر بەيداغىك، جىا لە بەيداغى ئىسلام و مادام چۈۋبىتە ژىر ناۋونىشانىك، جىا لە ناۋونىشانى ئىسلام و مەسۇلمانىيىتى.

قَلَمًا كَانَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ الْمَلِكِ مَا يُحِبُّ مِنْهَا، اسْتَوْهَبَتْ مِنْهُ دَمَ يَحْيَى، فَوَهَبَهُ لَهَا، فَبَعَثَتْ إِلَيْهِ مَنْ قَتَلَهُ، وَجَاءَ بِرَأْسِهِ وَذَمَّهُ فِي طَسْتٍ إِلَى عُنْدِهَا، فَيُقَالُ إِنَّهَا هَلَكَتْ مِنْ قَوْلِهَا وَسَاعَتِهَا.

وَقِيلَ بَلْ أَتَيْنَاهُ امْرَأَةً ذَاتَ الْعِلْقِ وَرَأْسَهُ، فَأَبَى عَلَيْهَا، قَلَمًا يَبْسُتُ مِنْهُ، تَحَلَّيْتُ فِي أَنْ اسْتَوْهَبْتَهُ مِنَ الْمَلِكِ، فَتَمَنَعُ عَلَيْهَا الْمَلِكُ لَمْ أَجَابَهَا إِلَى ذَلِكَ، فَبَعَثَ مَنْ قَتَلَهُ وَأَخْضَرَ إِلَيْهَا رَأْسَهُ وَذَمَّهُ فِي طَسْتٍ).

واتە: ڕوونکردنەوی ھۆی کوژرانی یەحیا عليه السلام؛ لەوبارەووە چەند ھۆکارێکیان باس کردوون، ناودارترینیان ئەووەیە: کە ھەندێ لە حوکمرانی ئەو پڕۆکارە لە دیمەشق دەیویست ھاوسەرگیری لەگەڵ ھەندێک لە مەھرەمەکانی خۆیدا بکات، یان کەسێک کە پتی ناشێ، یەحیاش پێشگیری کرد لەو حوکمرانە کە ئەوکارە بکات، ئەو ئافەرەتەش ئەووەی لە دڵدا مایەووە بەرابەر بە یەحیا، پتی ناخۆش بوو، ئنجا کاتێک کە لە تێوان ئەو ئافەرەتەو پادشادا ئەووە ڕوویدا کە پادشا ھەزی لێنەق، (واپێندەچێ زینای لەگەڵ کردبێ) داوای لێکرد کە خۆینی یەحیا ی پێ ببەخشێ، ئەویش پتی بەخشی، ئەو ئافەرەتەش کەسێکی نارد: یەحیا کوشت و سەرەکەشی بە خۆنەووە لە تەشتیکدا بۆ ھێناو، دەگوترێ: کە ئەو ئافەرەتە ھەر لەو کاتەدا دەست بەجێ ئەبەین چوووە.

گێڕانەووەیەکی دیکە دەئێ: ئەو ئافەرەتە کە ھاوسەری ئەو پادشا حوکمرانە بوووە و یەحیا خۆشویستووە و نامەی بۆ ناردووە (بۆ یەحیا) کە دۆستایەتی لەگەڵ بگرێ، (خراپەیی لەگەڵ بکات) بەلام یەحیا ئامادە نەبوو، ئنجا کاتێک لێی ناومێد بوو، ئەو ئافەرەتە بە حیلەو قیل کارێکی وای کردووە، کە داوای سەری یەحیا کردووە لەو پادشایە، ئەویش سەرەتا ئامادە نەبوو، بەلام دواپی وەلامی داووەتووە، ئیدی ئەو پادشایە کەسێکی ناردووە، کە یەحیا کوشتووە سەرەکەشی و خۆنەکەیشی لە تەشتیکدا ھێناو.

ئەنجا لە سەرچاوە میژووییەکاندا، بۆ وێنە: (قصص الأنبياء) ی (عبدالوهاب النجار) ^(١) دا دەئێ:

ئەو پادشایە ناوی (ھیرۆدۆس) بوو، کە لە پەیمانی کۆن و نوێ دا، باسی (ھیرۆدۆس) کراو، و، یەکیک بوو لە حوکمرانەکانی پۆم لەو کاتەدا و، ئەو ئافەرەتە کە بەتەما بوووە بیهێنێ، برازای بوو، (کچی برای بوو و ناوی (ھیرۆدیا) بوو)، ئافەرەتێکی زۆر جوان بوو، ئەنجا دەئێ: جوولەکەکان پراجاییان ھەیە لەووەدا: کە ئایا دروستە ھاوسەرگیری لەگەڵ کچی برا و کچی خوشک (واتە: برازاو خوشکەزا) دا بگرێ یان نا؟ ھەرچی (رێنایون) بە ڕەوای دەزانن، - کە جوێنکەن لە زانیانی جوولەکە - بەلام (الفرعون) - ئەوانیش جوێنکی

دیکەیانن - بە قەدەغەیی دەزانن، (وبانیون) دەلێن: لە تەو پراتدا باسی ھەرامیی برازاو خوشکەزا نەکراوە، کە دروست نەبێ مەزۆفی ھاوسەرگیریان لەگەڵ بکات، ئنجا مادام لە تەو پراتدا باس نەکراوە، پەوايە، بەلام زاناکان دیکەیی جوولەکە، بە قەدەغەیی دەزانن.

پێشتر بەلێماندا کە باسی چۆنیەتی کوژانی زەکەریشاش عليه السلام بکەین، کە پەيوەستە بە کوژانی یەحیای کورپەووە عليهما السلام لەو بارەووە لە کتیی (سيرة النبي والمرسلين) (محمد عید عبداللہ اليعقوبي العسیني) دا، ئەم دەقە ھاتووە^(١):

(عندما علم زكريا مقتل ولده يحيى، فر من بني إسرائيل و دخل في بساتينهم خارج المدينة، فأمر الملك أن يؤق به ليقتل أو يذبح كما ذبح ولده، فتبعه بنوا إسرائيل ليقتلوه، وهو يفر من بستان إلى بستان حتى وصل إلى شجرة زيتون، قد فتحت بطنها وقالت: اختف داخلي يا نبي الله! فدخلها فجاء إبليس وأخذ بطرفي ثوبه، فعندما أطبقت الشجرة بقي طرف الثوب خارجها ثم جاء بنوا إسرائيل، فطلب منهم إبليس بصفات رجل أن يأتوا زكريا وهو في الشجرة فوضعوا المنشار على الشجرة فشقوها وزكينا فيها....)

واتە: لە کاتیکدا زەکەریا دەزانێ کە یەحیای کورپی کوژراوە، لە بەنی ئیسرائیل رادەکات، دەچێتە ئێو باغ و بێستانەکانیان لە دەرەوێ شار، پادشاش فەرمان دەکات کە ئەویش بەیخێ و بۆی بکوژێ و سەربردێ، وەک چۆن کورەکی سەر براو، بەنی ئیسرائیلیش شوونی دەکەون بۆ ئەوێ بیکوژن، ئەویش لە باغیکەووە بۆ باغیکی دیکە رادەکات، ھەتا دەگاتە لای درەختیکی زەیتوون کە ئەو درەختە زەیتوونە خۆی کردۆتەووە (واتە: شەق بوو، دەبێ قەدەکی گەورە بووبێ) درەختەکە بانگی دەکات دەلێ: نە یەغەمبەری خوا! وەرە ئێو من، دەچێتە ئێوی و دوایی وێک دەکەوێتەو، ئیبلیسیش دێ دامینی کراسەکی دەگێرێ، کاتیک کە درەختەکە وێک دەکەوێتەو، ھەندێ لە دامینی کراسەکی بە شێکی بە دەرەو دەمێنێ، ئنجا بەنی ئیسرائیل دێن، ئیبلیسیش لە شێوێ پیاوێکدا پێیان دەلێ: ھا ئەو زەکەریا لە ئێو درەختەدایە، ئەوانیش دێنن مشار لەسەر درەختەکە دادەنێن و درەختەکە دەبرن، زەکەریاشی تێدا دەبێ و ئەویش دەبرن.

پێوایەتی دیکەش ھەیە کە ھەر بە مردنی ئاسایی خۆی کۆچی دوایی کردووە و، ھێچیشیان پشت نەستوورن بە بەلگەیکە یەکلایکەرەووە دانیایکەر.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی دووهم ❖

پېئاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان بېست و پېئىنج (۲۵) ئايەت دەگىتە خۇي، ئايەتەكانى: (۱۶ - ۴۰) كە تېياندە بەسەرھاتى مەپرىم و عىساي كوپى سەلامى خواپان لەسەر بى، خراوەتەپوو.

پوختەي بەسەرھاتى مەپرىم و عىساش ئاوايە:

لە كاتىكدا مەپرىم لەلاي پۇژھەلاق خەلكەكەي پەردە دەگىتەو (بۇ خۇ شۇردن، يان بۇ ھەر كارىكى دىكەي تايەتقى خۇي)، جېرىل لە شىۋەي پياۋىكى تېر و تەواۋدا، ۋەك نوئەرى خوا، خۇي پېئىشان دەدا و، پىنى رادەگەيەننى كە خوا ﷺ ئاردوۋىيەتە تاكلو كوپىكى پاك و چاكى پى بېخىش، مەپرىمىش پەناي لى بە خوا دەگىرى و سەرسوپمان دەردەبىرى، كە چۆن مىندالى پەيدا دەبى، لە خالىكدا كە ھىچ پياۋىك بە خەللىي دەستى نەگەياندۇتتى و، ئافرەتتىكى خراپەكارىش نەبوۋە؟!

جېرىلىش دىناي دەكاتەو كە ئەۋە فەرمانى خوايە و، ۋەك نىشانەيەكى خوا بۇ خەلك و بەزەيى خوايە، بەرانبەر بە تۇش و بەرانبەر بە عىساش ﷺ.

ئىدى سەرەنجام مەپرىم دوۋگىيان دەبى و، پاش لە دايك بوۋى عىساش ﷺ كە كۆرپەكەيەت، دەپاتەۋە لاي خەلكەكەي و ئەۋانىش سەرزەنشتى دەكەن: ئايا ئەۋ مىندالەت لە كوئى بوو، بەبى ھاۋسەر؟!

ئەۋىش ئامازە دەكات بۇ مەلۇتەكەكەي خۇي، كە عىسايە ﷺ عىساي كوپىشى دىتە قىسە بەرگىيە لە پاكىي دايكى دەكات و، راشىدەگەيەننى كە ئەۋ بەندەي خواۋ پىغەمبەرى خوايەو، خوا كىتتى پى دەدات و، فەرمانى پىدەكات بە نوئىزۇ زەكات و بە چاكە لەگەل دايكى داۋ....ھتە.

پاشان خواي كارزان بەۋ بۇنەۋە، چەند پراستىيەكى مەزن لە بارەي يەكتايى خواۋ، پۇژى دوايى و، سەرەنجامى شوۋمى ھاۋبەشەدائەرانەۋە، دەخاتەپوو، ھەرۋەھا ھۆشداريى دەداتە خەلك لە بارەي قىامەت و پۇژى دوايەۋە.

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرِيفًا ﴿١٧﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ
 حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ
 نَعِيمًا ﴿١٩﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ
 وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢١﴾ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْئٍ وَلِنَجْعَلَكَ
 آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿٢٢﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٣﴾
 فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِذْ جُنِعَ النَّخْلُ قَالَتْ بَلِّغْنِي مِنْ قَبْلِ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا نَسِيًّا ﴿٢٤﴾
 فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِينَ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٥﴾ وَهَزَيْتَ إِلَيْكِ يَجْنِعُ النَّخْلُ
 تُسْقِطُ عَلَيْهِ رَطْبًا جِينًا ﴿٢٦﴾ فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَمَا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي
 نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٧﴾ قَالَتْ بِهِ قَوْمُهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ
 لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٨﴾ يَتَأَخَذَ هَهُنَا مَا كَانَ آبُؤُا أَمْرًا سَوًّا وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٩﴾
 فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٣٠﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِي
 الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣١﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ
 حَيًّا ﴿٣٢﴾ وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٣﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
 وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٤﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٥﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ
 أَنْ يَخْلُقَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٦﴾ وَلِلَّهِ اللَّهُ رَبِّي وَرَبُّكَ قَاعِذُوهُ
 هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٧﴾ فَاتَّخَذَ الْأَعْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 ﴿٣٨﴾ أَتَمْنَعُ يَوْمَ وَأَنْصِرَ يَوْمَ يَا تُوتَنَّا لَكِنِ الْفَالِطِيُّونَ الْيَوْمَ فِي صَلَاتِ مُبِينٍ ﴿٣٩﴾ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ
 إِذْ فُتِنَى الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرُثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ
 ﴿٤١﴾

مانای دەقا و دەقی نایەتەکان

ههروهها له کتێبه که دا باسی مه‌په‌م بکه، که له شوێنێکی پۆژه‌لانی خه‌لکه‌که‌ی،
 که‌ناری گرت (١٦) ئنجا بۆ خۆ لێ په‌ناگرتیان په‌رده‌یه‌ی گرتوه‌، (به‌مه‌ستی خۆ
 شۆردن، یان کارێکی تایبه‌تی خۆی)، تیمه‌ش پوو‌حه‌که‌مان (جیریل)مان نارد له‌ لای، بۆی
 چوو‌ه سه‌ر شیوه‌ی پیاویکی تیر و ته‌واو (رێک و پێک) (١٧) (مه‌په‌م) گوئی: ته‌گه‌ر تو
 پارێزکاری، په‌نات لێ به‌ (خوای) به‌ به‌زه‌یی ده‌گرم (١٨) (جیریل) گوئی: به‌ دنیایی من
 نێرراوی په‌روه‌ردگارتم، تاکو کوێکی پاک و چاکت پێ به‌خشم (١٩) (مه‌په‌م) گوئی:
 ئنجا چۆن چۆنی کو‌رم بیتی، که‌ هیچ مرقۆئیک (به‌هه‌لایی) ده‌ستی لێ نه‌داوم و،
 داوێنپیش نه‌بووم؟! (٢٠) (جیریل) گوئی: به‌و شیوه‌یه‌، په‌روه‌ردگار فهرمووی: نه‌وه
 بۆ من سێنایه‌و، تاکو نه‌و (کو‌ره‌)یش بۆ خه‌لکی بکه‌ینه‌ نیشانه‌و مو‌عیزه‌و، نه‌وه‌ش
 به‌زه‌یه‌که‌ له‌ تیمه‌وه‌و، نه‌و کاره‌ش بریارداوه‌و براوه‌ته‌وه‌ (٢١) ئیدی (مه‌په‌م) ته‌وی
 (له‌ سکی خۆیدا) هه‌لگرت و، به‌ هۆیه‌وه‌ له‌ شوێنێکی لاچه‌پی دوور، که‌ناری گرت (٢٢)
 پاشان ژانی مندالبوون په‌نای پێتده‌ لای بێک و قه‌دی دارخو‌رمایه‌ک، (له‌ ترس و هه‌مه‌تان)
 گوئی: نه‌ی خۆزگه‌ پێش ته‌م (حاله‌)، مرد بام و، نادیده‌گیراو له‌ بیرکراو بوومایه‌ (٢٣)
 له‌لای ژێره‌وه‌ی بانگی کرد: که‌ خه‌مبار مه‌به‌! په‌روه‌ردگار له‌لای خۆیه‌وه‌ سه‌رچاوه‌یه‌ی
 ناوی داناوه‌ (٢٤) (ئنجا ناو بخۆوه‌) و قه‌دی دارخو‌رمایه‌که‌ش به‌لای خۆت دا بجووتینه‌،
 فه‌ریکه‌ خو‌رمای گه‌شتووت به‌سه‌ردا ده‌خاته‌ خواری (٢٥) ئنجا (له‌ خو‌رمایه‌که‌) بخۆو
 (له‌ ناوی سه‌رچاوه‌که‌) بخۆوه‌و، خاتره‌ جه‌م و دلخۆشیش به‌، ته‌گه‌ر یه‌کیکیش له‌
 مرقۆان دی، بلتی: من پۆژووم بۆ (خوای) به‌ به‌زه‌یی له‌ خۆم گرتوه‌و، نه‌م‌پۆ قسه‌ له‌گه‌ل
 هیچ مرقۆیکدا ناکه‌م (٢٦) ئیدی هه‌لگرت و هێنایه‌وه‌ لای خه‌لکه‌که‌ی و گوتیان: نه‌ی
 مه‌په‌م! به‌راستی کارێکی (خراپی) سه‌رسو‌په‌ینه‌رت کردوه‌ (٢٧) ته‌ی خوشکی هه‌روون! نه‌
 بابت پیاوی خراپ بووه‌و، نه‌ دایکت زینا خواز! (٢٨) ته‌ویش ئاماژه‌ی بۆ (کو‌ره‌که‌ی)
 کرد (که‌ قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن)، گوتیان: چۆن که‌سێک بدوێنین که‌ مندالی سه‌رلانه‌که‌یه‌؟
 (٢٩) (عیسا) گوئی: من به‌نده‌ی خوام کتیبی پێداوم و، کردوومی به‌ پێغه‌مه‌ر (٣٠) له‌
 هه‌ر جێه‌ که‌یش ب‌م به‌پێزی کردووم و، راشی‌سپاردووم که‌ هه‌تا زیندووبم، نوێژ بکه‌م و
 زه‌کات بده‌م (٣١) هه‌روه‌ها پراسپاردووم، که‌ له‌گه‌ل دایکم دا چاکه‌کاربم و، نه‌شیکردوومه‌

خۆشەبۆن و خراپە کار و بێمەرد (٣٣) سەلامیشم (لە خواوە) لێبە ئەو پۆژە تێیدا لە دایک بووم و، ئەو پۆژە تێیدا دەمرم و، ئەو پۆژەش کە بە زیندووویی تێیدا هەڵدەسێرتەوه (٣٤) نا ئەوه عیسا کۆری مەریەمە، قسەی هەقە، کە تێیدا دوو دڵن (٣٥) بۆ خوا نالۆی هیچ پۆلەیکە هەبێ، پاکیی بۆ وی، هەر کات بیریاری کارێک بدات (بیتەدی) بەس پیتی دەفەرموێ، بیه، یە کسەر دەبێ (٣٦) (هەروەها عیسا گوێ): هەر خواش پەرودەدگاری من و پەرودەدگاری تێوه‌شە، ئەنیا ئەو پەرستێ، ئەمە پێی راستە (٣٧) ئیدی کۆمەلە (نەصانییه) کان لە تێو خۆیان دا، کەوتنە راجاییه‌وه، دەجا هەوار بۆ ئەوانە ی بێپروان لە دیمەن و نامادەبوونی پۆژێکی مەزن (٣٨) نای ئەو پۆژە دینە لامان (لە قیامەت دا) چەندە بیسەر و بینەر! بەلام ئەمڕۆ سەمکاران لە گومپاییەکی ئاشکەدان (٣٩) هەروەها لە پۆژی داخ و حەسەت بیانترسێنە کە بێرادر، لە حاکیکدا کە ئەوان لە بێ ئاگایی دان و، ئەوان لە بێپروایی دان (٤٠) بە دنیایی هەر تێمە زەوی و، هەر کەس کە لەسەریه‌تی، بە میرات دەگرن و، ئەنیا بۆ لای تێمەش دەگێردنەوه (٤١).

شیکردنەوه‌ی هەندیک لە وشەکان

(إِذْ أَنْبَأَتْ): لە کاتیکدا کە ھناری گرت، (الْأُنْبَاءُ: إِبْقَاءُ الشَّيْءِ وَطَرَحُهُ، لِقَلَّةِ الْإِعْتِدَادِ بِهِ، وَالْقُبْنَةُ فَلَانٌ: اغْتَرَزَ اغْتَرَزَ مَنْ يَقْلُ مُبَالَاتُهُ بِنَفْسِهِ فِيمَا بَيْنَ النَّاسِ)، (ئُبْنَد) بریتیە: لە فرێدان شتێک و هەڵدان لەبەر ئەوەی لە لای بێ باوە، دەگوترێ: (الْقُبْنَةُ فَلَانٌ) واتە: فلان کەناری گرت، کەنار گرتێک کە گرنکیی بە خۆی نەدات، ئەو پووه‌وه داخو خەلک چی دەتێن؟

(وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ): هیچ بەشەرێک دەستی نەگەیاندوو، (كُنِّي بِالْمَسِّ عَنِ الشَّحَاحِ)، وشە (مَس) کینایه‌یه‌ له‌ هاوسەرگیری.

(وَلَمْ أَلْ بِعَيًّا): هەروەها داوین پێشیش نەبووم، (بُقَّتِ الْمَرْأَةُ تُبَغِّي بِقَاءَ: فَجَرَتْ، فَهِيَ بُغْيٌ، وَالْبَغْمُ بَغَايَا، واتە: (بغت) ئاڤەرته‌که‌ داوین پێسی کرد، داوین پێسی دەکات، داوین پێسی کردن، (فَجَرَتْ) واتە: گوناھی کرد، داوین پێسی کرد، واتە: غەریزه‌ی جینسی خۆی تێرکرد لە پێی ناسه‌ریه‌وه، (فَهِی بُغْيٌ) ئەگەر تاک بێ پێی دەگوترێ: (بُغْي) و بە کۆش پێیان دەگوترێ: (بُغَايَا) واتە: ئاڤەتانی داوین پێس.

(مَقْضِيًّا): واتە: بېرىار لەسەر دراو، (قَضَى، يَقْضِي، قَضَاءً وَقَضِيًّا وَقَضِيَّةً: حَكَمَ وَقَضَلَ)، (مَقْضِيًّا أَي: مَفْضُولًا) بېرىرىدا، بېرىار دەدا، بېرىار دان، واتە: بېرىرىداو، يەكلایى كردهو، (مَقْضِيًّا) واتە: يەكلایى كراو، بېرىار لەسەر دراو، جیاكراو.

(قَصِيًّا): (القَصِي: البعيد) واتە: شوئىكى دوورى كەنار، پەرگە.

(فَأَجَاءَهَا): پەنای پى برد، (وَأَجَاءَهُ إِلَى غَدَا: الْجَاءَ اضْطُرَّةً)، (جَاءَ) واتە: هات، (أَجَاءَهُ) واتە: (جَاءَ بِهِ) واتە: هێناى، (وَأَجَاءَهُ إِلَى غَدَا) واتە: پەنای پىبرده بەر ئەو، ناچارى كرد.

(الْمَخَاضُ): (وَجَعُ الْبَوْلَادَةِ) واتە: ژانى مندال بوون، (مَخَضَتِ الْعَامِلُ مَخَاضًا: أَي حَزَنَهَا الطَّلُقُ فِيهِ مَخِضٌ)، واتە: نافەرەق دووگیان كە ژانى مندالبوونى دىتى پى دەگوترى: (مَخَضَتِ) و بە ژانەكەى دەگوترى: (مَخَاض) و بە خۆى دەگوترى: (مَخِضٌ) واتە: ژانى مندالبوون لىهاتوو.

(يَجْذُع): (الْجَذْعُ: سَاقُ النَّخْلَةِ وَنَحْوَهَا) واتە: قەدو بنكى درەخت، يان هى دارخورما و غەبرى ئەو پى دەگوترى: (يَجْذُع)، بە (أَجْزَاعٌ وَجُذُوعٌ) كۆدەكرىتەو.

(نَسِيَ مَنَسِيًّا): (النَّسِي: مَا نَسِيَ) شتى فەرامۆشكراو، لە بىركراو، (مَا يَقْلُ الْإِغْتِيَادُ بِهِ) شتىك كە بايەخى كەم پى بدرى، (النَّسِي) و (النَّسِي) هەردووکیان يەك مانایان هەيە، شتىك كە فەرامۆش بكړى، (مَنَسِي) ديارە (مَفْعُول بِهِ) واتە: فەرامۆشكراو.

(سَرِيًّا): (سَرَوٌ، يَسْرُو، سَرَاوَةٌ، وَسَرَوٌ: شَرَفٌ فَهُوَ سَرِيٌّ، وَالسَّرِي: النَّهْرُ: لِأَنَّهُ يَسْرِي)، دەگوترى: (سَرَوٌ، يَسْرُو، سَرَاوَةٌ، وَسَرَوٌ) واتە: گەورەبوو، بوو بە سەرۆك، ئەو كۆپىكى بەرچاوه، ياخود كۆپىكى هەلكەوتوو، (سَرِيًّا) دەگونجى بە مانای كۆپىكى هەلكەوتوو بى كە عىسايە، دەشگونجى (سَرِيًّا) واتە: رووبارىك بى كە دەروا، سەرچاوه يەك بى كە ئاوى لى دەروا، كە مانای دووهميان گونجاوترە لەگەل سىياقى نايەتەكە.

(وَهَزَّتْ إِلَيْكَ يَجْذُعُ النَّخْلَةِ): بنكى دارخورماكە بەلای خۆتدا بكتىشە، بيجوولێنە، (هَزَّ الشَّيْءُ: حَزَنَهُ، وَهَزَزَ الشَّجَرَةَ وَنَحْوَهَا: حَزَنَهَا فِي شِدَّةٍ) ڤايەشێنە بەلای خۆتدا.

(رُطْبًا): دەگوترى: (تَضِيجُ الْبُسْرِ قَبْلَ أَنْ يَصِيرَ قُرًّا، وَالْجَمْعُ أَرْطَابٌ وَأَرْطَابٌ وَالْوَاحِدَةُ: رُطْبَةٌ)، فەرىكە خورما پىش ئەو، بىتە خورما، كاتىك كە فەرىكە پى دەگوترى: (رُطْبًا) كە بە (أَرْطَابٌ وَأَرْطَابٌ) كۆدەكرىتەو، تاكەكەى پى دەگوترى: (رُطْبَةٌ).

(جَنِيًّا): (الْجَنِي: كُلُّ مَا يَخْنِي مِنَ الشَّجَرَةِ)، (جَنَى) هەر شتیکە که له درهخت دهگریتهوه، میوهی درهخت، بهری درهخت.

(وَقَرِي عَيْنًا): (قَرِئْتُ عَيْنُهُ: سُرَّ وَرَفِيَ، فَهُوَ قَرِيزُ الْعَيْنِ)، (قَرِئْتُ عَيْنُهُ) واته: دڵخۆش بوو، پازی بوو، (قَرِيزُ الْعَيْنِ) واته: پازی، دڵپەسند، شادمان، ئنجا ئەوەش بۆیه وای پێدهگوتری: چونکه (قَرِئْتُ) واته: (قَبِيت)، مەرۆف تهگەر شتیکی خۆشویست، چاوی لهسەر دهچهسپینی و چاوی تێدهبرێ، چاوی لهسەر لاناذا، به پێچهوانهی ئەوهوه که شتیکی پێ ناخۆش بێ، چاوی لێ لادهدات.

یاخود لهبەر ئەوه که (قَرِئْتُ) به مانای سه‌رما دێ و فرمیسکی شادیش سارده جاری وایه، مەرۆف له خۆشیان فرمیسکی دێ، که فرمیسکی شادیی سارده، ههروهک فرمیسکی دلتەنگی و خه‌موکی، گهرمه.

ده‌گوتری: (قَرِئْتُ بِهَذَا الْأَمْرِ عَيْنًا) واته: به‌و شته دلت خۆش بێ، (وَقَرِئْتُ عَيْنًا) واته: (ئه‌ی مه‌په‌مه!) دلت خۆش بێ، شادمان به‌.

(نَذَرْتُ): (نَذَرَ الشَّيْءَ نَذْرًا وَنَذْرًا: أَوْجَبَهُ عَلَى نَفْسِهِ) ئەو شته‌ی له‌سەر خۆی پێویست کردوه، به‌ کوردیی ده‌لێن: له‌ خۆی گرتوه، (نَذَرَ بِالشَّيْءِ: عَلَيْهِ)، واته: ئەو شته‌ی زانی، به‌لام (نَذَرَ الشَّيْءِ) واته: ئەو شته‌ی له‌سەر خۆی پێویست کردوه.

(قَرِيًّا): (قَرِي الشَّيْءِ: يَقْرِي قَرِيًّا: شَفَقَهُ، وَالْقَرِي: الْكَذِبُ: اخْتَلَقَهُ، وَالْقَرِي مِنَ الْأُمُورِ: الْمُخْتَلَقُ وَالْعَجِيبُ)، وشه‌ی (قَرِي) به‌ مانای (قَطْع) دێ، (قَرِي الْجِلْد) واته: چه‌رمه‌که‌ی له‌ت کرد، ئنجا له‌بەر ئەوه‌ی که‌سێک که‌ درۆ ده‌کات، له‌بەر ئەوه‌ی که‌ ئەو شته‌ درۆیه‌و بوونی نیه‌ و بۆ خۆی دایناشیوه‌، به‌ یه‌کیک ده‌گوتری: درۆیان ده‌تاشی، یانی: بوونی نیه‌ به‌لام بۆ خۆی دروستی ده‌کات، وێرای ئەوه‌ش (قَرِي) به‌ مانای شتیکی بوختان، یان دروستکراو دێ، به‌ مانای شتی سه‌رسوپه‌تیه‌رو شیاوی سه‌ر لێ سوپمانیش دێ.

(سَمَرُونَ): (إِسْمَرَى فِي الشَّيْءِ: شَكَّ فِيهِ) تیییدا دوو دڵ بوو له‌و شته‌دا، هه‌روه‌ها (الْمَرْيَةُ وَالْمَرْيَةُ: الْجَدَلُ) به‌ مانای مشت و مپیش دێ، ئەوه‌ به‌ مانای گومانیش دێ، ده‌گوتری: (هَذِهِ فَرْيَةُ بِلَا مَرْيَةٍ) ئەوه‌ درۆیه‌ به‌بێ دوو دلی.

(مَشْهَدٌ): (الْمَشْهَدُ: الْخُضُورُ، وَالْمَشْهَدُ مَا يُشَاهَدُ، وَالْمَشْهَدُ: الْمَجْتَمَعُ مِنَ النَّاسِ وَالْجَمْعُ مَشَاهِدٌ)، (مَشْهَد) هه‌م به‌ مانای ناماده‌بوون دێ، هه‌م به‌ مانای شتی که‌ ده‌بیرتی، هه‌م

بە مانای خەڵکی کۆبوووه دئی، یاخود ئەو شوێنە ی که خەڵکیان لێ کۆدەبێتەوه، که به (مشاهد) کۆدەکرێتەوه.

(يَوْمَ الْحُسْرَى): (الْحُسْرَى: شِدَّةُ الْكُلْفِ وَالْعُزْزِ)، (حُسْرَة) به کوردیش هەر به کاردهیترێ که دهلێن: داخ و ههسرت، یاخود (حُسْرَة) واتە: خهفه تباریی، دلتهنگیی، نلڤهحه تیی، زۆر نلڤهحه تیی، (يوم الحسرة) به تهکید مه بهست پتی رۆژی قیامه ته، که لهویدا بابای بێ پروا و خه لکی بێ پروا زۆر داخ و ههسرت و، خهفه ت دهخوا، یاخود له دنیا دا به شیوهیه ک ژانیان به رێکد کرد لهوێ بۆیان قه ره بوو نلڤیتەوه، به شیوهیه ک به رێیان کرد که شه ره مزاری و عهیداریان وه دهست هینا.

مانای گشتی نایه ته کان

مانای گشتی ئەم بیست و پینج (٢٥) نایه ته به کورتیی و پوختیی به رێ دهکهین، له بهر ئەوهی دوا یی: هه م له مه سه له گرنگه کاند، نایه ته کان بگره بگره شی دهکهینه وه، هه م به سه رهات مه ریه م و عیسا ش سه لات و سه لامی خوا یان له سه ر بێ، دینین:

خوا ی به رزو مه زن ده فه رموێ: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ﴾، هه روه ها له کتیب دا، واته: له م قورئانه دا که کتیبه، نوو سراوه، هه روه ها قورئانی شه، خوترا وه شه، له م کتیبه دا با سی مه ریه م بکه، ﴿إِذْ أَنْبَأْتُ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا﴾، له و کاته وه با سی بکه، که که نا ری گرت له خه لکه که ی، له و خه لکه ی ئەو له ئیویاندا بوو، ئەو یه کیک بوو له خۆیان، که نا ری لیکرتن و که وته لای رۆژه لاتیان، ئنجا چۆن چوو ئەو په رگه یه وه؟ ﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا﴾، په رده یه کی خسته ئیوان خۆی و ئەوانه وه، واته: په رده یه کی گرتەوه، نایا ئەو په رده یه ی بۆچی گرتۆته وه؟ سا ل و زه مانای رابردو و هه ک ئیستا گه رما و نه بووه، ئا فره تان و پیاوان خۆیان لێ بشۆن، به لکو (سه راو) هه بووه، یاخود شوێنی (کو لکردن) ئا فره تان لهوێ جل و به رگیان لێ ده شو رد و، خۆیان لێ ده شو رد و، په رده یان لێ ده گرتەوه، یان له په نایه ک بووه که پیاو به لایاندا نه چوو ون، شوێنی ئا فره تان جیا بووه، شوێنی پیاوانیش جیا بووه، واته: په رده ی گرتەوه له ئیوان خۆی و خه لکه که دا، بۆ ئەوه ی دیار نه بێ، بۆ کا ری تایبه تی خۆی، ئنجا یان خۆی گۆریوه، یان خۆی شو رد وه و پاک و خا وینی خۆی کرد وه، ﴿فَارْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَمَثَلْ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾، روه وحی خوما نمان نا رده

لاى. بۆى چۆۋە سەر شىۋەى مەۋقەىكى رېك و پىك و تىر و تەۋا، كە بىگومان مەبەست
پىنى جىبىلە، ۋەك خوا دەفەرمۇئى: ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٧٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ ﴿١٧٤﴾ الشَّعْرَاءُ،
﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ ﴿١٧٥﴾﴾ النحل، ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا
بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿١٧٦﴾﴾ القدر.

(روح القدس) و (روح الأمين) و (الروح) و (روحنا) ھەموویان مەبەست پىیان جىبىلە
﴿النحل﴾، جىبىرەل ناۋىھە، (روح) یش یان نازناۋىھە، یان یەككە لە سیفەتەکانی، ھەرۋەك
چۆن عیسا ﴿النحل﴾، (عیسا) ی پىگوتراۋە و (مسیح) یش پىگوتراۋە و (ابن مریم) یش پىگوتراۋە،
پرووحى خۇمان نارە لای، بۆى چۆۋە سەر شىۋەى مەۋقەىكى تىر و تەۋا.

﴿قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًا ﴿١٧٧﴾﴾، لەو كاتەش دا ھەر عادتە نەبوۋە
پىاۋ بچنە سەراۋى ئافرەتان و شۆنى كۆلكردن و جل و جۆر شۆرى ئافرەتان، بۆیە پىنى
سەیر بوو، گوئى: مەن پەنا لە تۆ بە خواى خاۋەن بەزەبى دەگرم، ئەگەر تۆ پارىزكارى،
چونكە ئەگەر پارىزكار نەبى، پەناش لى بە خوا بگرى، بى سوۋدە، ديارە جىبىرەل بۆى
چۆتە سەر شىۋەى پىاۋىكى نوورانى و رېك و پىك و خاۋناس، بۆیە واى گوتوۋە و واى
تېراپىنە، پارىزكار بى.

﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ ﴿١٧٨﴾، گوئى: بە دۇنيایى مەن تېردراۋى پەرۋەردگارى تۆم،
﴿لَا هَبْ لَكَ عَلَمًا بَشَرًا ﴿١٧٩﴾﴾، تاكو مندائىكى پاك و چاكت پى بەخشم، (غلام) یانى:
كۆپىزگە.

بىگومان سەرەتا كۆپەلەيەو، دواى لە دايك دەبى و، مەلۇتكە دەبى و، دەبىتە كۆپە و
دەبىتە مندال، دواى دەبىتە مېرد مندال (صبي)، پىش بائخ بوون و دواى دەبىتە
كۆپىزگە (غلام)، كە ئەو كاتەيە بائخ دەبى، بەلام بە ئىعتىبارى ئەۋەى سەرەنجام دەبىتە
غولام، كە غولام جارى واىە بە ماناى پىاۋىكى تىر و تەۋا و خاۋەن ژن و مالىش ھەر
ھاتوۋە، يانى: سەرەنجام دەبىتە پىاۋىكى تىر و تەۋا.

﴿قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ ﴿١٨٠﴾﴾، گوئى: ئىچا چۆن و لە كۆپوۋە كۆپىكى وام پەيدا دەبى؟!
﴿وَلَمْ يَمَسِّنْ بَشَرًا ﴿١٨١﴾﴾، لە ھالىكدا كە ھىچ كەس ھىچ پىاۋىك، يانى: بە ھەللىسى
كەس دەستى لىتە داۋم، چونكە وشەى (مسن) كىنايەيە بۆ نىكاھ و ھاۋسە رگىرى، ﴿وَلَمْ
أَكْ بَغِيًّا ﴿١٨٢﴾﴾، (بە ھەللىسى ھاۋسە رگىرىم نەكردوۋە، دەستى ھىچ پىاۋىكم پىتەكەتوۋە)
ھەرۋەھا داۋىن پىسىش نەبووم، ئافرەتلىك نەبووم كە داۋاى پىاۋان بكم و داۋىن پىس بم.

﴿ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ ﴾، {رووح، جبریل} گوت: بریاره که هه ر به و شیوه یه، پهروه ر دگارت فرمهوویهتی: ﴿ هُوَ عَلَى هَيْئٍ ﴾، شه وه له لای من ئاسانه، یانی: بۆوی سێتایه که کۆرپه یه که له سکی تۆدا پهیدا بکات، بێ شهوی پیاوێک دهست لێ بدات، نه به چه لالی، نه به چه پامی، ﴿ وَلَنَجْعَلَنَّ آيَةً لِلنَّاسِ ﴾، بۆ شه وهش که شه و منداله بگێرین به نیشانه به که بۆ خه لک اکه خوا ده توانی مرۆف بخوێننی به بێ پێککه یه شتی تیر و میش: ﴿ وَرَحْمَةً مِنَّا ﴾، ههروه ها بهزه یشه له لایه ن ئیمه وه، یانی: شه و منداله خودی بهزه یه، یاخود مایه ی بهزه یه بۆ تۆ، یاخود بهزه یی خوا به بۆ مرۆقابه یی، ﴿ وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضًى ﴾، بریاری پهیدا بوونی شه و منداله ش، بریاری که شه پراوه، بریاری کۆتایی بیه تراه.

﴿فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ، مَكَانًا قَصِيًّا﴾، نڄا هه ليگرت، منڊاله ڇووه ٿيو هه ناويه و، بهه ٻه ڇووه شونڀي بهر گه و دوره ڄاو.

دوايي باسي دهكەين كه ههنديك له زانايان دهلّين: جيپريل فووي به يهخه
كراسهكه ي داكروده، يان فووي به زاريدا كردوه، گرنگ نهوهيه پووحي عيسا چوته بهر
بهدهني.

﴿ فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ ﴾، ژانی مندالبوون، په نای پیږده بهر بنک و
 قه دی دار خورمايهك (پالی ویند) نافرمت که مندالی دهنی، دهنی پال وهدیوار یان
 به شیتك بدات، تافره تانیش دهوری دهگرن، به لام نهو که سی له دهور نه بووه و پالی وه
 قه دی دار خورمايهك داوه.

﴿قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا﴾، گوئی: خورگه پیش نه مه مردبامایه!

يَا: ئەم ھالەم بەسەر نەھاتبايە و نەمدىبايە، ﴿وَكُنْتُ نَسِيًّا مِّنْهَا﴾، خۆزگە
فەرماۋشكرارو لە بىركارو بوومايە، واتە: ھەر نەبوومايەو لە بىر كراو بوومايە، ئاشكارايە
خەمى ئەوئى بوو: چۆن وەلامى خەلك بداتو، بەبئ ئەوئى كە شوو بكت، مندائىكى
پەيدا بئى! سەدو يەك گومانى خراپ پئى دەبن، وەك ئىستاش لەگەندائى جوولەكەكان
ھەر گومانى خراپى پئىدەبن! ﴿فَادَّهَبَا مِنْ تَحْتِهَا﴾، لە ژئىرئەو ھە بانكى كرد، وا پئىدە چئ:
ھەر كۆرپەكەئى كە لئى جىبا بئو، كە عىسا، بانكى كر دئ، چى پئىگوت؟ ﴿أَلَا
تَحْزَنُ﴾، كە خەفەت مەخو، ﴿قَدْ جَعَلَ رَبُّكَ تَحَنُّكَ سِرًّا﴾، پەروەردگار كە ژئىرئەو،
واتە: لە خوارئەو، كانئى و جۆگابەئى دەر قوئاندو، ئەو ھە بۆ ئاو، بۆ خوار دئش:

﴿وَهَزَيْتُمُوهُ إِتْرَافًا وَخِطَابًا﴾، قەدى دارخورمايه كەش بە لای خۆتدا ڕا كێشه، لەو حالەدا زۆر بێهێز بووه، بە لای یان: هەر دەستی بگهیهنێ دارخورمايه كە بە لاتدا خواردە بێتەوه، شتەكان هەموویان هەر موعجیزە بوون، چى لێدێ؟ ﴿تَنْقُطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِينًا﴾، فەریكە خورماي پێگەشتووت بەسەردا دەبارینێ! چونكە دارخورما بە چەند پیاوێكیش ڕاناوەشتێرێ! چ جاي ئافەرەتێك كە لەسەر مندال بوونە و بێ هێزە! بە لای یان دەستی بگهیهنێ وەك هۆكارێك دەبێ هەر هەبێ، ئەگەرنا خۆای پەرەوهردار بۆ خۆی كارەكانت هەموو بۆ دەكات، بە شێوەیه كى موعجیزەو بە شێوەیه كى یاسا در (خارق العادة).

ئەمە خوێنراوێشە تەوه: ﴿فَنَادَيْنَاهَا مَنْ تَحْتَهَا﴾، ئەوهى كە لە ژێرەوه بوو، جا هەندێك گوتووایانە: ئەوه مەبەست پێى عيسايە (عليه السلام) دواى ئەوهى پێى جياپۆتەوه، لە دامێنەوه بووه، هەندێكیش گوتووایانە: جیڕیل بووه لەسەر تەپۆلكەيه ك لە خوارەوه بووه، ئەویش لەوێ بووه و بانكى كردو: كە تۆ دلتەنگ مەبە، ئەوه پەرەوهردار گارت كانیاوێكى بۆ پەرخساندووى جۆگایە كە دەروا، هەرەها بۆ خۆراكیش ئەو دارخورمايه بە لای خۆتدا بگێشه و ڕاپوهرێنە، فەریكە خورماي گەشتووت بەسەردا دەبارینێ.

ننجا (مَنْ تَحْتَهَا) یان (مِنْ تَحْتَهَا): مەبەست پێى جیڕیل بێ، یان عيسا بێ، یەكسانە، هەر چەندە زیاتر وا پێدەچێ: مەبەست پێى عيسا (عليه السلام) بێ.

﴿فَكُلْ وَاشْرَبْ وَكِرَى عَيْنًا﴾، بخۆو بخۆوه و دلخۆشەو خاترجەمە، ﴿فَأَمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا﴾، ئەگەر كەسێك لە مرۆفان بینى، ﴿فَقُولِ إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا﴾، پێى بێ: من پۆژووم لە خۆم گرتووه بۆ خۆای خواوەن بەزەبى ﴿فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا﴾، ئەمڕۆ قسە لەگەڵ هیچ مرۆفێكدا ناکەم، یان: پۆژووگرتنى ئەوان بێ دەنگیشتى لەگەڵدا بووه، یاخود جۆرێك لە پۆژووگرتیان قسەنەكردنیشتى لەگەڵدا بووه.

﴿فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ﴾، دواى هێنایەوه لای خەلكە كەى، لای كۆمەلە كەى لەحالیكدا هەلگیریبوو، واتە: مەلۆتەكە كەى هەلگیریبوو، ﴿قَالُوا يَنْرِيمُ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا فَرِيًّا﴾، خەلكە كە گوتیان: ئەى مەرپەم! بەراستى تاوانێكى خراپت كردو، یان درۆیه كى گەورەت هەلبەستو، یاخود شتێكى زۆر سەرسوڕهێنەرت كردو.

﴿يَتَأْتُهُمُ هَٰرُونَ﴾، ئەى خوشكى هاروون! دەگونجێ (هاروون) مەبەست پێى بۆى براى مووسا بێ، واتە: ئەى مەرپەم تۆ لە دین و تەقوودا، وەك هاروونى براى مووسا نەرم و هێمن و میهرەبان و بە تەقوا بووى، یاخود هاروون پیاوێكى صالح بووه لە پۆژگارى

خوباندا، یاخود له‌بەر ئەوە بووه که مه‌په‌م له‌ ڕووی ڕه‌چه‌له‌که‌وه‌ ده‌چێته‌وه‌ سه‌ر ه‌ا‌روونی ب‌رای مووسا عليه السلام ﴿مَا كَانَ أَتُوبُكَ أَمْرًا سَوِيًّا﴾، ب‌ابت پ‌ا‌و‌ی‌کی خ‌راپ نه‌بوو، ﴿وَمَا كَانَتْ أَمْرُكَ بَيْنِي﴾، د‌ای‌ك‌یشت د‌او‌ی‌ن پ‌ی‌س نه‌بوو.

﴿فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ﴾، ئاماژه‌ی ب‌و‌ کرد، ئاماژه‌ی ب‌و‌ مه‌ل‌وت‌که‌که‌ی کرد که ب‌ی‌د‌و‌ی‌ن‌ن، ﴿قَالُوا كَيْفَ تُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْأَمْرِ صَبِيًّا﴾، گو‌ی‌ان: ئن‌جا چ‌و‌ن ق‌سه‌ له‌ گ‌ه‌ل که س‌ی‌ک‌دا ب‌که‌ی‌ن که من‌د‌اله‌و له‌لان‌که‌د‌ایه‌، له‌ ب‌ی‌ش‌که‌د‌ایه‌؟

﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾، (عیسا هاته گ‌و‌!) گو‌ی‌: من به‌نده‌ی خ‌وام و ک‌ت‌ی‌بی پ‌ی‌ند‌اوم و به‌ پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری گ‌ی‌راوم، واته: له‌ ک‌و‌ت‌ای‌ی دا، ته‌گ‌ه‌رنا ته‌ی‌ستا ک‌ت‌ی‌بی پ‌ی‌ نه‌.

یانی: د‌و‌ای‌ی ک‌ت‌ی‌ب پ‌ی‌نده‌داو، ده‌شم‌ک‌ات به‌ پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر.

﴿وَجَعَلَنِي مَبَارَكًا إِنَّ مَا كُنْتُ﴾، منی به‌ پ‌ی‌زو به‌ره‌مه‌دار گ‌ی‌راوه‌، له‌ ه‌ه‌ر ج‌ی‌یه‌ک‌ ب‌م، ﴿وَأَوْصَنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا﴾، ه‌ه‌روه‌ها پ‌ا‌ی‌س‌پ‌ارد‌ووم به‌ نو‌ز‌ئو زه‌ک‌ات، نو‌ز‌ئو ب‌که‌م که م‌اف‌ی خ‌و‌ایه‌، زه‌ک‌ات ب‌ده‌م، که ه‌ه‌ق‌ی خه‌ل‌که‌، ه‌ه‌ت‌اک‌و ژ‌یا‌ند‌ار ب‌م، ت‌اک‌و ز‌ی‌ند‌ووب‌م.

﴿وَبَرًّا بِوَالِدِي﴾، ه‌ه‌روه‌ها خ‌وا منی گ‌ی‌راوه‌ به‌ چ‌اکه‌کار به‌ران‌به‌ر به‌ د‌ای‌کم، ﴿وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾، نه‌ب‌ی‌گ‌ی‌راوم به‌ مل‌ه‌و‌رو خ‌ۆسه‌پ‌ی‌ن و ب‌ی‌م‌راد و خ‌راپه‌کار.

﴿وَالسَّلَامُ عَلَى يَوْمٍ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا﴾، سه‌لام له‌سه‌ر من ب‌ئ‌، یانی: سه‌لامی خ‌وا، ڕ‌و‌ژ‌ی‌ک‌ که ت‌ی‌یدا له‌ د‌ای‌ک‌ بووم و، ڕ‌و‌ژ‌ی‌ک‌ که ت‌ی‌یدا ده‌م‌رم و، ڕ‌و‌ژ‌ی‌ک‌ که به‌ ز‌ی‌ند‌ووی‌ی ت‌ی‌یدا هه‌ل‌ده‌س‌ی‌ت‌ر‌یم‌وه‌.

ئن‌جا خ‌وا ده‌فه‌رم‌و‌ی‌: ﴿ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَكَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾، ئا‌ئه‌وه‌ ع‌ی‌س‌ای ک‌و‌ری مه‌په‌مه‌، فه‌رم‌ای‌شتی ه‌ه‌ق‌ی خ‌وا، که ت‌ی‌یدا دوو د‌ل‌ن، له‌ب‌ه‌ر ئەوه‌ی ع‌ی‌سا به‌ فه‌رم‌انی خ‌وا و به‌ وش‌ه‌ی خ‌وا در‌وست بووه‌، ب‌ۆیه‌ ده‌فه‌رم‌و‌ی‌: ﴿قَوْلَكَ الْحَقِّ﴾، یاخ‌ود: ئەو به‌سه‌ره‌اته‌ ق‌سه‌ی ه‌ه‌ق‌ و چه‌س‌پ‌او پ‌استه‌، یاخ‌ود: فه‌رم‌و‌وده‌ی خ‌و‌ای ه‌ه‌قه‌ عليه السلام ئەو به‌سه‌ره‌ات گ‌ی‌را‌نه‌وه‌یه‌، که ئەوان ت‌ی‌یدا له‌ دوو د‌ل‌ی‌دان.

﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ﴾، خ‌وا ب‌ۆ‌ی‌ نه‌یه‌، من‌د‌ال و ڕ‌ۆ‌له‌ی ه‌ه‌ب‌ئ‌، پ‌اک‌ی‌ی ب‌ۆ‌ی‌، ﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾، ه‌ه‌ر ک‌ات‌ی‌ک‌ ب‌ر‌ی‌اری ک‌اری‌ک‌ ب‌دا ده‌فه‌رم‌و‌ی‌: ب‌به‌ ده‌ب‌ئ‌.

پێویستی بهوه نه پۆلهی ههبن و هاوسهری ههبن، به لکو ههر شتێکی وێست، به کسهر پهیدای دهکات، ئیدی چ پێویستی به هاوسهرگرتن و به پۆلهو وه چه خستهوه ههیه! ﴿وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعِزُّوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، ئهوهی پێشی، ئهوه دوو ئایهته فرهمایشتی خوا بوون، ئیوناخی کردن له گهڵ قسه که ی عیسا دا، ئنجا دیته وه سهر قسه ی عیسا: به دنیایی خوا پهروه دگاری من و پهروه دگاری ئیوه شه، ههر ئهوه بهرستن، ئا ئهوه پێی راسته.

ئنجا خوا ﴿وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعِزُّوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، ئهوه که عیسا چی ئیهاات شونکه وتووای عیسا چیان ئیهاات؟ ده فره موئ: ﴿فَأَخْلَفَ الْأَحْزَابَ مِنْ بَنِيهِمْ﴾، کۆمه له کان له ئیو خۆیاندا راجاییان پهیدا بوو، نا کۆکیان پهیدا بوو.

کۆمه له کان ده گونجی مه بهست کۆمه له نه صرانییه کان بن، که وه ک دوایی باسیان ده کهین، بوونه چوار تاقمی سه ره کی.

ده شگونجی مه بهست کۆی ئهوه خه لکه بن، که له باره ی عیساوه ﴿الْعَلِيَّ﴾ که وتنه راجایی و نا کۆکییه وه: جووله که کان که عیسا یان به زۆل و بیژوو ده زانی، نه صرانییه کان که تیدا که وتنه راجایی و هه ندیکیان به خوا و، هه ندیکشان به کور ی خواو، هه ندیکیان به بنده ی خوا یان ده زانی، ههروه ها مسو لمانانیش که قسه ی هه ق و راست ته نیا له لای وانه: که به بنده ی خواو په وانه کراوی خوا ی ده زانن.

دیسان خه لکی دیکه ی مو لعی دیش هه بووه، که به ته تکید له جووله که کان خراب تریشیان به عیساو دایکی گوتوه، بۆیه ده فره موئ: ﴿فَأَخْلَفَ الْأَحْزَابَ مِنْ بَنِيهِمْ﴾، کۆمه له کان له ئیو خۆیاندا که وتنه نا کۆکی و راجایییه وه ﴿قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، سزای سه خت بو ئه وانه ی بی پروان له ئاماده بوونی پۆژیکی مه زن، یاخود: له دیمه ئیکی سه رنج دراوی پۆژیکی مه زن.

﴿أَسْمِعْهُمْ وَأَنْصِتْ يَوْمَ تَأْتُونَنَا﴾، چه نده بی سه رن و چه ند بی نه رن، پۆژیکی که دینه لامان، ئای چه ند چاک ده بیست! ئای چه ند چاک ده بینن!

﴿لَكِنَّ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾، به لām سه همکاران ته مرۆ له گومرای دان، یانی: ئهوه کاته زۆر چاک ده بیست و ده بینن، به لām ئیستا له م ژیا نه دنیاییه دا، له گومراییه کی ئا شکرادان.

﴿وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، لە پۆزى ھەسرەت و داخ و خەفەت و پەشیمانیی بیانترسینە، ھۆشداریان بدەیه، کاتتیک کە برباردر، ئەوانیش لە بئ ئاگایدان و، ئەوانیش بڕواناھیتن، ئنجا چەند داخ و خەفەتتیکى گەورە دەخۆن، کە ئیستاش دەستیان بە ھیچ شتیک ئاناگات!

لە کۆتایی دا دەفەرموو: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ﴾، بئىگومان ئیمە خۆمان زەوى بە میرات دەگرین و، ھەر کەستیکش کە لەسەر زەوییه، خۆمان بە میراتی دەگرین و، ھەر بۆ لای ئیمەش دەگێردرێنەو، نەك بۆ لای ھیچ کەسى دیکە.

مەسىلە گىرەنگەن

مەسىلەي يەكەم:

باسى بەسەرھاق مەريەم، كە لەلەي پۇژھەلەق خەلەكەكەي كەنارى گرتەو، پەردەيەك گرتەتەو، خواش ﷺ جىيرىلى لە شىوہى پىاويكى تىر و تەواودا ناردۇتە لاي و، لەويش پەنەي لىن بە خوا گرتەو، جىيرىلىش پىپراگە ياندەو، كە نوئىنەرى پەرەردگار يەق بۇ لاي، تاكو موژدەي كوپكى پاك و چاكى بداتى، لىنجا كە مەريەم سەرسوپمانى خۇي دەبرىيەو: چۇن بەبى ھاوسەرگىرى، يان زىنا كەردن، مىندالى دەبى؟! جىيرىل دلىيەي كەردەتەو كە لەوہ بۇ خوا ناسانەو، كوپرەكەيشى دەبىتە نىشانىەك مەزن بۇ خەلەك و، بىرارى خواش لەو بارەوہ دراوہو بپاوتەوہ:

خوا دەفەرمۇي: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۖ ﴿٦٦﴾ فَأَخَذَتْ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ حِمْلًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۖ ﴿٦٧﴾ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ نَقِيًّا ۖ ﴿٦٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۖ ﴿٦٩﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ۖ ﴿٧٠﴾ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْئٍ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا ۖ ﴿٧١﴾﴾

شىكىردنەوہى ئەو ئايەتەنە، لە سازدە بىرگەدا:

(۱) - ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ﴾، ھەرودھا لە كىتىدا باسى مەريەم بەكە، (اِنَّ خَيْرَ مَرْيَمَ الَّذِي نَقَلُوهُ عَلَيْكَ فِي الْقُرْآنِ)، ھەوالى مەريەم كە لە قوپراندان، بەسەر تۇيدا دەخوئىنەنەوہ، تۆش بىيخوئىنەوہ، ياخود باسى بەكە.

(۲) - ﴿إِذِ اتَّيَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا﴾، كاتىك كە كەنارى گرت لە خەلەكەكەي، چوہ لاي پۇژھەلەك لە تەپەق لاي پۇژھەلەتەوہ چوہ شۇئىنك، يالى: خەلەكەكە لە كوئى بوون، ئەو چۆتە لاي پۇژھەلەك تەو شۇئىنە، نە باكورى، نە باشورى، نە پۇژناواي، بەلكو چۆتە لاي پۇژھەلەك تەو شۇئىنە كە خەلەكەكە لىن بوو، ئاشكراشە مەسىلەي پۇژھەلەك و پۇژناواو، باكوروو باشوروو

پۆژەیی (نسی)ین، واتە: بە نەبەت ھەر شوئیکەو دەگۆژین، شوئیک بە نەبەت کەسانیکەو دە پۆژەلەتە و، بە نەبەت کەسانیکەو پۆژناوایە، شوئیک بۆ ھەندیک کەس باکوورە و، بە نەبەت ھەندیکەو باشوورە.

وشەى ((إذْ طُفِّلَ مَوْلًى))، (اذا) ظرف متعلق بـ (اذكر)، (واذكر في الكتاب مريم إذ انتبذت)، ئەمە (ظرف)یکە کە پەيوەستە بە (أذكر) واتە: باس بکە لە کاتیکدا کە مەریەم کەناری گرت لە خەلکە کە و، چوو لە شوئیک پۆژەلەتە خەلکە کە و.

کە دەفرموی: (مَكَانًا شَرْقِيًّا)، (مکانا) کە (مفعول)ە، بۆ (انتبذت)، چونکە (انتبذت) مانای سەقامگیربوو (علت)ی گرتۆتە ئێو خۆی، بۆیە (مکانا شَرْقِيًّا) دەبیته (مفعول بە)، واتە: (عَلَّتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا)، بە نەبەت خەلکە کە یەوە چوو شوئیک کە دەکەوێتە پۆژەلەتە خەلکە کە و.

٣- ﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا﴾، واتە: پەردە یەکی گرتەو لە ئێوان خۆی و ئەواندا، بۆ ئەوێ لەوان دیارنەبێ، ئنجا ئەو پەردە یە دەگونجێ مەریەم بە تەنیا بوو بێ و، دەشگونجێ لەگەڵ ئافەرەتان دا بوو بێ، کە ئافەرەتان دەچن بۆ کۆلکردن، کاتی خۆی گەرما و و شوئیی پۆشته و داخراو نەبوو، چوونە (سەراو) لە دەشت و سارایە ک بۆ سەر کانی و ڕووباریک کە پێیان گوتو: سەراو، یان شوئیی کۆلکردن، جل شۆردن، ئنجا بۆ کاریکی تاییەتی خۆی یان بۆ خۆ شۆردن، یان بۆ ھەرچی بوو، پەردە یەکی گرتۆتەو لە ئێوان خۆی و خەلکە کە دا.

٤- ﴿فَارْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا﴾، ئیمە ڕووحی خۆمانمان ناردە لای، بە تەئکید ڕووح لێرەدا مەبەست پێی جیبریلە، وە ک پێشتر باسمان کرد، چونکە لە قورئاندا خۆی پەروەردگار وشەى (الروح القدس) و (روح الأمين) و (روح) و (روحی) بۆ جیبریل بەکارھێناو.

٥- ﴿فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾، (التَّمَثَّلُ: تَغَلَّفُ الْمُتَاثِلَةِ، أي: لَيْسَ هَذَا الشَّكْلُ شَكْلَهُ الْحَقِيقِي)، (تَغَلَّفُ: تَغَلَّفُ الْمُتَاثِلَةِ)، واتە: خۆی وە ک وێ لیکرد، ئەگەرنا ئەو وێنە یە ھی وێ نیه، کە واتە: (فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا) بۆی چوو سەر شیوێ مرقۆقیکی تیر و تەواو، ڕێک و پێک، واتە: ئەو وێنە یە راستەقینە ی خۆی نەبوو، بەلکۆ ئەو وێنە یە بۆ خۆی ھێنا بوو دی، دیارە فریشتە کان و، جندیش توانای نواندن (تَمَثَّلَ) یان ھە یە، واتە: توانایان ھە یە کە خۆیان لە شیوێ شتی دیکەدا پێشان بدەن.

(سَوِيًّا: السَّوِيُّ: الْمُسَوِّي، التام الخلق) واتە: ڕێک و پێک، تیر و تەواو.

٦- ﴿قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ﴾، مەريەم گوتى: مەن پەنا بە (خوای) خاوەن بەزەي دەگرم لە تۆ، ئەمە نامۇزگارىي مەريەمە بۇ ئەو كەسەي، بۆي چۆتە سەر شىۋەي پىاۋيكي پىك و پىك نامۇزگارىي دەكات و بىرى دەخاتەۋە.

٧- ﴿إِنْ كُنْتَ تَقِيئًا﴾، ئەگەر تۆ پارىزكارى، مەبەست لەم شىۋازە، ھاندانىق بۆ پارىزكارى، واتە: ئەگەر دەتەۋى پارىزكارى، پەنا بە خوا دەگرم لە تۆ، تەماعم تىمەكە و دەستدرىزىم لى مەكە و نىيازت بەرانبەرم خراپ نەبى.

٨- ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ﴾، گوتى: بە دىلنپايى مەن پەوانە كراۋى پەرۋەردگارتم، واتە: مەن مەۋىي نىم و لەلايەن پەرۋەردگار تەۋە پەوانە كراۋم، يانى: مەن فريشتەم.

بۆچى پەوان كراۋم؟

٩- ﴿لَا هَبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا﴾، تاكو مىندالىكى پاك و چاكت پى بىبەخشم.

(الْهَبَ) خوتراۋىشە تەۋە: (لَيْهَبَ) تاكو پىت بىبەخشم، يانى: ئەو كارەي بە مەن سىپاردەۋ كە ئەو مىندالەت پى بىبەخشم، واتە: كارەكە ھى خوايە، بەلام مىنى كىردەۋ بە نامىرازى جىيە جىكردى ئەو فەرمانەي خۆي، بۆيە كە بەخشىنەكەي پالداۋە تەۋە لاي خۆي، ئەمە (مەجازى عەقلىي) پىتى دەلىن، چونكە خوا ئەۋى كىردۋتە ھۆكار بۆ دروستكردى عىسا عليه السلام بەۋ شىۋە ناۋازەۋ تاييە تەي، كە تەنيا ئەۋ بەۋ شىۋەيە دروست بوۋە.

١٠- ﴿قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾، گوتى: جا چۆن كورم دەبى؟

ۋشەي (اللى) :

١- بە ماناي چۆن (كىف) دى؟

٢- بە ماناي لە كوئى (مىن اين) دى؟

٣- بە ماناي كەي (متى) دى؟

بەلام لىرەدا كەي (متى) ناگونجى، تەنيا ئەۋ دوۋانە دەگونجىن: (چۆن؟) ياخود (لە كوئى؟) مىن مىندالەم دەبى.

١١- ﴿وَلَمْ يَمَسِّنْ بَشَرًا﴾، ھىچ مەۋقەك دەستى نەگەياندوۋمىن، واتە: ھىچ مەۋقەك ۋەك ھاۋسەر دەستى نەگەياندۋتە مەن، چونكە ۋشەي (مەن) لە زمانى عەرەبىيدا، كىنايەيە بۆ مارە كىردن و ھاۋسەرگىرىي بە ھەلالىي.

(۱۲) - ﴿وَلَمْ أَلْكَ بَعِيًّا﴾، ھەرۋەھا داۋىن پىسېش نەبوومە، واتە: لە ۋابىر دودا داۋىن پىس نەبووم، چۈن تىستا دەۋە داۋىن پىس، بە ھەرامى دەست لەگەل پىاۋىك دا تىكەل دەكەم، ھەلبەت ھەندىك لە زانايان كە لە (پەيمانى نوئ) ۋەرىانگرتوۋ دەلتىن: مەريەم خوازراو (مُطْطُوبَةُ) (يوسف النجار) بوو، بەلەم ئەو ھەندىك لە پەيمانى نوئدا ھاتو، لە قورئاندا نامازى پى نەكراو، ھەرۋەھا - ۋەك دوايى لە بەسەرھاتە كەيدا دەپھتەين - گوايە (يوسف النجار) مەريەم دەستگىرانى بوو، بەلەم جارى نەيگواستۆتەو، دوايى كە عىساي بوو، عىساو مەريەمى لەگەل خۇيدا بردوون بۆ مىسپ لە ترسى جوولەكەكان، ئەو ھەمووى لە (پەيمانى نوئ) دا ھاتو ۋە لە قورئاندا كەم و زۆر، نامازە بوە نەكراو، لەبەر ئەو، تىمە پىشتى پى نەبەستىن.

(۱۳) - ﴿قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَٰئِهِ﴾، {جېبرىل ۋەلەمى دايەو} گوئ: ھەرۋايە، ھەر بەو شىۋەيەيە {كە بۆم باسكردى} پەرورە دگارت فەرموويەق: ئەو لەسەرمن ئاسانە، بۆ من شتىكى سىنايە {كە مندالتىك دروست بكەم لە ئافرەتتىك، كە نە بە ھەلەلى ھىچ پىاۋىك دەستى كەياندىتتى} نە بە ھەرامى داۋىن پىسى كەردى.

(۱۴) - ﴿وَلَجَعَلَكُمْ آيَةً لِلنَّاسِ﴾، دەشمانەوئ بىكەينە نىشانەيەك بۆ خەلك، واتە: موغجىزەيەك ۋە نىشانەيەك لەسەر ئەو كە دەستەلەتتى خوا پەھايە ۋ، ھىچ كۆسپ ۋە لەمپەرىك لەبەردەم دەستەلەتتى خوادا نى، تەنەت ياساكانى خۆشى كە دايانان لە دروستكراوكانىدا كۆسپ ۋ پەرچ نىن، لە بەردەم ويستى پەھايە خواو دەستەلەتتى پەھايە خوادا، ديارە ھەر كاتتى خوا ويستى ئەو ياسايانە، ھەلەدەو ھىتتەو، يان ئەو ياسايانە پادەگري، بۆ نمونە:

أ- ناگر دەسووتتىن، بەلەم خوا بە ناگرى فەرموو: نىبراھىم مەسووتتىنە!

ب- ئاو دەخنىكتى، بەلەم خوا فەرموو: ئەي دەرياي سوور بۆ بەنى ئىسرائىل شەق بە ۋ مەيانخنىكتە، بۆيان بىە جادەو پى! بەلتى دروستكراوكان ھەموويان فەرمانبەرى خوان، ئاشكرايە موغجىزەكانى خواش بە پى چەند ياسايەكن كە لە تىمە ديارىن، بەلەم ھىچ شتىكى خوا لە دەرەۋى سىستم (نظم) ۋ پىكى نى، بەلەم ياسا گەردوونىيەكان (القوانين الكونية) ھەر كاتتى خوا ويستى، پايان دەرگري، بۆ وىنە:

بە پى ياسايە خوا: دەبى پىاۋىك ۋ ئافرەتتىك پىك بگەن، ئنجا كۆپرەيەك پەيدا دەبى، بەلەم نەخىر، خوا ويستوويەق: ئادەم بە بى ئافرەت پەيدا بى ۋ، ھەوواش بەبى ھىچ كەسكى پەيدابى، جەستەي ئادەم ۋ ھەو پاستەوخۆ لە قورەو پەيدا بى، ھەرۋەھا

ويستوويهقى: عيسا عليه السلام بەبى باب پەيدابىتى و، ويستوويهقى: خەلىكى دىكەى ئاسايى بە دايك و باب پەيدابىتى.

(۱۵) - ﴿وَرَحْمَةً مِّنَّا﴾، ھەروھە ئەو مندالە كە پەيدادەبىتى، بەزەيە كە لەلایەن ئىمەوھ، واتە: بەزەيە كى تايەتە لەلایەن ئىمەوھ:

(۱) - بەرانبەر بەو مندالە.

(۲) - ياخود: بەرانبەر بە دايكى ئەو مندالە، كە بۆى دەبىتە ھۆى پايە بەرزى.

(۳) - ياخود بەزەيى ئىمەيە بۆ خەلك، ئاكو خەلك چاكر خواو پەروەردگارى خۇيان بناسن، كە دەستەلات و ويستى خوا پەھايەو، بىن سنوورەو ھىچ كۆسپ و لەمپەرىكى لە بەردەمدا نىە.

(۱۶) - ﴿وَكَاثَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا﴾، ئەو بېرىارەش بېرىرىكى يەكلایى كراوھە، بېرىرىكە كۆتايى پىتھاتوھ، (قَاضٍ: اِسْمٌ فَاعِلٍ)، (مَقْضِي: اِسْمٌ مَّفْعُولٍ) (قَاضٍ) واتە: بېرىردەر {اِسْمٌ فَاعِلٍ}، بەلام (مَقْضِي) بېرىار لەسەردراو و كۆتايى پىتھتراو و، ھەلىردراو (اِسْمٌ مَّفْعُولٍ)ە.

مەسەلە ی دووهم:

دووگیان بوونی مەریەم بە عیساو، دوورکەوتنەووە کەنارگرتنی و، ناچاربوونی بەهۆی ژانی مندالبوونەووە، بە پەنابردنە ژێر دارخورمایەک و، مردن بە لاوات خواستنی و، بانگکراوی لەلایەن کۆرپەکیەووە کە: خەفەتبار نەبێ و، پێنمایمی کردنی کە بەری دارخورمایەکە بخوات و، لە ناوی کانیاووەکە بخواتەووە، دڵخۆش بێ و، هەر کەسێکیشی دی نەیدووتنی و، بڵێ: من بەپۆژووم و، بۆ خۆی خاوەن بەزەیی و قسە ناکەم و کەس نادوینم:

خوَا ددەفرموی: ﴿فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهَا مَكَانًا قَاصِيًا ۖ﴾ ١٢٢ ﴿فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِنَّي حَذِرُ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِثُّ قَبْلِ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًا مَنِيًّا ۖ﴾ ١٢٣ ﴿فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۖ﴾ ١٢٤ ﴿وَهَرَيَّ إِلَيْكَ يَحْذَرُ النَّخْلَةُ تَقْطِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا حَبِيًّا ۖ﴾ ١٢٥ ﴿فَكَلِيَ وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيَنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنَّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا﴾ ١٢٦ ﴿

شیکردنەووەی ئەم ئایەتانە لە پازدە بڕگەدا:

١- ﴿فَحَمَلَتْهُ﴾، ئنجا هەلیکرت.

(العَمَلُ: الْعُلُوقُ) (وَعَمَلَتِ الْمَرْأَةُ: حَمَلَتْ وَلَدًا) واتە: پیتی دووگیان بوو، پیتی تۆلدار بوو، کۆرپەلەکی هەلیکرت، ئەو کۆرپەلە چوووە نێو سکی، مندالەکی وە سک کەوت، ئەگەر نازەل بێ دەلێن: نازەلە کە پیتی ئاوس بوو، هەلبەتە دەشگونجێ بڵێین: ئافەرەتی ئاوس، بەلام لە عورفی کوردەوارییدا ئەم وشە یە زیاتر بۆ نازەل بەکاردهەیتێ، یاخود بۆ حالەتی کەسێک کە بیویستێ بە شیوەیەکی خراپ بدوینێ، بۆیە بەکارنایەت، پیتی (ف) لە وشە: (فَحَمَلَتْهُ) دا، (الْقَاءُ: لِلتَّطْرِيعِ وَالتَّعْقِيبِ) واتە: دوا ئەوێ جیبریڵ بەو شیوەیە دواندی و فەرمانی خۆی پێ پراگەیاندا، یەکسەر بە دوا ئەویدا بەو مندالە دووگیان بوو، ئەو مندالە وەسکی کەوت.

٢- ﴿فَانْتَبَذَتْ بِهَا مَكَانًا قَاصِيًا﴾، بەو مندالەووە چوووە شوێنێکی پەرگە، شوێنێکی دوور، (قَاصِيًا: أَي: بَعِيدًا عَنْ مَكَانِ أَهْلِهَا) چوووە شوێنێکی پەرگە و دوورە چاو لە کەس و کاری.

۳- ﴿فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِنَّ جَنِّحَ النَّخْلَةِ﴾، يەكسەر ژانى مندالبوون پەناي پېردە بەر بنكى دارخورمايەك.

لە تەفسىرەكاندا زۆر باسى ئەووە كراوە كە: ئايا عيسا وەك مندالى ئاسايى وەك كۆرپەلەي ئاسايى: نو (۹) مانگ لە سكى دايكىدا بوو؟ ياخود چەند سەعاتىك؟ بە پاي من: كاتىك سەرنجى ئەم وشانە دەدەين:

أ- ﴿فَحَمَلَتْهُ﴾، بە (ف) ي بە دوداھاتن (التعقيب).

ب- ھەروەھا ﴿فَانْبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا﴾،

ج- ﴿فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ﴾، ھەرسىكيان بە (ف) ھاتوون، كە بە ماناي بە دواي يەكداھاتن (تعقيب) دىن، بۆمان دەردەكەوتى: كە وەك مندالى ئاسايى: نو (۹) مانگ لە سكى دايكىدا نەبوو، بەلكو تەنيا چەند سەعاتىك بوو.

ئىنجا ئەگەر چووبايە شوئىنكى دوور و نو (۹) مانگان لە وئى بوو بايە، بىگومان دوايى خەلك بە دوايدا دەگەران!

پىشتەر گوتمان: (فاجاءها المخاض) واتە: (جعلها المخاض جائياً) ژانگرتن واى لىكرد كە بى، ژانگرتن ھىناي و پەناي پېرد.

(مَخَاض) بە ژانى مندالبوون دەگوترى، كە بىرتىە لە جوولانى كۆرپە لە سكى دايكىدا بۆ ئەوھى پىتەدەر، لە تەنجامى ئەووەشدا ژن ژان و تىشىكى زۆرى بۆ پەيدا دەبى.

۴- ﴿قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِثُّ قَلِّ هَذَا﴾، گوئى: ئەي خۆزگە پىش تەمە مردبامايە (پىش ئەم مندال وەك كەوتە، پىش ئەو تۆلدار بوونە) وشەي (مِثُّ) خويتراویشەتەو: (مِثُّ) ھەر دوو خويئندەنەو كەش يەك واتايان ھەيە.

۵- ﴿وَكُنْتُ نَسِيًّا مِّنْهَا﴾، ھەر لە بىركراو نەبوو، بوومايە، خويتراویشەتەو: (نَسِيًّا مِّنْهَا، (نَسِيًّا) ھەردووكيان واتە: لە بىركراو و فەرامۆشكراو، (نَسِيًّا) فَنَيْتَا فَعَرَّ مَقْدَرُ، نَسِيَّةً أَهْلَهُ و تروكە، شتىك كە باس نەكرى، يان ياد نەكرى، شتىكى لە بىركراو كە خەلكەكەي لە بىريان كرد بى و، وازيان لى ھىناي.

۶- ﴿فَادَّهَبَا مِّنْ حَيْثُ﴾، دواي ئەوھى مەپرەم مردن بە ئاوات دەخوازى و، دەلى: بريا شتىك بام ھەر فەرامۆشكرايەم و لە بىركرايەم، ھەر نەزانرايەم.

لە ژىريەوۋە بانكى كىرد.

ئەم وشەيە ۋەك چۈن بە: (مِنْ تَحْتِهَا) خۇندراۋەتەو، يانى: لە ژىريەوۋە، لە ژىر مەپىمەو، عىسا كە لە دامىنى كەوتۈتە خوارى، كۆرپە كە لە ژىريەوۋە بوو، خۇندراۋىشەتەو: (مِنْ تَحْتِهَا) يانى: ئەو كەسەي كە لە ژىريەوۋە بوو، كە دىسان دەگونجى مەبەست پىي عىسا بى، دەشگونجى لە ھەردوۋ ھالدا، بە ھەردوۋ جۆرە خۇندىنەوۋە كە: مەبەست پىي جىرىل بى، يانى: جىرىل لە شۇنىك بوو لە خوار ئەو شۇنىتەو كە مەپىم و عىسا لى بوون، ياخۇد: (مِنْ تَحْتِهَا) واتە: ئەو كەسەي كە لە ژىريەوۋە بوو، بەنسەت شۇنىتەكەيەو، ئەك بەنسەت خۇيەو، واتە: (مِنْ تَحْتِ مَكَانٍ تَوَاجُيْهَا)، ئەو كەسەي كە لە ژىريەوۋە بوو، بانكى كىرد.

۷- ﴿أَلَا تَحْزَنُ﴾، كە خەمبار و دلئەنگ مەبە.

﴿أَلَا تَحْزَنُ﴾ لە ئەسلى دا (أَنْ لَا تَحْزَنُ) بوو كە (أَنْ التَّحْزِينَ) پىدەلىن، چونكە پوونكرىدەنەوۋە بۆ: (ناداھا) واتە: بانكرىدەنەكەي برىتى بوو لە: دلئەنگ مەبە.

۸- ﴿فَدَحَلَ رَبُّكَ تَحَكَّ سَرِيًّا﴾، بە دلئايى پەرۋەردگارت جۆگەلە ئاۋىك، يان: كانىاۋىكى ھەلقۇلاندوۋە و بۆتە جۆگەلە ئاۋىك و لە ژىرتەوۋە دەپوا.

ياخۇد: (سَرِيًّا) بە ماناى (پىاۋى مەزن)ە، پىاۋىكى ھەلئەوتوۋ، كە عىسا، بەلام زياتر واپىدەچى مەبەست پىي: (جۆگەلە ئاۋ) بى، چونكە دوايى باسى خوارنىش دەكات.

۹- ﴿وَهَرَىٰ إِلَيْكَ يَحْزَعُ الْخَلَّةُ﴾، بنكى دارخورمايەكە، قەدى دارخورمايەكە بەلاى خۇندا بىجولئەن، (هَرَى) واتە: (حَرَى، وَغَدَى) (إِلَى) لتضمينهِ معنى التقريب والإذناء، (هَرَى) واتە: جۈۋلاندى، كە فەرەموۋىت: (هَرَى إِلَيْكَ) بە (إِلَى) گواستەوۋى پىكراۋە بۆ بەركار، بۆ ئەوۋەيە كە ماناى: لە خۇ نىزىك خستەوۋى، بىخرتە نىو، واتە: رايۋەشەنەو بەلاى خۇئىشيدا بىنە.

۱۰- ﴿تَسْقُطُ عَلَيْكَ رُبَبًا خَبِيًّا﴾، فەرىكە خورماي پىنكەيشتون بەسەردا دەخاتە خوارى. ئەمە بە سى جۆر خۇندراۋەتەو:

۱- (تَسْقُطُ عَلَيْكَ).

۲- (تَسْقُطُ عَلَيْكَ).

۳- (تَسْقُطُ عَلَيْكَ).

به هەر سێك جۆردهكەش، مانای ئەوەیە: ئەو دارخورمایە بەسەر تۆدا فەریكەى خورماى پێگەيشتوو دەبارىن، (الرطب: تَمْر لَمْ يَتَمَّ جُفَاهُ) (رُطَبٌ) خورمايەكە جارى وشك نەكراوە تەو و نەبۆتە خورماى تەواو، واتە: فەریكە خورما، (الجنى: فَعِيلٌ مَعْنَى مَفْعُول، أَيْ: مُجْتَنًى) (جَنَى) كە بە مانای (مفعول) ه، یانی: چنراو، لێكراو، واتە: خورمايەك كە بۆ خۆى دەكەوێتە خوارو لێدەبێتەو و پێگەيشتوو.

(١١) - ﴿فَكُلْ وَاشْرَبْ﴾، ئنجا بخۆو بخۆو، لە خورمايەكە بخۆو، لە جۆگە لە ناوێكەش، كە لە كانپاوەكە هەلقولابو، بخۆو.

(١٢) - ﴿وَقَرَى عَيْنًا﴾، دڵخۆشیش بەو، بێ خەم و خاترجەم بە.

(١٣) - ﴿فَإِمَّا تَرَىٰٓ مِنْ الْبَشَرِ لَحْدًا﴾، ئنجا ئەگەر یەكێك ت بینی لە مەرفان.

(١٤) - ﴿فَقُولِ إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا﴾، بلى: من بۆ خۆى خاوەن بەزەبى، پۆزوووم لە خۆم گرتو، وادیارە لە شەریعەتى پێغەمبەرانى پێشوو، پۆزووگرتن وێرای نە خواردن و، نە خواردنەو، قسەنەکردنیشی لەگەڵدا بوو، یاخود: وێرای ئەو پۆزووو گشتییەى كە ئیستا تێمە دەيگرين، پۆزوووى تابیەتیش هەبوو، كە قسەنەکردن بوو، بەلام ئیستا قسەنەکردن بە خوا پەرستى لە قەلەم ناردى، لە شەریعەتى پێغەمبەرى خاتەم دا ﷺ.

(١٥) - ﴿فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًا﴾، بە دلبایی من هەرگیز تەمەو قسە لەگەڵ هیچ مەرفەكدا ناکەم.

(إنسي) واتە: مەرفە، (إنسي: إِنَّمَا جَعَلَ إِنْسَانَ) ناوى كۆبە بۆ مەرفە، یانی: ئەمەو لەگەڵ هیچ مەرفەكدا قسە ناکەم، بێگومان حیکمەتى خۆى کارزان لەو هەدا ئەو هەبوو، كە مەپەم تووشى شەپە قسەو دم بە دمهو مشت و مەپ نەبى، خۆى قسە نەكات و وەك دوایی لە نایەتەكاندا دى، عیسا ﷺ لە جیاتی دایكى قسە بكات.

لێرەدا لە باسى ئەو هەدا، كە پۆزووگرتن لە شەریعەتى تێمەدا، جگە لە خۆپاراستن لە خواردن و خواردنەو هەدا و سەرچى، هەروەها خۆپاراستن لە گوناھە پەناڵەتییەكان، شتێكى دیکەى تێدا بە مەرج نەگیراوە، ئەم فەرمايشتە دینین:

﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَأَىٰ شَيْخًا يُهَادِي بَيْنَ ابْنَيْهِ، فَقَالَ: «مَا بَالُ هَذَا؟» قَالُوا: نَذَرْنَا أَنْ يَتَشَفَّى، قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ عَنِ تَعْدِيْبِ هَذَا نَفْسُهُ لَقِيْنِي»، وَأَمَرَهُ أَنْ يَزْجُبَ (أُخْرِجَهُ الْبَحَارِيُّ: ١٧٦٦ وَمُسْلِمٌ: ٤٣٣٦).

ئەنەس ر.ھ. دەلى: پىغەمبەر ﷺ پياۋىكى بە تەمەنى بىنى لە نىۋان دوو كۆرەكەيدا
 {واتە: خۇى دابوۋە سەر دوو كۆرەكەى و ئەۋلاۋ ئەۋلايان گرتىۋو، قۇلىان گرتىۋو
 دەۋىشت} پىغەمبەرى ﷺ خوا فەرموۋىەتى: ئەۋ پياۋە چىەتى؟ گوتىان: لەسەر خۇى
 پىۋىست كىردۈە، لە خۇى گرتۈە كە بە پىيان بچى (حەج بىكات، يان عومرە بىكات؟)
 پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: خوا لە خۇ ئەزىەتدانى ئەۋ پياۋە، بى نىازە و فەرمىانى پىكىرد:
 سوار بى.

دىارە لە كاتى تەۋافدا بوۋە، بەلام نەيتۋانىۋە بۇ خۇى تەۋاف بىكات و، دوو كۆرى
 كەۋتۈۋنە ژىر قۇلى و گرتۈۋىانە، ئىجا لە جىياتى ئەۋەى خۇشى ئەزىەت بىكات و ئەۋانىش
 ئەزىەت بىكات، با سوار بى و بە سۋارىي تەۋاف بىكات، ۋەك پىغەمبەر ﷺ جارى ۋابوۋە
 بە سۋارىي تەۋافى كىردۈە.

مەسەلەى ستيەم:

هاتنەوهى مەريەم بە مەلۆتکەکەيهوه بۆ لای خەلکەکەى و، سەرژەنشکرانى لەلایەن خەلکەکەوه، کە نەباي پياوێکى خراپ بوو، نە داىکى زىناکار بووه؟ کەواتە: ئەو مندالەى لە کوێ بوو، بێ ئەوهى هاوسەرگيرى کردبێ؟ ئنجا ئاماژەکردنى مەريەم بە مەلۆتکەکەى (عيسا) کە لەگەلى بدوين و، سەرسوپمانيان لەوه کە مندالتىکى تيو لانکە بياندوينى!

خو! دەفهەرموى: ﴿فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِيْلًا ۖ قَالُوا يَمْرَيْمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ۚ﴾ (٢٧)
يَتَأَخَذَ هٰنُونَ مَا كَانَ لِأُولٰٓئِكَ أَمْرًا سَوَوٰ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نَكُفُّ مِنْ كٰنَ فِي الْمَهْدِ صَيًّا ﴿٢٩﴾

شیکردنەوهى ئەم ئایەتانه لە هەشت بەرگەدا:

- (١) - ﴿فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا﴾، واتە: مەريەم مەلۆتکەکەى هينايەوه لای خەلکەکەى.
- (فَأَتَتْ بِهِ) راناوه کە دەچیتەوه بۆ عيسا عليه السلام، واتە: مەريەم عيسای بە مەلۆتکەى، هينايەوه بۆ لای خەلکەکەى، دواى ئەوهى عيسای بووه، پێچاويه تەوه و هينايە تەوه.
- (٢) - ﴿تَحْمِيْلًا﴾، واتە: بە ئاشکرا هەلێدەگرت بە باوهشیەوه، خو ﴿فَرِيًّا﴾ بە (الفعل المضارع) هينايەى بۆ ئەوهى ديمەنە کەمان بۆ وينا بکات، ئەوه مەريەمە خوا لێ پازيبن، عيسای وه ک مەلۆتکەيه ک تازە بوويهى و بە باوهشیەوه گرتوه، هينايە تەوه بۆ لای خەلکەکەى، واتە: بە ئاشکرا هەليگرنبوو، بە بێ باکى و بێ منهت، چونکە ئەوهى پاکە، بياکە.
- (٣) - ﴿قَالُوا يَمْرَيْمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا﴾، گوتيان: ئەى مەريەم! شتيکى ساختە هيناه، (فري) واتە: شتيک کە هەلبەسترا بێ، شتى ساختە، واتە: ئەو مندالە مندالتىکى راستەقينه نيه، کە لە باب و داىکى شەريعى بووب، بە لکو ديارە تۆ تووشى هەلەو داوين پيسى بووى و، ئەو مندالەت پەيدا بووه.

ياخود: (الفري: العجيب النادر)، واتە: شتى سەرسوپهينەر و دگمەن، هەروەها (فري) بە مانای درۆش دى، هەروەها (فري) بە مانای شتيک دى، کە لە خراپى و دزيويدا

زۆر ناقولايىن، بېگومان مەبەستىيان لېرەدا سەرزەنشتكردىن مەپەمە، ھەر كام لەم واتايانە مەبەست بن، كە ھەموويان لېك نيزىكن.

(۴) - ﴿يَكْأُخْتْ ھَرْوُنْ﴾، ئەي خوشكى ھاروون!

ئەمەش پېنج واتايان دەگەينى:

يەكەم: لېرەدا بە توانچ و تەوسەوھ پىي دەلېن، ئەي خوشكى ھاروون! ياي: لە پاكىي و چاكىي دا. دووھ: يان مەپەمە براپەكى ھەبوو، بە ناوى ھاروون و وا پىدەچئ ئەو ھاروونە پياويكى باش بوويى، واتە: تۆ مادام خوشكى ھاروونى، لېت نەدەوھ شايەوھ مندالېك بەبئ باب پەيدا بكەي، بەبئ ھاوسەريكى شەرعى!

سېئەم: ياخود لەبەرئەوھى مەپەمە لە پرووى پەچەلەكەوھ دەچىتەوھ سەر ھاروونى براى موسا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

ھاروونىش پياويكى زۆر مېھربان و خواپەرست بوو، مەپەمەمەش بە ھەمان شىو، واتە: تۆ كە لەسەر مەشرەپى ھاروون لە شىوھى وى دا بووى، لە دىندارىيى و خوا پەرستىيى دا، ئەو مندالەت لە كوئى بوو.

چوارەم: ياخود لەو رۆژگاردەدا پياويك ھەبوو بە ناوى ھاروون و، پياويكى خوا پەرست و دىندار بوو، واتە: تۆ وەك ئەو ھاروونە بووى لە دىندارىيدا.

پىنجەم: يان پياويك ھەبوو بە ناوى ھاروون، پياويكى تاوانبار و خراپەكار بوو، واتە: ئايا تۆ لە گوناھو تالاندا چوويە سەر مەشرەپى ئەو ھاروونە خراپە، كە ئەو مندالەت بەبئ ھاوسەر پەيدا كردو!

(۵) - ﴿مَا كَانَ أَبُولُ أَمْرًا سَوًى﴾، باي تۆ پياويكى خراپ نەبوو، (السَّوْءُ: قُضِرَ سَلَاةٌ إِذَا أَضُرَّ بِهِ وَأَقْسَدَ بَعْضُ خَالِهِ)، (سَوًى: چاوك، (سَاءَ، يُسَوًى، سَوًى، فَهُوَ سَيِّئٌ)، (سَوًى) واتە: خراپەكارىي، لېرەدا مەبەستىيان ئەو ھەبوو: بابت پياويكى خراپ نەبوو، بەلام بە چاوك ھىناويانە بۆ زىدەپۆيى كردن، (سَوًى) واتە: خودى خراپەكارىي.

(۶) - ﴿وَمَا كَانَتْ أُمْلُكَ بَنِي﴾، دايكىشت داوئىن پيس نەبوو.

(بَنِي) ئافرەتتەكە بەدوای خەلكدا بگەپئ، داوئىنسىي لەگەلدا بگەن، واتە: نە بابت پياوى خراپ بوو، نە دايكىشت بئ ناموس بوو، كەواتە: ئەو مندالەت لە كوئى بوو، بەبئ ئەوھى كە ھاوسەرگىرىت كردبئ؟.

(۷) ﴿فَأَسْرَأَتْ إِلَيْهِ﴾، مهری هم تاماژی بو مه لوتکه که ی کرد. واته: تاماژی بو کردن و حه والهی مه لوتکه که ی کردن که نهو بدوینن و نهو بیاندوینن.

(۸) - ﴿ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴾، به سه رسو پرمانه وه گوتیان: چوَن که سَیِّک بدوئسَن که له لانکه دابه و مندالَه!

وشەي (صَبِي) بۇ مەلۇنگەش بەكاردىق، بۇ قۇناغەكانى دىكەش تاكو پىش بالڭ بوون، نىزىنە پىتى دىگوتىرقى. (صَبِي) و مېيىنە پىتى دىگوتىرقى: (صَبِيئە) لىرەدا يانى: ئايا چۇن مىندالىكى نىو بىشكە، نىو لانكە بدوتىنن! ئەوۋە پىساركدىن نىكۇلىكەرانبە.

که گوئویانہ: ﴿مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَيًّا﴾، ئەمە زیندەڕۆییکردنە لە نکوولێلێکردن و بۆ زیاتر و ئێکاردنی حالی ئەو مەلۆنکە، کە هەر لە لانکەو لە بێشکەدابە.

(المهد) یش بهو شوینته دهگوترئ: که مهلوتکه، یان مندالی گچکه لهسهری رادهکشئ، یاخود بوئ ناماده دهکرئ، که به پیئ باوو نهری پی کومه لکاگان دهگورئ: پیئ دهگوترئ: لانکه و دهگوترئ: بیشکهو، پیئ دهگوترئ: جولانه و، پیئ دهگوترئ: قونداغ، گرنک نهودییه (مهد) ئەو شوینتهیه که مندالی مهلوتکه ی لهسهر دادهنرئ و بوئ ناماده دهکرئ.

لێره دا ئەم فەرموودهیه دینن:

إِعْنِ الْمُغِيرَةَ بْنَ شُعْبَةَ رضي الله عنه قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى تَجْرَانَ، قَالَ: فَقَالُوا: أَرَأَيْتَ مَا نَظَرُوهُ؟ يَا أُخْتُ هَازُونَ، وَمَوْسَى قَبِلَ عِيسَى بِكَدٍّ وَكَدًّا؟ قَالَ: فَزَعَفْتُ فَكَذَرْتُ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَلَا أَخْبَرْتَهُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا يُسْقَوْنَ بِالْأَنْبِيَاءِ وَالضَّالِّينَ قُبُلُهُمْ، (أخرجه أحمد: ١٨٢٢٦، ومسلم: ٢١٣٥، والترمذي: ٣١٥٥، وابن حبان: ٦٢٥٠، والطبراني في الكبير: ٩٨٦)

واته: موغیرهی کوپی شوعبه عليه السلام، ده‌لئ: پیغمبه‌ری خوا عليه السلام ناردمی بۆ لای خەلکی نه‌جیران (که نه‌صرانیی بوون)، پێیان گوتم: ده‌بینی ټیوه‌ ئه‌و پسته‌ قورئانییه‌ ده‌خوێننه‌وه‌ (یا اخ‌ت هارون) نه‌ی خوشکی هاپوون؛ له‌ خائیکدا که مووسا به‌ نه‌وه‌نده‌و نه‌وه‌نده‌ پێش عیسا بووه‌، (واته: مووسا و هاپوون زۆر پێش عیسا بوون، به‌لای که‌مه‌وه‌ هه‌زار و پینتجسه‌د (۱۵۰۰) سالتیک پێش عیسا بوون)، نه‌دی چۆن گوتراره‌و: خوشکی هاپوون؟ (ویستوو یانه‌: پەرخنه‌ له‌ قورئان بگر) ده‌لئ: منیش که‌رامه‌وه‌ بۆ لای پیغمبه‌ر عليه السلام نه‌وم بۆ باسکرد، هه‌رمووی: ده‌بوا یه‌ هه‌وال‌ت پێدایان که‌ نه‌وان عاده‌تیان وابوو، خەلکی خۆیان به‌ ناوی پیغمبه‌رانه‌وه‌ و ییاوجا‌کانه‌وه‌، ناو ده‌نان.

واتە: گوتووێانە: ئەو مەریەم! تۆ لە دینداریی داوەک و ھاروون وای، یاخود ھاروونێک ھەبوو لەو پۆژگارەدا پیاویکی دیندار و چاک بوو، کە بە ناو ھاروونی بۆی مووسا کراوەتەو، یانی: فەرماشتە کە ی پێغەمبەر ﷺ دوو ئەگەری ھەن:

أ- یان مەبەستی ئەو بوو کە پیاویک ھەبوو لەو پۆژگارەدا بە ناوی ھاروون، کە بە ناو ھاروونی بۆی مووسا کراوەتەو، ھەرچەندە (١٥٠٠) سالی پێش ئەویش ھەبوو.

ب- یاخود مەبەستی ئەو بوو کە مەریەمیان بە خوشکی ھاروون ناوانو، لەبەر ئەوەی عادیان وابوو: خەڵکیان بە ناوی پێغەمبەران و پیاوچاکان و صالحانی پێشووە بانگکردووە و بە وانیان چواندوون.

ئەگەر نا مەبەستیان ئەو نەبوو کە مەریەم خوشکی ھاروونی بۆی مووسا بوو، کە (١٥٠٠) سالی لەو پێش بوو!

مەسەلەى چوارەم:

قەسەردىن عىسا عليه السلام، خۇناساندىن بىر نەرسە بەندەى خىلە، خىلە كىيىپ پىداۋە، كىيىپ تە پىغەمبەر، پىت و پىتى تىخستە و پىسپاردە بە نۆز و زەكات و چاكارىي لەگەل داىكى دا، نە يىگىرپاۋە بە بابايەكى خۇسە پىن و پىمراۋە ياخىي، لە پۆزى لە داىك بوۋىيى، و، مەردىيى، زىندوۋكرانەۋەيدا، سەلامى خىلە لەسەرە:

خىلە دەفەرەمۆي: ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ؕ آتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالْصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ وَبَرًّا بِوَالِدِيَّ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۖ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۖ﴾

شىكىردنەۋەى ئەم ئايەتەنە لە دوازە بەرگەدا:

۱- ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ۖ﴾، دىۋى ئەۋەى مەپىم ئامازە دەكات بۆ مەلۇتەكەكى لە ۋەلەمى خەلەكەكەدا، كە پەخەنى لىدەگرن و سەرەزەنشە دەكەن، بە كىنارە و لەبەر پەلەۋىشتە پىي دەلەن: تۆ داۋىن پىسپىت كىدە، و، مەندالەكى بىزۋو و زۆلەن لە باۋەش گىرە! كە ئامازە دەكات بۆ مەلۇتەكەكى كە عىسايە عليه السلام، بە كەسەر لەسەر قۇنداق دىتە قەسە و دەلەن: ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾ گۆي: مەن بەندەى خىلە.

ئەۋە كە عىسا عليه السلام بەندەى خىلە، لە زۆر شىۋىنى قورپاندا دوۋبارە پۆتەۋە، ئەۋەش بۆ بەرپەرچەدانەۋەى ئەۋ نەۋرەنپانەيە كە بە خىلە، بە كۆپى خىلە بە بەشىكە لە خىلەن لە قەلەم داۋە، ۋەك لە تەفسىرى سوۋرەتى (آل عمران)، و، لە تەفسىرى سوۋرەتى (النساء)، و، لە تەفسىرى سوۋرەتى (المائدة)، كاتى خىلە بە تەفەسىل باسما كىدە و دىۋاتىش بەبۇنەى دىكەۋە باسە دەكەن.

۲- ﴿آتَنِي الْكِتَابَ ۖ﴾، (خىلە) كىيىپ پىداۋە، بىگومان جارى ئەۋ مەندالە كە لەسەر قۇنداقە، كىيىپەكى لەلەى نە، بەلەم واتە: كىيىپ پىدەدا، بەلەم ئايا بۆچى بە كىدەرى رابردوۋ هىناۋەي؟ يان: مادام خىلە فەرموۋىيە، ۋەك تىپەپىي و رابردىن وايە و بە تەكىد دىتە دى، ۋەك بەلەن بە كەسەك دەدەى - ئەۋە لە عورف و باۋى ھەموۋ مىللەتەندا ھەيە - ئەۋە كەسە بۆ ئەۋەى دىلەپىتەۋە دەلەن: دىلەپم؟ تۆش دەلەن: بۆ، بە عەرەبى دەلەن: (صار) واتە: شەكە بۆ.

تنبه‌ری، یانی: هدر چهنده جارّی نه‌بووه، به‌لّام دَلّیابه له داهاتوودا نه‌و شته ده‌بن، یان که‌سِکِ گفتی پَیدانی شتِکِ بۆ وِینه: پاره‌یه‌ک به که‌سِکِ دهادات، بۆ دَلّیا‌کردنه‌وی دهلّی: وابزان له دست دایه، یان وابزان له گیرفانتدایه، (مَا تَلْنِي إِلَّا كَيْبَ)، واته: خوا بریاری داوه: کتیم پَیدات و، مه‌به‌ستیش لهو کتِبه (انجیل)ه، ده‌شگونجِ مه‌به‌ست پَی: (ته‌ورات)یش بَ، چونکه عیسا (علیه‌السلام) هدر کام له ته‌ورات و ئینجیلی فِیرکراون، ده‌شگونجِ مه‌به‌ست پَی جِنیسی (کتاب) بَ، واته: خوا جِنیسی کتِبی به من داوه، نه‌و کتِبه‌ی که پَیویست بووه. هم ته‌ورات که شه‌ریعه‌تی تَیدایه، هم ئینجیل که کۆمه‌لِیک نامۆزگاری و پَینمایی تَیدان و، کۆمه‌لِیک راست‌کردنه‌وی تَیدان بۆ هه‌ندیک کم و کوپیی و زَنده‌پوویی که جووله‌که‌کان خستوویانه‌ته نِیو ته‌وراته‌وه.

(۳) - ﴿رَعَيْنِي نَبَا﴾، هه‌روه‌ها منی به پَیغه‌مه‌ر گیراوه، کردوومی به پَیغه‌مه‌ر.

(نَبَا) که خویتر‌اویشه‌ته‌وه: (نَبَا) که (فَعِيل)ه، به مانای (مفعول)، واته: هه‌وال پَندراو، یانی: خوا هه‌والی تایه‌تیم پَنده‌دا، سروشم بۆ ده‌کات.

یاخود (نَبَا) (فَعِيل)ی به مانای (فاعل)ه، واته: (مُنْبِئ) هه‌وال‌ده‌ر، که به ناوی خواوه هه‌وال دده‌م، هه‌والی تایه‌ت به هۆی وه‌حیه‌وه.

(۴) - ﴿وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ﴾، هه‌روه‌ها گیراویشمی به بابایه‌کی موبارک، له هه‌رجیه‌ک بم، (مبارک) یانی: به‌ره‌که‌تدار، پَندراو، به‌ره‌مه‌دار، (المبارک: اسم مفعول مِنْ بَارَكَةٍ: إِذَا جَعَلَ ذَا بَرَكَةٍ، وَالْبَرَكَةُ: الْغَيْرُ وَالْيَمْنُ)، (مُبَارَك) ناوی به‌رکاره له (بَارَكَةٍ، يَبَارِكُهُ فَهُوَ مُبَارَك) واته: به‌ره‌که‌تداری کرد، به‌ره‌که‌تیش بریتیه له چاکه و پیت و پیز و به‌ره‌م.

(۵) - ﴿وَأَوْصَنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾، هه‌روه‌ها منی راسپاردوه به نوێژکردن و، زه‌کات دان تاکو له ژياندا، تاكو زیندووب، (الْوَصَايَا: الْأُمُورُ الْمُؤَدَّةُ بِعَمَلٍ مُسْتَقْبَلٍ) (وَصَايَا) بریتیه له فه‌رماتیکی جه‌خت له‌سه‌رکراو، به کارێک که له داهاتوودا نه‌جام دهری.

(۶) - ﴿مَا دُمْتُ حَيًّا﴾، واته: تاكو له ژياندا بم، ده‌بن نوێژ به‌ریا بکه‌م و زه‌کات بده‌م، یانی: مافی خواو مافی خه‌لک جن به‌جن بکه‌م، یان: له پرووی مه‌عنه‌ویی و ماددیه‌وه، دینداری و به‌ندایه‌تی بۆ خوا نه‌جام بده‌م.

(۷) - ﴿وَبَرًّا بِوَالِدَتِي﴾، هه‌روه‌ها خوا منی راسپاردوه به چاکه‌کردن له‌گه‌ل دایکم.

بابی نه‌بووه و به‌س دایکیه‌تی، که‌واته: نه‌و چاکه‌یه‌ی که له‌گه‌ل بابیش دا ده‌کرێ، ده‌بن بیکوازیته‌وه بۆ دایکی، چونکه دایکی تاكه سه‌رچاوه‌ی په‌یدا‌بوونیه‌تی.

(بَیْر: اسم بمعنى البَازِ) یانی: (بَیْر) ناوێ بە مانای (باز) چاکەکار، بە لَام ماناکە ی بە هێزترە، چونکە لە چاوگەوێ نیزیکیە و، ئەو وشەیە بۆ خوا پەرورەدگاریش بە کارهاتووە، وەک یەکیەک لە سیفەتەکانی، لە سوورەتی (الطور) دا دەفەرموێ: ﴿لَئِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾ (٢٨)، واتە: بێگومان خوا زۆر چاکەکاریی میهرەبانە.

(٨)- ﴿وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾، خوا منی نەگیراوە بە باباییکی خۆسەپینی ملهوور و زیانبەر و بێمەراد. (الجبَّار: الْمُتَكَبِّرُ الْغَلِيظُ عَلَى النَّاسِ فِي مَعَامَلَتِهِمْ) واتە: خۆ بە زلگری زێر لە مامەلە لەگەڵ خەڵکدا. وشە (شقی) بە مانای زیانبەر و، بە مانای نەگەت و، بە مانای بێ خێر، دێ، هەرۆهە بە مانای بێمەرادو بێ ناکامیش دێ، (شقی) پێچەوانەی (سعيد)، (سعيد) واتە: بەختەوهر و سەرفراز (شقی) ییش پێچەوانە کە یەق.

(٩)- ﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ﴾، هەرۆهە سەلام لەسەر بێ.

(١٠)- ﴿يَوْمَ وُلِدْتُ﴾، ئەو ڕۆژە کە تێیدا لە دایک بووم.

(١١)- ﴿وَيَوْمَ أُمُوتُ﴾، هەرۆهە ئەو ڕۆژە کە تێیدا دەمرد.

(١٢)- ﴿وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا﴾، ئەو ڕۆژە کە بە زیندوویی تێیدا هەڵدەستێریمەو.

وشە (سلام) لێرەدا بە ناستێراو (مُعْرِف) هاتووە، بە لَام هی (يعی) بە نەناسراو (نكرة) هاتبوو: (وسلام علیه...) ﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أُمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا﴾ (١٣)، ئنجا لێرە کە (السلام) بە (أل) ی (تعریف) هاتووە، مانای جینس دەکە یەنێ، واتە: هەموو سەلام و خێر و خوشیی و ئاشتیەک لەسەر من، ئەمەش لێی وەردهگیرێ کە عیسا ﷺ پایە ی بەرزتر بوو لە یەحیا ﷺ، کە ئەمە یەکیەکە لە بەلگەکان و بەلگە ی دیکەش هەن، یەکیکی دیکە لە بەلگەکان، ئەوێ کە عیسا ﷺ، کتیی پێداراوە، بە لَام یەحیا ﷺ، نەزانراوە کتیی پێداربێ. (١)

ئنجا کە ی سەلام لەسەر عیسا بێ؟

أ- ڕۆژی لە دایک بوون.

ب- ڕۆژی مردن.

ج- ڕۆژی تێدا زیندوو بوونەو.

(١) ئەو دوو کتییە (صائبة) ی (مندایی): (گنزا رنای) و (تعالیم و مواظپ یحیی بن زکریا) هیچ بەلگە یەک نیه دانیامان بکات کە کتیی خاوان، وەک لە: (مەوسووعی ئیمان و ئیلحاد) دا قسەمان لبارەیانەو کردو.

ئەم سى كاتە، سى كاتى زۆر چارەنووسسازن، لە ژيانى ھەر كەسنىكا، ئەو پۇژەي كە تىيدا دېتە دىئاو، ئەو پۇژەي كە دىئا بەجىدلىتى، ئەو پۇژەي كە تىيدا زىندوددەيتتەو، ئەگەر لەو سى كاتەدا، ئەو مۇڤفە سەلامەتى لەسەرىن، ماناى واىە بەختەوەرە و لەخەم پەخسىو، (سلام) یش ناشىتى و سەلامەتى و بى بەلایىەو، سەلام (سەلامى) خوايە لىرەدا، (وسلام علي) واتە: (سلام من الله علي) واتە: سەلامى خوا لەسەر من بى، ئىنجا چ مەبەست پىنى سلاوكردىن خوا بى، چ مەبەست لە سەلام، مانا زمانەوانىيەكەي بى واتە: ناشىتى و سەلامەتى، كەسكى خوا سلاوى لىيكات، ھەر سەلامەت دەبى، ھەررەھا كەسكى ناشىتى و سەلامەتى لەسەر بى، سەرغراز و بى بەلا دەبى.

بۇچى ئەو سى كاتە، بەتايىت؟

چونكە جوولەكەكان عيسا عليه السلام يان تۆمەتبار دەكرد لەو سى كاتەدا، دەيانگوت:

۱- لە دايك بوونى خراپ بوو و بە شىوئى زۆل و بىژوو لە دايك بوو، چونكە عيسا باي نەبوو، جوولەكەكانىش نكولىيان لەو دەكرد كە بە فەرمانى راستموخۆي خوا دروست بوو بى و دەيانگوت: بىژوو و زۆلە.

۲- ھەررەھا تۆمەتباريان دەكرد بە مردن و دەيانگوت: لە سىدارە دراو، لە خاچ دراو و ھەلواسراو، كە ئەودش پاست نى، ئەوئى لە خاچ و سىدارە دراو، وەك پىشتەر باسمانكردو لە تەفسىرى سوورەتەكانى: (آل عمران والنساء والمائدة) دا، ئەو سىخوڤە بوو بە ناوى (يھودا الأسخريوطي) كە لە بەرانبەر چەند درەمىكا، لە بەرانبەر ھەندىك پاردەدا، شوئى عيسا عليه السلام، ئەو ھاوئەنەي كە لەگەلى دابوون، بۇ پۇمانەكان و جوولەكەكانى ئاشكرا كرد، بەلام خوا عيساى بەرزكردو و سەرەنجام شىوئى عيسا عليه السلام بىرە سەر (يھودا) و (يھودا) يان لەدار دا، بۇئە ئەوئەشيان پاست نى.

۳- دەشيانگوت: ئەو پۇژەش كە عيسا زىندو دەكرتتەو، لەگەل كافراندا زىندو دەكرتتەو، لىرەشدا خوا بەرپەرچى ئەوئەشيان دەداتتەو، كە ئەخىر سەلامى خواى لەسەرىن، لە پۇژى زىندوكرنەوئەشدا.

ئىنجا جىنى سەرنج ئەوئەيە كە ئەم وتووئىزو قسەو باسەي عيسا عليه السلام لىرەدا، لە چوار ئىنجىلەكاندا (متى، لوقا، مرقس، يوحنا) لە ھىچ كامىكاندا نەك ھەر نەھاتەو، بەلكو ئامازەش پىنەكراو، كە من بە وردىي غوئىندوومنەو.

ئىنجا ئەوئەي لەم چوار ئايەتەدا: (۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳) ھاتەو، زۆر زۆر گرنگە و پاىە و پىنگەي عيسا عليه السلام زۆر بەرز پىشان دەدات، كە چى لە چوار ئىنجىلەكاندا نەھاتەو، ھەلبەتە ئەم پاستىيە و گەلىنك پاستىي دىكەش، چ لە ئىنجىلەكان دا، چ لە تەوڤرات و كىتبەكانى دىكەشدا، كە لەبەردەستى خاوەن كىتبەكاندان، يان لە بىركراون، يان گۆڤدراون.

مهسه له ی پئنجهم:

خوای زاناو توانا پایده گه یه نئی که له وهی باسیکراو، ناستنرا بهو شیوهیه، نا له وه عیسای کوری مه پیه مه، که قسه ی ههقی خوایه، چونکه به فهرماشتی راسته وخوی خوا دروست بووه، به بی پئنگه وه جووت بوونی ژن و میتره، که چی له وان تیتدا دوودلن، به لأم خوا پاکه له وهی پۆله ی هه بی و، هه رچی ویستی بی، یه کسه ر به یداده بی، هه روه ها عیسا پایگه یاند که به رستنی په روه ردگار، راسته شه قامی خوایه، هه ر له وه به رستن و به ندایه بی ته نیا بو وی بکه ن:

خو ده فهرموئ: ﴿ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾ (۲۱) مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَخْذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۲۲﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۲۳﴾

شیکردنه وهی ئەو ئایه تانه له چهوت (V) برکه دا:

(۱) - ﴿ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾، نا ئەو عیسای کوری مه پیه مه، واته: ئەو هی که باسکرا و، ئەو هی بهو شیوهیه خوی ناساند، نا ئەو عیسای کوری مه پیه مه، یاخود ئەو هی باسکرا: نا ئەو جیهت و حهقیقهتی عیسای کوری مه پیه مه و پیناسه که یه تی.

(۲) - ﴿قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾، فهرماشتی ههقی که تیتدا دوودلن، (يَمْتَرُونَ) واته: (يَتَكُونُونَ: الإِمْرَاءُ الشُّكُ) واته: تیتدا دوودلن، که ده فهرموئ: ﴿قَوْلَ الْحَقِّ﴾ واته: عیسا ﷺ قسه ی ههقه، فهرماشتی ههقه، واته: فهرماشتیکه پالدراره ته لای ههقی، (حق) مه به ست پیتی خوایه ﷺ، واته: قسه ی خوایه، چونکه به فهرمانی راسته وخوی خوا دروست بووه، وه ک له شوئینی دیکه ده فهرموئ: ﴿وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ﴾ (۲۲) النساء، فهرماشتی خوا بوو بو مه پیه می هاویش، یانی: خستیه تێو مندالانی مه پیه مه وه.

خویندراویشه ته وه: ﴿قَوْلَ الْحَقِّ﴾ که نه گهر ﴿قَوْلَ الْحَقِّ﴾ بی، ئەو هه به به ری دووه مه بو ناوی نامازه که پئشش هاتوه: ﴿ذَٰلِكَ﴾، یاخود وه سفه بو عیسا، یاخود به ده له بو عیسا، به لأم نه گهر ﴿قَوْلَ الْحَقِّ﴾ بی، ئەو هه حاله بو ناوی نامازه که ده فهرموئ: ﴿ذَٰلِكَ﴾ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ ﴿۲۳﴾، واته: له حالیک دا که قسه ی خوا ههقه، یاخود حاله

بُوَ عِيسَى النَّاصِرَ وَاتَهُ: له حالیکدا نهو عیسایه که فہرمایشتی خوای هہ قہ، دہشگونجن (قَوْلِكَ الْآخِرَ) یان (قَوْلُ الْخَلْقِ) مہ بہست پئی عیسا علیہ السلام نہتی بہ لکویانی: کوی نهو قسہو باسہ کہ له چوار ثایہ قی ابردودا هات، نهوہ نهو فہرمایشته هہ قہیہ کہ نهوان تییدا دوودلن.

۳- ﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ﴾، ناگونجن خوا پؤلہ بگری بُوَ خوی، پاکیی بُوَ وی. کہ دہفہرموی: ﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ﴾، (هَذَا انْتِفَاءٌ لِلْوَلَدِ لَهُ سُبْحَانَهُ بِالْبَلْعِ وَجْهٌ، لِأَنَّ لَمْ الْبُحُودِ تَقْدِيرَ مُبَالَغَةٍ الْإِنْفِصَالِ) نه مہ بُوَ لابردن پؤلہ له خوا، زیدہ پوی زیاتری تیدا هہیہ و، ماناکہی بہہ یترتہ لهوہی کہ بفہرموی: (مَا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا) چونکہ (مَا كَانَ لِلَّهِ) یانی: هہر نه صلن ناگونجن و نالوی و شایسته نیہ بُوَ خوا کہ هیچ جورہ پؤلہیہ کی هہی، نه م (مِنْ) هاش کہ چووہتہ سہر (ولد) واتہ: هیچ جورہ پؤلہیہ کی هہی بہ هیچ نه نویلنک.

۴- ﴿سُبْحَنَهُ﴾، واتہ: (تَنْزُهُ وَتَقْدُسُ عَنْ مَقَالَتِهِمْ تِلْكَ) واتہ: خوا پاکہ و یتکہردہ، دوورہ لهوہی کہ نهوان دہیلن.

۵- ﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾، هہر کاتی بریاری کاریکی دا، (إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا) یانی: (إِذَا قَرَّرَ إِنْجَادَ شَيْءٍ) هہر کاتی بریاریدا شتیک پیدای بکات، (فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ) بهس پئی دہفہرموی: ببہ، یہ کسہر دہی.

کہواتہ: پیوستی بہوہ نیہ پؤلہی هہی، هہر شتیکی بیہوی، یہ کسہر پیدادہی، مروف بویہ پیوستی بہ پؤلہ و وه چہ هہیہ، چونکہ لهو پئیہوہ، بونہ کە ی بردہوام دہی، بہ لام خوا ﴿لَهُ﴾ هہر شتیکی بیہوی، یہ کسہر پیدای دہکات.

۶- ﴿وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ﴾، بہ دنیایی خواش پەروہردگاری من و پەروہردگاری ئیوہشہ، هہر نهو پەرستن.

نہمەش دوو خویندنهوہی هہن: أ- (وَإِنَّ اللَّهَ). ب- (وَأَنَّ اللَّهَ)

کہ هہردووکیان یہک واتایان هہیہ، نجا نه مہ دہگونجن هہر قسہی عیسا علیہ السلام بی، نهوہی دیکہ کہ خوا فہرموی: ﴿ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلِكَ الْآخِرَ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾ ﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ﴾ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٢٣﴾، نهوہ هہرموی فہرمایشتی خوا بوو، نیواخنی کرد بوو له گەل قسہکان عیسا دا علیہ السلام.

هەروەها دەشکونجێ کە ئەمە بگەڕێتەووە بۆ سەر: ﴿وَأَوْصِنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ
مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ ٣١، وەك چۆن پرایسپاردووم بە نوێژو بە زەكات تاكو لە ژیاندا مابم،
هەروەها پرایسپاردووم پرایگەبەنم کە: ئەو پەروەردگاری من و پەروەردگاری ئێوەشە و
تەنیا بەندایەتی بۆ وی بکەن.

(٧) - ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، ئا ئەمە پێی راستە، ئەو کە خوا بە تاکە پەروەردگاری هەموو
لایەك داوێتی، هەر ئەو پێی راست و، راستە شەقامیکە کە دەبن پێیدا بپۆین.

مەسەلە ی شەشەم:

باسی ٲاچایی کۆمەل و تاقمەکانی دوا ی عیساو، سزای سەختیان و، ترساندنیان لە ٲوژی پەشیمانیی و، ٲاگە یاندنی ئەو ٲاستییە، کە ئەنیا خوا میراتگری زەمین و دانیشتوانییەتی:

خوا دەفەر موی: ﴿فَاَخْلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٧٧﴾ اَسْمِعْ يَوْمَ وَاَنْصُرْ يَوْمَ يَأْتُوْنَآ لِيَكِي الضَّالِّمُوْنَ اَلْيَوْمَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٧٨﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْمَصْرَفِ اِذْ قُضِيَ الْاَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٧٩﴾ اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٨٠﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە دوازدە بڕگەدا:

(١) - ﴿فَاَخْلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾، نجا کۆمەلەکان لە ئێوخوایان دا کەوتنە ناکۆکییەوه.

(أحزاب) کۆی (جۆڤ) ٥، (جۆڤ) هەر کۆمەلە خەلکیکە هاوڤیکر بن، هاومه شەڤ بن، بۆ مەبەستیک کۆڤنەوه، واتە: کۆمەلەکان لە ئێو خواياندا کەوتنە ناکۆکی و ٲاچاییەوه، یانی: لە ٲاستە شەقام لایانداو کەوتنە ئێو باتلاغی ناکۆکی، وایندەچێ لێرەدا مەبەست لە (الأحزاب) ئەو ٲێرو تاقمانە ی نەصرانییەکان بن، واتە: شونکەوتووای عیسا ﷺ، دوا ی ئەوهی لە ٲاستە شەقامی و ی کە بۆی خستنه ٲوو، کە گوێ: ﴿وَإِنَّ اِلٰهَ رَبِّ وَرَبِّكَ فَاَعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيْمٌ ﴿٣٦﴾﴾، واتە: ئەنیا خوا ٲەروەردگاری من و ئێو شە ئەنیا بەندایەتیی بۆ و ی بکەن و بەس ئەو ٲەرستن، ئا ئەوه ٲاستە شەقامە.

کاتیك لەو ٲاستە شەقامە ی کە عیسا بە بەندە ی خواو، خوا بە تاکە ٲەروەردگار و ٲەرستراو، بزائن، لایاندا، کەوتنە ناکۆکی و ٲاچاییەوه و ٲەرتەواژە بوون.

دەشگونجی (الأحزاب) مەبەست ٲێی جوولەکە و نەصرانییەکان و غەیری ئەوانیش ٲێ، ئەوانە ی ٲروایان بە هیچ کام لە ٲێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلٰةُ وَالسَّلَام) نەبووه و، ٲرواشیان بەوه نەبووه کە خوا وەحیی و ٲەيام بۆ ٲێغەمبەران ٲێڤرێ، بەلام زیاتر وایندەچێ مەبەست ٲێی ٲێرو تاقمەکانی نەصرانییەکان ٲێ.

(٢) - ﴿قَوْلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾، سزای سەخت بۆ ئەوانە ی ٲێڤروا بوون.

۳- ﴿مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، لە دىدارى پۇژۇكى مەزن، (المشهد: مُشْتَقٌّ مِنَ الْمَشَاهِدَةِ أَوِ الشُّهُودِ وَهُوَ مُضَدَّرٌ مِمِّهِ، أَوْ اسْمٌ مَكَانٍ أَوْ زَمَانٍ)، (مشهد) وەرگىراوه لە (مُشَاهَدَةٌ) واتە: بىنين، ياخود (شهود) واتە: ئامادەبوون، كە ئەویش چاۋگىكى مېمىيە، يان ناۋى شوئە، ياخود ناۋى كاتە، كەواتە: (مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ) يانى:

أ- لە ئامادەبوونى پۇژۇكى مەزندا.

ب- ياخود لە شوئىك كە پۇژۇكى مەزنى تىدا دى.

ج- ياخود لە كاتىكدا كە پۇژۇكى مەزنى تىدا بى.

۴- ﴿أَسْمِعْ يَوْمَ وَأَبْصِرْ﴾، چەند بىسەرن و چەند بىنەرن؟ ئەم دووانە: (صِفَتًا تَعْبُطُ وَالْمَقْصُودُ هُنَا: التَّعَجُّبُ)، پۇژۇكى سەرسوپمانن، بەلام مەبەست پىيان سەرسوپماندە، واتە: سەرت سۈپەتتى تىيان، چەند چاك دەبىستى لە پۇژى دوايدا و، چەند چاك دەبىنن، ھەموو ئەو راستىيانەى كە لە دىنادا نەياندەدەيتى و نەياندەدەبىستى، لەوئى چاكىيان دەبىستى و دەبىنن.

۵- ﴿يَوْمَ يَأْتُوتَ﴾، ئەو پۇژەى كە دىنە لامان (زۆر باش دەبىستى و زۆر چاكىش دەبىنن).

۶- ﴿لَنْ يَكُنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾، بەلام سەمكاران ئەمرو لە گومراپىيەى روون و بى چەند و چوون دان.

(لَنْ يَكُنِ) لىرەدا بو (استدراك)، واتە: قسەيەك كرابى و، دوايى تۇ قسەيەكى دىكەى بۇ زياد يان لى كەم بكەى، (إِسْتِدْرَاكٌ عَمَّا يُفِيدُهُ يَوْمَ يَأْتُوتُنَا، بَأَنَّهُم الْيَوْمَ أَيْضًا فِي عَذَابٍ وَضَلَالٍ).

(لَنْ يَكُنِ) لىرەدا بو (خستەنگەل) يان (لَنْ كەمكردن)ى قسەكەى پىشەوہىيە يانى: وەنەبى ئەوان پۇژۇك كە دىنە خزمەت خوا (لە قىامەت دا) كە چاك دەبىستى و چاك دەبىنن، تىستاش لە دىنادا ھەروابن، بەلكو ئەوان: ئەمرو لە گومراپىيەكى ئاشكرادان.

۷- ﴿وَأَنْذَرْتَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ﴾، ھەروەھا بيانترستىنە لە پۇژى خەفەت و داخ و پەشيمانىي، (الْحَسْرَةُ: النَّدَامَةُ الشَّدِيدَةُ)، (حَسْرَةٌ) پەشيمانىيەى زۆرە، دەگوئى: (حَسَرَ عَنْ ذَوَاعِيهِ) واتە: قوئى ھەلكر، لەبەر ئەوئى نەگەر پۇشاكەكى لادا، قوئى دەرەكەوئى، (حسِر) واتە: ماندووبوئىك كە مروئى بىست و تواناى نەما بى، (يَوْمَ الْحَسْرَةِ) يانى: پۇژۇكى پەشيمانىي كە ئىنسان دەستى لە ھەموو پچكان برا بى و، بە ھىچ شىك پانەكات و، دەستى نەكاتە ھىچ شوئى.

۸- ﴿إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ﴾، بيانترستىنەو وشيارىيان بكەوہ بە پۇژى پەشيمانىيەكى زۆر سەخت و بىرەزا: كاتىك كە بىر ياردرا، كارەكە تىكدەپەرى، كە مەبەست پىي پۇژى دوايە.

١٠- ﴿وَمَّا لَا يُفْئُونَ﴾، ئەوان تىستا بېروا ناهىن، يانى: ھەرچەندە پۇرۇڭى ئاۋاش چاۋەر تىيان دەدەكات كەچى لە جىياڭ ھۆشيارى، بى ئاڭان و، لە جىياڭ بېروادارى، بېيېروان، ئەمۇ پۇژە سەخت و دىۋار ھە چاۋەر تىيان دەكات.

(وَقُمْ فِي غَلْغَلَةٍ) ئەم تەعبىرە زىدەپۆيى زۆرى تىدايە واتە: نەك ھەر بى ئاگان، بەلكو لە بى ئاگاندا نوغرو و نوقم بوون.

(۱۱) - ﴿إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا﴾، به دنیایی که دنیا یتیم زهوی و، هر کس که لهسه ریه تی، به میراثی ده گرین.

یانی: ئەو کەسانەی لەسەر زهویین به میراتیان دهگیرن. واته: دینه‌وه لای ټیمه، (الْإِثْتُ: مَصِيرٌ حَالِ الْمَوْتِ إِلَى مَنْ يَتَّقَى بَعْدَهُ)، (إِثْتُ) بریتیه له مال و سامانی بابای مردوو که ده‌جێ بۆ ئەو کەسهی، له دوای وی ده‌مێنێ به زیندووپی.

تنجا له بهر تهوډی خوا ^{خوځ} بهس خوی ده مینځی، دوی تهوډی که زهوی له بهین ده چی و هه موو نهوانی که له سر زهویین ده وهوتین، که واته: خوا میرا تکره، هه بۆ زهوی و هه بۆ خه لکی سر زهوی.

(۱۲) - ﴿وَالْيَا بَرِّحُونَ﴾، واته: ته‌نیا بۆ لای یتیمه‌ش ده‌گیردرینه‌وه، نه‌ک بۆ لای جگه له یتیمه، له زمانێ عه‌ره‌بیدا کاتێک (البارّ والمجرور) ده‌خړینه پێش: (الفعل والفاعل) مانای کورت هه‌له‌یه‌نان ده‌گه‌یه‌نی، واته: ته‌نیا بۆ لای یتیمه ده‌گیردرینه‌وه.

بِأَلْفِ بَيِّنَةٍ: بِأَلْفِ بَيِّنَةٍ لَهُ (قِتَادَة) هُوَ بَيِّنٌ:

عَنْ قَتَادَةَ فِي قَوْلِهِ: ﴿...قَوْلِكَ الْحَيِّ الَّذِي فِيهِ يَسْتَرْوْنَ﴾ ﴿٢١﴾. قَالَ: اجْتَمَعَ بَنُو إِسْرَئِيلَ وَأَخْرَجُوا مِنْهُمْ أَرْبَعَةَ نَفَرٍ، مِنْ كُلِّ قَوْمٍ عَلَيْهِمْ، فَأَمَرُوا فِي عِيسَى جِبْنَ رَفَعَ، فَقَالَ أَعْدَاهُمْ: هُوَ اللَّهُ هَبَطَ إِلَى الْأَرْضِ، وَأَخْبَا مِنْ أَخْبَا، وَأَمَاتَ مِنْ أَمَاتَ، ثُمَّ صَعَدَ إِلَى السَّمَاءِ، وَهُمْ الْتِفُوفِيَّةُ.

فَقَالَتِ الْثَلَاثَةُ: كَذَبْتَ، ثُمَّ قَالَ الثَّانِي مِنْهُمْ لِلْأُولَى: قُلْ فِيهِ، فَقَالَتْ: هُوَ ابْنُ اللَّهِ، وَهَمْ
النُّسْطُورِيُّ. فَقَالَتِ الثَّانِي: كَذَبْتَ، ثُمَّ قَالَ أَحَدُ الْإِنْتِنِيِّ لِلْآخَرِ: قُلْ فِيهِ، فَقَالَتْ: هُوَ ثَابِتٌ ثَلَاثِيَّةٌ،
اللَّهُ إِلَهُ، وَعِيسَى إِلَهُ، وَأُمُّهُ إِلَهُ، وَهَمْ الْإِسْرَائِيلِيُّ. وَهَمْ مُلُوكُ النُّصَارَى. فَقَالَ الرَّابِعُ: كَذَبْتَ، هُوَ

عَبَدَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ وَوُضِعَ مِنَ كَلِمَتِهِ، وَهُمْ الْمُسْلِمُونَ، فَكَانَ لِكُلِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَتْبَاعٌ عَلَى مَا قَالُوا فَاقْتُلُوا، فَظَهَرُوا عَلَى الْمُسْلِمِينَ^(١).

قەتادە (کە یەکیکە لە زانیانی شونکە و وتوانی هاوێلان خوا لە هەموویان رازینی)، لە بارە ی قسە ی خۆی بەرز دەوێ کە دەفەرموی: ﴿...قَوْلِكَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾^(٢)، دەلی: جوولە کە کان دوا ی بەرز کرانە وە ی عیسا عليه السلام کەوتنە دوو دلییە وە و کۆبوونە وە و، چوار کەسیان لە زانیان لە ئێو خۆیاندا هەلبژارد کە قسە بکەن [ئایا عیسا کێ بوو؟ چی بوو؟ چۆن بوو؟]

(١) - یەکیکیان گوتی: عیسا خوا بوو، هاتە سەر زەوی، ئەوێ کە زیندوی کردووە زیندوی کردووە و، ئەوێ مراندی مراندی، دوا ی بەرز بۆ ئاسمان، ئەمانە لە نەصرانییە کان پێیان دەگوتری: (اليعقوبية)^(٣)، سێ زانیە کە ی دیکە بەوێ یە کە میان گوت: درۆ دەکە ی، دوا ی دوو زانیان بە سێیە میان گوت: رات چییە، تۆ لە بارە ی عیسا وە قسە بکە؟

(٢) - ئەویش گوتی: عیسا کۆری خوا بوو، ئەوانیش پێیان دەگوتری: (النسطورية)^(٤)، دوو کە ی دیکە بە ویشیان گوت: درۆ دەکە ی، دوا ی یەکیک لە دوو کان بەو ی دیکە ی گوت: تۆ رات چییە، قسە ی لە بارە وە بکە؟

(٣) - گوتی: عیسا سێیە می سێیە کانە: خوا پەرستراوە، عیسا ش پەرستراوە، دایکیشی پەرستراوە، ئەوانیش (الإسرائيلية)^(٥)، کە ئەوانە ش دەستە لانداری نەصرانییە کانن، واتە: ئەوانە حوکمران بوون و بالادە ست بوون، بۆیە ئەو بیرۆکە یە تەبە نئی کرا، چوارە می ش بە سێیە می گوت: درۆ دەکە ی، بە لکو بە هە لە دا چوو ی.

(٤) - چوارە م گوتی: بە لکو عیسا بە نندە ی خوا بوو، پێغە مبه ر ی خوا بوو، پوو حێک بوو لە خوا وە کە بە وشە ی خۆ ی دروست ی کرد بوو، ئەوانیش (مسولمانه کانن)، [واتە: ئەوانە کە لە سەر ڕێ ی پاست بوون] ئنجا هەر کامێک لەو چوار زانیە، کە ئەو چوار هە لۆ ئستە جیاوازە یان هە بوون، شونکە و وتوانی هە بوون و، لە بەینی خۆیاندا بوو بە شەر و کێشە و کوشتاریان و، سەرە نجام سێیە کە ی دیکە بە سەر

(١) وَأَخْرَجَ ابْنُ الْمُزَنِّدِ وَأَبْنُ أَبِي خَاتِمٍ، انظر: فتح القدير ج ٢، ص ٤٠٩ للشوكاني.

(٢) وا پێده چێ ئەوێ کە ی بیرۆکە کە ی تەبە نئی کردووە، زانیە کە یان ناوی (یە عقیوب) بوو.

(٣) وایپێده چێ ئەو زانیە ی کە ئەو ڕایە ی تەبە نئی کردووە یە کە مچار ناوی (نسطور) بن

(٤) وەکو گوتم: وا پێده چێ ئەو زانیە ی ئەو بیرۆکە ی تەبە نئی کردووە ناوی (إسرائيل) بوو بن، (إسرائيل) واتە: بە نندە ی خوا.

مەسولماناندا سەرکەوتن (بیرە راستە کە لە بەین چوو لەنیو نەصرانییەکاندا و ئەووە تەبەننیی کرا کە تێستا باوە، ئەو پرایە تەبەننیی کرا کە گوایه: عیسا عليه السلام یەکیکە لە سێ پێکھێنەرەکانی خوا کە ئەوان بە: سێ توخمەکان (الأقانيم الثلاثة) ناویان ناوان و بەحساب ئەم سێیەن، (خوا، عیسا، گیانی پیروژ) کە ئەوان بەزاراوی (الأب، الإبن، الروح القدس): باب، کۆر، گیانی پیروژ، دەیانناسێن.

شایانی باسیشە تێمە لە تەفسیری سوورەتی (النساء) و سوورەتی (المائدة) دا هەروەها لە {مەوسووعە ی ئیمان و ئیحاد} دا بەدیزیزی لەو بارەووە قسەمان کردووە، لە کتییی یەکەمی مەوسووعە ی: {الإسلام كما يتجلى في كتاب الله} ش دا بەرپەرچی ئەو بیروکە ئەفسانەییەمان داوەتەووە.

کورتەى بەسەرھاتی

مەریەم و عیسی کۆری (سەلامی خوايان لى بى)

- هەولەدەین لە شەش (٦) بڕگەدا بە تیکەڵکێش، هەم باسی مەریەم بکەین، مەریەمی کچی عیمران خوا لێی رازیبی، هەم باسی عیسی کۆریشی بکەین **الْحَمْدُ لِلّٰهِ**:
- (١) - ناوو رەچەلەکی مەریەم و عیسی کۆری.
 - (٢) - ژمارەى ناوھێزانان لە قوڕئاندا.
 - (٣) - چۆنەتی پەیدابوونی هەركام لە مەریەم و عیسی کۆری.
 - (٤) - کەسایەتیی و بەسەرھاتی مەریەم و عیسی کۆری.
 - (٥) - کاکلەى پیام و بەرنامەى عیسا.
 - (٦) - سەرھەنجامی مەریەم و عیسی کۆری، چۆن ئەم ژیاى سەر زەویەیان بەجێھێشتو؟

(١) - ناوو رەچەلەکی مەریەم و عیسی کۆری:

(أ) - **مەریەم**: خوا ﷻ لە سوورەتی (آل عمران) ئایەتەکانی: (٣٣ - ٣٧) لەم چەند ئایەتەدا بە تەفصیل باسی چۆنەتی پەیدابوونی مەریەممان بۆ دەکات، هەلبەتە تیمە لە بەرگی (٢) ی ئەم تەفسیرەى غۆماندا: (تەفسیری قوڕئانی بەرز و بە پێژ)، لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (آل عمران) دا، ئەو ئایەتەمان تەفسیر کردو، قسەى تێر و تەسەلمان لەسەر کردوون. بۆیە لێرەدا هەر بە کورتیی باس دەکەین:

﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾﴾ **آل عمران**.

واتە: بە دنیایی خوا ئادەم و نوح و ئالی ئیبراھیم و ئالی عیمرانی لەسەر جیهانیان هەلبژاردن. هەندێکیان لە هەندێکیان پەیدابوون. (نوح لە ئادەم و، ئیبراھیم دەچوووە سەر نوح، هەروەها ئالی عیمران دەچێتەووە سەر ئیبراھیم) و خوا بیسەری زانایە.

ئىنجا دېتە سەر باسى چۆنىەق پەيدا بوۋى مەريەم: ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِى بَطْنِى مُحَرَّمَ فَقَبِّلْ مِنِّىْ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۳۷﴾ ھال عمران، واتە: ياد بىكەو! كاتىك ھاوسەرى عىمران گوتى: پەرۋەردگارم! ئەوۋى كە لە سىم دايە، بۇ تۆ لە خۆم گرتە، (واتە: بە خىيۈمە بە تۆ، كە نازاد بى و ھىچ كۆت و بەندى بەسەرەو ھەبى، مۆلكايە تىسى كەسى بەسەرەو ھەبى، لە ژىر ھەرمانى كەسدا ھەبى، بېجگە لە تۆ)، لېم ۋەرىگەر بە دۇنيانى تۆ بېسەرى زاناي.

﴿فَلَمَّا وَصَعَهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّىْ وَصَعْتُهَا أَنْثًى وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا وَصَعْتُ ۝۳۸﴾ ھال عمران، واتە: كاتىك كە دايىنا، (واتە: مەريەمى بوو، سىكە كەى دانى)، گوتى: پەرۋەردگارم! مەن مېنىە يەكم دانى، {كچىكم بوو} خواش زانائىر بوو، چى دانى ۋە چى بوو!

﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّىْ سَمِعْتُهَا مَرْرَةً وَإِنِّىْ أُعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝۳۹﴾ (ئەمە قەسى خىزانى عىمران) تىرىنەش ۋەك مېنىە نىە، (يالى: مەن چاۋەپىتى ئەو ۋە بوۋى تىرىنە يەكم بىتى، بۇ ئەوۋى خىزمەق پەرسىنگا بىكات، بەلەم تىستا كچىكم بوو} و مەن ناۋم ناۋە مەريەم و، مەن پەناى پىدەگرم بە تۆ، ھەرۋە ھا ۋەچەكە بىشى لە شەيتانى دوورخراۋە، {خۆى و ۋەچەكەى دىنمە پەناى تۆ، تاكو لە شەپى شەيتانى دوورخراۋە لە بەزەپى تۆ، پارىزراۋىن}.

﴿فَقَبِّلْهَا رَبُّهَا بِقَبُولِ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۝۴۰﴾ ھال عمران، واتە: پەرۋەردگارى زۆر بە باشى لىنى ۋەرىگرت و، زۆر بە چاكى پىتى گەياندى و، بە زەكەرىياسى سىپارد {كە سەرپەرىشتى بىكات و ئاگاي لىبى و بىخاتە ژىر چاۋدېرىسى خۆپەۋە}.

﴿كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَنْزِعُ مَنِّىْ أَنِّىْ لَأَبُ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِندِ أَهْلِىْ ۚ إِنَّهُ رَزَقُ مَنِّىْ شَآءَ بَعْثُ جِسَابٍ ۝۴۱﴾ ھال عمران، واتە: ئىنجا ھەر كاتىك كە زەكەرىيا لىنى دەچوۋە ژوۋر مىحرابەكەى {كە خوا پەرسىتى تىيدا دەكرد} بىزۋىكى تايىەق لەلا دەبىنى، {گوتراۋە: لە ھاۋىندا مېۋەى زىستانە و، لە زىستاندا مېۋەى ھاۋىنەى لەلا دەدى، خوا باسى نەكردوۋە چىپە؟ بەلەم بىزۋىكى تايىەق لەلا دەبىنى و، دەيزانى كە خەلەك بۆى نەھىناۋە و لەلايەن خواۋە بۆى ھاتوۋە} گوتى: ئەى مەريەم! ئەمەت لە كوئى بوو؟ گوتى: لە خواۋەيە، بە دۇنيانى خوا بىزۋى ھەر كەسىك دەدات ھەبى ژماردىن، (واتە: ھەبى ئەۋەى بىۋاننى بىزۋىرى، خوا بىزۋى دەدات، بەو شېۋەيە كە بۇ خۆى بە پىۋىستى دەزانى).

ئىنجىلىرى خۇا ﷻ دەفەرموئى: ﴿وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا﴾، واتە: بە زەكەرىياى سپارد سەرپەرشتىار (كافل) و چاودىرى بى، بەلام هەر لە سوورەتى (آل عمران) دا خۇا ﷻ بۆمان روون دەكاتەو، چون و بەچ مىكانىزىمىك زەكەرىيا بوو بە سەرپەرشتىار و چاودىرى مەپىمە؟ دەفەرموئى:

﴿ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفْلَهُمُ أَيُّهُمُ يَكْفُلُ مَرَمٌ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ ١١ آل عمران.

واتە: ئەو لە هەوالەكانى نادىارە كە بۆ تۆى سروش دەكەين و، تۆ لەلايان نەبووى كاتىك قەلەمەكانىيان فرىندەدان، (تېرۆپشكىيان دەکرد) كامىيان مەپىمە، وەخۆى بگرتى؟ هەروەها لەوئى نەبووى كاتىك مشت و مېريان دەکرد.

بىنگومان وىپراى زەكەرىيا كە خزمەتى پەرستگای كردو، كە پىيان گوتو، (هيكل) كۆمەلەكى دىكەش بوون، ئىنجىلىار دەبى عىمران پىاوينكى باش و ناودارى ئەو قەومەى بەنى ئىسرائىل بووبى، هەروەها هاوسەرەكەشى - كە پىشتەر گوتمان - هەندىكىيان گوتوويانە: ناوى (أليصابات) بوو و هەندىكىيان گوتوويانە: ناوى (أشباع) بوو، كچى (فاقوژ بنت قبييل) چەند پرايەك لەو بارەو، هەن، كە ناوەكەى چى بووو، كچى كى بوو؟ گرنك ئەو، هەروەها هاوسەرى عىمران ئافرەتتىكى خواناس و ناسراو بوو، بۆيە خەلكەكە و زانايەكان بۆتە مشت و مېريان: كامىيان ئەو كچە كە مەپىمە، وە ئەستۆى بگرتى و بىخاتە ژىر چاودىرى و سەرپەرشتى خۆيەوو پەرورەدى بكت؟ ئىدى كە قورەمەيان كىشاوو قەلەمەكانىيان فرىداون، كە لە تەفسىرەكان دەلئى: قەلەمەكانىيان خستە ئىو ئاو و گوتيان: هەر كامىكىيان قەلەمەكەى سەرگەوت، يان قەلەمەكەى چوو، خوارى، ئەو بردوويەتەو، سەرەنجام قەلەمى زەكەرىيا بەو شۆدە بوو، كە مەپىمە بىتە سەرپەرشتىكرائى و بخرىتە ژىر چاودىرى ئەو.

(ب) - عيسا: ناوو پەچەلەكى عيسا عليه السلام، ديارە كە عيسا عليه السلام كۆرى مەپىمە و باي نە، ئىنجىلى عيسا هەم بە عيسا ئاوانراو، هەم بە مەسىح ناوى هاتو، هەم بە (ابن مريم) كۆرى مەپىمە ناوى هاتو، وەك دواتر باسى دەكەين، لە باسى كەسايەتتەكەيدا، هەم وەك وشەى خوا (كلمة الله)، هەم بە ماناى رووح، هەم وەك پىغەمبەر (نبي)، هەم وەك پەوانەكراو (رسول) ناستىندراو.

(٢) - سووڀهتي (آل عمران):

له سووڀهتي (آل عمران) دا له پينج ثايه تاندا ناوي عيسا دووباره بوتهوه:

أ- له ثايهتي (٤٥) دا جاريك ناوي (المسيح) هاتوه و، جاريك ناوي (عيسا) هاتوه و، جاريك ناوي (ابن مريم) هاتوه، هرسې ناوه كهې هاتوون.

ب- له ثايهتي (٥٢) دا يهك جار ناوي عيسا هاتوه.

ج- له ثايهتي (٥٥) دا يهك جار ناوي عيسا هاتوه.

د- له ثايهتي (٥٩) يهك جار ناوي عيسا هاتوه و، له ثايهتي (٨٤) يش دا يهك جار ناوي عيسا هاتوه.

واته: ههوت (٧) جاران ناوي هاتوه.

(٣) - سووڀهتي (النساء):

له چوار ثايه تان دا ناوي هاتوه:

أ- له ثايهتي (١٥٧) يهك جار به ناوي (المسيح) و، يهك جاريش به ناوي (عيسا) و، يهك جاريش به ناوي (ابن مريم) هاتوه.

ب- له ثايهتي (١٦٣) دا يهك جار به ناوي (عيسا) ناوي هاتوه.

ج- له ثايهتي (١٧١) يهك جار به ناوي (المسيح) و، يهك جاريش به ناوي (عيسا) و، يهك جاريش به ناوي (ابن مريم) هاتوه.

د- له ثايهتي (١٧٢) دا يهك جار به ناوي (المسيح) ناوي هاتوه.

واته: ههشت (٨) جاران ناوي هاتوه.

(٤) - به لآم زورترين ثايهت كه ناوي عيسايان تيدا هاتوه، سووڀهتي (المائدة):

له نو (٩) ثايه تان دا ناوي هاتوه، بيست كهږهت:

أ- له ثايهتي ژماره ههڼده (١٧) دا، دوو جاران ناوي (المسيح) هاتوه، ههروها دوو (٢) جاريش ناوي (ابن مريم) هاتوه.

ب- له ثايهتي چل و شش (٤٦) دا، يهك جار ناوي (عيسا) و، يهك جاريش ناوي (ابن مريم) هاتوه.

ج- لە ئایەتی هەفتاو دوو (٧٢)دا، دوو جار ئاوی (المسیح) هاتووە.

د- لە ئایەتی هەفتاو پێنج (٧٥)دا، جارێک ئاوی (المسیح) و، جارێک ئاوی (ئێبن مەریم) هاتووە.

ه- لە ئایەتی هەفتاو هەشت (٧٨)دا، جارێک ئاوی (عیسا) و، جارێک ئاوی (ئێبن مەریم) هاتووە.

و- لە ئایەتی سەدو دە (١١٠)دا، جارێک ئاوی (عیسا) و، جارێک ئاوی (ئێبن مەریم) هاتووە.

ز- لە ئایەتی سەدو دوازدە (١١٢)دا، جارێک ئاوی (عیسا) و، جارێک ئاوی (ئێبن مەریم) هاتووە.

ح- لە ئایەتی سەدو چوارده (١١٤)دا، جارێک ئاوی (عیسا) و، جارێک ئاوی (ئێبن مەریم) هاتووە.

ط- لە ئایەتی سەدو شانزده (١١٦)دا، جارێک ئاوی عیسا و، جارێک ئاوی (ئێبن مەریم) هاتووە.

واتە: بیست (٢٠) کەرەتان ئاوی هاتووە.

٥- سوورەتی (الأنعام): تەنیا لە ئایەتی (١٨٥)دا، ئەویش ئاوی (عیسا) هاتووە، یەک جار.

٦- سوورەتی (التوبة):

أ- لە ئایەتی (٣٠)دا، یەک جار ئاوی (المسیح) هاتووە.

ب- لە ئایەتی (٣١)دا، یەک جار ئاوی (المسیح) و، جارێکیشت ئاوی (ئێبن مەریم) هاتووە.

واتە: سێ جار ئاوی هاتووە.

٧- لە سوورەتی (مەریم): لە ئایەتی (٣٤) جارێک ئاوی (عیسا) و، جارێک ئاوی (ئێبن مەریم) هاتووە.

٨- لە سوورەتی (المؤمنون): لە ئایەتی (٥٠)دا، یەک جار ئاوی (ئێبن مەریم) هاتووە.

٩- لە سوورەتی (الأحزاب): لە ئایەتی (٧)دا، جارێک ئاوی (عیسا) و، جارێک ئاوی (ئێبن مەریم) هاتووە.

١٠- لە سوورەتی (الشورى): لە ئایەتی (١٣)دا، جارێک ئاوی (عیسا) هاتووە.

١١- سوورەتی (الزخرف):

أ- لە ئایەتی (٥٧)دا، جارێک ئاوی (ئێبن مەریم) هاتووە.

ب- لە ئایەتی (٦٣) سوورەتی (الزخرف)دا، جارێک ئاوی (عیسا) هاتووە.

١٢- لە سوورەتی (الحديد): لە ئایەتی (٣٧)دا، جارێک ئاوی (عیسا) و، جارێک ئاوی (ئێبن مەریم) هاتووە.

١٣- سوورەتی (الصف):

أ- له ئایەتی (٦) دا، جارێک ناوی (عیسا) و، جارێک ناوی (ئین مریم) هاتوه.

ب- له ئایەتی (١٤) دا، جارێک ناوی (عیسا) و، جارێک ناوی (ئین مریم) هاتوه.

واته: چوار (٤) کەڕەتان ناوی هاتوه.

کەواته: کۆی ناوهێرانی (عیسا): یازده (١١) جاران (المسیح) هاتوه له قورئاندا و، بیست و پینج (٢٥) جاران ناوی (عیسا) هاتوه، بیست و سێ (٢٣) جار ناوی (ئین مریم) هاتوه.

کەواته: $07 = 23 + 25 + 11$.

٣- چۆنیەتی پەیدا بوونی مەریەم و عیسی کوری:

أ- مەریەم:

تێمه پێشتر ئایەتەکانی (٣٣ - ٣٧)، هەروەها ئایەتی (٤٤) ی (آل عمران) مان هێناو تەفسیرمان کردن بە کورتی، کە باسی چۆنیەتی پەیدا بوونی مەریەم دەکەن، کە هاوسەری عیمران خوا ئێنان رازیی له خوا دەپارێتەوه: خوا پۆلەیه کی پێدات و دووایه کە ی گیرا دەبێ و مەریەمیان دەبێ، بۆیه ئێره دووبارەیان ناکهینهوه.

ب- چۆنیەتی پەیدا بوونی عیسا عليه السلام:

تێمه له سوورەتی مەریەم ئایەتەکانی (١٦ - ٢١) کە پێشتر هینامانن، کە باسی له دایک بوونی عیسا دەکەن، هەروەها له سوورەتی (آل عمران) یش ئایەتەکانی: (٤٥ - ٤٨)، کە پێشتر تەفسیرمان کردوون، باسی چۆنیەتی پەیدا بوونی عیسامان کردوه.

بەلام ئێره دا جارێکی دیکه چاویکیان پێداده گیرینهوه: له ئایەتەکانی (٤٥ - ٤٨) خوا تبارک و تعالی ناوا باسی پەیدا بوونی عیسا دەکات:

﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١٥﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الْمَخْلُوقِينَ ﴿١٦﴾ قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ إِلهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَعَزَ أَمْرًا لَنَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿١٨﴾﴾ آل عمران

واتە: ياد بکەو! کاتىك فرىشته کان گوتیان: تەى مەپرەم! بە دۇنيایى خوا موژدەت پىدەدا بە وشە يەك لەلایەن خۆیەو، ناوی (مسیح)ە، عىسای کوپى مەپرەم، لە دنیاو دواړۇژدا خواوەن پىنگەيە، پایە بەرزەو، لە زۆر لە خوا وەنيزىك خراوانە، ھەم لە بىشکە (لانکە)دا خەلک دەدوینى و، ھەم لە کاتىکدا کە کاملىش دەبى و لە چاکەکاران دەبى، مەپرەم گوئى: پەرورەدگارم! چۆن پۆلەم پەيدا دەبى کە ھىچ مەوۆفیک دەستى نەگەياندۆتە من (واتە: بە ھەلألى؟!) (خوا) فەرمووی: ھەر بەو شىوہەيە، (وہک خوا ھەوالى پىدەدا، وایە، یان: ھەر بەو شىوہەيە خوا ھەرچى بىھوئى دەپەننیتە دى) ھەر کاتىک ویستی شتىک بىئى (پریارى بۆ دەرکرد) بەس پىئى بفرموى: بىە، دەبى، ھەرودھا کتیب و حکمەت و تەوہرات و ئىنجیلیشى فیر دەکات.

ئەمەش پوختەيەکی کتیبە مێژوویەکانە لەبارەى عىساو:

(أطلس القرآن) ی (د. شوقي أبو خليل)^(۱)، دەلن:

(وَلَمَّا عَسَىٰ عَیْنُ السَّلَامِ فِي بَيْتِ لَحْمٍ بِفِلَسْطِینَ، وَالْأَصْلُ مِنَ النَّاصِرَةِ فِي الْجَلِيلِ شَمَالِ فِلَسْطِینَ، عَاشَ فِي النَّاصِرَةِ مَعَ أَثَمَ، وَذُكِرَتْ لَهُ رَحْلَةٌ مَعَ أَثَمَ وَيُوسُفَ النَّجَّارِ إِلَى مِصْرَ «عَيْنَ الشَّمْسِ» ثُمَّ عَادَتْ الْأُمَرَاءُ إِلَى النَّاصِرَةِ، وَهَنَّاكَ صُمْتُ كَامِلٌ فِي الْأَنْجِيلِ بَيْنَ (۱۲-۳۰) سَنَةً!! مِنْ عَمَرِهِ، إِذْ التَّقَى بِیَحْيَى وَعَمْدَةً).

واتە: عىسا (عَیْنُ السَّلَامِ) لە (بەیت لھم) ی فەلەسطين (ئىستاس شارێکە لە فەلەستین) لە دایک بوو و لە ئەسلىشدا خەلکی (ناصرة)یە، (ناصرة)ش شارێکە لە دەفەرى (جليل)ە، کە لە باکوورى فەلەستینە، لەوئى لەگەل دایکیدا ژیاوہ لە (ناصرة) (ھەر بۆنەش دواى بە شوئىنکە وتووانى عىسا گوتراوہ: نەصرائى، یان نەصارا) باسى سەفەرىکى عىسا لەگەل دایکى و (یوسف النجار)دا کراوہ، بۆ مەصر بۆ (عین الشمس) (گوايە: یوسف النجار) پىش لە دایک بوونى عىسا، دەستگىرانی مەپرەم بووہ، بەلام نەیکواسۆتەوہ، لە ئىنجیلەکاندا وا دەلین، دواى ئەو خێزانە (واتە: مەپرەم و عىسای کوپى و (یوسف النجار)) گەراوہتەوہ بۆ (ناصرة)، (گوايە ئەو کاتەى عىسا لەگەل دایکى دا گەراوہتەوہ بۆ (ناصرة) تەمەنى دوازدە (۱۲) سال بوو) لەو تەمەنى دوازدە سالی تاکو سى (۳۰) سالی، چوار ئىنجیلەکان بى دەنگیەکی تەواویان لىی ھەيە، کە دواى عىسا دەگاتە یەحیا، یەحیا (تعمید) ی

دهكات، {تعميد} واته: له ناو هه لکیشان که جوړنک بووه له سرووت (طقس) ټکي ټايینی وه که چوڼ مسولمانان غوسل ده کهن و خوږيان ده شوڼ، يانی: عيسا له سهر دهستی په حيا له ناو هه لکيشراوه، هره چنده دوايی عيسا بوته پتغه مبهريکی پايه بهرز و له په حيا گوره تر بووه.

۴- که سایه تیی و به سهرهاتی مهريهم و عيسا:

۱- که سایه تیی و به سهرهاتی مهريهم:

پيشتر باسمانکرد که نايه ته کانی: (۳۷ - ۴۲) و ټايه تی (۴۳) ی (آل عمران) باسی مهريهم ده کهن بو وینه: له نايه قی (۳۷) دا ده فیه موئ: ﴿فَلَقَّبَهَا رَبُّهَا بِقِيُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكُنَّهَا زَكْرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا الْعِمْرَابُ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرَيْمُ أَنْ لَسْتُ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ آل عمران.

که دياره مهريهم له ژر چاوديزی و سه به رشتی زه که ریا بووه، که مېردی پووری شی بووه، چونکه دایکی مهريهم له گه ل هاوسه ری زه که ریا دا خوشک بوون، وه که پيشتر باسمانکرد، تنجا مهريهم له ژر چاوديزی زه که ریا دا بووه و به تروپشک بوئ ده رچووه، تنجا مهريهم خه ریکی خزمه قی په رستگا بووه، که پيان کوتوه: (هیکل) وه که مزگه قی ټيمه، له وئ له ژووریکی تايه قی خوئ دا بووه، که پنی گوتراوه: میحراب، هه ر جارنک که زه که ریا چو ته ژوروه که ی، خواردن تايه تیی له لا بينیوه و گوتوویه قی: مهريهم نه ووت له کوئ بووه؟ گوتوویه قی: نه وه له لایه ن خواووه، خوا هه ر که سیکي بیه وئ بزیوی ده دا به بی ژماردن!

هه روه ها له نايه ته کانی: (۴۲ و ۴۳) دا که سایه تیی (مهريهم) مان زیاتر بو ده رده که وئ:

﴿وَلَا قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرَيْمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْمَكِينِ يَمْرَيْمُ اقْنِي لِلرَّبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ آل عمران.

واته: یاد بکه وه! کاتیک که فرشته کان کوتیان: ته ی مهريهم! به دلنایي خوا توئ هه لېژاردوه و توئ پاک کردو ته وه و، توئ به سهر ټافره ټانی جهاندا هه لېژاردوه، (له ټیواندا توئ هه لېژاردوه) ته ی مهريهم! بو په روه ردارت ملکه چ به و کړنووشی بو به ره و ړکووی بو به ره له گه ل ړکووع به ران دا.

له سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ریشدا ﷺ له چهند فهرمایشتیکدا، باسی ینگه‌و پایه‌ی مه‌پیه‌م کراوه، به‌کک له‌وانه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: {حَتَّىٰ نَسْأَلَهَا مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ، وَحَتَّىٰ نَسْأَلَهَا خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ} (أَخْرَجَهُ الْبَغَارِيُّ: ۳۷۴۹، وَمُسْلِم: ۴۴۳۰، وَالتِّرْمِذِي: ۴۸۷۷).

واته: باشت‌ترین ئافره‌تانی دنیا: مه‌پیه‌می کچی عیم‌ران بوو، هه‌روه‌ها باشت‌ترین ئافره‌تانی دنیا: خه‌دیجه‌ی کچی خوه‌یلیده.

یانی: باشت‌ترین ئافره‌تانی ئۆممه‌تی به‌نو ئیس‌رائیل، مه‌پیه‌می کچه عیم‌ران بووه، هه‌روه‌ها باشت‌ترین ئافره‌تانی ئۆممه‌تی ئیسلام، خه‌دیجه‌ی کچی خوه‌یلیده.

یاخود: هه‌ردووکیان له‌سه‌ر ئاستی ئافره‌تانی دنیاو، له‌سه‌ر ئاستی به‌شه‌ریه‌ت، هه‌ل‌ب‌زارده‌ن.

هه‌روه‌ها له‌ فهرمووده‌یه‌کی دیکه‌دا ده‌فرموی: {عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: حَسْبُكَ مِنْ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ: مَرْيَمُ ابْنَةُ عِمْرَانَ، وَخَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ، وَقَاطِمَةُ ابْنَةُ مُحَمَّدٍ، وَآسِيَةُ امْرَأَةِ فِرْعَوْنَ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَد: ۱۷۴۱۴، تعلق شعیب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين، وَالتِّرْمِذِي: ۴۸۷۸).

واته: باشت‌ترین ئافره‌تانی دنیا چوارن: مه‌پیه‌می کچی عیم‌ران و، خه‌دیجه‌ی کچی خوه‌یلید و، فاتیمه‌ی کچی موحه‌مه‌د (پیغه‌مبه‌ری خوا) ﷺ و ئاسیای زنی فیرعه‌ون.

ئنجای به‌نسبه‌ت دایکه‌مانه‌وه عانیشه‌ش (خوا لای زانی بی)، فهرموویه‌تی: {وَإِنْ فَضَّلَ عَائِشَةُ عَلَى النَّسَاءِ، فَفَضَّلَ الرَّبُّ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۲۴۴۶).

واته: پیگه‌و پله‌ی عانیشه‌ به‌سه‌ر ئافره‌تانی دیکه‌وه، وه‌ک پیگه‌و پله‌ی (فریده) جوره‌ خواردن‌تیک دانسته‌ی نه‌و کاته‌ بووه، له‌ هه‌موو خواردنه‌کانیان پ‌تی چاک‌تر بووه‌ له‌ چاو خواردنه‌کانی دیکه.

واته: عانیشه له‌ هه‌موو ئافره‌تانی دیکه‌ باشته‌.

ئه‌وه به‌نسبه‌ت که‌سایه‌تی مه‌پیه‌مه‌وه، به‌نسبه‌ت به‌سه‌ره‌اته‌که‌شیه‌وه: پ‌شت‌ر ناما‌زه‌یه‌کمان پ‌تدا و، له‌ قورئاندا ورد‌ه‌کاریه‌کان باس نه‌کراون، هه‌روه‌ها باسی سه‌فره‌که‌شیان نه‌کراوه‌ بۆ میسر، به‌لام له‌و چهند ئایه‌ته‌دا که‌ فریشته‌کان مه‌پیه‌م ده‌دوینن، که‌ خوا نه‌و مو‌ژده‌یه‌ت پ‌تده‌دات و ده‌یدوینن که‌ تۆ ئافره‌تیک وای هه‌ل‌ب‌زارده‌ی!

دەردەكەوێی كە مەریەم (خوا لێی رازی بێ) ئافرەتییكی زۆر هەلكەوتوو ناوازه بووه و ژیايتیكی پاك و چاكی گوزەراندوه.

ئایا مەریەم كەى وهفاتی كردوه؟

أ- هەندىك دەلێن: پێش ئەوێ عیسا ﷺ دنیا بە جیبتێ و بەرزبكرتەوه بۆ ئاسمان و، كۆچى دوايىكردوه.

ب- هەندىكیش دەلێن: پاش ئەوێ عیسا كۆچى دوايىكردوه.

له قورئانىیدا هیچ كام لهو دوو ئەگەرە، پشتراست نەكرانوه.

ب)- كەسایەتیی و بەسەرھاتی عیسا ﷺ:

عیسا ﷺ له هەموو قورئان دا پەنجە و حەوت (٥٧) جارە ناوی ھاتو، چ بە ناوی (المسیح)، چ بە ناوی (عیسا)، چ بە ناوی (إبن مریم)، ئنجا عیسا كەسایەتییەكی زۆر ناوازه و بەرزى ھەبوو، كە ئەوێ له ھەردوو ك تايەق (١٧١ و ١٧٢) له سوورەق (النساء) دا ھاتو، پێگەى عیسا ﷺ و كەسایەتییەكی زۆر چاك دەردەخات:

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ لَا تَقُولُوْا فِىْ دِيْنِكُمْ وَلَا تَقُولُوْا عَلٰى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُوْلُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ اَلْقَهَآ اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوْحٌ مِّنْهُ فَاَمْنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِٗ وَلَا تَقُولُوْا ثَلٰثَةٌ اُنْتَهُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهُ وَحْدٌ سُبْحٰنَهُ اَنْ يَّكُوْنَ لَهُٗ وَلَدٌ لَّهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيْحُ اَنْ يَّكُوْنَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنِ عِبَادَتِيْهِ وَسَتَكْبِرُ فَسَحَطْنٰهُمۡ اِنِّهٖ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ النّٰس.

واتە: ئەى خاوەن كێبەكان! لە ئاینەكەتاندا پۆمەچەن (تیمەپەرێن) و جگە لە ھەق، شتێكی دیکە سەبارەت بەخو، نەلێن، بە دنیایی مەسیح عیساى كۆپى مەریەم، پەوانەكراوى خو، وشەى خوا بوو، فریئدابوو بۆ مەریەم و، پووچێك بوو لەلایەن خۆیەو، ئنجا بڕوا بە خواو بە پێغەمبەرانی بێن و مەلێن: خوا سییە (سێ بەشە)، وازیبێن بۆ ئیو ھاشتەر، بە دنیایی خوا ئەنیا یەك پەرستراو، پاكی بۆ وى كە پۆلەى ھەبێ، ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەویدا، ھى ئەو و ئەو بەسە سەرپەرشتیار بێ، نە مەسیح ﷺ و نە فریشتە زۆر لە خوا وەنیزىك خراوەكان، پێشان كەمى نە كە بەندەى خوا بن، ھەر كەسێكیش لە ئاست پەرستنى خواو بەندایەتیی كردن بۆ خوا، لووت

بەر زېتى و خۆى بەزل بگىرى، بە تەككىد (خوا) ھەموویان بۆ لای خۆى كۆدەكاتهو. دواىى لە دېژەى ئایەتەكان دا باس دەكات، كە پاداشتى چاكەكاران و، سزای لادەران، دەدات.

وہك لە ئایەت (۱۷۱)ى سوورەتى (النساء) دا، دەبىزئى: خواى پەرورەدگار بە شەش (۶) وشە وەسفف و پىناسەى عىسای كردو: (۱-المسیح، ۲- عیسا، ۳- ابن مریم، ۴- رسول اللہ، ۵- كلمتہ القاھا إلی مریم، ۶-روح منہ):

(۱- (المسیح): چ (فعلیل)ى بە مانای (فاعل) بئى، واتە: (سائج) ئەو كەسەى گەشت و سیاحت دەكاو دەگەرئى، یاخود (المسیح)، (مايخ)بئى، ئەو كەسەى دەست بە خەلكى دەردەدار و نەخۆش دادئى و چاكیان دەكاتهو بە فەرمانى خوا.

یاخود (المسیح) (فعلیل)ى بە مانای (مفعول)بئى، واتە: دەست بەسەرداھىترو، یانى: فریشتەكان دەستیان پىدا ھىناو، خواى پەرورەدگار موبارەكى كى كردو.

(۲- (عیسا): ناوى شەخسەتى و (المسیح) سیفەتەتى.

(۳- (ابن مریم): كۆرى مەریەم، لەبەر ئەوئى بابى نەبوو، بەناوى داىكیەو بوو.

(۴- (رسول اللہ): پەوانەكراوى خوا.

(۵- (كلمتہ القاھا إلی مریم): وشەى خوا بوو، فرییداو بۆ مەریەم، لە پێى جیبریلەو، كە پىشتریش باسمانكرد: زاناىان دەلئىن: جیبریل فووى بە یەخەى كراسى مەریەمدا كردو، ھەندىكیش دەلئىن: فووى بە دەمىدا كردو و پرووھەى چۆتە بەرجەستەى.

(۶- (روح منہ): پرووھىكە لە خواو، بىگومان ھەموو پرووھەكان ھەر لە خواو، بەلام ئەو پرووھەى عىسا (ﷺ)، جیاوازیەكەى لەوودایە: بەبئى ئەوئى پیاو و ژنىك پىك بگەن، خواى بالادەست كۆرپەلەى عىسای ھىناوئەدى.

ھەرورەھا لە سوورەتى (آل عمران) (۵۹ - ۶۳) دا، خواى پەرورەدگار باسى گۆشەىەك لە كەسایەتیی و بەسەرھاتى عىسا (ﷺ) دەكات، كە ئاوا دەست پىندەكات، كە ئىمە بە كورتىتى ئەو پىنج ئایەتە مانا دەكەن: **خَا دَھفَرموئى: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقْنَاهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ﴾** (آل عمران).

واته: به دنیایی وینهی عیسا له لای خوا، وهك وینهی ئادهم بوو، كه له گل دروستی كرد، دواپی پئی فرموو بیه، یه كسهر بوو.

واته: ته گهر ئادهم راستهوخۆ له گل دروست بووه، عیسا له دایكی و له نپو مندالانی دایكیدا دروست بووه، خوای به دیهینهر له پئی جیبریلوه پووچهكهی به بهردا كردوه، كه واته: ئادهم هیچ نه سائی نه بووه و راستهوخۆ له گلهوه هاتوه، یانی: ته گهر عیسا دایكی هیه، ئادهم نه بابی هه بووه، نه دایك!

﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ واته: هه ق له پهروهردگارهوهیه، ئنجا تو له دوو دڵان مه به.

پرووی دواندن له پیغه مبه ره ﷺ، به لām مه به ست پئی ئۆمه ته كه یه ق و ههر كه سیكه كه قورئان ده خوئنی.

﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ فَقُلْ تَعَالَوْا نَعْبُدْ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ﴾ واته: ئنجا ههر كه سیك دواى ئه وهی ئه و زانیاریهت بۆ هات له باره ی عیساو هه ﷺ مشت و مپی له گه لدا كردی، پیشان بلس: وهرن كوپه كانی خۆمان و كوپه كانی تبه وه، ئافره ته كانی خۆمان و ئافره ته كانی تبه وه، و خۆمان و تبه وه، بانگ بكه ی، (تبه وه له لایه ك و تبه وه له لایه ك)، دواپی ده پارینه وه، ئنجا نه فرینی خوا له درۆزان ده كه ی.

ئه وه وهك له ته فسیری سووپه ی (آل عمران) به درژی پی باسما نكردوه، نه صرانییه كانی نه جران، كه هاتن ههر ده یانگوت: عیسا كوپری خوایه، عیسا خوایه و، كاتیک پیغه مبه ره ﷺ ده یفه رموو: به نده ی خوایه، ده یانگوت: (م تشتم صاحبنا) بۆچی جنیو به هاوه له كه مان ده ده ی و ده لپی: به نده ی خوایه؟ وایانده زانی ئه وه جنیوه.

ئنجا خوا ﷺ دواى ئه وه ی بۆی پروونكر دنه وه، كه عیساش وهك ئادهم دروست بووه و، عیسا ته گهر دایكی هیه، ئادهم نه بابی هیه، نه دایكی هیه، ئه وانه ههر ئیقناع نه بوون، وایان پیشاندا كه قه ناعه تیان نه هات، بۆیه فرموی: وهرن (مباهله) بكه ی [مباهله] واته: دوعا كردن، كه خوا له عه نه له وه كه سه بكات: درۆ ده كات و به هه له دا چوووه به لām دواپی ئه وان نه وێران وابكه ن، ئنجا خوا ده فهرموی:

﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَلَئِنْ أُلْهِىَ الْكَافِرُ عَنْكُمْ﴾

واتە: ینگومان ئەو بەسەرھات و گێرانەوێ هەق و پاستە و جگە لە خوا، هیچ پەرستارێک نە و خوا زالی کارزانە.

﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ﴾ (١٦٣)، ئنجا ئەگەر پشتیان هەڵکرد، ئەو ینگومان خوا بە تێکدەران، زاناوشارەزایە.

ئەو موعجیزەو وەسفانە ی کەسایەتی عیسا ﷺ پێکدێن :

شایانی باسە کە موعجیزەکانی عیسا ﷺ لە قورئاندا، خوا سەرچەم ھەفدە (١٧) جوۆرە موعجیزەو سیفەتی بۆ عیسا باسکردوون:

(١)- لە سووڤەتی (آل عمران)، لە ئایەتەکانی (٤٥ - ٤٩) دا، پازدە (١٥) موعجیزە ی خستوونە ڤوو.

(٢)- لە سووڤەتی (المائدة) لە ئایەتی (١١٠) دا، موعجیزە ی شازدەھەم (١٦) و، لە ئایەتی (١١٢) - (١١٥) موعجیزە ی ھەفدەھەم، کە تێمە ھەروا بە خێرای چاویان پێدا دەخشین:

(أ)- لە ئایەتی (٤٥) ی (آل عمران) دا، یەکەم و دووھەم: دوو وەسفی عیسا ﷺ کە تاییە ھەندێکی ئەو:

﴿وَجِئَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ (٤٥) آل عمران، زۆر ناودارو، خواوێ ڤوو و خواوێ پێگە یە لە دنیاو لە دواڤوژدا و، لە زۆر لە خواوێ وە نێزیک خراوانە.

(ب)- لە ئایەتی (٤٦) (آل عمران) دا خوا ی پەروەردگار، سێ وەسفی دیکە ی لێ ھەندەدا، کە یەکیکیان موعجیزە یە و دووھەکانی دیکەش وەسفن:

﴿وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الْمَخْلُوعَاتِ﴾ (٤٦) آل عمران.

واتە: لە بێشکەدا قسە لە گەڵ خەڵک دەکات، ھەروەھا لە کاتیگدا کە کامێش دەبێ و لە چاکەکارانی شە.

(ج)- ئنجا لە ئایەتی ژمارە (٤٨) سووڤەتی (آل عمران) دا، چوار وەسفی دیکە ی خراوێ ڤوو (٦، ٧، ٨، ٩) کە بریتین لە:

﴿وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ (٤٨) آل عمران.

واتە: ھەروەھا (خوا) کتیب و ھیکمەت و تەوڤات و ئینجیلی ڤێردەکات.

د- له نایه ی (٤٩) ی (آل عمران) دا شه ش (٦) وه سف و موعجیزه ی دیکه ی خراونه ږوو:

﴿وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَنْثَرَمَ وَأُنْخِئُ الْمَوْتَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (١٨) آل عمران.

واته: هه روه ها (عيسا) په وانه كراوه، بؤ لای به ی نيسراييل، ده لئ: من نيشانه يه كم له په روه ردگار تانه وه بؤ هيناون، من له قورئ وهك شيوه ي بالنده تان بؤ دروست ده كم، شوو ي پيدا ده كم، به مؤله ق خوا ده بئته بالنده (يه ك زيندوو) و كه ږولائى زگماك و به له كى زگماك چاك ده كه موه و، مردووان زيندوو ده كه موه به مؤله ق خواو، هه وائلان پيښه ده كم به وهى كه ده يڅون و، به وهش كه له مالى خو تاندا (له خوړاك و نازووقه) هه ليده كرن، (پيتان ده لئسم: نه وه تان خوار دوه و، نه وه تان هه لكړتوه) له وه دا نيشانه هه ن بؤ تيوه، نه كهر تيوه ږوادرېن.

ه- له سووړه قى (المائدة) شدا، باسې موعجيزه يه كى ديكه ي عيسا عليه السلام كراوه كه ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ (١٧) المائدة.

واته: ياد بكه وه! كاتيك كه به نى نيسراييلم له تۆ گېرانه وه {تۆم پاراست له ده ستيان} كاتيك كه به به لكه ږوونه كانه وه هاتپه لايان.

عيسايه كى تاك و ته نيا، كه چى خوا نه پيښت به ده ست جووله كه كان بفه وتئ و نه شي پيښت به ده ست ږومانه كانيش بفه وتئ، هه رچه نده به حيساب ده ورېشيان گرتبوو، به لأم خواى بالآده ست، به رزى كرده وه و هه ليكيشا، وهك له سووړه قى (النساء) دا باس ده كات و دوايى باسې ده كين.

و- هه روه ها موعجيزه ي حقه ده يم و كوټايى نه وه يه كه له نايه ته كاني: (١١٢ - ١١٥) دا هاتوه كه ده فهرموئ:

﴿إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (١١٢) ﴿قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَقْلَمِينَ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَفْتَنَا وَكَفَىٰ مِنَ الشَّهِيدِينَ﴾ (١١٣) ﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَمَائِدَةً مِنْكَ وَآرَاقُنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ (١١٤)

﴿١٧﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَرْلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِّنْكُمْ فَأَيُّ آعِزْبُهُ عَذَابًا لَا أَعِزْبُهُ أَحَدًا مِّنَ الْمُتْلَمِينَ ﴿١٨﴾ المائدة.

تیمه کافي ځوی له تفسیری سووړه تی (المائدة) دا به تفصیل باسمانکړوه، که څه واریه کان داوا له عیسا عليه السلام ده که ن: سفره و خواتی پې څواردنیان بؤ دابه زینتی، که هه ندیک ده لېن: ماسی بووه، به لآم له څوړناندا باس نه کړاوه، ګرنگ نه وویه سفره و خواتی پې، داوا ده که ن و بویان دابه زئی، به لآم پتشی عیسا عليه السلام ده فهرموئ: پاریز له خوا بکه ن و نه و داویه مه که ن، به لآم نه وانیش پاساوی څویان بؤ دیننه وه: بؤ نه ووی دلیان نارام بګرئ و، بیکه نه جه ژن و، بزائن که عیسا عليه السلام راست ده کات له که لیان، واته: به لکه به کی دیکه یان ده ستیکه وئ، دواپی که عیسا داوا له ځواي په روه ردگار ده کات، ځواش ده فهرموئ: من بؤ تان داده به زینم، به لآم هه ر که ستیک پتی بیېروا بئ، به جوړنیک سزای ده دم، هیچ که سم له جیهانیان وا سزا نه دابی.

نه وانه موعجزه کانی عیسا عليه السلام و سیفه ته به رجه سته کانی بوون، که ژماره یان حه فده یه: (١٧+١٦+١٤+١١+١٠).

٥- کاکلې په یام و بهرنامه ی عیسا عليه السلام:

کاکلې په یام و بهرنامه ی عیسا عليه السلام، وه که نه و نیوه پرکه بووه، که په یامه کانی پیغه مه رانی پیش ځوی ګرتوویاننه څویان، که بریتی بووه له وهی خه لک بانګ بکات بؤ ته نیا به ندایه تی کیردن بؤ ځواو، هاوبه ش بؤ خوا دانه نان و، پابه ند بوون به شهر یعهی ځواوه و، پرکخستنی ژپانی تاکیی و، څیزانی و، کومه لایه تی و، سیاسیان به پتی پرینمای و بهرنامه ی ځوا، بیګومان هه موو پیغه مه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بؤ نموه هاتوون و، هه م هیدایه تیان بؤ خه لک هیناوه، هه م نایینی هه قیان بؤ هیناون، که هیدایه ته که، وه که تاک هه لده ګیرئ و، بهرنامه هه فقه که ش ژپانی کومه لکای پئ پرک ده څرئ (بالهدی و دین الحق).

أ- بؤ وینه: با ته ماشای نه و دوو نایه ته بکه ین له سووړه تی (آل عمران) (٥٠-٥١) دا، ده فهرموئ: ﴿وَمُسَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِإِجْلٍ لَّكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَبَشِّرِ الْمُتَّقِينَ﴾ ﴿٥١﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٢﴾ آل عمران.

واته: به‌پاستدانه‌ری نه‌وه‌م که له پێش منه‌وه بووه، له ته‌و‌پات، هه‌روه‌ها (هاتووم) تا‌کو هه‌ندیک له‌و شتانه‌ی لێتان قه‌ده‌غه‌کراون، بۆتان هه‌لāl بکه‌مه‌وه و، نیشانه‌یه‌کم له په‌روه‌ردگارتانه‌وه بۆ هێناون، ده‌جا پارێز له‌ خوا بکه‌ن و فه‌رمانه‌یه‌ریم بکه‌ن، به‌ دنیایی خوا په‌روه‌ردگاری من و ژیوه‌شه، ده‌جا به‌س نه‌و په‌رستن، ئا نه‌وه‌ پاسته‌ شه‌قامی خوایه.

ب- له سوو‌په‌تی: (م‌ریم) یش دا، به‌هه‌مان شیوه، که پێشتر ئایه‌ته‌کامان هێنان: ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ؕ آتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ ۖ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ وَبَرًّا بِوَالِدِي ۖ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۖ ۝۳۰ وَأَسْلَمْتُ عَلَىٰ يَوْمٍ ۖ وَلِدْتُ وَأَيُّومَ أَمُوتُ وَأَيُّومَ أُبْعَثُ حَيًّا ۖ ۝۳۱﴾، پاشان: ﴿وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۖ ۝۳۲﴾.

ج- له سوو‌په‌تی (الزخرف) ۶۴، ۶۵، ۶۶- دا، دیسان باسی په‌یام و به‌رنامه‌ی عیساو ژیوه‌پۆک و کا‌کله‌کی کراوه، که ده‌فه‌رموی:

﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ۝۳۳ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۖ ۝۳۴ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ آيَةِ ۖ ۝۳۵﴾ الزخرف.

واته: کاتێ عیسا به‌لکه‌هه‌روون و ئاشکریه‌کانه‌وه هات، (بۆ لای به‌نی ئیسرائیل هات) فه‌رمووی: من حیکمه‌تم بۆ هێناون (دانایی و کارامه‌یی و لێزانایی له‌ به‌ندایه‌تی کردن بۆ خوادا) و تا‌کو نه‌وه‌ی که‌ تێیدا که‌وتوو‌نه‌ را‌جیایی و نا‌کو‌کییه‌وه، بۆتان پ‌وون بکه‌مه‌وه.

ئنجا پارێز له‌ خوا بکه‌ن و فه‌رمانه‌یه‌ریم بکه‌ن، به‌ دنیایی به‌س خوا په‌روه‌ردگاری من و ژیوه‌شه، ده‌جا هه‌ر نه‌و په‌رستن، نه‌وه‌ پاسته‌ شه‌قامی خوایه، که‌چی کو‌مه‌له‌کان له‌ به‌نی خۆیندا نا‌کو‌ک بوون، سزای سه‌خت بۆ نه‌وانه‌ی که‌ سه‌مه‌کاران له‌ ئازاریکی به‌ تیش.

چوار ئینجیله‌کان :

شایانی باسه: له‌ چوار ئینجیله‌کان دا: (م‌ئی، م‌رک‌س، لوقا، یوحنا) زۆر ورده‌کاریی ده‌رباره‌ی ژیان و به‌سه‌رهاتی عیسا عليه السلام با‌سکراون، به‌لام جینی پشت پێ به‌ستن نین مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ قو‌رئان و سونه‌ته‌دا پێک‌ب‌گه‌ته‌وه، چون‌که‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار

هەوالى پىداوين، كە خاوەن كىتەبەكان، كىتەبەكانىيان گۆريون: ﴿يَحْرِقُونَ الْكَلِمَ
عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ (۱۲) المائدة، هەروەها هەندىكىيان لە بىرچووە: ﴿وَكَسُوا حَظًّا مِمَّا
ذُكِّرُوا بِهِ﴾ (۱۳) المائدة.

۱- ئىنجىلى (مقى) لە (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس العهد الجديد) لاپەرە: (۱۸۶۴ - ۱۹۷۲) دەگرىتەووە و (۲۸) (إصحاح) ۵^(۱).

۲- ئىنجىلى (مرقس) لاپەرە: (۱۹۷۸ - ۲۰۵۰) دەگرىتەووە و (۱۶) (إصحاح) ۵.

۳- ئىنجىلى (لوقا) لاپەرە: (۲۰۵۶ - ۲۱۶۳) دەگرىتەووە و (۲۴) (إصحاح) ۵.

۴- ئىنجىلى (يوحنا) لاپەرە: (۲۱۶۸ - ۲۲۴۷) دەگرىتەووە و (۲۷) (إصحاح) ۵.

كەواتە: چوار ئىنجىلەكان لە لاپەرە: (۱۸۶۲) تاكو (۲۲۴۷) لە (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس) دەگرىتەووە، ئىنجا (أعمال الرسل) یش كە هەر لە ئێو (پەيمانى نوێ) دان، لە لاپەرە: (۲۲۶۲) تاكو (۲۸۰۲) دەگرىتەووە.

۶- سەرەنجامى مەريەم و عىسای كۆرى سەلامى خوايان لى بى:

پىشتريش نامازەيەكمەن پىدا كە مەريەمى داىكى عىسا خوا لى پازىتى، دوو پا هەن لە بارەى كاتى كۆچكردن و دنيا بەجىهشتىههه:

۱- رايەك دەلتى: مەريەم كۆچى دوايى كردووە، پىش ئەوێ عىسا عليه السلام دەورى بگيرى و خوا ﷻ بە كلاوژنەدا بەرزى بکاتهووە بۆ ئاسمان و، لە جياتى ئەو: (يهوذا الأسخريوطي) لە سىدارە بدرى.

۲- رايەكى دىكەش دەلتى: ئەخىر بەلكو دواي بەرزكرانهوێ عىسا عليه السلام، مەريەم خوا لى پازىتى كۆچى دوايى كردووە.

هەلبەتە هېچ كام لەو دوو رايە، پشت ئەستوور نىن، بە بەلگەيەكى مێزوويى پشت پى بەستراوو دلتياكەر، چونكە ئەو لە پەنھان و ناديارە، ئىدى دەبى بەلگەيەك هەبى دلتيامان بکاتهووە و، بەلگەيەكى ئەوتۆش لەو بارەووە لەبەر دەستدانە، ئەوێ كە لە چوار ئىنجىلەكلنیشدا هاتو، لەبەر ئەوێ هەم لە ئێو خوشياندا لە چەند بېگەيەكدا كى و دزىەكيسان لەسەر هەندى لە ڕووداوەكان و، تىكگيرانيان هەيە و، لەسەر هەندىكيشيان

(۱) (إصحاح) ۵ و پىدەچەن لە بەرانبەر (سوورەت) ۵ تىمەدا بى، سوورەت ۵ قورئان.

يىتكەيشتىن پەيە، پاشان كۆمەلە رووداۋىك كە لە ژيان عيسادا ﷺ بۈۈن و لە قورئاندا باسكارۈن، چوار ئىنجىلە كان فەرامۇشان كىردۈۈن.

ئىنجا دەربارەي چوار ئىنجىلە كان دەلەن: خوا يەك ئىنجىلى بۇ عىسا ﷺ ناردۈە، وەك چۇن تەۋراتىكى ناردۈە بۇ مووسا و، زەبۈورىكى ناردۈە بۇ داۋود و، قورئاننىكى ناردۈە بۇ موھەممەد و، (صحف) يىكى ناردۈە بۇ ئىبراھىم، بەلەم ئىستا كە نەصرانىيە كان چوار ئىنجىلىيان لەبەر دەستدان، چوار ئىنجىلى فەرمىي كە لەلايەن نەصرانىيە كانەۋە تەبەننىي كىرون و ئىنجىلىكى دىكەي پىنچەمىش ھەيە، كە ئىنجىلى (بەربابا) يە، واش پىدەچى ئىنجىلى پىنچەم، لە ھەموويان راستىر بى، چونكە وەك لە تەفسىرى سۈرەتە كانى: (النساء والمائدة) دا چەند شىكىم لىي وەرگرتۈە، دەربارەي تەفسىرى ئەۋ ئايەتەنەي كە باس عىسا ﷺ دەكەن، بە تايەت بەرزكرانەۋەي و وئىنەي عىسا برانە سەر يەكىكى دىكە كە (يەھۇذا الأسخريوطي) يە، ئىنجىلى (بەربابا) لەۋىدا دەلەن: (عيسا بەندەي خوايە و پىغەمبەري خوا بۈۈە و، عيسا ئىعدام نەكرۈە و، خوا بەرزى كىردۈتەۋە و، وئىنەي براۋەتە سەر يەكىكى دىكە) كە (يەھۇذا الأسخريوطي) يە، وەك ئەۋەي لە قورئاندا ھاتە، بەلەم ئەۋ ئىنجىلە لەبەر ئەۋەي لەگەل موعتەقە داقى كلىسادا تىك دەگىرى، بۇيە نەصرانىيە كان ماۋەيەي زۆر شارديانەۋە و، دۋايى يەكىك لە قەشە كان ئاشكرى كىردۈە و پاشان لە مىسرى، بۇ يەكەمىن جار چاپكرۈە و، تىستاش نەصرانىيە كان داقى پىدا ناھىن، لەبەر ئەۋەي لەۋىدا باس بەندايەتتى عيسا دەكات بۇ خوا، كە تەنبا ئەۋە قسەي ھەق و راست و، لەگەل عەق و مەنتىقدا كۈنچاۋىشە.

ئىنجا ئايا ئەۋ چوار ئىنجىلە، دەبى كامىيان ئەۋ ئىنجىلە بى، كە خوا بۇ عىساي ناردۈە؟ بىكومان ھىچ كامىيان، چونكە ئەۋ چوار ئىنجىلە ھىچ كامىيان وانىە، وەك چۇن تىمە قورئان كە دەيخوتىنەۋە، دەزانىن ئەۋە فەرمائىشى خوايە، بەلكو ئەۋ چوار ئىنجىلە ھەر چوارىيان بىرەۋەرىي و ياداشتى ھەر كام لەۋ چوار كەسەن: (متى، لوقا، مرقس، يوحنا)، كە قوتابىي و شۈتىكەۋتۈۋى عىسا ﷺ بۈۈن، واتە: ئەۋانە بىرەۋەرىيە كانى خۇيانىان گىراۋەتەۋە و ھەندىك قسەشان لە عىساۋە گىراۋەتەۋە، يان ھەندىك رووداۋيان لە عىسا گىراۋەتەۋە، كە فلان پۇژى وى كىردۈ، فلان پۇژە وى فەرمۈۋ، كەۋاتە: بىرەۋەرىي و ياداشتى خۇيانىن دەربارەي عىسا ﷺ، نەك راستەۋخۇ فەرمائىشى خوا بن، بەلەم ئەۋە كە خوا دەفەرمۈق: ئىنجىلمان بە عيسادا [كە ئىنجىل يان: مۇژدە، ھەرۈەھا تەۋرات يان: شەرىعەت] بەلەن تىمە كە چوار ئىنجىلە كان دەخوتىنەۋە، وامان ئايەتە بەرچاۋ:

راستەوخۇ قەرمایشی خوا بن، بە پیچەوانە ی قورئانەو: کاتی قورئان دەخوئین، ھەست ناکەین: کەسیک وەک یاداشت گیراییتەو، نە پیچەمەر ۛ نە یەکیک لە ھاوەلانی، نە یەکیک لە خەلیفەکان، بەلکو خوا راستەوخۇ لەگەلمان دەتاختی و راستەوخۇ دەماندوئین.

بە نەسبەت سەرەنجامی عیساوہ ۛ بەسەرەنجانی ئەو چوار ئایەتە ی سوورەتی (النساء) (۱۵۶ - ۱۵۹) زۆر بەروونی دیارە سەرەنجامی عیسا و چۆنەق بەجێوئشتنی دنیای، چۆن بوو؟ پێشی خوا ۛ باسی جوولەکەکان دەکات، دوایی دەفەرموئ:

﴿وَيَكْفُرْهُمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بَهْتًا عَظِيمًا ۝ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قُلْنَا لِلْمَسِيحِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قُلُوهُ وَمَا صَلَّوْهُ وَلَٰكِن شِئْنَا لَهُمْ وَإِنَّا لَلَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لِقَوْمٍ مِّنْهُمْ مَا لَهُمْ بِهِ، مِّنْ عِلْمٍ إِلَّا ابْنَاءَ الظُّلُمِ وَمَا قُلُوهُ يَقِينًا ۝ كُل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَإِن مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ، قَبْلَ مَوْتِهِ. وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝﴾

واتە: ھەروەھا بە ھۆی بیروایانەو، (یانی: جوولەکەکان) و بەھۆی قسەکردیانەو لە بارە ی مەریمەو لە شێوەی تۆمەتییکی مەزندا، ئەوە بوو دەیانگوت: مەریمە داوین پیسی کردو، و، لە نەنجامی ئەو دە عیسا کەوتۆتە سک و پتی دووگیان بوو) ھەروەھا بە ھۆی ئەو قسەیانەو کە گوتیان: تیمە مەسیح عیسا کۆری مەریمە پەوانەکراوی خوامان کوشتو، (دیارە نەم وشە ی (رسول اللہ)، یان قەرمایشی خوا یە و نیاوخی کردو لەگەل قسە ی جوولەکەکاندا، یاخود قسە ی جوولەکەکانە، بەلەم بە توانجەو، گوتووایانە: ئەو ی کە پتی وابوو پەوانەکراوی خوا یە، ئەگەرنا جولەکەکان دانیان بەو دە نەھیناوە، عیسا پیچەمەر و پەوانەکراوی خوا بوو بن، گرنگ ئەو یە ئەوان گوتووایانە: تیمە ئەو کەسە کە بە مەسیح ناسراو (عیسا کۆری مەریمە) کە خۆی بە پەوانەکراوی خوا زانیو، یاخود خوا دەفەرموئ: پەوانەکراوی خوا یە، تیمە ئەومان کوشتو، خواش دەفەرموئ: بەلەم نەکوشتیان و نە ھەلشیانواسی، بەلکو وئە ی عیسایان بۆ برا یە سەر یەکیکی دی وئە ی عیسا، بۆ ئەوان و لەبەر چاوی ئەوان، برا یە سەر یەکیکی دیکە، یەکیکی دیکە یان لیکرا بە عیسا، کە لە تەفسیری ئەم ئایەتانە لە بەرگی سییەمی ئەم تەفسیرە (تەفسیری قورئانی بەرزو بەپێز) دا، بە درژی یی باسمانکردو و لەو ی لە ئینجیلی (بەرئابا) شەو ھیناومانە، کە تێیدا ھاتو: ئەو ی کە بە پۆمەکانی راگە یاند لە بەرانبەر چەند درەمیکدا و شوئنی عیسا ی پنگوتن، ناوی (یھودا الأسخريوطي) بوو، تنجا

کە پۆمەکان دەوری ئەو شوێنەیان گرت و ژوور کەوتن لە عیسا عليه السلام، هەواریەکان، کە دوازدە (١٢) کەس بوون بە یەهووزاوه، یاخود یازدە (١١) بوون بە یەهووزاوه و بە عیساوه دەبوونە (١٢)، یان بەوێوە دەبوونە سێزدە (١٣)، لەوێدا پاجاییەك هەیە و لە قوڕئاندا ژمارەکیان باس نەکراوە، بەلام لە ئینجیلی (بەپنابا) و لە ئینجیلەکانی دیکەشدا باسکراوە، ئنجا کاتێک لە عیسا دەچنە ژوور، خۆی بالا دەست عیسا بەرز دەکاتەوه و هەڵبەدەکیشتن بە کلاو پۆژنە ی ژوورەکەدا - کاتی خۆی لە خانوودا کلاو پۆژنە هەبوو، دووکەل و هەلمی چێشت و ئەوانە ی پێدا چۆتە سەرێ، (کولاوکە)شی پێ گوتراوه - بەوێدا خوا بەرز ی کردەوه و، وێنە ی ئەویش باریە سەر یەهووزا، دوا ی کە ماوێه ی ک ی پێچوو، هەر نەهاتنە دەرێ، پۆمەکان چوونە ژوور، ئنجا کە وێنە ی عیسا برا بوووە سەر یەهووزا و وەک وی دەچوو، پۆمەکان گوتیان: تۆ عیسا ی، گوێ: من ئەو نیم و عیسا بەرزکرایەوه، نەخێر برۆیان پێ نەکردو گوتیان: عەییە لە مردن دەترسی، ئیدی تاجێکی درێ دەخەنە سەر و دەییەن لە سێدارە ی دەدەن، ئنجا ئەو قسە بێهێزانەش کە لە کاتی لە سێدارەدراندا کردووی، کە تێستا لە چوار ئینجیلەکاندا هەن، گوا یە عیسا دەلێ:

أ- خوا یە بۆچی لێم دەگەڕێ بمرم؟!

ب- خوا یە دەر بازم بکە، با ئەمجارەش نەمرم!

بە تەکید ئەو جۆرە قسانە لە عیسا ناوەشێنەوه و، دیارە هی (یهوذا الأسخريوطي) ی، بۆیەش خوا دەفەرموێ: نە کوشتیان و نە هەلشیانواسی، وەک جوولەکەکان و پۆمانەکان لاف لێدەدەن، بەلکو وێنە ی ئەویان بۆ باریە سەر یەکیکی دیکە و، ئەویان لە جاتی عیسا لە سێدارەدا^(١)، ئەوانەش کە تێیدا کەوتنە پاجاییەوه، لێی لە دوو دلبیدان دلتیانین و هیچ زانیاریەکیان لە بارە یەوه نیە، چکە لە شوێن کەوتنی گومان و، بە دلتیان ی ئەویان نەکوشت، بەلکو خوا ئەوی بەرزکردەوه بۆ لای خۆی [بە جەستەو پرووحەوه و بە زیندوو یە] و بە دلتیان ی خوا زالی کارزانە، هیچ کام لە خاوەن کتێبەکانیش نیە مەگەر برۆای پێدینێ پێش مردنی، [واتە: پێش مردنی عیسا، کە لە ناخیر زەماندا دێتە خوار، هەموو ئەوانە ی خاوەن کتێب بوون برۆای پێدینن] ئەوه واتایەکی و اتایەکی دیکە ی: هیچ کام لە خاوەن کتێبەکان نیە، مەگەر لەسەرە مەرگدا دەزانێ کە عیسا پێغەمبەر ی خوا بوووە و وەک جوولەکەکان و کافرەکان دەلێن: زۆل نەبوو، هەر وەها وەک نەصرانیەکانیش دەلێن: کوړی خوا نەبوو، بەلکو بەندە ی خوا بوووە و پێغەمبەر ی خوا بوو، هەموو خاوەن کتێبەکان بە شیوە یەکی

(١) ئەو کەوانە یە زۆر درێژ بوو، بەلام بەباشم زانی تیاوخی تەفسیری نایەتەکانی بکەم.

پاست نێمانی پێدێنن لەسەرە مەرگدا و هەموو شتێکیان بۆ دیاردەکەوێ^(١) هەرۆهە پۆژی هەلسانەوێش دا، لەسەریان دەپێتە بەلگەو شایەد.

دیارە ئەمە وردەکاریی دیکە یە هەیه کە وەک گوتمان: لە تەفسیری سوورەتی (النساء)، لە کاتی تەفسیرکردنی ئەم نایەتانهدا، هەرۆهە لە تەفسیری سوورەتی (آل عمران) دا و، جاریکی دیکە لە تەفسیری سوورەتی (المائدة) دا، لە هەر کام لەو سوورەتانهدا، کە م و زۆر بای بەسەرھاتی عیسا و عیسی^{عليه السلام} چۆنیەتی بەجێھێشتنی ئەم ژبانه دنیاییەمان کردووە.

چەند دەرس و حیکمەتیک لە بەسەرھاتی مەریەم و عیسا دا:

ئێمە سەرچەم ھەوت دەرس و پەندمان لێی وەرگرتوون، کە دەگونجێت زۆر شتی دیکە ی لێ وەرگیری:

١- پستە (يُنْتَنِي مِنْ قَبْلِ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًا مَنْسِيًا)، کە قسە ی مەریەمە (خوا لێی پازی بێ)، دوا ی ئەو ی عیسا ی وەسک دەکەوێ و پێی تۆلدار دەبێ، کە زانا یان لەو باردووە راجا یان ھەبە، ئایا خوا کە لەسەر زمانی جیبریل دەفەرموێ: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا﴾، ئایا چۆن ئەو منداڵە پاک و چاکە پێ بەخشی؟

١- پایەکیان دەلێ: (تَفَخَّ فِي جَيْبٍ قَمِيصَهَا)، (جیب) یەخە ی کراس، ئەو دا پراوێه کە ئینسان لێیەو کراس لەبەر دەکات، یان کە ئافەرەت مەمک لێیەو بەدات بە منداڵ، کراسەکی دا پراوێیەکی ھەبە بۆ ئەو ی مەمکی لێ بێتێتە دەری، لەوێو فووی پێدا کردووە و، فووەکە چووێتە نێو منداڵانی، یانی: پووچی عیسا و عیسی^{عليه السلام} بوو، راستەو خۆ جیبریل خستووێتە نێو جەستە ی، مەریەمی دایکێیەو.

٢- ھەندێکی دیکە لە زانا یان دەلێن: جیبریل فووی بە دەمیدا کردووە، واتە: لە پێی دەمیەو، پووچەکی بە بەردا کردووە.

بەلام خوا ﷻ ئەو وردەکاریە باس ناکات و، تەنیا لە سوورەتی (النساء) دا بەگشتی دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْفَتْهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ ۖ﴾، واتە: بێگومان مەسیح عیسا ی کوپی مەریەم پەوانە کراوی خوا و، وشە ی خوا بوو، فێریدا بۆ مەریەم و، پووچێک بوو لەلایەن خواوە.

فێریدا یانی: لە پێی جیبریلەو، کە بۆی چۆتە سەر شێو ی پیاویکی تێر و ئەواو.

(١) ئەوێش کە وانە یەکی دیکە یە.

ئىنجا زانايان دەلئىن: ئىرەدا كە مەپرەم دەلئى: ﴿يَلْتَمِىْ رَبِّىْ قَبْلَ هٰذَا﴾. ئەى خۆزگە پىش ئەمە مردبامايە! ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەو كە مەرقۇ كاتىك دەكەوئە حالەتتىكى زۆر ناخۆشە، دروستە مردن بە ئاوات بخوازى.

بەلەم گەنگ ئەوئەيە لە پرووى ناشوكرىەو نەبى، لە پرووى پەخەگەرتن لە خوا، بېزارىي دەربېرەو بەرانبەر بە قەدەرى خوا نەبى، بەلەم لەو پرووئە بى، كە: خوايە! گيانەكەم ئىم وەرېگەرەو، ئەم حالەم بۆ تەخەممول ناكەرى، كە ئەوئەيە مەپرەم بىرىتى بوو لە حالەتتىكى خۆي بە شەرمەزار و عەيىدار زانىو، چونكە ئافەرەتتىكى پاك و پاكيەو پىك و پىك، لە هەموو شتتە بۆ ناخۆشە، تۆمەتباركەرنەق بە داوئىن پىسى.

وەك دايەكمان عاتىشە خوا لىي پازىي لە پرووداى بوختان (حادثة إفك)دا كە لە (صحيح البخاري) و (صحيح مسلم)دا هاتو و ئەسەلەكەي لە سووئەق (النور)دا هاتو، ديارە چەند ناپەخەت بوو، چونكە ئىنسانى پاك، زۆر زۆر لەسەر دلى قورسە، تۆمەتبار بىرى بە ناپاكى.

كەواتە: بە قىياس لەسەر ئەم حالەتە: كاتىك ئىنسان دەكەوئە نىو حالەتتىكى زۆر ناپەخەتەو، دروستە مردن بە ئاوات بخوازى و، داوا لە خوا بىكات كە مەرگى بۆ بىنى، بەلەم بە مەرگىك لەو پرووئە نەبى كە ناپازىيە بە قەدەرى خوا و، لە پرووى پەخەگەرتەو لە خوا لە قەدەرى خوا نەبى، بەلەم لەو پرووئە بى، كە: ئەوئەك لەو تاقىكەرنەوئەيە دەرەنەچى و بارەكەي بۆ تەخەممول نەكەرى.

٢- لە پستەي: (وَهَرَىٰ إِلَيْكَ بِمِزْعِ النَّخْلَةِ)، يانى: ئەى مەپرەم! قەدى دار خورمايەكە بەلەي خۆدا بىكشەو پايوئەشە.

ئەمە لىي وەرەگەرى كە بەلەي بىزو لەلەي خواوئەيە، رزق و رۆزىي خوا دەيدا، بەلەم پىوئىستىي بە ھۆكارىش دەكات.

ئىرەدا مەپرەم (خوا لىي پازى بى)، خوا پىي دەفەرەمۆي، لە پىي جىيرەلەو، ئەگەر ئەو بووبى كە ئەو قسەيە ئاپاستە كەردو، ياخود لە پىي عىساو، ئەگەر بېزەرەكە عىسا بووبى، كە دار خورمايەكە، ئەو قەدە دارخورمايەي كە پالى وئەدو، لە كاتى مندال بووندا، بەلەي خۆيدا بىكشەي و پايوئەشەي، واتە: دەستىكى بگەيەنئەي، چونكە بە ئەكەيد قەدە دار خورمايەكە لەو بەھىزەر بوو، مەپرەم بىتوانى رايكەشەي بەلەي خۆيداو پايوئەشەي، بەلەم ئەو ھۆكارىكە، دەبى ھۆكارىك ھەبى، ئىنجا خوا ﷻ لە ميانى

ھۆكۈرەكان و، بەكارھېنئانى ھۆكۈرەكانەھە، ئەھەي بېھەي تەنجامى دەدا، ھەك پىشىنان گوتتويانە: (خو بۆ كەس نابارىئىتى)، واتە: دەبىي كۆشش و ھەولنىك ھەبىي.

ھەرۈھە لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ھاتو:

{لَوْ اَنْتُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ عَنِ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَزُقُّ الطَّيْرُ، تَعْدُوْا حِمَامًا، وَتَرَوْهُ بِطَانًا} (۱)
واتە: ئەگەر بەپراستىي پىشت بە خوا بېھەستى، بىزوتان دەدات، ھەك چۆن بىزىيۇ بالندە دەدات، بەيانىيان بە سىكى برسىيەھە دەپراو، تىواران بە سىكى تىرەھە دىتەھە.

بەلام گرنگ ئەھەيە بالندە: دەرچوون بەيانىيان ھەيە و، ھاتەھەي تىوارانىشى ھەيە، نەك ھەر لە ھىلانەكەي خۆي ھەلىشىي و خوا پىزىي بۆ ببارىئىتى! بەلكو دەبىي خۆي بۆي بپراو، كەواتە: پىغەمبەر كە دەفەرەمۆي، ئەگەر بەپراستىي پىشت بە خوا بېھەستى، بىگومان بەپراستىي پىشت بە خوا بېھەستى، ئەھەي نىە دەست لە كرەسى دەرېھىنى و، دەست لە ئەزىنۇيان ۋەربىئىي و، لە مالىي خۆت لىي دانىشى! چۈنكە پىغەمبەر ئەھەي پىشت بە خوا بېھەستى، دەچوئىي بە بالندەھە، بالندەكە بەيانىيان دەرەدەچىي بۆ ئەھەي نىچىرىكى دەست بىكەي، دەرەدەچىي بۆ ئەھەي بىزىيىكى دەست بىكەي و دوايى تىوارانىش دىتەھە، ھەك گوتراو: لە تۆ ھەرەكەت و لە خوا بەرەكەت.

(۳)- كە دەفەرەمۆي: {سَقَطَ عَلَيْكَ رُطْبًا حَبِيًّا}، واتە: فەرىكە خورماي پىگەبىشتويى ئاسان ھەزمكراو و ئاسان لى بۆۋەت بەسەردا دىبارىئىتى، لە كاتىكدا قەدە دارخورمايەكە پادەھەشتىنى، پىزىشكەرىي تىستا دەرېخستەھ، كە خورما و فەرىكە خورما، شىئىكى زۆر بەسودە بۆ ئافرىي زەيستان، بۆيە لە كوردەۋارىي خۆشمان دا، ئىي زەيستان ھەلۋاي بۆ دروست دەكەن، ۋا پىدەچى ھەر شىئىكى شىرىن بىي، بايى خۆي سوودى ھەيە، بەلام باشتىرىن شىت، ئەھەي خوارىن و خۇراكەنەن كە خوا كىردن و، مەۋق دەستى تىنەخستوون، ھەنگوئىنە، فەرىكە خورمايە، ھەر شىئىكى دىكەي شىرىن، چۈنكە ئافرىي زەيستان، خۆئىي زۆر لەبەر دەپرات و بىھىز دەبىي و، شىرىنىش زووتر دەبىتە ۋە ۋە ئاسانىي ھەرس دەبىي، ھەرۈك بۆ پۆۋۋەھانىش سۈنەتە ئەگەر دەستى بىكەي، بە چەند دەنكە خورمايەك پۆۋۋە بىشكىئىتى، ئەھەي ھەقىقەتتىكى زانستىيەھە، لەم پۆۋۋەگاردە زىاتر دەرەكوتەھە.

(۴)- پىستەي: {فَلَنْ أَكْلِمَ الْيَوْمَ اِنْشِيًا}، خوا غز ۋەل يان لە پىي جىبىرەلەھە، ياخود لە پىي عىساي مەلۇتەكەھە سەلامى خوايان لىيى، بە مەپرىم دەفەرەمۆي، بلى: {فَلَنْ أَكْلِمَ الْيَوْمَ اِنْشِيًا}، ئەمەۋ قسە لەگەل ھىچ مەۋقنىكدا ئاكەم، ئىنجا دوايىش دەفەرەمۆي: {فَأَشَارَتْ اِلَيْهِ}، {دواي ئەھەي لىي دەپرسن} دەفەرەمۆي: مەپرىم ئامازەي بۆ كىرد.

ئەمە ئەوئى لى وەرەگىرى: كەسكىڭ سۆيىد بخوات، كە قسە ناكات، دوايى زمانى ئامازە بەكار بىتى، ئىنجا بە چاۋ بى، بە دەست بى، بە ھەر شىۋەك بى، ئەو بە سۆيىد شكاۋ (حائث) لە قەلەم نادى، واتە: سۆيىدەكى نەشكاندو، چونكە ئامازە كىردىن، بە قسە كىردىن لە قەلەم نادى، بە بەلگەئى ئەوئى كە مەرىمە پى گوتراۋە: بلى: ھەرگىز ئەمرو قسە لە گەل ھىچ مەۋقەئىدا ناكەم، دوايىش كە قسەئى لە گەلدا دەكەن، نالى: قسە ناكەم، بەلەم ئامازە دەكات بۆ مەلۇتەكەئى كە عىسابە اللە، كە واتە: ئامازە كىردەكە، لە گەل قسە نە كىردەكەدا تىك ناگىرنىن، تاكو بگوتى: مەرىمە ئەو بەلەنەئى دوايەت، شكاندوۋىەت.

۵- رستەئى: (فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ إِنْشِيَا)، ئەمە لىشى وەرەگىرى، كە لە بەرانبەر خەللى نەفامدا، زۆر جارەن بىدەنگى پىۋىستە، يان پەسندە، يان رەۋايە، بەللى جارى ۋا ھەيە بىدەنگى باشرە لە قسە كىردىن، گوتراۋىشە (جَوَابُ الْأَخْفَى السُّكُوت) ۋەلەمدا ئەوئى باباۋى نەفام ۋە كەودەن بىرىتە لە بىدەنگى، زۆر جارەن بىدەنگى، ۋەلەمكى ددان شكىنە.

۶- رستەئى: (مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوِيًّا وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا)، نە بابت پىلوى خراپ بوو، نە دايكت ئافرەتلىكى داۋىن پىس بوو، ئەمە لى وەرەگىرى: كە گوناح كىردىن لە پۆلە ۋە چەكى كەسانى باش، باب ۋ دايكى باش ۋ بە دىن ۋ چاك، ناشىرىنتر ۋ ناۋۆلاتر ۋ، چاۋەرۋان نەكراترە.

۷- رستەئى: (فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا)، بۆ چوۋە سەر شىۋە مەۋقەئى تىر ۋ تەۋا ۋ پىك ۋ پىك، ئەمەش ئەوئى لىۋەرەگىرى كە فرىشتەكان دەتۋانن خۇيان لە شىۋە مەۋقەئىدا بەرجەستە بىكەن.

ئىنجا زانايان لەۋ بارەۋە زۆر قسەيان كىردە، ئايا جىبرىل كە لە فەرموۋدەئى صەھىدا ھاتە، پىنغەمبەر ﷺ فەرموۋىتەئى: خۇي پىشاندام شەشەد (۶۰۰) بالى ھەبوو، ئاسۋى ۋن كىردىۋو لەسەر شىۋەئى راستەقىنەئى خۇي، خۇي پىشاندام!

ئەدى ئايا ئەۋ ھەموو زەبەلاھىسى ۋ گەۋرەپى قەبارەئى جىبرىل، چى لىدىئى كاتىك كە لە شىۋە پىۋىتەكە خۇي پىشانددەت، ماددە زىادەكەئى چى لىدىئى؟ لەۋ بارەۋە زانايان زۆر قسەيان كىردە، كە مەن پىم ۋايە ھىچى پىۋىست نە، چونكە جىبرىل كاتىك كە لەسەر شىۋە پىۋىتەكە خۇي پىشان دەدا، يان فرىشتەكان لەسەر شىۋەئى چىرايەك بىنراۋن، ۋەك كۆمەلىك لە ھاۋەلەن لەسەر شىۋەئى چىرا بىنراۋن، ئەۋە تەنبا ۋىنەيەكە، نەۋان خۇي دەبەنە سەرى ۋ، خۇي پەرۋەردگار شى ئەۋ تۋانايەئى داۋە بەۋان ۋ، ۋەك تىمە

نېن، كە زۆر جاران لە ئەنجامى قىياس كىردن لەسەر خۆ (قىياس النفس) دا، ئىنسان تووشى ئەو ھەلەنە دەبى، جەستەى مەرۆف سەنورىكى ديارىكراو و ئەندازىيەكى ديارىكراوى ھەيە، ئەگەر لەو ھەيەتتە بىتەو، بە كەلك نايەت و، لەو ھەيەتتە بىتەو، بە كەلك نايەت، بە ئەم فرىشتەكان سەروشت و بابەتتىكى دىكەن و جۆرىكى دىكەن.

لە مەسەلەى چۈنە سەر شىوئەى مەرۆفكى تىر و تەواو، لەلەين جىرىلەو، دا (جمال الدين القاسمي) لە تەفسىرە كەيدا^(۱) ھەندى قسە نەقل دەكات لە (القاسمي) يەو، دەلى:

(وَأَمَّا مَثَلُ لَهَا بَشَرًا تَوَفَّى الْغُلُقَ حَسَنَ الْمَوْزَةِ، لَتَأْتُرْ نَفْسُهَا بِهِ وَتَسْتَأْنِسَ فَتَحْرُكَ عَلَى مُفْتَضَى الْعِبِلَّةِ، وَيَسْرِي الْأَثَرُ مِنَ الْعِيَالِ فِي الطَّبِيعَةِ، فَتَحْرُكُ شُهُوتُهَا فَتَنْزِلَ كَمَا يَقَعُ فِي الْمَنَامِ مِنَ الْإِحْيَاءِ...).

واتە: بۆيە جىرىل بۆ مەريەم چۆتە سەر شىوئەى مەرۆفكى پىك و پىك و پىكە جوان، تاكو نەفسى مەريەم كارتىكراو بى و ھۆگرى بى، ئىنجا بەپىتى ئەو سەروشتە، كە خوا مەرۆفى لەسەر خولقاندو، نەفسى بىوولتى و ئەو كارتىكردنە لە خەيالىو ھەيەتتە بىوولتى سەروشت، (واتە: لە ھالەتتە مەعنەوبى و خەيالىو ھەيەتتە بىوولتى جەستەي)، سەھەنجام ئارەزووى بىوولتى (مەبەستى پىتى ئەو تۆو ئاويە كە مەرۆفى لى دروست دەبى، بىتە خوار بۆ مىندالداق) ھەك چۆن لە ھالەتتە لە خەوندە ھالەتتە ئىحتىلام (بۆ پىاوان و بۆ ئاھەتەن دىتە پىش).

لەردە (القاسمي) كە واى گوتە (جمال الدين القاسمي) پىش لىتى خواستۆتەو ھەك پىشتىگىرى كىردن و، ھەندى لە رافەكەرانى دىكەى قورئانىش ئاھەتەن بىوولتى، بە ئەم مەن ئەو ھەم پى شىتىكى گونجاو نە، بۆچى؟

چۈنكە دروست بوونى عىسا ﷺ ھەر خۆى شىتىكى موعجىزەيە، ئىدى پىويست بەو تەئىل و پىنەو پەروپە ناكات، ھەروھە ئەو ھەندىك تەفسىران دا ھاتو، كە جارى وا ھەيە، ئاوى ئاھەت قەرەبووى تۆو (منى) پىاويش دەكاتەو واتە: دەگونجى مىندال دروست بىتى بىتى تۆوى پىاوا! دەلىم: ئەو قسانە بۆ كەسىك باشن، كە پىرواى بە موعجىزە نەبى، پىرواى بە ياساچ (خارق العادة) نەبى، ئەگەرنا بۆ باباى پىروادار، ئەو پىنەو پەروپە پىويست ناكات.

خوایێك به دهقی قورئان دهفه رموی: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ (النساء، ۱۷۱) واتە: مەسیح عیسی کۆری مه‌پیه‌م په‌وانه‌کراوی خوا و وشه‌ی وی بووه، فری‌داوه (هه‌ل‌داوه) بۆ مه‌پیه‌م، هه‌روه‌ها پرووحنک بووه له‌لایه‌ن ویه‌وه.

واته: پرووچه‌که له‌ پێی جی‌ریله‌وه خراوه‌ته‌ نێو جه‌سته‌ی مه‌پیه‌مه‌وه، ئیدی پێویست به‌و ته‌ئویل و پینه‌و په‌ڕۆیه‌ ناکات، هه‌رچه‌نده‌ نه‌وه‌ش که: جی‌ریل بۆی چۆته‌ سه‌ر شیوه‌ی پیاوێکی ڕێک و پێک و تێرو نه‌واو، ده‌گونجی نه‌وه‌شی لیوه‌ری‌گیرێ و حیکمه‌ته‌که‌ی نه‌وه‌ بووه که مه‌پیه‌م له‌ پێش چاوی جوان بێ و، پتی کارتی‌کراو بێ، به‌لام نه‌وه که بۆ مه‌پیه‌م بێته‌ قه‌ره‌بوو کردنه‌وه‌ی جووت نه‌بوونی له‌گه‌ڵ هاوسه‌ری‌ک دا، من نه‌وه به‌ دوور ده‌زانم و ئایه‌ته‌کانیش نه‌وه ناگه‌یه‌نن، به‌لکو نه‌وه زیاتر قسه‌ی که‌سانیکه که ده‌یان‌ه‌وێ موعجیزه به‌رنه‌عه‌قلی که‌سانیکه‌وه که پڕوایان پێی نه‌، که نه‌وه‌ش به‌ بۆچوونی من خۆ ماندوو‌کردنێکی بێ سووده و، پینه‌و په‌ڕۆیه‌کی ناپێویسته، چونکه که‌سێک پڕوای به‌ موعجیزه نه‌بێ، نی‌مان به‌ پینه‌و په‌ڕۆ په‌یدا نابێ و، که‌سێکی‌ش پڕوای به‌ موعجیزه هه‌بێ، په‌کی له‌سه‌ر نه‌وه نه‌که‌وتوه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَدِّكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دهرسی سییهم ❖

پېناسەى نەم دەرسە

نەم دەرسە مان دە (۱۰) ئابەتە، ئابەتە كالى: (۴۱ - ۵۰)، لەو (۱۰) ئابەتەدا وتوڭزى تېوان ئېبراهيم و بابى (نازەر) باسكراو، كە ئېبراهيم چوار جاران بە بابى دەلتى: ﴿يَتَابَتُ﴾، ئەى بابە گيان! يان ئەى بابى خۆم!

سەرەتا دەيدونى واز لە بېرەستى و شەيتان دۈستى بىنى، پىي پادەگەيەنى كە ئەو زانباريەى بۆ ھاتو، كە لەلای بابى نېە و، پىي پادەگەيەنى، كە بە قسەى شەيتان نەكات كە سەرپىچىكار بوو لە فەرمانى خوا، پاشان لە كۈتايى دا پىي دەلتى: بابە گيان! دەرستىم بە ھۆى دۈستايەتى شەيتان و سەرپىچى كردنى خواو، بىيە دۈستى شەيتان و خوا سزات بدات.

بەلام بابى زۆر بەرەقى وەلامى دەداتو و ھەرەشەى لى دەكات بە دەرکردن، كەچى ئېبراهيم ﷺ خۆى شلوى ناكات و زۆر بە نەدەب و نەجابتەو و بابى دەدونى و، خوا حافىزى لىدەكات و، گىتى بۆ پارانەو و داواى لىيوردن كردن لە پەرورەدگارىشى، پىي دەدات.

نىدى سەرەنجام كە ئېبراهيم لىيان دادەبىرى، خوا ئىسحاق و يەعقوبى پىدەدات، ئىسحاقى پىدەدات و دوايىش يەعقوب كە ئەويش كوپى ئىسحاق، ديارە ئېبراهيم ﷺ يەعقوبىشى ھەر بىنيو، بۆيە خوا دەفەرەمۆى: ھەردووكيانم پىدا، ئەگەرنا ئەوان كوپو نەو و، ھەر كامىكىشان بە پىغەبەر دەگىرى و، لە بەزەيى خۆى و ناوبانگى بەرزو پەسندىش، بەھرەمەندىيان دەكات.

﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَتَابَتُ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ۚ﴾ ﴿يَتَابَتُ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ۖ﴾ ﴿يَتَابَتُ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ۚ﴾ ﴿يَتَابَتُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ۚ﴾ ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ إِلَهِتِي يَتَابَرِزُهُمْ لَنْ لَمْ تَنْتَ لِأَرْحَمَكَ وَأَهْجُرْنِي مَلِيًّا ۚ﴾ ﴿قَالَ سَلِمْتُ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ

لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَتْ فِي حَفِيَّا ۝۱۷ وَأَعَزَّلَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ۝۱۸ فَلَمَّا أَغْرَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُمْ إِنْحَاقَ وَتَعَقُّبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۝۱۹ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلَيْنَا ۝۲۰

مانای دهقا و دهقی نایه‌تەکان

[مەرۋەھا لە کتێدا باسی ئیبراھیم (یان بۆ) بکە، بەراستی ئەو کەسێکی زۆر راست بوو، پێغەمبەریش بوو ۝۱۷ کاتێک بە بابی گوت: ئەو بابی خۆم! بۆچی شتێک دەپەرستی کە نابێست و نابین و، هیچ سوودنێک پێ ناگەیەنێ؟ {هیچ دادنێک نادا}؟ ۝۱۸ ئەو بابی خۆم! بە دنیایی من زانیاریەکم (لە خواوە) بۆ ھاتووە کە بۆ تۆ نەھاتووە، بۆیە شونتم بکەو، پێشکە پێشان دەدەم ۝۱۹ ئەو بابی خۆم! شەیتان مەپەرستە، بیکومان شەیتان سەرپێچیکاری (خوای) بە بەزەییە ۝۲۰ ئەو بابی خۆم! بەراستی دەترسم لەلایەن (خوای) میھرەبانەو، سزاو ئازارت بکات و، ببێە دۆستی شەیتان ۝۲۱ بابی گوت: ئەو ئیبراھیم! نایا تۆ پەرستراوەکانی منت ناوێن؟ مسۆگەر ئەگەر واز نەھێنی (لەو پەيامەیی دەیکەیت)، بەرد بارانت دەکەم و ماوێیەکی دوورو درژیش بپۆ، (لە پێش چاوم ونبە) ۝۲۲ ئیبراھیم گوت: سەلامت لێ بێ، بە دنیایی داوی لێوردنت بۆ لە پەرۋەردگارم دەکەم، چونکە ئەو بەرانبەرم مشوورخۆر و میھرەبانە ۝۲۳ کەناریش دەگرم لە خۆتان و، لەوێ لە جیاتی خوا لێ دەپارێنەو، لە پەرۋەردگاریم دەپارێنەو دەرووم لێ بکاتو، نێزیکە لە لێ پارانەوێ پەرۋەردگارم بێ مراد نەبم ۝۲۴ ئنجا کاتێک دووری گرت لە خۆیان و لەوێ لە جیاتی خوا دەپەرستی، ھەر کام لە ئیسحاق (ی کۆری) و یەعقوب (ی نەوێ) مان پێ بەخشین و، ھەر کامێکیشیانمان کردە پێغەمبەر ۝۲۵ لە بەزەیی خۆشان پشکمان پێ بەخشین و، ناوبانگیکی پەسندی بەرزیشان بۆیان پەخساند (لە تێو خەلکی دا) ۝۲۶].

ئىكردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان

(صَدِيقًا): دەلن: (الصَّدِيقُ: مَنْ كَثُرَ مِنْهُ الصَّدَقُ)، (صَدِيق) كەسىگە كە زۆر پاست بى، پاستىي زۆر تىدا بى، نىجا (صدق) تەنيا پاست گوتن نىە، بەلكو پاستكردن و پاست خوا پەرسىن و پاست مامەلەكردن، واتە: ئەم (صدق)ە، ھەم دەرى مرقۇف، ھەم دەروونى، ھەم قەسە، ھەم نىەق، ھەم كەردەۋەي، دەگرىتەۋە.

ھەندىكىش گوتوۋىانە: (الصَّدِيقُ: مَنْ صَدَقَ بِقَوْلِهِ، اخْتِلَافَهُ، وَحَقَّقَ صَدَقَهُ بِفِعْلِهِ)، (صَدِيق) كەسىگە قەسە خۇي و نەۋەي كە دەرى دەبىرى، بەپاستى دابىنى و، پاستىيەكەي خۇشى بە كەردەۋە بەرجەستە بكات.

(رَبَّائِي): نەي بابى خۇم! لە نۇرجوزەيەكدا دەربارەي ئەم (أَبْتِي، ت) ھەم (ت) يە، كە دەپتە سەر (أب و ام)، ھاتوۋە:

(وَقِيْنَا أَلْبَابَ أَمْتٍ عَرَضَ وَارْفَعُ أَوِ الثَّيْرِ وَمِنَ الْيَا، التَّاءِ، عِوَضَ).

واتە: لە كاتى بانگكردندا، دەگوتى: (أَمْتِي، أَمْتِي) جا دەگونجى بلىن: (أَبْتَا، أَمْتِي، أَوِ أَمْتَا، أَمْتِي) واتە: بەسەر، يان بە ژىر و، لە جىباق (ي)ش لە جىباق بلىن: (أَبِي، أَمِي) (ت) جىنى (ي) دەگرىتەۋە و قەرەبىۋى نەۋى كەردۆتەۋە.

(وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا): دەگوتى: (أَغْنَاهُ عَنْهُ كَذَا: كَفَاهُ) واتە: ئەو شۇنەي بۇ گەرت، ياخود دادى دا، بە كەلكى ھات، كەواتە: (وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا) واتە: ھىچ سودىكىت پى ناگەيەننى، ھىچ دادىكىت نادات، ھىچ كەلنىكىت بۇ پەر ناكاتەۋە.

(سَوِيًّا): (رَجُلٌ سَوِيٌّ: اشْفَوَتْ أَخْلَاقُهُ وَخَلَفَهُ عَنِ الْإِفْرَاطِ وَالتَّغْرِيطِ، السَّوِي: الْمَصَانُ عَنِ الْإِفْرَاطِ وَالتَّغْرِيطِ، مِنْ حَيْثُ الْقَدَرُ وَالْكَيْفِيَّةُ)، دەگوتى: پىاۋىكى (سوي) واتە: ھەم لە پىۋى پەۋىشتەۋە، ھەم لە پىۋى جەستەۋە، نە زىدە پۆيى تىدايە، نە كەمتەرخەمىي تىدايە، ھەروەھا (سوي) واتە: پارىزراۋ لە تىپەپەندىن و بەزايەدان، لە پىۋى ئەندازەۋە لە پىۋى چۆنىەتتەۋە.

(أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ أَلْهَتِي): ئايا تۆ پەرسىتراۋەكانى مەنت ناۋىن؟ نادىدەيان دەگرى؟ دەگوتى: (وَعَبَّ فِيهِ وَالْإِيه: حَرَصَ عَلَيْهِ) ئەگەر بگوتى: (وَعَبَّ فِيهِ) يان (وَعَبَّ إِلَيْهِ)

واتە: سوور بوو لەسەرى، بەلایەوه گرنگ بوو، بايەخى پىندا، بەلام (زَغَبَ عَنْهُ: زَهْدَ فِيهِ، وَانْهَرَفَ عَنْهُ) واتە: بە كەمى گرت و، بە دلى نەبوو، نەبووست.

(لَا رَجْمَ لَكَ): واتە: بەرد بارانت دەكەم، ئەویش لە چەوه هاتو؟ (الرَّجَامُ: الْعِجَارَةُ، وَالرَّجْمُ: الرَّمْيُ بِالرَّجَامِ)، (رجام) بە بەرد دەگوێرێ: كەواتە: (رَجْم) یش بریتى لە بەرد پىندان.

(وَأَهْجَرَنِي): واتە: لىم دووربكهوه، (الْهَجْرُ وَالْهَجْرَانُ: مُقَارَفَةُ الْإِنْسَانِ غَيْرُهُ، بَدَلًا أَوْ لِسَانًا أَوْ قَلْبًا)، (هَجْر و هِجْرَان) بریتى لەوه كە مەروڤ لە غەبرى خۆى دووربكهوێتەوه بە جەسته، يان بە زمان، قەسەى لەگەڵ نەكات، ياخود بە دلى خۆشە نەوێ و ببووزێت.

(مَلِيًّا): واتە: ماوهیه كى زۆر، دەگوێرێ: (عِشْتُ مَلِيًّا: طَوِيلًا) ماوهیه كى زۆر، (وَالْمَلَوَانُ: اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ) شەو و رۆژ پێیان دەگوێرێ: (مَلَوَان) لەبەر ئەوه كە هەردووکیان كاتیان پێدهچێ، (عَلَيْتِ الثُّوبَ: تَمَشَّتْ بِهِ طَوِيلًا) ماوهیه كى زۆر تەوێ لەگەڵ ئەو پۆشاكەدا بڕدە سەر، واتە: ماوهیه كى زۆر پۆشیت.

(حَفِيًّا): (الْحَفِي: الْبُرُّ اللَّطِيفُ، حَفِيْتُ بُلْغَانٍ وَتَحَفَيْتُ بِهِ تَحَفُّيًّا: إِذَا عَنِيتْ بِإِقْرَابِهِ، وَالْحَفِي: الْعَامُ بِالشَّيْءِ)، (حفي) بریتى لە چاكەكار و خاوەن لوتف، دەگوێرێ: (حَفَيْتُ بُلْغَانٍ وَتَحَفَيْتُ بِهِ تَحَفُّيًّا) پێزم لىكەرت و گرنكیم پىندا، بايەخم پىندا، (والْحَفِي) بریتى لە زانا بە شتى، وەك لە سوورەتى (الأعراف) دا هاتو: ﴿يَسْتَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا﴾ (۷۸) واتە: پرسىارت لێدەكەن وەك ئەوێ تۆ زۆر پێى ئاشناى و لێى شارەزای و، زۆر گرنكیست پىدایى، لە پەروى لێ شارەزابوون و پێى ئاشنابوونەوه.

(لِسَانَ صِدْقٍ): (لسان) واتە: زمان، (صِدْق) بە مانای راستى دى، بەلام لێرهەدا دەلێ: (يُعْبَرُ عَنْ كُلِّ فِعْلٍ مُضارعٍ ظاهراً أَوْ بَاطِناً بِالصِّدْقِ، فَيَصَافُ إِلَيْهِ ذَلِكَ الْفِعْلُ الَّذِي يُوصَفُ بِهِ، نَحْوُ: ﴿فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ﴾ ۵۵، ﴿القمر﴾، ﴿أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ﴾ ۵۶، یونس، هەروەها كە ئیبراهیم عليه السلام فەرموویەتی: ﴿وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ ۸۱، الشعراء، لەم سوورەتەشدا: ﴿وَجَعَلْنَا هُمَ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا﴾ ۹۰، مريم.

(لسان صدق) تەغییر دەكات لە کردەوهیه كى باش، چ روالەتێ بێ، ياخود پەنھان، وشەى (صِدْق) بەوه تەغییری پێ دەكەوێ، ئنجا ئەوه پالەدەرزتە لای ئەو شتە كە دەویسترت وەسف بكەوێ، بۆ وێنە: ﴿فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ﴾ (مقعد) واتە: نشینگە، یان:

لە نشىنگەيەكى زۆر پەسەندىدا، كە خۇاى پەرۋەردگار باسۇ تەھلى تەقۋا دەكات: ﴿فِي مَعَدِّ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْنَدٍ﴾ ﴿٥٥﴾ القمر، لە نشىنگەيەكى پەسەندىدا لەلەي ھۆكمىرانى تۈنەدار (كە خۇايە ﴿٥٦﴾).

ھەرۋەھا كە دەفەرمۇي: ﴿أَنْ لَّهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ ﴿٥٧﴾ يونس، واتە: (سابقە فضل)، خاۋەن پابردوويەكى باشن، ھەرۋەھا كە ئىبراھىم دەفەرمۇي: ﴿وَأَجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ ﴿٥٨﴾ الشعراء، واتە: ئاۋبانكى چاك و ئاۋ و شۆرەق چاك (كە خەلك مەدھم بىكەن و ستايىشم بىكەن و لىم پازىين) بىلەي بىكەۋە بە ئىۋ خەلكدا، بۇچى ئىبراھىم داۋاى كىردە؟ چۈنكە ئەگەر تۆ لە ئىۋ خەلك دا، ئاۋ و ئاۋبانكى چاكت نەبى و، خەلك خۇشيان نەۋىي و پىزىت نەگىرن، قىسەت لىۋەرنەگىرن، دىيارە ئىبراھىم كە (خليل الله) بوۋە، ئەۋەي ۋەك ئامرازو ھۆكارى گەياندق پەيامەكەي خۇا، لە خۇا داۋا كىردە، كە لە ئىۋ خەلكدا ئاۋبانكى چاكى ھەبى و، دۈعاكەشى باش گىراۋوۋە، ئەۋەتا تىستا وىراى مسۇلمانان، ھەر كام لە جوۋلەكەۋ نەصرانىي و بەلكو سابىنەش، بىگرە كۆي ئەۋانەي كە خۇيان بە خاۋەن كىتئىي ئاسمانىي و خۇايى دەزانن، پىزى لە ئىبراھىم دىگىرن و، بە چاۋى حورمەت و قەدرەۋە تەماشاي دىكەن.

ماناي گىشتى ئايەتەكان

خۇا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دۋاى بەسەرھاتى ھەر كام لە زەكەرىياۋ يەحيا، پاشان مەرىمە و عىساى كۈرى، كە زەكەرىياۋ يەحيا باب و كۈر بوون، مەرىمە و عىساى دايك و كۈر بوون (عَلَيْهِمُ السَّلَام) ئىجا دىتە سەر باسۇ ئىبراھىم، كە ۋەك لە پىشەۋە گۇتمان: ئەم سوۋرەتە پانتايەكى زۆرى بۇ بەسەرھاتى پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ السَّلَام) كە شەست و پىنچ (٦٥) ئايەتە، تەرخانكراۋە، دەفەرمۇي:

﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ﴾، ھەرۋەھا لە كىتئىدا، (ئەم كىتئەي كە لەبەر دەستە، كە قۇرئانە) باسۇ ئىبراھىميان بۇ بىكە، باس و خۇاسى ئىبراھىم بگىرەۋە، چى بوۋ؟ كى بوۋ؟ ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾، بە دۇنياسى ئىبراھىم (مُرْؤْتِيكى) زۆر پاست و پىغەمبەر بوۋ، واتە: پىغەمبەرىك بوۋ، بەلام پىش پىغەمبەر بوون، پىلۋىكى زۆر پاست و ساغ بوۋ، راستىيەكەي ئىبراھىم (عليه السلام) ھەم لە رۋوى نىيەتەۋە، ھەم لە رۋوى قىسەيەۋە، ھەم لە

پرووی کرده و دیه وه، هم له خودی خویدا، هم له کهل خه لکدا، هم له کهل خوادا، راست و ساغ و بئ گری و گوژ بوو، تنجا پیغه مبریش بوو، دیاره ته گهر راست نه بووایه، شایسته ی نه وه نه ده بوو، خوا بیکاته پیغه مبر.

تنجا دوی نه و پیناسه کورته، دینه سهر نه و توو پیژهی که له کهل بابی دا کردوویه تی: ﴿إِذْ قَالَ لِأَيُّهَا يَتَابَتُ﴾، یاد بکه وه! کاتیک به بابی خو ی گوت: نه ی بابی خوُم! ﴿لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾، بوچی شتاتیک ده پهرستی که نابیستی و نابینتی و، هیچ سوودیش پینا گه یه نی، هیچ دادیکت نادات، هیچ که لیتیکت بو ناگری؟ ﴿يَتَابَتُ﴾، نه ی بابی خوُم! ﴿إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْغَيْبِ مَا لَمْ يَأْتِكُ﴾، به دنیایی من به شیک له زانیاریم بو هاتوه، که تو بوژ نه هاتوه، نه و جوړه زانیاریه ت نیه، لیره دا ئیبراهیم ؑ نالی زانیاریه کی زورم بو هاتوه، ده لی: شتیک له زانیاریم بو هاتوه که بو تو نه هاتوه، بو نه وه ی خو ی له وه به دوور بگری بلی: بابه تو هیچ نازانی و من هه موو شتیک ده زانم! ﴿فَاتَّبَعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾، ده جا شوینم بکه وه اچونکه من زانیاریم له لایه، زانیاریه که که تو له لات نیه! تا کو پییه کی راست پینان بدهم، پییه کی راستی ساغی بئ گری و گوژ و به نامانچ گه یه نهر.

﴿يَتَابَتُ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ﴾، نه ی بابی خوُم! شهیتان مه پهرسته.

بوچی؟ ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا﴾، به دنیایی شهیتان سه ریچی کار بووه، به رانهر به (خوای) خاوهن به زه یی، خوای میهره بان و خوای خاوهن به زه یی.

﴿يَتَابَتُ﴾، نه ی بابی خوُم! ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾، من ده ترسیم که له لایه ن خوای خاوهن به زه ییه وه، سزاو نازاریکت تووش بئ، سه ره نجام بیی به دوستی شهیتان، چونکه خوا ته وانه سزا و نازار ده دات له دوا پوژدا، که دوستی شهیتان!

چه ند به نهر می و نه زا که ت و، به حورمه ت و میهره بانیه وه بابی ده دوتنی، به لام با بزاین: بابی چ وه لامیک ده داته وه؟

﴿قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَالِمٌ بِمَا يُبْرَاهِيمُ﴾، (بابی) گوت: نه ی ئیبراهیم! تایا تو په رستراوه کانی منت ناوین، ناده دیده ان ده گری، پینان پا زی نی؟ ﴿لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ﴾، بیگومان بابی به پرسیا زکردنی نکو و لیلکه رانه و به په خنه گرته وه و ده لی.

چۈن پەرستراۋەكانى مەنت ناۋىن؟ ئەگەر ۋاز نەھىتى، ۋاتە: ۋاز نەھىتى لە پەخنەگرتن لە پەرستراۋەكانم، ياخود ۋاز نەھىتى لەو پەيام و بانگەۋازى كە ھىناۋتە، كە بىرتىھ لە پەيامى تەنبا خوا پەرستى، بەرد بارانت دەكەم، ﴿وَأَهْجُرْنِي مِلًّا﴾، ماۋەيەكى زۆرىش بىرۆ لىم دابىرى، لەبەر چاۋم ون بە، ۋەك لە زمانى كوردى دا ئەو تەبىرە بەكاردى دەلى: بىرۆ مى خۆت بشكىنە، لەبەر چاۋم ون بە، بەلام ئىبراھىم چۈن جۋابى دەداتەۋە؟ ئىبراھىم دەريايەكى قوۋلە، دلىكى گەۋرەو فراۋانى ھەيە، ۋا بە ئاسانى شلوق نابى، ﴿قَالَ سَلَّمْتُ عَلَيْكَ﴾، گوڭى: سەلامت لى بى.

لىرەدا سەلامت لىتى، يانى: خوا حافىز، مەبەست سلاۋە، دەشگونجى بلى: سەلامەتى لەسەر تۆ بى، بى بەلا بى و، سەلامەتى و ئاشتى خوا لەسەر تۆ بى، ﴿سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي﴾، بە دلىبايى داۋاي لىبوردنت بۆ لە پەرۋەردگارم دەكەم، ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي خَفِيًّا﴾، چونكە ئەو بەرانبەرم زۆر مېرەبانە، بە مشوور و سەرپەرشتيارە، ﴿وَأَعْرَضَ لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، كۆشەگىرىش دەبىم لە خۆتان و لەۋەي كە لە جىاى خوا لىيان دەپارنەۋە، ﴿وَأَدْعُوا رَبِّي﴾، لە پەرۋەردگارىشم دەپارنەۋە، بۆكى؟ زۆرەي تەفسىرەكان گوتوۋيانە: بۆ باي.

بەلام مەن ئەۋەم بەلاۋە پەسندە كە مەبەست ئەۋە بى: لە خوا دەپارنەۋە كە قەرەبۋى ئەو نىشتىمان ئەو خەلك و كەس و كارەم، كە دەرم دەكەن، بۆ بكتەۋە، بە شۈتىكى دىكەۋ، بە خەلكىكى دىكە، ﴿عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا﴾، نىزىكە كە مەن لە پارنەۋەم دا لە خوا، بىمراد نەبىم، ۋاتە: بە ھۆى پارنەۋەكەمەۋە بەختەۋەر بىم، نەك بىمراد و دەست خالىي.

﴿فَلَمَّا أَغْرَضَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، ئىجا كاتىك كەنارى گرت لە خۇيان و لەۋە كە لە جىاى خوا دەپەرستى، ﴿وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا﴾، ھەر كام لە ئىسحاق و يەعقوب ۋەمان پى بەخشىن، (كوپو نەۋە) و ھەركامىكىشىمان گىرا بە پىغەمەر، ﴿وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا﴾، ھەرۋەھا لە بەزەيى خوشمان پىمان بەخشىن و، ناۋى چاك و بەرزمان بۆ پەيداكردن، ۋاتە: لە نىو گەلان و مرقۇبايەتيدا ناۋو ناۋبانگى چاكامان بۆ بىلاكردەۋە.

مەسەلە گەڕان

مەسەلە یەكەم:

هەرمانکردنی خوا بە باسکردنی ئیبراھیمی راست و ساغی پێغه‌مبەری خوا، و باسکردنی وتووێژی ئۆزکیانیە و هێمانەیی ئیبراھیم لەگەڵ بای (ئازە)دا، لە بارەیی پووجی بیروکەیی بپەرستییەوه، و ترساندنی لە سزای خوا، بە هۆی دۆستایەتی کردنی شەیتانیکە کە لە خوا یاخییە و سەرپێچیکارە:

خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۖ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَتَّبِعْ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ۚ يَتَّبِعْ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبَعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ۚ يَتَّبِعْ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ۚ يَتَّبِعْ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَسْكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ۚ﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە سێزدە بڕگەدا:

(١) - ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ﴾، هەر وهه‌ها لە کتێبدا باسی ئیبراھیم بکه، (أَذْكُرْ خَبَرُهُ فِي الْقُرْآنِ) باس و خواسه‌که‌ی لە قورئاندا بگێڕه‌وه، واته: بۆ خه‌ڵکه‌که‌ باسی ئیبراھیم (عليه السلام) بکه، باس و خواسه‌که‌ی بگێڕه‌وه.

(٢) - ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا﴾، به‌ دنیایی ئەو زۆر راست بوو، (صِدِّيق: صِدْقُهُ مُبَالَغَةٌ فِي الصَّادِقِ) (صادق) واته: راست، به‌لام (صِدِّيق) واته: زۆر راست، زۆر ساغ، چونکه ئەم صیغه‌یه بۆ زنده‌ڕۆیی کردنه، ده‌گوترێ: (مُشِيك) که صیغه‌ی موبالغه‌ی (ماسك) ه، (ماسك) که سِيك که چرووکه و نابەخشێ، به‌لام (مُشِيك) واته: زۆر چرووک، هه‌روه‌ها ده‌گوترێ: (طَعَامٌ حَرِيف) واته: زۆر تێژ، هه‌روه‌ها ده‌گوترێ: (زَجَلٌ حَرِيف) خادق (طَرِيق) واته: زۆر شاره‌زا له‌ پێ و بانان، که‌واته: ئەم پێژگه‌یه بۆ زنده‌ڕۆیی تێداکردنه، ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا﴾، به‌ دنیایی ئیبراھیم زۆر راست بوو:

١- هه‌م زمانی راست بوو.

٢- هه‌م دلی راست بوو، نیه‌تی راست بوو.

۳- ھەم كرده وەكانى راست بوو.

۴- لە خودى خۇيدا راست بوو.

۵- لە گەل خوادا راست بوو.

۶- لە گەل خەلكدا، راستبوو.

۳- ﴿يَبَيَّنَّا﴾ ھەروەھا پىتھەمبەرىش بوو، ئەمە بەدوو جوړ خوێنراوەتەو: (نېئا) و (نېيئا) بە ھەردوو شێوە كە خوێندراوەتەو، (الْيَبْيَ: فَعِيلٌ مِّنْ مَّعْنَى مَّفْعُولٍ، أَوْ مَعْنَى فَاعِلٍ)، (يَبِي) و (يَبِيْن) يان (فَعِيلٌ) بە مانای (مفعول)ن، واتە: ھەوآل پێدراو (مُنْبَأً)، ياخود (فَعِيلٌ) بە مانای (فاعل)ن، واتە: ھەوآل پێدەر (مُنْبَأً) پىتھەمبەرانىش ھەم خوا ھەوآليان پێدەدا، ھەم ئەوانىش ھەوآلى خوا بە خەلك دەدەن.

۴- ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ﴾، كاتىك بە باي خۆى گوت: ئەى باي خۆم! كە خوێنراو پىشەتەو: (يا أَبَتُ)، ھەروەھا خوێنراو پىشەتەو: (يا أَبَتَا)، واتە: ھەم بە سەر (فتح)، ھەم بە (ا) تەليف، ھەم بە ژىر (كسرى): (يا أَبَتِ، يا أَبَتَا)، سێ خوێندنەودى ھاتوون و ھەرسێكىشان واتە: ئەى باي خۆم! تىجا (ت) يەكە، چ ژىر، چ سەرى ھەب، چ تەليفى پتوھە بكت، قەرەبووى (ي)ە، لە جياى: (يا ابي) دەگوترى: (يا أَبَتِ)، يان: (يا أُمِّي، يا أُمَّتِ، يا أُمْتَا)، ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ﴾، واتە: يادى ئەو كاتە بكەو، كە ئىبراھىم ئاواى بە باي گوت.

۵- ﴿لَمْ تَعْبُدْ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ﴾، بۆچى شتىك دەپەرستى كە نابىستى و نابىنى، واتە: ھىچ شتىك نابىستى و ھىچ شتىك نابىنى، كە مەبەست پىنى بت و سەنەمەكانن، ياخود ئەگەر مەبەست پىنى كەسانىك بى كە مرووفن و دەپەرستىن، يان شەيتانن و دەپەرستىن، يانى: ھەق نابىستن و ھەق نابىنى.

۶- ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾، ھىچ سوودىشت پىن ناگەيەن، (أَغْنَى عَنْهُ كَذَا: كَفَاهُ إِثَاءً) واتە: ئەو شتەى لە كۆل كردهو، يان ئەو كەلپنەى بۆ گرت، كەواتە: ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾، واتە: ھىچ دادىكت نادا، ھىچ كەلپنىكت بۆ ناگرى، ھىچ بەھرەيەكت پىن ناگەيەن، ئە زيانىت لى دوور دەخاتەو، ئە سوودت بۆ دىنى.

۷- ﴿يَتَّخِذُ ابْنُ إِبْرَاهِيمَ مِن آلِ إِبْرَاهِيمَ مَا لِمَ يَأْتِيكَ﴾، جارىكى دىكە دووبارەى دەكاتەو:

ئەى باي خۆم! بە دلىبايى من لە زانىارىي شتىكم بۆ ھاتو، كە بۆ تۆ ئەھاتو.

که مەبەست پیتی زانیاری (وحی) ه، واتە: خوا سروش یۆ کردووم، چەند بە ئەدەبەو دەلت: ﴿إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ﴾، واتە: (جاءني شيء من العلم، وَأَنْتَ عَلَى شَيْءٍ مِنَ الْجَهْلِ)، من شتیک لە زانیاریم بۆ هاتووە و، تۆش شتیک لە ئەزانیت هەیە، نالت: من زۆر زانام و تۆش زۆر نەزانی، بەلکو دەلت: شتیک لە زانیاریم بۆ هاتووە، کە تۆ ئەو شتە لە زانیاری لەلا نیە، بەشتیک لە زانیاری بۆ من هاتووە، کە تۆ ئەو بەشە لە زانیاری لەلا نیە، ئەک بلت: تۆ هیچ نازانی، چونکە ئەو پێچەوانەی ئەدەب و پێزە لەگەڵ باب دا، بەلە چاوی ئیبراھیمیش نغزو بووبی لە ئەفامیدا، بەلام دەبی کور لەگەڵ بابیدا زۆر بە ئەدەب و ئەزاکە ئەو قسە بکات.

(۸) - ﴿فَاتَّبَعْتَنِي﴾، واتە: ئەو زانیاریەکی بۆم هاتووە، لێم وەرگیرە، مەبەست پیتی ئەو هەیه، بەلام گوتووین: شونیم بکەو، واتە: من لە خزمەتت دام، وەرە پێکەو دەروین، بەو زانیاریەکی کە لەلایەن خواوە بۆ من هاتووە، بەپیتی ئەو زانیاریە، دیکەومە پێشت و لە خزمەتتدام، برۆ با پێکەو برۆین بە پێی راستدا، ئەک بلت: تۆ شوینم بکەو، بەو واتایە من لە پێشت تۆوە دەروم، نا، یانی: من لە خزمەتتدا دەروم، تۆش وەرە لەگەڵمدا بەو پێی راستەدا کە خوا پێشان منی داو، بۆ ئەوێ سەرغراز و دەر باز بین.

(۹) - ﴿أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾، پێیەکی راست پێشان دەدەم، دیارە لێرەدا: ﴿أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾، پیتی دەگوتری: (إِسْتِعَاذَةَ مَعْصِيَةٍ) خواستەو هەیهکی راشکاو، (شُبَّةُ الْإِسْتِغَاذَةِ الْمَوْصِلُ إِلَى الْحَقِّ، بِالطَّرِيقِ الْمُسْتَقِيمِ)، بیر و برۆایەکی گەینەر بە هەق، چونراوە بە پێی راستەو، واتە: وەک چۆن بە پێی راستدا دیکەو ئەمانج، ئەو زانیاریە خواپەش کە بۆ من هاتووە، دەمانگەینتە ئەمانج و دەر باز دەبین.

(۱۰) - ﴿يَتَابِتْ لَا تَعْبُدَ الشَّيْطَانَ﴾، بۆ جاری سێهەم دووبارە دیکاتەو: ئەو بای خۆم! شەیتان مەپەرستە، بیکۆمان بای بت و صەنەمی پەرستوون، بەلام ئەو شەیتانە، کە پەرستنی بت و صەنەمەکان جوان دیکات، بۆیە پەرستەنەکی پێک پالداو ئەو لای شەیتان.

(۱۱) - ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا﴾، بەلگە دینیتەو کە نابێ شەیتان پەرستری، دەلت: چونکە شەیتان بۆ (خوا) خاوەن بەزەیی سەرپێچیکارو لە بەرانبەریدا یایخێ.

(عَصِيٌّ: صيغة مبالغة للعاصي) دیسان (عَصِيٌّ) یەش پێزگەیهکی زێدەرپۆی کردنە بۆ (عاصي)، (عاصي) واتە: تاناکار، یایخی، بەلام (عاصي) واتە: زۆر تاناکار و زۆر سەرپێچیکارو یایخی، خوا ﷻ دەیتوانی بفرموی: (يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّهُ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا) بەلام: (الإظهار

مَقَامَ الْإِضْمَارِ لِزِيَادَةِ التَّنْفِيهِ)، باسى شەيتان بۆيە دووبارە كراۋەتەۋە، كە ئەمە دەر خستەنە
 لە جىياق پەنھانكردن، يانى: لە جىياق ئەۋەى ڤانوا بە كار بىنىنى، يەكسەر ناۋى ئاشكرى
 شەيتانى دووبارە كر دۆتەۋە، ئەمە بۆ زياتر سەلەماندەۋەى بابىەق لە پەرستىنى شەيتان و
 كوتراپەلى بۆ شەيتان.

(۱۲) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَمْسَكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ﴾، بۆ جارى چۈرەم و كۈتايى ئىبراھىم
 دەلى: ئەى باي خۇم! مەن دەرستىم كە لە (خۋاى) خاۋەن بەزەيەۋە ئازار و سزات توۋش بى.

ئىجا ئەگەر خۋاى خاۋەن بەزەيەى كەسىك سزاۋ ئازار بىدات، ديارە شىكى زۆر خراپى
 كر دۈە، ئەگەرنا خۋاى خاۋەن بەزەيەى، ھەر مېھرەبانىي و لوتف و كەرەم و بەخشى لى
 چاۋەڤى دەر كى، بەلام ئەۋ كەسى خۋاى خاۋەن بەزەيەى و لىدەكات، سزاي بىدات، ديارە
 دەبى كارىكى زۆر نا قۇلۇ خراپى كر دىتى، ئەگەرنا خۋاى خاۋەن بەزەيەى خەلك سزا نادات، لىرەدا:
 (التَّعْبِيرُ بِالْخَوْفِ: تَأْذِيبٌ مَعَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَغْلُمُ الْغَيْبَ سِوَاهُ)، بۆچى دەلى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ
 يَمْسَكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ﴾؛ دەرستىم لە خاۋەن بەزەيەۋە سزاۋ ئازارت توۋش بى؟

ئەم تەبىرە جۆرىكە لە ئەدەب لەگەل خۋاى بەرزدا، كە بەس خۋا بۆ خۋى دەزانتى:
 پەنھان چۆنە؟ چۈنكە دەرگونجى خۋا، باي ئىبراھىم بىخاتە سەر راستە ڤى و ھىدايەت
 بىخاتە نىۋ دلى و، سەرەنجام سزاي توۋش نەبىنى، بۆيە لە نىۋان ئەگەرۋ ئەگەرۋ
 ھىشتۋوۋەتەۋە، خۋا سزاي بىدات يان نا، ئەۋىش بەۋ تەبىرە (إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمْسَكَ عَذَابُ
 مِنَ الرَّحْمَنِ) مەن دەرستىم سزات توۋش بى لە (خۋاى) خاۋەن بەزەيەۋە.

(۱۳) - ﴿فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾، سەرەنجام بىبە دۆستى شەيتان.

(الْوَلِيُّ: الصَّاحِبُ وَالْمُتَّبِعُ وَالْقَرِيبُ وَالْمُحِبُّ)، (ولى) ھەم بە ماناي ھاۋەل، ھەم بە ماناي
 شۈنكەۋتۋو، ھەم بە ماناي نىزىك، ھەم بە ماناي خۋشەۋىست دى، بە ئەكىد كەسىك
 ھەرمانبەرى شەيتان بىكات، لە شەيتانەۋە نىزىك دەبى و شۈنى دەكەۋى و، سەرەنجام
 توۋشى ھەمان چارەنۋوسى تال و دۇۋار دى، كە شەيتان توۋشى بوۋە.

لىرەدا جىي سەرەنچ ئەۋەيە كە ئىبراھىم ﷺ چۈر جاران بانگى باي دەكات: (يا اَيْت،
 يا اَيْت، يا اَيْت، يا اَيْت)، ئەى باي خۇم:

جارى يەكەم: ڤوۋچى پەرستراۋەكەى دەخاتە بەرچاۋى: ﴿لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا
 يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾، كەۋاتە: ڤوۋچە، پەرستراۋىك نە بىستى و، نە بىنىنى، نە ھىچ

سوودىكت پى بگەنى، نه هېچ دادىكت بدات، نه هېچ كەلتىكت بۇ بگرى، شتىكى پووچه و نابى بپرستى.

جارى دووه: ﴿يَتَّابِتْ إِلَى قَدْ جَاءَ فِي مَرَكِ الْعَلَمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ﴾، واتە: بابە گيان! تۆ گىرۆده بووى بە نه زانىيه وه، منىش خوا زانىارى كردووم و شاره زاي كردووم، بهرچاوى پروون كردووم، كه واتە: له گەلم ببە، با هەردوو كمان لەو زانىارىيه كه خوا پىداوم، به هەرمەند بىن.

جارى سىيه: ﴿يَتَّابِتْ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ﴾، باسى نه پرستنى شەيتانى بۇ دەكات، كه سەرىنچىكارە بۇ خوا.

جارى چواره: ورده ورده لىى توند دەكات و دەلى: ﴿يَتَّابِتْ إِلَى أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ﴾، ئەى بابە! دەترسم سزاي خواى خاوهن بەزەيىت بگاتى، ئنجا خواى خاوهن بەزەيى كه سىك سزا بدات، دەبى شتىكى زۆر خراپ و ناقولاي كەردبى، خووى دارى داوه ته دەست خوا، كه سزا و ئازارى بدات، ئەگەرنا خواى خاوهن بەزەيى جگە لە كه پەم و بەخشش و چاكە، لىى چاوه پى ناكرى.

مهسه لهی دووهم:

وه لآمدانه وهیه کی رهی و قورسی نازهر، بۆ ئیبراھیمی کورپی و هه په شه لیکردنی به بهرد
بارانکردنی و ده رکردنی بۆ ماوه یه کی زۆر و شویتیکی دوور:
خوَا دده رموئ: ﴿ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ إِلَهِتِي يَتَّبِعُهُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ
وَأُخْرِجُنِي مِنْهَا ۖ ﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه ته، له چوار برگه دا:

- (۱) ﴿ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ إِلَهِتِي يَتَّبِعُهُمْ ﴾، (بابی گوئ: ئە ی ئیبراھیم! الْفِتْنَةُ تَابَا تَو
په رستراوه کانی منت نلۆین؟ (الزمخشری) ده لئ: قَدَّمُ الْخَبَرَ عَلَى الْمُبْتَدَأِ، لَانْه كَانَ أَهَمُّ عِنْدَهُ، نَالَتْ: (یا
إبراهيم أراغب أنت عن آلهتي)، به لکو ده لئ: ﴿ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ إِلَهِتِي يَتَّبِعُهُمْ ﴾، (خبر)
پیش (مبتدا) خراوه، چونکه نه وه گرنگتر بووه، نه وهی که به لای نازه ره وه گرنگ بووه، نه ویستی
ئیبراھیم و، په زکردنی بووه بۆ په رستراوه کانی، نه وهی به لاره گرنگ بووه، نه ک بانگ کردنی ئیبراھیم.
- (۲) ﴿ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ ﴾، بیکومان نه گهر واز نه هێتی، ئهم (ل)ه، له عورقی شاره زاییانی زمانی عهدی دا،
زه مینه خوشکهره بۆ سویند [اللام مُوطَّئَةٌ لِلْقِسْمِ] که مانای جه ختکردنه وه ده گیه نئ، ده لئ:
(تأكيد لكونه راجعاً إن لم ينته عَنِ الْكُفْرِ بِآلهتهم) واته: جه ختکردنه وهی نه وهیه که به ته نکید بهرد
بارانی ده کات، نه گهر ده ست هه لئه گرتی، له کوفرکردن به په رستراوه کانیان.

واتایه کی دیکه: نه گهر تۆ ده ست هه لئه گری و واز نه هێتی له بانگه شه کردن بۆ نه وه
په یامه ی که هیناوته، که بریتیه له په یامی ته نیا خواپه رستی.

یاخود: ههردووکیان پێکه وه: ده بی واز بێنی له بانگه شه کردن بۆ ته نیا خواپه رستی و،
بپێروایی به وه په رستراوانه ی تیمه.

نه گهر واز نه هێتی:

- (۳) ﴿ لَأَرْجُمَنَّكَ ﴾، به دلنایی بهرد بارانت ده که م، (الرَّجْمُ: الرُّمِي بِالْحِجَامِ وَهِيَ الْحِجَارَةُ) (رجام)
واته: بهرد، (لَأَرْجُمَنَّكَ) واته: بهرد بارانت ده که م، یان سه نگه و بهردت ده نێم، نه وهش ده گونجی
واته: که له که بهردت له سه ر ده که م، هینده ت بهردان پێدا ده ده م.

۴- ﴿وَأَهْجُرْني مَلِيًّا﴾، ماوهیەکی زۆریش لێم دووربکەو، لەبەر چاوم و ن بە و بڕۆ، (الهَجُر: قَطَعَ الْمَكَالَةَ وَقَطَعَ الْمَعَاذِرَةَ)، (هَجَرَ) بڕیتە لە قسە لێک داڕین و مامەتە لێ داڕین، (ملیاً: أي طويلاً) لە چیهووە هاتو؟ (هُوَ فَعِيلٌ وَلَا يُعْرَفُ لَهُ فِعْلٌ مُجَرَّدٌ وَلَا مَصْدَرٌ، فَعَلِي مُشْتَقٌّ مِنْ مُضَدَّرٍ مُنَابٍ وَهُوَ فَعِيلٌ بِمَعْنَى فَاعِلٍ، يُقَالُ: أُمِلِيَ لَهُ، إِذَا أَطَالَ لَهُ الْمُدَّةُ، (فعلياً) صفة لمصدر مَحْذُوفٍ مَنْصُوبٍ عَلَى الْمَفْعُولِيَّةِ الْمُطْلَقَةِ أَي : هَجِراً مَلِيًّا أَوْ مَنْصُوبٌ عَلَى الصِّفَةِ يُظَرَّفُ مَحْذُوفٍ: زَمَناً طَوِيلًا)، وشەى (ملي) لەسەر کیشی (فعلیل)، بەلام نە (فعل) یکی پووێ هەیه و نە چاوگیکیشی هەیه، بەلکو لە چاوگیکێ مردوووەوە وەرگیراو، کە لێرە ئەم (فعلیل)، بە مانای (فاعل)، (مَلِيًّا) واتە: (طويلاً) ماوهیەکی زۆر درێژ، دەگوترێ: (أُمِلِيَ لَهُ) نەگەر ماوهی دیکەى بۆی درێژ کرد، کەواتە: لێرەدا (مَلِيًّا) سیفەتە بۆ چاوگیکێ قرتتێراو کە لەسەر حالەتی بەرکاری پەها (المفعولية المطلقة) (منصوب)، واتە: دووربکەووەوە بە دوورکەوتنەووەیەکی درێژ، یاخود (منصوب)، لەسەر صیغەت بۆ (ظرف) یکی قرتتێراو، واتە: (زَمَناً طَوِيلًا) تۆ بڕۆ ماوهیەکی دوور و درێژ لەبەر چاوم و ن بە.

بە گورتیی: بابی ئیبراھیم ویستووێهت شار بە دەری بکات و گوتووێهت: لەبەر چاوم و ن بە، وەك پێشتریش گوتمان: لە کوردەواریی خۆمان دا، ئەگەر کەسێک لە کەسێک تووڕەبێت دەلێ: دەبڕۆ ملی خۆت بشکێنە، واتە: بڕۆ لەبەر چاوم و ن بە، بەلام هەر زمانە، شێوە دەربڕینیکی نایبەت بە خۆی هەیه.

مەسەلەى سىيەم:

وہ لآمدانہ وہیہ کی میہرہ بانانہو نارامانہی ئیبراہیم ﷺ بۆ بابی و، پریاردانی بۆ کہ نار گرتی لہ غویان و لہ پەرستراوہ کان و، پریاردانی کہ لہ پەرورہ دگاری بیاریتہ وہ و داوای لیبوردن بۆ بابی بکات:

خو ا دہفہ رموی: ﴿ قَالَ سَلِّمْ عَلَیْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّ إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ۝۱۷ ﴾
وَأَعَزَّ لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿۱۸﴾

شیکردنہ وہی ئەو ئایەتانہ، لہ شەش برگەدا:

۱- ﴿ قَالَ سَلِّمْ عَلَیْكَ ﴾، (ئیبراہیم ﷺ) گوئی: سەلامت لێبێ.

گوئی (سلام علیک) لێرەدا دوو مانای هەن:

أ- مەبەست سلاوکردن و پێژ لێگرتنە، یانی: سەلامت لێبێ.

ب- دەشکونجێ ئەمە دوعاکردنی ئیبراہیم ﷺ بۆ بابی واتە: یاخو هەر سەلامەت و بێ بە لا بی، من وا دەپۆم.

۲- ﴿ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّ ﴾، بە دنیایی داوای لیبوردن بۆ لہ پەرورہ دگاری دەکەم.

بێگومان ئەمە پێش ئەوہ بووہ کہ ئیبراہیم دنیای بۆ: بابی بپروا ناھێتێ، چونکہ لہ ئایەتەکانی: (۱۱۲ و ۱۱۴)ی سوۋرەتی (التوبة) دا، خو ئەوہمان بۆ پوون دەکاتەوہ، کہ دہفہ رموی: ﴿ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝۱۱۳ ﴾، واتە: پێغەمبەر (ﷺ) و بپرواداران بۆیان نیہ داوای لیبوردن بۆ ھاوبەش بۆ خو دانەرەکان بکەن، ئەگەر خاوەن نێزیکایەتییش بێ لہگەلیان {با غزیشیان بێ} دواى ئەوہی بۆیان پوون بۆتەوہ کہ ھاوہلی دۆزەخن، {واتە: دواى ئەوہی بۆیان دەرکەوتوہ کہ لەسەر کوفر و شیرک مردوون، نابێ بۆیان بیاریتەوہ}.

دوايى دهفه رموى: وَمَا كَانَتْ أَسْتَفْغَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَيِّهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَرَكَهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿٥٤﴾. واته: داواى ليبيوردن كردن ئيبراهيميش بۆ باي، تهنيا به هوئى به ئينيكته وهه بوو كه پيندا بوو، به لام دواى ته وهى بۆي پوون بۆوه كه دوزمنى خوايه (و هه ر به روا ناهينئى) دوورى ليگرت، حاشاى ليگرت، به دانيائى ئيبراهيم زۆر به په رۆش بوو، زۆريش هئيدى و مه ند بوو.

تیجہ لہ برگی ہشتہمی نہم تہ فسیرہ دا، گہ تہ رخا مان کردوہ، بۆ تہ فسیری سورورتی (التوبة) بہ تفصیلی باسی تہو بابہ تہ مان کردوہ.

که‌واژه: لی‌ره‌دا که ده‌فه‌رموئ: ﴿سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّ﴾، یی‌گومان داوای لی‌بور‌دنت
 بۆ له په‌روه‌ره‌دگارم ده‌که‌م، به ته‌کید ئی‌په‌راهم له چه‌ندان شوئن له قور‌تاند‌ا خ‌وای
 په‌روه‌ره‌دگار لی‌ی گیر‌اوه‌ته‌وه، وه‌فادار‌بووه بۆ به‌ئینه‌که‌ی که به باب‌ی داوه‌وه، داوای لی‌بور‌دن
 بۆ باب‌ی هه‌ر کرد‌وه، تا‌کو د‌نیا بو‌وه که دو‌ژمن‌ی خ‌وایه‌وه ب‌روا نا‌ه‌یت‌ئ و لی‌ی نا‌و‌م‌ید
 بو‌وه.

۳- ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي حَفِيَّا﴾، به دنیایی په‌روه‌ردگارم به‌رانبه‌ر به من زور چا‌که‌کاره، زور خا‌وه‌ن لوتفه، زور به‌خشنده‌یه له‌که‌لم و گرن‌کیم یتده‌دا، (الحَفِيَّا: الشَّدِيدُ الْبَرُّ، وَالْإِطْفَافُ: وَالْعَفَاةُ: الْإِفْتِمَامُ وَالْإِكْرَامُ)، (حَفِي) که‌سی‌که که زور چا‌که‌کار بی و زور خا‌وه‌ن لوتف بی به‌رانبه‌ر به که‌سی‌ک، (العفاة) واته: گرن‌کی یتدان و با‌به‌خ یتدان و ری‌زلی‌گرتن.

۴- ﴿وَأَعِزِّلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، ههروههها په‌پرده و گوښه‌گیرده‌بم له تیه‌وو له‌وه‌ی که له جیاتی خوا یت‌ی ده‌پارێنه‌وه، ده‌شکو‌نجی (تدعون) لێ‌ده‌دا مه‌به‌ست (تعبدون)، یت، واته: ته‌وه‌ی که له جیاتی خوا ده‌په‌رستن، هه‌لبه‌ته‌ پارانه‌وه‌ش کا‌کلی په‌رسته، وک له فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ ها‌تو: {الدَّاعِيَ هُوَ الْعِبَادَةُ} {اخرجه احمد: ۱۸۴۱۵، و‌ابو داود: ۱۴۷۹، و‌الترمذي: ۲۹۶۹، و‌قال: حسن صحيح)، واته: یارانه‌وه بریتیه له په‌رستن.

(۵) - ﴿وَادْعُوا رَبِّي﴾، له په روږدگارېشم ده پارټمه وه.

هه‌موو راهه‌که‌رانی قورئان وایان لیکداوه‌ته‌وه، واته: بۆ تۆ ده‌یاریمه‌وه ئه‌ی یابه!

بِهَلَامٍ مِنْ وَايِ تَيِّدَهْگَمْ كِه مَهَبَسَتْ نَهَوَه نِيَه بَو بَايِ پَپَرِيْتَهَوَه، چُونَكِه پَنَشَنِي بَاسِي نَهَوِي كِرْد، دَاوَايِ لَيِّيُورْدَنْت بَو لَه پَهَرُوهرْدگَارَم دَه كَهَم، بَه لَنَكُو كِه دَهْفَه رَمُوئِي: ﴿وَاَعَزَّلَكُمْ وَمَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اَللّٰهِ﴾. كُوشَه كِير دَهِيْم وَ دَه سَتَه رَدَارِي تِيَهَو

په رستراوه کانتان ده بښم و، دهرؤم و سهري خؤم هه لده گرم. ﴿وَأَدْعُوا رَبِّي﴾ له په روهر دگارېشم ده پاريمه وه، واته: له په روهر دگارم ده پاريمه وه که دهر ووی خیرم لیکاته وه و کارم بؤ ناسان بکات، قهره بوی تیره و نه و نیشتمان و زیدم بؤ بکاته وه، که به ناچارې به جیې ده هیلم، نجا نه و نایه ته ی دوايي، له گه ل نه و مانایه دا ده گونجی که گومان، چونکه دوايي ده فهرموئ:

۶- ﴿عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا﴾، نيزيکه، له وانه يه، چاوه پروانکراوه که من به پارانده و له په روهر دگارم بيمراد نه یم، ده ستخه رؤ نه یم، بېهش نه یم، واته: که تیره به و شیوه يه له گه ل مندا مامه له ده کن، منیش له په روهر دگارم ده پاريمه وه، هیوام وایه خوا دهر ووی خیرم لیکاته وه و قهره بوی تیره و بؤ بکاته وه.

نهم مانایه راستره، بؤ نه ووی دووباره نه بئ له گه ل نه وده، که پېشتر باسکراه که داوای لیبوردن بؤ بابی ده کات.

قوله باسیک: هه له ینجانی دوو حوکمی کړنگ له م دوو نایه ته: (۴۷ و ۴۸)

حوکمی یه که م: (القرطبي) گوتوویه تی: (أَسْئَلُ بِقَوْلِهِ: ﴿سَلَّمَ عَلَيْكَ﴾ عَلَىٰ جَوَازِ بَدَا السَّلَامِ مَعَ الْكَافِرِ)، واته: لیره دا که فهرموویه تی ﴿سَلَّمَ عَلَيْكَ﴾ نهم به به لکه هیندراوه ته وه (نهم فهرمووده ی خوا) له سر نه وه که دروسته مروؤف له سره تاوه سلاو له کافر بکات، که هه ندیک له شه عزانان به پئی تیکه یشتیان له هه ندیک فهرمایشتی پیغمبر ﷺ رایه کی پیچه وانه ی نه ویه یان هه یه و، پیتان وایه دروست نه مسولمان ده ستپشخه ری سلاو کردن بی له کافر، بؤ وینه نهم ده قیه یان له وباروه به به لکه هیناوه ته وه: که ده فهرموئ: ﴿لَا تَبْذُؤُوا أَهْلَ الْكِتَابِ بِالسَّلَامِ، وَإِذَا رَأَوْهُمْ فِي طَرِيقٍ فَاسْطَرُّوهُمْ إِلَىٰ أُخْفِيهِ﴾ (أخرجه ابن حبان: ۵۰۱، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم)، واته: تیره له سره تاوه سلاو له خاوهن کتبه کان مه کن و نه گهر له رینه کیش دا بینتانن بیانخه نه تنکه به ره وه!

به لام به لکه هینانه وه به و ده قه بؤ حوکمی کی وا به ره های، راست نه، چونکه: وه زانیای فهرمووده ناس نه وانه ی که فهرمووده کانی پیغمبر ﷺ یان شهرح و تفسیر کردون، ده لئین:

نهمه بونه یه کی تایبته بووه و، له کاتیکدا بووه که نه و خاوهن کتبه یانه دژایه تی و ناکوکیان له گه ل نه هلی نیسلام دا بووه، پیغمبر ﷺ فهرموویه تی: تیره ده ست پشخه مه بئ بؤ

سلاۋلىق كىردىن، بۇ ئەۋەي لەۋ سلاۋ لىق كىردىنە و دەستىشخەرىيە ئىتو، ۋا ھەلنە ھىنچن كە ئىتو لىيان دەترىن، واتە: ئەمە بۇنەۋ مەقامىكى تايىت بوۋە، ئەگەرنا نابى ھىچ كەس لە ئەھلى ئىسلام بەرئىزىترو بە حورمەتتر بى، خۋاي پەرۋەردگار كە پىئمان دەفەرمۇئ: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ (البقرة، ۸۳) واتە: چاكە بە خەلىق بلىن، ھەرۋەھا پىئمان دەفەرمۇئ: ﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (البقرة، ۱۹۲) چاكە كار بن، بىكومان خوا، چاكە كارانى خوشدەۋىن، سلاۋ كىردن و دەست پىشخەرىي كىردن بۇ سلاۋ، يەككە لە شتە چاكە كان، يەككە لە چاك گوتنە كان، بەلكو لاي كەمى چاكە گوتنە كە تۇ سلاۋ بىكەي و، دەستىشخەرىي بىكەي بۇ سلاۋ كىردن.

كەۋاتە: ئەۋەي لە فەرمايىشتى پىنغەمبەر ﷺ دا ھاتو، ئەۋىش ئەگەر ساغ بىكىنەۋە كە سەنەدەكى راستەۋ پىنغەمبەر ﷺ ۋاي فەرموۋە، دەبى بلىن: بە تەكىد پىنغەمبەرى خوا ﷺ بۇ ھال و مەقامىكى تايىت ۋاي فەرموۋە، ئەگەرنا پۈۋىشى كىشتى ئىسلامەتى ئەۋەپە كە تۇ دەست پىشخەرىي بۇ چاكە كارىي و ھاۋكارىي و بۇ سوۋد گەياندىن بە بەندەكانى خوا، مسولمان بن، يان نا مسولمان بن، بە مەرجىك لە ھالەق بەر بەرەكانى و جەنگ و شەپدا نەبن، ئەگەرنا ھىچ كەس نابى لە مسولمان خوش خولقتىر بى، بەرئىزىترو بى، بە حورمەتتر بى، ئىنجا ئەم رستە قورئانىيەش بەلگەيە لەسەر ئەۋە.

ھۆكۈمى دوۋەم: ئەگەر تەماشاي ئايەتەكانى قورئان بىكەين، بۇمان دەردەكەۋى كە ئىبراھىم ئالىيە ھەتا ماۋەپەكى زۆر ھەر بۇ باب و دايىكى پارلۋەتەۋە، بە بەلگەي ئەۋ تايەتەي لە سوۋرەتى: (ئىبراھىم) ۴۱- دا ھاتو، كە پىشتەر لە تەفسىرى سوۋرەتى (ئىبراھىم) و لە بەسەرھاتى ئىبراھىمدا باسما كىرد، ئىنجا ئەۋ دوۋەپەش كاتىك كىردە، كە ماۋەپەكى زۆر لە (خزان) ماۋەتەۋە، دۋايى چۈۋە بۇ سەر زەمىنى كەنەئىيەكان، ھەر لە شام، دۋايى چۈۋە بۇ مىس، دۋايى كە پادشاي مىس ھاجەرى پىداۋە، يان ھاجەرى بە خشىۋە بە سارە خان، ئەۋىش داۋپەق بە ئىبراھىم ئالىيە و ھاۋسەرگىرىي لەگەلدە كىردە، ئىنجا دۋايى ھاجەر ئىسماعىلى دەبى و، جارى تىستا سارە خان ئىسحاقى نەبوۋە، دۋايى ئىبراھىم ئالىيە ھاجەر ئىسماعىلى كۈپى كە مەلۇت كە بوۋە، دەبات و لەسەر زەمىنى ھىجاز دايان دەنت، دۋايى كە لىيان دوۋرەدەكەۋىتەۋە، كۆمەلەك پارانەۋە دەكات لە خزمەت خۋادا و، كۆتا پارانەۋە ئەۋەپە كە دەفەرمۇئ:

﴿رَبَّنَا آغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ (۴۱) ئىبراھىم، واتە: پەرۋەردگارمان! لىم بىۋورە، لە باب و دايىكم بىۋورە، لە بىرۋاداران بىۋورە، لە رۇزىكىدا

که لێپرسینهوه دێته ئاراوه، کهواته: تاکو ئەو کاتەش ئیبراهیم هەر بۆ باب و دایکی پاپاوه‌تەوه، بە پیتی ئەو بە‌لێنە‌ی که بە بابی داوه!

بە‌لام دوا‌یی - وه‌ک له سوورەتی (التوبة) دا دیاره - له کۆتاییدا که گە‌یشتۆته دُنیا‌یی، یان خ‌وای پە‌نه‌انزان دُنیا‌ی کردۆته‌وه که: بابت دوژمنه‌و ب‌پروا ناهێنێ، ئە‌وجار دە‌ست‌به‌رداری دا‌وای لێ‌بو‌ردن بۆ کردنی بو‌وه، ئنجا خ‌وای پە‌روه‌ردگاریش له سوورەتی (الممتحنة) دا پێ‌مان پاده‌گە‌یه‌نێ و ده‌فه‌رموێ:

﴿ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كُفْرًا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ رَّبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾ الممتحنة. ﴾

واته: له ئیبراهیم و ئە‌وانه‌دا که ش‌وتنی که‌وتبوون، س‌ەر مە‌شقیه‌کی باش ه‌یه‌یه بۆ تێ‌وه... {دوا‌یی لێ‌ی ه‌ه‌ند‌اوێ‌ری} جگه‌ له قسه‌ی ئیبراهیم که بە بابی گوت: دا‌وای لێ‌بو‌ردنت بۆ له پە‌روه‌ردگارم ده‌که‌م...، یانی: له‌وه‌دا ئیبراهیم مە‌که‌نه س‌ەر مە‌شق، چونکه ئیبراهیم کاتێک که ئە‌و بە‌لێنە‌ی به پە‌روه‌ردگاریدا (وه‌ک ئابه‌ته‌که‌ی سوورەتی (التوبة) بۆ‌مان ده‌رده‌خات)، که ئومێدی ه‌ه‌بوو ب‌پروا بێنێ، بە‌لام دوا‌یی که دُنیا بوو ب‌پروا ناهێنێ، دە‌ست‌به‌رداری بوو و حاشای لێ‌کرد.

که‌واته: له‌وه‌دا چ‌او له ئیبراهیم مە‌که‌ن، چونکه ئە‌و ئومێدی ه‌ه‌بوو، بابی ب‌پروا بێنێ، بۆ‌یه بۆ‌ی پاپا‌یه‌وه و، کاتێک که دُنیا‌بوو که ئێ‌مان ناهێنێ، دە‌ست‌به‌رداری بوو.

مەسەلەى چۈرەم و كۆتايى:

دۋاى ئەۋەى ئىبراھىم، بايى و گەلەكەى و پەرستراۋەكانىيانى جىنۋىشت، خوا ئىسحاق و يەعقوبى ۋەك دوۋ پىغەمبەر پىتەخشىن، كە خوا بەھرەمەندى كرد بوون لە بەزەىى خۆى و ناوبانگى باش و بەرزىشى پىدان:

خوا دەفەرمۆى: ﴿ فَلَمَّا أَغْرَزْهُمْ وَما يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۖ وَهَبْنَا لَهُم مِّنْ رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلَيْنَا ۖ ﴾

شىكردنەۋەى ئەۋ ئايەتەنە، لە پىنج بەرگەدا:

۱- ﴿ فَلَمَّا أَغْرَزْهُمْ وَما يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ ﴾. كاتىك لىيان پەرىدە بوو و كەنارى لىيان گرت، لەۋەى كە لە جىيانى خوا دەپەرستىن، واتە: دەستبەردارى خۇشيان و پەرستراۋەكانىشيان بوو، پەرىدە بوو، وازى لىيەنەن و لىيان دوۋرگەۋتەۋە.

ۋەشەى (لەما) (حَرْفٌ وَجُودٌ لَوْجُودٍ أَي: يَفْتَضِي وَجُودَ جَوْلِهِ لِأَجْلِ وَجُودِ شَرْطِهِ)، (لەما) پىتى بوونە لەبەر بوون، واتە: بوونى ۋەلەمەكەى دەخوازى، لەبەر ھەبوونى مەرچەكەى.

۲- ﴿ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۖ ﴾. لە ئەنجامى ئەۋەدا كە لىيان دوۋرگەۋتەۋە و، لەۋەش كە لە جىيانى خوا دەپەرستىن: تىمە ئىسحاق و يەعقوبىمان پىدان، ئىسحاق كۆرى ئىبراھىمە ئىسحاق، لە سارەخان، خوا لىي پازى پى، يەعقوبىش كۆرى ئىسحاق، كە ئىسحاقىش ھاسەرەيكى بوۋە و يەعقوبىيان بوۋە، كە واتە: ئىسحاق كۆرى ئىبراھىمە و يەعقوب نەۋەپەتى، ئىسحاق لە پەيمانى كۆندا دەلتى: تاكو يەعقوب گەيشتۆتە تەمەنى پازدە (۱۵) سالى، ئىبراھىم لە ژياندا بوۋە، بۆيە خوا دەفەرمۆى: ھەردوۋكىمان پى بەخشىن.

بەلەم لىرەدا پەرسىارەك دىتە پىش:

بۆچى خوا ﷻ لىرەدا تەنبا باسى ئىسحاق و يەعقوب دەكات؟ ھەلەتە دۋاىى باسى ئىسماعىل بە تايبەت دەكات، بەلەم بۆچى نافەرمۆى: ئىسماعىلىشمان پىدا؟ ئەۋە حىكمەتىكى گەنگى تىدايە، چونكە ئىسماعىل پىش ئىسحاق، خوا بە ئىبراھىمى داۋە، بەلەم بۆيە باسى ئىسحاق و يەعقوب دەكات، چونكە لىرەدا سىياقەكە ئەۋە دەخوازى.

بابزانىن چۆن؟ تېپراھىم لە زىدى خۆى و لە نىشتمانى خۆى، دەرکراوھ و باي شاربەدەرى کردوھ و خزمەکان ناچارىان کردوھ، وڵات بەجێھێلى، تەنیا خۆى و سارەخان خىزانى بووھ و ھىچ ھۆگر و کەسێکى دیکەى نەبووھ، دلى پىخۆش بکات، بەلām دوایى کە خوا ئىسحاقى پى دەبەخشى و، دوایى یەعقوبویش بە ئىسحاق دەبەخشى، ئەوانە لەلای ئىپراھىم دەمێننەوھ، بەلām ئىسماعىل و دایکى ئىسماعىل، ھاجەر، ئىپراھىم بە فەرمانى خوا دەیانبات بۆ حىجاز، واتە: ئىسماعىل لەلای ئىپراھىم نابى، کە بىتە ھۆگرى و، بىتە فەرەبووى خزم و قەومەکەى کە دەریان کردوھ، بەلکو ئەوانەى بوونە مایەى ھۆگرى و ئولفەتى: ئىسحاق و یەعقوب و سارەخان، و نپراى بووکەکەى کە دەبىتە دایکى یەعقوب، ئەوانە لەلای ماونەوھ لە شام و، ئەوانە بوونە جىگای دلخۆشى و بوونە فەرەبوو، لەو خەلک و خزمەنەى، کە لە ئوورى کلدانىيەکان ئىپراھىم بەجى ھىشتوون و ناچارىان کردوھ بە جىيان بوێلى، بۆیە لىرە تەنیا باسى ئەوان دەکات، بەلām دوایى بەتایبەت باسى ئىسماعىل دەکات.

(۳) - ﴿وَلَمَّا جَعَلْنَا نَبِيًّا﴾، ھەرکامىکىشان گىرا بە پىغەمبەر، کەواتە: پىغەمبەرایەتیی (النَّبِيُّ) کە زانايان ھەموویان لەسەر تەوھ یەك دەنکن: (النَّبِيُّ وَهَبْنَاهُ وَابْنُتَ غَسْبِيَّةٍ) واتە: پىغەمبەرایەتیی بەخشاوھ و دەدەستەنزاو نى، خوا دەبەخشى، نەك مروقى خۆى، و دەدەستى بىتى، وەك لە ھەندى کەسەوھ شتىكى وا بىستراوھ، کە مروق ئەگەر لەگەل خۆیدا خەرىك بى، لەوبارەوھ شتىك بەشتىك دەکات!! بەلām لە راستییدا ئەوانە قسەى پووچن، پىغەمبەرایەتیی شتىكە خوا دەبەخشى! بەلām بە تەنکىد خواش کە دەبەخشى، کارى خوا ھىچى لە گۆترە نى، وەك خوا دەفەرموى: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾، ھالانعام، خوا زانائەرە کە پەيامى خۆى لە کوێ دادەنى و بەکى دەبەخشى، بۆیە راست نى کە: ئەگەر کەستىك بۆ خۆى ھەولبەت بگونجى بىتە پىغەمبەر ﷺ، چونکە لە دواى پىغەمبەرى خاتەم (موحەممەد) دەرگای پىغەمبەرایەتیی گالە دراوھ و داخراوھ.

وشەى (نَبِيًّا) خوتراویشە تەوھ: (نَبِيًّا) وەك پىشترش گومان، کە ھەر یەك واتايان ھەيە، نىجا (نَبِي) دەگونجى (فعليل) بى، بە مانای (فاعل)، واتە: ھەوالدەر (مُنبِي) و، دەشگونجى (فعليل) بە مانای (مفعول) بى، واتە: ھەوال پىدراو (مُنْبَأً) ئەو کەسەى کە ھەوالى پىدەدرى لە خواوھ، کە دیارە پىغەمبەران ھەم ھەوالیان لە خواوھ پىدەدرى، ھەوالى تايبەت، ھەم ھەوالیش بە خەلک دەدەن واتە: ھەوالى وەحىی خوا.

(۴) - ﴿وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا﴾، لە بەزەيى خۆشمان پىمان بەخشى، واتە: شتىك لە بەزەيى خۆماغان بەوان بەخشى، بەلām بىگومان کەمى خوا، زۆرە.

۵- ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا﴾. ھەرۋەھا ناوبانگی چاکمان بۆ کیران، (لِسَانَ صِدْقٍ) واتە: زماڭی پاست، (عَلِيًّا) واتە: بەرز، بەلام ۋەك پېشتەر باسماڭرد: لېرەدا (صدق) واتە: ھەر شتېڭی پەسند و چاك، پەنھان بى، يان ئاشكرا بى، (لسان) یش ديارە ئامرازى قسە كەردنە، كەواتە: (لسان صدق) واتە: ناوبانگی باش و باس و خواسى خېر، بۆيە زانايان بە: (الذَّكْرُ الْعَسَنُ) لېڭيانداۋەتەۋە، يانى: باسې چاك، ناوبانگی باش، چونكە زمان مەجازە لە باسكردن و لە مەدح كەردندا، (صدق) یش لېرەدا چاۋگە، (لسان صدق) واتە: زماڭی پەسندكراۋ، زماڭی چاك، واتە: ناۋى چاك و ناوبانگی باش.

زانايان تاۋايان گوتۋە: (الصَّدْقُ: بَلُوغٌ غَمَالٍ نَوْعِهِ، وَوُصِفَ بِالْعَلُوِّ مَجَازًا بِشَرْفِ ذَلِكَ الْفُتَاءِ)، واتە: (صدق) برىتتە: لە گەشتن بە لووتكە لە جوړى خوۋى، بۆ ھەر شتېڭ، لە قورئان دا، ئەم پېنج ۋەشەيە ھاتوون: (۱- قَدْ مَصَدَّقَ، ۲- مَقْعَدَ صِدْقٍ، ۳- مُعْزَجَ صِدْقٍ، ۴- مُدْخَلَ صِدْقٍ، ۵- لِسَانَ صِدْقٍ).

ئىنجا كە (لسان) ۋەسەفكراۋە بە بەرزى، واتە: ئەو ناوبانگەت ناوبانگىڭى زۆر بەرزە، زۆر بالاىە و خەلتىڭى زۆر پىتى زانىۋە، ھەتتە خوا ﷻ ھەم ناۋو ناوبانگى ئىبراھىم، ھەم ئىسحاق و يەعقوبى كۆپىشى سەلامى خوا لەسەر ھەمويان بى، بە دىئادا بىلاۋى كەردۆتەۋە و، واى كەردۋە كە لە ئىۋ مەرقاىەتپىدا، ناۋ ناوبانگىڭى بەرزو پەسنديان ھەبى.

شاياڭى باسە: كاتى خوۋى لە تەفسىرى سوورەتى (ئىبراھىم) دا، بە درىۋى باسې بەسەرھاتى ئىبراھىم (خليل الله) ﷺ مان كەردۋە، ئىنجا بە تىۋاخىن و لە ميانى بەسەرھاتى ئىبراھىمدا بەسەرھاتى ھەر كام لە ئىسحاق و ئىسماعىلى كۆپىشى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كە م و زۆر باسكراۋەو ئامازەي پىكراۋە.

بەلام بە باشم زانى: لېرە لە كۆتايى ئەم دەرسەماندا، كە خوا ﷻ فەرموۋىتە: ھەر كام لە ئىسحاق و يەعقوبمان بە ئىبراھىم بەخشىون: ﴿فَلَمَّا أَغْتَرَهُمْ وَمَا يَعْدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۖ وَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا﴾ مەرىم.

دوۋ كۆرتە باس بىخەمەرۋو: كۆرتە باسېڭ لەبارەى ئىسحاقەۋە و، كۆرتە باسېڭ لە بارەى يەعقوبەۋە:

يەكەم، كورتە باسیك له بارەى ئیسحاقە عليه السلام :

بە پێـزان !

له چوار بڕگەدا، بە كورتیی باسی ئیسحاق عليه السلام دەكەین:

۱- ناوو رەچەڵەكی: ئیسحاق بەس ئەو ناوەى بۆ بەكارھێنراو، له قورئاندا و له پەیمانی كۆنیشدا، ئیسحاق كۆری ئیبراھیمە و دایكى ئیسحاق (سارە) یان (سارا)یە، كه له پەیمانی كۆن و له كێبە مێژووێیەكاندا ھاتو، بەلەم له قورئاندا ئەو ناوہ نەھاتو، ئیبراھیم و سارەش (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له كاتى كەوتنە تەمەنیان دا ئیسحاقیان بوو، ھەلبەتە ئیسحاق له دواى ئیسماعیل بوو، و ھەر كام له ئیسماعیل و ئیسحاق له كاتیکدا خوا بە ئیبراھیمی بەخشیون، كه كەوتوووتە تەمەنەو، وەك له سوورەتى ئیبراھیم ۳۹- دا، خوا دەفرموى: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾. واتە: ستایش بۆ ئەو خواىەى كه له كاتى كەوتنە تەمەندا، له كاتى بە سالدأ چووئندا، ئیسماعیل و ئیسحاقى پێنەخشیم، بە دلنایی پەرورەدگارم بیسەرى پارانەو، دواى ئەوێ پارانەو: خوا! پۆلەم پێ بەخشە، خوا عزوجل ئیسماعیلى پێنەخشیو، له ھاجەرى میسرى وەك له (صحيح البخاري) دا بەسەرھاتەكەى بە درێژی باسكراو، و دواتریش ئیسحاقى پێ بەخشیو، و، بە پێى (پەیمانی كۆن) (۱۰ - ۱۵) سأل دواى ئیسماعیل، ئیسحاقیشی بوو له سارە خان.

له سوورەتى (ھود) (۶۹ - ۷۳) دا، كاتى غۆی ئیمە له بەسەرھاتى ئیبراھیمدا، ئەو نایەتەنەمان ھێنا، خوا تعالى بە وردیى باسی چۆنیەتى موزدە پندرانى سارەخان، دەكات كه ئیسحاقیان دەبێ و له ئیسحاقیش یەعقووبیان دەبێ:

﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشَرِ قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تُصِلُ إِلَيْهِ فُجِرَ لَهُمْ وَأَرْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَمْنَحْ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَأَمَرْنَاهُ فَاصْبِرْ فَإِنَّهُمْ فَاسِقُونَ فَاصْبِرْ إِنَّهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٧١﴾ قَالَتْ بِرَبِّكَ إِنَّكَ هَذَا تُسَمَّى عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا أَتَجْعَلُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَةً لِلَّهِ وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَبِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾﴾ ھود.

ئىمە راستە واتاي ئەم چەند ئايەتە بە كورق دەخەنە پروو، كە لە تەفسیری سوۋرەتى (ھود)دا، بە بە درىژى قسەمان لە بارەى ئەو بابەتەو كىردو، خوا ^{تەئەلى} دەفەر موئى:

يىگومان پەوانە كراوامان (كە مەبەست پىنى فرىشتە كانە) موژدەيان بۆ ئىبراھىم ھىنا، گوتيان: سەلامت لىيى، ئەوئىش گوتى: سەلامتان لىيى، ھىندەى پىنە چوو گۆلكىكى برژىتراو (يان: پىشپىتراو)ى بۆ ھىنان، كاتىك دەستيانى يىنى كە بۆى ناچى، (دەستيان بۆ نەبرد)، بە نامۆ تەماشاي كىردن، (يان: گومانى خرابى پى بىردن) و ترسى پىنىشت بە ھۆيانەو، گوتيان: مەترسى ئىمە بۆ لاي (لوط) پەوانە كراوين، ژنەكەشى [ھاوسەرى ئىبراھىم: سارەخان] بە پىتو بوو، پىكەنى [دەخۆش بوو بەو كە ئەوانە ھاتوون گەلى لوط، ئەو گەلە پەوشت نزمە لە بەين بەرن] ئىمەش موژدەمان پىدا بە ئىسحاق و لە دواى ئىسحاقىش بە يەعقوب [واتە: موژدەمان پىدا كە ئىسحاقى دەبى، دوايىش ئىسحاق ھاوسەرگىرى دەكات و يەعقوبى دەبى] ئەوئىش گوتى: ئەى ھاوار بۆ من، چۆن مندالم دەبى، لە كاتىكدا كە من پىرەژنم و ئەوئىش مېردەكەمە، ئەوئىش بە سالدآچوو، بەراستى ئەو شتىكى سەر سوپەنەرە! گوتيان: ئايا سەرت سوپەنەننى لە كارى خوا؟ بەزەبى و پىزى خوا لەسەر تىو، بى، ئەى خاوەنى ئەم مائە، بەراستى (خوا) ستايشكراوى پاىە بەرزە.

۲- ژمارەى ناوھىترانى ئىسحاق لە قورئاندا: ئىسحاق ^{عليه السلام} سەر جەم ھەفدە (۱۷) جاران ناوى لە قورئاندا ھاتو، بەم شىوئە:

- ۱- لە سوۋرەتى (البقرة)دا سى جاران، لە ئايەتەكانى: (۱۳۳، ۱۳۶، ۱۴۰)دا ھاتو.
- ۲- لە سوۋرەتى (آل عمران)دا، يەك جار، لە ئايەتى: (۸۴)دا ھاتو.
- ۳- لە سوۋرەتى (النساء)دا، يەك جار، لە ئايەتى: (۱۶۳)دا ھاتو.
- ۴- لە سوۋرەتى (الأنعام)دا، يەك جار، لە ئايەتى: (۸۴)دا ھاتو.
- ۵- لە سوۋرەتى (الھود)دا، دوو جار، لە ئايەتەكانى: (۷۱، ۷۱)دا دووبارە بۆتەو.
- ۶- لە سوۋرەتى (يوسف)دا، دوو جار، لە ئايەتەكانى: (۶، ۳۸)دا ھاتو.
- ۷- لە سوۋرەتى (إبراهيم)دا، يەك جار، لە ئايەتى: (۳۹)دا ھاتو.
- ۸- لە سوۋرەتى (مریم)دا، يەك جار، لە ئايەتى: (۴۹)دا ھاتو.
- ۹- لە سوۋرەتى (الأنبياء)دا، يەك جار، لە ئايەتى: (۷۲)دا ھاتو.
- ۱۰- لە سوۋرەتى (العنكبوت)دا، يەك جار، لە ئايەتى: (۲۹)دا ھاتو.
- ۱۱- لە سوۋرەتى (الصافات)دا، دوو جار، لە ئايەتەكانى: (۱۱۲، ۱۱۳)دا ھاتو.
- ۱۲- لە سوۋرەتى (ص)دا، يەك جار، لە ئايەتى: (۴۸)دا ھاتو.

کەواتە: ھەمووی دەکاتە (١٧) جار.

٣- ژيان و گوزەرائی ئیسحاق عليه السلام: لە قورئاندا وردەکارییه کانی ژیانی ئیسحاق باس نەکراون، بەلام دیاره کە ئیسحاق ھەر لەگەڵ بابی (ئێبراهیم) دا ژیاو و، لە ھەندێک سەرچاوەدا ھاتو، کە ئێبراهیم یەکیک لەبەر دەست و خزمەتکارەکانی خۆی ناردووە بۆ (فدان آرام) لە باکووری عێراق، بۆ ھینانی (رفقة) کە کچیک بوو و بیگومان دەبێ خزم یان، ناشانیان بوو بێ، چونکە ئێبراهیم عليه السلام کە ناردوونی لەوترا بە تایبەتی، ئەو ئافرەتە ی بۆ بێن، ئیدی ئیسحاق ھاوسەرگیری لەگەڵدا کردو، ئەمە لە پەیمانی کۆنیشدا ھەر ھاتو.

ئەنجا کوڕیکی کە ژۆر ناودار بێ، بۆ ئیسحاق، ھەر یەعقوب، بەلام تایا کوپی دیکەشی بوون، یان نا؟! لە قورئاندا باس نەکراو، بەلام ئەوە ئاشکراکە کە یەعقوب کوپی ئیسحاق.

٤- مردنی ئیسحاق عليه السلام: ئیسحاق لە تەمەنی سەدو ھەشتا سالی (١٨٠) دا، کۆچی دوایی کردو، وەک لە پەیمانی کۆندا ھاتو، لە شاری (خلیل) مردو، لە (خبرون)، لە ئەشکەوتی (المکفلة) دا بە خاک سپێردراو، ئەم زانیاریانە لە پەیمانی کۆندا^(١) ھاتوون، ھەروەھا (اطلس القرآن) ی دکتور (شوقی خلیل)^(٢) یش، ئەم وردەکارییانە ی ھیناون.

دووھەم: کورتە باسیک لە بارەی یەعقوب عليه السلام:

ئەویش لە چوار بڕگەدا، بە کورتیی دەخەینەروو:

١- ناوو پەچەلەکی: یەعقوب ھەر ناوی یەعقوب بوو، بەلام نازناوی (إسرائيل) ه، (إسرا) واتە: بەندە، (ئیل) واتە: (الله)، کەواتە: (إسرائيل) واتە: (عبدالله)، بەندە ی خوا، ئەمە نازناوی یەعقوبە لە قورئاندا، ھەم بە (إسرائيل) ناوی ھاتو، ھەم بە (يعقوب) یش و، یەعقوب نازناوەکی (إسرائيل) ه و کوپی ئیسحاق، وەک لە سوورەتی (ھود) دا ھاتو کە پێشتر ئایەتە کاھان خۆندنەو: ﴿فَبَشِّرْهُنَّ بِإِسْحَاقَ وَإِمْرَأَؤَ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ (٧٨) ھود، واتە: موژدەمان پێیدا (بە سارە ی خێزانی ئێبراهیم) کە ئیسحاقی دەبێ و لە دوا ی ئیسحاق یەعقوبیش، واتە: ئەک سارەخان یەعقوبیش بێ، بەلکو وەک چۆن ئیسحاق لە ئێبراهیم و سارە پەیدا دەبێ، یەعقوبیش لە ئیسحاق و ھاوسەرەکی کە (رفقة) ی، پەیدا دەبێ.

(١) التفسير التبيي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر التكوين، الإصحاح: ٢٥-٢٨ ص ٦٦-٧٥.

(٢) ص ٥٠ - ٥٢.

ھەروەھا لە سوورەتی (مریم)یشدا: ﴿وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا﴾ (مریم، ئیسحاق و یەعقوبمان پێدان ھەرکامیانمان گێرا بە پێغەمبەر.

۲- ژمارەی ناوھێترانی لە قورئان دا: لە قورئاندا شازدە (۱۶) جاران ناوی یەعقوب ھاتو، بەم شێوە:

۱- لە سوورەتی (البقرة)دا، چوار (۴) جاران ناوی ھاتو، لە ئایەتەکانی: (۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۶، ۱۴۰)دا.

۲- لە سوورەتی (آل عمران)دا، یەک جار، ناوی ھاتو لە ئایەتی: (۸۴)دا.

۳- لە سوورەتی (النساء)دا، یەک جار، ناوی ھاتو لە ئایەتی: (۱۶۳)دا.

۴- لە سوورەتی (الأنعام)دا، یەک جار، ناوی ھاتو لە ئایەتی: (۸۴)دا.

۵- لە سوورەتی (ھود)دا، یەک جار، ناوی ھاتو لە ئایەتی: (۷۱)دا.

۶- لە سوورەتی (یوسف)دا، سێ جار، ناوی ھاتو لە ئایەتەکانی: (۶، ۲۸، ۶۸)دا.

۷- لە سوورەتی (مریم)دا، دوو جار، ناوی ھاتو لە ئایەتەکانی: (۶، ۴۹)دا.

۸- لە سوورەتی (الأنبياء)دا، یەک جار، ناوی ھاتو لە ئایەتی: (۷۲)دا.

۹- لە سوورەتی (العنكبوت)دا، یەک جار، ناوی ھاتو لە ئایەتی: (۲۷)دا.

۱۰- لە سوورەتی (ص)دا، یەک جار، ناوی ھاتو لە ئایەتی: (۴۵)دا.

لەو ناوھێترانەش دا تەنیا ناوی یەعقوب ژمێردراون، چونکە وشەی (بنی اسرائیل) زۆر جاران ھاتو، بەلام راستەوخۆ مەبەست (يعقوب) نیە.

۳- ژيان و بەسەرھاتی یەعقوب : لە (پەیمانی کۆن)دا ھاتو^(۱): ھەروەھا لە (قصص الأنبياء)ی (عبدالوھاب النجار)(۲)یش دا، دەلێ: یەعقوب دەچێ بۆ لای خالی کە ناوی (لابان) بوو، لە (فدام آرام) کە وا پێدەچێ ئیسحاق لەسەر زەمینێ کەنعان بوو بێ، (فدمان آرام)یش ناوچەی (حران) ە، لەوێ دە (۱۰) سالان لەلای خالی دەمینیتەو، کە ئازەلی بۆ بلەوێتێ و شوانیی بۆ بکات، لە بەرانبەر ئەویدا کە (راحیل)ی کچی، (واتە: (راحیل) کە کچی (لابان)ە)، بیدات بە یەعقوب، بیدات بە خوارزایەکی خۆی، بەلام خالی دوا ئەوێ یەعقوب دە (۱۰) سالی شوانییەکی تەواو دەکات، لە جیاتی ئەوێ (راحیل)ی بۆ بگوازیتەو، (لێئە)ی بۆ دەگوازیتەو، کە ئەویش

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر التكوين، الإصحاح: ۵۰، ص ۱۲۲ فما بعد.

(۲) قصص الأنبياء، عبدالوھاب النجار، ص ۱۱۹.

هەر کچی (لایان)بوو، که دیارە یەعقوب حەزی لَی بوو، له گەڵ (راحیل)دا هاوسەرگیری بکات، ئیدی دواى ئەوەی که یەعقوب بۆی دەردەکهوێ ئەو (لینە)یە، (لینە)ی کچی خالێهتی، ئەک (راحیل)، قسە لەگەڵ خالیدا دەکات، (هەلبەتە دەبێ خالی عوززکی بوو ب: نایا (لینە) گەورەتر بوو؟ یان هۆکاریکی دیکەى بوو؟ یان ویستوویەتی هەردوو کچەکانی بدات، که ئەو کاتە لە شەریعەتی ئەواندا - دروست بوو، دوو خوشک لە ژێر نیکاحی پیاوێکدا لە یەک کاتدا کۆبنەو (خالیشی پێی دەلن: دە (١٠) سالی دیکە شوانیم بۆ بکە، تاکو (راحیل)یشت بکەمە هاوسەر، ئەویش دە (١٠) سالی دیکە شوانی دەکات و (راحیل)یش بە هاوسەر دەگرێ.

ئنجبا (لینە) گەنیزەکیکی دەبێ بە ناوی (زُلفا) یان (زُلفا)، (راحیل)یش گەنیزەکیکی دەبێ بە ناوی (بَلفا) و، هەردووکیان گەنیزەکەى خۆشیان دەدەن بە یەعقوب، واتە: چوار (٤) هاوسەری پەیدا دەبن، دواى هەموو کۆرەکان - که لە (پەیمانی کۆن)دا نایان هاتو و، که ژمارەیان دوازدە (١٢)یە - هەموویان لە (لینە) و (راحیل) و، لە (زُلفا) و (بَلفا)ن و، هەموو شیان لە سەر زەمینى (آرام) (فدان آرام) لە دایک دەبن، جگە لە (بنیامین) که لەسەر زەمینى (کنعان) دەبێ و لە هەموو کۆرەکانی یەعقوبیش کچەکەتر بوو.

٤- بەسەرھاتی: یەعقوب لە گەڵ یوسف و کۆرەکانی دیکەى دا:

تیمە لە سوورەتی (یوسف)دا بە درێژیی باسمانکردو، که یەعقوب لەسەر زەمینى میسر مردو، بەلام دواى جەنازەکەى گوازاووەتەو بۆ فەلەستین و لەوێ ئەویش لە ئەشکەوتی (المکفیلە)دا، که لە شاری (خلیل)ە، لە (حبرون) بە خاک سپێردراو (١).

لە کۆتاییدا ئەو دەلێن: که ناوی کۆرەکانی یەعقوب که تیمە لە تەفسیری سوورەتی (یوسف)یشدا هێناومانن و، لە پەیمانی کۆن وەرمانگرتوون، هەرچەندە لە هەندیک لە سەرچاوە میژووییەکاندا ناوەکانیان هاتوون، بەلام هەندیکیان دەستکارییان تیدا کراو، بە پێی پێزەندینی تەمەنیان ناوی کۆرەکانی یەعقوب بەم شێوەیەن:

(١) راؤبین.

(٢) شمعون.

(٣) لاوی.

(٤) یهوذا.

(۵) یساکر.

(۶) زبولونا.

ئەم شەش كۆرە لە (لینە) بوون، كە كچی خالی یەعقوب بوو، خالی یەعقوب ناوی (لابان) بوو.

(۷) یوسف.

(۸) بنیامین.

ئەم دووانەش لە (راحییل) كچی دووھمی خالی یەعقوب، بوون، پێشتریش گۆمان: (لابان) دوو كچی بوون، (لینە) یاخود (لییا) و (راحییل).

(۹) دان.

(۱۰) نفتالی.

ئەو دووانەش لە (بەلھا) یان (بیلھا) بوون، كە كەنیزەکی (راحییل) بوو.

(۱۱) جاد.

(۱۲) آشیر.

ئەوانەش لە (زلفا) پەیدابوون، كە ئەویش كەنیزەکی (لینە) بوو.

ھەلبەتە ئەمە (عبدالوھاب بن النجار) لە (قصص الأنبياء)^(۱) دا ھیناویەتی، ھەروەھا لە پەیمانی كۆنیشدا ھاتو، و، پەنگە سەرچاوە ئەسڵیەكەش ھەر (پەیمانی كۆن) بێ. یەعقوب لە ئەمەنی سەدو چل و ھەوت (۱۴۷) سالییدا كۆچی دوایی كردو^(۲).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمَدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) ص ۱۲۰.

(۲) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر التكوين، الإصحاح: ۴۸، ص ۱۱۹.

❖ ده‌رسی چواره‌م ❖

پنجاهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان پازده (۱۵) ثابته ده گرتته خوئی، ثابته کانی: (۵۱ - ۶۵)، خوی بهره زی مه زن و زانای توانا، لهم پازده (۱۵) ثابته دا، سه رته باسی هر کام له موسا و هارووی برای (عَلَيْهِمُ السَّلَام) ده کات، دواپی باسی ئیسماعیل ده کات به تاپهت، پاشان باسی ئیدریس ده کات به تاپهت، سه لآت و سه لامی خوا له سر موسا و هاروون و ئیسماعیل و ئیدریس و سه رجه م پیغه مبه رانی خوا بی، پاشان به گشتی باسی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده کات و، باسی هه ندیک له سیفه ته به رزو په سنده کانیان ده کات، دواپی باسی پاشینی خرایبان ده کات، واته: نهوانه ی له شوینی نهوان دانیشتن، به لآم خراب و به که لک نه هاتوو بوون و، سیفه ته خرابه کانیان نامازه پنده دا، دواپی نهوانه یان لی هه لداویرتی که ده که پنه وه بو لای خوا، که نهوانه پاداشتیان به هه شته، دواپی باسی به هه شت ده کات به کورتیی.

پاشان له سه ر زمانی فریشته کان، چهند قسه یه ک ده کات، که نهوانه به فه رمان په روه ردگار نه بی دانابه زن و، په روه ردگاریان شاره زای رابردو و داهاتوه، یاخود شاره زای نهویه که له پیشیانه و له دواپانه و، نهوه ی له نیوانیان دا هه یه و، په روه ردگاریان بی هاوه ل و هاوتایه.

﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝ وَنَذَرْنَاهُ فِي الْجَبْرِ الْأَيْمَنِ وَفَرَّقْنَاهُ يُحْيَا ۝ وَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝ وَكَانَ بِأَمْرٍ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِنْ حَمَلَتِ نُوْحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَمِنْ هَدَيْنَا وَاجِبِينَ إِذَا نُنَادِيهِمْ عَلَيْهِمْ مَا يَتْلُو الْرَحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ حَلْكَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفَ أَصَاغُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ۝ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝ جَنَّاتٌ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝ لَا

يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا أَمْرًا رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ ﴿٦٦﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تهاکان

[ههروهها له کتیدا باسی مووسایان بۆ بکه، بیکومان نه و (بهندهیه کی) هه لبارده بوو، تیراویکی پیغه مبهه بوو ﴿٦١﴾ له لای راستی (کیوی) طووره وه بانگمان کردو، به پار و نیاز له گه ل کردنه وه، له خو مانمان نیزیکه شته وه ﴿٦٢﴾ له بهزه یی خو مانانه وه: ههرووی برایمان وه ک پیغه مبهه پینه خشی ﴿٦٣﴾ ههروهها له کتیدا باسی ئیسماعیلیان بۆ بکه، بیکومان نه و گفت راست و، تیراویکی پیغه مبهه بوو ﴿٦٤﴾ فه رمانیشی به خیزان و کهس و کاری ده کرد، به نوێ کردن و زه کات دان و، له لای پهروه دکاریشی (بهندهیه کی) زور په سند بوو ﴿٦٥﴾ ههروهها له کتیدا باسی ئیدریسیان بۆ بکه، به دنیایی نه و زور راست بوو، پیغه مبهه ریش بوو ﴿٦٦﴾ بۆ پنگه و شوئینکی بلیندیش بهر زمان کرده وه ﴿٦٧﴾ ئا نه وانه پیغه مبهه راتیکن، خوا چاکه ی له گه ل کردوون، له وه چه ی ئاده م و، له وانه ی له گه ل نووح (له که شتی دا) هه لمانگرتن، ههروهها له وه چه ی ئیبراهیم و ئیسرائیل (په عقووب) و له وانه ی راسته پیمان کرد بوون و، هه لمان بژارد بوون، کاتیکی نایه تهاکانی (خوا ی) میهره بانیان به سه ردا خوێزبانانه وه، به گریانانه وه ده که و نه کړنووش ﴿٦٨﴾ به لām دوایی پاشینیکی خراییان ها تته جی، نوێزیان فه وتاند و، شوین ئاره زووان که و تن، بیکومان دوو چاری بيماردی ده بن ﴿٦٩﴾ جکه له که سیک که بگه رته وه (بۆ لای خوا) و کرده وه ی چاک بکات، ئا نه وانه ده چه به هه شته وه، هیچ سته میان لی ناکرێ (به که مکرده وه ی پاداشتیان) ﴿٧٠﴾ به هه شتانیکی هه میشه یی که (خوا ی) به بهزه یی به لینی به بهنده کانی داوه، بیانخاته ئیوی، له حالیکدا که په نامه کی و نادیارن، به دنیایی به لینی وی، هیزاوه ﴿٧١﴾ قسه ی پووچی تیدا نایست (له و به هه شته دا) جکه له سه لام کردن و، به یانیان و تیوارانیش بژیوی خو بانیان تیدا هیه ﴿٧٢﴾ نه و به هه شته نه وه یه که ده یکه نه میراق نه و به ندانه مان که پارێزکارن ﴿٧٣﴾ (فرشته کان ده لێن): تیمه ته نیا

بە قەرىمانى پەرۋەردىگارت دادەبەزىن، ھەرچى لە پىشمانەو ھەو لە دوامانەو ھەو، تەو ھى لەو نىوانەش دايە، ھەر ھى ويە و پەرۋەردىگارت (بۆ ھىچ شىئىك) لەبىرچوو نىە (ھىچ شىئىك قەرامۇش ناكات) ﴿۱۶﴾ پەرۋەردىگارى ئاسمانەكان و زەوى و ئەو ھى نىوانىانە، بەس ئەو پەرستەو بۆ پەرستى خۇراگر بە، ئايا ھىچ ھاوتاو ھاوانىكى بۆ دەزانى؟ (ھىچ كەست پى شىك دى ھاوتاو ھاواناى وى بى؟) ﴿۱۷﴾.

ئىككىرىنەو ھەندىك لە وشەكان

(مُخْلِصًا): (الْعَالِي: كَالصَّافِي إِلاَّ أَنَّ الْعَالِي مَزَال عَنْهُ شَوْبُهُ، بَعْدَ أَنْ كَانَ فِيهِ)، وشەى (خَالِص) ۋەك (صَافِي) وايە، بەلّام (خَالِص) ئەو ھىە كە شىئىكى نامۆى لەگەل تلویتە بوو بى و لىنى لاپوو بى و، لىنى پاك بوو بىتەو، بەلّام (صَافِي) ئەو ھىە ھەر لە بنەرتەدا، بىگەرد و ساغ و بى خلتە بى.

(مُخْلِصًا) واتە: ساغكەرەو، ھەلبەتتە لە قورئاندا خوتراو یشەتەو: (مُخْلِصًا) واتە: ساغكەرەو، يانى: كەردەو ھى خۇى ساغ كەردۆتەو بۆ خوا.

(نَجِيًّا): (النَّجِيُّ: الْمُنَاجِي، يُقَالُ لِلوَاحِدِ وَالْجَمْعِ)، (نَجِي) واتە: (مُنَاجِي) قسەكەر بە چپە، يان بەدەنگى نزم و كپ، ئەمە بۆ تاك و كۆ بەكاردى.

(مَرْضِيًّا): (مَرْضِي: مَرْضُو)، (مَرْضِيُون) يان (مَرْضُون) ھەردووكيان واتە: پەسندكراو، (رَاضِي) واتە: پەسندكەر، (مَرْضِي) واتە: پەسندكراو.

(خَرُّوا سُجَّدًا وَكِتًا)، واتە: بە گریانەو بە كرنووشدا كەوتن، وشەى (خَرَّ) واتە: (سَقَطَ) ۋەك خوا ﷻ لە سوورەتى (النحل) دا دەفەرمۆى: ﴿فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوَقِهِمْ﴾ واتە: سەربانەكە لەسەرەو بەسەرياندا كەوت.

(خَرُّوا سُجَّدًا)، (سُجَّدًا) كۆى (ساجدە)، و (يُكِيًا) كۆى (باكي) يە، يانى: ئەوانە لە كاتىكتا كە دەگريان، بە كرنووشدا دەكەوتن، وشەى (باكي) ۋەك چۆن بە (يُكِيًا) كۆدەكرىتەو، بە (باكون) و (باكىن) یش كۆدەكرىتەو.

(خَلَفَ): (الْخَلْفُ: الرَّدَى الْمُتَخَلِّفُ لِقُصُورِ مَنْزِلَتِهِ) وشەى (خَلَفَ) بە ماناى خراپ دى و، بە ماناى دواكەوتوو، دى، لە پوو پىگەو، ئەگەرنا وشەى (خَلَفَ) ئەگەر پىچەوانەى

(أَمَامَ) بِن، ههروهك (وراء) پیچه‌وانه‌ی (قَدَام) ه، (قَدَام) واته: له پیشه‌وه، (وَرَاء) واته: له پشته‌وه، (خَلْف) واته: له دواوه، (أَمَام) واته: له پیشه‌وه، نجا ته‌گهر مانابه‌كه‌ی وابتی، نهو كاته زهم و باسی خراپ ناگه‌یه‌نتی، ده‌گوتری: فَلَان كه‌س له پشت فَلَان كه‌سه‌وه‌یه، (مِنْ وَرَائِهِ) یان (مِنْ خَلْفِهِ)، به‌لَام لی‌ردها (خَلْف) به‌ مانای خراپ، به‌جِی‌ماو له پرووی پیگه‌وه، به‌كارهاتوه، له زمانی عه‌ره‌پیدا نه‌م په‌نده‌ه‌یه: (سَكَّتَ الْفَأْ، وَتَطَقَّ خَلْفًا)، واته: هه‌زار سال بیده‌نگ بوو، دواپی قسه‌ی خراپی كرد، هه‌روه‌ها گوتراویشه: (سَكَّتَ دَهْرًا فَنَطَقَ كَلِمًا) ماوه‌یه‌ی زۆر بیده‌نگ بوو، دواپی قسه‌ی كوفری كرد.

(عِيًّا)، لی‌ردها (عِيًّا) له‌لایه‌ن به‌شێك له‌ زانیانه‌وه به‌ مانای (سزاو ئازار) لی‌كدراوه‌ته‌وه، به‌لَام نه‌وه‌ راست نیه و وهك (راغب الأصفهاني) ده‌لتی: (عَوَى: أَيْ فَسَدَ عَيْشُهُ)، ژبانی تیکچه‌وو، كه‌واته: (غی) واته: ژین تالیی و، بی‌مرادیی و، بتي حالیی، بویه‌هه‌ندیك له‌ شیکه‌ره‌وانی وشه‌كاني قورئان، كه‌ وشه‌كاني: (ضلال و غي) و، به‌ پیچه‌وانه‌شه‌وه له‌ به‌رانبه‌ریان دا (هَدی ورشد) یان، به‌ یه‌ك واتا هیتان و گوتوو یانه: (ضلال) یانی: گومرایی و (غی) ش یانی: گومرایی، هه‌روه‌ها (هَدی) یانی: پرتنمایی، (رُشد) یش واته: پرتنمایی، نه‌وه له‌ راستییدا نه‌یانپێكاوه، چونكه (ضلال) واته: گومرایی، به‌پرتی نه‌زانیان، له‌ پرتی ون بوون، به‌لَام (غی) ده‌ره‌نجامی (ضلال) ه، واته: بی‌مرادیی و ژین تالیی و بتي حالیی.

هه‌روهك (هَدی) واته: به‌ پتیا زانیان، به‌لَام (رُشد) واته: سه‌ر راستی و به‌ ئاكام كه‌یشتن، به‌ مراد كه‌یشتن، واته: نه‌و دووانه‌ یه‌كێکیان هۆكاره، نه‌وه‌ی دیکه‌یان ده‌ره‌نجامه، بویه‌خوا كه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿مَا مَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى﴾ النجم، هاوه‌له‌كه‌تان (كه‌ موچه‌مه‌ده) نه‌ گومرا بووه، نه‌ بی‌مرادو ژین تالیش بووه.

نجا كه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَوَيْلٌ لِلْقَوْمِ عِيًّا﴾ مريم، واته: تووشی ژین تالیی و بتي حالیی و بتي مرادیی ده‌بن، یانی: له‌ نه‌نجامی نه‌وه‌دا كه‌ له‌ دنیادا گومرا (ضال)ن، له‌ دوا‌پوژدا تووشی (غی) بتي مرادیی و ژین تالیی ده‌بن.

(مَأْيًا)، (مفعول به‌)یه، له (أَتَيْتُهُ) هاته‌ه‌ لای، (آتَى) (إِسْم فاعل) ه، واته: هاتوه، كه‌سێك كه‌ دتی، (مَأْيًا) (إِسْم مفعول) ه، واته: شتێك كه‌ ده‌هیتتی.

كه‌واته: (مَأْيًا) واته: هیتزاو، هه‌لبه‌ته‌هه‌ندیك له‌ زانیان گوتوو یانه: (مَأْيًا) لی‌ردها به‌ مانای (آتی) (هاتوو)یه، به‌لَام وانیه و به‌مانای (هیتزاو).

ھۆی ھاتنە خوارەوھى ئايەتەکان

ھۆی ھاتنە خوارەوھى ئەم ئايەتە موبارەكە، كە دەفەرموئ: ﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ، مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ (۱۱۱).

ئەمە كېڭەرداۋەتەوھ:

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعْنِي: مَا يَتَشَكَّ أَنْ تَزُورَنَا أَكْثَرُ مِنَّا تَزُورُنَا؟ فَقُلْتُ: ﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ، مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾)، (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۰۴۳، وَابْنُ خَرَّابٍ: ۳۲۱۸، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۱۵۸).

واتە: عەبدوللەي كۆپى عەبباس (خو لە خوئ و بابى رازى بى)، دەلتى پىغەمبەر ﷺ بە جىبرىلى فەرموو: چ شىتەك پىت لىدەگرى كە زىاتر لەوھى سەرداغان دەكەى، سەرداغان بكەى؟ ئىدى ئەم ئايەتە دابەزى و خوا ﷻ لى جىباتى جىبرىل و فرىشتەكان، وەلامى پىغەمبەر ﷺ دابەوھ، كە دەفەرموئ: ئىمە بە فەرمىانى پەرۋەردگارت نەبى دانابەزىن، ئەوھى لە پىشمانەو، ئەوھى لە دوامانەوھى، ئەوھى لە ئىوانىندا ھەيە، ھەر ھەمووى ھى خوايە، پەرۋەردگارت ھىچ شىتەكى لەبىرناچى، (خو لەبىرچوو (ناسى) و فەرامۆشكار نىە بۆ ھىچ شىتەك).

مانای گشتی نابه‌تکان

وهك له پټناسه‌ی ئەم دهرسه‌دا گوتمان: خوا ﷺ هەر له‌سەر خستنه‌پرووی باس و خواسی پټغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به‌رده‌وام ده‌بێ، كه وهك گوتمان: زۆترین پانتایی له‌م سووره‌ته‌دا، دوو له‌سەر سێ (۳/۲) ئەم سووره‌ته زیاتر، (۱ - ۶۵) یه‌ك تاكو شه‌ست و پټنج، له‌نه‌وه‌د و هه‌شت (۹۸) ثاب‌ه‌ت، هه‌مووی بۆ باس و خواسی پټغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ته‌رخانه‌كراوه.

خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى﴾، هه‌روه‌ها له‌كتیبه‌دا له‌م قورئانه‌دا، له‌م فه‌رمایشته‌نووسراوه‌دا، باسی مووسا بکه، به‌سه‌رهاته‌که‌ی بکێپه‌وه، ﴿إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾، به‌دنیایی مووسا ساغ کراوه بوو و نێردراویکی پټغه‌مبه‌ریش بوو، پټغه‌مبه‌ریک بوو كه نێردراو بوو و په‌وانه‌کرا بوو بۆ لای خه‌لک، كه په‌یامی خوايان پێ بکه‌یه‌نێ.

(مُخْلَصًا) واته: هه‌لبێ‌نێردراو و ساغکراوه، خوێنراویشه‌ته‌وه: (مُخْلَصًا) واته: خو ساغکه‌ره‌وه، خو یه‌کلایکه‌ره‌وه، یانی: کرده‌وه‌کانی خوێ ساغ و پاک کردبوونه‌وه و خه‌ته‌ی پټوه نه‌هێشتبوون، ته‌نیا بۆ خوا نه‌نجامی دا‌بوون، یاخود: دڵ و ده‌روونی خوێ ساغ کرد بۆوه، یانی: ده‌روونی خوێ و ده‌ری خوێ، په‌نه‌هان و رۆاله‌ی خوێ ساغ و یه‌کلکرد بۆوه بۆ خوا، ﴿وَنَدَبْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَفَرَّغْنَاهُ يُحْيَا﴾، له‌لای راستی طوروه‌وه بانگمان کرد و به‌پاز و نیاز له‌گه‌ڵدا کردن و به‌په‌نه‌نایی قسه‌له‌گه‌ڵداکردنه‌وه: له‌خۆمانمان نێزیکخسته‌وه.

(طور) ده‌گونجێ چیا‌یه‌کی دیاریکراو بێ، كه له‌ده‌شتی (سینا)یه، وه‌ك خوای به‌رزوبێ هاوتا له‌باسی زه‌یتووندا، ده‌فه‌رموێ: ﴿وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدَّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْكَالِينَ﴾، یانی: دره‌ختیکیش له‌طووری سینا ده‌پوێ، به‌ره‌مه‌په‌نه‌ری چه‌وریی و پټخۆره‌ بۆ بخۆران.

ده‌شگونجێ هه‌ر چیا‌یه‌ك بێ، واته: (طور) به‌مانای چیا (جَبَل) هاتوه به‌په‌های، هه‌روه‌ها به‌مانای چیا‌یه‌کی دیاریکراویش هاتوه كه له‌ده‌شتی (سینا)یه، ده‌بێ مووسا

الْعَلَمِ لَهُ سَهْرٌ تَهْوُ كَبُوه، تَهْوُ چایه، راز و نیاز و گفتو گوی له که تَلْ خَوای به رزی بئی
وینَه دا کرد بئی، ﴿وَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾، هه روه ها له به زهی خۆمانه وه
هاپوونی برایمان وهك پیغه مبه ر پیته خشی، وهك له سووره ق (طه) دا هاتوه، مووسا له خوا
پاروده ته وه: ﴿وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي﴾ (۱۱) هَارُونَ أَخِي ﴿۳۰﴾ أَشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ﴿۳۱﴾ وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي
﴿۳۲﴾ كَى نَسُجَّكَ كَبِيرًا ﴿۳۳﴾ وَنَذْرَكَ كَبِيرًا ﴿۳۴﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿۳۵﴾ طه.

مووسا له خوا ده پاریته وه: که خوا هاپوونی برای بۆ بکاته وه زیر، وانه: هاوکار و
پشتگیر، نهك به و واتا زاراوه ییه ی تیسنا که حکومه تیک دروست بکری و، سه روکی
حکومهت و چند وه زیریکش هه! به لکو وه زیر، یانی: که سیک که ئینسان پشتی پی
ده به ستی و ده پیته پشت و قهوهت بۆی، تنجا که له وئی پاروده ته وه له خَوای په روه ردگار،
خواش پارانه وه که ی و داوایه که ی گرتوته وه، بۆیه ده فهرموئی: له به زهی خۆمانه وه، هاپوونی
برایشیمان پیته خشی وهك پیغه مبه ر.

لیرده تا نیا به و سئ نایه ته باسی مووسا هاپوونی برای کراوه، به لَم له زۆر شوینی
دی که ی قورئاندا، به تفصیل باسی مووسا کراوه و له گه لیشیدا، باسی هاپوونی برای
کراوه، وهك ئیمه له سووره ق (الأعراف) دا، له و باره وه قسه مان کردوه، له تفسیری ته و
نایه تانه دا که له سووره ق (الأعراف) دا هاتوون، که پانتاییه ی زۆریان گرتوه و به دهم
ته فسیر کردیانه وه، به سه ره ق مووسا عَلَيْهِ السَّلَام مان هیناوه، هه روهك خوا پشتیوان بئی، کاتیک
ده گینه سووره ته کانی: (طه) و (الشعراء) و (القصص)، دووباره قسه ی له باره وه ده که ی، به
نایهت (القصص) چونکه ئیمه له سووره ق (الأعراف) دا قوناغه کالی به سه ره ق مووسا مان
بۆ سیژده (۱۳) قوناغ دابه شکردوون، تنجا له و (۱۳) یه، له (الأعراف) دا هه شت (۸) یانمان
باسکردوون و، پینج (۵) یشیمانمان هه لگرتوون بۆ کاتیک که ده گینه سووره ق (القصص)،
چونکه ته و پینج قوناغانه ی سه ره قای ته مه ن مووسا، زیاتر له ویدا هاتوون.

تنجا دوایی خوا دپته سه ر باسی ئیسماعیل: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ﴾، هه روه ها
له کتیدا (له م قورئانه دا) باس و خواسی ئیسماعیلیشان بۆ بکیره وه، ﴿إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ
الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾، به دنیایی ته و (ئیسماعیل) زۆر به لئین راست بوو، له به لئینی
خویدا راستگۆبوو، که گفتیکی ده دا، جیبه جیی ده کرد، په وانه کراویتی پیغه مبه ریش بوو،
زۆریه ی زانیان ده لئین: (نبی) ته و که سه یه که خوا هه والی پێده دا به نایهت، سروشی بۆ
ده کات، په یامی بۆ ده نیری، چونکه (نبی) و (نبی) هه ردوو خویندنه وه کانیشی هاتوون.

يان (فعل)ى به ماناى (مفعول)ن، واتە: ھەۋال پىندرا، (مُنْبَأ)، ياخود: (فعل)ى به ماناى (فاعل)ن، واتە: ھەۋال پىدەر (مُنْبِئ) ديارە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) یش خوا ھەۋالپان پىدەدا بە شىۋەى تايەت و، ھەۋالپش بە خەلک دەدەن: ھەۋالپى خوا ۋە.

بەلەم (رسول) واتە: رەۋانە کراۋ، ئىنجا گوتۇۋپانە: ھەموو (رسول) پىك (نُبئ)ە، بەلەم مەرچ نىە ھەموو (نبي) پىك (رسول) بى، ئەۋە راپە كە لە راپە كانى زاناپان و راپ دىكە ش ھەن، كە دۋاپى وردتر راپە كان دەخەينە ۋو.

﴿وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾، ئىسماعىل فەرمانى بە مال و خىزان و كەس و كارى خۆى دەكرد، بە نوپۇز كىردن و بە زەكات دان.

چۈنكە: نوپۇز ماقى خۋاپە و زەكات ماقى خەلکە، ھەرۋەھا نوپۇز پاپەى مەعنەۋىى دىندارىيە و، زەكات پاپەى ماددىى دىندارىيە، دىندارىش لەسەر ئەۋ دوو پاپە رادەۋەستى: دەبىن ئىنسان ھەم لە ۋوۋى مەعنەۋىيەۋە، بەندايەتپى بۇ خوا، لە خۇيدا بەرجەستە بىكات، ھەم لە ۋوۋى ماددىيەۋە، دەبىن ھەم خوا پەرست بى، ھەم خەلک دۋست بى، ھەم لەگەل خوا راست بى، ھەم لەگەل خەلکدا چاك بى.

ھەرۋەھا ئىسماعىل لە لای پەرۋەر دىگارى، پەسندكراۋ و خۇشۋىستراۋ و ستايشكراۋ ۋو.

ئىنجا دېتە سەر باسى ئىدرىس، دەفەرۋى: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ﴾، ھەرۋەھا لە كىتىدا (لەم كىتەدا) باس و خۋاسى ئىدرىسيان بۇ بىكىرەۋە، ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾، ئىدرىسپش پىۋاپىكى زۆر راست و، پىغەمبەرىش ۋو، يانى: ھەۋال پىندرا ۋو و، ھەۋالندەر ۋو بە ناۋى خواۋە، لىرەدا بۇ ئىدرىس باسى (رسول)ى نەكردە، كە پەيامپىكى پىندراپى بە خەلكى راپەگەينى، بەلەم لەبەر ئەۋەى باسى رىسالەت و رەۋانەكراۋتپىى ۋى نەكراۋە، ماناى ۋا نىە كە رەۋانەكراۋ (رسول) نەۋوۋە، بە بەلگەى ئەۋە كە خوا باسى ئىبراھىمپش دەكات، ھەر دەفەرۋى: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ ۱۱، مەرىم، لە خالىكىدا كە ئىبراھىم خوا پەيامپى پىندا ناردەۋە، بۇ ھەموو گەلان، لە شام ۋوۋە، لە عىراق ۋوۋە، لە مىسەر ۋوۋە، لە حىجاز ۋوۋە، بەلەم كە لە شۋىنى دىكەدا باسى رىسالەت و رەۋانەكراۋتپىى ئىبراھىم كراۋە، لىرەدا بە پىتۋىست نەزانراۋە باس بىكرى.

﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾، ھەرۋەھا ئىدرىسمان بەرزكردەۋە بۇ شۋىنپىكى زۆر بلند، ئەۋ

شوئنه بلند - وهك دوايي باسي دهكهين - له فهرمايشتي پيغه مبهردا هاتوه، كه ئيدريس له ناسمانی چواره مه، كه پيغه مبهري خوا له شه وی میعراج دا پنی گه یشتوه، نجا نایا به رووح و جهسته له وئیه؟ ته نیا رووحه که ی له وئیه؟ له قالیکی بهرزه خی دایه؟ دوايي باسي دهكهين.

دواي نه وهی خوی زانا و توانا، باسي نه و پيغه مبهرانه ی کرد به کورن، نجا به گشتی باسیان دهکات و دهفرموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ﴾، نا نهوانه، نه و که سانه ن له پيغه مبهران، که خوا چاکه ی له که لدا کردوون، نجا ناشکرایه خوا چاکه ی له که ل هه موو پيغه مبهراندا کردوه، بۆیه (من) له ﴿مِنَ النَّبِيِّينَ﴾ دا، دهگونجی بۆ هه ندیک (تبعیضیه) بئ، واته: نا نهوانه له بۆ پيغه مبهراندا، که سانیکن که خوا چاکه ی تاییه تیی له که ل دا کردوون، نه که رنا خوا له که ل هه موو پيغه مبهراندا چاکه ی کردوه و، پله و پایه ی پيغه مبهرایه تیی که ووره ترين چاکه یه، که خوا به هه موو پيغه مبهرانی داوه.

دهشگونجی: (من) (بیانیة) بئ، واته: خوا چاکه ی له که ل نهوانه دا کردوه که هه موویان له جوړی پيغه مبهرانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، یانی: تیکرای پيغه مبهران، چاکه له که لدا کراون، نجا نه وانیش له کونه هاتوون؟ ﴿مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ﴾، له وه چه ی ئاده من، که واته: ئاده م النَّبِيُّ ههروهک چۆن باي مرقایه تیه، که دیاره هه وواش دایکی مرقایه تیه، به هه مان شیوه ش له بۆ مرقایه تیشدا، ئاده م باي هه موو پيغه مبهرانه، ههروهک دایکی هه موووشیان، بریتیه له هه ووا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به لأم له دواي ئاده م، که سیک که هه موو مرقایه تیی ده چته وه سه ری، بریتیه له نووح، بۆیه به نووح گوتراوه: باي دووه می مرقایه تیی (أَبُو الْبَرِّ الْثَّانِي)، وهک له به سه رهاته کهیدا به ته فصلی باسمانکرد، له سووره تی (هود) دا، بۆیه دهفرموی: ﴿وَمَنْ حَمَلْنَا مَع نُوحٍ﴾، ههروه ها نهوانه له وه چه ی نهوانه ن که له که ل نووحدا هه لمان گرتبوون، واته: له که شتییه که ی نووحدا، چونکه هه رچی له که شتییه که ی نووحدا بووه، هه مووی له وه چه ی نووح بووه، به به لکه ی نه وه که خوا دهفرموی: ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُرَّ الْقَائِنِ﴾، الصافات، واته: هه ر وه چه که ی نه ومان هیشته وه، که واته: نه وهی که له که شتییه که دا، له که ل نووحدا سوار بووه، هه مووی له پروی ره چه له که وه، هه موویان چوونه ته وه سه ر نووح، بۆیه به نووح گوتراوه: باي دووه می مرقایه تیی.

﴿وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ﴾، له دوی نوو حیث تنجا نهو پیغمبرانه ده چنده سهر تیراهیم و ده چنده سهر تیراسرائیل، یانی: یعقوب، تیراسرائیل واته: بندهی خوا (عبدالله) نازناوی یعقوب بووه، ﴿وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا﴾، هه روه ها نهو پیغمبرانه له وانه که تیمه پرتمایمان کرد بوون و خستبو وانه سهر راسته پتی و هه لمانبژارد بوون.

تنجا تایا سیفیت و حالیان چوون بوو؟ ﴿إِذَا نُنَادِي عَلَىٰ عِلَمٍ مَّا بَيْنَ الْأُحْمَنِ حَرَوُا سَجْدًا وَنَكِيًّا﴾، هه کات تایه کالی خواوین به زه بیان به سهر دا غویرابانه وه، له په و پوو به گریان وه به کرنووشدا ده که وتن، واته: ملکه چ بوون بۆ خوا و، له به رانبر خوادا به بندایه تیان ده کرد و بۆ خوا: زه بوونی و بچووکیان پیشانده دا.

﴿خَلَفَ مِنْ بَعدِهِ خَلْفٌ﴾، به لأم پاشینیکی خراپ هاتنه شوئیان، (خلف) واته: که ساتینی خراپ، که له پروی پنگه و پله وه: دواکه و توون و هاتوونه دوا، بیگومان خه لکی باشیشیان له پاش بووه، به لأم لیره دا خوا باسی پاشینه خراپه کانیان ده کات و، هوکاری خرابیه که شیان باس ده کات و ده فهرموئی: ﴿أَصَاغُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الْهَوَىٰ﴾، نویریان فهوتاند و که وته شوین ناره زووان.

که واته: نویر فهوراندن و، دوی ناره زوو که وتن، دوو شتی تیکه لکیشن، هه ر که س نویر بفهوتینی، به هوئی نه وه ویه، که شوین ناره زوو کالی ده که وئی، هه روه ها: هه ر که سیک شوین ناره زوو کالی بکه وئی، نویر ده فهورتینی، نهو دووانه تیکه لکیشن و هه همیشه پیکه وین، نویر بوجی ده فهورتیری؟ تنجا چ نه وهی که هه ر نه یکات، یان نه وهی که هه ندی جار نویره کالی نه کات: به هوئی شوین که وتنی ناره زوو کانه وهیه، به هوئی هه لیزاردی تیراحت و ته مه لیه وهیه، به سهر گورج و گو لیدا، یان به رزه وندییه کی شه خسی، یان به رزه وندییه کی گشتی دنیایی، هاتوونه پتشی و زالی کردوه به سهر جیه چیکردنی فهرمانی خوادا، بویه هه همیشه شوین ناره زوو که وتن و نویر فهوراندن (نویر چواندن) دوو شتی تیکه لکیشن، ﴿فَرَفَّ يَلْقَوْنَ غَيًّا﴾، نه وانه به دنیایی دوو چاری بئی مرادی و ژین تالیی و بئی حالی دهن، که مه به ست پتی سزای رژی دوایه، یاخود هه ر له دنیا شدا تووشی ژین تالیی و بئی حالی دهن، چونکه: نهو که سهی نویر ده فهورتینی و له که ل خوادا ﴿فَرَفَّ﴾ نهو و رژی پتچ جارن، به لای که می، په یمانی تازه ناکاته وه: شه یقان به سهریدا زال دهن، تنجا نهو که سهی شوین ناره زوو کالی ده که وئی، هه م له پروی جهسته ییه وه و، هه م له پروی پروو حیه وه و، هه م له پروی عه قلییه وه و، له

پرووی تاکسی و، له پرووی خیزانی و، له پرووی کومه لایه تی و، له پرووی سیاسیه وه، زهره دهکات، ههرچی لادان و تاوان و خرابه کاری هه یه، به هووی دوورگه وتنه وه ده یه له خوا.

به لām دوای خوا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ هه ندیکیان لئ هه لداویری و ده فهرموئ: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، جگه له وانه ی که ده گه پرنه وه و، ئیمان دین و، کرده وه ی چاک ده کهن.

که سیک بگه پرنه وه بۆ لای خوا و، بروابین و، کرده وه ی باش بکات: ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا﴾، ئا نه وانه ده چنه به هه شت و هه چ سته میکیان لئ ناکرئ، یانی: هه چ نه ندازه یه که له پاداشیان که م ناکرئنه وه.

نجا خوا پیناسه یه کی کورئ نه و به هه شتانه دهکات:

﴿جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ﴾، ئه م به هه شته هه میسه یانه ی که (خوای) خاوه ن به زه یی به په نامه کی به ئینی به به نده کانی داوه، به بی نه وه ی بیانین خوا به ئینی پیداون، نایانبین، به لām متمانیهان به به ئینی خوا هه یه، نه گهر به چاوی سهر نایانبین، به لām به چاوی عقل و دل ده زانن: نه و خوا به رزو مه زنه، ههر شتیک بفرموئ، وایه، بروا به خوا هینان ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ پرشه که ی بریتیه له ئیمان به نادیار، خوا بۆ خوشی نادیاره، نه گهر به چاوی سهر بۆی بروانی نادیاره، نه گهر به پینچ (5) هه سته کان بۆی بروی، نا به ره سته، چونکه خوا له وه به رزتره، که به تۆرو شه داوی پینچ هه سته کان: دیتی و بیست و تامکردن و بۆنکردن و ده ست لئ کوتان، په ی پئ ببردرئ، خوا زۆر له وه به رزتره، بگره هه ندئ له دروستکراوه کانی خواش به پینچ هه سته کان په ییان پئ نابردرئ، وه: پووح، هیزی کیشنده، هیزی موگناتیبی، تیشکی ژر سوور، تیشکی سه روو وه نه وشه یی و، که لیک له دروستکراوه کانی خوا، له پئی پینچ هه سته کانه وه، به تۆرو شه داوی پینچ هه سته کان، ناگیرین، چ جای خوا ی به رزی مه زنی بی وینه، ههر بۆیه خوا ده فهرموئ: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ ﴿٢٠﴾ الحدید، واته: نه وه (خوا) یه که مینه و دوایه مینه، ئاشکرایه و په نهانه و، نه و به هه موو شتیک زانایه.

یانی:

۱- خوا یه که مینه، نه گهر به چاوی دل و عقل بۆی بروانی، به لām دوایه مینه یاخود رډنگه ههر په ی پئ نه به ی، نه گهر به پینچ هه سته کان بۆی بگه پئی.

۲- خوا ئاشکرایه، نه گهر به چاوی عقل و دل بۆی بروانی، به لām په نهانه، نه گهر له پئی پینچ هه سته کانه وه به دوایدا بگه پئی.

۳- ﴿إِنَّكَ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا﴾، بە دُنیاوی بە لێنی خوا ھێزێوە، ھەر دیتەدی و ھێچ کومانی تێدانە، ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لِقَاءَ إِلَّا سَلَامًا﴾، ئەو بە ھەشتانە قسەی پووچیان تێدا نابێست، جگە لە سلاوکردن.

سلاوکردن:

أ- خوا سلاویان لێ دەکات: ﴿سَلَّمَ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ ۵۸ ﴿یس﴾.

ب- فریشتەکان سلاویان لێ دەکەن: ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ ۵۹ ﴿سَلَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ ۶۰ ﴿الرعد﴾، واتە: فریشتەکان لە ھەموو دەروازانەووە لێیان دەچنە ژوور دەلێن: سلاوتان لێ بێ.

ج- بۆ خوشیان سلاو لە یەکدی دەکەن: ﴿تَحِيَّاتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ ۶۱ ﴿إبراهيم - ۲۳ - ئەووە وانا یەکی. یاخود: ھێچ قسەیەکی پووچی تێدا نابێست، جگە لە قسەی سەلامەت و باش.

ھەلبەتە (سلام) چ بە مانای سلاوکردن بێ، چ بە مانای قسە سەلامەت و باش بێ، جیا بە (لغو)، یانی: قسەی پووچ، بۆیە زانیان دەلێن: ئەم ھەلاواردنە لێرەدا پێی دەگوترێ: (إِسْتِثْنَاءُ مُنْقَطِعٍ) واتە: ھەلاواردنی لێک دابراو، چونکە جیاکراوە (مستثنی) لە جێنسی لێ جیاکراوە (مستثنی منه) نە، بۆیە پێی دەگوترێ: ھەلاواردنی لێک دابراو، بەلام ئەگەر ھەلاوێردراو، لە جێنسی لێ ھەلاوێردراو بێ، ئەو کاتە پێی دەگوترێ: ھەلاواردنی پەنوەست (الإِسْتِثْنَاءُ الْمُتَّصِل).

﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِكَاحٌ وَعَاشِيَةٌ﴾، ھەروەھا بژیوی خۆیانمان ھەیە لە بەھەشتدا، بەیانمان و تێواران، واتە: لە بەیانپەنوە تاکو تێوارە و، لە تێوارەو تاکو بەیانپەن، ھەر خەریکی عەیش و نوێژن.

(رُزْق) یەش مەرج نە تەنیا مەبەست پێی بژیوی ماددی بێ، چونکە لە راستییدا بۆ کەسانێک کە پووچێکی زیندوویمان ھەبێ، بژیوی پووچی و مەغەنوی، زۆر بەتام و چێژترە و، زۆریش پێویستترە لە بژیوی جەستەیی، کەواتە: (رُزْق) ھەردووکیان دەگرێتەو.

﴿تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًا﴾، ئا ئەو بەھەشتە ئەوێە کە تێمە دەیکەینە میرات بۆ ئەو بەندانەمان کە پارێزکارن، (تقي) پێژگە ی زێدەپۆیی کردن (صيغة المبالغة) یە، بۆ (مُتَّقِي)، واتە: کەسێک کە زۆر پارێزکار بێ، پارێزکاریش کەسێکە:

خۇي بپاريزى له هەر شتى: كه خوا پنى ناخوش بن، خواش دوو شتى سهەركىي پنى ناخوشن: نهركه كانى بچوئنى و، قەدەغە كانى بشكىنى.

ئىنجا دېتە سەر بابەتېكى دېكە، كه لەسەر زمانى فرېشته كانه وەيه، وەك له هوئى ھاتنە خوارە وەكەيدا باسما نكرد، كه پىغەمبەر ﷺ به جېربىلى فەرموو: چ شتىك پىكرتە كه سەردانمان بگەي، زياتر لەوہى سەردانمان دەكەي؟ خواش ﷻ لەسەر زمانى جېربىل و فرېشته كان، وەلامى پىغەمبەر ﷺ دەداتە وە: ﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾، تېمە به فەرمانى پەرورەدگار تەبى، دانابەزىن، نابەينە خوار، بۆ سەر زەوى، ﴿لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ﴾، ھەرچى له پىشمانە وەيه و، ھەرچى له دوامانە وەيه و، ھەرچى له ئىوانىيان دا ھەيە، ھەمووى ھى خوايە ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾، پەرورەدگار پىشت ھىچ شتىك فەرماوش ناکات، ھىچ شتىكى لەبىر ناچى، له بىرچوو (ناسى) نېە بۆ ھىچ شتىك، ئىنجا پىناسەي خوا ﷻ دەكات، دەفەرموئى: ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، پەرورەدگار و خواەنى ئاسمانە كان و زەويەو، ئەوہى دەكەوتە ئىوانىيانە وە، ﴿فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعَذَابِهِ﴾، دەجا بەس ئەو پەرستەو بەندايەتېى بۆ بکە و، خۆپاگريش به بۆ پەرستنى وى.

بە ئەنكىد بەندايەتېى بۆ خوا كردن، بەبى خۆپاگريى، بەبى پشوو درېژى، بەبى نە لە خشاويى و نەپساويى، ئەنجام نادى، ئەگەر بە باشى تېبگەين لە چەمك و واتاي خواپەرستى، كه برىتە له كۆي ھەلس و كەوتەكانى مروؤى كه ھەموويان دەبى، بە شىوہيك بن، لەلای خوا پەسند بن، چ ھەلسوكەوتى تاكىى بن، چ خىزانى، چ كۆمەلەيەتېى، چ سياسى.

چ پەيوەندىيان بە تاكەوہ ھەبى، يان بە خىزان، يان بە كۆمەل و كۆمەلگا، ياخود بە قەوارەى سياسى.

پاشان: چ پەيوەندىيان بە دەروونىيە وە ھەبى و پەنھانى بن، يان پەيوەندىيان بە پوالتە و جەستەيە و ھەبى و تاشكرا بن، خواپەرستى بەو چەمك و واتا گشتكىرە، بېگومان بەبى خۆپاگريى و پشوو درېژى، ئەنجام نادى.

له كۆتايى دا خوا دەفەرموئى: ﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَيًّا﴾، ئايا ھىچ ھاوناويكت بۆ خوا پنى شك دى؟ ئايا دەزاني ھىچ ھاوتاو ھاوناوى ھەبن؟

وشه ی (سَمِی) هم به مانای (هاوناو) دئی، هم به مانای: هاوتا (گُفء) واته: ئایا کهست پئی شک دئی، ناوی وهك ناوی خوابن، سیفه ته گانی وهك هی خوا ځن بن؟

یاخود: ئایا هیچ کهست پئی شک دئی، هاوتای خوا بن، له زاتیدا، له ناوه کانیدا، له سیفه ته کانیدا، له کرده وه کانیدا، هیچ کهست پئی شک دئی، هاو ناستی خوا بن؟ نه مه پرسیار کردنئی نکو و لیبیلکه رانه یه، واته: به ته نکید: هیچ کهس نیه که هاوناوی خوا و هاو سیفه تی خوابن، یاخود: هاوتا و هاو ناستی خوی به رزی مه زن بن.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

باسی مووسا ﷺ که بەندەیهکی هەلبژاردەو تێردراو و پێغەمبەری خوا بوو، خوا لە نێزیک لای پاستی کتیی طوورەو بە پەنامەکیی دواندوویتی و، لە بەزەیی خۆشیەو هەپوونی برای بۆ کردۆتە پێغەمبەر:

خوا دەفەرموی: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۖ وَنَذَرْنَاهُ مِنَ الْجَانِبِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيبًا ۖ وَوَهَبْنَا لَهُ ۖ مِنْ رَحْمِنَا أَسْمَاءَ هَارُونَ نَبِيًّا ۖ﴾.

شیکردنەوهی ئەو ئایەتانه لە شەش برگەدا:

١- ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ﴾، هەرۆهە لە کتێبدا (لە قورئان دا) باسی مووسایان بۆ بکە، باس و خواسی مووسایان بۆ بخوێنەو.

(آل)ی سەر (الکتاب)، (آل)ی (عهد)، نەك (آل)ی جینس، واتە: لە کتێبەکەدا که قورئانە، باس و خواسی مووسا بکێرەو، بۆ ئۆمەتەتەکەت، بۆ خەلک، بۆ مەوقایەتی، بۆیەش باسی مووسا کراو، چونکە مووسا، پایە بەرزترین پێغەمبەر بوو لە وەچە ی ئیساحاق و یەعقوب و ئیبراھیمیش (عَلَيْهِمُ السَّلَام).

ئنجە هەندێک لە سیفەتەکانی مووسا دەخاتەروو:

٢- ﴿إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا﴾، بەپاستیی ئەو هەلبژێردراو بوو، ساغکراو بوو، خۆتێراویشەتەو: (إنه كان مخلصاً) بەپاستی ئەو ساغکەرەو بوو، دلی خۆی و، کردەوێکەکانی خۆی و، پەنھانی خۆی و، پەرۆتەکی خۆی، بۆ خوا ساغ و یەکلەکرد بۆو.

٣- ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾، هەرۆهە ئەو پەرۆانە کراوی پێغەمبەر بوو، پێغەمبەرێکی پەرۆانە کراو بوو.

(نبي) که خۆتێراویشەتەو: (نبي)، واتە: کەسێک که خوا بەشیوەی تاییەت هەوائی پێدەداو سەروشی بۆ دەکات و، وەحی بۆ دەنێری، (نبي) و (نبي)یش دەگونجێ (فعلیل) ی بە مانای (فاعل)، بن، واتە: کەسێک که بە ناوی خواو هەوالدەدا بە خەلک.

یاخود لەسەر کیشی (فعلیل، ن)، بەلام بە مانای (مفعول، ن)، وەك (قتیل) یانی: (مقتول)، واتە: کەسێك کە خوا ھەوآلی تایبەتی پێدەدا.

جیاوازیی نێوان: (رسول) و (نبي):

بێگومان ھەر کەسێك (رسول، بێ)، (نبي)یشە، بەلام مەرج نیە ھەر کەسێك (نبي) بوو، (رسول) بێ.

ئەدی ئایا جیاوازییان چییە؟

أ- زۆربەی ھەرە زۆری زانایان، دەئێن:

(نبي) کەسێكە خوا ﷻ سەروشی بۆ کردووە، بەلام ھەرمانی پێ نەکردووە و مۆلەزمی نەکردووە، کە پەیامی خوا بە خەلك رابگەیەنێ.

بەلام (رسول) کەسێكە خوا سەروشی بۆ کردووە و رایشسپاردووە: پەیامی خوا بە خەلك بگەیەنێ. (رسول) واتە: نێردراو، رەوانەکراو، بەلام (نبي) واتە: ھەوآل پێدراو، یا ھەوآلدەر، ئەو زۆربەی زانایان وا دەئێن.

ب- ھەندیکیش گوتوویانە: (نبي) کەسێكە، مەرج نیە خواوەنی بەرنامەییەکی سەربەخۆ بێ.

بەلام (رسول) دەبێ خواوەنی بەرنامەییەکی سەربەخۆ بێ، واتە: ھەموو پێغەمبەرەکان، ئەرکیان ئەو بوو کە پەیامی خوا ﷻ بە خەلك بگەیەنن، ئنجا ھەندیک لەئێو پێغەمبەرەکاندا، خواوەنی بەرنامەییەکی سەربەخۆ بوون، بەلام بەرنامەی سەربەخۆ، بەو واتایە نا، کە بەھرەمەندیش نەبوو بێ لە بەرنامەی پێغەمبەری پێش خۆی، بۆ وێنە: عیسا ﷺ خوا ئینجیلی پێداووە، و داوود خوا زەبووری پێداووە، بەلام ھەر کام لە عیساو داوود کە خۆشیان خوا کتیی پێداون، شوێن تەوہراتیش کەوتوون بە دەقی ئایەت، بەلام خۆشیان پەیام و بەرنامەی تایبەتیان ھەبوو، وێرای ئەو کە پابەندیش بوون بە تەوہرە.

من ئەو ڕایە دووہ میانم پێ راستەر، کە پێچەوانەی ڕای زۆربەی ھەرە زۆری ڕافەکەرانی قورئانە، کە مەگەر بە دەگمەن، دەنا ھەموویان دەئێن: (نبي) کەسێكە خوا ﷻ وەحیی بۆ ناردووە، بەلام ڕایەسپاردووە: پەیام و وەحیی خوا ﷻ بە خەلك بگەیەنێ، بەلام (رسول) کەسێكە خوا پەیامی بۆ ناردووە و رایشسپاردووە: پەیامی خوا بە خەلك بگەیەنێ.

به نئی، من پیموایه: هم موو (نبی) نك خوا راپساردوه: به یامی خوا ځان به خه نك بگه یه نئی، ښجا (نبی) یه ك كه (رسول) نیه، پابه نذكر اوه به شوینكه وتنی به رنامه ی (رسول) نك كه پیش وی بووه، به لأم ټهو پیغه مبه ران (انبیاء) هی كه (رسول) یشن، ټه وانه ن كه خوا به رنامه و په یامی کی تایبه تیشی بو ناردوون، ټه مه ش ټیكناگری ټه گه ل به هر مه مه نند بوونیان له کتیب و به رنامه ی پیغه مبه ری پیش خو یان، به تایه ت بو پیغه مبه رانی (بنی اسرائیل) كه هم موویان شوین ته وړات كه وتبوون، به لأم خوا بو هه نديکیان به رنامه و کتیبی تایبه تیشی ناردوه، وه داوود كه زه بووری پیداه و، عیسا كه ټینجیلی پیداه. (٤) - ﴿وَنَدْبَتْهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾، هه روه ها بانگی مووسامان كرد له لای راستی طوورده و، (نداء) واته: بانگ کردن، بانگ کردن بو ټه وهی كه سیک بئ، یان به دهنگی به رز بانگ کردن.

له لای راستی کیوی طوورده و، طووریش:

١- یان چپایه كه، كه له نیوان ولای شام و میسره له دهشتی (سیناء)، وه ك خوا ی په روه ردگار له سوورده (المؤمنون) دا ده فهرموی: ﴿وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَيْغَ لِلَّالِكِينَ﴾ (المؤمنون).

(طور سیناء) یش:

آ- یان زنجیره چپایه كه له دهشتی (سیناء) و به هم موویان ده گوتری: (طور).

ب- یاخود کیونك و چپایه کی تایبه ته له وی، كه بو مووسا ځان زانراو و ناسراو بووه و مووسا له سر ټه و چپا و کیوه، فهرمایشتی له گه ل خوا دا كرده و.

٢- یان: (طور) ناوی چپا و کیوه به گشتی و، بئ پټ مه به ست بوونی چپایه کی دیاریکراو، هه ردو و واته پكه هاتوون له تفسیره کاند، كه واته: (طور) یان ناوی هه چپایه كه به گشتی، یاخود ناوی چپایه کی تایبه ته كه له دهشتی (سیناء) یه، كه ده گوتنه نیوان ولای شام و میسرې ټیستاه و، ټه ویش: یان مه به ست پټی زنجیره چپای طووره، یان: چپایه کی تایه ت و دیاریکراو.

(٥) - ﴿وَقَرْنَهُ يَحْيَا﴾، هه روه ها مووسامان له خو مان نیزیکه سته وه، به پازو نیاز له گه ل كرده وه.

(نجی) (فحیل) مَغْنَى مَفْعُولٍ، مِنَ الْمُنَاجَاةِ وَهِيَ الْمُحَادَاثَةُ الشَّرِيفَةُ، (نجی) لیره دا له سره کیشتی (فحیل)، به لأم به مانا (مفعول) ه، واته: دویتر او به په نهانی، موناجات له گه ل كراو، موناجاتیش بریتیه له دواندن په نهان.

که دهفه رموی: ﴿وَنَدْبَتْهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾، له لای راستی طووره وه، یانی: به نسبت مووسا وه الطُّور که وتوته لای راستی، نه وهش له کاتیکدا بوو، که مووسا الطُّور ناگرنکی، یان پرووناکیه کی که وته بهر چاو، له شه ویکی ساردی زستاندا، کاتیک له مه دیه ن ده گه پایه وه بو میسر له گه ل مال و خیزانی دا، وایزانی ناگرنکه له وئی، چونکه وه که له چهند شویتیکدا هاتوه، له سووره قی (الصل) و له سووره قی (طه) دا: ﴿إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمُ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى﴾ (طه)، واته: یاد بکه وه! کاتیک (مووسا) ناگرنکی به دی کرد، به هاوسه ری گوت: (ایره) به وستن، من ناگرنکم به دی کرد، به لکو بزوو تیکتان لئی بو بهیتم، یان که سیک له سه ر ناگره که بینم، مایه ی پینمایی بی.

وایزانی شوانیکه یان گاوانیکه به لکو پینماییان بکات، دیاره پینان لی تیکچووه.

گوتوو یه ق: یان بزوو تیکتان بو دینم، بو شه وه ی ناگری پی بکهینه وه و خومان گهرم بکهینه وه، یاخود: که سیک له وئی ده بینم، پینماییان بکات و پرسته پینان بکاته وه! تنجا که چووه، مووسا الطُّور، که وتوته لای راستی کیوه که، به نسبت مووسا وه، له وکاته دا، چونکه راست و چه پ ریزه یی (نسبی) ین، به پنی نه وه ی نه و مروقه ده که وینه کونوه! جاری وایه شویتیک لای راستی تویه، به لام لای چه پی که سیک دیکه یه.

۶- ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾، له بهزه یی خوشمانه وه، هاروونی برایمان وه که پیغه مبه ر پینه خشی.

ئهمه وه لامی داوایه که ی مووسایه الطُّور که له سووره قی (طه) دا له نایه ته کانی: ۲۵ - ۱۳۵ دا، هاتوه، دوا ی نه وه ی خوا الطُّور به مووسا دهفه رموی: ﴿أَنهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ﴾ (طه)، برپو بو لای فیرعه ون یاخیی بووه، چهند داوایه که له خوا ده کات، دهفه رموی:

﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي﴾ (۵۰) ﴿وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي﴾ (۵۱) ﴿وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِي﴾ (۵۲) ﴿يَقْفُوا قَوْلِي﴾ (۵۳) ﴿وَاجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي﴾ (۵۴) ﴿هَٰزُونَ أَجْزَىٰ﴾ (۵۵) ﴿أَشَدُّ بِؤْسًا أَرْزَىٰ﴾ (۵۶) ﴿وَأَشْرِكُ فِي أَمْرِي﴾ (۵۷) ﴿كَتَّ﴾ (۵۸) ﴿وَذَكَرَكَ كَيْدًا﴾ (۵۹) ﴿إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَعِيرًا﴾ (۶۰) طه.

واته: گوتی: په روه ردگارم! سینم گوشاد بکه و، کارم ئاسان بکه و، گرنی زمانم بکه وه. بو شه وه ی له قسم تیکهن. له نیزیکانی خوشم پالهیستیکم بو بره خستنه. هاروونی برام.

له كاري مندا به شداريي بځه. {تاكو پښكه وه چاكتر} تۆ به پاك بگړين و، زورت ياد بځه يښ، بڼگومان تۆ يښه ري ټيمه ي.

خواش دهفه رموی: ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسَىٰ﴾ ﴿٣٦﴾ خطه، نهی مووسا! ﷺ
 دواویه کهت جیبّه جنّ بوو، نجا لیره باسی جیبّه جیکردنی نهو دواویه دهکات، که خواله
 بهزهیی خوئی هاروونی برایشی وهک پیغمبر پیته خشیوه.

کوتایى نهم مهسه لیه بهم فهرامیشته ی پیغه مبر ﷺ دینین، دهر باره ی چپه کردن، که دهده فرموی: **إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثًا، فَلَا يَتَجَاوِى الثَّانِ دُونَ الْآخِرِ، حَتَّى تَحْتَاطُوا بِالنَّاسِ، مِنْ أَجْلِ أَنْ يَغْرُبَ عَنْهُ** (متفق علیه: البخاری: ۲۶۹۰، ومسلم: ۲۱۸۴، واللفظ لمسلم).

واٽه: ٺهگر سٺي ڪهس ٻوون، ٻا دووانتان جيالہ سٽيہم ٻيہ ڪه وه قسہي چپہ
نہ ڪن، ناڪو تيڪہل بہ خہلڪ دہبن، چونڪہ نہ وه دلٽہ نڪي دہڪاٽ.

یانی: نه گهر چوونه نيو قه په بالغی، نجا دوو که س پټکه وه قسه به کی تاییه تیش بکه ن قه ناکات.

مەسەلەى دووھى:

باسى ئىسماعىلى كۆرى گەورەو يەكەمى ئىبراھىم عليه السلام، كە بابايەكى بەلّين راست بوو، وئىراى پايەى رەوانكراوئىتى و پىتھەمەراپەتى، فەرمانى بە خىزان و نىزىكانىش كىردوھ بە نوئىزو زەكات، لەلای خواش بەندەيەكى پەسندو غۇشويسىراو رىزلىگىراو بووھ:

خو! دەفرموى: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۝۱۱﴾
وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝۱۲﴾.

شىكردەنەوھى ئەم ئايەتەنە، لە پىنج بىرگەدا:

۱- ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ﴾، ھەرۋەھا لە كىتەدا، [لە كىتەكەدا، كە قورئانە] باس و خواسى ئىسماعىلىيان بۆ بىكرەوھ، بۆيان بخوئەوھ.

پىتەستە بزانىن كە: ئىسماعىل كۆرى گەورەو يەكەمىن كۆرى ئىبراھىم بووھ (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

۲- ﴿إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ﴾، بە دۇنيايى ئىسماعىل بەلّين راست بوو.

جا ئەم بەلّين و گەفت راستىيەى ئىسماعىل، زەقترىن (مصدق)ى، زەقترىن ھالەت كە بەلّين راستى ئىسماعىلى تىدا بەرجەستە بووھ، ئەوھىە كاتىك باى گوى: ﴿يُنَبِّئُ ابْنِيَّ أَرَأَيْتَ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَأَنْظُرْ مَاذَا تَرَى ۝۱۰﴾ الصافات، واتە: ئەى پۇلە گىيان! مەن لە خەونمدا بىنىم كە تۆم سەردەبىرى، ئىنجا تۆش تىوھ پامىنە! داخۇ پات چىيە؟ ئىسماعىل گوى: ﴿قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ۝۱۱﴾ الصافات، ئەى بابە گىيان، ئەى باى خۆم! ئەوھى فەرمانت پىكراوھ، ئەنجامى بدە، ئەگەر خوا بىھوى لە غۇپاگرانم دەبىنى.

بەلّەكەشى بىردە سەر و مىل خۆى خستە بەر چەقۆى باى، بەلام ئەوھ بوو خوا ﷻ دەربازى كرد، چونكە خوا ﷻ مەبەستى نەبوو ئىسماعىل سەربىردى، بەلكو مەبەستى بوو، ئىبراھىم تاقى بىكەتوھ، وەك دوايى لە تەفسىركردنى ئايەتەكان دا باسى دەكەين.

۳- ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾، ئىسماعىل ھەم رەوانەكراو بوو، ھەم ھەوالپىندراو بوو.

پێشتریش چەند جارێک گوتمان: وشە (نبی) و (نبی) یان (فعلیل) ی بە مانای (فاعیل)ن، واتە: ھەوڵدەر، بە ناوی خواوە ھەوڵدەدات، یاخود: (فعلیل) ی بە مانای (مفعول)ن، واتە: ھەوڵپێدراو، یانی: خوا ھەوڵی تایبەتی پێدەدات، سروشێ بۆ دەکات.

٤- ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾، (ئیسماعیل) عادەق وابوو، فەرمانی بە مَال و خێزان و نزیکەکانی خۆی دەکرد، بە نوێژ و زەکات.

ئەجا کە لێرە خوا نەیفەرموو: ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ قَوْمَهُ﴾ حیکمەتیی تێدا، ئەویش ئەوێ بە ھۆزی (جُرھم) کە ئیسماعیل ھاوسەری یەکەمی لەوان بوو، و پەنگە ھی دووھەمیشی ھەر لەوان بوو، ھۆزی (جُرھم) کە یەکیک بوون لە ھۆزەکانی عەرەب و، ھاتوون لە دەورەبەری مەککە نیشەتە جێ بوون، دواي ئەوێ ناوی زەمزم لەوێ پەیدا بوو، کە وەک موعجیزەیک بوو بۆ ھاجەر و ئیسماعیلی کوڕی (عَلَيْهِمَا السَّلَام)، ئەجا ھاوسەری ئیسماعیل لە ھۆزی (جُرھم) بوو، وەک لە (صحيح البخاري) دا ھاتو، بەلام ئەوانە خەلک و گەلی ئیسماعیل نەبوون، بۆیە خوا نەیفەرموو: ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ قَوْمَهُ﴾، چونکە ئەوانە خەلکی بێتەرست (وَتَنِي) بوون، بەلام ئیسماعیل فەرمانی بە نزیکان و مَال و خێزان و کەس و کاری خۆی کردو، کە دواي - وەک لە (پەیمانی کۆن) دا ھاتو - دوازدە (١٢) کوڕی بوو و، ھەر کامیک لەو کوڕانە، بوو بە باب و، ئەسڵ بوو بۆ عەشیرەتیی زۆر، ئەجا ئیسماعیلیش تەمەنیک زۆری بوو - وەک دوايی بای دەکەین - کە ئەک ھەر نەوێکانی خۆی، بەلکو ئەوێ پیتی دەتێن: (نەدیتە)ش، ھەموو ئەوانە بێنیو، چەند جیلێک لە وەجەیی خۆی بێنیو، و دوايی ھەر لە تەمەنی خۆی دا بوونە ھۆزێکی گەورە، پاشان گەل (شعب) ێک و ھەمووشیان لە پرووی پەچەڵەکەو، نیزیکی و خزم و خێزانی بوون، ئەجا فەرمانی بەوان کردو، نوێژ بکەن و زەکات بدەن.

٥- ﴿وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾، ھەروەھا ئیسماعیل لەلای پەرورەدگاری پەسندکراو بوو، (مرضی) یان (مرضو) ھەردووکیان ھاتوون، واتە: پەسندکراو، بێگومان بەس: (مرضی) ھاتو لە قورئاندا، بەلام ئەگەر بشلێ: (مرضو) لە پرووی زمانی عەرەبییەو، پراستە، واتە: پەسندکراو، کەسێک کە بەرانبەرەکی لێ پازێیە.

کورتہ باسټک له باره‌ی نيسماعيل عليه السلام هوه

به پريزان!

ټيمه له م سووپه ته دا سه رجهم حموت (٧) کورته باسما، هټناون ده رباره‌ی ژيان و به سهرهاتي حموت له پټغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که تاکه^(١) سووپه ټيکه له ته فسير کړنه که‌ی دا، نه و ژماره زوره‌ی پټغه مبه ران، به سهرهاتيان، بخريته پروو، که برتين له: زه که ريسا و، په حيا و، عيسا و، نيسحاق و، په عقووب و، نيسماعيل و، حه و ته ميش: نيدر يس، که دوايي پټی ده گه ين.

به سهرهاتي نيسماعيل عليه السلام له چوار برگه دا ده خه ينه پروو:

(١) - ناوو په چه له کی.

(٢) - ژماره‌ی ناوه ټيزانی له قورټان دا.

(٣) - ژيان و هه لوڼسته کانی.

(٤) - ته مهن و کوچی دوايي کړدن.

١- ناوو په چه له کی نيسماعيل عليه السلام:

نيسماعيل کورې نېپراهيمه له هاجره‌ی قبيتي ميسري، وه که له (صحيح البخاري) دا هاتوه، له سالی هه شتاو شه شه ميني (٨٦) ته مهنی باييدا له دايک بووه، واته: کاتيک که نېپراهيم ته مهنی (٨٦) سال بووه، نيسمايلى کورې له هاجره خاتوون، په يدا بووه، که قبيتي بووه و خه لکی ميسر بووه، که نيزه ک بووه، دراوه به ساره خان، ساره خانيش داويه تي به نېپراهيم که بيکاته هاوسه‌ری خوئی.

ننجا نه وه که نېپراهيم ته مهنی (٨٦) سال بووه، که نيسماعيل له دايک بووه، قورټان ناماژي پټی ده کات، که ته مهنی زور بووه، به لام ديار يي کړدن ته و ته مهنه له (په يمانی

(١) له سووپه تي (الأنبياء) يش دا به سهرهاتي شه ش (٦) له پټغه مبه رانان عليهم السلام هټناون، که برتين له: داود، سليمان، أيوب، اليسع، ذوالکفل، إلياس.

كۆن)دا هاتوه، كه ئەمە دەقی قسەكە یەتی: (وَكَانَ أَبْرَامُ ابْنُ سَبِّ وَتَمَائِيْنُ سَنَةً لِّمَا وَلَدَتْ هَاجَرَ إِسْمَاعِيلَ لِأَبْرَامَ)^(١)، واتە: {أَبْرَام} واتە: ئیبراھیم، تەمەنی (٨٦) سأل بوو، کاتیک که هاجەر ئیسماعیلی بۆ ئیبراھیم هینایە دی.

بەلām ئیسحاق کاتیک لە دایک بووه، که بایی تەمەنی گەیشتۆتە سەد (١٠٠) سأل. وهك له (پەیمانی كۆن)دا^(٣) هاتوه، جا تيمه نيشمان بهو دوو میژوووهیه: کاتیک ئیسماعیل پەیدا بووه، که ئیبراھیم عليه السلام تەمەنی (٨٦) سأل بووه، بەلām کاتیک ئیسحاقیان پەیدا بووه له ساره خاتوون، که ئیبراھیم عليه السلام تەمەنی سەد (١٠٠) سأل بووه، واتە: چوارده (١٤) سأل کهوتۆتە ئیوان پەیدا بوونی ئیسماعیل و ئیسحاقهوه، وهك گوتم: ئەوه دوایی نیشمان پیتهتی، چونکه له پەیمانی کۆندا هاتوه و جووله که کان وا ده ئین و، هه نديک له زانایانی ئیسلامیش - به داخه وه - واده ئین، که (ذبیح) واتە: ئەوهی هیندراوه ته سەر سه ربران: ئیسحاق عليه السلام بووه، نهك ئیسماعیل عليه السلام که تيمه نهو دوو میژوووه که هه ر له ته ورا تدا هاتوون، ده کهینه به لکه و، تهو ئیددیعايه هه لده وه شینینه وه.

٢- ژمارەى ناوهیترانى ئیسماعیل عليه السلام له قورئاندا:

سەرجه م ناوهیترانی ئیسماعیل له قورئاندا، دوازدە (١٢) جاره، به م شیوهیه:

(١) له سوورەتی (البقرة)دا، له ئایەته کانی: (١٢٥، ١٢٧، ١٢٣، ١٣٦، ١٤٠) واتە: پینج جار ان ناوی ئیسماعیل عليه السلام هاتوه.

(٢) له سوورەتی (آل عمران)دا، جارێک له ئایەتی (٨٤)دا، ناوی هاتوه.

(٣)- له سوورەتی (النساء)دا، جارێک له ئایەتی (١٦٣)دا، ناوی هاتوه.

(٤)- له سوورەتی (الأنعام)دا، جارێک له ئایەتی (٨٦)دا، ناوی هاتوه.

(٥)- له سوورەتی (إبراهيم)دا، جارێک له ئایەتی (٣٩)دا، ناوی هاتوه.

(٦)- له سوورەتی (مریم)دا، جارێک له ئایەتی (٥٤)دا، ناوی هاتوه.

(٧)- له سوورەتی (الأنبياء)دا، جارێک له ئایەتی (٨٥)دا، ناوی هاتوه.

(١) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر التكوين، الإصحاح: ١٧، ص ٤٤.

(٢) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر التكوين، الإصحاح: ٢١، ص ٥٤.

۸- له سوورەتی (ص) دا، جارێک له ئایەتی (۴۸) دا، ناوی ھاتووە.

ھەمووی دەکاتە: دوازدە (۱۲) جار.

۳- ژيان و ھەلوێستەکانی ئیسماعیل (ع):

تێمە زەقترین و پێستگە و ھەلوێستەکانی ژیانی ئیسماعیل (ع) مان ھێناون، کە سەرچەم، چوار ھەلوێست و پێستگەن:

۱- ئیبراھیم (ع) ھاجەر و ئیسماعیلی کوڕیان دەباتە شویی مەککە:

ئەمە رووداویکی گەورە ھە لە ژیانی ئیبراھیمدا (ع)، ھەروەھا لە ژیانی ھاجەری خێزانی و ئیسماعیلی کوڕیشیاندا (ع)، بەلام لە قورئاندا تەنیا ئەوەندە باسکراوە، کە لە سوورەتی (ئبراھیم) دا خوا دەفەرموێ:

﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ عَرِيٍّ ذِي زُرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْتِدَا مِنْ النَّاسِ تُهْوَىٰ إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنْ الثَّمَرِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ (ئبراھیم).

کە لە تەفسیری سوورەتی (ئبراھیم) دا، بە تەفصیل باسمانکرد.

واتە: پەروەردگارمان! من ھەندێک لە وەچەیی خۆم لە شیبێک کە کشتوکالی تێدا ناکرێ، لەلای مانی قەدەغەکراوەکە ی تۆ، نیشتە جێم کرد، پەروەردگارمان! بۆ ئەوێ نوێژ بەرپا بکەن، تۆش وابکە کە عەقڵ و دلی خەلێک بەلایاندا بجێ و، لە بەروبوومی میوەکان بژیویان بدە، بۆ ئەوێ سوپاسگوزاری بکەن.

بەلام لە (صعیح البخاری) دا کە تێمە لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (ئبراھیم) دا دەفەقەمان بە ئەواویی ھێنا، کە بە درێژیی باسی چۆنیەتی ئەو گواستنەوێ ئیبراھیم (ع) بۆ ھاجەر و ئیسماعیلی کوڕی دەکات، لە شامەو، کە شوینی نیشتەجێ بوونی ئیبراھیم بوو، بۆ حیجاز و بە وردیی بۆ (مەککە) ئەو شوینە کە دواوی دەبێتە (شاری مەککە) و ئەو شوینە کە دواوی مالی قەدەغەکراوی خوا (بیت اللہ العرام) ی تێدا بنیات دەنرێ، ھەر بە دەستی ئیبراھیم و ئیسماعیلی کوڕی (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، یانی: وێرای ئەوە کە لە قورئاندا ناماژێ پێکراوە، لە (صعیح البخاری) یشتا بە تەفصیل باسکراوە،

هەروەها لە پەیمانی کۆنیشدا هاتووە لە ژێر ناوونیشان: (طَرَفَ هَاجَرَ وَإِسْمَاعِيلَ) دەرکرانی هاجەر و ئیسماعیل، کە بە ناوونیشانێکی زەق و ڕەق هێناویەتی و، کۆمەڵێک حیکایەتیشی هێناون، مەرج نیە وابەن، بەلام ئەسەڵەکە ئەوەیە:

سارە خاتوون، دواي ئەوەی هاجەر ئیسماعیلی پەیدا دەبێ، هەستی هەوێدارتیسی (غیرە)ی زیاد دەبێ و، داوا لە ئیبراھیم دەکات کە هاجەر دووربخاتەو، ئیدی بە فرمانی خوا عز وجل ئیبراھیم ﷺ هاجەری هاوسەری لەگەڵ ئیسماعیلی کوڕی، دەبات لەو شوێنەی کە دواي کەعبەي لێ دروست دەکەری و دەبێتە شاری مەککە، لەوێ نیشتهجێیان دەکات، کە خوا ﷻ بە: (وَادِيَ غَيْرَ ذِي الزُّرْعِ) [شێونێکی بێ کشتوکال و دیمەکار و قاقەر] ناوی هێناو. جا لە پەیمانی کۆندا، دەلێ: (وَكَانَ اللَّهُ مَخِ الْعُصْبِي، فَكَبُرَ وَسَكَنَ فِي صَحْرَاءَ قَارَانَ، وَبَرَعَ فِي رَمِي الْقَوْسِ، وَالتَّخَذَتْ لَهُ أُمُّهُ زَوْجَةً مِنْ مِصْرَ)^(۱).

واتە: خوا لەگەڵ ئەو مندالە گچکە بوو [ئەو مندالە ئەبالغە، کە مەبەست پێی ئیسماعیلە کە ئەو کاتەش مەلۆتکە بوو] تاکو گەورە بوو و لە بیابانی فاران نیشتهجێ بوون، [دایکی لەگەڵ خۆی برد بووی بۆ ئەوێ، فاران بە چیاکانی دەوری شاری مەککە دەگوترێ] لە تیر هەویشتندا زۆر کارامە بوو، دایکیشی ژنیکی لە مەیسەر بۆ هێنا، هاوسەرگێڕیەکی لە مەیسەر بۆ کرد.

بەلام بە پێی (صحيح البخاري) هاوسەری یەکەمی ئیسماعیل لە هۆزی (جُرهم) بوو، مەگەر هاوسەری دووەمی - ئەگەر قسەکە (پەیمانی کۆن) راست بێ - خەڵکی مەیسەر بوو بێ، ئەگەرنا قسەکە (پەیمانی کۆن) راست نیە، بەلکو هەر لە خۆو ناوی مەیسری هێناو، ئەگەرنا تۆزێک بەدوور دەزاندرێ، دایکی لەحیجازووە دەستی بگاتەووە مەیسرو، لەوێوە ئافەرەتێک بێت بۆ ئیسماعیلی کوڕی! لە حاتێکدا کە هۆزی (جرهم) ژنی یەکەمیشی لێ هێناون، هەر لەوێ نیشتهجێن و، وردە وردە شاری مەککەش دروست بوووە قەرەبالغیی لێ پەیدا بوو، کەواتە: زیاتر وایندەچێ: هاوسەری دووهمیشی هەر لە هۆزی (جرهم) بوو بێ، کە ئەوانیش هۆزێک بوون لە ئەتەوێ عەرەب.

(ب) - ئیبراھیم ئیسماعیلی کوڕی (عَلَيْهِمَا السَّلَام) دینیتە سەر سەرپرین:

واتە: دەیهێتتە سەر ئەوە کە سەری بپرێ، بەلام سەری نابرێ، ئەوەش لە سوورەتی (الصفات) دا، خوا ﷻ بە وردیسی باسی کردووە، کە تیمە ئایەتەکان دینین، دیارە ئەوەی

جیی مه به سته: ثابته کانی: (۹۹ - ۱۱۳) ن، واته: پازده (۱۵) ثابته، به لام تیمه ثابته کانی پیش نه و انیشیان له گه لدا ته فسیر ده که یکن، له به رنه وهی تیشکی زیاتر ده خنه سهر نه وه نویسته ی ئیبراهیم و ئیسماعیلی کوری (عَلَيْهِمَا السَّلَام)، ههروه ها تیشکی زیاتر ده خنه سهر هه لوه شانده وهی، نه و لاف لیدانه ی جووله که کان، که له په یمانی کوندا هاتوه، گواپه: نه و که سه ی هتزاو ته سهر سهر پرین، ئیسماعیل بووه، نه ک ئیسماعیل با ته ماشا بکه یکن، خوا ﷻ له سووره ی (الصفات) دا، دوا ی نه وه ی باسی نووح ده کات، ده فهرموئ:

﴿وَاتَّخَذَ مِنْ شَيْعِهِ لِبْرَاهِيمَ آيَاتٍ﴾، له کۆمه له که ی، له شوئیکه وتووای نووح، ئیبراهیم بوو، ﴿إِذْ جَاءَهُ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾، که به دلکی ساغ و سه لیمه وه، هاته لای پهروه ردگاری، (واته: به ره و پهروه ردگاری چوو)، ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾، ﴿أَفَبِمَا ضَلَّ اللَّهُ فِرْعَوْنَ﴾، ﴿فَمَا ظَنُّكَ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، کاتیک ئیبراهیم به بابی و به گه له که ی خو ی گوت: چی ده په رست؟ ثابا به درۆ چهنه په رستراوئک له جیانی خوا هه لده به ستن و ده تانه وین؟ نه دی گومانان به رانه به پهروه ردگاری جیهانیان چیه، چۆن نه و ناپه رست؟

﴿فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ﴾، ﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾، نجا ته ماشایه کی نه سستیرانی کردو کوئ: من نه خو شم.

بوچی ته ماشای نه سستیرانی کردوه؟ چونکه به پیتی عه قلی خو یان دواندوو، وادیاره نه وانه بهروایان به نه سستیره وانی هه بووه، که به هۆی نه سستیره کانه وه، پرواده کانی سهر زه ی بزاند رین! یاخود ته ماشای نه سستیره کانی ئاسمانی کردو، نه و قسه یه ی کرد، کوئ: من نه خو شم، که مه به ستن نه وه بووه و، نه وان و حالی بوون که له پرووی جهسته ییه وه نه خو ش بی و، نه توانی له گه لیان دا بهی بو نه و جه ژن و چوونه دهره، به لام نه و مه به ستن نه وه بووه، که من دلم نه خو شه و میزاجم تیکچوو، به رانه به به و به په رستیه ی تیوه!

﴿فَقُلُوا عَنْهُ مُدْرِينَ﴾، نه و انیش په کسه ر پشتیان تیکردو به جیان هیشته، (واته: له شاردا به جیان هیشته)، ﴿فَرَأَى إِلَهُ الْإِنسَانِ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾، ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ﴾، ﴿فَرَأَى عَلَيْهِمْ صُرُفًا يَأْتِينَ﴾، نه ویش چوو بو لای په رستراوه کانیا، کوئ: ثابا هیه ناخو ن؟ بوچی قسه ناکه ن؟ یانی: نه خو اردن و خو اردنه و تان هه یه، نه قسه کردن و دواندن تان هه یه، که واته: په رستراوی چین؟ ئیدی به ده ستنی راستی ده ستنی کرد به لیدنیان، وه ک له سووره ی (الانبیاء) دا، ده فهرموئ: ﴿فَجَاءَهُمْ جُذَاءٌ إِلَّا

صَكِرًا لَّمْ يَلْعَلْهُمُ إِلَٰهٌ غَيْرُهُ ﴿٨٨﴾. واته: هه موویان وردو خاشکردن، جگه له بته گه وره که یان، بُو نه وهی بگه رینه وه بُو لای، لئی بپرسن: به یتیی عه قلی خویان، کئی نهو بتانه ی دیکه ی شکندوون؟ ﴿٨٩﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَٰهَهُ رَبُّوهُ ﴿٩٠﴾، نه وانیش هاتن زور به خیرایی بُو لای چوون، ﴿٩١﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٢﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾، گوئی: نایا شتانیک ده برستی که خوتان داتان تاشیون! له حالیک دا: خوا خوتان و نه وانه ش که دروستتان کردوون، خوا خوتان و په یکه ره کانیشتان دروست کردوون؟ ﴿٩٤﴾ قَالُوا أَبْنَاءُ لَمْ يَكُنْ قَالَتْهُ فِي الْخَمِيرِ ﴿٩٥﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٦﴾، گوئیان: خانوویی بُو دروست بکن، قه لایه ک، (ناگری کی مه شخه لانی تیدا نیل بدهن) دواپی بیخه نه یتو کلپی نهو ناگره وه، نه وان پیلانیان له دژی گیرا، پیلانیان بُو وی ویست، به لام تیمه نه وانمان خسته ژیره وه.

وه ک له سووره ی (الانبیاء) دا هاتوه، خوا فهرموی: ﴿قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ ﴿٩٧﴾، واته: گوئمان: نه ی ناگر! سارد و سه لامه ت به، له سر نپراهم، ناگره که زیانی پینه گیاند.

نجا دواي نه وه: ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ﴾ ﴿٩٨﴾، هه روه ها گوئی: من به رهو په روه ردگارم ده روم، تیره به جید نیلم، (دواي نه وه ی بای دهری کرد و له که لیان نه حه وایه وه) به دلتیایی په روه ردگارم ده مخاته سه ر راسته پی، ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ ﴿٩٩﴾، په روه ردگارم! له صالحانم پی بیه خشه، له منداله چاکه کان به من بیه خشه، ﴿فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ﴾ ﴿١٠٠﴾، تیمه ش موژده ی مندالیک هیدی و مه ندمان پی دا، ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَتَّىٰ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَازِلِ أَنَّ أَذْهَبُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَتَّىٰ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ﴿١٠١﴾، نجا کاتیک کوړه که ی له که لی گه یشته حاله ی وهر گیر کپی که له که لی دا بیت و بجی و کارو نیثی له که لدا بکات، گوئی: نه ی پوله گیان! من له خه ومدا بینیم: توم سه ر ده بری، تیستاش پامینه و بیر بکه وه، پات چپه، چیت پی چاکه؟ (سه رت بېرم، یان نا؟) کوړه که ی گوئی: نه ی بابه گیان! نه وه ی فهرمانت پیکراوه، نه نجامی بده، نه گهر خوا بیه وئی: له خوږاگرانم ده بیني.

﴿فَلَمَّا أَتَمَّوْا صَلَاتَهُمُ اللَّجَيْنِ﴾ ﴿١٠٢﴾، نجا کاتیک بُو خوا ملکه چ بوون و له په و پروو خستی اېشته ملی کرده خوی و، چه قوشی خسته ر ملی و، هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: چه قوکه شی پیدا هینا).

﴿وَنَدَيْنَاهُ أَنْ يَتَّخِذْ إِلَهُهُ﴾، تیمهش بانگمان کرد: نهی نبراهیم!

﴿قَدْ صَدَّقْتَ الرُّيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾، بنگومان خهونه کهت هتیا به دی ایانی: نهو فرهمانه ی له خهوندتا پیمان کرد بووی، فرهمانه کهت جیبه جی کرد تیمه بهو شیویه پاداشتی چاکه کاران دده دینه وه.

﴿إِنَّ هَذَا لَهُ الْآبَتُوا الَّذِينَ﴾، ﴿وَقَدَيْنَاهُ بِذَنْبٍ عَظِيمٍ﴾، نا نهو تاقیکردنه وه یه کی روون و ناشکرایه، بهران و تازه لیک میزمان کرده قهره بووی (کوهره که) ایانی: له جیانی وی تازه له که سر بهره.

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾، ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾، له نیو گه لانتی که به دوی نهودا دین، له نیو نهوانی دیکه دا، نهو همان بو به جیهیشتن: سهلامی خوا له سر نبراهیم بن، ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾، ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾، ناوا پاداشتی چاکه کاران دده دینه وه، به دنیایی نهو له بهنده بروداره کاغان بوو.

﴿وَبَشِّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيٍّ مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾، ههروه ها موزده شمان پندا به نيسحاق که نهویش پیغه مبه ریکه له چاکان، ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَعِظِيمٌ﴾، پیت و پیزیشان خسته سر نهویش و نيسحاقیش و، له وه چه که یان اوه چه ی نبراهیم و نيسحاق چاکه کار هه بوون، که سیک که ناشکراش دیاره سته می له خو ی کردوه، نهوانهش هه بوون، یانی: هه م چاکه کار و هه م خرابه کار هه بوون.

لیره دا زور روون و ناشکرایه: که دوی نهو ی نيسماعيل له دایک دهبی و ده هتیرته سر سر بران، نجا دوی نهو نيسحاق له دایک دهبی و له تهو پراتیشدا ده لئ: چوارده (۱۴) سال دوی نيسماعيل، نيسحاق له دایک بووه.

به لام وه ک گوتمان له (په یمانی کون) له تهو پراتدا له: (سفر التکوین، الإصحاح: ۲۲، ص ۵۸، ۵۹) دا، له ژیر ناوونیشانی: (اللَّهُ يَمْحُصُ إِبْرَاهِيمَ) (خوا نبراهیم تاقیده کاته وه) دا، ده لئ: نهو ی وستراره سر بپر دئی، نيسحاق بووه، که نهو دهقه که یه تی: (وَبَعَثَ هَذَا افْتَحَنَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ فَنَادَاهُ: يَا إِبْرَاهِيمُ فَأَجَابَهُ: لَيْلِيكَ، فَقَالَ: خُذْ ابْنَكَ وَحِيدَكَ إِسْحَاقَ الَّذِي نَجِبُهُ، وَانْطَلِقْ إِلَىٰ أَرْضِ الْمَرْيَا وَقُدِّمُ مَحْرَقَةً عَلَىٰ أَحَدِ الْجِبَالِ الَّذِي أَهْدَيْكَ إِلَيْهِ)^(۱).

دواى نه‌وه خوا ئيبراھيمي تافيكرده‌وه و بانگى كرد، نه‌ى ئيبراھيم! وه‌لمى دايه‌وه له خزمه‌ت دام، خوا فھررموى: كوپه‌كه‌ت، تافانه‌كه‌ت (واته: نه‌و كاته ته‌نيا نه‌و كوپه‌ى بووه) ئيسحاق كه زۆرت خوۆش ده‌وى، بيه‌ و بچۆ بۆ سه‌ر زهميني مورپيا، له‌وى بيكه به‌ قوربانى له‌سه‌ر يه‌كيك له‌ چياكان، كه من پښمايت ده‌كه‌م بۆى (پښت ده‌لښم: كام چيايه‌؟).

به‌لام وەك (عبدالوهاب النجار) له (قصص الأنبياء) (١) دا گوتووویەتی: هەر خودی تەوڕات، بەلگەیکە لەسەر ئەووە کە (ذبیح)، {ئەوێ کە هێژاوەتە سەر سەربران} ئیسماعیل بوو، نەک ئیسحاق، چونکە: وەك دەفەکە ی تەوڕاتمان هینا دەلن: (خُذْ اَبْنَكَ وَحِيْذَكَ) کۆرەکەت تاقانە کەت بگروو بیبە {سەری بپەر} ئنجا هەر لە تەوڕاتدا هاتو، کە ئیسحاق چوارده (١٤) سأل پاش ئیسماعیل لە دایک بوو، چونکە وەك پێشتر هینامان کاتیک کە ئیسماعیل لە هاجەر هاتۆتە دنیاو، ئیبراهیم تەمەنی (٨٦) سأل بوو، به‌لام کاتیک ئیسحاق لە سارە خان هاتۆتە دنیاو، ئیبراهیم تەمەنی سەد (١٠٠) سأل بوو، واتە: چوارده (١٤) سألان بەین بوو.

که‌واته: هیچ کات ئیسه‌حاق، تاقانه کوڤی ئیبراهیم نه‌بووه، به‌لکو نه‌وه ئیسماعیل بووه که تاقانه کوڤی ئیبراهیم بووه، له کاتی‌کدا که نه‌وی بووه، هیچ کوڤی دیکه‌ی نه‌بوون، به‌لام کاتی‌ک که ئیسه‌حاق په‌یدابووه، ئیسماعیلی هه‌بووه، که‌واته: ناگو‌نجن به‌ ئیسه‌حاق بکو‌ترن: تاقه کوڤه‌که‌ت، تاقه کوڤه‌که‌ی هه‌ر ئیسماعیل بووه و، کاتی‌ک ئیسماعیل هیزاوته‌سه‌ر سه‌ر بران، ته‌نیا خو‌ی کوڤی ئیبراهیم بووه و، له به‌ره‌که‌تی نه‌وه، که ئاماده‌ بووه ده‌ست له‌و تاقه جگه‌ر گو‌شه‌ی خو‌ی هه‌لبگرێ، خوا نازه‌لێکی بۆ کرده‌قه‌ربوو و، ئه‌ویشی بۆ هێشته‌وه و دوا‌یی ئیسه‌حاقیشی پێ به‌خشی له‌ ساره‌خان، وه‌ک له‌ نایه‌ته‌کانی سوو‌په‌تی (الصافات) دا هینامان زۆر ڤوون و ناشکرایه، که دوا‌ی نه‌وه‌ی ئیبراهیم واز له‌ گه‌له‌که‌ی دینتی و، له‌ با‌ی و گه‌له‌که‌ی دوورده‌که‌وته‌وه و له‌ ئووری کلدانیه‌که‌نه‌وه ده‌چی بۆ شام، ئنجا دوا‌ی نه‌وه خوا ئیسماعیلی پێداوه. وه‌ک قه‌ربه‌بوویه‌ک بۆ نه‌و خزم و که‌س و کاره‌ بی‌پروایه‌ی که به‌چی هێشتوون، دوا‌یش که خوا تاقیده‌کاته‌وه به‌ ئیسماعیل و، ئاماده‌ ده‌بی تاقه جگه‌ر گو‌شه‌که‌ی خو‌ی سه‌ربرێ، ئنجا خوا ئه‌ویشی بۆ ده‌هێتیه‌وه، دواتر ئیسه‌حاقیش پێ ده‌به‌خشی، چونکه دوا‌ی قه‌ربه‌بو بۆ درانی ئیسماعیل، خوا قه‌رموویه‌تی: ﴿وَكُنْتُمْ بِإِسْحَاقَ نَبَاً مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ ﴿١١٢﴾ الصافات، واته:

(١٤) سأل دواى نه‌وى كه تيسماعيل پيداوه، به پنى قسه‌كه‌ى په‌يمانى كۆن، هه‌روه‌ها ئايه‌ته‌كانى قورئانىش ناماژه به‌وه ده‌كهن، ئنجا ئيسحاقى پيداوه.

(ج) - دروستکردنى كه‌عه:

وه‌ك خوا ^{١٢٧} له سوورەتى (البقرة)، له ئايه‌ته‌كانى: (١٢٧، ١٢٨، ١٢٩)دا، باسى نه‌و پرووداوه ده‌كات و ده‌فه‌رموى: ﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (١٢٧) رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (١٢٨) رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (١٢٩) ﴿

واته: ياد بکه‌وه! کاتیک ئیبراهیم و ئیسماعیل دیواره‌کانى مال (ى خوا)یان به‌رزده‌کردنه‌وه ده‌یانکوت: په‌رودرده‌کارمان! لیمان قبول بکه، ییگومان تۆ بیسه‌رى زانای ...هتد.

(د) - ته‌لاقدانى ئیسماعیل بۆ هاوسه‌رى، له‌سه‌ر فه‌رمانى بابى ئیبراهیم ^{١٣٠}:

پێشتریش ده‌قى نه‌و پرووداوه‌مان له (صحيح البخاري)دا هه‌تا، له‌كانى، ته‌فسیرکردنى سوورەتى (ابراهيم)دا، به‌لام لێره‌ش به‌ پێویستى ده‌زانم دووباره‌ بیهێنین بوخارىی به‌ دوو ڕیوايه‌ت هه‌تاوه‌تى، به‌ ژماره: (٣٣٦٤) و، به‌ ژماره: (٣٣٦٥)یش، ته‌مه‌ش ده‌قى ڕیوايه‌تى به‌كه‌م:

عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: أَوَّلُ مَا اتَّخَذَ النِّسَاءُ الْمُنْطَقَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْطَقًا لَتَعْلَمَنَّ أَثَرَهَا عَلَى سَارَةِ، ثُمَّ جَاءَ بِهَا إِبْرَاهِيمُ، وَبَانِيهَا إِسْمَاعِيلُ وَهِيَ تَرْجِعُهُ حَتَّى وَضَعَهَا عِنْدَ النَّبِيِّ عِنْدَ دُوحَةٍ، فَوَقَّ زَمْرَمَ فِي أَعْلَى الْمَشْجِدِ، وَلَيْسَ هُنَاكَ يُؤْمَدُ أَحَدٌ، وَلَيْسَ بِهَا مَاءٌ، فَوَضَعَهَا هُنَاكَ، وَ وَضَعَ عِنْدَهُمَا جَرَابًا فِيهِ نَمْرٌ وَسَفَاءٌ فِيهِ مَاءٌ، ثُمَّ قُلَى إِبْرَاهِيمُ مِنْطَقًا، فَتَعَنَّهْ أُمُّ إِسْمَاعِيلَ فَقَالَتْ: يَا إِبْرَاهِيمُ! أَيْنَ تَذْهَبُ وَتَتْرَكُنَا بِهَذَا الْوَادِي الَّذِي لَيْسَ فِيهِ إِنْسٌ وَلَا شَيْءٌ؟ فَقَالَتْ لَهُ ذَلِكَ مِرَارًا، وَجَعَلَ لَا يُلْتَفِتُ إِلَيْهَا، فَقَالَتْ لَهُ: اللَّهُ الَّذِي أَمَرَكَ بِهَذَا؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَتْ: إِذَا لَا يُفْعِلُنِي، ثُمَّ رَجَعَتْ، فَأَنْطَلَقَ إِبْرَاهِيمُ حَتَّى إِذَا كَانَ عِنْدَ الثُّبِيِّ، حَيْثُ لَا يَرَوْنَهُ اسْتَقْبَلَ بِوَجْهِهِ النَّبِيَّ، ثُمَّ دَعَا بِهَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ وَزَفَعَ يَدَيْهِ، فَقَالَ: ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ...﴾ (٣٣٦٥) حَتَّى بَلَغَ ﴿تَشْكُرُونَ﴾، وَجَعَلَتْ أُمُّ إِسْمَاعِيلَ تَرْبِيعَ إِسْمَاعِيلَ، وَتَشْرِبُ مِنْ ذَلِكَ الْمَاءِ، حَتَّى إِذَا نَفِدَ مَا فِي السَّفَاءِ، غَطِثَتْ وَغَطِثَ ابْنُهَا، وَجَعَلَتْ تَنْظُرُ إِلَيْهِ يَتَلَوَّى أَوْ قَالَ يَتَلَبُّطُ، فَأَنْطَلَقَتْ كَرَامِيَةً أَنْ تَنْظُرَ إِلَيْهِ، فَوَجَدَتْ الصَّفَا أَقْرَبَ جَبَلٍ فِي الْأَرْضِ لِيَلْبِهَا، فَقَامَتْ

عَلَيْهِ، ثُمَّ اسْتَفْتَلَبَ الْوَادِي تَنْظُرًا: هَلْ تَرَى أَحَدًا؟ قُلْتُ تَرَى أَحَدًا، فَهَبْتُ مِنَ الصُّفَا حَتَّى إِذَا بَلَغَتِ الْوَادِي، وَغَفَّتْ طَرَفُ دَرْعِهَا، ثُمَّ سَعَتْ سَعْيَ الْإِنْسَانِ الْمَجْهُودِ، حَتَّى جَاوَزَتِ الْوَادِي، ثُمَّ أَتَتِ الْمَرْوَةَ، فَهَامَتْ عَلَيْهَا وَنَظَرَتْ: هَلْ تَرَى أَحَدًا؟ قُلْتُ تَرَى أَحَدًا، فَفَعَلْتُ ذَلِكَ سَبْعَ مَرَّاتٍ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: قَدْ لَكَ سَعْيُ النَّاسِ يَنْتَهِمُ، فَلَمَّا أَشْرَفْتَ عَلَى الْمَرْوَةِ، سَمِعْتَ صَوْتًا، فَقَالَتْ: صَبْرٌ، رُبِدَ نَفْسَهَا، ثُمَّ تَسَمَّعَتْ، فَسَمِعَتْ أَيْضًا، فَقَالَتْ: قَدْ أَسَمَعْتُ، إِنْ كَانَ عِنْدَكَ حِوَاتٍ، فَإِذَا هِيَ بِالْمَلِكِ، عِنْدَ مَوْضِعِ رَمَزٍ، فَبَحَثَ بِعَقِبِهِ، أَوْ قَالَ بِجَنَاحِهِ، حَتَّى ظَهَرَ الْمَاءَ، فَجَعَلَتْ تُخَوِّضُهُ وَتَقُولُ بِيَدِهَا هَكَذَا وَجَعَلَتْ تُغْرِفُ مِنَ الْمَاءِ فِي سِقَاتِهَا، وَهُوَ يَقُولُ بَعْدَ مَا تُغْرِفُ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يَزْعُمُ اللَّهُ أُمُّ إِسْمَاعِيلَ لَوْ تَرَكْتُ رَمَزًا، أَوْ قَالَ: لَوْ لَمْ تُغْرِفْ مِنَ الْمَاءِ، لَكَانَتْ رَمَزًا عَيْنًا مَعِينًا، قَالَ فَتَرَبَّثْتُ وَأَرَضَعْتُ وَلَدَهَا، فَقَالَ لَهَا الْمَلِكُ: لَا تَخَافُوا الضُّيْعَةَ، فَإِنَّ هَا هُنَا بَيْتَ اللَّهِ، يَبْنِي هَذَا الْغُلَامَ، وَأَبُوهُ، وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَهْلَهُ.

وَكَانَ الْبَيْتُ مُرْتَفِعًا مِنَ الْأَرْضِ كَالرَّابِئَةِ، تَأْتِيهِ السُّيُولُ، فَتَأْخُذُ عَنْ يَمِينِهِ وَشِمَالِهِ، فَكَانَتْ كَذَلِكَ، حَتَّى مَرَّتْ بِهِمْ رُفْقَةٌ مِنْ جُرْهُمٍ أَوْ أَهْلُ بَيْتٍ مِنْ جُرْهُمٍ مُقْبِلِينَ مِنْ طَرِيقٍ غَدَا، فَتَزَلُّوا فِي أَسْفَلِ مَكَّةَ، فَرَأَوْا طَائِرًا عَائِقًا، فَقَالُوا: إِنَّ هَذَا الطَّائِرَ لَيَدُورُ عَلَى مَاءٍ، نَعْبُدُنَا بِهِذَا الْوَادِي وَمَا فِيهِ مَاءٌ، فَارْتَسَلُوا جَرِيًا أَوْ جَرِيَيْنِ، فَإِذَا هُمْ بِالْمَاءِ، فَارْجَعُوا فَأَخْبَرُوهُمْ بِالْمَاءِ، فَأَقْبَلُوا، قَالَ: وَأُمُّ إِسْمَاعِيلَ عِنْدَ الْمَاءِ، فَقَالُوا: أَتَأْذِينِ لَنَا أَنْ نَنْزِلَ عِنْدَكَ؟ فَقَالَتْ: نَعَمْ، وَلَكِنْ لَا حَقَّ لَكُمْ فِي الْمَاءِ، قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: فَالْفَى ذَلِكَ أُمُّ إِسْمَاعِيلَ، وَهِيَ تُحِبُّ الْإِنْسَانَ، فَتَزَلُّوا وَأَرَسَلُوا إِلَى أَهْلِهِمْ، فَتَزَلُّوا مَعَهُمْ حَتَّى إِذَا كَانَ بِهَا أَهْلُ أَنْبِيَاءٍ مِنْهُمْ، وَشَبَّ الْغُلَامُ، وَتَعَلَّمَ الْعَرَبِيَّةَ مِنْهُمْ، وَأَنْفَسَهُمْ وَأَعْجَبَهُمْ حِينَ شَبَّ، فَلَمَّا أَدْرَكَ، زَوَّجُوهُ امْرَأَةً مِنْهُمْ.

وَمَاتَتْ أُمُّ إِسْمَاعِيلَ، فَجَاءَ إِبْرَاهِيمَ، بَعْدَ مَا تَزَوَّجَ إِسْمَاعِيلَ يُطَالِعُ تَرْكَتَهُ، قُلْتُ يَجِدُ إِسْمَاعِيلَ، فَسَأَلَ امْرَأَتَهُ عَنْهُ؟ فَقَالَتْ: خَرَجَ يَنْتَقِي لَنَا، ثُمَّ سَأَلَهَا عَنْ عَيْشِهِمْ وَهَيْئَتِهِمْ فَقَالَتْ: نَحْنُ بِشَرٍّ، نَحْنُ فِي ضَيْقٍ وَشِدَّةٍ، فَشَكْتُ إِلَيْهِ، قَالَ: فَإِذَا جَاءَ زَوْجُكَ فَاقْرَئْ عَلَيْهِ السَّلَامَ، وَقُولِي لَهُ يَغِيْرُ عَتَبَةَ بَابِهِ، فَلَمَّا جَاءَ إِسْمَاعِيلَ، كَأَنَّهُ اتَّسَّ شَيْئًا، فَقَالَ: هَلْ جَاءَكُمْ مِنْ أَحَدٍ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، جَاءَنَا شَيْخٌ كَذَا وَكَذَا، فَسَأَلْنَا عَنْكَ فَأَخْبَرْتَهُ، وَسَأَلَنِي كَيْفَ عَيْشُنَا؟ فَأَخْبَرْتَهُ أَنَا فِي ضَيْقٍ وَشِدَّةٍ، قَالَ: قَهْلُ أَوْصَاكِ بِخَيْرٍ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، أَمْرِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ السَّلَامَ، وَيَقُولُ: عِيْرُ عَتَبَةَ بَابِكَ، قَالَ: ذَاكَ أَبِي، وَقَدْ أَمَرَنِي أَنْ أَقَارِقَكَ الْحَقَى بِأَهْلِكَ، فَطَلَّقَهَا، وَتَزَوَّجَ مِنْهُمْ أُخْرَى، فَلَبِثَ عَنْهُمْ إِبْرَاهِيمَ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ أَتَاهُمْ بَعْدَ، قُلْتُ يَجِدُهُ، فَدَخَلَ عَلَى امْرَأَتِهِ، فَسَأَلَهَا عَنْهُ، فَقَالَتْ: خَرَجَ يَنْتَقِي لَنَا، قَالَ: كَيْفَ أَنْتُمْ وَسَأَلَهَا عَنْ عَيْشِهِمْ وَهَيْئَتِهِمْ، فَقَالَتْ: نَحْنُ بِخَيْرٍ وَسَعَةٍ، وَأَنْتُ عَلَى اللَّهِ، فَقَالَ: مَا طَعَامُكُمْ؟ قَالَتْ: اللَّحْمُ، قَالَ: فَمَا شَرَابُكُمْ قَالَتْ: الْمَاءُ، فَقَالَ: أَلَلَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي اللَّحْمِ وَالْمَاءِ.

قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ يَوْمَئِذٍ حُبٌّ، وَلَوْ كَانَ لَهُمْ دَعَا لَهُمْ فِيهِ، قَالَ: فَهَذَا لَا يَخْلُو عَلَيْهِمَا أَحَدٌ بِغَيْرِ مَكَّةَ إِلَّا لَمْ يُوَافِقَا، قَالَ: فَلَمَّا جَاءَ زَوْجُكَ، فَأَقْرَبِي عَلَيْهِ السَّلَامَ، وَمُرِيهِ ثِيَابَ عَتَبَةَ أَبِيهِ، فَلَمَّا جَاءَ إِسْمَاعِيلُ، قَالَ: هَلْ أَتَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ؟ قَالَتْ: نَعَمْ أَتَانَا شَيْخٌ حَسَنُ الزِّيْنَةِ، وَأَثْنَتْ عَلَيْهِ، فَسَأَلْنِي عَنْكَ، فَأَخْبَرْتُهُ، فَسَأَلَنِي ثِيَابَ عَيْشَتِنَا؟ فَأَخْبَرْتُهُ أَنَا بِغَيْرِ، قَالَ: فَأَوْصَاكِ بِشَيْءٍ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، هُوَ يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ، وَيَأْمُرُكَ أَنْ تُثْبِتَ عَتَبَةَ تَابِكَ، قَالَ: ذَاكَ أَبِي، وَأَثْنَتْ الْعَتَبَةُ، أَمْرِي أَنْ أُمْسِكَ، ثُمَّ لَبِثَ عَنْهُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ جَاءَ بَغْدُ ذَلِكَ، وَإِسْمَاعِيلُ يَتْرِي تَبْلًا لَهُ تَحْتَ دَوْعَةِ فَرِيثًا مِنْ زَمْرَمَ، فَلَمَّا رَأَاهُ قَامَ إِلَيْهِ، فَصَنَعَا مَعًا يَصْنَعُ الْوَالِدُ بِالْوَلَدِ وَالْوَلَدُ بِالْوَالِدِ، ثُمَّ قَالَ: يَا إِسْمَاعِيلُ، إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي بِأَمْرٍ، قَالَ: فَاصْنَعْ مَا أَمَرَ رَبُّكَ، قَالَ: وَتُعِينَنِي؟ قَالَ: وَأُعِينُكَ، قَالَ: فَهَلِ اللَّهُ أَمَرَنِي أَنْ أَتَيْنِي هَاهُنَا نَيْفًا، وَأَشَارَ إِلَى أَكْفَةِ مُرْتَفَعَةٍ عَلَى مَا حَوْلَهَا، قَالَ: فَعِنْدَ ذَلِكَ رَفَعَا الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ، فَجَعَلَ إِسْمَاعِيلُ يَأْتِي بِالْحِجَارَةِ، وَإِبْرَاهِيمُ يَنْبِي، حَتَّى إِذَا ارْتَفَعَ الْبِنَاءُ، جَاءَ بِهَذَا الْعَجَبِ فَوَضَعَهُ لَهُ، فَقَامَ عَلَيْهِ وَهُوَ يَنْبِي، وَإِسْمَاعِيلُ يَتَاوَلُهُ الْحِجَارَةَ، وَهَذَا يَقُولَانِ: ﴿رَبَّنَا نَعْلَمُ مَتَى إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ﴿البقرة﴾، فَجَعَلَا يَنْبِيَانِ حَتَّى يَدُورَا حَوْلَ الْبَيْتِ، وَهَذَا يَقُولَانِ: ﴿رَبَّنَا نَعْلَمُ مَتَى إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ﴿البقرة﴾.

له سه عیدی کوری جو بهر هوه هاتوه دهلن: عه بدوللای کوری عه بیاس گوتی: که یه کمین جار که نافره تان دامینن خویان دریز کرد، اکراسی خویان دریز کرد، که له دویان بخشن) له لایهن دایکی ئیسماعیل هوه بوو، نه ویش بویه دامینن کراسه کی دریز کرد (که له دوی بخشن) تا کو نه گهر به شوئیکدا روئی، ساره نه توانن به دوایدا بچی و شوئن پئی هه لېگرتی و دامینن کراسه کی، شوئنه کی ون بکات و بیسرتنه وه (دیاره پئکه وه هه وئ بوون، خوا له هه ردو وکیان پازی بئ و، دوی شه وئ هاجر ئیسماعیلی ده بئ، ساره زور هه ستیاری به ران بهری پهیدا ده بئ، وه که له سه حیچی بوخاریشدا هاتوه، دواتر هه ره له سه ر دواکاری ساره ده بئ که ئیبراهیم، ئیسماعیل و هاجر ده بات و له شوئنی ئیستای شاری مه که که نیشته جییان ده کات، لیره دا عه بدوللای کوری عه بیاس خوا له خوئی و بابی پازی بئ به سه رهاته که کورت ده کاته وه) ﴿دوایی ئیبراهیم﴾ هاجر و ئیسماعیلی کوری له کاتیکدا که شیره خوره بوو، بردنی هه تا کو له لای مال (بیت) داینان (نیشته جی کردن)، له لای دره ختیک له پشت نه و شوئنه وه که دوایی تاوی زه مزه می لئ پهیدا ده بئ، له سه رووی مزگه و ته وه (که دوایی مزگه و تی لئ پهیدا ده بئ، نه گهرنا نه و کاته نه مزگه و ته هه بووه، نه تاوی زه مزه هه بووه، نه شاری مه که که ش هه بووه، هیچ

ئاۋەدانىيەكى لىئ نەبوۋە} لەو كاتەدا لە مەككە ھېچ كەسكى لىئ نەبوۋە و ئاۋىشى لىئ نەبوۋە و لەوئى دايىنان و جەۋالتىك {يان توورەكەيەك} خورما لەگەل مەشكەيەك ئاۋىشى لەلا دانان، دوايى ئىبراھىم ﷺ پىشتى تىكردن و گەپايەۋە، ھاجەرى دايكى ئىسماعىل شۈنى كەۋت و گوتى: ئەي ئىبراھىم! بۆ كوئى دەچى و تىمە لەو شىۋە بەجى دىلى، كە نە مرقۇئىكى لىيە و نەھىچى لىيە؟ چەند جارىك ئەۋدى دووبارە كەردەۋە، بەلام ئىبراھىم ئاۋرى لىئ نەدایەۋە، دوايى ھاجەر گوتى: ئايا خوا فەرمانى بەمە پىن كەردوۋى؟ ئىبراھىم گوتى: بەلى، گوتى: كەۋاتە خوا تىمە زايە ناكات، دوايى ھاجەر گەپايەۋە و ئىبراھىمىمىش پۇيشت تاكو لەلاى {ئىئىة} {شۈئىكە لە مەككە} بە شىۋەيەك كە ھاجەر نەيدەبىنى، لەوئى پروۋى كەردە {بىت} و {ئەو شۈئەي كە تىستا كەبەي لىئ دروست كراۋە} دەستى بەرز كەردەۋە بەو وشانە لە خوا پاپايەۋە و فەرموۋى:

﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْعَدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوَى إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٢٧﴾﴾

دايكى ئىسماعىلىش دەستى كەرد بە شىر پىندانى ئىسماعىل و بوخۇشى لە ئاۋەكەي دەخواردەۋە {دىارە لە خورماكەشى خواردەۋە} ھەتا كاتىك ئەو ئاۋدى لە مەشكەكەدا بوو، بىرا، دايكەكە تىنوۋى بوو، مەندالەكەش تىنوۋى بوو، تىجا كاتىك ھاجەر تەماشاي ئىسماعىلى دەكەرد، لە تىنوۋان و لە برسان خۆى تىكباھەلدەدا و، لىنكە فرتەي بوو، ئەۋىش پۇيشت بۆ ئەۋدى كە بەو شىۋەيە ئىسماعىل نەبىنى، {ۋاتە: پۇيشت تەماشاي بىكات، بزانتى: كەسك ناپىنى؟} سەرنجى دا تەپۇلكەي سەفا زىكرىن چىا بوو، بە نىسەت ئەۋەۋە، بۆيە چوۋە سەر تەپۇلكەي سەفا و پروۋى كەردە شىۋەكە، بزانتى: ھېچ كەس دەبىنى؟ كەسى نەبىنى، دوايى لە تەپۇلكەي سەفا دابەزى، تاكو گەپىشتە تىو شىۋەكە و كراس و دامىنى خۆى ھەل كەرد، تاكو بىۋاننى چاك بىروات، بە نەرمە غار پۇيشت، ۋەك كەسكى مەندوۋى بى تاقەت، تاكو لە شىۋەكە تىپەرى و، گەپىشتە سەر تەپۇلكەي مەپرە، لەۋىش لەسەر شاخۇلكەي مەپرە، دووبارە لەۋىشەۋە سەرنجى دا بەملاۋ لادا، داخۇ كەسك دەبىنى؟ دووبارە كەسى نەبىنى، ئىدى بەم شىۋەيە ھەۋت جاران ۋاى كەرد {ۋاتە: لە سەفاۋە چوۋ بۆ مەپرە و لە مەپرەۋە ھاتەۋە سەفا، ھەۋت جاران بەو شىۋەيەي كەرد} عەبدوللەي كورى عەباس دەلى: پىغەمبەر ﷺ فەرموۋىتەي: {فَذَلِكَ سَعْيُ النَّاسِ بَيْنَهُمَا}، ھاتن و چوۋنى تىستاي خەل كە نىۋان سەفا و مەپرەۋە، بەھۇى ئەو ھاتن و چوۋنەي ھاجەرەۋە

بوو، لې ئېۋانى ئەو دوو شاخۆلكەيەدا، (دىيارە ئەو كاتە ئەو دوو شاخۆلكەيە بەرز بوون، بەلەم وردە وردە دارپووخاۋون و نزم بوونەۋە) تاكو پەيسەرتك و سۇراڭىك بىكات، بزانن: كەس دەينى يان نا؟ ئنجا كاتىك بۇ دواچار چوو بۇ سەر شاخۆلكەي مەپرە، دەنگىكى بېست، بە خۇي گوت: بى دەنگ بە (ۋەك بلىي: گوئى ھەلە، ھەناسەي خۇي بېرى، بۇ ئەۋەي چاك گوئى بگرى)، ئنجا دووبارە دەنگەكەي بېستەۋە، دوايى ھاجەر بانگىكى كرد و گوئى: ئەۋە وات كرد، كە من دەنگت بېستەم، ئەگەر ھاۋكارىيەكت بۇ من پى دەكرى، با بزانم، تەماشاي كرد ئەۋە فرىشتەكە (مەبەست پىي جېرىلە) لەو شۆنەيە، كە دوايى سەرچاۋەي زەمزەمى لى پەيدا بوو، بە پاژنە پىي، ياخود بە بالەكەي لە زەۋىيەۋە دەۋەنى و، عەرزى ھەلەكەند، تاكو ئاۋەكە دەركەوت، كە ئاۋەكە دەركەوت ھاجەرىش چوو، ئەو ئاۋەي كە ھەلقولى لەۋى، بەدەستى وېستى ئاۋەكە نەپرا و ھەۋزىكى بۇ دروست كرد، پاشان دەستى كرد بەۋە كە بەمست لەۋ ئاۋەي كە لە ھەۋزەكەدا كۆپو بووۋە لە كاتىكدا كە دەردەقولى، مەشكەكەي لى پېر كرد، عەبدوللى كورى عەباس دەلت: پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: خوا بەزەيى بە داىكى ئىسماعىلدا يىتەۋە، ئەگەر لە زەمزەم گەرابايە، (ئەگەر بەدەستى مستى تىھەل نەدابايە و، لىي گەرابايە) ئاۋى زەمزەم دەبوو بە سەرچاۋەكى گەۋرە، (ۋاتە: گەۋرەتر لەۋەي كە ئىستا ھەيە) ئنجا ھاجەر و لە ئاۋەكەي خواردەۋە و شىرى دا بە مىندالەكەي و، فرىشتەكەش (جېرىل كە بۇي چۆتە سەر شىۋەي مرقۇك) پىي گوت: لە فەۋتان مەترسىن، لېرەدا لەم شۆنە مالىك بۇ خوا دروست دەكرى، ئەم كورە (ئىسماعىل) و بابى ئەو مالىە بۇ خوا دروست دەكەن و، ھەركەسىك عايدى خوايى و، لە خوا نزيك بى، خوا زاىەي ناكات، ئنجا دەلت: كاتى خۇي كەعبە شۆنەكەي بەرزايى بوو لە زەۋى (ۋەك تەپۆلكەيەك بوو)، بەلەم وردە وردە لافاۋ ھاتن، لەلەي پاست و لەلەي چەپيان برد، (تاكو دوايى بەم شىۋەيە شۆنەكەي نزم بووۋە) ئنجا ھاجەر و ئىسماعىلى كورى بەم شىۋەيە مانەۋە، تاكو جارىك كارۋاتىك لە ھۆزى جۈرھوم، ياخود بىنەمالەكە لە جۈرھوم، بەلاياندا تېپەيىن، كە لە پىي كەدائەۋە دەگەپرانەۋە (ناۋى شۆنەكى ئەو ناۋچەيەيە) لە خوارەۋەي ئەو شۆنەي كە مەكەكەي لى دروستكراۋە، لەۋى مەزلىگەيان خست، بالئەدەكەيان بىنى بە ئاسمانىۋە بوو، گوئيان: ئەو بالئەدەيە لە ئاۋ دەگەرپى و بەپىنى شارەزايى ئىمە، ئەم شىۋە ھەرگىز ئاۋى تىدا نەبوۋە، دەلىلىكىيان، ياخود دوو كەسيان ناردن، كە بگەپىن و بېشكنن ئاۋى لى پەيدا بوۋە؟ تەماشايان كرد تاۋى لى ھەيە، دەلىلەكان گەپرانەۋە، ھەۋالىيان پىدان كە ئەو شۆنە ئاۋى لىيە، ئەۋانىش ھاتن بۇ سەر ئاۋەكە، داىكى ئىسماعىلىش لەسەر ئاۋەكە بوو،

پېئان گوت: ئايا مۆلەتەن دەدى كە تېمەش لىرە بارگە و بىنە بخەين و، تىرە بىكەين بە نشىنگەي خۇمان؟ لەبەر ئەوئەي ئاۋەكە ھى ئەو بوۋە، گوتى: بەلى، بەلەم ماقتان بە ئاۋەكەۋە نىە (ئەو مەرچەي لى گرتن) گوتيان: باشە (پازىين)، عەبدوللای كورى عەبباس دەلى: پىغەمبەر ﷺ فەرمۇيەتى: كاتىك ئەو بوۋ، كە دايكى ئىسماعىلىش خوا خۇاي بوۋ ھۆگرنىك و ئاۋەدانىيەكى لە دەور پەيدا بى، بۆ خۇي بە تاقى ئەنیا لەگەل ئەو مندالە بوۋە، ئىدى لەوئە دابەزىن (ھۆزى جۈپھوم)، لەو شۆنە بارگەيان خست، دواتر بە دۋاي كەس و كارى خۇياندا نارد، ئەوانىش ھاتن و ئەۋيان قەپەبالغ كرد، ھەتا وای لىھات چەند مالىك لەوئە كۆبۈنۈۋە.

دواتر ئىسماعىل گەۋرە بوۋ (بوۋ بە گەنج) و زمانى عەپەبىش لەۋانەۋە فېر بوۋ، ئەگەرنا ئىسماعىل دايكى قىبىتى بوۋە و بە زمانى خەلگى مىسرى ئەو كاتە قسەي كىردۈە و بايىشى ئىبراھىم عەپەب نەبوۋە، چونكە ھەر بەپنى رېزمانى زمانى عەپەبى، وشەي (ئىبراھىم و ئىسماعىل) ناۋى تەعجەبىين و عەپەبى نىن} ئىجا كاتىك كە گەۋرە بوۋ (بوۋ بە گەنج)، ئەۋانىش پىنى سەرسام بوۋن و بە مۇۋىكى باشيان ھاتە بەرچاۋ، بۆيە كاتىك كە بالغ بوۋ (گەۋرە بوۋ)، ئافرەتەك لە خۇيانىان پىدا، ئىجا ھەر لەو سەرو ھەدەدا، ماۋەيەك دواتر دايكى ئىسماعىلىش ۋەفاتى كرد، دۋاي ئەۋەي ئىسماعىل ھاۋسەرگىرى كرد، ئىبراھىم ﷺ ھات بۆ ئەۋەي سۇراغى مال و مندالى بىكات و، بزائى داخۇ چىيان لىھاتە: كە چوۋ بۆ مالى ئىسماعىلى كورى، ئىسماعىلى نەبىنى (دىارە لە مالەكانى دىكەي پىرسىۋە و، مالى ئىسماعىلى بىنەۋەتەۋە) لە ھاۋسەرەكەي پىرسى: ئىسماعىل لە كۆنە؟ ھاۋسەرەكەي گوتى: چۆتە دەرى بۆ راۋ و شكار، تاكو ئىچىرنىك، ياخۇد خۇراكىك شىكىمان بۆ بىنەتتەۋە، ئىبراھىم دەربارەي زىان و گوزەرانىان لى پىرسى: ۋەزعتان چۆنە و بارو دۇختان چۆنە؟ ئەۋىش گوتى: گوزەران و بارو دۇختان زۆر خرابە و تېمە لە تەنگ دەستى و سەغلەتى دىن، [سكالاى خۇي لەلا كرد] ئىبراھىم پىنى گوت: ئەگەر ھاۋسەرەكەت ھاتەۋە، سەلامى پى بگەيەنە و پىشى بلى: با شىپانەي (چاۋچىۋە) ى دەرگاگەي بگۇرپ، كاتىك ئىسماعىل ھاتەۋە، ۋەك بۆتتىكى كرد بى، ھەستى كرد كەسەك ھاتىن، گوتى: كەس ھاتەۋە بۆ لاتان؟ خىزانەكەي گوتى: بەلى، پىۋىكى بەتەمەن ھات، حال و ھىسابى ئاۋاۋ ئاۋا بوۋ، لەبارەي تۆۋەش پىرسىارى لى كردم، نىش ھەۋالەم پىدا و، دەربارەي زىان و گوزەرانىان پىرسىارى كرد، ھەۋالەم پىدا، كە تېمە لە تەنگ دەستى و سەغلەتى دىن، ئىسماعىل پىنى گوت: ئايا ھىچ نامۇزگارى نەكردى؟ [ھىچ

پېشىنبارى بۇ نە كەردى؟ ئافەتەكە كۆتۈرۈپ، با، فەرمانى پىكىردىم كە سەلامەت پىن بگە يەنەم،
 گوتىشى: با شىپانە و چوارچىۋە دەركايەكە يىكۆپىن! ئىسماعىل گوتى: ئەوۋە بابىم
 بوۋە، فەرمانىشى پىكىردوم لە تۇ جىبابمەۋە، تۇ بچۆرۋە لای كەس و كارت، ئىسماعىل
 دەستى لى ھەلگىرت (تەللىقى دا)، و، ئافەتەكە دىكە يىكۆپىن، ماۋە يەك ئىبراھىم عليه السلام
 نە چوۋ بۇ لايان (ئەۋەندە يىكە خۇا ھەز بىكات، ماۋە يەكە پىن چوۋ) دوايى جارىكى
 دىكە ھاتەۋە بۇ سەردانىان، دىسان ئىسماعىلى لەۋى نە يىنى، چوۋ بوۋ بۇ ۋاۋ و شكار
 (ئايانان لەسەر ۋاۋ و شكار بوۋە) چوۋ بۇ لاي ھاۋسەرەكە يىكە دەر بارە يى ئىسماعىل لى
 پىرسى؟ ئەۋىش (ئافەتەكە) ۋەللىقى دايەۋە و گوتى: چوۋە بىۋىۋىكەم بۇ پەيدا بىكات،
 ئىبراھىم عليه السلام دەر بارە يىكە ھال و گوزەرانىان پىرسىارى لىكرد و گوتى: ھال و بارو دۇختان
 چۇنە؟ ئەۋىش گوتى: ۋەزەمان باشە، ئايان و گوزەرانان لە فراۋانىي و خۇشپىدايە و
 سوپاس و ستايىشى خۇا يىكرد، گوتى: خۇاردنتان چىيە؟ ئەۋىش گوتى: خۇاردنمان كۆشتە،
 ئىبراھىم عليه السلام گوتى: ئەدى خۇاردنەۋەتان چىيە؟ گوتى: خۇاردنەۋەشمان ئاۋە، ئىبراھىم
عليه السلام گوتى: (اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي الْخُحْمِ وَالْخَمَاءِ)، خۇايە! پىت و پىزىيان بۇ بىغە كۆشت و
 ئاۋەۋە، پىغەمبەر ﷺ فەرموۋىيەتى: ئەۋ كاتە دانەۋىلەيان نە بوۋە، ئەگەر دانەۋىلەيان
 مەبوۋايە، ئىبراھىم دوعا يىكە دانەۋىلەش بۇ دەكردن كە پىت و بەرەكەتى بگەۋىتىن،
 عەبدوللەي كۆرى عەبباس دەلى: تەنيا لە مەككە خەلەك دەتوانى بە كۆشت و ناۋ بىزى،
 بەلەم لە جگە لە مەككە، ھىچ كەسەك بە تەنيا بە كۆشت و ناۋ مەدار ناكات، (ايان):
 لەبەر بەرەكەتى دوعايەكە يىكە ئىبراھىم عليه السلام، ھەلەتە ئىنگەكەش بۇ خۇي ۋايە.

نەجا ئىبراھىم بە ھاۋسەرى ئىسماعىلى گوت: ئەگەر ھاۋسەرت ھاتەۋە، سلاۋى پىن
 بگە يەنە و پىشى بلى: با شىپانە و چوارچىۋە دەركايەكە بىجە سىپىن.

كاتىك ئىسماعىل ھاتەۋە، گوتى: ھىچ كەس ھاتەۋە بۇ لاتان؟ خىزانەكە يىكە: بەلەن،
 پىۋاۋىكى بەتەمەنى شەك و شىۋە جوان ھات، زۆر مەدەي كىرد، كە پىۋاۋىكى ئەۋەندە
 نورۋانىي و جوان بوۋ و، دەر بارە يىكە پىرسىارى لىكردىم، مەنىش ھەۋالەم پىدا، ھەرۋەھا
 دەر بارە يىكە ئايان و گوزەرانان پىرسىارى لىكردىم، مەنىش ھەۋالەم پىدا: كە تىمە ئايانان باشە،
 بارو گوزەرانان خۇشە، ئىسماعىل پىن گوت: ھىچ ئامۇزگارىي نە كەردى؟ ھىچ پىشىنبارى
 نە كەرد كە بەمەن بلىنى؟ گوتى، بەلەن، سلاۋى لىكردى و فەرمانىشى پىكىردى: كە شىپانە و
 چوارچىۋە دەركايەكە بىجە سىپىن، ئىسماعىل گوتى: ئەۋە بابىم بوۋە و تۇ چوارچىۋە
 دەركايەكەمى (تەبىرىكى رەزمىيە بۇ ئەۋە) ۋە فەرمانى پىكىردوم كە تۇ بىلەمەۋە لەلەي

خۆم، دۋای ماۋەيەك ئىبراھىم چۆۋە بۇ لايان، ئەۋەندەي كە خوا حەز بىكات [دیارە
 ھەر بەین بەین سەردانى كىردوون] لەو كاتەدا ئىسماعىل تىرى چاك دەكرد، [لە لقى
 درەخت بېرىۋەتى بۇ ئەۋەي چاكى بىكات و دواتر نوۋكىكى ئاسنى تى بىغات و، بۇ پاۋ
 و شكار بەكارى بھىتن] ئىسماعىل لە ژىر درەختىك دا كە لە نىزىك ئاۋى زەمزمەۋە
 بوۋ، دانىشتىبو، كالتىك ئىسماعىل ئىبراھىمى بابى بىنى، ھەتسا بۆى (بەرە و پىشۋازىي
 چوۋ)، ھەرۋەك باب لەگەل كوپ و كوپ لەگەل باب چى دەكەن! ئەۋانىش ئاۋايان
 كىرد [ئىسماعىل دەستى بابى ماچ كىردوۋە و ئىبراھىم كوپەكەي خۆى ماچ كىردوۋە و،
 لەباۋەشى گىرتوۋە] دواتر ئىبراھىم گوتى: ئەي ئىسماعىل! خوا فەرمانىكى پى كىردوۋم،
 ئىسماعىل گوتى: پەرۋەردگار ت بە چى فەرمانى پى كىردوۋى، ئەنجامى بدە، ئىبراھىم
 گوتى: ئىنجا ھاۋكارىم دەكەي؟ گوتى: بەلى، ھاۋكارىيت دەكەم، فەرموۋى: خوا فەرمانى
 پىكىردوۋم: لىرە مالتىك دروست بىكەم، ئامازەي بۇ كىردىك كىرد كە بەرزىر بوۋ لە دەۋر و
 بەرى خۆى، [پىشتىر باسما كىرد: ئەۋ شۆئەي كەعبەي لى دروستكراۋە، بەرزىر بوۋە،
 بەلەم دواتر ھەر لاقاۋ ھاتوۋە و خوراندوۋىتە، تاكو لەگەل زەۋى دەۋرۋ بەرىدا تەخت
 بوۋە] لەۋى ئىبراھىم عليه السلام دەستى كىرد بەدانانى بىناغەي كەعبە (مالى خوا)، ئىبراھىم
 بىناي دەكرد و، ئىسماعىل بەردى بۇ دەھىنان، تاكو دىۋارەكە بەرز بوۋە، لەو كاتەدا
 كە دىۋار بەرز بوۋە دەستى نەيدەگەشىت، ئىسماعىل بەردىكى بۇ ھىنا كە ئىبراھىم
 لەسەرى بوەستى، [ئەۋەي ئىستا پىنى دەلىن: مەقامى ئىبراھىم، دىارە بەردىكى گەۋرە و
 بەرز بوۋە، بۇ ئەۋە بوۋە ئىبراھىم بىچىتە سەرى و، دەستى بىگاتە دىۋارە بەرزەكان و
 ئىسماعىل بەردانى وى بدات ئەۋىش لەسەرى دابىنى] ئىنجا لەو كاتەدا ئىبراھىم بەپىتى
 دروست دەكرد و، ئىسماعىل بەردى بۇ دەھىنان و ھەردوۋكىان دەيانگوت:

﴿رَبَّنَا نَعْلَمُ أَنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ البقرة، ۱۷۷ واتە: پەرۋەردگارمان! لىمان
 ۋەربىگەر، بىگومان تۆ بىسەرى زاناي.

كوپەكانى ئىسماعىل: لە قورئاندا باس نەكراۋە، ئىسماعىل چەند كوپى ھەبوۋن،
 بەلەم ئامازە ھەيە، ھەم لە (صحيح البخاري) دا، ھەم لە قورئاندا، كە ۋەچەي لى
 پاشكەۋتە، بەلەم لە پەيمانى كۇندا، ھاتوۋە:

(وَهَذَا سَجَلٌ مَوْلَايِدِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ الَّذِي أَنْجَبْتُهُ هَاجِرُ الْمَشْرِيقِ الْجَارِيَةِ لِسَارَةَ،
 لإِبْرَاهِيمَ، وَهَذِهِ أَسْمَاءُ أَبْنَاءِ إِسْمَاعِيلَ، مُدَوَّنَةٌ حَسَبَ تَرْتِيبٍ وَلَاذْتَبَهُمْ: نَبَايُوت بىكر إسماعيل،

وقيدار، وأذنبيل، وميسام، ومشماع، وذؤمة، ومشا، وخذار، وتيما، ويطور، ونافيش، وقديمة، وقد صاروا اثني عشر رئيساً لاثنتي عشرة قبيلة.^(١)

واتە: ئەمە تۆماری كۆرەكانى ئىسماعىلى كۆرى ئېپراھىمە، كە لە ھاجەرى مېسرى كەنیزەكى سارە، بۆ ئېپراھىم لە دايك بوو بوون، ئەوھش ناوی كۆرەكانى ئىسماعىلە بە پىتى رېزبەندىي لە دايك بوونيان نووسراون: (ئەبايوت كۆرى گەورەى ئىسماعىل، و قەيدار، و ئەدبەئىل، و مېيسام، و مېشماع، و دوومە، و مەسسا، و ھەدار، و تەيما، و يەتور، و نافىس، و قەدىمە) دوايى بوونە دوازە (١٢) سەرۆك بۆ دوازە (١٢) ھۆز.

٤- كۆچى دوايى كردنى ئىسماعىل عليه السلام:

ئىسماعىل عليه السلام بە پىتى قسەى (پەيمانى كۆن) تەمەننىكى زۆرى بوو، دەلىن: (مَاتَ إِسْمَاعِيلُ وَلَهُ مِنَ الْعُمَرِ مِائَةٌ وَسَبْعٌ وَثَلَاثُونَ سَنَةً، وَلَحِقَ بِقَوْمِهِ ...).

واتە: ئىسماعىل مرد لە كاتىكدا كە تەمەنى سەدوسى و ھەوت سأل (١٣٧) بوو و، بە خەلكەكەى دىكەيەو پەيوەست بوو (واتە: لە جىھانى بەرزەخدا، بەوانەو پەيوەست بوو).

مهسه له ی سنیهم:

باسی لیدریس عليه السلام که مرفوئکی زور راست بووه و، پیغه مبهه بووه و، خوا بو شونتیکی بلند بهرزی کردوتهوه:

خوا دهفرموی: ﴿وَأَذْكُرِي الْكِتَابَ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۖ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۖ﴾ (١٧)

شیکردنهوهی ئهم ئایه تانه، له سی برگه دا:

(١) - ﴿وَأَذْكُرِي الْكِتَابَ إِدْرِيسَ﴾، ههروه ها له کتیدا (که قورئانه) باسی ئیدریسیان بو بگێرهوه.

(٢) - ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾، به دنیایی تهو زور راست بوو و پیغه مبهه ریش بوو (هه والپیدراو، یان هه والپیدهر بوو) (نَبِيًّا) به: (نَبِیًّا) یش خوێنراوتهوه.

(٣) - ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾، بهرهو شونتیکی بهرزیش بلندمان کرد، یان بهرهو شونتیکی بلند، بهر زمان کردوه.

پتویسته بزانی که ئیدریس له لای میژوونووسان به باپیری باي نووح عليه السلام دانراوه، کهواپنده چن: له وه دا هه پشتمان به (پهیمانی کۆن) بهستبن، که ده لئ: (إدريس جد ابي نوح: نوح بن لامك بن متوشالich بن اخنوخ)^(١)، واته: ئیدریس باپیری باي نووحه، نووح کوپی لاهه که، لامه ک کوپی مهتوشالاحه، مهتوشالاحیش کوپی تهخنوخه.

کهواته: (اخنوخ) که به (خنوخ) یش هاتوه، ناوی ئیدریسه.

که دهفرموی: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾، ئه مه دوو واتایان دهگهیه نئ:

أ- هه ندیکیان ده لئ: ئه و بهر زکردنهوهیه مه بهست پئی بهر زکردنهوهی مه جازیه، یانی: پلهو پایه ی مهعنه و بیمان بهر زکردنهوه، نه ک خۆی به جهسته بهر زکراپننهوه بو شونتیکی بلند.

ب- واتایه کی دیکه ی ئه وهیه که ئه و بهر زکردنهوه، بهر زکردنهوهیه کی راسته قینهیه، نه ک مه جازیی، واته: به جهسته و پوا لئت بهر زکراوتهوه بو ئاسمان، که ئه مه له (صحيح البخاري) و (صحيح

مسلم)دا هاتووە، کە دوایی باسی دەکەین، هەرچەندە (محمد الطاهر بن عاشور)^(١)، دەڵێ: (لكنْ حديث الإسراء لا دليل فيه على هذا، لأنه تعدُّث عن أنبياء آخرين كذلك) واتە: فەرموودەکەى شەوڕۆ و بەرزبوونەوه، بەلگەى لەو بارەوه تیدا نیه (کە ئیدریس بە جەستە بەرزکراوتەوه بۆ ئاسمان، (ئاسمانى چوارەم)) چونکە لە فەرموودەکەدا باسی پێغەمبەرانى دیکەش کراوە لە ئاسمانەکانى دیکە، کەواتە: بوونی ئەوان لە ئاسمانەکانى دیکەدا چۆنە؟ هێ ئیدریسیش هەروایە.

کورتە باسیک لە بارەى ژيان و بەسەرھاتى ئیدریسە عليه السلام:

تیمە لە شەش برگەدا بەکورتى باسى ئیدریس عليه السلام دەکەین، چونکە بەسەرھاتى ئیدریس لە قورئاندا زۆر بە کورتى هاتووە، لە فەرمايشتى پێغەمبەرشدا ﷺ بەس لەو فەرموودەىدا کە باسى شەوڕۆ و بەرزبوونەوه دەکات، باسکراوە کە دەفەرموێ: لە ئاسمانى چوارەم دا ئیدریس پێشوازی لیکردم، تەنیا ئەوەندە هاتووە، شتى دیکە باسکراوە، بەلام جێى پشت پت بەستن نیه، ئەگەرنا لە پەیمانى کۆندا زۆر شت باسکراوە، هەرچەندە من لەو شەش برگەىدا، هەندى شتم هەر لێو هێناو، چونکە جۆریک لە بەرچاو ڕوونى تێدا، دەربارەى ئیدریس عليه السلام، با سەلمێراو پشت پت بەستراویش نەبێ، ئنجا هیچ حوکمى شەرعییان پتووە پەيوەست نیه، ئاکو دەست بەستراو بین، وەك مەسەلەكانى حەلال و حەپام.

١- ژمارەى ناوھێترانى ئیدریس لە قورئان دا:

ئیدریس تەنیا دوو جار، ناوی لە قورئاندا هاتووە:

شوتى یەكەم: ﴿وَذَكِّرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِتْمَهُ، كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا﴾ ﴿٢٨﴾ مريم.

شوتى دووهم: ﴿وَالْإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿٨٥﴾ وَأَخْلَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾ الأنبياء، واتە: هەروەها ئیسماعیل و ئیدریس و ذەلکھیل، هەر کامێکیان لە خۆراگران بوون و، خستمانە ئێو بەزەى خۆمانەوه، چونکە ئەوان لە چاکان بوون.

(۲) - ئىدىرىس لە سەرچاۋە مېژۋىيەكان دا:

سەرچاۋە مېژۋىيەكان گوتۇويانە:

ئىدىرىس عليه السلام لە مېسەر لە داىك بوۋە و بە (ھېرىس الھىرامىة)، ھەكىمى ھەكىمان، ھەيلەسوۋى ھەيلەسوۋغان ناۋى ھاتوۋە، چۈنكە ئىدىرىس ناۋى زۆر بە ھەكىم پۇيشتوۋە، يانى: لىزان و كارامە و قسە نەستەق، وشەى (ھېرىس) يىش ناۋى ھەلەمە و وشەيەكى سوريانىيە و لە (ھېرىموس) ھوۋە ھاتوۋە، كە كەسنىكە بېر وپايەكى پتەۋى ھەبى و پياۋىكى ئەزمونىكار بى.

زۆربە گوتۇويانە: ئىدىرىس عليه السلام لە مېسەر لە داىك بوۋە و. ھەر لەۋىش زياتر ژيانى بردۆتە سەر.

ھەندىكىش گوتۇويانە: لە بابل لە داىك بوۋە، دوايى كۆچى كردوۋە بۇ مېسەر، ژيانەكەى زياتر لە مېسەر بردۆتە سەر.

شايدى باسە: لە (پەيمانى كۇن^(۱)) دا، ناۋى ئىدىرىس بە (خىوخ) ھاتوۋە، كە بە ھەپەبى دەبىتە: (خىوخ)، ئىنا ئايا (خىوخ)، يان (خىوخ) چۆن گۆراۋە بۇ ئىدىرىس؟ ياخود ھەر لىيان تىكچوۋە؟ بە تەتكىد ئەۋەى خوا ھەرموۋىيەق ھەر ئەۋە ھەستە (۲).

(۳) - دەربارەى بەرزكرانەۋەى ئىدىرىس بۇ ئاسمانى چوارەم:

(أ) - خوا دەفەرەمۆى: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ ۱۷ (ئىدىرىس) مان - بۇ شۇنىكى بىلد بەرز كرەدەۋە.

ۋەك پىشتەر گومان: دوو پا ھەن لەۋ بارەى بەرزكرانەۋەى ئىدىرىسەۋە:

يەك: ھەندىك دەللىن: مەبەست پىتى بەرزكرانەۋەى مەجازىيە، واتە: پلەۋ پايمەن بەرزكرانەۋە، پلەۋ پايمەى مەنەۋىي.

دوۋ: ھەندىكىش گوتۇويانە: بەلكو مەبەست پىتى بەرزكرانەۋەى راستەقىنەۋە جەستەيە و، بۇ ئاسمانى چوارەم بە جەستەۋە بەرزكرانەۋە.

(۱) التفسير التّطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر التكوين: الإصحاح: ۵، ص ۲۲.

(۲) ئەۋ زانبارىيەنە لە (أطلس القرآن) ص (۱۷) دا ھاتوۋە، كە ھى دىكتۇر (شوقى أبو خليل) ھ، ھەروھەما لە (قصص القرآن لابن كثير) ص (۶۲، ۶۳) دا ھاتوۋە، ھەروھەما لە (قصص القرآن) (عبدالوهاب النجار) ص (۲۴ - ۲۹) دا.

ب- له باسی (الإسراء والمعراج)، [شه وړو بهر زیوونه وه] دا، نه دم دهقه له باره ی ئیدرېسه وه هاتوه:

أَنَّمْ عَرَجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ الرَّابِعَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جَبْرِيلُ السَّمَاءَ، قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جَبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ، قَالَ: وَهَذَا بَعِثَ إِلَيْنِهِ؟ قَالَ: قَدْ بَعِثَ إِلَيْنِهِ، فَفُتِحَ لَنَا فُتُوحًا، أَنَا بِإِذْنِ رَبِّ، فَرَحَّبَ وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ ﴿٥٧﴾ مَرْيَمَ (أَخْرَجَهُ الْبَحَّارِي: ٣٣٤٢، وَمُسْلِمٌ: ٤٠٩، وَالتَّنَائِي: ٤٤٨، وَاللُّغْطُ لِمُسْلِمٍ).

واته: دوايي بهرزی کړدنه وه بؤ ناسمانی چواره م، جبریل عليه السلام داوای دهر وازه کړدنه وه و دهرگا کرانه وه ی کړد، گوترا: کیبه؟ گوتی: جبریل م، گوترا: کیت له که له؟ گوتی: موحه ممه د عليه السلام، گوترا: په وانه کراوه و کراوته پتغه مبهه؟ گوتی: په وانه کراوه، دهرگامان بؤ کریه وه، له ووی ئیدرېسم بینی سلایو لیکردم و به خیری هتنام و دوعای چاکي بؤ کړدم، خوای زالی پایه بهر زیش فهرموویه تی: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ ﴿٥٧﴾ مَرْيَمَ، واته: بؤ شونینکی بلند بهر زمان کړدوه.

نهمش زیاتر پشتگیری نه و پایه دهکات، که ئیدرېس وه که عیسا عليه السلام به جهسته وه بهر زکرا بېته وه بؤ ناسمان و، دیاره ئیدرېس له ناسمانی چواره مه، به لآم و اتایه که ی دیکه ش هه ده که یه نن، که مه به ست بهر زکرا نه وه ی پله و پایه ی بن، واته: بهر زکرا نه وه ی مه غه ووی.

(٤)- چهند تیشکینکی دیکه بؤ سهر که سایه تیی ئیدرېس عليه السلام:

یه ک: له باره ی ئیدرېسه وه نهمش هاتوه که گوتراوه: (وَكَانَ أَوَّلُ بَنِي آدَمَ أُعْطِيَ النَّبُوَّةَ، بَعْدَ آدَمَ وَشِثَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) ^(١)، واته: (ئیدرېس) یه که مین وه چه ی نادم بووه، له دواي نادم و شیت، پله ی پتغه مبهه رایه تیی پندراوه (عَلَيْهِمُ السَّلَامَةُ وَالسَّلَامُ).

دوو: ههروه ها له و باره وه نهمش هاتوه: (وَذَكَرَ ابْنُ إِسْحَاقَ: أَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ خَطَّ بِالْقَلَمِ) ^(٢).

واته: (ابن إسحاق) باسی کړدوه که (ئیدرېس) یه که مین که س یووه بهقه له م نوو سیویه تی.

سې: ههروه ها له و باره وه نهمش هاتوه: (أَذْرَكَ مِنْ حَيَاةِ آدَمَ ثَلَاثَمِائَةَ وَثَمَانِي سِنِينَ) واته: ئیدرېس له که ل نادمدا سیسه دو هه شت (٣٠٨) سأل ژیاوه.

(١) أخرجه ابن سعد في الطبقات الكبرى، ج ١، ص ١٦، عن ابن عباس رضي الله عنهما.

(٢) قصص الأنبياء) ابن كثير، ص ٦٢.

دیاره دەبێ ئیدریس لە دواى ئادهمیش تەمەنێکی گوزەراند بێ، بەلام گرنگ ئەوویە (٣٠٨) سالی تەمەنی لەگەڵ باپیری ئادەمدا بەیگەردو، تەمەش هەر لە: (قصص الأنبياء) (ابن کثیر)^(١) دا هاتو، ئنجا ئەوان لە کوێو هیناویانە؟ زیاتر وایپێدەچێ لە پەیمان کۆنەو و لە کتێبەکانی دیکەى خاوەن کتێبەکانەو هینابیایان.

(٥) - چەند حکیمەتێکی ئیدریس:

ئیدریس عليه السلام: که بە (هیرمس الهرامسة)، یانی: حکیم و قسە نەستەق و قسە زان و کارزان ناودار بوو، لە هەندێک کتیب و سەرچاوان دا، زۆر لە حکیمەتەکانی گیردراوە، که من هەوتیانم لێ گۆبۆتر کردوون:

١- (ان يستطيع احد ان يشكر الله على بعمه مثل الانعام على خلقه)، واتە: هیچ کەس ناتوانێ سوپاسگوزاری خوا لەسەر چاکەکانی بکات، وەک بە چاکە کردن لەگەڵ دروستکارووەکانی دا، سوپاسی دەکات، واتە: ئەگەر مەروڤی چاکە لەگەڵ خەڵکی خوادا بکات، ئەو بە باشترین سوپاسگوزاریە بۆ چاکەکانی خوا.

بەراستی قسەیهکی زۆر نەستەق و بەجێیه.

٢- (إذا دعوتم الله فأخلصوا النية) واتە: هەر کاتیک لە خوا پارانهو، دلی خۆتان ساغ بکەنەو، یانی: خلتە بە دلتانەو مەهێلن، بە ساغی و پاکیی و چاکیی لە خوا بپارێنەو.

تەمە لە فەرماشتی پێغەمبەریشدا ﷺ هاتو: (أدعوا الله وأنتم موقنون بالإجابة) (أخرجہ الترمذی: ٣٤٧٩ عن أبي هريرة، وحسنه الألباني).

واتە: لە خوا بپارێنەو کاتیک کە دلتیان لەووی وەلامتان دەدرێتەو.

هەلبەتە (وەلامتان دەدرێتەو) مەرج نیە تێستا کارەکەت بۆ جێهەچێ بکری، بەلام خوا داواپەکەت وەردەگری، ئنجا چیت بۆ دەکات؟ خوا خۆی دەزانێ، چونکە ئەووی ئەو بۆ تۆی دەزانێ، تۆ بۆ خۆی نازانی، وەک لە تەفسیری سوویتی (الأعراف) دا بە درێژیی دەربارەی پارانهو، چۆنێکی گیرابوونی پارانهو لەلای خوا، چۆنێکی وەلامدانەووی خوا بۆ پارانهووی بەندەکانی، لەو بارەو قسەمان کردو.

٣- (حياة النفس: الحكمة) واتە: ژیاپی رووح: حکیمەتە، هەندێکیان ئاواپان حکیمەت پێناسە کردو: (إدراك الحقائق والتعلم بها) واتە: دەرککردنی راستیەکان و خو پێت پزاندنەویمان.

ئا ئەوە ژیانی ڕووحە و، ڕووح بە حیکمەتەو دەژی.

٤- (لا تعسوا الناس على مؤاتاة العظ، فَإِنْ اسْتَمَاعَهُمْ بِهِ قَلِيلٌ) واتە: هەسوودی بە خەڵک مەبەن لەسەر ئەوەی خۆش بەخت، [واتە: چونکە لە ڕووی ژیاان و گوزەرانی دنیا بیهێووە لە خۆشگوزەرانی دان، هەسوودییان پێمەبەن] چونکە بە هەرمەند بوونیان لە ژیاان و گوزەرانی خۆش، شتیکی زۆر کەمە و، شایستەیی ئەوە نیە هەسوودییان پێ ببرێ.

٥- (مَنْ تَجَاوَزَ الْكُفَّاءَ لَمْ يَغْنِهِ هِيَ) واتە: هەر کەسێک بە شتێک کە بەشی دەکات و بەسێتی، پێی پرازی نەبێ، هیچ شتێک تێری ناکات.

یانی: ئەگەر تۆ ئەو ئەندازەیەت هەبوو کە پێی بژی، بەلام بەو قەناعەتت نەکرد، لەو تێپەڕی، تازە بە هیچ شتێک چاوت پرنابێ.

٦- (إِمْلَاؤْا أَوْاهِكُمْ بِعَمَلِ اللَّهِ) واتە: زاری خۆتان پربکەن لە ستایشکردنی خوا.

یانی: هەمیشە ستایشی خوا بکەن و مەدح و سەنای بکەن.

٧- (خَيْرَ الدُّنْيَا حَسْرَةً، وَفَرَهَا نَدَمٌ) واتە: خۆشی دنیا خەم و خەفەق بەدواوەیە و، ناخۆشی و ناپەڕەحەتی دنیا، پەشیمانیی بەدواوەیە^(١).

(٦- تەمەن و کۆچی دواوی ئیدریس:

لە قورئاندا ئاماژەی پێنەکراوە ئیدریس عليه السلام تەمەنی چەند بوو! هەروەها لە فەرماشتی پێغەمبەردا نەهاتو، بەلام وەک پێشتر گوتمان: لە پەیمانێ کۆندا ئیدریس بە (خنوخ) یان (خنوخ) هاتو، ئینجا لەو بارەووە ئەم دەقە هاتو، کە تەمەنی چەند بوو، دەڵێ:

(وكان عمر اخنوخ خمساً وستين سنة عندما انجب (متو صالح) ثم عاش اخنوخ بعد ذلك للاثمائة سنة، سار فيها مع الله، وولد له بنون وبنات، وكانت كل أيام اخنوخ للاثمائة وخمساً وستين سنة، و سار اخنوخ مع الله ثم توارى عن الوجود، لأن الله نكّله إليه^(٢)).

(١) ئەمە هەمووی لە (أطلس القرآن)ی دکتور (شوقي أبو خليل) لە لاپەرە (١٧)دا، و هەندێکیان لە (قصص الأنبياء)ی (عبد الوهاب النجار) لە لاپەرە (٢٨)دا هاتوون.

(٢) التفسير التطبيقى للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر التكوين، الإصحاح: ٥، ص ٢٢.

واته: (أخنوخ) (یانی: ئیدریس) له کاتیکیدا (متوخالج) ی بوو (که دهکاته باپیری (نوح)) ته‌مه‌نی (٦٥) سأل بوو، دواى ئەوه‌ش (أخنوخ) سن سەد سالى دیکه ژیاو له خزمەت خوادا پۆیشت و، له‌و ماوه‌یه‌دا کوران و کچانی زۆری بوون، هه‌موو پۆژه‌کانی ته‌مه‌نی (أخنوخ) (هه‌موو ماوه‌که‌ی) سێسه‌دو شه‌ست و پینج (٣٦٥) سأل بوو، دواى (أخنوخ) له خزمەت خوادا پۆیشت و له‌ بوون په‌نه‌ان بوو (واته: له‌م بوونه دنیا‌یه) چونکه‌ خوا بۆ لای خۆی گواستیه‌وه.

ئه‌مه‌ش پشتگیری ئه‌و رایه‌ ده‌کات که ئیدریس به‌ جه‌سته‌وه، خوا بردوو‌یه‌تی بۆ ئاسمانی چواره‌م، لیره‌ش ده‌لێن: (لأن الله نقله إليه) خوا بۆ لای خۆی گواستیه‌وه، که‌وا پێده‌چێ مه‌به‌ست پیتی به‌رزکرانه‌وه‌ی بێ به‌ جه‌سته‌و پووچه‌وه، هه‌رچه‌نده‌ ده‌شگونچێ مه‌به‌ست پیتی پووچه‌که‌ی بێ، که‌ بۆ لای خوا گوازاراوه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر وابێ، ئه‌و کاته ئه‌وه‌ تابه‌ت نیه‌ به‌ ئیدریسه‌وه، چونکه‌ پیغه‌مه‌رانی دیکه‌ش (عَلَيْهِمُ السَّلَام) خوا پووچه‌که‌یانی هه‌ر گواستۆته‌وه‌ بۆ لای خۆی، بۆ به‌هه‌شت، بۆ سه‌رێ، بگه‌ر سه‌رجه‌م بروادارانیش به‌ هه‌مان شێوه، بۆیه‌ مانای به‌که‌م به‌هێزتر و په‌سندتره‌.

مەسەلە ی چوارەم:

پێغه مبه‌ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) هه‌موویان له‌لایه‌ن خواوه‌ چاکه‌ له‌گه‌ڵ کراوان و، هه‌مووشیان وه‌چه‌ی ئاده‌م و، وه‌چه‌ی نه‌وانه‌ن که‌ له‌ که‌شتیه‌که‌ی نووح دا‌سوارکرا‌بوون و، له‌ وه‌چه‌ی ئیبراهیم و ئیسرائیلین و، له‌ پێنما‌ییکراوان و هه‌ڵبژێردراوان و، عاده‌تیان وابوو: له‌ کاتی گوێ بیست بوونی ئایه‌ته‌کانی عواد، به‌ گریان‌وه‌ کێ‌نووشیان بر‌دوه‌:

خوَا دَه‌فهرمۆی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَكِتًا ۝٨٨﴾

شیک‌ردنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته، له‌ هه‌شت ب‌رگه‌دا:

١- ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، ئا نه‌وانه‌ که‌سانێکن که‌ خوا چاکه‌ی له‌گه‌ڵ دا‌کردوون. بێگومان خوا چاکه‌ی له‌گه‌ڵ هه‌موو ب‌نده‌کانی دا‌کردوه‌، به‌لام نيعمهت به‌ ر‌ه‌هایی کاتیک با‌س ده‌ک‌ری، به‌ پ‌نی بنجینه‌ی: (الْمُتَّبِدِرُ إِلَى الذَّهَبِ عِنْدَ ذِكْرِ شَيْءٍ، هُوَ الْفَرْدُ الْكَامِلُ) ئه‌وه‌ بنجینه‌یه‌کی شه‌رعی و بنجینه‌یه‌کی عه‌ق‌لیشه‌:

له‌ کاتیکدا که‌ شتیک با‌س‌ده‌ک‌ری، ئه‌وه‌یان که‌ له‌ هه‌مووان ته‌واوتره‌، ئه‌و د‌یته‌ ت‌یو زه‌ینه‌وه‌، که‌ با‌سی نيعمهت ده‌ک‌ری، نيعمهتێ ر‌ه‌ها نيعمهتێ پێغه‌مبه‌رایه‌تیه‌، که‌وره‌ترین نيعمهت له‌ ژبانی مرو‌فه‌کاندا، پ‌له‌و پایه‌ی پێغه‌مبه‌رایه‌تیه‌، ب‌ۆیه‌ که‌ ده‌فهرمۆی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، ئا نه‌وانه‌ که‌سانێکن که‌ خوا چاکه‌ی ئایه‌ت‌یی له‌گه‌ڵدا‌کردوون، واته‌: پ‌له‌ی پێغه‌مبه‌رایه‌ت‌یی پ‌ت به‌خشیون.

٢- ﴿مِنَ النَّبِيِّينَ﴾، له‌ پێغه‌مبه‌ران، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌م (م‌ن)، (بیانیه‌)یه‌و، (م‌ن)ی (تبعیضیه‌) نه‌، چونکه‌ نه‌وانه‌ی با‌س‌کراون، هه‌موویان پێغه‌مبه‌ر بوون، خوێن‌راو‌یشه‌ته‌وه‌: (مِنَ النَّبِيِّينَ) هه‌ردووک خوێندنه‌وه‌که‌ش یه‌ک واتایان هه‌یه‌، واته‌: هه‌والده‌ران، یان: هه‌والپ‌یدراوان، که‌سانیک که‌ به‌ناوی خواوه‌ هه‌والده‌دن، یان له‌لایه‌ن خواوه‌ هه‌والیان پ‌نده‌دری.

٣- ﴿مِنَ ذُرِّيَةِ آدَمَ﴾، (نه‌وانه‌ هه‌مووشیان) له‌ وه‌چه‌ی ئاده‌م بوون.

۴- ﴿وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ﴾، ھەروەھا لە وەچەي ئەوانە بوون کە لە گەڵ نووحدا ھەڵمانگرتن، لە وانەي کە سواری کەشتیە کەمان کردن، چونکە لە دواي تۆفانی نووح، ئەو ھەندە مەوھەي مانەوہ، ھەموویان لە وەچەي ئەوانە بوون، کە لە گەڵ نووحدا سوارکراون، ئنجا ئەوانەش کە لە گەڵ نووحدا سواری کەشتیە کە بوون، ھەموویان خەزم و نیزیکانی بوون، کوران و کچان و نەوہکانی وی بوون، وەک لە سوورەتي (الصافات) دا دەفەر مۆي: ﴿وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ هَرُاقًا﴾، واتە: تەنیا وەچە کەي ویمان ھێشتەوہ.

۵- ﴿وَمِن دُرِّيَّتِهِ ابْنُ إِدْرِيسَ﴾، ھەروەھا ئەو پیغەمبەرانە لە وەچەي ئیبراھیم و ئیسرائیل بوون، (ئیسرائیل) یش نازناوی یەعقوبوہ.

۶- ﴿وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا﴾، ھەروەھا ئەو پیغەمبەرانە، ئەوانە بوون، کە خستمانە سەر راستە پئی و ھەڵمانبژاردن.

ئنجا ئایا ئەوانە چۆن بوون؟

۷- ﴿إِنَّا أَنْتَنِي عَلَيْهِمْ آيَاتٍ الرَّحْمَنِ﴾، کاتیک کە ئایەتەکانی (خوای) میھرەبانیان بەسەردا دەخوێزانەوہ.

۸- ﴿خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا﴾، لەپەو روو بە کڕنووشدا دەکەوتن بە گریانەوہ، (سُجَّد: جمع ساجد)، (بُكِي: جمع باكي)، (سُجَّد) کۆی (ساجد)ە، واتە: کڕنووش بردوو، (بُكِي) یش کۆی (باكي)ە، واتە: گریاو.

کەواتە: ئیرەدا خوا ﷻ پێناسەي پیغەمبەران دەکات، ھەم لە پرووی نەسەبەوہ، ھەم لە پرووی ھەسەبەوہ، یانی: ھەم لە پرووی پەچەلەکەوہ، ھەم لە پرووی سیفەتە بەرز و ئاکارە پەسندەکانیانەوہ، ئیرەش یەکیکە لە شوێنەکانی کڕنووش تێدا بەردی قورئان خوێندن، کە ئیمە لە کۆتایی سوورەتي (الأعراف) دا، بە تەفسیل باسیکمان دەربارەي ئەو ئایەتانە کرد، کە سەجدەي قورئان خوێندنیان تێدا دەبردۆي و، مەشت و مەر و راجیایی زانا یا ئیمان لەو بارەوہ باسکردوہ.

مهسه لهی پتتجه م:

باسی نه وه که پاشینی خراپ، که نوێژ چۆنه ر و شوێنکه وتووی ناره زوو بوون، بوونه جیگره وهی پتتجه مه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَٰةُ وَالسَّلَامُ) که سه ره نجامیان بـی مرادیه، جگه له وانهی که به لیمان و کرده وهی باشه وه، ده گه پتته وه بو لای خوا، که شوێنان به هه شتاتیکی هه میشه یه، قسه ی بوو چیان تیدا نابستن و، به هۆی پارێزکاریه وه ش، شایسته ی له و میراته ن:

خوا ده فهرموی: ﴿خَلَفَ مِنْ بَٰعِثٍ خَلْفٌ أَصَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ۚ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۚ جَنَّتٌ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا ۚ لَا يُسْمَعُونَ فِيهَا لِقَاءٌ إِلَّا سَلَامًا ۚ وَلَهُمْ فِيهَا زَوْجُهُمْ فِيهَا بُكْرَةٌ وَعِشْيَا ۚ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۚ﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له سیزده برکده:

۱- ﴿خَلَفَ مِنْ بَٰعِثٍ خَلْفٌ﴾، له دوا ی وان پاشینی خراپ جینی گرته وه.

(الْخَلْفُ: عَقِبُ الشَّوْءِ، وفتح اللام «خَلْف» عَقِبُ الْغَيْرِ)، وشه ی (خَلْف) به زهنه (سکون) واته: پاشینی خراپ، به لام (خَلْف) واته: پاشینی چاک، جیگره وهی خراپ و، جیگره وهی چاک، به لام (خَلْف) به مانای پشته وه ش دێ، که پتتجه وانه ی پتتسه وه (امام) یه، به لام لێره دا (خَلْف) واته: که سێک که له پشته وه یه و به جێماوه له رووی پله و پایه وه، نه که له رووی شوێنه وه، تنجا نایا نه وانه چۆن بوون، نه و پاشینه خراپه؟ خراپترین سیفه تیان ده خاته روو:

۲- ﴿أَصَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ﴾، نوێژیان چواندو، شوێن ناره زوووان که وتن.

نوێژیان فه راموش ده کرد و، ده که وتته شوێن ناره زوووان.

(الْإِصَاعَةُ: مَجَازٌ فِي التَّفْرِيطِ)، واته: که مه تره مبیان ده کرد له نوێژه کانیان دا، بیکومان نوێژ چواندن و، شوێن ناره زوو که وتن، دوو شتی پیکه وه په یوه ستن، که سێک شوێن

ناره زووان بکه وی، ناتوانی نوژنه کانی بیاریژی، ههروهه ها که سیک نوژنه کانی بچوئنی، شهیتان زه فهری پنده بات و، دای ناره زووه کانی خوئی، یان هی غهیری خوئی، ده خات،

(۳) ﴿فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا﴾ به دنیایی دوو چاری بيمرادی دهن، (الْقَيِّ: الشَّرُّ) خراپه کاری، خراپه، سه ره نجامی خراپ، ده گوتری: (غَوَى: أَيْ هَسَدَ عَيْنُهُ) وهك (راغب الاصفهانی) گوتوویه تی، یانی: ژیا نی تیکچوو، ژین تال بوو.

(الزمخشري) گوتوویه تی: (كل شَرٍّ عند العرب: غَيٌّ، وكل خير: رشاد) واته: هه موو زیان و خراپه یه که له لای عه ره بان به (غَيٌّ) داده نری و، هه موو سوود و چاکه یه کیش به (رشاد) داده نری، له شیعری کیش دا هاتوه:

فَمَنْ يَلْقَ خَيْرًا يَحْمَدُ النَّاسَ أَمْرَهُ وَمَنْ يَغْوُ لَا يَعْدُمُ عَلَى الْغَيِّ لَاهِمَا

واته: هه ره کهس خیرو چاکه ی تووش بی، خه لک ستایشی حالی ده کات و، هه ره کهس خراپه ی بته پی، که سیک هه رده بی سه رکۆنه ی بکات.

که دهه فرموی: ﴿فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا﴾، که به کرداری (مضارع) هیناویه تی و (سوف) شی له که لدایه، نه مه نه وه ده گه یه نی، که دوو چاریوونی بيمرادی و ژین تالیی و بی حالی، دوو باره ده بته وه و، هه ره که سیک و، هه ره جیلنک له وانه، که شوین و جیی پتغه مبه رانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) گرتۆته وه، نوژی چواندو، یاخود: فه رامۆشکردو، شوین ناره زووان که وت، به دنیایی تووشی ژین تالیی و بی حالی ده بی.

(۴) ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، مه گهر که سیک بکه پته وه و ئیمان بی نی و کرده وه ی باشیش بکات.

که سیک بکه پته وه بو لای خوا، به ئیمان هینان و کرده وه ی باشه وه، یانی: له خراپه بکه پته وه و ده سته ردار ی بی و، کاری چاک بکات.

(۵) ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾، تا نه وانه ده چنه به ههشت، یانی: کهسانی به وچۆره شایسته ی چوونه به ههشت و، نه وه ی وانه بی با به هیوای به ههشت نه بی.

(۶) ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ شَيْئًا﴾، هه چیان لی کهم ناکرته وه و هه چیان لی داناشکیت له پاداشتیان.

(شيئاً: في سياق النفي، يُفِيدُ نَفْيَ كُلِّ فَرْدٍ مِنَ الْفَرَادِ النَّفْصِ وَالْإِجْمَاعِ)، ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ شَيْئًا﴾، واته: (شيئاً من الظلم)، (شيئاً) که له ره وتی لابردن (سياق النفي) دا هاتوه، نه وه

دهگهیه نئ که: هیچ کام له تاکه کانی که مکردنه وه و نادیده گرتن، ږوو له وان ناکات، که له پاداشت و له قهره ږووی کرده وه کانیان دابشکتیږی.

نوکنه یه کی ږه وان بیږی:

(الخطیب الإسکافی) له (ذُرَّةُ التَّنْزِيلِ وَغُرَّةُ التَّوَالِدِ) ده که ی^{۱۱} خُویدا به راوردنیک ده کات، له تیوان نهم نایه ته ی تیره، که دهفه رموی: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ (۶) ږه مریم، له که ل نهو نایه ته ی سووږه ټی (الفرقان) دا، که دهفه رموی: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ (۷) ږه:

لیره دهفه رموی: ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ (۶) ږه مریم.

له وئ دهفه رموی: ﴿فَأُولَٰئِكَ يَبْدُلُ اللَّهُ سَعَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ (۷) ږه الفرقان.

ننجا نایا حکمه کی نهو جیاوازیه چیه؟!

وه لآم/ ده لئ: هوکاره که ی نهو یه که له سووږه ټی (مریم) دا، به کورتی باسی گوناوه کان کراوه، چونکه ته نیا دهفه رموی: ﴿أَسَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشُّهُوتَ﴾ (۹) ږه مریم، ته نیا دوو سه ریږچی و تاوانی له سه ر تو مار کردوون: نوږ زایه کردن (نوږ چواندن) و، شوین نارده ووان که وتن، به لآم له سووږه ټی (الفرقان) دا، به درږی باسی گوناوه کان کراوه، پینش باسی (عباد الرحمن) ده کات، دواپی دهفه رموی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ (۱۸) ږه الفرقان، چهند گوناوه کي باس ده کات: شیرک باس ده کات، قه تل باس ده کات، زینا باس ده کات، ننجا مادام له وئ به درږی باسی گوناوه کان کراوه، بویه لیره ش به تفهیل باسی چوئیه کی گه رانه وه که یان کراوه، واته: درږ له به رانه ر درږ دا، به لآم له سووږه ټی (مریم) دا، به کورتی باسی گوناوه کانیان کراوه و، به کورتییش باسی چوئیه کی گه رانه وه که یان کراوه، کورت له به رانه ر کورت دا.

(۷) - ﴿جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ﴾، نهو باغه هه میسه بیانه ی که (خوای) میهره بان و خاوه ن به زه یی، به په نامه کی به لئنی پی به خشرانیان به به نده کانی دواوه.

به په نامه کی (بالغیب).

لیره دا سَی مانایان هه لده گرتی:

أ- کاتیک که بهه شته کان نادیارن لیان.

ب- له کاتیکدا که نهوان ناگیان لی نه بووه و، به نسبت نهوانهوه په نهان بووه، خوا نهو به لینه ی پیداون.

ج- به هو ی ئیمان هتانیان به په نهان و نادیارهوه، خوا به لینی نهو بهه شته ی پیداون، پیتی دهفه رموی: ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ﴿١١﴾ مریم، به لām دوایی دهفه رموی: ﴿حَتَّىٰ تَبَيَّنَ لَكُمُ الْغَيْبُ﴾ ﴿١٢﴾ مریم، که دیاره (جنات) جیگرهوه (بدل) ی (جنة) یه و له شونی داده نیشی، له بهرته وهی نهو باغه، نه گهر له دووره وه ته ماشای بکه ی، وهك یهك باغ دیته بهرچاو، به لām که دهچه نیوی، دهبنی: چه ندان باغ و بیستان و گول و گولزارن.

٨- ﴿إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا﴾، به دنیایی به لینی خوا، هتیرهوه.

(آیی) واته: که سیک که دی، (مآتی) واته: که سیک که خه لکی بو لا دی، شوتنیک که خه لکی بو لا دی، (الْوَعْدُ: مَصْدَرٌ مُّسْتَعْمَلٌ فِي مَعْنَى الْمَفْعُولِ)، ﴿إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ﴾، (وَعْدُهُ) واته: (مُوعِدُهُ)، به لاین (وعد) چاوگه، به لām له شونی بهرکار (مفعول به) دانیشهوه، واته: به لینه دراوه که، گفتنداره که ی خوا دی، (مآتی: الَّذِي يَأْتِيهِ غَيْرُهُ) جکه له خو ی دیته لای، واته: به دنیایی نهو به لاین پیداره ی خوی په روه ردگار، نهوانه ی که به لینیان پیداره، دین بو لای و پنی شاد ده بن.

٩- ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا﴾، قسه ی پووچی تیدا نابستن.

(الْغَوُ: فَضُولُ الْكَلَامِ وَمَا لِأَطَائِلِ تَغْتَه) (لغو) قسه ی زیادو، قسه یهك بن سوود بن، یانی: له بهه شتی دا قسه ی بن سوودو پووچی تیدا نابستن.

١٠- ﴿إِلَّا سَلَامًا﴾، نهیا سهلامی تیدا ده بیستن.

سهلام که هه لوی پردراوه له (لغو)، نهه پی ده گوتری: هه لواردن دابراو (إستثناء منقطع)، چونکه سهلام، چ مه بهست پی قسه ی سهلامه تی بن، چ مه بهست پی سلاو کردن بن، به شیک نه له قسه ی پووچ، نجا کاتیک که هه لوی پردراو و لی هه لوی پردراو (مُسْتَثْنَى وَمُسْتَثْنَى مِنْهُ)، یهك جینس نه بوون، نهوه پی ده گوتری: (الإستثناء المنقطع) واته: هه لواردن لیک دابراو، به لām نه گهر یهك جور بوون، نهو کاته پی ده گوتری: (الإستثناء المتصل)، واته: هه لواردن په یوه ست.

دهشكونجی لیله دا (إِلَّا) به مانای (لکن) بئی: ﴿لَا تَسْمَعُونَ فِيهَا لِقَاءً إِلَّا سَلَامًا﴾، یانی: (لَکِنْ تَسْمَعُونَ سَلَامًا)، قسه‌ی پووچی تیدا نابیستن، به لأم سلاوی تیدا ده بیستن، یا خود: به س قسه‌ی سه لاهه‌ی تیدا ده بیستن، چونکه سه لام:

أ- دهگونجی به مانای: سلاوکردن (تعیة) بئی.

ب- دهشکونجی به مانای قسه‌یه‌کی سه لاهه‌ت و بئی زیان بئی (قَوْلٌ ذُو سَلَامَةٍ).

نه‌گه‌ر مه‌به‌ست له (سلاماً) سلاوکردن بئی، نه‌وه چوار مانای هه‌ن:

۱- سلاوکردنی فریشتان لییان: ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ (۲۳) سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ (۲۴) ﴿الرعد﴾.

۲- سلاوکردنی هه‌ندیکیان له هه‌ندیکیان: ﴿دَعْوُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَمَا خَرَّ دَعْوَتُهُمْ أَنْ لَقِئْنَا رَبَّ الْأَعْلَمِينَ﴾ (۱۰) ﴿یونس﴾.

۳- سلاوکردنی خوای به‌رز و مه‌زن لییان: ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ (۵۵) ﴿یس﴾.

۴- نه‌و سلاوکردنانه هه‌رسیکیان پێکه‌وه و له‌یه‌ک کات دا.

(۱۱) ﴿وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾، هه‌روه‌ها بژیوی خو‌یانیان له‌ویدا هه‌یه، به‌یانیان و تێواران.

(بُكْرَةً) به‌ نیوه‌ی یه‌که‌می رۆژ ده‌گوتری، و (وَعَشِيًّا) به‌ نیوه‌ی دووه‌می ده‌گوتری، واته‌: به‌رده‌وام و بئی پسانه‌وه‌ بژیویان له‌ویدا هه‌یه.

(۱۲) ﴿تِلْكَ أَلْفَتَةُ الَّتِي تُورَثُ مِنْ عِبَادِنَا﴾، ئا نه‌و به‌هه‌شته‌یه که ده‌یکه‌ینه میراتی نه‌و به‌ندانمان که پارێزکارن، یانی: هه‌ر کام له‌ به‌نده‌کامان پارێزکار بئی، نه‌و به‌هه‌شته‌ ده‌که‌ینه میراتی، هه‌روه‌ها نه‌وانیش ده‌که‌ینه میراتگری نه‌و به‌هه‌شته.

(نُورُثُ) خو‌ینزاویشه‌ته‌وه: (نُورُثُ)، هه‌ر یه‌ک واتایان هه‌یه، (أُورُثَه) و (وُورُثَه) واته‌: نه‌م به‌هه‌شته‌ ده‌که‌ینه میراتی که‌سی‌ک که پارێزکار بئی.

پێشتیش زۆرجاران باسمان کردوه، که حکمه‌ی به‌کاره‌یتانی وشه‌ی (أورثا) و (نورث) له‌ جیاتی (أعطینا) و (نُعْطِي) نه‌وه‌یه که‌ خاوه‌ندارتیی میرات زۆر به‌هێزه، هه‌روه‌ها به‌هه‌شت له‌ چاو کرده‌وه‌ باشه‌کانی بر‌واداران، یه‌کجار گه‌وره و مه‌زنه و، هه‌روه‌ک به‌هه‌شتیان به‌ به‌لاش چنگ که‌وتبئی!

(۱۳) - ﴿مَنْ كَانَ يَقِيًا﴾ هەر کەسێک پارێزکار بێ، لێره دا ئەسڵی عیبارەتە کە بەم شیوەیە: (نُورُثُ مَنْ كَانَ يَقِيًا مِنْ عِبَادِنَا تِلْكَ الْجَنَّةُ)، ئا ئەو بەهەشتە دەکەینە میراتی هەر کام لە بەنده کانیان، کە پارێزکار بێ، بەلام لە نایەتە کەدا ئەوێ کە زیاتر جێی بایەخ پێدرانه، پێشخراوه، کە بریتیه لە بەهەشتەکان: ﴿تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ يَقِيًا﴾، بۆیه تەعبیره کە واهاتوه.

مەسەلە ی شەشەم:

گێڕانەوێ قسە ی جیری ی و فریشتەکان کە بە فەرمانی خوا نەبێ دانابەزن و، خوا لە هەموو شتیکیان ناگاداره و، داهاتوو و پابردوو و تێستایان - کە لە نیوان داهاتوو و پابردوو دایە - هێ ویه و، پێویستە هەر خۆیشی بپەرستێ، چونکە هیچ هاوناو و هاوتای نییه.

خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾﴾.

تۆیژینهوێ ئەو ئایەتانه، لە شەش برگەدا:

(۱) - ﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾، تێمە بە فەرمانی پەرودەرگارت نەبێ دانابەزین.

تێمە لە هۆی هاتنه خوارهوه کیدا، ئەم دەقهمان هێنا لەبارە ی ئەم ئایەتەوه:

إِعْنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لِعَبْرَةٍ: مَا يَتَعَذَّلُ أَنْ تَزُورَنَا أَلَمْ نَزِلْ بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾، (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٢٠٤٣، وَابْنُ أَبِي حَتْمٍ: ٣٢١٨، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣١٥٨).

واتە عەبدوڵلای کوپی عەباس (خوا لە خۆی و لە بابی پازی بێ)، دەسێ: پێغه مبه ر ﷺ بە جیری ی فەرموو: چ شتێک پێت لێدەگرێ، کە زیاتر لەوێ سەردانمان دەکە ی، سەردانمان بکە ی؟ ئنجا ئەم ئایەتە دابەزی، کە خوا ﷻ لە جیاتی جیری ی و فریشتەکان، وەلامی پێغه مبه ر ﷺ دایەوه، دەفەرموێ: تێمە بە فەرمانی پەرودەرگارت نەبێ دانابەزین، ئەوێ لە پێشمان و ئەوێ لە دوامانەوێه و ئەوێ لە تێوانیاندا هەیه، هەر هەمووی

ھى خواپە، پەرۋەردگارت ھىچ شىئىكى لەبىرناچى، (لەبىرچوو و فەرماۋشكار نىبە بۆ ھىچ شىئىك).

بەلەم واتايتى دىكەشيان بۆ ئەم پىستەيە لىكدادەتەو، ئەوئىش ئەوئەيە كە ئەمە ھەممۇي تەواۋكەرى قىسەي بەھەشتىيەكانە، چۈنكە لە ئايەتى پىشەودا بەھەشتىيەكان قىسە دەكەن، دەفەرمۇي: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَهُمْ فِيهَا فِيهَا بُكْرَةٌ وَعِشْيًا ۝١٢﴾ نَلِكُ الْجَنَّةِ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۝١٣﴾ مەرىم.

ئىنجا دوايى بەھەشتىيەكان دەلەن: ﴿وَمَا نُنَزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝١٤﴾ مەرىم، واتە: تىمە نايەينە خوار لەو بەھەشتانە، لە پىنگە بەرزەكان بەرەو خوار و، ھاموشۇ ناكەين لە بەھەشتدا، مەگەر بە فەرمىانى پەرۋەردگارت، چۈنكە ئەوئەي لە پىشمانەو ئەوئەي لە دوامانەوئەيە و ئەوئەي لەو بەينەدا ھەيە، ھەممۇي ھى خواپە و پەرۋەردگارت ھىچ شىئىك فەرماۋش ناكات و، ھەرچى كە تىمە دالمان و پىستووئەي، بۆي پەخساندووئەي لەو بەھەشتانەدا و تىمە ھەموو ھەلسوكەوت و جموجۆلەكانىشمان بە فەرمىانى خوان، لە بەھەشتدا.

بەلەم واتاى يەكەمى زياتر پىندەچى.

ۋەئەي (تَنَزَّلُ) يىش ھاۋاتاي (نَزول) ھو لىيەو نەزىكە، بەلەم (تَنَزَّلُ) كارىكە كە بە تەكەللۇفەو دەكرى، ئەوئىش لەبەرئەوئەيە:

۱- فرىشتەكان كاتىك كە دادەبەزىرئەي بۆ لاي پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، دەبى لەو ھالەتە تاسايەي خۇيان كە ھالەتى فرىشتەيە، پىنەدەر، ئەگەر بىيانەوئەي بىيىرئەي و بەرجەستە بىن لە ھالەتى مروئەيىدا.

ب- ياخود مەبەست ئەوئەيە كە ئەوان بە پىنى سىروشتى خۇيان، پىيان خۇشە ھەر لە سەرتى بن، لەو شوئەي كە خوا بۆي ديارىكردوون و نەيەنە سەر زەوى و، كاتىك دىنە سەر زەوى، پىيويست بە زۆر لە خۇكردن (تَكْلُف) دەكات و دەبى خۇيان ئەزىيەت بدەن، لە سىروشتى خۇيان و لە مەنزلگاى سىروشتى خۇيان، دوور بكەونەوئەي بۆيە ئەو تەعبىرە بەكارھاتەو.

۲- ﴿لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ﴾ (لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا) يان: ئەوئەي لە پىشمانەوئەيە ھى وئە، (وما خلفنا) ئەوئەي لە دواشمانەوئەيە، ھى وئە، (وما بين ذلك) ئەوئەي دەكەوئەيە نىوان ئەوئەي

شەو، دەرگەنجی ئەمە لە ڕووی شوێنەوێتی واته: ئەوێی کە لە پێشەوێمانەو، ئەوێی لە پێشمانەوێه و، ئەوێی لە ئێوانیشیان دایە، هەمووی هی خوایه، راست و چەپ و باکوور و باشوور و...

دەرگەنجی لە ڕووی کاتەوێتی واته: ئەوێی کە بەرەو ڕووی دەرگەنج و، ئەوێی کە بە جێمان هێشتو، هەمووی هی خوایه، واته: ڕابردوو و داهاتوو و ئەوێی دەرگەنجی ئێوانیشیانەو، کە ئێستایە.

٣- ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾، هەرودەها پەرودەرگارت فەرماوێشکار نیە، (نَسِيًّا: جِنْفَةً مَبَالِغَةً النَّاسِي) (نَسِيَ) ڕێژگەیی زیندەڕۆییە بۆ (ناسی) واته: لەبەرچوو، (النَّسْيَانُ: الْفَقْلَةُ عَنْ تَوَقُّيْتِ الْأَشْيَاءِ بِأَوَّلَاتِهَا) (نسیان) بریتیە بێناکایی لەو کە شتەکان بە کاتی خۆیانەو پەڕیوەستکارون، ئەو کە مەرووف کاتەکانی لەبەرچن.

٤- ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، پەرودەرگاری ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێی دەرگەنجی ئێوانیشیانەو واته: پەرودەرگاری هەموویانە.

٥- ﴿فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعَذَابِهِ﴾، بێهەرستەو خۆراگری بە بۆ پەرستەنەکی، (الإِصْطِبَارُ: شِدَّةُ الصُّبْرِ عَلَى الْأَمْرِ الشَّاقِّ، لِأَنَّ صِيغَةَ الْإِفْتَعَالِ، تَرِدُ لِإِقَادَةِ قُوَّةِ الْفِعْلِ)، (إِصْطَبَار) واته: خۆراگری بێهەرستەو لەسەر کاریکی فوورس، چونکە سیغە (إِفْتَعَال) لە زمانی عەرەبیدا، مانای هێزی کردووە کە دەرگەنجی، کە واته: (إِصْطَبَار)، واته: زۆر خۆراگری، خۆراگری بەهێز، (وَعُدِّي الْإِصْطِبَارُ بـ «ل» لِعِظَمِهِ مَعْنَى الثَّبَاتِ، أَي: أَثْبَتَ لِلْعِبَادَةِ)، دیارە وشە (إِصْطَبَار) عادت وایە بە (علی) بەرکار دەخوێ، بەلام لێردا بە (ل) بەرکاری خواستو، (وَإِصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ) تاكو مانای چەسپاویی بخریتە ئێو، واته: چەسپاوبە بۆ پەرستنی خوا تەبَارَكَ.

٦- ﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾، ئایا هیچ هاو ناوو هیچ هاوتایەکت بۆ خوا پێ شک دێ؟ دەرگەنجی هیچ هاوانا و هیچ هاوتای هەبێ؟

(السَّمِي: لِلْمَائِلِ فِي الْإِنْسِم، أَوِ الْمَائِلِ فِي الرَّئِيَّةِ)، (سَمِي) هاو وێنەیه لە ناودا، یاخود هاوتایە لە پایە پێکەدا، کە دووهمیان زیاتر پێدەچێ مەبەست بێ و پرسیارکردنە کەش پرسیارکردنی نکو و ئێلێکەرانهیه.

یان: دەفەرموێ: ئایا هیچ هاوانا و هاوتات بۆ خوا پێ شک دێ؟ واته: پێت شک نایەت و، نازانی هیچ هاوانا و هاوتایەکی هەبێ، ئەگەر هەبێ یانە دەزانێ.

كەواتە: خوا ﷻ ۋەك چۆن، ھىچ ھاوتاي نېە، ھىچ ھاوناىتى نېە، ھىچ كەستىك نېە ۋەك ۋى بىن، نە لەزاتى دا، نە لە ناۋەكانى دا، نە لە سېفەتەكانى دا، نە لە ھىچ شىئىكىدا، بەھەمان شىئە پىئويستە مامەلەيەكىش كە لەگەل خوادا دەكرى، ئەو جورە مامەلەيە لەگەل كەسى دىكەدا نەكرى، بەندايەتسى دەبى تەنيا بۆ خوا بكرى و، ئەو بەندايەتسىيە كە بريتە لە: ئەوپەرى خۆشويست، ئەوپەرى بە گورەگرتن، ئەوپەرى لى ترسان، ئەوپەرى رىزلىگرتن، ئەوپەرى پشت پى بەستن، ئەوپەرى ملكەچى بۆ كردن، ئا ئەو، دەبى تەنيا بۆ خوا بكرى و، ھىچ بەشىكى ئەو پەرستەن، بۆ جگە لە خوا ئەنجام نەدرى، چونكە مادام خوا ھىچ ھاوتايەكى نېە، ھىچ ھاوكوفىكى نېە، ھىچ ھاوناىتىكى نېە، پىئويستە مامەلەيەكىش كە لەگەل خوادا دەكرى، ۋەك بەندايەتسى، ئەو جورە مامەلەيە، لەگەل ھىچ كام لە دروستكراۋەكانى خوادا نەكرى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دەرسی پۈنجهم ❖

پنجاسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان نایه‌ته‌کانی: (۶۶ - ۷۶) ده‌گرتنه‌ خۆی، واته: (۱۱) نایه‌ت، ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیی نهم یازده‌ نایه‌ته، باسی مرقۆفی بېیروا و له خوا یاخییه، سه‌ره‌تا به‌ تاك (مفرد) ده‌یه‌نن، به‌لام مه‌به‌ست پتی جینسی مرقۆفی له خوا یاخییه، بۆیه‌ دوایی ده‌یکاته‌ کۆ (جمع)، چ له‌ رووی بیروبوچوونی بېیروایانه‌ی و، چ له‌ رووی سه‌ره‌نجامی شووم و سه‌ره‌ به‌ فه‌تاره‌تچوونی، له‌ دنیاو له‌ دواړژدا.

له‌میان نهمه‌شدا باسی کوکړدنه‌وه‌ی بېیروایان، وێړای شه‌یتانه‌کان له‌ پوژوی دوایی داو، بردنیاو بو‌ لای دۆزه‌خ، پاشان به‌جیه‌شتنی بېیروایان و شه‌یتانه‌کان له‌سه‌ره‌ ته‌ژنویان له‌ دۆزه‌خداو، دهر‌بازکردنی پارێزکاران، کراوه، هه‌روه‌ها باسی هه‌لوێستی که‌له‌ره‌قانه‌ی بېیروایان له‌ به‌رانبه‌ره‌ نایه‌ته‌کانی خوادا و، خو هه‌لکێشانیاو به‌ مال و سامانی هه‌رام و کوپ و کال و خزم و خه‌لکی ده‌وروبه‌ریان، که‌ ده‌وریان فه‌ره‌بالخ کردوون.

له‌ کو‌تاییشدا خوا باسی یه‌کیک له‌ یاسا گه‌ردوونییه‌کانی خۆی، کردوه، له‌ ژبانی مرقۆفا، که‌ گومرایان به‌رده‌وام گومراتر و، پتی راستگرتووانیش به‌رده‌وام سه‌ره‌ راستر ده‌بن و، خوا ښکله‌ هه‌م گومراترکردنی بېیروایان و هه‌م سه‌ره‌ راستر کردنی پتی راستگرتووانی، پالداوه‌ته‌ لای خۆی، له‌به‌رنه‌وه‌ی هه‌ره‌ کام له‌ دوو حاله‌ته، به‌ پتی نه‌و یاسا گه‌ردوونیانه‌ی که‌ خوا له‌ ژبانی مرقۆفا دانیان، به‌پتوه‌ ده‌چن.

﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِثْلُ لَسَوْفَ أَخْرَجَ حَيًّا ۝٦٦﴾ أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكْ شَيْئًا ۝٦٧﴾ فَرَزَيْكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثَا ۝٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْنًا ۝٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلًا ۝٧٠﴾ وَإِنْ يَنْكُرُوا إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ۝٧١﴾ ثُمَّ نُنْفِخُ الْبُزْجَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثَا ۝٧٢﴾ وَإِذَا نُفِثَ عَلَيْهِمْ أَتَيْنَاهَا بُيُوتَهُمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ الَّذِينَ آمَنُوا أُمَّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدْبًا ۝٧٣﴾ وَكَرَّاهِكُمْ قُلُوبُهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ هُمْ أَحْسَنُ أَتْنَاهَا وَرَدَّهَا ۝٧٤﴾

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلِمَئِدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِنَّمَا الْعَذَابُ وَلِئِمَّا السَّاعَةِ
فَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧١﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ الَّذِينَ أَهْتَدُوا هُدًى
وَالْبَلِيغَتِ الصَّلَاحَتِ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٢﴾

مانای دەقا و دەقی نایەتەکان

ههروهها مرۆف (ی بیروا) ده‌ئێ: ئایا که مردم به زیندووپی (له خاک و گوێ) ده‌هێژمه‌وه ده‌رێ؟ ﴿٧١﴾ ئایا مرۆف له یادی نیه، که تیمه پێشتر دروستمان کردوه و شتیک نه‌بووه! ﴿٧٢﴾ (سووتند) به په‌روه‌ردگارت نه‌وان و شه‌یتانه‌کان کۆده‌که‌ینه‌وه، دوایی له ده‌وری دۆزه‌خ له‌سه‌ر نه‌ژنۆیان ناماده‌یان ده‌که‌ین ﴿٧٣﴾ نجا له هه‌ر کۆمه‌لێک، کامیان له به‌رانبه‌ر (خوای) میهره‌باندا یاخییتر و سه‌رکه‌شته‌ر، پایدە‌کیشینه‌ ده‌رێ (بۆ فێراندە دۆزه‌خ) ﴿٧٤﴾ پاشان مسۆگه‌ر خۆمان زانترین به‌وانه‌ی له پێشتر بۆ تێدا سووتێنای ﴿٧٥﴾ هیچ کامیکیشان نیه که نه‌چێته‌ سوئی (دۆزه‌خ) نه‌وه‌ بریارێکی مسۆگه‌رو هه‌لبه‌راوه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه‌ ﴿٧٦﴾ نجا نه‌وانه‌ی پارێزێان کردوه، ده‌ربازیان ده‌که‌ین و، سه‌ته‌مکارانیش له‌ویدا، به‌ له‌سه‌ر چۆکان که‌وتووپی به‌جێ ده‌هێلین ﴿٧٧﴾ هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی بیروان، هه‌ر کات نایه‌ته‌ پۆشه‌ن کامانیان به‌سه‌ردا خوێترانه‌وه، به‌وانه‌ی پڕوایان هێناوه‌ ده‌لێن: کام له‌ دوو کۆمه‌له‌کان (تیمه‌ یان ئێوه) پله‌و پێگه‌ی باشته‌وه‌ کۆرو مه‌جلیسی به‌رچاوتره‌؟ ﴿٧٨﴾ (ئه‌وه‌ ده‌لێن) له‌ حالێکدا به‌ر له‌وانیش که‌لێک سه‌ده‌ (کۆمه‌لکا)مان فه‌وتاندوون، که‌ که‌ل و په‌ل و به‌زم و بازار و دیمه‌نیان له‌ هی نه‌وان جوانه‌بوو! ﴿٧٩﴾ بلێ: هه‌رکه‌س له‌ گوهرایی دا‌هێ، با (خوای) میهره‌بان رستی بۆ درێژ بکات و هاوکاری بکات، هه‌تا کاتیک ته‌وه‌یان دی، که‌ به‌لێیان پێدرا‌بوو (هه‌ره‌شه‌یان پێی لێکرا‌بوو) چ سزاو نازار (ی دنیا) چ ئاخیر زه‌مان، ته‌و کاته‌ باش ده‌زانن کێ پێگه‌و شوینی خراپه‌ر و سوپای بیه‌زتره‌! ﴿٨٠﴾ هه‌روه‌ها خوا که‌سانیک که‌ پاسته‌ پێ بوون، رێنماییان بۆ زیده‌ ده‌کات، کرده‌وه‌ ماوه‌ باشه‌ کانیش له‌لای په‌روه‌ردگارت، پاداشتیان باشه‌رو ئاکامیان چاکه‌ره‌ ﴿٨١﴾.

شىكرىدەنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

(جِئِيَّا): لە زمانى عەزەبىدا دەگوتىڭ: (جِئِيَّا عَلَى رُكْبَتَيْهِ، يَجْثُو جُثُوًّا وَجِئِيَّا، فَهُوَ جَاثٌ، جَمْعُ جُثِيٍّ مِثْلُ بُكْيٍّ)، (جِئِيَّا عَلَى رُكْبَتَيْهِ) واتە: لەسەر ئەژنۇيان كەوت، كەسىك كە لەسەر ئەژنۇ بکەوئى، ۋەك شىۋەى خوئندى تەحييات، ئەو ئەوپەرى ملکەچىسى و زەبوونىسى دەگەيەنئى، ياخود ئەوپەرى پىز و حورمەت دەگەيەنئى، بەلام لىرەدا مەبەست پىسى ملکەچىسى و زەبوونىسى و بى دەستەلاتىيە، ديارە ھەر كام لە: (جُثُوًّا وَجِئِيَّا) چاوگن، واتە: لەسەر ئەژنۇ كەوتن و لەسەر چۆكان كەوتن، (فَهُوَ جَاثٌ) بۆ تاكىك بەكاردى، لەسەر ئەژنۇ كەوتى، كۆيەكەى برىتيە لە (جُثِيٍّ) يان (جِئِيَّا) ھەردووکیان ھاتوون، كۆى (جائي) ن، ۋەك چۆن (بُكْيٍّ) كۆى (باي) يە، لىرەدا واتە: ئەوانەى كە لەسەر ئەژنۇيان كەوتوون. تنجا ھەرچەندە دەشكونجى (جُثُوًّا) و (جِئِيَّا) چاوگ بن، بەلام لىرەدا ئەو زياتر دەگونجى كە كۆ بن.

(عِيَّا): (الْعَنُؤُ: النُّبُو عَنِ الطَّاعَةِ، عَنَّا يَعْثُو عَثْوًا وَعِيَّا، مُضَرَّرٌ أَوْ جَمْعٌ عَاثٍ)، (عَثُو) برىتيە لە خۆ دوورگرتن لە ھەمانبەرىسى، دەگوتىڭ: (عَنَّا يَعْثُو عَثْوًا وَعِيَّا) واتە: سەرکەش بوو، سەرکەش دەبى، سەرکەشى و ياخىسى بوون.

ۋشەى (عِئِي) يان چاوگە، ياخود كۆيە بۆ (عَاثِي) واتە: يەككى سەرکەش و ياخىسى، (عَثُو) و (عِئِي) يانى: كۆمەلە خەلکىكى سەرکەش و ياخىسى و خۆ بەزىلەر لە بەرانبەر خوادا^(۱).

(لَنْزِعَ): واتە: بە تەكىد پادەكىشىن، (نَزَعَ الشَّيْءُ: جَذَبَهُ مِنْ مَقَرِّهِ، كَنَزَعَ الْقَوْسُ عَنِ قَبْدِهِ)، (نَزَعَ) برىتيە لە راكىشانى شتىك لە شوئى خۆيەو، بە توندى، ۋەك چۆن كەوان دەكىشئى، بۆ ئەو تىرەكەى پىن بەاويشئى، ھەروەھا (نَزَعَ) بە ماناى واز لە شت ھىنان دى، ھەروەك (نَزَعَ) پىش بە ماناى تامەزىرۆيى، دى، بەلام ئەو كە لىرە لە نايەتەكەدا ھاتو (لَنْزَعَن) يانى: دەردەكىشىن، پادەكىشىن.

ھەروەك لە سوورەتى (النَّازِعَات) دا، ھاتو: ﴿وَالنَّازِعَاتُ غَرَقًا﴾، واتە: ئەو فرىشتانەى كە بە توندى پرووحى بېيروايان لە جەستەيان دەردەكىشن.

(۱) ۋشەى (عَاثِي) بە (عَاثَا) يىش كۆ دەكرىتەو.

(صَلَاتًا): (أَصْلُ الصَّلَاةِ: الْإِقْبَادُ بِالنَّارِ صَلِيٍّ بِالنَّارِ وَبِغَدَا: بُلِيٍّ بِهَا، صَلَاتُ الشَّاةِ: شَوْنُهَا) وشهی (صَلِيٍّ) یان بریتیه له سوواتندن به ناگر، دهگوترئ: (صَلِيٍّ بِالنَّارِ وَبِغَدَا) واته: تووشی چوونه نیو ناگر بوو، دیسان دهگوترئ: (صَلَاتُ الشَّاةِ) واته: مهړه که م برژاند، هه ټه ته له زمان عه په بیدیا (صَلِيٍّ) بریتیه له وه که شتیک برژئری له هه چوار دهوړیه وه و ناگری بدرته بهر، که جوړه برژاندنیکي، یان پشانانیکي تایه ته.

که واته: که دهغه رموی: (ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلَاتًا)، واته: تیمه زاناترین کامیان له پتشره بو ټه وهی برژئری، یان پپشترئ.

(حَتَمًا): (الْحَتَمُ: الْقَضَاءُ الْمَقْدُرُ، وَالْحَاتِمُ: الْغَرَابُ الَّذِي يُعْتَمُ بِالْفَرَاقِ، غَمًا زَعَمُوا)، (حَتَم) بریتیه له بریارنیکي ټه ندازه گیری بو کړاو، واته: شتیک که برابته وه هه لېرا بئ، په کلاهی بوو یته وه، (حَاتِم) به و قه له په دهگوترئ، که به پنی ټه فسانه یی که له پتشره وکان، عه ږه و غه یری عه ره پېش، پتیا و ابووه، له هه شونیک بخونئ نیشانه ی ټه وه یه، که سیک له وئ دهرئ، یاخود ټه شونته کاول ده بئ.

(مَقْضِيًّا): (القضاء) واته: بریار، (القضاء: فَضْلُ الْأَمْرِ قَوْلًا أَوْ فِعْلًا)، بریتیه له جتیه جیکردنی کاریک، چ به قسه بئ، یان به کرده وه، به لَام (مَقْضِيٍّ) واته: بریار له سه دراو، واته: (مَا صَدَرَ بِهِ قَضَاءٌ)، شتیک بریاری له سه درای بئ.

(مَقَامًا): (الْمَقَامُ: مَضَرٌ، أَوْ اسْمُ مَكَانِ الْقِيَامِ، أَوْ زَمَانِهِ)، (مقام) دهگونجی چاوگ بئ، واته: ږاوه ستان، دهشگونجی نلوی شوئ بئ، واته: شونئ لی ږاوه ستان، یاخود کاتی ږاوه ستان بئ.

(نَزِيًّا): (نَدِيٍّ) به مانای کؤړ و مه جلیس دئ، هه روه ها دهشگونجی به مانای که سیک بئ که له کؤړو مه جلیس دا دانېشته وه، دیسان دهشگونجی به مانای مال به خشین و سه خاوه ت بئ، دهگوترئ: (هُوَ أُنْذِي مِنْ فُلَانٍ كُفًّا)، واته: فلان که س دهستی له فلان که س کراوه تره بو به خشین، که واته: (النَّدَى) به مانای (السَّحَابُ) پش دئ.

(أَنْثًا): (الْأُنْثَى: مَتَاعُ الْبَيْتِ الْكَنِيبِ، وَأَصْلُهُ مِنْ أَثْ، إِذَا كُرُوتْكَانَفَ)، (انث) بریتیه له که ل وپه لی زوری مال، شمه کی مال، بنچینه که شی له (أُنْثَى) هه هاتوه، (أُنْثَى) واته: ټه شته زورو چر و پر بوو.

(وَرِيًّا): (خَوِيَّتْ رَاوِي شته وه: (رِيًّا) (مِثْلُ ذَبْحٍ وَذَبْحٌ مَقْتَى الْمَذْبُوحِ)، واته: (رِيًّا) و (رِيًّا) به مانای (مَرِيًّا)، یانی: بهر چاو، یانی: بیخاو، یاخود: خاوه ن دیمه ن، هه روه ها خویندر اویشته وه: (رِيًّا) که له (الرِّيِّ) هاتوه، واته: پاراو و ټاودراو.

(مَرَدًّا): (مَرْجَعًا وَالْمَرْأَدُ بِهِ عَاقِبَةُ الْأَمْرِ)، (مَرَدَّ) واته: شوینی بۆ لا گه رانه وه، که لیره دا مه به ست پئی سه ره نجامی کاره گیه.

(مَدًّا): (الْمَدُّ: إِزْغَاءُ الْعَبْلِ، وَإِطْلَاقُهُ، وَمَجَازًا: الْإِفْهَالُ)، (مَدَّ) بریتیه له رست بۆ درێژ کردن و پێشمه بۆ درێژ کردن، به لأم به مه جاز به مانای مۆله تدان دئی، ده لئی: رست بۆ درێژ ده که م، واته: جارێ مۆله ت ده ده م، لیت ده که پێم، چونکه ئاژه لیک که ده له وه پێترێ، نه وه پته ی که تیی خراوه و پێه به به ستراره، نه گهر درێژتر بئ زیاتر مه جالی جوولانی هه یه، یان جاری وا هه یه به پێچه وانه وه ده لئی: دوایی پته ت بۆ توند ده که م، یان پێشمه ت توند ده که م، واته: نایه لأم زۆر برۆی، نه وانه هه موویان مانای مه جازیین، نه گهرنا مانای راسته قینه که یان بۆ ئاژه ل به کار دئی.

مانای گشتی نایه ته کان

خوا ﷻ لیره دا دوا ی گێرانه وه ی به سه ره هات ژماره یه ک له پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامَةُ وَالسَّلَامُ)، که نایه ته کان: (۱ - ۶۵)، یانی: پانتاییه کی زۆر له م سووپه ته موباره که، بۆ گێرانه وه ی به سه ره هات ژماره یه ک له پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامَةُ وَالسَّلَامُ) ته رخا ن کرابوو، به تاییه کی زه که ریا و یه حیای کوری (عَلَيْهِمَا السَّلَامُ)، هه روه ها مه پیه م و عیسا ی کوری (عَلَيْهِمَا السَّلَامُ)، پاشا ن نا مازه یه ک به به سه ره هات ئیبرا هیم ﷺ و وتووێژی له گه ل بابی دا.

دوایی نا مازه یه ک به مووسا ها پرووی بری و، پاشا ن ئیسماعیلی کوری ئیبرا هیم و، دوایش نا مازه یه کی کورت به ئیدریس، دوایی به گشتی باسی پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامَةُ وَالسَّلَامُ) و نه وانه ی که دینه شو ئینان، له پاشینی خراپ.

ننجا دوایی خوا ﷻ دینه سه ر باسی مرو فی بی پروا، نه وانه ی به دوا ی پێازی نه وه پێغه مبه رانه (عَلَيْهِمُ السَّلَامَةُ وَالسَّلَامُ) نا که ون، که خوا نار دوونی بۆ پێنمایه کردنی مرو فابه تیی و، بۆ هێنا نه سه ر راسته پێیان و، بۆ به خته وه رکردنیا ن له دنیا داو، سه رفرا زکردنیا ن له دوا پروژدا، ده فه رمو ئی: ﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَنُ﴾، مرو ف ده لئی، لیره دا ده زانی ن که دوایی نایه ته کان ده بینین، که مه به ست پئی مرو فی بی پروایه.

کهواته: لیره‌دا هه‌رچه‌نده (إنسان)، (آل)ی ناساندنی له‌سهره که بۆ جینسه واته: جینسی مروّقی، به‌لّم به سباق و مه‌قام ده‌زانی، که مه‌به‌ست جینسی مروّقی بی‌پروایه، نه‌ک مروّقه‌کان به گشتی، یاخود نه‌و مروّقه‌ی له هیدایه‌تی خوای به‌هره‌مه‌ند نه‌بووه و وه‌ک نه‌سلّی خوئی ملو‌ته‌وه، بانراین مروّقی بی‌پروا، یان بی‌به‌ش له پروناکیی په‌یامی خوا، چی ده‌لتی؟

﴿إِذَا مَا مِثُّ لَسَوْفَ أُخْرِجُ حَيًّا﴾، به پرسیارکردنی نکوولی‌یکه‌رانه‌وه، ده‌لتی: نایا کاتیک مردم دواپی به زیندوویی ده‌رده‌هیت‌یمه‌وه؟ یانی: له خاک ده‌رده‌هیت‌یمه‌وه، دواپی نه‌وه‌ی ژیر خاک ده‌کریم؟ چونکه عاده‌تی زۆریه‌ی که‌لان وایه، که مردووه‌کانیان ده‌خه‌نه ژیر خاکه‌وه، که‌گه‌رنا هه‌ندی له گهلانیش هه‌ن، مردووه‌کانیان ناخه‌نه ژیر خاکه‌وه و ده‌یانسووتین، یاخود به شی‌وه‌یه‌کی دیکه جه‌نازه‌کانیان هه‌لده‌گرن، یان ده‌یانفه‌وتین.

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا﴾، نایا مروّقی (نه‌و جوّره مروّقه) نایه‌ته یادی، که یمه پشتر دروستان کردوه و هه‌چ شتیک نه‌بوو؟ واته: بوونی نه‌بوو یمه هینامانه‌دی، ته‌دی دواپی نه‌وه‌ی که په‌یدابووه و بوونی پینه‌خسراوه، به‌لّم کوژانیک به‌سه‌ردا هاتوه، پروو‌حی له جه‌سته‌ی جیابۆتموه و جه‌سته‌کی چۆتموه یئو خاک، ییگومان نه‌گه‌ر مروّقی له پرووی عه‌قل و مه‌تیقه‌وه ته‌ماشای بکات، په‌یداکردنی شتیک له نه‌بوون، به زه‌حه‌ترو قورستره له‌وه که دواپی نه‌وه‌ی په‌یدابووه، بکپدریت‌ه‌وه و به‌یت‌ته‌وه.

﴿فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُم وَالشَّيَاطِينَ﴾، سویند به په‌روه‌ردگار، به‌دنیایی نه‌وان و شه‌یتانه‌کان کۆده‌که‌ینه‌وه، واته: له‌که‌ل شه‌یتانه‌کاندا که خراپ‌ترین دروستکراوی خوان، کۆیان ده‌که‌ینه‌وه، له کوئی؟ ییگومان مه‌به‌ست یئو پۆزی دواپه، ﴿ثُمَّ لَنُخْصِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثًا﴾، دواپی له ده‌وری دۆزه‌خ، به له‌سه‌ر نه‌ژۆیان که‌وتوویی، ناماده‌یان ده‌که‌ین، واته: به زه‌بووینی و بئ ده‌سته‌لاتی، که‌ستیک که له‌سه‌ر نه‌ژۆ ده‌که‌وئ، مانای وایه بئ ده‌سه‌لات و زه‌بوون و ده‌سته‌پاچه‌یه.

﴿ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عُنِيًا﴾، دواپیش له هه‌ر کۆمه‌لیک، کامیان یاخیت‌ره له به‌ران‌به‌ر (خوای) خاوه‌ن به‌زه‌یی دا، ده‌ریده‌کیشین، واته: پلایده‌کیشینه‌ دهر له‌ پرز، ﴿ثُمَّ لَنَعْنُ أَعْلَمَ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًا﴾، دواپی یمه زانترین به‌وه‌ی کئ له پشتره، به‌چته‌ نیوی و بسووتیت‌ری و به‌پشترتی له دۆزه‌خدا.

کاری خوا هه‌چی گۆت‌ره‌کاریی نه‌یه، هه‌ر که‌سه به نه‌ندازه‌ی تۆخیی و خه‌ستی کوف‌ره‌کی و تاوانه‌کی سزا ده‌دری، هه‌ر که‌سه به‌پیی ریزه‌بندی‌یه‌ک که به‌س خوای کارزان و زانای

پەنھان و ئاشكرا، دەزانى، پەلەي خۆي ھەيە، ھەر كەسە حال و مەقامى خۆي ھەيە و، ھەر كەسەش سزاو جەزەبەي تايەت و ديارىكراوىي پەر بە پىستى خۆي ھەيە.

دوايى دەفەرموئ: ﴿وَأِنْ يَنْكُرُ إِلَّا وَارِدْهَا﴾، ھېچ كام لە تېۋەش نىە مەگەر دەيچىتە سوئ، (وارىدھا) واتە: دەچنە سوئي دۆزەخ، پانلوى (ھا)ى (واردھا) بۆ دۆزەخ دەيچىتە ۋە.

ھەلبەتە ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: واتە: دەيچىتە نىو دۆزەخ، كە لەلاي خوا ئاسانە، بېرواداران بچنە نىو دۆزەخىش و زيانيان پى نەگەيەنن، ۋەك چۆن ئىبراھىم ئالەيھىس سەلام چوۋە نىو ئاگر و خواش سەلامەتى كرد، بەلام ۋەك دوايى لە مەسەلە گرنەگەكاندا باس دەكەين، ئىرەدا واتاي: (وارىدھا)، (داخلوھا) نىە، بەلكو ۋەك لە سوورەتى (القصص) دا، دەربارەي موصا ئالەيھىس سەلام گوتراۋە: ﴿وَلَمَّا وَرَدَّ مَاءَ مَدْيَنَ﴾ (۲۲)، واتە: كاتىك چوۋە سەر ئاۋى مەديەن، كە بە ئەنكىد موصا نەچۆتە نىو ئاۋەكەۋە و نەچۆتە نىو كۆمەكە، يان بىرەكە، ﴿وَلَمَّا وَرَدَّ مَاءَ مَدْيَنَ﴾ (۲۳)، القصص، واتە: كاتىك چوۋ سوئي ئاۋەكە، چوۋە نىزىك ئاۋەكە، ھەر لە كوردەۋارىي خۆشماندا دەلتىن: فلانكەس چوۋە سەر ئاۋەكە، يان: چوۋە نىزىك و قەراغ ئاۋەكە، ﴿كَانَ عَلَى رِكَ حَتَمًا مَّقْصِيًا﴾، ئەو بېيارە لەسەر پەرۋەردگار، بېيارىكى يەكلايى كراۋىە، واتە: بېيار دراۋەو بېراۋەتەۋە.

﴿ثُمَّ تَجِى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَزَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثَا﴾، دوايى ئەوانەي پارىزيان كردۋە، دەر بازىان دەكەين و، ستمەكارانىش لەۋندا لەسەر چۆكان بەزەبوۋنىي بەجىدەھىلتىن.

ۋەك دوايى باسي دەكەين زۆرىي زانايان پايان وايە، كە ئەم چوۋنە سوئي دۆزەخە، مەبەست پىي پەتۋونە بەسەر (مراط) دا، كە ئەو پردەيە بەسەر پىشتى جەھەننەم رادەھىلدەرى، ھەموو مەۋقايەتەي دەبى بەسەر پىشتى ئەو پردەدا بېرا، ئىجا ئەۋەي كە بېروادارىي، ھەر كەسە بە ئەندازەي ئىمانەكەي، دەر بازى دەبى بە خىرايى و، ئەوانەي دىكەش گرفتار دەبن و لەسەر ئەو پردە، كە لووس و خلىسكە، دەكەۋنە خوار.

ئىجا دىتە سەر بابەتتىكى دىكە و، ھەلۋىستىكى دىكەي ئەو بېيروايانە و، دەفەرموئ: ﴿وَإِذَا نُتِلَ عَلَيْهِمْ أَيْنُنَا بِسَنَتٍ﴾، كاتىك ئايەتە پۆشنەكانى تىمەيان بەسەردا خوتىرانەۋە، ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەوانەي بېيروا بوون، بەوانەيان گوت: كە بېروادارن: ﴿أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًا﴾، واتە: كام لە دوو كۆمەلەكان (واتە: تىمە يان تىۋە) پىگەي باشترە و كۆرۈ مەجلىسى قەدەباغترە؟

﴿وَكِرَآءُ مَلَكِنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَنتَآ وَرَءَا﴾، له پیش نهواندا چهندان سه دهمان فهوتاندوون، که کهل و په لیان له وان باشتو بوو، و، دیمه نیشیان له وان جوانتر بوو، بهرچاوتربوون، واته: خانوبه رده کهل و پهل و نیو مالیان باشترو، خرم و کس و قوم و قهره بالغی مه جلیسیان له وانه زیاتر بوو، که خوین به سهر برودارارندا هه لده کیشن.

بویه ش خوا ﴿فَإِذَا دَعَا دَعَا رَمُوْا﴾، له پیش نهواندا زور سه دهمان فهوتاندوون، که له وان کهل و په لیان زیاتر و، له وان دیمه نیان بهرچاوترو بووه، چونکه بیروایه کان کاتیک که ثابته روشنه کانی خویان به سهردا ده خوین ترانه وه، به برودارانیان، ده گوت: تیمه له سهر هه قین، نه ک تیوه که شوین ثابته کانی خوا ده که ون، به به لگهی نه وه، که تیمه حالمان باشترو و تیمه پنگه مان چاکتره و، تیمه کوپر و مه جلیسمان قهره بالغتره و، تیمه کوپان و سامانان زیاتره، بویه خوا ده فهرموئ: نه گهر وا بووایه، نه گهر سهر ووت و سامانی زور و خرم و قهره بالغی زور، به لگهی له سهر هه ق بوون، بووایه، نه ده بوو نهو گه لانه ی له پیش نهواندا، هه لک و قهومیان زیاتر بوو، کوپر و مه جلیسیان قهره بالغتر بوو، سهر ووت و سامانیان پتربوو، بفه و تابانه یه!

ننجا ده فهرموئ: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدَدْهُ لِرَحْمَنٍ مَّا﴾، بلئ: ههر که سی له گومرای دابی، با (خوای) خاوهن به زهی به زیادکردن بوی زیاد بکات.

نه مه یان دوغایه، یاخود: مه به ست نه وه یه: سهره نجامه که یان وای لیدئ: خواوین به زهی له گه ل نه وه شدا که خواوین به زهی به، به لام نه وانه هینده خراپن، ههر له گومرای بویان زیاد ده کات، ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ﴾، هه تا کاتی نه وه یان بینی که به لیبیان پندراوه، یان هه رده یان پئی لیکراوه، ﴿إِنَّا الْعَذَابَ وَإِنَّا السَّاعَةَ﴾، یان سزای دنیایی، یاخود ناخیر زهمان، (ساعة) واته: نهو کاته ی که دنیای تیدا کوئا دئ، ﴿فَسَيَعْلَمُونَ﴾، مَن هُوَ شَرُّ نَاسٍ وَأَضَعُ جُنْدًا، نهو کاته ده زانن: کئی پنگهی خراپتره و کئی هیزو سوپای بهیزتره، ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحْتَدَوْا هُدًى﴾، نه وانه ش که پینمایی خویان وهرگرتوه و راسته ری بوون، خوا پینماییان بو زیاد ده کات، زیاتر دلپوشیان ده کات، ﴿وَالْيَقِيْنُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا﴾، کرده وه باشه ماوه کانیش له لای پهروه درگارت، پاداشتیان چاکتره و سهره نجامیشیان باشترو.

که واته: برودارانتیک که خواوین نهو کرده وه چاکانه، که ده میتنه وه و پاداشتیان به رده وامه، ته نیا نه وانه به خته وهرن و، نه وانه ی دیکه، مالیتران و وړز پهن.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

مروفي کافر، دەلێ: ئایا کاتیک مردم، زیندوو دەکریمەوه؟! وا دیاره له بیرى چوو،
که یتشر هیچ نه بووه و خوا هیناویه ته دی:

خوا دهفه رموئ: ﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ۖ ﴿١٦﴾ أَوَلَا يَذْكُرُ
الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْتُهُ مِن قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ۖ ﴿١٧﴾﴾

شیکردنهوهی ئەو ئایەتانه، له پینچ برگه دا:

١- ﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ﴾، مروفي دەلێ: ئایا کاتیک که مردم.

به ته نکید لێره دا مه بهست مروفي بر وادار نیه، (المُرَادُ بِالْإِنْسَانِ هُنَا جَمْعٌ مِنَ النَّاسِ،
بذیل: ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ﴾)، لێره دا مه بهست له مروفي (إنسان)
کۆمه له خه لکێکی دیاریکراون، به به لکه ی ئەوه که دوا یی خوا دهفه رموئ: ﴿فَوَرَبِّكَ
لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ﴾ ﴿١٦﴾ مریم، سویند به پهروه ردگارت ئەوان و شه یاتانه کان
کۆده که پنه وه.

یانی: لێره دا مه بهست مروفي بێروایه، وه که له سووره ی (الکھف) دا یتشر گوتمان
که دهفه رموئ: ﴿وَكَانَ وَرَاءَهُم مَّلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِيَةٍ غَصْبًا﴾ ﴿١٦﴾، واته: پادشایه که له
پشتیان وه بوو، که ههر که شتییه ی دهست به سه ر داده گرت.

مه بهست پتی که شتی چاکه، (کل سفیه صالحة) لێره شدا (الإنسان) ده زانی که
مه بهست مروفي (إنسان) ی بێروایه، چونکه به پتی سیفه ته کا ی دیاره، واته: (أل) ی
سه ر (الإنسان) بۆ ناساندن (تعریف) ه، به لām مه بهست پتی (عهد) ه، واته: مروفه زانراو و
ناسراوه که، ئنجا (أل) ی (عهد) له زمانی کوردیی دا، له به رانه ر (که) دا ده وه ستی، ئەگه ر
گوتم: (جنسي بکتاب) کتیبم بۆ بینه، نازانی، کامه؟ به لām ئەگه ر گوتم: (جنسي بالکتاب)
کتیبه که م بۆ بینه، ده زانی کامیان مه بهسته.

(۲) - ﴿لَسَوْفَ أَخْرِجُ حَيًّا﴾، «نهو مروڤه، ده‌لن: نایا کاتن مردم» نایا به زیندوویی درده‌ه‌نریمه‌وه، له‌گور و خاک؟ بیکومان لیره‌دا نهو پرسیار کردنه، ﴿أَيَّذَا مَا مِتُّ﴾، پرسیار کردنی نکوولیی‌تکه‌رانه‌یه، واته: شتی وا ناب، بویه خوا له وه‌لامی دا ده‌فرموی:

(۳) - ﴿أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ﴾، نایا ئینسان له یادی نیه، نایه‌ته‌وه بیرى؟ لیره‌شدا دیسان (الْإِنْسَانُ: الْكَافِرُ وَقَعِبَ مِنْ ذُحُولِ الْإِنْسَانِ الْمُنْكَرِ لِلْبُعْثِ)، نهو پرسیار کردنه بۆ نکوولیی‌تکردن و سه‌رسورمانه له بئ ناگایی مروڤی نکوولیی‌کار له زیندوو بوونه‌وه.

(یذکر) خوئراوه‌ته‌وه‌ش: (يَذْكُرُ): (أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ) نایا ئینسان له بیرى نیه، نایه‌ته‌وه یادی؟ که به‌دنیایی هیچ که‌سێک نهو کاته‌ی تئیدا دروست‌کراوه، له یادی نیه، به‌لام مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: نایا ئینسان بیرناکاته‌وه و نازانن: کاتی خو‌ی هیچ نه‌بووه، نایا دنیای نیه که کاتی خو‌ی نه‌بووه، خوا په‌یدای کردوه؟

(۴) - ﴿أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ﴾، که تئمه دروستمان کردوه له‌وهو پیش، واته: پیش نهو حاله‌ته‌ی که ئیستا له‌سه‌ریه‌تی، که ئیستا مروڤیکی تیر و ته‌واوه!

(۵) - ﴿وَلَمْ يَكُ شَيْئًا﴾، که نهو کاته هیچ شتیک نه‌بوو، واته: شتیک هه‌بوو (موجود) نه‌بوو، لیره‌دا مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که مروڤی بیروا به سه‌رسورمانه‌وه و به نکوولیی‌تکردنه‌وه، ده‌لن: نایا که مردم، به زیندوویی درده‌ه‌نریمه‌وه؟ پئی سه‌یره و پئی دووره، خوا دواى مردن، له خاک و له گور دهری بئینه‌ته‌وه و زیندووی بکاته‌وه! تنجا خوا ده‌فرموی: نایا بیرناکاته‌وه: کاتیک که نه‌بووه و په‌یدامان کردوه، بیکومان په‌یدا کردنی له نه‌بوون، که هیچ نه‌بووه، قورستر و به زه‌حمه‌ت‌تره له زیندوو کردنه‌وه‌ی دواى مردن، له عه‌قلی مروڤ دا، نه‌گه‌رنا بۆ خواى په‌روه‌ردگار هه‌موو شتیک وه‌که یه‌که، به‌لام به عه‌قلی مروڤ، په‌یدا کران له نه‌بوونه‌وه، قورستر، له زیندوو کرانه‌وه‌ی دواى مردن، چونکه مردنه‌که به‌س بریتیه له‌وه که جه‌سته و رووحی له‌یه‌ک جیانوونه‌وه و، رووحه‌که‌ی چوو به شوئینیک و، جه‌سته‌که‌شی چۆته‌وه ئیو خاک، که به ته‌کید په‌یدا کرانه‌وه‌ی دواى بوون، ئاسانه‌تر، له په‌یدا کرانی پیش بوون، بۆ وینه: که‌سێک که شتیک دروست ده‌کات، دواى نه‌وه‌ی نهو شته‌ی ئی تیک‌ده‌چی، ئاسانه‌تر ده‌توانی خودی شته‌که چاک بکاته‌وه، یاخود یه‌کیکی دیکه‌ی وه‌ک نهو دروست بکاته‌وه.

مەسەلەى دووھم:

سۆيىد خواردى پەرۋەردگار كە كاهران و شەيتانەكان لە دۆزەخدا لەسەر ئەژنۇيان كۆدەكاتەو، پاشان كامەيان ياخيىتر و سەرگەشتەر بوو لە ئاست (غواى) غاوەن بەزەيدا، لە تىواندا، رايدەكىشى و لە پيش ئەوانى دىكەدا، دەيغانە ئىو دۆزەخەو و تىيدا دەبرۆتىرى و دەپيشىتىرى:

خو دەفەرمۆى: ﴿فَوَرَّيْكَ لَنَحْشُرَنَّهٖمُ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهٖمُ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثًا ۖ﴾^(۷) ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَنتَظَرُ عَلَى الرِّجَمِ عَيْنًا ۖ ﴿۸﴾ ثُمَّ لَنَنْحَرَنَّ أُولَئِىٓكَ أَفْجَاءً يَاسِيًا ۖ ﴿۹﴾

شىكردنەوئى ئەم ئايەتانه، لە چوار بركەدا:

۱- ﴿فَوَرَّيْكَ لَنَحْشُرَنَّهٖمُ وَالشَّيَاطِينَ﴾، واتە: سۆيىد بە پەرۋەردگار ئەوان و شەيتانەكان كۆدەكەينەو.

۲- ﴿ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهٖمُ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثًا﴾، دوايى لە دەورى دۆزەخ، لەسەر ئەژنۇيان ئامادەيان دەكەين.

كە دەفەرمۆى: ﴿فَوَرَّيْكَ﴾، ئەم (و)، بۆ سۆيىد خواردنە، بۆ ئەوئى دۇنيابن كە ئەو بە ئىنە دىتە دى، پاناو كەش خوا بە كۆ (جمع) دەپيىتى، هەرچەندە پيش بە تاك (مفرد) باسى كردو، ﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَاتَ﴾، بە ئام دوايى دەفەرمۆى: ﴿فَوَرَّيْكَ لَنَحْشُرَنَّهٖم﴾، لەبەر ئەوئى مەبەست لە (الإنسان) كە (أل) ئى ئەغرىفى لەسەرە، جىنسى مروۇفە، يانى: تىكرای مروۇفەكان.

كە دەفەرمۆى: ﴿فَوَرَّيْكَ لَنَحْشُرَنَّهٖمُ وَالشَّيَاطِينَ﴾، سۆيىد بە پەرۋەردگار لەگەل شەيتانەكان دا كۆيان دەكەينەو، بۆچى لەگەل شەيتانەكان دا؟ چونكە شەيتانەكان خراپترىن و نزمترین دروستكراوەكانى خوان و، ئەو بىيروايانەش شايستەى ئەوئى لەگەل واندا پەيچەك بەرئىن و خەر بركىنەوئى لە دۆزەخ دا كۆبكرىنەو.

وشه ی (جُشِی) خُونِراوِیسه ته وه: (جُشِی): ﴿ثُمَّ لَنُخْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جَنِّتًا﴾
(جِنِّیًا، جِنِّیًا) هه ردو وکیان کۆی (جائی)ن، وه ک (قاعد) که کۆیه که ی (قعود) و، (جالس) که
کۆیه که ی (جلوس)ه.

که هه رکام له: (جُشِی) و (قعود) و (جلوس) به چاوگ (مصدر)یش هاتوون، واته: له سه ر
ئه ژنۆ که وِتِن، دانِیشتَن، پۆنِیشتَن، به لَام به (کۆ)ش هاتوون یانی: (جُشِی) و (جُشِی) کۆی
(جائی)ن، واته: له سه ر ئه ژنۆ که وِتوو، هه روه ک (قعود) و (جلوس) کۆی (قاعد) (جالس)ن،
واته: دانِیشتوو، پۆنِیشتوو.

٣- ﴿ثُمَّ لَنَزَعْنَهُ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَهْلُهَا أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْنًا﴾، دوا یی له هه ر کۆمه لێک، کامیان
له ناست (خوای) خاوه ن به زه یی دا، یاخییتر و سه رکه شتر بووه، زیاتر له سنوور ده رچوو،
پایده کیشین، ده ریده کیشین له نیویان.

وشه ی (عَیْنًا) خُونِراوِیسه ته وه: (عَیْنًا) وه ک چۆن (جُشِیًا - عَیْنًا) (عَیْنًا، عَیْنًا) هه ردو وکیان
یه ک واتیان هیه، که واته: سه رکه شتر و یاخییتر، خۆ به زلگرتَر.

(الشَّيْعَةُ: الطَّائِفَةُ الَّتِي شَافَعَتْ أَخَذًا فِيهَا عَلَى رَأْيِ وَاحِدٍ)، (شِيعَة) ئه و کۆمه له خه لکه ی
له گه له که سینکا ده پۆن، په یه ووی لیده که ن، که واته: (شِيعَة) یانی: کۆمه له خه لکێک
گوتراوه: (شِيعَة علي) هه روه ها: گوتراوِیسه: (شِيعَة معاوية) واته: ئه و کۆمه له ی که
هاوِرای (علي)ن ﷺ، یاخود هاوِرای (معاوية)ن، خوا لیتی ببوو رۆ، که پێکه وه کیشه و
شه پو ناکۆکیان بووه و، به دنیایی (علي) له سه ر هه ق بووه و (معاوية) لاده رو یاخی
بووه، به ده قی فه رمایشتی پێغه مبه ر ﷺ که به (عمار بن یاسر)ی فه رموو: ﴿تَقْتُلُكَ الْفِتْنَةُ
الْبَاغِيَةُ﴾^(١) واته: کۆمه له یاخییه که ده تکوژی، دوا ییش له لایه ن کۆمه لی موعاویه وه کوژرا.

٤- ﴿ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلًا﴾، دوا یی به دنیایی ئیمه زاناترین به و که سه انه ی
که له پِشترن به رتیه نیوی، واته: به رتیه نیو دۆزه خ و تییدا بسوو تیرین، (اولی بها أي: به هم)،
(های سه ر (بها) بۆ دۆزه خ ده چیتته وه.

(صِلًا) خُونِراوِیسه ته وه: (صِلًا)، واته: کامیان له پِشتره له پِشدا به رتیه نیو دۆزه خ و
تییدا به ییشترۆ و بېرژێرۆ؟

وشەى (صلى) چاۋگە دەگۈرتى: (صَلَّى النَّارَ صَلَاتًا) واتە: خرايە ئىتو ئاگرەكە، بەخرانە ئىتو.

وشەى (اَي) لە: ﴿أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْنًا﴾، (اسم موصول)ە، بە ماناى (ما وَمَنْ) دى، بەلام (أَيُّهُمْ) ئىرەدا يانى: (مَنْ مِنْهُمْ) كاميان.

وشەى (الرحمن) كە لەم سوۋرەتەدا - وَهَكَى بَيِّنَتٍ بَاسْمَانِكِرْد - شازدە (۱۶) جاران دووبارە بۆتەو، بۆيە ئىرەدا هانۋە: ﴿أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْنًا﴾، يانى: لەگەل ئەوۋەشدا كە خوا خاۋەنى ئەۋپەرى بەزەيى و بەخشش و سۆزو مېھرەبانييە، كە چى ئەۋانە لىنى ھەلگەپرانەۋە و لە بەرانبەرىدا سەرگەش و ياخىين، ئنجا ئەمە بۆ زياتر ناقۇلا پىشانداى: ھەلگەپرانەۋە و ياخىي بوونيانە، چونكە ئەگەر لە بەرانبەر كەسنىكدا كە ستم دەكات، سەرگەشىي بئوئىنى، پەۋايە و بگرە پئويستىشە، بەلام لە بەرانبەر كەسنىكدا كە خاۋەنى ئەۋپەرى مېھرەبانيى و بەخشندەيى و، سۆزو بەزەيى: ياخىوون و سەرپىچىيكردن و ھەلگەپرانەۋە، زۆر شتىكى ناقۇلاو دزىۋە.

مەسەلەى سێهەم:

باسى ئەوه كە: هیچ كام لە مەرفەكان نیه، نەچیتە سوێى دۆزەخ و نیزیكى و، ئەوه
 بیریاری یەكلايىكەرەوى خۆای لەسەرە و، خوا لەوبارەوه بیریاری یەكلايىكەرەوى داوه،
 پاشان خوا پارێزكاران دەپارێزێ و دەرباز دەكات لە دۆزەخ و، ستمكارانیى لەسەر
 ئەژنویان، لە ناگری دۆزەخدا بە زەبوونی بەجێدەهێلێ:

خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ يَنْكُرُ الْأَوْدُهُا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ۖ ثُمَّ نُنَجِّي
 الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثَا ۖ﴾ (٧١) ثُمَّ نُنَجِّي

شیکردنەوهى ئەو ئایەتانه، لە چوار بەگەدا:

١- ﴿وَإِنْ يَنْكُرُ الْأَوْدُهُا﴾، هیچ كام لە تێوه نیه، كە نەچیتە سوێ (دۆزەخ)، نیزیكى نەكەوتنەوه،
 بەسەردا پەت نەبێ.

ئەمانە هەموویان مانای (وردەن): لێى نزیك دەكەوێ، دەچیتە سوێ، دەچیتە
 تەنیشتی، بەسەردا پەت دەبێ، بەسەر ئەو پردەدا كە بەسەر دۆزەخ راھێنراوه،
 هەندیکیش گوتوویانە: (واردەها) واتە: (داخەها)، واتە: دەچیتە تێو دۆزەخ، كە دواى كورتە
 باسێك لەو بارەوه دەكەین و پووێ دەكەینەوه، كە ئەم رایە هەلەیه.

٢- ﴿كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾، ئا ئەو بیریاری لەلایەن پەروەردگارتەوه، بیریاری
 بێتەرەوه، بیریاری یەكلايىكەرەوه، (حتم) ئەوەیە شتێك پێویست بوو بێ و هەلبرابێ و بواری
 چاوپێداگێرەوهى نەبێ، (مَقْضِي) واتە: بیریاری لەسەر دراو، (قضاء) واتە: بیریاری، (مَقْضِي) یانی: شتێك
 كە بیریاری لە بارەوه دراوه.

٣- ﴿ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾، دواى ئەوانەى پارێزیان كردوه، دەربازیان دەكەین، خۆتێرویشەتەوه:
 ﴿ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ هەردوو كە خۆتێندنەوه كەى هاتوون.

٤- ﴿وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثَا﴾، ئەوانەش كە ستمكاربوون، لەوێدا لێیان دەگەڕێن،
 بەجێیان دەهێلێن لەسەر ئەژنویان.

(نَذَرُ) يانی: (نَذْرُكَ، نُهْمُكَ) لَئِيَّان دەرگەزىن، وازيان لَئِيَّان، پشتگوڭيان دەرگەزىن، وشەي (نذر) (فصل مضارع)، بەلەم پابردووی لە بێژەي خۆي نيه و لە زمانى عەرەبىدا کردارە پابردووەکەي، مەزناو و ئىکتىفايان کردووە بە کرداری پابردووی ھەركام لە: (تَرَكَ وَوَدَعَ) يانی: لَئِيگەر، وازی لَئِيگەر.

كورتە باسیك دەربارەي چوونە سوێ دۆزەخ و رەتبوون بەسەر (صراط)دا:

بەپێزان!

لە میان تەفسیرکردنی ئەم دوو ئایەتە موبارەكەدا، كە خوا عزوجل دەرگەزموئ: ﴿وَلِئِنْ مَسَّكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ۖ ثُمَّ نَسِىَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُوا الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثَّتَا ۖ﴾ (٧٦) مەرىم.

كورتە باسیك دەرگەزىن لە بارەي مانای وشەي (واردەها) و، چۆنەي چوونە سوێي دۆزەخ، یاخود چوونە نێو دۆزەخەو:

لەو بارەو بەگشتی دوو پراھەن:

(١)- كە دویتراو (مُخَاطَب) لَئیردا كافەرگان بە تەنیا، واتە: ھىچ كام لە تێو نيه، ئەي بێبەروابەكان! مەگەر دەچیتە نێو دۆزەخ، ئنجا ئەگەر وابێ، ئەو كاتە (واردەها) يانی: دەچیتە نێو (داخلەها)، بەلەم كە دەرگەزموئ: ﴿ثُمَّ نَسِىَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُوا الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثَّتَا ۖ﴾ (نَم) (لِلرَّئِيبِ) الرّيبی: يانی: دوايى كافەرگان لە دۆزەخدا بەجێدەھێلێن، بەلەم ئەوانەي پارێزكاربوون، دەر بازيان دەرگەزىن، واتە: لَئیردا باسی ئەو نيه كە پارێزكارانیش و ئيماندارانیش دەچنە نێو دۆزەخ، بەلكو خوا دەرگەزموئ: دەر بازيان دەرگەزىن، لەوێ بەچنە نێو دۆزەخ.

(٢)- دویتراو (مُخَاطَب) لَئیردا تێكراي خەلكە، ھەموو مەرفەكان، ئنجا ئەگەر ھەموو مەرفەكان بن، ئەو كاتە دەبێ بلێن: (واردەها)، يانی: دەچیتە سوێ، دەچیتە نزىك، یاخود بەسەر پشتیدا رەت دەبێ.

(الزمشغري) گوتوویەتی: ﴿وَنَذَرُوا الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثَّتَا ۖ﴾ (مەرىم)، فیه ذیل علی أنّ المراد بالورود: الجثو حوالیها، وَأَنَّ الْمُؤْمِنِينَ يُفَارِقُونَ الْكُفْرَةَ إِلَى الْجَنَّةِ، بَعْدَ تَجَالِيهِمْ، وَتَبْقَى الْكُفْرَةُ فِي مَكَانِهِمْ جَالِينَ^(١)، واتە: ئەم ئایەتە بەلكەي تێدايە لەسەر ئەو كە مەبەست لە (ورود) بریتىە لە

لہسەر تہژنۆ کہوتن، لہ دەوری دۆزەخ، دواپی بروداران لہ کافرەکان جیادەبنەو، بەرەو بەهەشت، دواپی تەوہی ھەموویان پیکەوہ لہسەر تہژنۆ لہ دەوری دۆزەخ دانیشبوون، بەلەم کافرەکان لہ شونیی خویان بە (لەسەر تہژنۆ کہوتوویی) دەمینەوہ.

لە بەردی مانای ئەو ئایەتە یێشووەو، زانیان دوو پای سەرەکیان ھەن، کە پێشتریش باسان کردن، بەلەم چەند فەرماشتیکی پێغەمبەر ﷺ ھەن، بۆمان یەکلایی دەکەنەوہ، کە کام پایە راستەر و، مەبەست لەم ئایەتە موبارکە و، مەبەست لہ وشە: (وَأَرِدْهَا) لێردا چێ؟

(۱) - إِنْ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: الْوُزُودُ: الدُّخُولُ، لَا يَنْقِي بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ إِلَّا دَخَلَهَا، فَتَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ بَرْدًا وَسَلَامًا، كَمَا كَانَتْ عَلَى إِبْرَاهِيمَ: ﴿ثُمَّ نَجَّى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًا﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ ج ۳، ص ۳۲۹، وَالْحَاكِمُ: ۸۷۴۴، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي الْمَجْمَعِ ج ۷، ص ۵۵ زَوَادُ أَحْمَدَ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتُ).

واتە: جابیری کوپی عەبدوللّا (خوا لہ غۆی و لہ بابی رازی بێ) دەلێ: گونم لہ پێغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەرەموو: (وُزود) لێردا مانای چوونە ژوور (الدُّخُولُ)ە، ھێچ چاکەکار و خراپەکاریک نامینی، مەگەر دەچتە تێو دۆزەخ، دواپی بو بروداران دەبیتە فێنکابەتی و سەلامەتی، ھەرەو ک چۆن ناگر بو ئیبراھیم بوو بە فێنکابەتی و سەلامەتی، دواپی ئەو ئایەتە ی خوتندەوہ: ﴿ثُمَّ نَجَّى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًا﴾، واتە: دواپی ئەوانە ی پارێزیان کردوہ، دەر بازیان دەکەین.

(۲) - إِرَادَ النَّاسِ النَّارَ، ثُمَّ يَصْدُرُونَ مِنْهَا بِأَعْمَالِهِمْ، فَأُولَئِكَ كَلِمَةُ الْبَرِّ، ثُمَّ الْإِرِيحَ، ثُمَّ كَعَصْرِ الْقَرَسِ، ثُمَّ كَالرَّائِبِ فِي رَحْلِهِ، ثُمَّ كَعَصْرِ الرَّجُلِ، ثُمَّ كَعَصْرِهِ (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۱۵۹، وَالذَّهَبِيُّ: ۲۸۱۰، وَصَحَّحَهُ الْأَبْنَاءُ فِي «السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ»: ۳۱۲).

واتە: خەلک دەچنە سوئی ناگری دۆزەخ، دواپی بەکرەوہ کانیان لێی دەر دەچن، یەکەمیان: وەک بروووسکە ی تیشک، دواپی وەک با، (لە پرووی خێرایەوہ) دواپی وەک ئەسپێک کە بە خێرای بپوا، دواپی وەک حوشتەر سوارێک کە بە خێرای دەپوات، ئنجا وەک پیاوێک کە بەپاکردن دەپوات، دواپی وەک پۆشتنی ئاسایی.

(۳) - (ثُمَّ يُضْرَبُ الْجِسْرُ عَلَى جَهَنَّمَ، وَتَحِلُّ الشَّفَاعَةُ، وَيُقُولُونَ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: وَمَا الْجِسْرُ؟ قَالَ: «دَعْفُ مَرَلَةٍ، فِيهِ خَطَاطِيفٌ وَكَلَابِيبٌ وَعَسَكٌ تَكُونُ يَنْجِي فِيهَا شُؤْنُكَ، يُقَالُ لَهَا: السُّعْدَانُ،

فَيَمُرُّ الْمُؤْمِنُونَ كَطَرَفِ الْعَيْنِ، وَكَالْبَرْقِ، وَكَالطَّيْرِ، وَكَالْجَاوِيدِ الْخَيْلِ، وَالرَّكَابِ، فَتَنَاجٍ مُسْلِمٌ، وَمَغْدُوشٌ مُرْسَلٌ، وَمَغْدُوشٌ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۹۱۹، وَمُسْلِمٌ: ۱۸۳).

واته: (پیغمبر ﷺ له فهمایشته کدا، که باسی پوڑی دواپی دهکا، دواپی له دریزهی فهمایشته کدا دهفهموئ: دواپی پرد بهسر دوزخ راده هیلدری و تکا کردن (شفاعة) کردن، دینه گوزی، خه لکه که ش هه ده لئین: نهی خواجه! سه لامه تمان بکه و بن به لمان بکه، گوترا: نهی پیغمبر ﷺ! خوا! پرد چپیه!؟ فهمووی: لووسه خلیسکه، قولپی هه ن و درکی پیوه ن، وهک درکیک پیی ده لئین: (عَسَک) له (نَجْد) ده پوئی، درکوکیکی پیوهیه، به قولپه، پیی ده گوتری: (السَّغْدَانِ)، پرواداران تیده په پرن، وهک: چاو ترووکان و، وهک پرووسکه و، وهک باو، وهک بالنده و، وهک نه سپی خیرا و، وهک وشتزکی خیرا [نجا] خه لک ده بنه چهند به شیک و پو لئین ده کریئن:

۱- (فَتَنَاجٍ مُسْلِمٌ): دهربازبوونکی سه لامهت ههیه، که هیچ نازاری پی ناگات.

۲- (وَمَغْدُوشٌ مُرْسَلٌ): هه شه بریندار ده بی، به لام دواپی دهرباز ده بی و به ره لدا ده کری، [نه و] قولا ب و درکانه، تپی ده تالین دواپی دهربازی ده بی.

۳- (وَمَغْدُوشٌ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ): که ساتیکیش هه ن ده که ونه ناگری دوزخه وه و له ویدا که له که ده بن. (القرطبي) له تفسیره که ی خویدا ده لئین: (أَوْبَهُ اخْتَجَ مَنْ قَالَ: إِنَّ الْجَوَازَ عَلَى الصَّرَاطِ هُوَ الْوُزُودُ الَّذِي تَضُمُّنُهُ هَذِهِ الْآيَةُ، لَا الدُّخُولُ فِيهَا)^(۱).

واته: نه وانه ی که گوتوویانه: مه به ست له (الْوُزُودُ) برتیه له په تبوون به سر پرددا، نه و (ورود) هی له م نایه ته دا هاتوه، مه به ست پیی په تبوونه به سر پردی پستی دوزخه دا، نه که چوونه نیو دوزخ، به لکه یان به م فهمایشته هینا وهته وه.

هه لته رای راستیش هه ر نه وهیه، که مه به ست له و نایه ته موباره که ی دهفهموئ: (وَأَنَّ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا) ، واته: ده چپته سوئی، ده چپته نیزیکی، که له فهمایشته دووهدا نامازهی پیداو، که دهفهموئ: (يَرِثُ النَّاسُ النَّارَ، ثُمَّ يَصْدُرُونَ مِنْهَا)، هه روه ها له فهمایشته یه که مدا که دهفهموئ: (الْوُزُودُ: الدُّخُولُ، لَا يَبْقَى بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ إِلَّا دَخَلَهَا)، چونکه که چوویه سر نه و پردی به سر دوزخ راهیلدراوه، مانای وایه: چوویه سنووری دوزخه وه، مه به ستی فهمایشته کان هه ر نه وهیه، مه به ست په تبوونی هه موویانه، به سر

پرده کەدا، تەنجا ئەوێ بڕواداڕبێ، هەر کەسە لە قەدەر ئیمانی خۆی، بە خێزایی تێدەپەرێ، ئەوێش کە بێ ئیمان و خراپە کار بوو بێ، لەسەر ئەو پردە دەکەوێتە خوار.

لەو بارەوێ دەگونجێ بەلگە ی دیکەش بەتێرێتەو، بۆ نمونە:

(٤) - پێغەمبەر ﷺ کە دەفەرموێ: {الْعُمَى عَطَى الْمُؤْمِنِينَ الثَّارُ} (أَخْرَجَهُ النَّبَّازُ: ٧٦٥، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: ٧٦٢ وَصَحَّفَهُ الْأَبَابِيُّ فِي «السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ»: ١٨٢١).

واتە: تا، (کە مەزۆف بە دەنی گەرم دادی)، پشک و بەشی بڕوادارە لە ناگری دۆزەخ.

(واتە: ئەوێ پشک و بەشە کە یەک لە دنیا دا و بە هۆی ئەو تا ئیھاتەو، ئەو گەرمییە دەبینی، کەواتە: گەرمیی دۆزەخ نابینی.

(٥) - {إِنَّ عَذَابَ اللَّهِ بَيْنَ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنْ أَحَدَكُمْ، إِذَا مَاتَ، عُرضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ، إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ فَيَقَالُ هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٣٢٤٠، وَابْنُ مَاجَه: ٤٢٧٠ وَأَحْمَدُ ج ٢، ص ٥١).

واتە: عەبدوللای کورێ عومەر (خوا ئێیان پازێ بێ)، دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: هەر کامێک لە تێوێ مرد، بە یانیان و تێواران شوێنی خۆی پێ پێشان دەدرێ، ئەگەر خەلکی بەهەشت بێ، ئەوێ خەلکی بەهەشتە (یانی: بەهەشتی پێشان دەدرێ) و ئەگەر خەلکی ناگێرێ بێ، ئەوێ خەلکی ناگەر، (یانی: ناگری پێشان دەدرێ) دەگوترێ: ئەمە جێیە کە ئەوێ تەوێ قیامەت خوا زیندووت دەکاتەو.

(٦) - بەلگە یەکی دیکە لەو بارەوێ کە دەگونجێ بەتێرێتەو، ئەوێ یە کە خوا ﷻ وشە (وورد) ی بەمانای چوونە سوێ بەکارهێناو، لە سووڕەتی (القصاص) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَمَّا رَدَّ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ النَّكَاسِ يَسْقُونَ﴾ (٢٢)، واتە: کاتێک مووسا چووێ سەر ئاوی مەدین، کۆمەلێکی لەسەر دێتی ئازەلیان ئاودا.

واتە: چووێ سوێ، چووێ فەراغی، بێگومان مەبەست پێی ئەوێ یە.

(راغب الأصفهاني) لە کتێبە کە ی خۆی (مفردات ألفاظ القرآن) دا گوتوویەتی: {وَوَدَّتْ مَاءَ كَذًا: إِذَا حَضَرَ، وَإِنْ لَمْ يَشْرَعْ فِيهِ، وَقِيلَ: بَلْ يَنْقَضِي ذَلِكَ الشَّرْعُ، وَلَكِنْ مَنْ كَانَ مِنْ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَالصَّالِحِينَ لَا نُؤْخِرُ فِيهِمْ، بَلْ يُكُونُ حَالُهُ فِيهَا كَحَالِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، حَيْثُ قَالَ: ﴿قُلْنَا يَسَّارُ كُوفِي بَرْدًا وَسَلَّمًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ﴾ (٨) {الأنبياء} (١)

واته: (وَزِدْتُ مَاءً كَدًّا)، واته: له لای ئاماده بوو، ههڕچهنده نه چوو بینه نێویشی، هه ندى كیش گوتوو یانه: به لكو نهوه ده خوازى كه بچینه نێوى {واته: به نسهت ئایه ته كه وه} به لام نهوهی كه له دۆستانی خوا بێ و له چاكان بێ، ناگره كه كارى گه رییان تى ناكات، به لكو حالى وهك حالى ئیبراهیم عليه السلام ده بێ كه خرایه نێو ناگره وه، به لام خوا فه رمانى به ناگر كرد كه سارد و سه لامهت بێت له سه ر ئیبراهیم عليه السلام.

به لام وهك گومان: رای راست نهوهیه كه پابردنیان به سه ر پرده كه دا و، تێپه رنیان، نهوه مانای وشه قوڕناییه كه یه: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا﴾، یانی: (ورود) مه به ست پتی په تبه ونه به سه ر پشته دۆزه خدا، نهك بچنه نێو دۆزه خ، ئنجا دواى خوى په روه ردگار بیانیه ی نته ده رى، چونكه وشه ی (ورود) هه ر نه وه نده ده كه یه نى و، فه رمایسته كان له و باره وه، زۆر پۆشن و ئاشكران.

مهسه له ی چواره م:

کاتیک بیروایان نایه ته کانی خویان به سهردا ده خوئرنه وه، له جیاتی بپروایهتینان، به سامان و قه ره بالغی ده وریان، خویان به سهر پروادارندا هه نده کیشن و، ده یکه نه به لگه که له وان له سهر هه قن، هه رچه نده خوا گه لیک کومه گای له وان ساماندارتر و به رچاوتری له یتش نه واندا فه وتاندوون، نجا نه گه ر مال و سامان و ده سه لات، هه بوون به لگه بووایه له سهر هه ق بوون، ده بوو له و گهل و کومه لگا پتشیوونه له فه وتتربانایه:

خو ده فه رموی: ﴿وَإِذَا نُنَالُ عَلَيْهِمْ إِلَيْنَا يَخِينُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ۚ﴾ وَكَذَلِكَ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرَدًّا ﴿٧١﴾

شیکردنه وه ی ته م نایه تانه، له سی برکه دا:

۱- ﴿وَإِذَا نُنَالُ عَلَيْهِمْ إِلَيْنَا يَخِينُ﴾، کاتیک نایه ته رۆشه کانی تیمه یان به سهردا بخوئرنه وه.

۲- ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، ته وانیه بیروان به خواو فریشته کانی و کتیه کانی و پیغه مبه رانی و پۆزی دوابی و، به هه موو ته و شتانه ی پتویسته بپروایان پت بینن {به وانیه یان گوت که پروادارن، پروادارن به: خواو فریشته کانی و کتیه کانی و، پیغه مبه رانی و پۆزی دوابی و، به هه موو ته و شتانه ی که پتویسته بپروایان پت بینن} چیان پتکوتن؟

۳- ﴿أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا﴾، کام له دوو کومه له کان، {تیمه یان تبه} پتکه ی باشره و کۆر و مه جلیسی چاکتره؟ یانی: مادام تیمه ده وه له مندترین و ده ورمان قه له بالقتره، که واته: تیمه راستترین!

وشه ی ﴿مَقَامًا﴾ خوئراویشه ته وه: {مَقَامًا}، نجا {مَقَام} و {مَقَام} ناوی شونی: {قَام}، یَقُومُ، قَامًا و مَقَامًا، به لام لیردها هه ردوکیان {مَقَام و مَقَام} به مه جاز مه به ست پتیا ن پله به رزیسه.

وشه ی ﴿نَدِيًّا﴾ وه ک پتشریش باسما ن کرد، به مانای مه جلیس دئ، یان به مانای که سانی که له مه جلیسه که دا داده نیشن، واته: کامما ن دیوه خانما ن چاکتره؟ یاخود: دانیشتووانی تبه دیوه خانما ن جوانترن و، به رچاوترن و حال و پتکه مان باشره؟

بۆیە خوا ﷻ دەفەر مۆی: ﴿وَكُرْ أَهْلَكَ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ﴾، (گەم) لێرەدا زانایانی زمان دەئێن: (گەم) العَرِيَّةُ، يَدُلُّ عَلَى الْكُفَّةِ، (گەم) یانی: زۆر، لە پێش ئەوان دا زۆر سەدەمان فەوتاندوون، واتە: زۆر کۆمەلگا کە لە سەدەیه کدا پێکەوه ژياندوو مانن، فەتاندوو مانن.

﴿قَرْنٍ﴾، یانی: (أَنَسٌ مُّفْتَرٍوْنَ بَرْمَانٍ)، خەلتیک کە لە پۆزگارنکی تایبەتدا لە سەدەیه کی تایبەتدا ژیاون، زۆرمان فەوتاندوون.

چۆن بوون؟ ﴿هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرَءَا﴾، کە ئەوان کەل و پەلشیان باشتەر بوو، دیمەنیشیان چاکتر بوو.

وشەى ﴿أَثْنًا﴾، دەگوتری: (مَتَاعُ الْبَيْتِ الَّذِي يُتَزَيَّنُ بِهِ، لَا وَاحِدَ لَهُ وَقِيلَ: مُفْرَدُهُ أَثْنَةٌ)، ﴿أَثْنًا﴾: بە کەل و پەلی مالان دەگوتری، کە نێو مالى پێ دەپازێندرێتەوه، ئەو وشەیه تاک (مفرد) ی نیه له خۆی.

هێندیکیش گوتووایانە: تاکەهێ برینیە لە: (أَثْنَةٌ)، لە ئەصدا لە (أَثْنٌ) هوه هاتوه، (أَثْنٌ)، یانی: (گۆش)، (وگۆش)، واتە: زۆر بوو، چەرو پر بوو.

وشەى (رِئَاءً) (فَعْل) ه، بە مانای (مَفْعُول) ه، یانی: (الرَّئِي) (المَرِي)، وهك (الذَّبْح): (المَذْبُوح)، یانی: سەربراو، وهك خوا دەفەر مۆی: ﴿وَقَدَيْتَهُ يَذْبَحُ عَظِيمٍ﴾ (١٧) الصافات.

کەواتە: (الرَّئِي)، واتە: دیمەن، دیمەنى بینراو و بەرچاو، خۆپراویشەتەوه: (رِئَاءً)، کە ئەو کاتە لە (رِئِي) هوه هاتوه، (رِئِي)، واتە: ئاودار و پاراو، کە مەبەست پێى خۆشگوزەرانیی و خاوهن نێعمەت بوونه.

مەسەلەى پىنچەم:

باسى پىست درىژ كىردى و، مۆلەت دانى خوا بە گومرايان و، زياتىر راستەپىكرىدنى
 پى پىستىگىرتىوان و، سەرەنجامى شوومى لادەران و، ئاكامى خىرى كىردەوۋە باشانى بىرۋادار:
 خوا فەرمۇيەق: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ
 إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا ۝۷۵﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ
 الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَيْعُتُ الصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ۝۷۶﴾.

شىكىردنەوۋى ئەم ئايەتەنە، لە نۇ بىرگەدا:

- (۱) ﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ﴾، بلى: ھەر كەسىك لە گومرايدا بن.
 - (۲) ﴿فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا﴾، با (خوای) خاۋەن بەزەبى بە پىست درىژكردن، پىستى بۇ درىژ
 بىكات، با بە مۆلەت دان، مۆلەتى بدات و، بېيىلەتتەوۋە.
- ئەمە وەلەمى ئەو قەسەيانە كە دەيانگوت: ﴿أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدْبًا﴾،
 واتە: كام لە دوو كۆمەلەكان، پىكەى باشترە و كۆرۈ مەجلىسىشى چاكتر و بەرچاۋترە؟
 خوا پىغەمبەرەكەى خۇى ﷺ قىردەكات كە پىيان بىفەرمۇئى: ئا ئەوۋى كە دەيىبن:
 ئەوۋە مۆلەت پىدانى خوايە، ئەوۋە پىست و پىشمە بۇ درىژكردنى خوايە، بۇ بىپىرايان،
 نەك ئەوۋە كە لە لای خوا، پەسندو پىزىلىگىراۋىن! چۈنكە پىۋەر و تەرازوۋى ئەوۋە كە:
 خوا پىزى لە بەندىيەك دەگرئى: يان پىزى لىناگرئى؟ خۇشى دەۋئى، يان خۇشى ناۋئى؟
 پابەندىيەتى بە شەرىعەتتەوۋە، نەك ئەوۋە كە چەندەى داۋەتئى، يان چەندەى نەداۋەتئى!
 دەۋلەمەندى كىردوۋە، يان ھەزارى كىردوۋە! ساغى دەكات، يان نەخۇشىي دەكات! دەسەلتى
 داۋەتئى، ياخود بى دەسەلەت! چۈنكە مەسەلەكان: ساماندارى و ھەزارىي، ساغىي و
 نەخۇشىي، دەستەلەتدارىي و بى دەسەلتىي، كۆمەلتى ھۆكارى دىكەيان ھەن، ھەر
 كەسئ ئەو ھۆكارانە بىگىرتەبەر، دەۋلەمەند دەبىن، ساغ دەبىن، بە دەسەلت دەبىن،
 خاۋەن ئىمكانىيات دەبىن، بەپىچەۋانەوۋەش: ھەر كەسىك ئەو ھۆكارانە پىستگۇئى بىغات،
 پىچەۋانەى ئەو ھالەتلەى بۇ دىنە پىش، بەلەم مەرج نىيە، ھەر كەسىك: بى دەستەلەت و
 ھەزەر و نەدار و نەخۇش و داماو بوو، خوا رقى لىنى بى و، ھەر كەسىكىش: خاۋەن

دەسەلات و سەرۋەت و سامان و جەستەى ساغ و، خاۋەن خىزم و قەۋمى زۆر بوو، خوا خوشى بوئ! پەسەند بوون و، پەسەند نەبوون، لەلاى خوا، دەبى بېگىرەنەۋە بۆ پىئەرۋ تەرازۋى شەرئەت.

(۳)- كە دەفەرەمۆي: هەر كە سىك لە گومرايىدا بى، ﴿فَلْيَدِّدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَذًّا﴾، ئەم (ل) ۵: (لَامِ الْأُمْرِ أَوْ الدَّعَاءِ، اسْتَفْعَلْتُ مَجَازًا فِي لَازِمِ مَعْنَى الْأَمْرِ، وَهُوَ التَّخْفِيقُ أَيْ سَيِّدُ لَهُ الرَّحْمَنُ مَذًّا، وَهَذَا وَاقِعٌ لَا مَخَالَفَةَ عَلَى سُنَّةِ اللَّهِ فِي أَهْلِ الضَّلَالِ)، واتە: (ل) بۆ فەرمانە يان بۆ پارانەۋەيە، بەلام لىرەدا بە مەجاز بەكارهيتراۋە بۆ شىك كە بەرھەمى ماناي فەرمان (أمر)، (ياخود بەرھەمى ماناي دوعايە) كە برىتيە لە: هاتنە دى و مسۆگەر بوونى ئەو شتە، واتە: بە مسۆگەرى خۋاى خاۋەن بەزەيى پرستى بۆ درىز دەكات، بە پىتى ياساى خوا لە مامەلە كردنى لەكەل گومرايان و سەرلەشيوواندا، (لەتيان دەگەپى و پرستيان بۆ درىز دەكات و، مۆلەتيان دەدا).

(۴)- ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ﴾، ھەتا كاتىك ئەۋەيان بىنى كە بەلتيان پىن درابوو، ياخود: ھەرپەشەيان پىن لىن كرابوو، كە بە نەسەت ئەۋانەۋە، ھەرپەشە لىن كردنە، چونكە (وَعَدٌ وَوَعْدٌ) ھەردووکیان لە حالىكدا كە بە بکەر ناديار (الْبَنَاءُ لِلْمَجْهُولِ) دەھىترىن، ھەر بە (يُوعَدُونَ) دەھىترىن، ئەگەرنا (أُوعِدَ، يُوعِدُ، وَوَعِدَ، يَعِدُ)، لە حالەتى بکەر زانراو (الْبَنَاءُ لِلْمَعْلُومِ) دا لە يەك جیادەبنەۋە.

(۵)- ﴿إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ﴾، ئەۋەي كە بەلتيان پىن درابوو، ھەرپەشەيان پىن لىنكرابو و، دوو شتە: يان سزايە لە دنيادا، ياخود ئاخىر زەمانەۋە ھاتنى كۆتايى دنيايە.

ۋشەي (إِمَّا) لىرەدا (عَرُفٌ تَفْصِيلٌ لِمَا يُوعَدُونَ)، پىتتىكە بەكاردەھىترى بۆ پوون كردنەۋەي شىك، كە لە پىشەۋە ھاتە، نىجا ئەۋەي لە پىشەۋە ھاتەۋە (إِمَّا) پوونى دەكاتەۋە، برىتيە لە: ﴿مَا يُوعَدُونَ﴾، ئەۋەش كە ھەرپەشەيان پىنى لىنكرابو، يان گەفتيان بەھۆيەۋە پىندراۋە: يان سزاي دنيايە، ياخود ئاخىر زەمانە.

(۶)- ﴿فَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾، ئەو كاتە دەزانن: حالى كى خراپترە؟ ئەمەش لە بەرانبەر ئەو قەسەياندايە، كە دەيانگوت: ﴿أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا﴾، ئەو كاتە بۇيان دەردەكەۋى: كى پىنگەۋە حالى و بالى خراپترە.

(۷)- ﴿وَأَضَعُ خَنْدًا﴾، بۇشيان دەردەكەۋى: كى سوپاۋ سەربازەكلانى بېھىترن، ئەمەش لە بەرانبەر ئەو قەسەيان دايە، كە دەيانگوت: ﴿وَأَحْسَنُ نَدِيًّا﴾، واتە: كى كۆپرۋ مەجلىسىشى قەلەبالبغترە.

کافره کان خوځيان به و کوږ و مه جلیسه هه لده کیشا که پشت و قوه تیان بوو خواش دهفه رموئ: کاتیک نه وهی هه ږه شیان پت لیکراوه، دت، چ سزای دنیایی بت، چ ناخیر زه مان، بویان دهرده که وئ: کت حالی خراپه و ینگه ی خراپه و، کیش سویاپه که ی بیته تره، یانی: نه و خه لکه ی که خوځيان پت هه لده کیشی، بیته ترن له به رانه ر سزای خوادا.

(۸) - ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى﴾، خوا نه وانه ی که راسته تر بوو ون، راسته تر بوونيان بؤ زیاد ده کات، یانی: زیاتر هیدایه تیان ددهات و، دلیان ږوشن ده کات.

(۹) - ﴿وَالْبَلِغَتُ الصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًا﴾، واته: کرده وه چاکه ماوه کان له لای په روه ردگارت، له ږووی پاداشته وه باشترن، ﴿وَخَيْرٌ مَرَدًا﴾، هه روه ها له ږووی سهره نجامیسه وه، بیگومان چاکرن.

﴿مَرَدًا﴾، (المرد: للرجع، والمراد بها عاقبة الأمر)، مه به ست پتی سهره نجامه، یانی: نه و کرده وه باشه ماوانه (نه که کرده وه خراپه فه و تاوه کان) به لکو کرده وه باشه ماوه کان، پاداشتيان له لای په روه ردگارت باشته و، سهره نجامیشیان بیگومان پر خیر و به ره که تهر.

پنځ کورته سهرنجی زمانه وانیی:

(۱) - (الْمَدُّ حَقِيقَتُهُ إِزْخَاءُ الْخَبْلِ وَإِطْلَاقُهُ، يُسْتَعْمَلُ مَجَازًا فِي الْإِفْهَالِ، يُقَالُ مَدَّ اللَّهُ فِي عُمْرِكَ، وَمَدًّا: مَلْعُولٌ مُطْلَقٌ مُؤَنَّدٌ بِعَاقِبِهِ، أَي: فَلْيَمْدُدْ لَهُ الْمَدَّ الشَّدِيدَ)، (مَدَّ) مانا راسته قینه که ی بریته له پست بؤ دریز کردن، پست بؤ دریز کردن و شل کردن، به لام به مه جاز به کارده هیتری بؤ مؤلّهت دان، که ده گوتری: (مَدَّ اللَّهُ فِي عُمْرِكَ)، خوا ته مهنت دریز بکات، واته: مؤلّهت بدا زیاتر بؤی، وشه ی (مَدًّا) له پسته ی ﴿فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا﴾، دا، به رکاریکی په هایه و جه ختکه ره وهی کاره که ی خو به تی، یانی: با خوا ی خواوه به زه یی زور پستی بؤ دریز بکات و زور مؤلّهت ی بدات.

(۲) - وشه ی (حَتَّى) (لِبُلُوغِ الْغَايَةِ، وَهِيَ لِقَايَةُ الْمَدِّ)، یانی: (حَتَّى) به کارده هیتری بؤ گه یشتن به ثامانجیک، لیره دا بؤ ته و په ږی دریز کرده که وهی، (أَي: يَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ إِلَى أَنْ يَرَوْا مَا يُوعَدُونَ، أَي لَا مَقِيضَ لَهُمْ عَنْ رُؤْيَاهَا)، واته: با خوا ی به به زه یی مؤلّهت یان بدات تا کو نه وهی هه ږه شیان پت لیده کړی، یاخود به لینیان پت ددری، ده ییبن، واته: حه قمن هه ر ده ییبن.

(۳) - كە دەفەرمۇي: ﴿فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾ ، پىتى (س) لە (فەيەلمون) دا (سەئۇ الإستقبال) ە، يانى: سىنى داھاتوۋىيە، بەلەم لىرەدا مەبەست پىتى داھاتوۋ نىيە، بەلكو مەبەست پىتى جەختكردنهۋى پەيداۋونى زانىارىيە، ﴿فَسَيَعْلَمُونَ﴾ ، يانى: بە تەئكىد زانىارىيان پەيداۋەبىن، ئەگەرنا مەبەست ئەۋە نىيە لە داھاتوۋدا ئەۋە بزانن، چونكە ماناى داھاتوۋ لە: (حَتَّى) فامراۋەتەۋە، بەلەم لىرەدا پىتى (س) مەبەست پىتى تەئكىد كوردنهۋى زانىارىي پەيداكردنيانە بەۋ شتە.

(۴) - ۋەشى (إِنَّمَا) كە پىشتەر گوھان: پىتى دەگوتىرى: (خَرُفُ التَّفْصِيلِ)، پىتىكە بۆ درىزە پىندان و، پروونكردنهۋە بە كاردى و، لىرەدا بۆ پروون كوردنهۋى ماناى: ﴿مَا يُرْعَدُونَ﴾ ، واتە: ھەر كامپىكىان لە بىيرۋايان: يان سزا دەبىنىن، ياخود ئاخىر زەمانى بەسەر دادى.

(۵) - ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى﴾ ، خوا ئەۋانەى كە رىتى راستيان گرتەۋ، پىنمايان بۆ زىاد دەكات، يان: راستەرى بونيان زىاد دەكات، واتە: ۋەك چۆن لە گومرايان دەگەرى و مۆلەتيان دەدا، چونكە بە پىتى ياساى خۆى مامەلەيان لەگەلدا دەكات، بە ھەمان شىۋەش: رىتى راست كرتۋوانىش ھاۋكارىي دەكات، بە يارمەتتى و ھاۋكارىي و خۆى، كە برىتيە لە زىادبوونى ھىدايەت و پىر بەھرەمەنديان دەكات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دہر سی شہ شہم ❖

بێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان کۆتا ئایەتەکانی سوورەتی (مریم) ی تێدا تەفسیر دەکەین، کە بیست و سێ (۲۳) ئایەتن، ئایەتەکانی: (۷۷ - ۹۸)، لەو (۲۳) ئایەتەدا، خوا چەند پاستییەکی گەورە و گرنگی خستوونە پوو، کە ئەوەری سەرەکیان بەرپەرچدانەوی شیرک و، چەند بیر و بۆچووێکی هەلە ی بێپروایانە، هەرۆهە پانتایەکی باشیش بۆ سەرەنجامی هەرکام لە پارێزکاران و تاوانباران تەرغان کراوە و، بە بەهێزترین شیوازی دەرپرین، بەرپەرچی بێڕۆکە ی هاوبەش پەرستی دراونەتەو، بە ئایەتی ئەفسانە ی پۆلە پالدا نە لای خوا ﷻ.

لە کۆتاییشدا خوا ﷻ کۆی بابەتەکانی ئەم سوورەتە، بە سێ بابەتان کۆتایی دیت:

- (۱)- برواداران ی کردار باش، خوا خۆشەویستیان بۆ دەرەخستێت.
- (۲)- خوا ﷻ قورانی بە زمانی موخەممەد ﷺ کە عەرەبییە ئاسان کردو، تاکو موزەدی پێدات بە پارێزکاران و، کۆمەلە کەللە پەقانی نەسەلمێنی پێ بترستێت.
- (۳)- خۆی دادگەر گەلێک کۆمەلکای لە سەدە پیشووەکاندا، فەوتاندوون، کە تێستا هەست و نەستیان نەماو، چرەیان لێو نایەت.

﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَّوَلَدًا ۖ﴾ (۷۷) ﴿أَطْلَعَ الْغَيْبَ أَرَأَيْتَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۖ﴾ (۷۸) ﴿كَلَّا سَتَكُنُ مَأْیُوقًا ۖ وَنُحَدِّثُكَ مِنَ الْعَذَابِ مَا تَدَّ ۖ﴾ (۷۹) ﴿وَرَبُّهُ مَبْیُوقٌ ۖ﴾ (۸۰) ﴿وَأَعْبُدُوا مِن دُونِ اللَّهِ ۖ إِلَهًا لَّيْسَ لَهُمْ عِزًّا ۖ﴾ (۸۱) ﴿كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۖ﴾ (۸۲) ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ أَزًّا ۖ﴾ (۸۳) ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ۖ﴾ (۸۴) ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۖ﴾ (۸۵) ﴿وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا ۖ﴾ (۸۶) ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۖ﴾ (۸۷) ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۖ﴾ (۸۸) ﴿لَقَدْ جِئْتُم شَيْئًا إِذَا ۖ﴾ (۸۹) ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ ۖ﴾ (۹۰) ﴿وَتَشَقُّ الْأَرْضُ ۖ﴾ (۹۱) ﴿وَيَخْرُ الْجِبَالُ ۖ﴾ (۹۲) ﴿أَن دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۖ﴾ (۹۳) ﴿وَمَا يَنبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ﴾ (۹۴)

پۆلە بۆ خۆی دابنێ ^(٩٢) بە دلباییهوه هه موو تهوانه ی له ئاسمانهکان و زهوی دان،
 به بهندایهتی (له پۆژی دوایی دا) دینه لای خوای بهخشنده ^(٩٣) (خوا) هه موویانی
 سه رزمیر کردوون و، به وردیی ژماردوونی ^(٩٤) هه ر کامیکشیان له پۆژی قیامهتدا،
 به ته نیا دینه غزمه تی ^(٩٥) یتگومان تهوانه ی پروایان هیناوه، کردوه باشه کانیان
 نهجم داو، خوای به بهزهیی خۆشهویستیان (له دلی خه لکدا) بۆ ده ره خسینی ^(٩٦)
 بۆیه ئه م قورئانه مان به زمانی تو ئاسان کردوه، تاکو موژده ی پێ به پارێزکاران بده ی
 و، که سانیکی ناحه زی سه ره ختی پێ بترسینی ^(٩٧) چه ندان سه ده شمان له کۆمه لگا
 لاده ره کان له پێش واندا، فه وتاندوون، ئایا هه ست به هه یج کامیان ده که ی (ه اب،) یان
 هه یج ورته یه کیان لی ده بیستی! ^(٩٨)

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(أَطْلَعَ الْعَيْبَ): واته: ئایا په نهانی زانیوه، (إِطْلَعَ: إِفْتَعَلَ مِنْ طَلَعَ، أَطْلَعَهُ عَلَيْهِ: أَغْلَمَهُ
 به)، (إِطْلَعَ)، له سه ر کیشی (افْتَعَلَ) ه، له وشه ی (طَلَعَ) ده وه اتوه، (طَلَعَ) یانی: چوو ه
 سه ر شو نینکی به رز و، ته ماشای کرد، به لām دوایی خوا زار وه ته وه بۆ زانی، (طَلَعَ) یانی:
 زانی، (أَطْلَعَهُ عَلَيْهِ)، واته: وای کرد که بزانی.

(عِزًّا): (الْعِزُّ: ضِدُّ الدُّلِّ، وَالْعِزَّةُ: الْعَالَةُ الْمَانِعَةُ لِلْإِنْسَانِ مِنْ أَنْ يُغْلَبَ)، (عِزًّا: يَنْجُو وَانْهَى
 (دُل) ه، (عِزَّة) یش، حاله تیکه وا له مرو ف ده کات، که به رانه ره که ی به سه ریدا زāl نه بی،
 که واته: ﴿عِزًّا﴾، واته: بالā ده ستی و به هیزی.

(ضِدًّا): واته: دژ، (الضِدَّانُ، مَا لَا يَصِخُّ اجْتِمَاعُهُمَا فِي مَعْلٍ وَاحِدٍ، وَالضُّدُّ: الْمُنَافِي لِلشَّيْءِ)،
 (ضِدَّان) دووشت که ناگو نجی له یه ک شوین و کاتدا کۆبینه وه، هه ره وه (ضِدَّ)، بریتیه
 له شتیک که پێچه وانیه ی شتیک بی و، له گه لی ناتها و نه گونجاو بی.

(تَوَزَّعَهُمْ أَرًّا): (تَوَزَّعَهُمْ إِرْغَاعًا، أُرْتُ الْقِدْرُ، أَي: اسْتَعْدَّ غَلِيَانُهَا، وَأَرَّةٌ، أَتْلَعُ مِنْ هَرَّةٍ)، (تَوَزَّعَهُمْ
 أَرًّا)، واته: بێزاریان ده کا و، پالیان پێوه ده نی و هانیان ددها، وه ک چۆن مه نه جەل که
 ده کو لی ده نکیکی لی دی، ده گو تر ی: (أُرْتُ الْقِدْرُ)، مه نه جەل که ده نک ی لیوه هات، که
 قولپ ددها ده نک ی دی، به لām وشه ی (أَرَّة) مانایه که ی له (هَرَّة) به هیز تره، (هَرَّة)، واته:
 رایوه شاند، به لām (أَرَّة)، واته: رایوه شاند و پالی پێوه نا.

(نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا)، واتە: بۆيان دەژمێرین، (العَدُّ: خُمُ الْأَعْدَادُ بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ)، ژمارەکان هەندیکیان بخرتە پال هەندیکیان، دەگوتری: (عَدٌّ).

(وَلَقَدْ): (وَلَقَدْ الْقَوْمُ يَفِدُونَ إِفَادَةً، وَهُمْ وَلَقَدْ وَوَلَوْ، وَهُمْ الَّذِينَ يَفْدُسُونَ عَلَى الْمَلُوكِ مُسْتَحْجِزِينَ الْعَوَاجِ)، دەگوتری: (وَلَقَدْ الْقَوْمُ يَفِدُونَ إِفَادَةً)، خەڵکە کە وەک شاند چوون، (وَلَقَدْ وَوَلَوْ)، هەردووکیان بۆ کۆی شاند بە کاردین، کە کەسانێکن کە دەچنە لای حوکمرانان بۆ ئەوەی داواي پێداویستییەکانیان لێبکەن.

کەواتە: (وَلَقَدْ)، یانی: خەڵکێک کە وەک نوێنەر دەچن، بێگومانیش کەسانێک بچن بۆ لای پادشا و حوکمران، بە شێوەیەکێ پێک و پێک و، بە پێز و حورمەتەوه دەچن و، بە پێز و حورمەتیشەوه وەردهگیرێن.

(وَرَدًّا): (الْوَرْدُ، أَصْلُهُ قَضْدُ الْمَاءِ، وَالْمَاءُ مَوْرُودٌ، وَالْوَرْدُ: الْمَاءُ الْمَرْشُحُ لِلْوُرُودِ، وَالْوَرْدُ خِلَافُ الضَّرِّ، وَالْوَرْدُ: الْوَرْدُ، وَهُمْ الَّذِينَ يَرِدُّنَ الْمَاءَ)، وشە (وَرْد) ئەصلەکی بریتیه لە: چوونه سەر ئاو، ئاوه کە (مَوْرُود) ی پێ دەگوتری، هەروەها (وَرْد) بەو ئاوه دەگوتری کە پەچاو کراوه بۆ ئەوەی خەڵک بچیتە سەری، هەروەها (وَرْد) پێچەوانەی (ضَرٌّ)، (وَرْدَ الْمَاءِ)، واتە: چوو هەروەها (وَرْد) بە مانای (وَرْدٌ) دێ، کە کەسانێک کە دەچنە سەر ئاو، بۆ ئاو خواردنەوه، یاخود بۆ ئاو هەڵبێنجان.

(إِذَا): (الْإِذْ: الدَّاهِيَةُ، وَالْأَمْرُ الْفَطِينُ، الَّذِي يَقْعُ فِيهِ جَلْبٌ)، (إِذْ) بە مانای بەلایەکی کە وەرە و بێرەزا، یاخود شتیکی زۆر خراپ و ناقوڵا کە دەنگ و گالە ی لێوەبێ.

(يَفْطَرْنَ مِنْهُ): (الْفَطْرُ: الشَّقُّ طَوْلًا)، (فَطْر)، بریتیه لە لەتکردنی شتێک بە باری درێژیدا، کە پێی دەگوتری: قلیشاندن.

(وَتَنَشَقُّ الْأَرْضُ): (الشَّقُّ: الْخَرْمُ الْوَاقِعُ فِي الشَّيْءِ)، (شَقٌّ)، بریتیه لە لەتکردنی شتێک، بۆیه من بە وشە لەت و پەتکردن مانام کردوه.

(وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا): واتە: چیاکان دەکەون و بەسەر یە کدا دەپێن، دەگوتری: (خَرٌّ: سَقَطَ سُقُوطًا، يُسْمَعُ مِنْهُ خَرِيرٌ، وَالْخَرِيرُ: صَوْتُ الْمَاءِ وَالرَّيْحِ)، دەگوتری: (خَرٌّ): واتە: کەوت بە کەوتنێک کە دەنگی (خَرِير) ی لێ دێ، (خَرِير) یش دەنگی ئاوه، یاخود دەنگی بایه، واتە: وششە ی بێ، یان خوڕپە ی بێ.

(وَدَا): (الْوَدُ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ وَتَمَنِّي كُونِهِ. سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا): إِفَادَةٌ إِلَى مَا أَوْقَعَ بَيْنَهُمْ مِنْ الْأَلْفَةِ، (وَدُ)، بِرَبِّهِ لِهَ خَوْشِيستَن، یاخود خَوْزگه پَسِ خواستنی شتیک، ﴿سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ ناماژیه به و نولفت و هوگزیه که خوا خستوو به دلی پروادارانموه. (لَدَا): (الْأَلَدُ: الْعَصِيمُ الشَّدِيدُ الْعَاقِبِيُّ، وَجَمْعُهُ لَدٌ، وَأَصْلُ الْأَلَدِ: الشَّدِيدُ اللَّيْذُ أَي: ضَفْعَةُ الْعُنُقِ، وَشَهَى (لَيَئِدُ) بِهِ مَانای لامل دئی. (أَلَدَ، يَانِي: كَه سَيَكِي مل رَهق و نه سه ملین و، کله له رَهق، یاخود زَوْر ناکوکیکار، که به (لَدَ) کُوده کرتنه وه.

(يُحْسِ): (أَحْسَنُهُ: أَذَرَكْتُهُ بِعَاسَتِي، وَأَحْسَنُ مِثْلُهُ، مِثْلُ: ظَلَّلْتُ وَظَلْتُ)، (أَحْسَنُهُ)، واته: هه ستم پَسِ کرد، ﴿هَلْ يُحْسِ مِنْهُمْ﴾، نایا هه ستم به هیچ کامیان ده که؟ ده گوتری: (أَحْسَنُ وَأَحْسَنْتُ)، هه ر به ک مانایان هه یه، وه: (ظَلَّلْتُ وَظَلْتُ)، هه ردووکیان یانی: بوو. (رَكَزًا): (الرَّكْزُ: الصُّوْتُ الْخَفِيُّ، وَرَكَزْتُ كَذَا، كَفَنْتُهُ ذَلْفًا خَفِيًّا)، (رَكَزَ) به مانای دهنکیکی کپ و په نهان، دئی. (رَكَزْتُ كَذَا)، واته: شته کهم به شیوه کی په نهان خسته ژیر کل.

هوئی هانته خواره وهی نهم چوار نایه ته

(۱)- هوئی هانته خواره وهی نهم نایه تانه، که خوا ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَّوَلَدًا﴾ ﴿۷۷﴾ أَطْلَعَ الْغَيْبَ أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿۷۸﴾ كَلَّا سَتَكُنُ مِمَّنْ يَقُولُ وَوَيْدُ لَهُ مِنْ الْعَذَابِ مَذًا ﴿۷۹﴾ وَتَرَاهُ مَأْيُوقًا وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿۸۰﴾

له وباره وه نهم به سه رهاته گپرداره ته وه:

اعن خُبَاب رَضِيَ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ رَجُلًا قَيْنًا مَنُحَةً فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَجَعَلْتُ بِلَعَاصِ بْنِ وَائِلِ السُّعْمِيِّ سَيْفًا، فَاجْتَمَعَ لِي عِنْدَهُ دِينَ، فَوَيْ رَوَايَةِ: ذَرَاهِمُ، فَاتَيْتُهُ أَنْفَاسًا؟ فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ! لَا أَفْضِنُكَ حَتَّى تَكْفُرَ بِمُعَمِّدٍ، قُلْتُ: أَمَّا وَاللَّهِ! حَتَّى تَمُوتَ ثُمَّ تُبْعَثَ فَلَا، وَفِي رَوَايَةٍ: قُلْتُ: لَا أَكْفُرُ بِمُعَمِّدٍ رَضِيَ عَنْهُ حَتَّى يُمَيِّتَكَ اللَّهُ ثُمَّ يُحْيِيكَ، قَالَ: وَإِلَيَّ لَمَيِّتٌ، ثُمَّ مَبْعُوثٌ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَإِنَّهُ سَيَكُونُ لِي، ثُمَّ مَالٌ، وَوَلَدٌ، فَافْضِنِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَّوَلَدًا﴾ ﴿۷۷﴾ أَطْلَعَ الْغَيْبَ أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿۷۸﴾ كَلَّا سَتَكُنُ مِمَّنْ يَقُولُ وَوَيْدُ لَهُ مِنْ الْعَذَابِ مَذًا ﴿۷۹﴾ وَتَرَاهُ مَأْيُوقًا وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿۸۰﴾ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۷۳۵، وَمُسْلِمٌ: ۲۷۹۵.

واته: خه بیایی کوپی نه پەت ﷻ ده لئ: من پیاوکی ئاسنګەر بووم، له مه که له سه رده می نه فامیدا، بۆ عاصی کوپی وائیل شمشیریکم بۆ دروست کرد، قهرزیکم کهوته لای ﷻ له پیاوایه تیکدا ده لئ: چەند دره میکم کهوته لای، یانی: نرخی دروست کردنی شمشیره که ﷻ چوومه لای داوای قهرزه که م لیکرد، گوئی: سویتند به خوا ناته ده مه وه، تاکو به موحه مه مه د ﷻ بپیروا نه بی، ﷻ (دیاره نه وه ده سه لاتدار و، ئەم بئ ده سه لات و، کابرایه کی ئاسنګەر بووه) منیش گوتم: ناگادار به! سویتند به خوا هه تا ده مری و، دواپی زیندوو ده کریه وه، من کوفر به موحه مه مه د ﷻ ناکه م، له پیاوایه تیکدا: یتیم گوت: بپیروا نابم به موحه مه مه د ﷻ تاکو خوا ده مرنئی و، زیندووت ده کاته وه، ﷻ (مانای وایه هه رگیز پی بئ بروا نابم) نه ویش گوئی: نایا من ده مرم و دوا مردنیش زیندوو ده کریه وه؟ گوتم: به لئ، گوئی: باشه، نه وه کاته سامانم ده بی و، کوپانم ده بن، نه وه کاته وه ره قهرزه که ت ده ده مه وه، ئیدی خوا ﷻ له وه باره وه نه مه ی دابه زاند: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَّلَا أُوتِيَنَّكَ أَطْلَعَ الْغَيْبِ أَرَأَيْتَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۖ﴾ ﴿كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۖ وَنَرِيَّهٖ مَا يَقُولُ وَيَأْتِنَا فَردًا ۖ﴾

مانای گشتی نایه ته کان

خوا ﷻ سه ره تا هه ره له درێزه ی باسی بپیروایانی که لله ره ق و، هاوبه ش بۆ خوا دانه رانی شوێنکه وتوو ییروکه و نه ریتی پووچ و رزیوی سه رده می نه فامیی دا، به رده وام ده بی و، ده فهرموئ: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا ۖ﴾ نایا نه وه که سه ت بینی که به نایه ته کانی تیمه بپیروا بوو، ﴿وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَّلَا أُوتِيَنَّكَ﴾، گویتشی: له مه وده و ﷻ (له پوژی دوایشدا) سامان و کوپانم پئ ده درتن، به پی هۆی هاتنه خواره وه که ی، که له سه حیحی بوخاری و، سه حیحی موسلیمدا هاتوه، نه وه کابرایه (العاص بن وائل السه می) بووه، که یه کیک بووه له زله زله کانی قوهریش، به لام وه زور جار گوتوومه: زانیان وه ک بنچینه یه ک دایاناهه: ﴿إِنَّ خُصُوفَ السَّبَّحِ لَا تَمْتَحُ شَمُولَ الْمُعْنَى﴾ واته: تایه تپوونی هۆی هاتنه خوار، پئ ناگرئ له گشتگیربوونی واتای نه وه ده قه، که نه وه هۆی هاتنه خواره وه ی له سه ره بووه.

تیره دا خوا ﷻ باسی بابایه کی بپیروا ده کات که خه یال پلا ده کات: برپوا به نایه ته کانی خوا نه وه، که چی پیشی وایه: نه که ره زیندو بوونه وه سزاو پاداشت، هه بی له

قیامت، حالی زور باش دهبی و دهلی: هم سهروعت و سامانی زورم دهریتن، هم خزم و قهله بالغیشی به دهرهوه دهبی، که نهوه خه یال پلاویکی سهیره!

بویه خوا دهفه رموی: ﴿أَطْلَعَ الْغَيْبَ أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾، کاتیک نهو لافه لی دهادا نهو ئیددیعا به دهکات، له دوو حال به دهر نیه:

أ- یان دهبی ناگاداری په نهان بی.

ب- یان دهبی خوی خاوهن به زهیی په یمانیکی پندابن! که به ته نکید نه ناگاداری په نهان و نادیار دهزانی و، نه خوی خاوهن به زهیش په یمانیکی پنداده، که واته: له خورا نهو ئیددیعا به دهکات و نهو لافه لی دهادا، ﴿كَلاَّ﴾، واته: ههرگیز وا نیه، وهک نهو دهلی.

﴿كَلاَّ﴾، له زمانی عهده پیدا بو تیره خوړین و، بهر په رچدانه وهیه، بهر په رچدانه وهی شتیک که له پشه وه هاتوه، لیره دا نهو لاف لیدانه ی کابرا، بهر په رچدانه وهیه.

﴿سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ﴾، نهوه ی دهلی، دهنووسین، ﴿وَنَعْدُ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَذًا﴾، له پوژی دوایشدا، ههر سزای بو زیاد دهکین، نهک مال و سامانی پی نادهین، نهک سامان و کورانی بو ناره خستین، بهلکو نهوه ی پی بدهین و بو زیاد بکهین، بهس سزاو نازاره! ﴿وَنَرُّهُ، مَا يَقُولُ وَيَأْتِنَا فَردًا﴾، نهوهش که دهلی، له کوران و سامان، نیمه به میراتی دهگرین، یانی: نهوه ی که هه شیه تی، میراتی که دینه وه لای نیمه، ﴿وَيَأْتِنَا فَردًا﴾، خویشی به سهلت و قولتی، دینه وه لمان.

نجا دینه سهر بابه تیکی دیکه: ﴿وَأَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾، ههروه ها له جیاتی خوا په رستراوانتکیان گرتن، تاکو بویان بینه مایه ی دهسهلات و زال بوون و هیز و پیز، ﴿كَلاَّ﴾، ههرگیز وانیه، یانی: نهو په رستراوانه بویان نابنه مایه ی دهسهلات و، هیز و پیز، بویان نابنه مایه ی بالادهستی، ﴿سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا﴾، له داهاتوودا نهو په رستراوانه حاشا یان لی دهکهن و، بیپروا دهبن به په رستنه که یان و، له سه ریشیان دهنه دژ.

یاخود نهو که سانه ی که نهو په رستراوانه دهپرستن، له پوژی دوایدا کوفر به په رستنه که ی خویان، دهکهن و لیشیان دهنه دژ، نهک هیچ چاوه وړانییه کیان لی ناکهن، بهلکو له بهرانه ریشیان دا دهنه دژ و دوژمن.

واتە: یان ئەوان دەبنە دژی پەرستراوەکان، یان پەرستراوەکان دەبنە دژی ئەوان.

﴿فَلَا تَعْبَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا﴾، ئنجا پەلەیان لێ مەکە، واتە: پەلەیان لێ مەکە خوا سزایان بدات، ﴿إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا﴾، بە تەئکید تیمە هەر بۆیان دەژمێرین، واتە: کردەوه‌کانیان بۆ دەژمێرین و سزای کردەوه‌کانیان بۆ دەژمێرین، پۆژه‌کانیان دەژمێرین، یانی: تیمەش لێیان بە پەلەین، بەلام تۆ پەلە مەکە، خوا سزایان بدات، خوا هاتنی هەر شتێکی لە کاتی خۆیدا دیاریی کردووە.

ئنجا دێتە سەر باسێکی دیکە، کە چۆنەتی بەرێ کرانی پارێزکاران و، تاوانبارانە، هەر کەسە بۆ شوینی خۆی، دەفەرموی: ﴿يَوْمَ نَخْتَرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾، ئەو پۆژه کە پارێزکاران بەرەو (خوای) خاوەن بەزەیی، بە رێزو حورمەتەوه‌ کۆدەکەنەوه‌و بەرێ دەکەین، ﴿وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِثًا﴾، تاوانبارانیش بەرەو دۆزەخ لێدەخوێن بە تینۆتیی، وەک چۆن گلانیك، رایتک بە تینۆتیی پێش خۆ دەدرێن و، دەبرێنە سەر ئاو، ئەوانیش بەو شێوەیە بەرێیان دەکەین و، بەرەو دۆزەخ لێدەخوێن.

بەرواداران و پارێزکاران، بە رێز و حورمەتەوه‌، وەک شاند و نۆتەر، تاوانبارانیش وەک نازەلی تینوو، کە دەبریتە سەر ئاو، ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ﴾، خاوەنی تکارکردن نین، واتە: تکیان بۆ ناکرێ، لە لایەن پەرستراوە‌کانیانەوه‌، ئەوه‌ هیچ، لە لایەن پێغمەبەران و پیاوچاکنیشەوه‌، تکیان بۆ ناکرێ، ﴿إِلَّا مَنْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾، ئەمە: هەلاوردنێکی دابراو (إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ)، واتە: بەلام کەسێک کە پەیمانی لەلای (خوای) خاوەن بەزەیی هەبێ، ئەوه‌ دەبێتە خاوەنی تکاو، تکای بۆ دەکرێ.

ئنجا دێتە سەر بابەتێکی دیکە، کە هەشت ئایەتی بۆ تەرخان کراون و، وەک پێشتر گوتوویمانە: بەهێزترین شیواز کە لە هەموو قورئاندا بەکارهێنرابێ، بۆ بەرپەرچدانەوه‌ی بیرۆکەی هاوبەش بۆ خوادانەران و، بیرۆکەی پۆلە پالदानە لای خوا، لەم هەشت ئایەتە موبارەکەدا:

﴿وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾ (٨٨) ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا﴾ (٨٩) ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَخُجِرُ الْجِبَالِ هَذَا﴾ (٩٠) ﴿أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا﴾ (٩١) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ (٩٢) ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا مَا فِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾ (٩٣) ﴿لَقَدْ أَحْصَيْنَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا﴾ (٩٤) ﴿وَكُلُّهُمْ عِندَ رَبِّهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا﴾ (٩٥).

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾، بیبروایه کان کوتیان: (خوای) خاوهن به زهیی پۆلهی گرتوه، دهیانگوت: شه یثانه کان کوپانی خوان و، فریشته کان کچانی خوان!

﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا﴾، به پاستیی قسه یه کتان کرد زور بیرهزا له خراپیی و نالوقلاید، شتیکی زور خراپتان هینا، هه لوتستییکی زور بیمانانان له ناست خوادا نواند.

﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ﴾، ناسمانه کان خهریکن بقلیشین، به هوی ئه قسه یه وه، له سه رپا بو خوارئ، هینده پییان ناخوشه، ﴿وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ﴾، دیسان زهوی خهریکه له ت و پهت بی و پارچه پارچه بی، ﴿وَيَخِرُّ اللَّبَالُ هَذَا﴾، هه روه ها خهریکه چیاکانیش بکه ون و، به سه ر یه کدا پرووخین.

﴿أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا﴾، به هوی ئه وه وه که پۆله یان بو (خوای) خاوهن به زهیی بانگه شه کرد و، پۆله یان بو خوای خاوهن به زهیی هه لبه ست.

﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾، ناشکونج و نالوقی خوای خاوهن به زهیی پۆلهی هه بن، بوچی؟

﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا مَا فِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾، (چونکه:) هیچ کهس نیه له وانیه ناسمانه کان و زهویدا هه ن، که به بهنده یی نه یه ته وه بو لای خوای خاوهن به زهیی، هه موویان بهنده ی خوان و ملکه چی خوان.

﴿لَقَدْ أَخَصَّكُمْ وَعَدَّكُمْ عَدًّا﴾، به دنیایی (خوا) سه رژمیری کردوون و، زور به وردیی ژماردوونی.

﴿وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا﴾، هه مووشیان له پۆزی قیامه تدا به سه لت و قولتی، تاك و ته نیا، دینه وه خزمه ت خوا.

له کوتایی دا، ئاماژه به سن پاستیی گرنگ ده کات:

۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾، به دنیایی ئه وانیه ی بروایان هیناوه (به هه موو ئه و شتانه ی پتویسته بروایان پت بهیترئ) و کرده وه چاکه کانیا ن ئه نجام داو، (خوای) خاوهن به زهیی، خوشه ویستییا ن بو دهره خستین، خوشه ویستی له لای خو به وه، که خوشیده وین، یا ن خوشه ویستی له لای فریشته کانه وه، یا خود خوشه ویستی له لایه ن مروفه کانه وه، یا ن هه رستیکیا ن ینکه وه.

٢- ﴿فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ﴾، تێمه ئەم قورئانهمان بە زمانی تۆ {کە زمانی عەرەبییە} ئاسان کردووە: لە پرووی خۆتێندەووە و لەبەرکردنەووە، لە پرووی لێ تێگەیشتنە وە، ﴿لِنُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا﴾، تاكو موژدەي پێبەي بە پارێزکاران و، کۆمەڵیکی سەر سەخت و کەللە و شک و نەسەلمێنی، پێ بترسێنی و، وریایان بکە یەووە، کە سزای خوا چاوە پێیان دەکات.

٣- ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ﴾، لە پێش ئەواندا زۆر سەدەمان فەوتاندوون، واتە: ئەوانیش دەفەوتێن، وەك چۆن سەدەکانی پێش ئەوانمان فەوتاندوون، ﴿هَلْ نَحْنُ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ﴾، ئایا هەست بە هیچ کامیان دەکە؟ هەست دەکە؟ هیچیان مابن، ﴿أَوْ نَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا﴾، یاخود ئایا هیچ دەنگێکی کپ و، ورتە یەکیشیان لێ دەبیستی؟ بە تەئکید نەخێر، نە هەست و خوستیان هەبە، نە چرپە و ورتەیان هەبە، دنیا بۆتە ئاشی ئاویلێراو و ئەوان چوونەتە شاری خامۆشان، لە دنیا یەکی کش و ماتدان، بە نەسبەت تێمەووە، هەرچەندە لە جیهانی بەرزەخدا، ئەوێ خرابە کار بووبێ، لە سزادایەو، ئەوێ چاکە کار بووبێ، لە ناز و نەعمەت دایە.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

باسی کەسێکی بێبڕوا بە نایەتەکانی خوا، لاف لێدەری ئەو کە لە پۆژی دواییدا خوا سامان و کوڕانی دەدات و، بەرپرچدانەوی خوا بۆی و ھەرەشەیی سەخت لێکردی، لەسەر بێبڕوایی و ئەو درۆ و دەلەسەو لاف لێدانەییەو کە دەیکات:

خوا دەفەرموی: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَّلَدًا ۖ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ ائْتَمَدَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۚ كَلَّا سَتَكُنُّ مِمَّنْ يَقُولُ وُئِدْتُ لَهُ مِنْ الْعَذَابِ مَدًا ۚ وَتَرَاهُ، مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۚ﴾

شیکردنەوێتی ئەم نایەتانە، لە ھەشت بەرگەدا:

١- ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا﴾، تایا ئەو کەسەت بینی کە بێبڕوا بوو بە نایەتەکانی تێمە، بێگومان مەبەست لە (آیات)، پستەکانی قورئان، کە بە پێی سیاق و مەقام ئەو دەزانین، ئەگەرنا لە ئەسڵدا وشە (آیات) کە کۆی (آیە) و بە کوردیی یان: نیشانە (علامە)، لە قورئانی دا بە چوار واتایان بە کارھاتو:

١- پستەکانی فەرماپشتی خوا.

٢- دیاردە گەردوونی و سروشتیەکان.

٣- موعجیزەکانی پیغمبەر (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

٤- ئەو کارەسات و بەلایانە کە خوا ڕێژە بەسەر گەلە پێشوووەکانی ھێناون.

بەو چوار واتایە ھاتو، بەلام دەبێ بە پێی سیاقی خۆی تەماشای بکری، تایا مەبەست لە (آیات) یان (آیە)، چیە؟ کە لێردا بە تەنکید مەبەست پێی پستەکانی قورئان.

ئەجە کە دەفەرموی: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا﴾، تایا ئەو کەسەت بینی، کە بە نایەتەکانمان بێبڕوایە! بێنین لێردا بێنینی زانستیە (الرُّؤْيَةُ هُنَا عِلْمِيَّةٌ)، واتە: تایا دەرکەت

پیکرد و، نه و که سعت زانی، به چای عه قَل و دَل بینیت؟ پروی دواندیش بُو هر که سیکه که بشتی بُو دویران، (الْغَطَابُ مُؤَجَّةٌ لِّكُلِّ مَنْ يَضْلُجُ لِلْغَطَابِ)، واته: ده گونجی مهبهست یتنی پیغه مبهری خوا ﷺ بن، که یه که مین عه قَل و دَل که نه م قورنانه ی وهر گرتوه، عه قَل و دلی پیغه مبهری خاتهم ﷺ بووه: ﴿تَزَلُّ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿۳۳﴾ عَنْ قَلِيكَ لِيَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿۳۴﴾ يَلْسَانُ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿۳۵﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿۳۶﴾﴾ الشعراء، له دوی نهویش هاوه لانی به ریزی، پاشان شوینکه وتووانیان و، دواپی هه موو نهوانه ی که قورنانه ده خویننه وه، له برواداران و، بیروایان، هه موویان ده گرتنه وه.

که ده فهرموئ: ﴿أَفَرَأَيْتَ﴾، هه مزه (ا) که بُو پرسیار کردنه، پرسیار کردنی سه رلیسو پماندن (تعجیب) یانی: سه رت سو پمینی له و که سه ی که به نایه ته کانی تیمه بیروایه!

(۲) - ﴿وَقَالَ لَاؤْتِيكَ مَا لَا وُلْدًا﴾، گویشی: به دنیایی من سامانم و کورانم پتی ددرین و، پیم ده به خشرین، که به دنیایی مهبهستی پتی پوژی دواپی بووه.

وشه ی ﴿وُلْدًا﴾، (الْوَلَدُ: اِسْمٌ جَمْعٍ لِلْوَلَدِ الْمَقْرَدِ)، لیره دا ناوی کویه بُو (وَلَدِ) ی تاک، واته: پوژله، هه رووه ها وشه ی ﴿وُلْدًا﴾، خوئراوه ته وه: (وُلْدًا)، (وُلْدِ) یش کوی (وَلَدَ) ه، وه: (أَسَدٌ وَأُسْدٌ)، کتیبیک هه یه به ناوی: (أُسْدُ الْغَابَةِ)، واته: شیره کانی دارستان، که مهبهست یتنی هاوه لانی پیغه مبه ره ﷺ.

که واته: که لاف لیده دا و ده لی: ﴿لَاؤْتِيكَ مَا لَا وُلْدًا﴾، به دنیایی سامانیش و کورانیشم، یا خود سامانیش و پوژله شم پتی ددرین، نه وه قسه یه کی پووچ بوش ده کات^(۱).

(۳) - ﴿أَطْلَعَ الْغَيْبَ﴾، خوا ﷺ ده پرس: نایا (نه و لاف لیده ره) له په نهان ناگادار بوته وه؟ نایا زانیاری په نامه کی و په نهانی هه یه، که له پوژی دواپیدا، ناوا مامه له ی له گه لدا بکری و، ریزی لی بکری و، سامان و پوژله کانی پتی بدرین؟! نه م هه مزه (ا) پرسیار کردنه: ﴿أَطْلَعَ﴾، بُو نکوولی پکردن و، سه رسو پماندن (لِلْإِنْكَارِ وَالْعَجِيبِ) ه، ئنجا ﴿أَطْلَعَ﴾، وه ک پیشتریش گومان:

(۱) (وَلَدَ) یان (وُلْدَ) به واتای پوژله کان، دین، به لأم زیاتر مهبهست پتیا کوران بووه، نه که رنا (اولاد، وُلْدَ، وُلْدَ) به کوی مندالان ده کوئری، چ کور بن، چ کچ، چ تیر بن، چ من، به لأم نه که ر بوستری بگوئری: کوران، ده کوئری: (أَبْنَاءَ)، به کچانیش ده کوئری: (بَنَاتَ)، وه ک له سووره ی (الأنعام) دا خوا ده فهرموئ: ﴿وَعَزَّوْا لَهُ بَيْنَ وَبَيْنَ يَمِينٍ يَمِينٍ عَلِيمٍ﴾، واته: کوران و کچانیان بُو (خوا) هه لیه ست به بن زانیاری (گوئیان: شه بیتانه کان کورانی خوان و، فریشته کان کچانی خوان).

(الْفَتَلُ) په له (طَلَعَ)، (طَلَعَ عَلَيْهِ)، یانې: زانی، نه مه ش بو زید په پویه له په یدابوونی کاری زانیندا، (طَلَعَ) ش، یانې: چووه سر به زایه ک و له وټرا پروانی، یانې: (أَشْرَفَ عَلَى عَالِمِ الْغَيْبِ)، تایا زانیاری په یدا کردوه، دهر باره ی جیهانی په نهان، که بزانی له پژی دوایدا بهو شیوه په مامه له ی له که دل دهر کړی و، تاوا نهو خه یال پلاوانه بکات؟!

٤- ﴿أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾، یاخود نه گهر په نهانی نازانی و، پژی قیامه تیشی نه بینوه، که ینکومان نه بینوه: تایا به لاین و په یمانکی له لاین خوی خاوهن به زیه وه پندراوه، تایا به لاینکی وهرگرتوه له خوی خاوهن به زیه ی، که بهو شیوه په مامه له ی له که دلدا بکات؟ به ته نکید نه زانیاری په نهانی هه یه و، نه په یمانیشی له خوا وهرگرتوه.

٥- ﴿كَأَلَّا سَكَتُ مَا يَقُولُ﴾، نه خیر هه رگیز وا نیه، وه ک دهلن و، به دنیایی نه وه ی دهلن: تیمه دهینووسین.

(كَأَلَّا: خَرَفَ رُذِعَ وَزَجِرَ، عَنْ مَضْمُونِ كَلَامٍ سَابِقٍ)، (کلا) پیسی بهر په رچدانه وهو تیهو خورینه، له نیوه پژی قسه یه کی پیستر، قسه که ش نه وه یه که دهلن: ﴿لَا وَتَيْتَ مَا لَا وَوَلَدًا﴾.

نهم (س) ی ﴿سَكَتُ﴾، بو داهاتوو نیه، به لکو بو جه ختکړدنه وه یه، چونکه (سین و سوف)، جاری وایه بو شتین که تاینده دا پرووده دا، جاری واش هیه بو جه ختکړدنه وه، که لیره دا ﴿سَكَتُ مَا يَقُولُ﴾، یانې: به دنیایی نه وه ی که دهلن: دهینووسین، بوچی؟ چونکه نه گهر بلین: (س) بو داهاتوو (إِسْقِيَا) ه، یانې: له مه وودا دهینووسین! به لام یه کسر نهو قسه یه ی که له دم دهرده چی، فریشته کان دهینووسن و، له زانیاری خوی په روه ردگاریشدا تومار دهر کړی.

ننجا که هه رموی: ﴿مَا يَقُولُ﴾، نه مه بو نه وه یه تاکو نه وه ی گوتراوه، دوو باره ی نه کاته وه.

ننجا نهم وه که نهو ثابته ی سوږه تی (آل عمران) وایه، که خوا د هه رموی: ﴿قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِ يَٰأَبِي سَبَّحَ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، واته: بلن: له پیش من دا پیغه مبه رانیک هاتن به به لکه روضه کانه وه و به وه ش که گوتان: نه وه ی که گوتیان چی بوو؟ گوتیان: ﴿أَلَا تَوْمَنُ لِرَسُولِي سَوَّىٰ يَأْتِينَا بَقَرَانِ تَأْكُلُهُ الْإِنْسَارُ﴾ (١٨٣)، آل عمران، واته: بروا به هیچ په وانه کراوتیک ناهینین، تاکو قوربانیه کمان

بُوْهُنَیْنِ، که ناگر بیخوات، یانی: قوربانیه ک بکری و، ناگزیک له ناسمان بیته خوار و بیسووتیتن، ههروه که تهفسیری سووړه تی (آل عمران) دا به تهفصیل باسمان کردوه و، له پهیمانی کوښه وه به لگه مان له و باره وه هیناوه.

ننجا له جیاتی نه وه ی خوا نه و پرسته به دووباره بکاته وه، به کسه دهفه رموی: ﴿قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِیْ بِالْبَیِّنَاتِ وَیَالَّذِیْ قُلْتُمْ قُلْتُمْ فَمَلَمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ کُنْتُمْ صَادِقِیْنَ﴾ (۱۸۲)، واته: پیغمبرانیک له پیش مندا هاتن، به لگه پوښنه کانیشیان بو هینان، نه وه ش که گوستان، نه وه شیان بو هینان، قوربانیه ک که دهکری، له ناسمانه وه ناگزیک بیته خوار و بیسووتیتن، نه وه نیشانه ی نه وه به که خوا قبولی کردوه.

(۶) - ﴿وَنَعَذِّبُکُمْ مِّنَ الْعَذَابِ مَذًّا﴾، ههروه ها له سزاو نازار بو ی زیاد دهکین به زیاد کردن. (الْمَذُّ مِنَ الْعَذَابِ: الْاِیْذَةُ مِنْهُ)، (مَذ) یانی: زږده کردن، یانی: دهیخهینه پال و، سزای بو زیاد دهکین، واته: له جیاتی نه وه ی مال و مندا ل که له دنیا دا ههینی، له دواړو ژیشدا سامان و کوړان و کچانی پیښه ی، به پنجه وانه وه: سزای دده یین و به رده وام بویشی زیاد دهکین، نه و واته ی.

واتابه ی دیکه شی هه به: نه و سزایه ی که له دنیا دا تیډابه، که بریتیه له ژیانی بیروایی، که ژیانیکی تال و مروی تیډا زور شپړزه حاله، نه و سزایه ی که له دنیا دا هه به تی، به هو ی کوفرده، چونکه ژیان بیروایی، ژیانیکی قورس و تال و به زه حمه ته: ﴿وَمَنْ اَعْرَضَ عَن زُكْرٰی فَإِنَّ لَّهٗ مَعِیْشَةً ضَنْکًا﴾ (۱۸۳)، طه، واته: هه که سیک پشت له یادی من بکات، ژیانیکی ته نگ و تالی ده بی، با سه روه و سامانی شی هه بی، با هیز و دهسته لاتی شی هه بی، به لام له دهر وونی خویدا نارحده ته، هه میسه ترسی نه وه ی هه به له دهستی بچی، هه میسه ترسی نه وه ی هه به جیی بهی لی، نه و دنیا جیبه لی، یان دنیا نه و جیبه لی! ههروه ها هه میسه ترسی نه وه ی هه به که به دیداری خوا شاد بی و، سزا بدری، له به نه و به رده وام هه ست به دل سه غله تی و نارحده تی دهکات، بو به که خوا دهفه رموی: ﴿وَنَعَذِّبُکُمْ مِّنَ الْعَذَابِ مَذًّا﴾، یانی: نه م ژیا نه دنیا به شی هه ر سزاو نازاره و، له دواړو ژیشدا سزای بو زیاد دهکات.

نه و مانایم له تهفسیره کان دا نه دیوه، به لام نایه ته که زور جوان دهیگه یه نی.

دەشکونجی مەبەست ئەوە بێ: دەیخەینە سزاو و دواپی ھەر سزای بۆ زیاد دەکەین، وەك لە سوورەتی (النساء) دا دەفەر مۆی: ﴿كُلًّا نَّهَبَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾، یان لە سوورەتی (النبا) دا دەفەر مۆی: ﴿فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾، واتە: بیچێژن ھەر سزاتان بۆ زیاد دەکەین.

(۷) - ﴿وَنَزَّلْنَاهُ مَا يَكُونُ﴾، ئەوەش کە دەیلێ: بە میراتی دەگرین، یانی: ئەوەی کە دەیلێ، ئەو سەرۆت و سامانە کە ھەیەتی و ئەو پۆلە و مندالانە و ئەو کوپانە کە ھەینی و، مەجلیسە کەیان بۆ قەلەبەلغ کردووە، لاق ئەوە لێدەدات کە: لە دواڕۆژیشدا دەین! بەلام ئیمە ئەوەی دنیا شی لێی بە میرات دەگرین!

پاڤخود: ﴿وَنَزَّلْنَاهُ مَا يَكُونُ﴾، ئەو قسە یە لێ بە میرات دەگرین، کە دەلێ: ﴿لَا وَتَرَكْ مَالًا وَوَلَدًا﴾.

(۸) - ﴿وَيَأْتِنَا فَرْدًا﴾، بە تاقی تەنیا، بە سەلت و قولتی دێتەووە لامان، (الفرد: الَّذِي لَيْسَ مَعَهُ مَا يَصِي بِهِ عَدَا)، (فرد) ئەوەیە کە ھی دیکە ی لەگەڵدا نەبێ، کە پێی بێتە ژمارە، یانی: ناک، بە کوردیی دەتین: سەلت و قولت، واتە: ئەو سەرۆت و سامانە، ھێچی و، خزم و قەوم و کەسە کە و، ئەو کوپ و کچانە ی ھەینی، ھێچیان لەگەڵی نایەن، بە تاقی تەنیا دێتەووە لامان.

مەسەلەى دووھەم:

ھاوبەشەدانەران بە مەبەستى بالادەستىى و، زال بوون، پەرستراوانى جگە لە خوا دەگرن، بەلەم بە پېچەوانەوہ: لەسەريان دەبنە دوژمن و دژ و، لەسەريان قەرزدار بار دەبنەوہ:

خوا دەفەرموى: ﴿وَاتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۖ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا﴾ (۸۲)

شىكردەنەوہى ئەو ئايەتانە، لە چوار برگەدا:

- (۱) - ﴿وَاتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً﴾، ھەر وەھا جگە لە خوا، لە جياتى خوا، لە خوار خواو، ھەندى پەرستراويان گرتن، (الْإِتِّخَاذُ: جَعَلَ الشَّخْصَ الشَّيْءَ لِنَفْسِهِ)، (إِتِّخَاذٌ) ئەو ھە كەستىك شتىك بۆ خۆى ھەل بۆزى و، بۆ خۆى داينى و تايەتى بكات بە خۆيەو، ئەوانە لە جياتى خوا و، لە خوار خواو و، جگە لە خوا، پەرستراوانىكيان بۆ خويان گرتن و پەيدا كردن، بۆچى؟
- (۲) - ﴿لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾، تاكو بۆيان ببنە مايەى بالادەستىى و زال بوون، (اي: لِيَكُونُوا مُعْزِينَ لَهُمْ وَنَاصِرِينَ)، تاكو زالەكرىيان بن و سەرخەريان بن.

وشەى (عِزٌّ) چاوكە، (عِزَّةٌ) ناوھەكەبەت، (عِزٌّ، يُعِزُّ، عِزًّا، وَعِزَّةٌ، فَهُوَ عَزِيزٌ)، (فَالْخَبَرُ بِالْمُضَدِّ، لِقَضَائِرِ اقْتِضَادِ الْمُشْرِكِينَ فِي إِلَهَتِهِمْ أَنَّهُمْ نَفْسُ الْعِزِّ)، واتە: بۆنە فەرموويەت: ﴿لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾، نەبەفەرمووە: (لِيَكُونُوا لَهُمْ مُعْزِينَ)، يان: (لِيَكُونُوا لَهُمْ سَبَبَ عِزَّةٍ)، بە چاوك (مصدر) ھەوالى پێداو، تاكو بۆچوون و ئيعتقادى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان سەبارەت بە پەرستراوەكانيان، بۆ ئيمە و ئينا بكات، كە پييان وابوو ئەو پەرستراوانە: ھەر خودى زال بوون و بالادەستين، نەك ھۆكارى بن!

- (۳) - ﴿كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ﴾، ھەرگيز وانى، وەك دەليلىن: بەلكو بە پەرستەنەكرىيان پيپروادەبن.
- ئەمە دوو واتاى ھەن:

أ- پەرستراوەكان حاشا دەكەن لە پەرستەنەكانيان و، بۆيان رەت دەكەنەوہ و پيى پيپروادەبن (ستكفر الالهة بعبادتهم إياهم).

ب- ياخود: ﴿سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ﴾، يان: كه له دنياڧا ئاوا خۇيان پىن ھەلدەكەشن و، ئەو پەرستراوانە دەكرن، تاكو له دنياڧا بىنە ماىەى بالادەستىيان، له دواړوژدا، پىيان بېپروادەبن و پەفرىان دەكەن و، ئەو پەرستەنىان كه بۇيان ئەنجام داو، نايانەوئى، چونكه لەسەرى قەرەزدار دەبنەو (سەكفر المشركون بعبادتھم اياھم).

۴- ﴿وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ صِدًّا﴾، ھەرودھا ئەو پەرستراوانە، لەسەريان دەبنە دژ و لىيان دەبنە دوژمن.

(الضد: اسمٌ مَضَدٍ، وَهُوَ خِلَافُ الشَّيْءِ فِي الْمَاهِيَةِ أَوِ الْمَعَامَلَةِ، وَمِنْ الثَّانِي تَسْمِيَةُ الْعَدُوِّ ضِدًّا، وَلِكُونِهِ فِي مَعْنَى الْمَضَدِّ، لَزِمَ فِي خِلَالِ الْوَصْفِ بِهِ، حَالَةٌ وَاحِدَةٌ، بَعِيثٌ لَا يُطَابِقُ مُوصُوفَهُ).

واتە: وشەى (ضد)، ناوی چاوكە و، (ضد) بریتىە لە پىچەوانەى شىتێك لە خودیدا، ياخود لە مامەلەیدا اېو وئەنە: پەش و سېى دژى يەكن، تاريكىى و پرووناكىى دژى يەكن، ساردو گەرم دژى يەكن، ئەگەر سارد بى، گەرم نابى، ئەگەر پەش بى، سېى نابى، ئەگەر تاريكىى بى، پرووناكىى نابى، ئەوە لە كاتێكدا كه پىچەوانەى يەكدى بن، لە خودو چىيەتدا بەلام جارى واش ھەيە لە ھەلسوكەوتدا دژى يەكن، وەك (عدو)، دوژمن، دژى دوژمنەكەيەتى، (واتە: لە ھەلسوكەوتیدا، پىچەوانەى ئەو پەفتار دەكات و دژ و پىچەوانەيەتى و لەگەلى تىك دەگيرى) تنجا لەبەرئەوہى وشەى (ضد) لە ماناى چاوكدايە، بۆيە كاتيك كه شىتىكى پى وەصف دەكرى، حالەتىكى نەگۆزى دەبى كه حالەتى تاكيىە و لەگەل وەسف كراوہكەدا، پىكەلپىك نايەتەوہ.

بۆ وئەنە: دەگوترى: (هُوَ ضِدِّي، أَوْ هُمْ ضِدِّي، أَوْ هُنَّ ضِدِّي)، ھەمووى ھەر يەكە، چونكه وشەى (ضد)، لە ماناى چاوكدايە و چاوكيش كۆ ناكړتەوہ، چاوك (مصدر) يانى: ئەوہى شتەكەى لىوہ دى، تنجا شىتێك سەرچاوہ بى، پىويستى بە كۆكرنەوہ نابى، بۆيە كاتيك كه دەكرتە وەصف، شوپىن مەووصوفەكەى ناكەوئى، لە حالێكدا كه: دووانە، يان ئىترە، يان ميبە، يان كۆيە، يان تاكە، بەلكو يەك حالەت بەخۆيەوہ دەگري، كه بریتىە لە حالەتى چاوكى و بە شىوہى تاك دى.

مەسەلەى سىيەم:

تىبەردانى خوا بۇ شەيتانەكان لە كافران، كە بەرەو غراپە هانىان بەدن و، ژماردى پۇژەكانى سزادان، ياخود ژماردى جۆرەكانى سزادان، بۇ بېيروايان:

خوا دەفەرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تُوْزُّهُمْ أَرَا۟ (۸۲) فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا﴾.

شىكردنەوہى ئەو ئايەتە، لە چوار بركەدا:

۱- ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، ئايا نابىنى، ئايا نازانى كە تىمە شەيتانەكانمان ناردوونە سەر كافرەيان! لىرەدا بىنى، بىنى چاوى نى، يانى: ئايا نەترانى؟ بە چاوى عەقڵ و دل نەبىنى؟ ئەى ئەو كەسەى قورئان دەخوتى؟ يان ھەر كەسەى كە دەگونجى بدوئى، چى نەبىنى؟ ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، تىمە شەيتانەكانمان لە كافرەكان بەرداون، ناردوومانە سەريان، چىيان لى دەكەن؟

۲- ﴿تُوْزُّهُمْ أَرَا۟﴾، بە ھاندانىكى زۆر توند ھانىان دەدەن و، ھەلىان دەپىچن، دنەيان دەدەن، (الأز، الفز، والبشطارا۟ الباطني، وماخوذ من أوزير القدر، إذا اشتد غلبانها)، (أز) بە ماناى (ھز) دى، يانى: ھاوھاندن، پالپوھەنان، ھاندان، يانى: ھاندانى دەروونى، كە تەویش لە (أوزير القدر) ھوھ ھاوھ، مەنەجەل كە دەكولى و، كزەگزیكى لىوھ دى، كاتىك كە زۆر دەكولى، لەوھوھ ھاوھ.

كە دەفەرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ﴾، ئەمە پرسىاركردى سەرسوپماندنە (الإنشطارا۟ تەجىسى)، نەك مەبەست پرسىاركردى راستەقىنە بى، كە بىھوى وەلمەكەى وەرېكرتەوھ.

لە شوئى دىكەدا خوا ﷻ ھەوالى پىداوین، كە شەيتانەكان دۆستى كافرەكانن، وەك لە سوۋرەتى (الأعرافدا) دەفەرموى: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۲۷)، واتە: تىمە شەيتانەكانمان كرددوونە دۆست و نىزىكى ئەوانەى پىرواناھىن.

ھەروھەلە سوۋرەتى (الأنعام)دا خوا دەفەرموى: ﴿شَيطَانِ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾ (۱۳)، واتە: شەيتانەكانى مەرۇف و جىنن، ھەندىكىان قسەى برىقەدارى فرىودەر بۇ ھەندىكىان دەننن، كە بە تەكىد مەبەست

ناردنی خوتخوتە و خەيالى فريودەر و بريقه دارى شەيتانە كانە، بۆ دۆستە كافره كان لە مروقە كان.

(۳) - ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ﴾، لتيان بە پەلە مەبە، يانی: لتيان بە پەلە مەبە خوا سزايان بدات، بە پەلە سزادانيان بۆ مەخوازە.

(۴) - ﴿إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا﴾، بە دنيایي تيمە هەر بۆيان دەژميرين بە ژماردن، ئەمە ھۆکار دۆزیی (تعليل)ە، بۆ قەدەغە کردنە کە، کە خوا دەفەر مۆی: ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ﴾، ئەو نەهيشتن (نهي)ە: پەلە مە کە بۆ سزايان ﴿إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا﴾، ھۆکارە کە ی نەوہ یە کە تيمە هەر بە ژماردن بۆيان دەژميرين، واتە:

أ- کاتە کانيان بۆ دەژميرين و ئەوا ئمان لە بېر نە چووہ.

ب- ياخود: کاتە کەيان ھیندە کەمە، ژمير دراوہ.

ج- ياخود تيمە سزايان بۆ دەژميرين، جۆرە کافي سزايان بۆ دەژميرين: فلان جۆر و فلان جۆر و... ھتد کە لە پۆزی دوايیدا پتي سزا بدرين.

مەسەلە ی چوارەم:

باسی بەرێکردنی پارێزکاران بەرەو لای خوای میهرەبان، بە پێزو حورمەتەوه و
لیخوڕینی تاوانباران بەرەو دۆزەخ، وەك پەوه نازەلی تینو و كە دەبرێتە سەر ناو، تەكا
نەكرانیش بۆ هیچ كەس، جگە لەوانە ی بەیمانیا ن لە لای خوا هەیه:

خوا دەفەرموێ: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۝٨٥﴾ وَنُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ
وَرْدًا ۝٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝٨٧﴾

شیكردنەوه ی ئەو ئایەتانه، لە چوار بڕگەدا:

(١) - ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾، ئەو پۆژە كە پارێزكاران بەرەو خوای بەخشنده،
وەك شانده، بەرێزەوه كۆدەكەینەوه.

وشە ی (خشر)، واتە: كۆكردنەوه بە رەهایى، بەلام بە پێى سیاق و شوێن دەزانین، چ
جۆرە كۆكردنەوه یەكە؟

لێرەدا كە دەفەرموێ: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾، واتە: ئەو پۆژە كە
پارێزكاران بەرەو (خوای) بە بەزەبى و بەخشنده بە شیوه ی وەفد، كۆدەكەینەوه، (وَفْد)،
یا ن: نوێنەر، ئنجا (وَفْد) بۆ تەك و كۆ بە كاردێ، ئاشكراشە شانده نوێنەران كە دەچن
بۆ لای لایەنێك، بەرگ و پۆشاكى جوان لەبەر دەكەن و، خۆیان دەپازێنەوه و، خۆیان
بۆنخۆش دەكەن، پاشان ئەو ئامرازە ی كە پێى دەچن، هەرچیەك، بێ، هەول دەدەن
باشترین بێ، بۆ گەشتیان بۆ شوێنى مەبەست.

كەواتە: كە دەفەرموێ: ئەو پۆژە كە پارێزكاران بەرەو خوای بەخشنده وەك وەفد
كۆدەكەینەوه، هەر بێژە ی (وَفْد) چۆنەبێى چوونی پارێزكاران دیاریى دەكات، چونكە:
وەفدێك كە دەچێ بۆ لای حوكمرا نێك، بۆ لای دەستەلەدارێك، هەم خۆى باش پێك
دەخات، هەم لە لای ئەو حوكمرا نەشەوه: باش پێشوازی لێ دەكێت و، پێزى لێ
دەگیرێ، واتە: تێبە پێزیا ن لێ دەگیرن و بە پێز و حورمەتەوه كۆیا ن دەكەینەوه، ئەوه
بە نەسبەت پارێزكارانەوه.

(۲) ﴿وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِدَّا﴾. تاوانبارانیش لیدەخوپرین بە تینوویتی بەرمو دۆزەخ.

(تَسُوقُ) (السُّوقُ: تَسِيرُ الْأَنْعَامَ شُؤْمَ رَعَائِيهَا)، (سُوقُ)، بریتیه لە دەنگدان و لیخوپرینی نازەلەن لە بەردەم شوان و گاوانەکانیاندا، واتە: لێیان دەخوپرین.

وشە: ﴿وَرِدَّا﴾ یش حالە بو: ﴿الْمُجْرِمِينَ﴾، یانی: تاوانباران لێ دەخوپرین، لە حالیکدا کە حالەتی (وێدە، دان)، نجا (وێدە) دەگونجێ کۆی (وێدە) بێ، یانی: کەسێک کە دەچیتە سەر ئاو، تاکو ئاو بخواتەو، یان بیهێنێ، دەشگونجێ بەمانای: (ذَاتُ وِزْدٍ) بێ، واتە: کە خاوەنی ئاو خواردنەو، لەبەرئەوێ تینوون، دەیانەوێ بچن ئاو بخۆنەو، کەسێک ژبانی لادێی تۆزیک بینی، گاکەل یان گاران دەبینێ، یاخود مەر و بزنان دەبینێ، یان حوشرگەل دەبینێ، کاتیک کە دەبینێ دەبرێنە سەر ئاو، زۆر بە پەلە پەل دەین، چونکە تینوون، هەموویان خۆیان تیکەل دەکەن و، دەیکەنە تەپ و تۆز و دەنگە دەنگ و، بە حالیکێ ناخۆش دەبرێنە سەر ئاو، دواییش کە دەکەنە سەر ئاو، بەپەلە پییدا دەنووسێن، تاوانبارانیش ئاو بەرمو دۆزەخ، وەک ڤەمو نازەلی تینوو، بەپێی دەکرێن.

(۳) ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ﴾، خاوەنی تکا کردن نین، واتە: تکیان بۆ ناکرێ، ئەگەرنا مەبەست ئەوە نیە: تکا بۆ کەس ناکەن، ئەوانە خوا خاویانە کەسێک تکیان بۆ بکات، ئەوە هەر هیچ کە توانای تکاکردنیا نیە، ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ﴾، واتە: خاوەنی تکا کردن نین، تاکو تکیان بۆ بکری.

(۴) ﴿إِلَّا مَنِ اخْتَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾، هیچ کەس خاوەنی تکا کردن نیە و تکیا بۆ ناکرێ، مەگەر کەسێک پەیمانی لە لای خوای خاوەن بەزەیی وەرگرتی، بەلێن و پەیمانی وەرگرتی.

دیارە: ﴿مَنِ اخْتَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾، لەگەڵ ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ﴾، کە (مُسْتَقْتَى و مُسْتَقْتَى مَن) ن، لە بەک جینس نین، بۆیە ئەمە پێی دەگوترێ: (إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ)، هەلاوردنیکێ دابراو، چونکە ئەوەی پەیمانی لە خوای خاوەن بەزەیی وەرگرتو، کە شەفاعەت و تکیا بۆ بکری، جیاپە لەوەی کە خاوەنی شەفاعەت نیە، تکا و شەفاعەتی بۆ ناکرێ.

کەواتە: مانایەکی ئاوای لیدیتەو: خاوەنی تکا کردن نین و، تکیان بۆ ناکرێ، بەلام کەسانیک پەیمانیا لە لای خوای خاوەن بەزەیی وەرگرتو، ئا ئەوانە تکیان بۆ دەکرێ، نجا ئەوانەش کێ تکیان بۆ دەکات؟ پیغەمبەر (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و فریشتە پاک و بیگوناھەکانی خوا، هەروەها لە دواي پیغەمبەرانیشت دۆستانی خوا، زانیان و شەھیدان، هەر کەسە بە پێی خۆی.

مەسەلە ی پێنجەم:

باسی قسە ی پووچی کافرەکان بە پال دانی پۆلە بۆ لای خوا و، ویناکردنی بێزاری گەردوون لەو قسە یە کافرەکان کە بریتیه لە: پال دانی پۆلە بۆ لای خوا، بە: نيزيك بوونەوهی شەق و پەق بوونی ناسمانەکان، قیلشانیان و لەت و پەت بوون و پارچە پارچە بوونی زەوی و، داڕوو خان و بەسەر یە کدا پمانی چیا یەکان، چونکە هەر کەس لە ناسمانەکان و زەوی دا یە، بەندە ی خوی خاوەن بەزە یە، هەموو یانی شی ئەژمار کردووە و، سەرژمیری کردوون و، هەر کامیکیشیان بە تاقی تەنیا، بە سەلت و قولتیی لە پۆزی قیامەتدا دێتەوه خزمەت خوا:

خوا دەفەرموی: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۚ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۝٨٨ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ ۖ تَتَشَقَّى الْأَرْضُ لَمِيزًا ۚ هَٰذَا ۝٨٩ أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۚ ۝٩٠ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۚ ۝٩١ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِيَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا ۚ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۚ ۝٩٢ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ۚ﴾

شیکردنەوهی ئەو ئایەتانە، لە یازدە بڕگەدا:

(١)- ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۚ﴾، هەروەها گوێیان: خوی خاوەن بەزە یی پۆلە ی پەیدا کردووە، بۆ خۆ ی بیکومان هاوبەش بۆ خوادانەرەکان، چ ئەوانە ی وەک هاوبەش بۆ خوادانەر ناسراون، چ ئەوانە ی بەو شیوە یەش نەناسراون، بۆ وێنە: نەصرا نییەکان، هەروەها جوولە کەکان، وەک خوا ﷻ لەسەر زاریان دەفەرموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ ۖ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ۚ﴾، التوبە، هەروەها هی دیکەش هەن، کە خوێشان پال دەدەنە لای کێیی ناسمانی و لای پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالسَّلَام) و لەو جۆرە بێرۆکە نەفسانە یانە یان هەیه و پێیان وایە: خوا پۆلە ی هەن، چ کوڕ چ کچ، چ هەردووکیان.

(٢)- ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۚ﴾، بە دنیای ی تێو شتێکی زۆر نا قۆلا، گونا هێکی زۆر زەبەلاح، ناماقوولییەکی بێرە زاتان کرد، (الإد: الأُمُرُ الْمُنْكَرُ الْفَطِينُ وَالْأُمُرُ الْمُسْتَبْعُ)، کاریکی نا قۆلا ی دزیوی قێزەون دەگوێری: (آذَةُ الْأُمُرِ أَيْ: قُلْتُ عَلَيْهِ، وَلَمْ يَقُو عَلَيْهِ)، لە سوورەتی (البقرة) ئایەتی کورسی

دا، خوا دهفهرموی: ﴿وَلَا يَتُودُّهُمْ حِفْظُهُمَا﴾ (ای: لَا يَنْقُلُهُ)، پاراستنی ناسمانه کان و زهوی لهسەر خوا قورس نیه و، پییهوه ماندوو نابن.

کهواته: (آدُهُ الْأُمُرُ أَي: لَقَدْ عَلَيْنِهِ)، کاره که لهسهری قورس و زهحه مهت بوو ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا﴾، به دنیایی شتیکی قورستان گوت، که گهردوون نایتوانن و تهحه ممولی ناکات: نه ناسمانه کان، نه چیاکان، نه زهوی، شتیکی زور ناماقوول و بپره زاتان کرد، ئنجا خوا ﴿يَبْزَارِي﴾ و نارهحه تیی و توو پهریی ناسمانه کان و زهوی و چیاکا ئمان بو وینا دهکات، به چهند تهعیرتک که وهک پشتریش گوتمان: ئه م چهند ئایه ته تاکه شوینن که بهو شیویه له هه موو قورئاندا خوا ﴿يَبْزَارِي﴾ بهرپه رچی بیروکی پۆله پالدا نه لای خوا بداته وه بهو هه موو پرهوانبیزییه، بهو هه موو تهعیریه بههیزو پیزانه، دهفهرموی:

(۳) ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ﴾، نیزیکه ناسمانه کان بههوی ئه و قسه یه وه، بقلیشین.

وشه ی: (تَكَادُ) خوئراوته وهش: (يَكَادُ)، ههروه ها وشه ی: (يَنْفَطَرْنَ) خوئراوته وهش: (تَنْفَطَرْنَ) بو ههردوو وشه کان ههردوو خوئندنه وهکان هاتوون، (يَنْفَطَرْنَ أَي: يَنْشَقُّنَ)، (الْفُطْرُ: الشَّقُّ طَوْلًا)، (فُطْرٌ) له تبوون شتیکی به باری درزییدا، که به کوردیی پی دهگوترن: قلیشاندن، ههلقه لاشتن، ناسمانه کان خهریکه هه لده قلیشین، خهریکه ده قلیشین.

(۴) ﴿وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ﴾، ههروه ها زهویش نیزیکه لهت و پهت و پارچه پارچه ببن، چونکه: (شَقٌّ)، یانی: لهتی کرد، (النَّقْ)، واته: لهت و پهت بوو.

(۵) ﴿وَنَحْنُ الْجِبَالُ هَذَا﴾، ههروه ها نیزیکه چیاکانیش بکهون و به سه ریه کدا برمین و پرووخین، (الْهَذَا: هَذِهِ الْبَنَاءُ)، پرووخاندنی خانوو و دیوار، وشه ی: ﴿هَذَا﴾، (مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ) ی (تَعْرِیْ) ه، تاکو دهریکه وی، چ جوړه که وتتیکه، چیاکان نیزیکن بکهون به که وتتیکی به سه ریه کدا پمان و پارچه پارچه بوون.

(۷) ﴿أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا﴾، له سۆنگه ی ئه وه وه که بو (خوای) خاوهن به زهیی لافی پۆله یان لیدا، (دَعَا) یانی: (طَلَبُوا)، به لام لیره دا یانی: پالیا ن دایه لای خوا، لافیا ن لیدا که خوا پۆله ی هیه.

(۸) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾، (خوای) خاوهن به زهیی بو ی ناگونجی و لئی ناوه شته وه، شایسته ی نیه، پۆله بگری، ﴿وَمَا يَنْبَغِي﴾، یانی: (مَا يَجُوزُ)، نالوی، ناگونجی،

دروست نیه، وشه ی (یَبْنِیْ)، له ئەصلدا (بَقِیْ آی: طَلَب) داوایکرد بەلام (یَبْنِیْ، آی: یَسْتَجِیْب لِلطَّلَبِ)، وهلامی داوا ده دادهوه، (وَمَا یَبْنِیْ)، یانی: ناگونج و، نالوی.

۹- ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِيَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾، واته: هیچ کەس نیه له ئاسمانهکان و زهویدا، مهگەر وهک بهنده دێته لای (خوای) خاوهن بهزهیی، دێته خزمهتی له پوژی دوایدا، (إِنْ) لێره دا لایه ره (نافیه)یه.

۱۰- ﴿لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا﴾، (خوای) هه موویانی سه رژمێر کردوه و به ژماردن ژماردوونی، (إِخْصَاء)، واته: سه رژمێرکردن، که بزانی ژماره یان چهنده؟ (الْعَدُّ: هَمُّ الْأَعْدَادِ بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ)، خستنه پال یهکی ژماره کان وهک: (۱ و ۲ و ۳ و ۴)، نهوه (عَدَّه)، بهلام (إِخْصَاء)، نهوهیه که کووتایه که ی بزانی، واته: بزانی نه ندازه ی ژماره که چهنده؟ (عَدَّ) بریتیه له: پرۆسه ی ژماردن، بهلام (إِخْصَاء)، بریتیه له کووتایی پرۆسه ی ژماردن و، زانیی سه ره نجامه که ی.

۱۱- ﴿وَلَهُمْ أَتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا﴾، هه مووشیان له پوژی دوایدا، له پوژی قیامه تدا به تاک و ته نیایی به سه لت و قولتیی دینه وه خزمه ت خوا.

مەسەلەى شەشەم:

بىرودارلى كىدار باش، خۇاى مېرەبان خۇشەوېستىيان بۇ دەپەخسېنى:

خُوا فەرموۋىق: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ۝۹۱﴾

شىكىردنەۋەى ئەم ئايەتە، لە دوو بىرگەدا:

۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، بە دۇنيايەۋە ئەۋانەى بىرۋايان ھىناۋە كىردەۋە چاكەكان تەنجام دەدەن، ﴿آمَنُوا﴾، واتە: بىرۋايان ھىناۋە بە ھەموو ئەۋ شتانەى كە پىتۈيىستە بىرۋايان پىت بېتىندى.

بۇيەش بەركار (مَفْعُول پە) دەكەى نەھىناۋە، تاكو ھەموۋى بىكىرتەۋە، نەكەرنا دەبوۋايە بىفەرمۋى: (آمَنُوا بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ...)، بەلەم لە جىاتى ئەۋە خۇا دەفەرمۋى: ﴿آمَنُوا﴾، واتە: ئىمانىيان ھىناۋە بە ھەموو ئەۋ شتانەى كە پىتۈيىستە بىرۋايان پىت بېتىن، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، چاكەكانىشىيان كىردوۋن، وشەى: ﴿الصَّالِحَاتِ﴾، سىفەتى ناۋەلناۋىكى قىرتىزاۋ (صَفَة موصوف محذوف)ە، يان: (عَمِلُوا خِصَال الصَّالِحَاتِ)، خەسلەتە باشەكانىيان تەنجام داۋن، ئىنجا خەسلەتە باشەكان، پەيوەندىيان بە ئىمان و عەقىدەۋە ھەبى، بە عىباتەۋە ھەبى، بە رەۋىشت و ئاكارەۋە ھەبى، بە بارى كەسىتتەۋە ھەبى، بە لايەنى كۆمەلەيتى، لايەنى سىياسى، لايەنى ئابۋورىي...ھتە، ھەموۋى دەگىرتەۋە.

ئىنجا كەسائىك كە بەۋ شىۋەيەن:

۲- ﴿سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾، خۇاى خاۋەن بەزەبى خۇشەوېستىيان بۇ دەپەخسېنى، ﴿وُدًّا﴾، واتە: مەحبەبەت و خۇشەوېستىي، ئەمە ۋەك ئەۋ ئايەتەى سوۋرەتى (طە)يە، كە خۇا دەربارەى موۋسا ﷺ دەفەرمۋى: ﴿وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي﴾، واتە: لە لايەن خۇمەۋە خۇشەوېستىيەكم خستە سەر تۆ، واتە: تۆم خۇشەوېست كىرد، لە لايەن خۇمەۋە تۆم ۋا لىكىرد: خۇشەوېستراۋ بى، گوتراۋە: موۋسا ﷺ لەۋ كاتەدا كە مەلۇتەكە بوۋە، ھەر كەسەك بىنىباى خۇشىدەۋىست، ھەر بۇيەش دارۋدەستەى فەرعەۋن دەستىيان نەچۆتى بىكۆژن، ھەرچەندە لىي

لە گوماندا بوون، بەلام ھىندە مىندالىكى شىرىن و دلگىر و خۇشەويست بوو، دەستيان نە چۆپە يىكوژن.

ئىنجا لەو بارەوھى كە خوا خۇشەويستى بۇ بىرودارانى كىردار باش، دەرەخسىنى، زانايان پىنچ پايان ھەن:

١- ھەندىكىان گوتوويانە: واتە: لەلاى خۇى خۇشەويستيان بۇ دەرەخسىنى و خۇى خۇشەويستيان.

٢- ھەندىكىان گوتوويانە: فرىشتەكان خۇشيان دەوين.

٣- ھەندىكىان گوتوويانە: لەلايەن بىرودارانەو، وا دەكات بىروداران خۇشيان بوين.

٤- ھەندىكىان گوتوويانە: لەلايەن خەلگەو بە گشتى.

٥- ھەندىكىان گوتوويانە: لە پۇژى دوايىدا.

بەلام مىن پىماويە: لە يەك كاتدا دەگونجى ئەوانە ھەموويان مەبەست بىن، كەسەك كە ئىماندار و كىردار باش بى:

١- ھەم خوا خۇشى دەوى.

٢- ھەم فرىشتەكان خۇشيان دەوى.

٣- ھەم بىروداران خۇشيان دەوى.

٤- ھەم ھەر خاوەن و پىترەتتىكى باش و ساغ خۇشەويست.

٥- چ لە دىنيا و چ لە دواپۇژدا.

چونكە كەسانى بىرودار و كىردار باش، پازاوەن بە خەسلەت و سىفەتە بەرزو پەسندەكان، ھەموو مەروۇقكىش لە ناخى خۇيدا كەيفى بە خەسلەت و سىفەتى پەسند دى، وەك: ئازايەتتى، سەخاوەت، خاكىيەتتى، رەھىم و بەبەزەيى، ئىنصاف و دادگەرى، ھەموو مەروۇقكى كەيفى بە سىفەتە باشەكان دى و، پىقىشى لە سىفەتە خراپەكانە، ئەگەر خۇشى خاوەنى سىفەتى باش نەبى و گىرۇدە بوو بى، بە سىفەتى خراپەو.

لەو بارەوھە ئەم فەرمايشتەي پىغەمبەر ﷺ دىتىن: **إِنَّمَا أَمْرُهُمْ فِي يَوْمٍ ذِي قُرْبَىٰ** قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: **إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا، دَعَا جَبْرِيلَ فَقَالَ: إِنِّي أَحِبُّ فَلَانًا فَأَحِبُّهُ، قَالَ: فَيُحِبُّهُ جَبْرِيلُ، ثُمَّ يَنْدِي فِي السَّمَاءِ فَيَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانًا فَأَحِبُّوهُ، فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، قَالَ: ثُمَّ يُوضِعُ لَهُ الْقَبُولَ فِي الْأَرْضِ، وَإِذَا أَبْغَضَّ عَبْدًا، دَعَا جَبْرِيلَ فَيَقُولُ: إِنِّي أَبْغُضُ فَلَانًا فَأَبْغِضْهُ، قَالَ:**

فَيُبْعِثُهُ جِبْرِيلُ، ثُمَّ يَتَّادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ: إِنَّ اللَّهَ يَبْعِثُ فُلَانًا فَأَبْغُضُوهُ، قَالَ: فَيُبْعِثُونَهُ، ثُمَّ تُوَضَّعُ لَهُ الْبَغْضَاءُ فِي الْأَرْضِ { (أخرجه البخاري: ٣٢٠٩، ومسلم: ٢٦٣٧).

واتە: بە دۇنيایى خۇاى بەرز کاتى يەككى لە بەندەکانى خۇى خۆشويست، بانگى جىبرىل دەکات، دەفەرموى: من فلان کەسم خۆشدەوى، تۆش خۆشت بوى، ئىدى جىبرىل خۆشىدەوى و، دواىى جىبرىل لە ئاسماندا چار دەدا، دەلى: خوا فلان کەسى خۆشدەوى، ئېوەش خۆشتان بوى، خەلکى ئاسمان خۆشيان دەوى، گوتى: دواىى پەسندىى بۆ دەخرىتە سەر زەوى، (واتە: ئەو خۆشەيىستىيەى بۆ دەخرىتە نىو خەلکى سەر زەوى) بە پىچەوانەشەو کاتىك خوا پقى لە يەككى لە بەندەکانى خۇى دەبى، بانگى جىبرىل دەکات دەفەرموى: من فلان کەسم پق لىيە، تۆش پقت لى هەلسى، جىبرىل پقى لى دەبىتەو، دواىى جىبرىل لە ئاسماندا چار دەدا: کە خوا پقى لە فلان بەندەبە، ئېوەش پقتان لىبى، ئەوانىش دەيوغزىنن، دواىى بوغزىراوىى بۆ دەخرىتە نىو خەلکى سەر زەويشەو.

مەسەلە ی حەوتەم و کۆتایی:

ئاسانکاری خۆا بۆ ینەمبەر ﷺ که قورئانی بە زمانی خۆی پێ بخوێنێ و، موژدە ی پێ بە پارێزکاران بدات و، کافران کەلە پەقی پێ بترسێنێ و، هەرەشە کردن لە کافرهکان، که خۆای زال ﷺ کەلێک سەدە ی لە پێش ئەواندا فەوتاندوون واتە: لە پێش کافرهکانی سەردەمی ینەمبەر دا ﷺ که هیچ هەست و خۆستیان ئەماوە و، ورتەیان لێ نایەت:

خۆا فەرموو یەق: ﴿فَإِنَّمَا يَسْتَرْزُهُ يَلْسَانُكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا ۖ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحِصُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۖ﴾ (٧٨)

شیکردنەوه ی ئەم ئایەتانه، لە شەش برگەدا:

(١) - ﴿فَإِنَّمَا يَسْتَرْزُهُ يَلْسَانُكَ﴾، بە دنیایی تێمە ئاسمان کردووە بە زمانی خۆت.

بێگومان پاناوەکە ی بۆ قورئان دەچێتەوه، ئەوە بەسیاق و سەلیقە دیارە، واتە: ئەم قورئانە کە ئەوان نکوولی لێدەکەن و برۆای پێ نایەنن، بە زمانی خۆت ئاسمان کردووە، واتە: ئاسمان کردووە بۆ خوێنران، بۆ لەبەر کران و، بۆ فامکران و لێتیکەیشتن و، بۆ کاریکردن و جێبەجێکردن، هەمووی دەگرتەوه.

ئەجا ئایا ئامانج لەو ئاسانکردنە چیه؟!

(٢) - ﴿لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ﴾، تاكو موژدە ی پێ بەدە ی پارێزکاران: موژدە ی پەزامە ندیی خوا، موژدە ی بەهەشتی خوا، موژدە ی سەر بەرز ی دنیاو دوا پۆژ.

(٣) - ﴿وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا﴾، هەر وهە کۆمەلێکی سەرەخەر و نەسەلێن و کەلەلەرق و، یاخیبشی پێ بترسێنێ، (قۆم)، یانی: کۆمەلە خەلکێک، ﴿لَّدَا﴾، کۆی (الذە)، یانی: بابایەک کە زۆر کەلەلەرق و نەسەلێن بێ و، مشت و مری بە ناھەق بکات، واتە: ئەوانیشی پێ بترسێنێ و، هەرەشەیان لێ بکە ی پێی و، وریایان بکە یهوه: ئەگەر لەسەر کەلەلەرقی خۆیان پێننەوه و، بەردەوام بن، سەرەنجامێکی خراپ چاوەڕێیان دەکات.

٤- ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ﴾. لە پێش ئەوانیش دا زۆر سەدەمان فەوتاندوون.

کە دەفەرموئ: زۆر سەدەمان فەوتاندوون. یانی: زۆر کۆمەڵگا کە لە سەدەکاندا بە یەکەوہ ژیاون، (قَرْنٍ)، یانی: (اهل قرن)، خەڵکی سەدەیکە کە پێکەوہن لەوکاتەدا.

(گَم)، (گَم الغبرية) یەو لێرەدا مانای زۆریی دەگەیەنئ، یانی: زۆر کۆمەڵگا کە لە سەدە پێشووہەکاندا ژیاون، فەوتاندوومانن.

٥- ﴿هَلْ يُحِثُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ﴾، ئایا هەست دەکەى بە هیچ کامێک لەوان؟ یانی: هەست بە هیچ کامێکیان دەکەى؟ ئەمە پرسیارکردنی نکوولێلێکەرانیە، یانی: (مَا تَشْعُرُ مِنْ أَحَدٍ)، واتە: هەست بە هیچ کامێکیان ناکەى، هیچ کامیان نەماون هەست و خوستیان نەماوہ.

٦- ﴿أَوْ نَسْعَ لَهُمْ رَكْزًا﴾، یان ئایا هیچ ورتەیکان لئ دەبیستى؟

(رَكْز: الضُّوْثُ الْخَفِيَّةُ الَّذِي لَا تَكْدُ تَشْمَعُهُ)، ئەو دەنگە کپ و نزمەى، کە نزیكە نەیبیستى، واتە: ئایا تۆ هیچ کامیان هەست پئ دەکەى، مابن؟ هەست و خوستیان ماوہ؟ ئایا هیچ ورتەیان لیدئ؟ نەخیر، بەلکو هەموویان چوونەتە شارى خاموشان و، هەموویان لەگەل خاکدا یەکسان بوون و، تاوێتە بوون، بەلام کاتێک خوا ﷻ ویستى: جارێکى دیکە ئەوانە لە زەوى دەهێژنەوہ دەر و، لە گۆرەپانتێکدا کۆ دەکرێنەوہ بۆ لێرسینەوہو سزاو پاداشت، کە ئەو گۆرەپانەش - وەک لە تەفسیری سوۋرەتى (إبراهيم) دا گوتمان - لە فەرمايشتى پێغەمبەردا ﷺ پوونى کردۆتەوہ و دەفەرموئ: گۆرەپانتێکە وەک نانێکى سپی وایە، هیچ بەرز و نزمی تیدا نەى و، هیچ گوناھى لەسەر نەکراون، کەواتە: نابئ ئەم سەر زەویەى تێمە بئ، چونکە ئەم سەر زەویەى تێمە، ئەگەر پانتایى دەر یا کانیشى بخرتەوہ سەرئ و، هەمووشى بکرتە مەیدان و گۆرەپان، ئنجا جئى هەموو مرقۇفایەتیی لەسەر نابێتەوہ، لە ئادەمەوہ، تاکو کۆتا مرقۇف، کە لەسەر ئەم زەویە دەژئ، کە تێستا نزیكەى هەشت ملیار (٨٠٠٠٠٠٠٠٠) کەس لەسەر ئەم زەویە، دەژئ و، بەس خوا دەزانئ چەند ملیارى دیکە دئ و، چەند ملیاریش بە پێکراون؟

کەواتە: کاتێک دئ کە ئەوانە لە مەیدانتێکدا کۆدەکرێنەوہ و، ئەو مەیدانەش لە جەھانتکى تازەدا دێتە گۆرئ، وەک خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿يَوْمَ يُبَدِّلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (١٥) (إبراهيم)، واتە: ئەو پۆژە کە زەوى غەیری ئەم زەویە دەبئ و، ئاسمانەکانیش جگە لەم ئاسمانانە دەبن و، هەموویان بۆ خۆای تاکى

مل یتەکه چکەر دینە گوژی، لە بازاریکی دیکەدا، لە قۆناغ و گەردوونیکی دیکەدا، کە بەس خوا دەزانێ چۆنە؟

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی یارمەتییان بەدات: بە شێوەیەک بژین، لەو کاتەدا کە دەچینە مەیدانی کۆکردنەوە و لێپرسینەوە و ڕادەنۆتێڕین لەلای خوای زانای شارەزا، کە هیچ شتێکی لێ پەنھان نابێ، لەو پۆژەدا سەر بەرزبین و، بە دەستی راستمان نامە و لیستی کردەوێ کاسمان وەر بگرینەو، نەک لە پشتەوێرا، بە لای چەپ داو، سەر بەرزانی بەگەڕێنەوێ لای خزم و کەسایان و بلێن: ﴿هَٰؤُمُ اقْرَءُوا كِتٰبِيْہٖ﴾ (١٩) ﴿اِنِّیْ طَلَنْتُ اَنْفِیْ مُلْكِیْ حَٰسِبِہٖ﴾ (٢٠) الحاقە، ھا لیستی کردەوێ کاسمان و ڕوانامە کەم بخوێنەو، مەن دەمزانێ کە لێپرسینەوێ سزاو پاداشت ھەیە و، خۆم بۆ نامادە کەردبوو! خوا لەو کەسانەمان بگێڕێ.

سوپاس بۆ خوای بەرزو مەزن، لێرەش کۆتایی بە تەفسیرو لێکدانەوێ مانای نایەتە موبارە کە کانی سوورەتی مەریەم، دێنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نڀوه پڙوک

- ٥ پيشه کی ٺهه ته فسره به گشتی
 ٩ بهرچاڻو پوونیه کی گرنګ له باره ی ٺهه ته فسره وه
 ١٠ پيشه کی ٺهه بهرګه

سوره تي الکھف

- ١٥ ده سټيک
 ١٥ پيتاسه ی سووړه تي (الکھف):
 ٢٥ ده رسی په کهم
 ٢٧ پيتاسه ی ٺهه ده رسه
 ٢٨ مانای ده قا و ده قی ټايه ته کان
 ٢٩ شيگردنه وه ی هه نديک له وشه کان
 ٣٠ هؤی هاتنه خواړه وه ی ټايه ته کان
 ٣١ مانای گشتی ټايه ته کان
 ٣٥ مه سه له گرنګه کان
 ٤٥ ده رسی دووهم
 ٤٧ پيتاسه ی ٺهه ده رسه
 ٤٧ پوخته ی به سه رها تي هاوډلانی ټه شکه وت
 ٤٩ مانای ده قا و ده قی ټايه ته کان
 ٥١ شيگردنه وه ی هه نديک له وشه کان
 ٥٥ مانای گشتی ټايه ته کان
 ٦٢ به سه رها تي هاوډلانی ټه شکه وت له چهنډ برګه په کنډا
 ٦٢ په کهم: پوخته ی به سه رها تي هاوډلانی ټه شکه وت:
 ٦٥ دووهم: چهنډ زانباريه کی ميژوويی:
 ٦٨ سيپه م: ده رس و پهندي سه رده کیی ٺهه به سه رها ته:

- مەسەلە گىرنگەكان..... ۷۱
- شىكىردنەۋەي ئەم ئايەتەنە، لە ھەشت بېرگەدا:..... ۷۱
- شىكىردنەۋەي ئەم سى ئايەتە، لە دوازە بېرگەدا:..... ۷۶
- شىكىردنەۋەي ئەم ئايەتە، لە پىنج بېرگەدا:..... ۸۰
- شىكىردنەۋەي ئەم دوو ئايەتە، لە چواردە بېرگەدا:..... ۸۳
- قۇلە باسېك: پارگتنى سەگ (اقتناء الكلب)..... ۸۷
- قۇلە باسېك: حوكمى پارە پىنگەۋە كۆكردنەۋە و شت كېزىن بە ھاۋبە شىتېي:..... ۹۱
- كورتە باسېك لە بارى دروستكردنى مزگەۋتەۋە لەسەر گۆر..... ۹۹
- دەرس و پەندەكانى بەسەرھاتى ھاۋەلانى ئەشكەۋت..... ۱۱۰
- دەرسى سىيەم..... ۱۱۹
- پىئاسەي ئەم دەرسە..... ۱۲۱
- ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان..... ۱۲۲
- شىكىردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان..... ۱۲۲
- ماناي گشتى ئايەتەكان..... ۱۲۴
- مەسەلە گىرنگەكان..... ۱۲۸
- دەرسى چوارەم..... ۱۳۹
- پىئاسەي ئەم دەرسە..... ۱۴۱
- ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان..... ۱۴۲
- شىكىردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان..... ۱۴۳
- ماناي گشتى ئايەتەكان..... ۱۴۶
- مەسەلە گىرنگەكان..... ۱۵۱
- دەرسى پىنجەم..... ۱۶۹
- پىئاسەي ئەم دەرسە..... ۱۷۱
- ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان..... ۱۷۲
- شىكىردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان..... ۱۷۲
- ماناي گشتى ئايەتەكان..... ۱۷۴
- مەسەلە گىرنگەكان..... ۱۸۱
- چوار سەرنجدانى گىرنگ لەم ئايەتە: الكهف (۵۱):..... ۱۹۶

- ١٩٩..... دەرسی شەشەم
- ٢٠١..... پێناسەی ئەم دەرسە
- ٢٠٢..... مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان
- ٢٠٣..... شیکردنەوهی هەندێک لە وشەکان
- ٢٠٤..... مانای گشتی ئایەتەکان
- ٢٠٨..... مەسە لە گرنگەکان
- ٢١٣..... دوو قەرموودەی لەبارەی مشت و مەر (جدال)و:ه
- ٢٢٧..... دەرسی هەفتەم
- ٢٢٩..... پێناسەی ئەم دەرسە
- ٢٣١..... مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان
- ٢٣٢..... شیکردنەوهی هەندێک لە وشەکان
- ٢٣٦..... پێنج دەقی سوننەت و دوو زانیاری گرنگ
- ٢٣٦..... لەبارەی بەسەرھاتی مووسا و خزرەو:ه
- ٢٤٣..... دوو زانیاری دیکە، لەبارەی مووسا و خزرەو:ه
- ٢٤٤..... مانای گشتی ئایەتەکان
- ٢٥١..... مەسە لە گرنگەکان
- ٢٧٣..... دەرس و پەند و حوکمە شەرعییەکانی بەسەرھاتی مووسا و (خَضر)
- ٢٩٠..... کورتە باسیک لەبارەی: (خضر) و زانیاری پەنھانەو:ه
- ٢٩٠..... مەسە لە یەکەم: ((خضر)):
- ٢٩٤..... مەسە لە یەکەم: زانیاری پەنھان:
- ٣٠٣..... دەرسی هەشتەم
- ٣٠٥..... پێناسەی ئەم دەرسە
- ٣٠٦..... مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان
- ٣٠٧..... شیکردنەوهی هەندێک لە وشەکان
- ٣١٠..... بەسەرھاتی (ذی القرنین) و چەند زانیارییەکی میژوو و جوگرافی
- ٣١٠..... یەکەم: (ذی القرنین) کێ بوو، کە ی بوو؟!:
- ٣١٤..... دوو:ه: ئایا ئەو بەر بەستە (سُد)ی (ذی القرنین) دروستی کردو، لە کوێه؟!:
- ٣١٦..... سێه:ه: یەنجوو و مەنجوو کێ؟!:

- ٣١٨ مانای گشتی نایه ته کان.
- ٣٢٢ مه سه له گرنگه کان.
- ٣٤١ دهرس و پهنده کانی به سه رهاتی ذولقه پنهین: که سه رجه م حقه ده (١٧) دهرس و پهندن.
- ٣٥٣ دهرسی نویم.
- ٣٥٥ پیناسه ی نهم دهرسه.
- ٣٥٦ مانای دهقا و دهقی نایه ته کان.
- ٣٥٧ شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان.
- ٣٥٩ مانای گشتی نایه ته کان.
- ٣٦٣ مه سه له گرنگه کان.

سوهرتی

- ٣٨١ پیناسه و نيوه پوک سوهرتی مه پیه م.
- ٣٨٣ تابه تمه ندیه کانی نهم سوهرته:
- ٣٨٩ دهرسی یه که م.
- ٣٩١ پیناسه ی نهم دهرسه.
- ٣٩٣ مانای دهقا و دهقی نایه ته کان.
- ٣٩٣ شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان.
- ٣٩٥ مانای گشتی نایه ته کان.
- ٣٩٩ مه سه له گرنگه کان.
- ٤٠٤ زه که ریای بابی یه حیا، له زه که ریای کوپی به رخیا جیا به.
- ٤٠٤ ئی عجازیک زانستی له م پینج نایه ته دا:
- ٤١٣ سی کانی گه وره و گرنگ:
- ٤١٤ پوخته ی ژباننامه ی زه که ریای و یه حیا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
- ٤١٤ یه که م: زه که ریای (الکلیه):
- ٤١٤ (١) - ناوو ره چه له کی زه که ریای:
- ٤١٥ (٢) - ژماره ی ناوه ترانی له قورئان دا:
- ٤١٦ (٣) - هاوسه ر و منداله کانی زه که ریای:

- ٤١٧..... (٤)- کهسایه تی و کورته ی بهسه رهاقی زه کهریا:
- ٤١٨..... (٥)- چۆنیه تی کوچی دواپی کردنی زه کهریا:
- ٤١٩..... دووهم: یه حیا (الحیا):
- ٤١٩..... (١)- ناوو ره چه له کی یه حیا:
- ٤٢٠..... (٢)- ژماره ی ناوهیترانی یه حیا له قورئاندا:
- ٤٢٠..... (٣)- حاله تی خیزانی: یه حیا:
- ٤٢٢..... (٤)- کهسایه تی و کورته ی بهسه رهاقی یه حیا:
- ٤٢٢..... سیفته ته کانی یه حیا ی کوچی زه کهریا علیهما السلام:
- ٤٢٧..... (٥)- چۆنیه تی کوچی دواپی کردنی یه حیا (الحیا):
- ٤٣١..... ده رسی دووهم.
- ٤٣٣..... یتناسه ی ئەم دهرسه
- ٤٣٥..... مانای ده قا و ده قی ئایه ته کان
- ٤٣٦..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
- ٤٣٩..... مانای گشتی ئایه ته کان
- ٤٤٦..... مه سه له گرنگه کان
- ٤٧٢..... کورته ی بهسه رهاقی مه پیه م و عیسا ی کوچی (سه لامی خواپان لئ بئ):
- ٤٧٢..... (١)- ناوو ره چه له کی مه پیه م و عیسا ی کوچی:
- ٤٧٥..... (٢)- ژماره ی ناوهیترانیان له قورئاندا:
- ٤٧٨..... (٣)- چۆنیه تی په یدا بوونی مه پیه م و عیسا ی کوچی:
- ٤٧٩..... ئەمه ش پوخته یه کی کتیه میژوویه کانه له باره ی عیساوه:
- ٤٨٠..... (٤)- کهسایه تی و بهسه رهاقی مه پیه م و عیسا:
- ٤٨٥..... ئەو موعجزه وه وه سفانه ی کهسایه تی عیسا (علیه السلام) ینکدین:
- ٤٨٧..... (٥)- کاکله ی په یام و بهرنامه ی عیسا (علیه السلام):
- ٤٨٨..... چوار ئینجیله کان:
- ٤٨٩..... (٦)- سه ره نه جامی مه پیه م و عیسا ی کوچی سه لامی خواپان لئ بئ:
- ٤٩٣..... چه ند دهرس و حیکمه تی که له بهسه رهاقی مه پیه م و عیسا دا:
- ٤٩٩..... ده رسی سیه م
- ٥٠١..... یتناسه ی ئەم دهرسه

- مانای دهقا و دهقی ئایه ته کان ٥٠٢
- شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان ٥٠٣
- مانای گشتی ئایه ته کان ٥٠٥
- مه سه له گرنگه کان ٥٠٨
- قوله باسێک: مه له پێنجانی دوو حوکمی گرنگ له م دوو ئایه ته: (٤٧ و ٤٨) ٥١٧
- شیکردنه وهی ئهو ئایه تانه، له پێنج بره گه دا: ٥٢٠
- یه که م: کورته باسێک له باره ی ئیسماعیله ٥٢٣
- دووهم: کورته باسێک له باره ی یعقوبه وه ٥٢٥
- ده رسی چواره م ٥٢٩
- پێناسه ی ئهم ده رسه ٥٣١
- مانای دهقا و دهقی ئایه ته کان ٥٣٢
- شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان ٥٣٣
- هۆی هاته نه خواره وهی ئایه ته کان ٥٣٥
- مانای گشتی ئایه ته کان ٥٣٦
- مه سه له گرنگه کان ٥٤٥
- جیاوازی ئیوان: (رسول) و (نبی): ٥٤٦
- کورته باسێک له باره ی ئیسماعیل ٥٥٢
- (١) - ناوو ره چه له کی ئیسماعیل ٥٥٢
- (٢) - ژماره ی ناوه ی ترانی ئیسماعیل له قورئاندا: ٥٥٣
- (٣) - ژبان و هه لۆسته کانی ئیسماعیل ٥٥٤
- (٤) - کۆچی دوا یی کردنی ئیسماعیل ٥٦٨
- کورته باسێک له باره ی ژبان و به سه ره قاتی ئیدریسه وه ٥٧٠
- ده رسی پێنجه م ٥٨٧
- پێناسه ی ئهم ده رسه ٥٨٩
- مانای دهقا و دهقی ئایه ته کان ٥٩٠
- شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان ٥٩١
- مانای گشتی ئایه ته کان ٥٩٣
- مه سه له گرنگه کان ٥٩٧

- ٦٠٣..... کورته باسټک دهر باره ی چوونه سوئ دوزخ و په تېوون به سهر (صراط) دا:
- ٦١٢..... پېنچ کورته سهرنجی زمانه وانیی:
- ٦١٥..... دهرسی شه شم:
- ٦١٧..... پېناسه ی ئەم دهرسه:
- ٦١٨..... مانای ده قا و ده قی ئایه ته کان:
- ٦١٩..... شیکردنه وهی هه نډیک له وشه کان:
- ٦٢١..... هوئ هاتنه خواره وهی ئەم چوار ئایه ته:
- ٦٢٢..... مانای گشتی ئایه ته کان:
- ٦٢٧..... مه سه له گرنگه کان:
- ٦٤٧..... نڀوه پوک: